Dziennik ustaw państwa

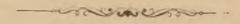
dla

królestw i krajów

W

radzie państwa reprezentowanych.

Rok 1879.

W Wiedniu.

Z cesarsko-królewskiej drukarni nadwornej i rządowej. 1879.

Pierwszy skorowidz.

Spis chronologiczny

ustaw i rozporządzeń w Dzienniku ustaw państwa w roku 1879 ogłoszonych.

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Nu- mer	Strona
1878 1 czerwca	Związek pocztowy powszechny z dnia 1 czerwca 1878; Umowa z dnia t czerwca 1878, tycząca się wymiany listów z deklarowana zawartością; Umowa z dnia 4 czerwca 1878, tycząca się wymiany przekazów poczto- wych; Protokół końcowy z dnia 1 czerwca 1878	66	245
18 lipca	Traktat pomiędzy monarchyą austryacko-wegierską. Niemcami, Francyą. Wielką Bry'anią, Włochami, Rossyą i Turcya	43	137
11 pazdziern.	Traktat pomiędzy monarchyą austryacko-wegierską a Niemcami	22	147
4/16 grudnia	Traktat pocztowy pomiędzy monarchya austryacko-wegierską a Grecyą	90	337
16	Traktat handlowy pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a państwem niemieckiem	1	1
27 ,,	Traktat handlowy i żeglarski pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a Włochami	11	37
27	Umowa, tycząca się zarazy na bydło, pomiędzy monarchyą austryacko-we- gierską a Włochami	12	111
31 **	Rozporządzenie ministerstw handlu i skarbu, tyczące się tymczasowego urządzenia stosunku traktatowego z Włochami na czas od dnia 1 aż włącznie do dnia 31 stycznia 1879	2	27
31	Ustawa o przedłużeniu aż do końca 1879 roku mocy obowiązującej przepisów zawartych w §§. 11 i 13 ustawy o służbie wojskowej z dnia 5 grudnia 1868 (Dz. u. p. Nr. 151), tyczących się stanu wojennego armii stałej i marynarki wojennej, tudzież kontyngensów rekruckich a obowiązujących obie połowy monarchyi	3	29
31 -	Ustawa o pozwoleniu na pobór kontyngensów rekruckich w r. 1879 potrze- bnych do uzupełnienia wojska stałego (marynarki wojennej) i rezerwy zastępczej	4	30
31 "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu stanowiące, aby przedsiębiorcy gorzelni wydawali co miesiąc czynnikom skarbowym ceduły na podatek od gorzałki	15	31
1879 4 stycznia	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, tyczące się częściowego uchylenia za- kazu przekazywania do postępowania wywozowego więcej niż jednej po-		
	syłki cukru lub kilku gatunków cukru pod jednem i tem samem zamknie- ciem miejsca	6	31

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Nu- mer	Strona
1879 5 stycznia	Oświadczenie Rządu austryacko-węgierskiego i francuskiego, tyczące się przedłużenia Traktatu z dnia 11 grudnia 1866 względem żeglugi, konsu- latów, spadków i dzieł literatury	24	151
* "	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu komory pomocniczej w Lustenau w Vorarlbergu	7	32
10 "	Rozporządzenie ministerstw handlu i skarbu, tyczące się pobierania dodatków do cła w artykule III ustawy wprowadczej Taryfy ełowej z dnia 27 czer- wca 1878 przepisanych, od towarów przywożonych z Francyi do okręgu cłowego austryacko-wegierskiego	8	32
10 ,	Rozporządzenie ministerstw handlu i skarbu, tyczące sie nałożenia na towary uwolnione od cła a przywożone z Francyi cła osobnego, wynoszącego 50,0 wartości handlowej, przewidzianego w artykule III ustawy wprowadczej do Taryfy cłowej z dnia 28 czerwca 1878	9	33
11 .	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, tyczące się czasowego zniżenia niektórych cell Taryfy dalmackiej z dnia 18 lutego 1857 (Dz. u. p. Nr. 44) od towarów nadchodzących z Włoch i innych państw, którym się najbar- dziej sprzyja, do Dalmacyi	10	
11 "	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się przyłączenia gminy administracyjnej Grębow z przyległościami Wydrze i Zabrnie do okręgu Sądu powiatowego tarnobrzeskiego	13	35
18 "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, tyczące się wymiany stępłowanych listów przewozowych dla kolei żelaznych, rozsprzedawanych na mocy rozporządzenia z dnia 29 grudnia 1876.	14	119
20	Tymczasowa Konwencya handlowa z Francya	25	153
25 "	Rozporządzenie m nisterstwa handlu, tyczące się sporządzania projektów bu- dowy kolei żelaznych i czynności urzędowych z tem w związku będacych	19	129
1 lutego	Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu, tyczące się zakazu przywozu i przewozu rozmaitych rodzajów towarów z Rossyi z po- wodu zarazy panującej w guberni astrachańskiej	15	130
1 "	Rozporządzenie ministerstw handlu i skarbu, tyczące się wykonania postano- wień Traktatu handlowego i żeglarskiego z Włochami z dnia 27 grudnia 1878 (Dz. u. p. Nr. 11 z r. 1879)	16	121
1 ,,	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, tyczące się stosowania do towa- rów przywożonych do Dalmacyi cell Taryfy B traktatu handlowego i że- glarskiego z Włochami z dnia 27 grudnia 1878 (Dz. u. p. Nr. 11 z r. 1879)	17	124
2 9	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, tyczące się warunków, pod któremi podróżnym i ich rzeczom dozwalane być może przestąpienie granic monarchyi	18	127
74 77	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się rozpoczęcia czyn- ności urzędowych w Sądzie powiatowym stockim w Czechach	20	145
\$ ",	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się przyłączenia gminy Stupnicy do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego samborskiego w Galicyi	23	149
9 "	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, zawierające dalsze zarzą- dzenia co do przepuszczania podróżnych z Rossyi przez granicę państwa	21	145
12 "	Ustawa o sprzedaniu kilku nieruchomości będących własnością państwa	27	157
17 ,	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zwinięciu c. k. komory głównej II klasy w Hall w Tyrolu	28	157
15 7	Rozporzadzenie ministerstw skarbu i handlu, tyczące się wykonania Konwen- cyi handlowej z Francyą z dnia 20 stycznia 1879	26	156
19 "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu stanowiące, od którego czasu liczyć się ma rozpoczęcie postępowania opłatnego, gdy warki następują bezpośrednio jedna po drugiej	29	158

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Nu- mer	Strona
1879 21 lutego	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnetrznych, podające warunki, pod któremi wolno przepuszczać przez granice monarchyi podróżnych z Buł-		
23	garyi i ich rzeczy	30	158
25 4	Rozporządzenie tymczasowe ministerstwa rolnictwa, wydane w porozumieniu z ministerstwem wyznań i oświecemia, tyczące się odbywania egzaminów nauczycielskich z kandydatami na nauczycieli rolnictwa w szkołach rolniczych i w szkołach średnich gospodarstwa wiejskiego, tudzież z kandydatami na nauczycieli leśnictwa w szkołach leśniczych i w szkołach średnich leśnictwa.	35	161
28 4	Rozporządzenie tymezasowe ministerstwa rolnictwa, wydane w porozumieniu z ministerstwem wyznań i oświecenia. tyczące się egzaminów uzdatniających na nauczycieli sadownietwa i winiarstwa, tudzież gospodarstwa piwnicznego, w szkołach sadownictwa i winiarstwa, albo w takich szkołach rolniczych, które mają do tego przedmiotu osobnych nauczycieli	36	165
2 marca	Rozporządzenie ministerstwa skarbu stanowiące, do których towarów stosowane być ma rozporządzenie cesanskie z dnia 18 stycznia 1852	32	160
2	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, tyczące się używania klarownie do brzeczki w browarach	33	160
3 "	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu delegacyi komory głó- wnej w dworcu c. k. uprzyw. kolei Cesarzowej Elżbiety	34	160
10 "	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o rozszerzeniu działalności c. k. komory pomocniczej II klasy dolno-cinsiedelskiej w Sebnitz w Saksonii	37	166
12	Rozporządzenie ministerstwa handlu, tyczące się ogłoszenia refakcyj i wszel- kich dogodności czynionych w obrocie towarowym na kolejach żelaznych	38	160
1 6 17	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu o postepowaniu z wzorkami roz- wożonemi przez komisantów francuskich, o opiece nad wzorkami i znakami. tudzież o wykonywaniu przemysłu przez obywateli francuskich w monar- chyi austryacko-węgierskiej	39	169
17 ,	Rozporządzenie ministerstwa handlu, tyczace się zaprowadzenia taryfy słow- nej dla korespondencyj telegraficznych wewnętrznych w monarchyi au- stryacko-wegierskiej	40	170
21 "	Rozporządzenie ministerstwa handlu, tyczące się zaprowadzenia taryfy słow- nej dla korespondencyj telegraficznych między monarchyą austryacko- węgierską a Niemcami	41	173
*2	Ustawa o spłaceniu pożyczki udzielonej z funduszów Państwa na zasadzie ustawy z dnia 16 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 71), poszkodowanym skutkiem		
23 "	wylewu wód w Tachowie Ustawa o spłaceniu zaliczek udzielonych z funduszów państwa na zasadzie ustawy z dnia 10 czerwca 1872 (Dz. u. p. Nr. 75) okolicom królestwa cze- skiego, dotkniętym na wiosnę 1872 wylewem wód	53	215
26	Obwieszczenie całego ministerstwa o uchwale Rady państwa, tyczące się roz- porządzenia cesarskiego z dnia 30 sierpnia 1878, którem na zasadzie §. 14 ustawy zasadniczej z dnia 21 grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141) o repre- zentacyj państwa uwolnione zostały pewne korespondencyci i posytki wo- zowe od opłaty pocztowej	44	211
27 "	Ustawa o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokryciu wydatków rządowych w ciągu miesiąca kwietnia 1879 i o upoważnieniu Rządu do wykonania czynności kredytowej celem pokrycia przewidywanego niedoboru w r. 1879	42	175
27 ,,	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości o zaprowadzeniu Sądu powia- towego w Złotym Potoku w Galicyi wschodniej	415	211

			1
Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Nu- mer	Strona
1879 27 marca	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się zwinięcia Sądu po- wiatowego jazłowieckiego w Galicyi wschodniej	46	212
23 77	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości o przeniesieniu siedziby urzędowej Sądu powiatowego uścieckiego do Tłustego, tudzież przyłaczeniu kilku gmin do okręgu Sądu powiatowego zaleszczyckiego w Galicyi wschodniej	47	212
30 "	Ustawa, zmieniająca ustawę z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 63) o zwracaniu kosztów podroży i wyżywnego członkom Rad szkolnych krajo- wych i okregowych	48	213
30 .	Ustawa o działe budynków podług udziałów materyalnych	50	216
2 kwietnia	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, tyczące się pozwalania na wywóz piwa za zwrotem podatku	51	217
3 %	Rozporządzenie Ministrów wyznań i oświecenia, tudzież skarbu o urzędowem pozwoleniu na stawianie budynków, jeżeli za to ma być żądane zmniejszenie dodatku do funduszu religijnego	55	221
(} "	Ustawa zmieniająca ustawę z dnia 24 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 88), o urządzeniu podatku gruntowego i uchylająca ustawe z dnia 15 grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 154)	54	220
77	Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu, tyczące się ograniczenia zakazu przywozu i przewozu towarów, wydanego naprzeciw Rossyi z powodu niebezpieczeństwa zarazy, rozporządzeniem z dnia 1 lutego 1879 (Dz. u. p. Nr. 13)	52	217
10 ,	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o upoważnieniu komory pomocniczej Iklasy w Weidenau do postępowania wywozowego z piwem	56	228
14 "	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia, w którem podaje się do wiado- mości tymczasową zmianę § 96 ustawy kościoła ewangielickiego	63	235
15	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia, podające do wiadomości umo- wę między Rządami c. k. austryackim i kr. saskim we względzie uregulo- wania stosunków stanu osobistego, tudzież kościelnych i szkolnych, osób, pełniących służbę na komorach i kolejach żelaznych austryackich w kró- testwie saskiem.	57	228
15	Ustawa o wcieleniu do Dalmacyi okregu określonego w 3cim ustępie artykułu XXIX Traktatu berlińskiego z dnia 13 lipca 1878	39	231
18	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się przyłaczenia okręgu Spizzy do okręgu Sadu powiatowego buduańskiego i Sądu obwodowego	en	
10.4	kottorskiego	60	232
21 ,	Ustawa a magulawanin Adagi ad mai a mashi Bassan ai da Sasas	69	317
23 ,	Ustawa o uregulowaniu Adygi od uścia rzeki Passer aż do Sacco	64	235
∦ maja	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, tyczące sie uchylenia ograniczeń co do przepuszczania podróżnych z Rossyi i Bułgaryi przez granice monarchyi, zarządzone wtedy, gdy zaraza zagrażała	61	232
74 ,,	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, tyczące się przyłączenia okręgu Spizzy do obrębu urzędu podatkowego buduańskiego	62	233
3 "	Ustawa o regestrowaniu okrętów handlowych	65	237
3 "	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia, tyczące się kwoty szkolnego w szkołach średnich rządowych	70	317
7	Obwieszczenie Ministra handlu o unieważnieniu koncesyi z dnia 6 paździer- nika 1872 (Dz. u. p. Nr. 158) na kolej żelazną z Opawy do przesmyku nad Włażem	71	315
5 "	Obwieszczenie ministerstwa bandlu o zmianie kilku przepisów koncesyi c. k uprzyw. kolci żelaznej leobeńsko-vordernberskiej	72	315

18 79 18 maja Rozporządzenie ministerstwa handlu, tyczące się przybączenia terytoryum Spiczy do okręgu kapitanatu portowego i zdrowaługo melninskiego . 75 14 maja Rozporządzenie ministerstwa prawidniwski i skarbu, tudzie najwyżacj taby obrachunkowej, upoważniające urząd depozytowy Sudu cywinego wiedeńskiego do starania się o nowe kupny do papierów publicznych, znajdujących się w zachowaniu sądowem . Rozporządzenie Ministrów sprawiedliwości i skarbu, tyczące się władzy urzędów podatkowych do prowadzenia ergekucji na rożlnościach, celem ścipniecia zalegych opłat od aktów przwnieczych, dokumentów, piśm i czywności urzędowych . 20 "Ustawa o ustanowieniu powiernictwa pienieżnego imienia Fryderyka hrabiego Tlum-Hobensteina . 76 22 "Ustawa o ustanowieniu powiernictwa pienieżnego imienia Fryderyka hrabiego Tlum-Hobensteina . 77 22 "Ustawa o ustanowieniu powiernictwa pienieżnego imienia Fryderyka hrabiego Tlum-Hobensteina . 77 22 "Ustawa skarhowa na rok 1879 . 78 23 "Patent cesarski, tyczący się rozwiązania tzby doputowanych Bady państwa i ipodjęcia nowych wyhorów powszednych do tejże . 78 24 "Ustawa skarhowa na rok 1879 . 78 25 "Ustawa o stosowaniu do Sta Sigo ustawy z dnia 6 kwietnia 1870 (Dr. m. p. Nr. 42), tyczącej się ochrony tajemniey listow i pism, do przypadków obrażania listów Ludie z powodu dwudziestej piątej rocznicy Moich zesłubin od stępli i opłat . 79 25 "Ustawa o uwalnienia fundacyj ustanowinowych z powodu dwudziestej piątej rocznicy Moich zesłubin od stępli i opłat . 79 26 "Ustawa o uwalnienia fundacyj ustanowinowych z powodu dwudziestej piątej rocznicy Moich zesłubin od stępli i opłat . 79 27 "Ustawa o sprzedaży nieruchomej własności państwa . 81 28 "Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się ustanowienia Sądnowowowych wrietstwem wyanat i oświecenia, zawierające nawe przepisy o przyjmowaniu praktykanków od subłyb budowniczej rzadowej . 82 38 "Ustawa o wybudowaniu kolei drugorzędnej z Chodowa do Neudeku . 87 39 "Ustawa o wybudowaniu kolei drugorzednej z Chodowa do Neudeku . 87 31 "Ustawa o				
8 Rozporządzenie ministerstwa haudla, tyczgee się przyłączenia terytoryum Spizzy do okręgu kapitanatu portowege i zdrowstuego midniskiego. 8 Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości i skarbu, tudzież najwyższej Izby obrachunkowej, upoważniające urząd depozytowy Sądu cyw dnego wiedeńskiego do starania się o nowe kapny do papierów publicanych, znajdużenie kinistrów sprawiedliwości i skarbu, tyczgee się władzy urzędów polatkowych do prowadzenie egzekucyń na realmościach, celem ściąmie zalegyłoch opłat od aktów prawniczych, dokumentów, pim i czynności urzędowych do prowadzenie egzekucyń na realmościach, celem ściąmie zalegyłoch opłat od aktów prawniczych, dokumentów, pim i czynności urzędowych do prowadzenie egzekucyń na realmościach, celem ściąmie zalegyłoch opłat od aktów prawniczych, dokumentów, pim i czynności urzędowych do prowadzenie egzekucyń na realmościach, celem ściąmie zadowych do prowadzenie egzekucyń na realmościach, celem ściąmie zadowych do przyczenie zadowych przyczodów zabiowoska z powiernietowa falencienie przyczodów albiowska z powiernietowa falencienie przyczodów do przyczenie ministerstwa skarbu, ustanawiające do opodatkowania cukru brzekowczo w kumpani 187/90 stake wydajnośći dziennej przyczodów do wytaczenie odpłat do podatku od cukru na wypadek ich potrzych w do wytaczenie odpłat do podatku od cukru na wypadek ich potrzych w do wytaczenie odpłat do podatku od cukru na wypadek ich potrzych zadowacy w kumpani 187/90 stake wydajnośći dziennej przyczadów drażnia listów w stawa o uwolnieniu fundacyj ustanowionych z powodu dwudziestej piętej roczicy bloch zaślubin od stępii opłat do potrzymywaniu w przyczenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się ustanowienia Sądu obowodowego w kriestwie galicyjsko-łodomeryjskiem	ustawy, patentu	Treść		Strona
obrachunkowej, upoważuńsjące urząd depozytowy Sadu cywilnejo wiedeńskiego do starania się o nowe kupnowy do papierów publicznych, zmijuteń skiego do starania się o nowe kupnowy do papierów publicznych, zmijuteń podatkowych do prowadzenia egzekucy) na realnościach, celem ścię podeżenie zajęstych opłat od aktów prawniczych, dokumentów, pismi ożytności urzędowych. 20 "Ustawa o ustanowieniu powiernictwa pienieżnego inienia Pryderyka hrabigo Thun-Holensteina			73	319
dów podatkowych do prowadzenia egzekucyń na realnościach, celem ścigniecie zalegdych opłat od aktów prawnieżych, dokumentów, piśm i czynności urzędowych Ustawa o ustanowieniu powiernictwa pieniężnego inienia Pryderyka hrabiego Thun-Hohensteina 20 "Ustawa pozwalająca na podączenie realności Albigowa, Wysoka i Kraczkowa albigowska z powiernictwem tanieuckiem hrabów Potockich w Galieyi Patent cesarski, tyczący się rozwiązania Jaby depulowanych Rady państwa i podjęcia nowych wyhorów powszechnych do tojże 22 "Ustawa skarbowa na rok 1879 "Ustawa skarbowa na kato podatkować się mających u orzz mierę ręknjim na zabczpieczenie dopłat do podatkować się mających u orzz mierę ręknjim na zabczpieczenie dopłat do podatkować się mających u orzz mierę ręknjim na zabczpieczenie dopłat do podatkować się mających u orzz mierę ręknjim na zabczpieczenie dopłat do podatkować się mających u orzz mierę ręknjim na zabczpieczenie dopłat do podatkować się mających u orzz mierę ręknjim na zabczpieczenie dopłat do podatkować się mających u orzz mierę ręknjim na zabczpieczenie dopłat do podatkować się mających u orzz mierę ręknjim na zabczpieczenie dopłat do podatkować się mających u orzz mierę ręknjim na zabczpieczenie dopłat do podatkować się mających u orzz mierę ręknjim na zabczpieczenie godatować podatkować piątenie piatów i piśm, do przypadków od rzychienie o Ustawa o uwłonieniu fundacyj ustanowionych z powodu dwudziestej piątej rocznicy Moich zaślubin od stępli i opłat	14 35	obrachunkowej, upoważniające urząd depozytowy Sądu cywilnego wiedeń- skiego do starania się o nowe kupony do papierów publicznych, znajdu-	74	320
Ustawa o ustanowieniu powiernictwa pieniężnego imienia Pryderyka hrabiego Thun-Hohensteina (1982) Ustawa, pozwalająca na podączenie realności Alhigowa, Wysoka i Kraczkowa albigowska z powiernictwem łańeuckiem hrabów Potockich w Galicyi (1982) Patent cesarski, tyczący się rozwiązania Izby deputowanych Rady państwa i podjęcia nowych wyborów powszecłunych do tejże (1982) Rozporządzenie ministerstwa skarbu, ustanawiające do opodatkowania cukru burkowego w kampanii 1879/80 skale wydajności dziennej przycządów do wytłaczania soku opodatkować sią mających a orza miarę rekojm na zabrepieczenie dopłat do połatku od cukru na wypadek ich potrzeby (1984)	14 29	dów podatkowych do prowadzenia egzekucyi na realnościach, celem ścią- gniccia zaległych opłat od aktów prawniczych, dokumentów, pism i czyu-	76	321
albigowska z powiernietwem Łańeuckiem hrabów Potockich w Galicyi . 78 32 Patent cesarski, tyczneg się rozwiązania Izby deputowanych Rady państwa i podjęcia nowych wyhorów powszechnych do tejże . 67 28 10 10	20 "	Ustawa o ustanowieniu powiernictwa preniężnego imienia Fryderyka hrabiego		321
ispodjęcia nowych wyborów powszechnych do tejże	20 "	Ustawa, pozwalająca na połączenie realności Albigowa, Wysoka i Kraczkowa	78	325
Rozporządzenie ministerstwa skarbu, ustanawiające do opodatkowania cukru burskowego w kampanii 1871/80 skale wydajności dziennej przycządów do wytłaczania soku opodatkować się mających a oraz miare rękujim na zabezpieczenie dopłat do podatku od cukru na wypadek ich potrzeby . 26 "Ustawa o stosowaniu do śłu śgo ustawy z dnia 6 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 42), tyczącej się ochrony tajemnicy listów i pism, do przypadków odrażania listów . 27 "Ustawa o ulgach dla przedsiębiorstwa do nawodnienia okregu Monfalceńskiego Ustawa o uwolnieniu fundacyj ustanowionych z powodu dwudziestej piątej rocznicy Moich zaślubin od stępli i opłat . 28 "Ustawa o sprzedaży nieruchomej własności państwa . 29 "Ustawa o sprzedaży nieruchomej własności państwa . 20 "Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się ustanowienia Sądu obwodowego w królestwie galicyjsko-lodomeryjskiem . 21 "Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, wydane w porozumieniu z ministerstwem wyznań i oświecenia, zawierające nowe przepisy o przyjmowaniu praktykantów do służby budowniczej rządowej otrzymywaniu w niej posady płatucj i cgzaminie do służby budowniczej rządowej otrzymywaniu w niej posady płatucj i cgzaminie do służby budowniczej rządowej otrzymywaniu w niej posady płatucj i cgzaminie do służby budowniczej rządowej otrzymywaniu w niej posady płatucj i cgzaminie do służby budowniczej rządowej . 28 "Rozporządzenie ministerstwa skarbu, tyczące się przyrządów do rektyfikacyj gorzafki opodatkowanej podług wydajności miejsca zacieru . 29 "Ustawa o wybudowaniu kolei addunajskiej . 20 "Ustawa o wybudowaniu kolei drugorzędnej z Chodowa do Neudeku . 20 "Ustawa o udzieleniu gminie miasta Cleplie pożyczki z funduszów państwa na pokrycie wydatków w celu eksploatowania na nowo, podniesienia i zabezpieczenia tamtejszych źródeł wody gorącej . 21 "Ustawa o uzwocie zaliczek bezprocentowych, udzielonych z funduszów państwa na zasadzie ustawy z dnia 3 maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 72) mieszkańcom Josekiwa na zasadzie ustawy z dnia 3 maja 1873 (Dz. u. p. N	22 "		67	251
burakowego w kampanii 1879/80 skale wydajności dziennej przycządów do wytłaczania soku opodatkować się mających a oraz miare rękojmi na zabezpieczenie dopłat do podatku od cukru na wypadek ich potrzeby . 75 26 "Ustawa o stosowaniu do §fu 5go ustawy z dnia 6 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 42), tyczącej się ochrony tajemnicy listów i pism, do przypadków odrażania listów . 79 27 "Ustawa o udgach dla przedsiębiorstwa do nawodnienia okręgu Monfalcońskiego Ustawa o uwolnieniu fundacyj ustanowionych z powodu dwudziestej piątej rocznicy Moieh zaślubiu od stępli i opłat . 80 27 "Ustawa o sprzedaży nieruchomej własności państwa . 81 28 Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się ustanowienia Sądu obwodowego w królestwie galicyjsko-lodomeryjskiem . 85 39 Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, wydane w porozumieniu z ministerstwem wyznań i oświecenia, zawierające nowe przepisy o przyjmowaniu praktykantów do służby budowniczej rządowej . 82 1 Czerwca Rozporządzenie ministerstwa skarbu, tyczące się przyrządów do rektylikacyj gorzatki opodatkowanej podług wydajności miejsca zacieru . 83 33 Ustawa o wybudowaniu kolei drugorzędnej z Chodowa do Neudeku . 87 33 Ustawa o wybudowaniu kolei drugorzędnej z Chodowa do Neudeku . 87 34 Ustawa o udzieleniu gminie miasta Cieplie pożyczki z funduszów państwa na pokrycie wydatków w celu eksploatowania na nowo, podniesienia i zabezpieczenia tamtejszych źródeł wody gorącej . 96 34 Ustawa o zwrocie zaliczek bezprocentowych, udzielonych z funduszów państwa na zasadzie ustawy z dnia 3 maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 72) mieszkańcenu Joseinimową, którzy w r. 1873 ponieśli szkodej przez pożar . 91 35 Ustawa o zwrocie zaliczek bezprocentowych, udzielonych z funduszów państwa na zasadzie ustawy z dnia 3 maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 72) mieszkańcenu Joseinimową, którzy w r. 1873 ponieśli szkodej przez pożar . 91 36 Ustawa urządząjąca dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych dostarczanie pomieszczeń i przynależności dla wojska statego, marynarki wojennej i obrony kr	22 ,	Ustawa skurhowa na rok 1879	68	253
Nr. 42), tyczącej się ochrony tajemnicy listów i pism, do przypadków odrażania listów. Ustawa o ulgach dla przedsiębiorstwa do nawodnienia okręgu Monfalcońskiego Ustawa o uwodnieniu fundacyj ustanowionych z powodu dwudziestej piątej rocznicy Moich zaślubin od stępli i opłat. 80 27 Ustawa o sprzedaży nieruchomej własności państwa. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się ustanowienia Sądu obwodowego w królestwie galicyjsko-ludomeryjskiem. 83 Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się ustanowienia Sądu obwodowego w królestwie galicyjsko-ludomeryjskiem. 83 Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, wydane w porozumieniu z ministerstwem wyznań i oświecenia, zawierające nowe przepisy o przyjmowaniu w niej posady płatucj i egzaminie do służby budowniczej rządowej. Rozporządzenie ministerstwa skarbu, tyczące się przyrządów do retyfikacyj gorzałki opodatkowanej podług wydajności miejsca zacieru. 83 83 Ustawa o wybudowaniu kolei drugorzędnej z Chodowa do Neudeku. 87 88 33 Ustawa o wybudowaniu kolei drugorzędnej z Chodowa do Neudeku. 87 88 33 Ustawa o udzieleniu gminie miasta Cieplie pożyczki z funduszów państwa na pokrycie wydalków w celu eksploatowania na nowo, podniesienia i zabezpieczenia tamtejszych źródeł wody gorącej. Ustawa o zwrocie zaliczek bezprocentowych, udzielonych z funduszów państwa na zasądzie ustawy z dnia 3 maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 72) mieszkańcem Joachimowa, którzy w r. 1873 ponieśli szkodę przez pożar. 96 97 Obwieszczenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się pr.ytączenia gminy miejscowej Lucinico do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego	26 "	burakowego w kampanii 1879/80 skale wydajności dziennej przyrządów do wytłaczania soku opodatkować się mających a oraz miarę rękojmi na	75	320
Ustawa o uwolnieniu fundacyj ustanowionych z powodu dwudziestej piątej rocznicy Moich zaślubin od stępli i opłat	26 "	Nr. 42), tyczącej się ochrony tajemnicy listów i pism, do przypadków od-	79	326
rocznicy Moich zaślubin od stępli i opłat	20 "	Ustawa o ulgach dla przedsiębiorstwa do nawodnienia okręgu Monfalcońskiego	84	331
Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się ustanowienia Sądu obwodowego w królestwie galicyjsko-lodomeryjskiem	27 "		80	326
Bobwodowego w królestwie galicyjsko-lodomeryjskiem	27 "	Ustawa o sprzedaży nieruchomej własności państwa	81	327
z ministerstwem wyznań i oświecenia, zawierające nowe przepisy o przyjmowaniu praktykantów do służby budowniczej rządowej, otrzymywaniu w niej posady płatnej i egzaminie do służby budowniczej rządowej. Rozporządzenie ministerstwa skarbu, tyczące się przyrządów do rektyfikacyj gorzałki opodatkowanej podług wydajności miejsca zacieru	27 "		85	332
gorzałki opodatkowanej podług wydajności miejsca zacieru	30 "	z ministerstwem wyznań i oświecenia, zawierające nowe przepisy o przyj- mowaniu praktykantów do służby budowniczej rządowej, otrzymywaniu	82	327
Ustawa o wybudowaniu kolei drugorzędnej z Chodowa do Neudeku	1 czerwca		83	339
Ustawa o budowie kolei drugorzędnej czasławsko-zawrateckiej	1 22	Ustawa o wybudowaniu kolei naddunajskiej	86	333
Ustawa o udzieleniu gminie miasta Cieplic pożyczki z funduszów państwa na pokrycie wydatków w celu eksploatowania na nowo, podniesienia i zabezpieczenia tamtejszych źródeł wody gorącej	1 "	Ustawa o wybudowaniu kolei drugorzędnej z Chodowa do Neudeku	87	334
pokrycie wydatków w celu eksploatowania na nowo, podniesienia i zabezpieczenia tamtejszych źródeł wody gorącej	1 n	Ustawa o budowie kolei drugorzędnej czasławsko-zawrateckiej	88	335
stwa na zusadzie ustawy z dnia 3 maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 72) mieszkańcom Joachimowa, którzy w r. 1873 ponieśli szkodę przez pożar	5 2	pokrycie wydatków w celu eksploatowania na nowo, podniesienia i zabez-	96	423
wej w dworcu kolei w Predealu "Usława, urządzająca dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych dostarczanie powieszczeń i przynależności dla wojska statego, marynarki wojennej i obrony krajowej w czasie pokoju Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się przytączenia gminy miejscowej Lucinico do okregu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego	5 "	Ustawa o zwrocie zaliczek bezprocentowych, udzielonych z funduszów pań- stwa na zasadzie ustawy z dnia 3 maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 72) mieszkań-	91	347
nych dostarczanie powieszczeń i przynależności dla wojska statego, marynarki wojennej i obrony krajowej w czasie pokoju	10 "	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu delegacyi komory cłowej w dworcu kolei w Predealu	89	336
miejscowej Lucinico do okregu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego	11 "	nych dostarczanie powieszczeń i przynależności dla wojska stałego, ma- rynarki wojennej i obrony krajowej w czasie pokoju	93	349
golychicgo	14 n		97	424

Dat	a			
ustawy, p	atentu	Treść	Nu-	Strona
lub rozpora	ządzenia		mer	
20 czer	45	Ustawa o podwyższeniu sumy zagwarantowanej przez Rząd kolei koszycko- bogumińskiej	92	246
21 ,		Obwieszczenie ministerstw handlu i skarbu o zaprowadzeniu komory pomocni- czej oraz agencyi portowej i zdrowotnej morskiej w Spizzy	98	424
23 "		Obwieszczenie ministerstwa skarbu o upoważnieniu król. węgierskich komor pomocniczych w Klenaku i w Racy do nieograniczonego potwierdzania wywozu towarów przechodowych	99	424
1 lipe	a	Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu w przed- miocie wykonania ustawy z d. 11 czerwca 1879 (Dz. u. p. Nr. 93), urzą- dzającej dla królestw i krajów w Radzie prnistwa reprezentowanych do- starczanie pomieszczeń i przynależności dla wojska stalego, marynarki wojennej i obrony krajowej w czasie pokoju	94	383
A 39		Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu, którem podaje się do wiadomości taryfę czynszów, ustanowioną na zasadzie § 30 ustawy kwaternukowej (Dz. u. p. Nr. 93), tudzież rozmieszczenie gmin miedzy dziesięć klas czynszu tejże taryfy	95	411
3 ,,	,	Ohwieszczenie ministerstwa handlu o zmianie kilku przepisów koncesyi c. k. uprzyw. kolei Arcyksięcia Albrechta, tyczących się taryfy	101	423
16 "		Ohwieszczenie ministerstwa obrony krajowej o wydania w porozumieniu z in- nemi interesowanemi Władzami naczelnemi wykazu zastrzeżonych ukwa- litikowanym podoficerom w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 posad, tudzież posad urzędniczych i innych, do uzyskania których ukwalifikowa- nym zapewnione zostało pierwszeństwo	100	425
19 7		Ustawa o obowiązkowem zaprowadzeniu działania zwanego odrażaniem (Des- infection) na kolejach żelaznych i statkach przewożących bydło	108	445
23 "	,	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, tyczące się używania wytłoczyn winnych do wyrobu gorzałki bez opłaty podatku	102	428
24 ,		Rozporządzenie ministerstwa skarbu, tyczące się postępowania z naczyniami do nakwaszania, gdy gorzałka opodatkowana jest podług miejsca zacieru	103	429
26		Rozporządzenie ministerstwa skarbu, tyczące się upoważnienia król. węgier- skiej komory pomocniczej I klasy w Zavalju do postępowania wywozowe- go z piwem	104	429
7 sierį	onia	Rozporządzenie Ministrów spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu tyczące się wykonania ustawy z dnia 19 lipca 1879 (Dz. u. p. Nr. 108) o obowiązkowem zaprowadzeniu działania zwanego odrażaniem (Desinfection) na kolejach żelaznych i statkach przewożących bydło	109	447
9 "	,	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, tyczące się zabezpieczenia dokładności próbek wyskoku w wyskokomierzach Dolaińskiego	105	431
12 "	,	Obwieszczenie ministerstwa handlu, którem podają się do wiadomości prze- pisy dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag i Taryfy opłat za sprawdzanie z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171)	106	431
12		Obwieszczenie ministerstwa handlu o przyjmowaniu do sprawdzania i cechowania naczyń metalowych do przewożenia mleka (konewek), naczyń do mleka z podziałką, kadzi zacierowych i ram do mierzenia drzewa opałowego w szczapach	107	437
21 ,,	,	Obwieszczenie ministerstwa handlu o taryfie do towarów dla c. k. uprzyw. kolei leobensko-vordernberskiej	110	453
26 "	,	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, tyczące się ustępstwa co do wydajności alkoholu dla gorzelni rolniczych, opodatkowanych ryczałtowo podług wydajności miejsca zacieru	111	453
27 ,,	,	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, którem na lata 1880, 1881 i 1882 ustanawia się kwotę dzienną kosztów wykonania kary w zakładach karnych, przez osoby skazane zwrócić się mających	113	461

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Nu- mer	Strona
1879 9 września	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, zabraniające sprzedaży gatunków soli w ustawie niewymienionych	124	481
12 ,,	Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu o upoważnieniu c. k. urzędu pocztowego miejskiego w Pilzni do ekspedyowania posyłek pocztowych za granicę bez wdania się czynników skarbowych nawet wtedy, gdy ważą więcej niż 25 kilograma	116	463
11.44 22	Rozporządzenie ministerstwa skarbu i handlu o upoważnieniu c. k. urzędu pocztowego w Wiener-Neustadt do ekspedyowania posyłek pocztowych za granicę bcz wdania się czynników skarbowych nawet wtedy, gdy ważą więcej niż 25/40 kilograma	119	467
1 % ,,	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości o przyłączeniu gmin łyczańskiej, jauczowskiej i jasiennieńskiej do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego nowo-sandenkiego w Galicyi	114	462
15 +	Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu o przeniesieniu komory pomocni- czej II klasy, oraz agencyi portowej i zdrowotnej z St. Giorgio do Gra- dacu, tudzież delegacyi cłowej, portowej i zdrowotnej z Derwenika do St. Giorgio	118	465
8 1) ,,	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się rozciągnienia władzy sądowej w sprawach karnych Sądu delegowanego miejsko-powiatowego alsergrundzkiego na okrąg Sądu delegowanego miejsko-powiatowego josefsztadzkiego w Wiedniu	115	402
22 ,,	Patent cesarski, tyczący się zwołania Rady państwa na dzień 7 października 1879	112	459
26 "	Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu, tyczące się uchylenia zakazów przywozu i przewozu towarów z Szwajearyi, Niemiec, Rossyi, Rumunii, Turcyi, Serbii i Czarnogórza, wydanych rozporządzeniami z dnia 7 maja 1871 (Dz. u. p. Nr. 34), z dnia 24 marca i z dnia 7 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 22 i 30) i z dnia 8 kwietnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 52) dla odwrócenia chorób zaraźliwych	117	463
29 ,	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, którem ogłasza się dla zacho- wywania wzajemności, przepisy włoskiej ustawy o postępowaniu cywilno- sądowem, tyczące się dochodzenia w postępowaniu delibacyjnem	120	469
29 .,	Rozporządzenie pełniącego obowiązki Ministra wyznań i oświecenia, tyczące się wyznaczania terminu egzaminu rządowego, gdy kandydat odczucony został po raz drugi	121	470
1 październ,	Rozporządzenie ministerstwa handlu, tyczace się wykonania ustawy z dnia 7 maja 1879 (Dz. u. p. Nr. 65) o regestrowaniu okrętów handlowych	122	430
2 ,	Umowa pomiędzy monarchya austryacko-węgierską a Włochami, tycząca się połączenia kolei żelaznych pod Cormonsem, Alą i Pontaflem	153	512
14 33	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu komory pomocniczej I kłasy w dworcu kolci żelaznej w Pontaflu	123	450
8 "	Rozporządzenie ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu i handlu, zabraniające przywozu winorośli i części składowych winorośli z zagranicy	125	451
16 "	Rozporządzenie pełniącego obowiązki Ministra wyznań i oświecenia, którem ogłasza się tymezasową zmianę §fu 32go ustawy kościelnej ewangielickiej	126	442
1 listopada	Rozporządzenie Ministra handlu. tyczące się zmiany kilku przepisów Porządku ruchu dla kolei żelaznych, w królestwach i krajach w Radzie państwa rc- prezentowanych, zaprowadzunego rozporządzeniem z daia 10 czerwca		
	1874 (Dz. u. p. Nr. 75) a względnie nowej osnowy §fu 48go Porządku ru- chu, zaprowadzonej rozporządzeniem z dnia 25 lipca 1877 (Dz. u. p. Nr. 69)	127	453

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Treść	Nu- mer	Strona
1879 3 listopada	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się przyłączenia gminy biskupickiej do okręgu Sądu powiatowego prościejowskiego w Morawii .	128	485
6 #	Ustawa o uposażenio na utrzymanie dworu cesarskiego	133	487
13	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o przeniesieniu komory pomocniczej I klasy z Białego Potoka do miasta Jawornika	120	485
13 n	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o upoważnieniu kr. węgierskiej komory pomocniczej w Novi do ekspedyowania wina przywożonego z Dalmacyi .	130	486
11 906 27	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się zmian terytoryal- nych w okręgach Sądów powiatowych źmigrodzkiego, niemirowskiego, jasielskiego i rawskiego w Galicyi	131	486
20	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu kr. wegierskiej delegacyi cłowej w kr. wegierskim urzedzie pocztowym w Rjece	132	486
20	Oświadczenie Rządu austryacko-węgierskiego i francuskiego, tyczące się przedłużenia konwencyi handlowej tymczasowej z dnia 20 stycznia 1879 (Dz. u. p. Nr. 23)	141	503
21 ,,	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się przyłączenia Payer- stettenu, gminy miejscowej do okręgu Sądu powiatowego pöggstallskiego w Dolnej Austryi	134	453
3 grudnia	Ustawa o udzieleniu okolicom margrabstwa istryjskiego i uksiążęconego hrabstwa goryckiego i gradyskiego, dotkniętych niedostatkiem, zaliczek z funduszów państwa, celem zakupienia zboża na zasiew	135	458
3 ,.	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, tyczące się zmian w austryackim cenniku lekarstw	146	507
1/4	Obwieszczenie ministerstwa skarbu, tyczące się zwinięcia c. k. komory po- mocniczej II klasy w Elisenthal w Czechach	147	509
13 "	Ustawa o przedłużeniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 3 marca 1868, do- zwalającej zaokrąglania gruntów bez opłaty należytości i stępli	143	505
20 "	Ustawa o zaprowadzeniu wspólnego związku cłowego z Bośnią i Hercegowiną	136	489
20 "	Ustawa o weieleniu do powszechnego okręgu cłowego austryacko-węgier- skiego obwodu wyłączonego istryjskiego i osobnego okręgu cłowego dal- mackiego		494
20 "	Ustawa o zniesieniu wyłączonego obwodu brodzkiego	138	496
20 7	Ustawa o zaprowadzeniu podatku konsumcyjnego od wyrobu piwa, gorzałki i cukru w obwodzie wyłączonym istryjskim, tudzież w Dalmacyi i od wyrobu gorzałki i cukru w obwodzie wyłączonym brodzkim	139	500
20 ,	Ustawa pozwalająca na przyłączenie do powszechnego okręgu cłowego au- stryacko-węgierskiego wyłączonych obwodów Martinczycy, Bakru, Krale- wicy. Seniu i Bagu, należących do krajów korony węgierskiej	1.50	501
20 "	Ustawa upoważniająca Rząd, ażeby Traktat handlowy z Niemcami z dnia 16 grudnia 1878 przedłużył najdalej aż do 30 czerwca 1880 a według okoliczności, aby droga rozporządzenia urządził tymczasowo stosunki obrotowe z tem państwem		504
20 "	Ustawa, o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież pokryciu wydatków rządowych w czasie od dnia 1 stycznia aż do końca marca 1880		506
20 "	Ustawa o przedłużeniu aż do końca 1889 roku mocy obowiązującej przepisów zawartych w §§. 11 i 13 ustawy o sile zbrojnej z dnia 5 grudnia 1868 (Dz. u. p. Nr. 151), tyczących się wojsk lądowych i marynarki wojennej, na stopie wojennej, tudzież kontyngensów rekruckich dla obu połów mo-		
	narchyi	145	903

Data ustawy, patento lub rozporządzenia	Treść	Nu- mer	Strona
1879 To gradaia	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, tyczące się poddania kontroli pewnych artykułów handlu w okręgu pogranicznym dalmackim	148	509
21 "	Obwieszczenie ministerstwa handlu, tyczące się przeniesienia koncesyi kolei żelaznej bernensko-rossyckiej na uprzywilejowaną austryacką spółkę kolei państwa	149	510
21 .	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, tyczące się wykonania niektó- rych przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 136) o wcie- leniu Bośnii i Hercegowiny do powszechnego austryacko-wegierskiego		
27	okręgu cłowego . Rozporządzenie ministerstw skarbu i bandlu, tyczące się wykonania piektó- rych przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 137) o wcie- łeniu Istryi i Dalmacyi do powszechnego austryacko-wegierskiego okręgu cłowego .	130	511
29	Rozporzadzenie ministerstw skarbu i handlu o poddaniu pod kontrole kawy w okregu pogranicznym nad tymezasowa linia ełowa istryjska	132	515
4			

Drugi Skorowidz.

Spis abecadlowy

ustaw i rozporządzeń od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1879 w Dzienniku ustaw państwa (Rocznik XXXI, część I do LV) ogłoszonych *).

Albigowa; połaczenie powiernictwem lancuckiem hra- | Ceduly na podatek od gorzalki; wydawanie ich co miebidw Potockich. 78, 325.

Adyga; ustawa o jej uregulowaniu. 64, 235.

Atsergrund; rozciągnienie władzy sądu delegowanego na okrag sadu josefsztadzkiego. 115, 462.

Armia: ustawa o przedłużeniu ustawy wojskowej do końca 1879 r. 3, 29; do końca 1889 r. 145, 507.

- jej uzupełnienie w r. 1879, 4, 30.
- ustawa kwaterunkowa. 93, 349; rozporządzenie wykonawcze. 94, 353; taryfa czynszów. 95, 411.

Berlinski Traktat, ob. Traktat.

Biskupice. ob. Sad.

Bośnia i Hercegowina; ustawa o wcieleniu ich do związku cłowego. 136, 489; rozporządzenie wykonawcze. 150, 5 11.

Brody; zniesienie okręgu wyłączonego. 138, 496; zaprowadzenie podatku konsumeyjnego od gorzalki i eukra. 139, 500.

Browary; od którego czasu liczyć się ma rozpoczęcie postępowania opłatnego. 29, 158.

— używanie klarownie do brzeczki. 33, 160.

Budownicza służba rządowa; przyjmowanie praktykantów, nadawanie posad, egzamina. 82, 327.

Budua. ob. Sad i podatkowy urząd.

Budynki; ustawa o działe podług udziałów materyalnych. 50, 216.

pozwalanie na ich stawianie, jeżeli za to ma byc żądane zmniejszenie dodatku do funduszu religijnego. 55, 227.

Bulgarya, ob. Podróżni.

siąc czynnikom skarbowym. 5, 31.

Cennik lekarstw; zmiany 146, 507.

Cieplice; ustawa o udzieleniu im pożyczki. 96, 423.

Cto: dodatki do niego od towarów francuskich. 3, 32.

- osobne; pobieranie go od towarów francuskich. 9,
- czasowo zniżone w Dalmacyi od towarów włoskich. 10, 35.
- Clowy okrąg powszechny austryacko-wegierski; weielenie do niego Istryi i Dalmacyi. 137, 404; obwodu Brodzkiego. 138, 496; obwodów wyłączonych wegierskich. 140, 501.

Cukier; uchylenie zakazu przekazywania do postępowania wywozowego więcej niż jednej posyłki 6, 3 1

Cukrownie: skale wydajności przyrządów na rok 1879/80, oraz miara rekojmi na zabezpieczenie dopłat do podatku. 75, 320.

Czechy; rozpoczęcie czynności urzędowych w Sądzie powiatowym stockim. 20, 145.

- ekspedyowanie posyłek pocztowych w Pilzni bez ezynników skarbowych. 116, 463.
- ustawa o spłaceniu zaliezek udzielonych z powodu wylewu wód. 53, 219.
- ustanowienie powiernictwa hrabiów Thun-Hohensteinów. 77, 321.
- ustawa o zwrocie zaliczek udzielonych mieszkańcom Joachimowa. 91, 347.
- ustawa o udzieleniu pożyczki gminie miasta Cieplie. 96, 423.

^{*)} Z dwóch cyfr przy każdym wyrazie podanych, pierwsza oznacza liczbę ustawy, druga zaś, grubszemi czcionkami wydrukowana, strounice Dziennika ustaw państwa, na której tę ustawe umieszczono.

- Dalmacya; zniżenie cell Taryfy od towarów włoskich.
- stosowanie do towarów przywożonych taryfy B Traktatu handl, z Włochami z dnia 27 grudnia 1878 r.
 17, 124.
- ustawa o wcieleniu okręgu określonego w XXIX artykule Traktatu berlińskiego, 59, 231.
- przyłączenie okręgu Spizzy do sądu powiatowego buduańskiego i obwodowego kottorskiego, 60, 232.
- przyłączenie okregu Spizzy do urzędu podatkowego budnańskiego, 62, 233.
- ustawa o wcieleniu jej do powszechnego okręgu cłowego. 137, 494; rozporządzenie wykonawcze. 131, 513; zaprowadzenie podatku kousuncyjnego od wyrobu piwa, gorzałki i cukru. 139, 500.
- o poddaniu kontroli niektórych artykułów bandlu. 148, 509.
- Delegacya cłowa: zaprowadzona w dworcu c. k. uprzyw. kolei Cesarzowej Elżbiety, 34, 160.
- -- w dworcu kolei w Predealu. 89, 356.
- - przeniesienie z Derwenika do St. Giorgio. 118,
- Delibacyjne postępowanie we Włoszech. 120, 469.
- Dodatek szósty do Porządku sprawdzania miar i wag. 106, 431.
- Dodatki do eła od towarów przywożonych z Francyi. 8, 32.
- Dolaińskiego wyskokomierze; zabezpieczenie dokładności próbek wyskoku. 105, 431.
- Dział budynków podług udziałów materyalnych; ustawa. 50, 216.
- Dwór cesarski; ustawa o dotacyi na jego utrzymanie. 133, 487.
- Egzamina; rozporządzenie o odbywaniu iele z kandydatami na nauczycieli rolnictwa i leśnictwa. 35, 161.
- z kandydatami na nauczycieli sadownictwa, i winiarstwa i gospodarstwa piwnicznego. 36, 165.
- rządowe; wyznaczanie terminu, gdy kandydat odrzucony został po raz drugi. 121; 430.
- Egzekucya; upoważnienie urzędów podatkowych do jej prowadzenia celem ściągniecia opłat zaległych. 76, 321.
- Elisenthal, ob. Komora.
- Ewangielicki kościół; zmiana tymczasowa §. 96 jego ustawy. 63. 235 i 126. 482.
- Francya; pobieranie dodatków do cła od towarów stamtad przywożonych. 8, 32
- natożenie cła osobnego na towary stamtąd przywożone. 9, 33.

- Francya: oświadczenie Rządu, tyczące się przedłuże nia traktatu handlowego. 24. 151.
- tymczasowa konwencya bandłowa. 25, 153: przedłużenie tejże. 141, 503.
- opicka nad wzorkami, próbkami i znakami handlowemi francuskiemi i nad przemystem francuskim w monarchyi austr.-weg. 39, 169.
- Fundusz religijny; pozwalanie na stawianie budyuków, jeżeli na to żądane być ma zmniejszenie dodatku do tego funduszu. 55, 227.
- Fundacye ustanowione z powodu 25 rocznicy zaślubin cesarskich; uwolnienie ich od stępli i opłat. 80, 326.
- Galicya; przyłączenie gminy Stupuicy do Sądu delegowanego m. p. samborskiego. 23, 149.
- tyczańskiej, jauczowskiej i jasiennieńskiej do Sądu delegowanego m. p. nowo-sandeckiego. 114.
 44:2
- zaprowadzenie Sądu powiatowego w Złotym Potoku 43, 211.
- zwiniecie Sadu powiatowego jazłowieckiego. 46, 212.
- przeniesienie siedziby Sądu powiatowego ościeckiego do Tłustego, tudzież przyłączenie Grebowca do Sądu powiatowego tarnobrzeskiego. 13, 119.
- przyłączenie kilku gmin do Sądu powiatowego zaleszczyckiego. 47, 213.
- ustanowienie Sądu obwodowego wadowiekiego, 83
- ustawa pozwalająca na połączenie kilku realnośc z powiernictwem łancuckiem. 78, 325.
- zmiany terytoryalne w okręgach sądów powiatowycł źmigrodzkiego, niemirowskiego, jasielskiego i rawskiego. 131, 486.
- zniesienie okregu wyłączonego brodzkiego. 138
 496
- Corycya; przyłączenie gminy Lucinico do Sądu delegowanego m. p. goryckiego. 97, 424.
- Gorzelnie; postanowienie, aby przedsiębiorcy wydawali co miesiąc czynnikom skarbowym ceduły na podatek. 5, 3 I
- wciąganie przyrządów do rektyfikacyi w wydajność dzienną. 83, 330.
- postępowanie względem kilku rodzajów przyrządów do wyrobu. 31, 159.
- - naczyń do nakwaszania. 103, 429.
- używanie wytłoczyn winnych do wyrobu gorzałk bez opłaty podatku. 102, 42%.
- -- rolne; ustepstwo co do wydajności alkoholu. 111,
- Gorycya i Gradyska; ustawa o zaliczkach dla okolic dotknietych niedostatkiem. 135, 488.
- Gospodarstwo piwniczne, ob. Egzamina.
- Greeya; Traktat poeztowy. 90, 337.
- Grebow. ob. Sad powiatowy.
- Grunta, ich zaokrąglanie; ustawa o uwolnieniu tej czynności od stępli i opłat. 143, 505.

Hall: zwiniecie komory, 28, 150

Istrya; ustawa o zaliczkach dla okolic dotkuietych niedostatkiem, 135, 488.

Istryjski okrąg wyłączony; ustawa o wcieleniu go do powszechnego okręgu cłowego. 137, 494; rozporządzenie wykonawcze. 131, 513; o zaprowadzeniu podatku konsumcyjnego od wyrobu piwa. gorzałki i cukru. 139, 500.

Izba deputowanych; patent tyczący się rozwiązania i dokonania nowych wyborów. 67, 281.

Janczów. Jasienna. ob. Sad delegowany.

Jasto. ob. Sad powiatowy.

Jawornik, ob. Komora.

Jazlowice, ob. Sad powiatowy.

Joachimów: ustawa o zwrocie zaliczek udzielonych jego mieszkańcom. 91, 347.

Jubileusz cesarski; uwolnienie od stępli i opłat fundacyj ustanowionych z powodu 25 roczniey zaślubin cesarskich, 80, 326.

Josefstadt: rozeiągnienie na jego okrąg władzy Sądu delegowanego m. p. alsergrundzkiego w Wiedniu, 115, 462.

Kadzie zacierowe; obwieszczenie o przyjmowaniu ich do sprawdzania i cechowania. 107, 437.

Kapitanat portowy meliniski; przyłączenie do niego terytoryum Spizzy. 73, 319.

Kara: koszta jej wykonywania w zakładzeh karnych na lata 1880, 1881 i 1882. 113. 461.

Kawa: poddanie jej pod kontrolę w okręgu pogranicznym istryjskim. 152, 515.

Klarownice do brzeczki w browarach: rozporządzenie tyczące się ich używania. 33, #60.

Koleje żelazne; wymiana stęplowanych listów przewozowych. 14, 119.

- rozporządzenie o sporządzaniu projektów budowy.
 19, 120.
- ogłaszanie refakcyj i wszelkich dogodności czynionych w obrocie towarowym, 38, 166.
- uregulowanie stosunków stanu osobistego, tudzież kościelnych i szkolnych osób, pełniących służbę na komorach i kolejach żelaznych w królestwie saskiem.
 225.
- ustawa o udzieleniu zaliczki kolei granicznej morawskiej. 69, 317.
- obwieszczenie o unieważnieniu koncesyi na kolej z Opawy do Przesmyku nad Włażem, 71, 3 18.
- zmiana przepisów koncesyi kolei leobeńsko-vordernberskiej. 72, 318.
- - - kolei Arcyksiecia Albrechta, 101, 427.

- Koleje żelazne; przeniesienie koncesyi kolei berneńsko-rossickiej na spółkę kolei państwa. 149, 510.
- ustawa to wybudowaniu kolei naddunajskiej. 86,
- - kolci drugorzednej z Chodowa do Neudeku. 87 334.
- — — czasławsko zawrateckiej. 88
- ustawa o podwyższeniu sumy zagwarantowanej przez Rząd kolei koszycko-bogumińskiej, 92, 348.
- ustawa o obowiązkowem zaprowadzeniu odrażania. 108, 445; przepis wykonawczy, 109, 445.
- zmiana kilku przepisów Porzadku ruchu. 127.
 483.
- umowa z Włochami, tycząca się połączenia kolei żelaznych pod Cormonsem, Ala i Pontaflem. 153, 5 1 3.

Komora w Lustenau w Voraribergu zaprowadzona. 7, 32.

- w Hall w Tyrolu zwinieta. 28, 157.
- dolno-einsiedelska w Sebnitz w Saksonii; rozszerzenie jej działalności. 37, 166.
- w Weidenau; upoważnienie jej do postępowania wywozowego z piwem. 56, 228.
- w Bruszewie; zaprowadzenie w Predealu jej delegacyi. 89, 33 6.
- w Spizzy zaprowadzona. 98, 424.
- w Zawalju; upoważuiona do postępowania wywozowego z piwem. 104, **429**.
- w St. Giorgio; przeniesienie jej do Gradacu. 118
 465.
- w Pontaflu, w dworcu kolei zaprowadzona. 123, 480
- w Białym Potoku; przeniesienie do Jawornika. 129.
 485.
- w Novi; upoważnienie jej do ekspedyowania wina przywożonego z Dalmacyi. 130, 486.
- w Elisenthal; zwinięcie. 147, 509.

Komory austryackie w król, saskiem; uregulowanie stosunków stanu osobistego, tudzież kościelnych i szkolnych, osób, pełniących tam służbę. 57, 228.

Koncesya na kolej z Opawy do przesmyku nad Włażem, unieważniona. 71, 318.

- kolei bernensko-rossickiej; przeniesienie jej na spółkę kolei państwa. 149, 510.
- kolei leobeńsko-vordernberskiej; zmiana kilku jej przepisów. 72, 318.
- kolei Arcyksięcia Albrechta; zmiana kilku jej przepisów. 101, 427.

Kontrola; poddanie jej niektórych artykułów handlu w okręgu pogranicznym dalmackim. 148, 569.

Konwencya handlowa z Francyą. 25, 153.

— rozporządzenie tyczące się jej wykonania. 26. **156**.

Koszta wykonania kary w zakładach karnych; ustanowienie kwoty dziennej na lata 1880, 1881 i 1882. 113, 461. Koszta podróży i wyżywnego; ustawa o ich zwracaniu członkom rad szkolnych krajowych i okręgowych. 48, 213.

Kraczkowa albigowska; ustawa o połączeniu jej z powiernietwem łaneuckiem. 78. 325.

Kupony do papierów publicznych; upoważnienie urzędu depozytowego Sądu wiedeńskiego do starania się o nowe. 74, 320.

Kwaterunek wojska; ustawa. 93, 340: rozporządzenie wykonawcze. 94, 383; taryfa czynszów. 95, 411.

Lekarstwa; zmiany w ich cenniku. 146, 507.

Lesnictwo. ob. Egzamina.

Listy: ustawa o stosowaniu ustawy, tyczącej się tajemnicy listów i pism do przypadków odrażania. 79, 326.

Lucinico. ob. Sad.

Lustenau, oh. Komora.

Lancuckie powiernictwo; połączenie z niem kilku realności. 78, 325.

Lyczany, ob. Sad.

Meliiński kapitanat portowy; przyłączenie Spizzy do jego okręgu. 73, 319.

Wiary i wagi; dodatek szósty do Porządku ich sprawdzania. 106, 431.

Wicku; sprawdzanie i cechowanie naczyń metalowych do przewożenia go i naczyń z podziałką. 107, 437.

Monfalcone; ustawa o ulgach dla przedsiębiorstwa do nawodnienia tego okręgu. 84, 331.

Naczynia do nakwaszania; postępowanie względem nieb. 103, 429.

Nawodnienie. ob. Monfalcone.

Niemcy; Traktat handlowy z niemi. 1, 1; ustawa o przedłużeniu go. 142, 504.

 Traktat tyczący się zmiany Traktatu praskiego z d. 23 sierpnia 1866. 22, 147.

 zaprowadzenie Taryfy cłowej do korespondencyj telegraficznych z niemi. 41, 173.

Niemirów. ob. Sad powiatowy.

Nieruchomości; ustawa o sprzedaży kilku, będących własnością państwa. 27, 157.

Novi. ob. Komora.

Odrażanie listów; ustawa, 79, 326.

 na kolejach żelaznych i statkach przewożących bydło, ustawa. 108, 445; przepis wykonawczy. 109, 442.

Okrety. ich regestrowanie: ustawa. 65, 237; przepis wykonawczy. 122, 470.

Oświadczenie, tyczące się przedłużenia konwencyi bandlowej z Francyą. 141, 503.

Patent cesarski. tyczący się rozwiązania izby deputowanych rady państwa i dokonania nowych wyborów. 67, 281.

— — — zwołania rady państwa na dzień 7 października 1879. 112, 459.

Payerstetten. ob. Sad powiatowy.

Pilzcń; ekspedyowanie posyłek poeztowych za granieć bez wdania się czynników skarbowych. 116, 163.

Piwo. ob. Browary.

- pozwalanie na wywóz za zwrotem podatku. S1, 217.

 upoważnienie do postępowania wywozowego komory w Weidenau. 56, 228; w Zavalju. 104, 429.

Pocztowe opłaty; uwolnienie od nich pewnych korespondencyj i posyłek. 44, 211.

Pocztowy związek powszechny, zawarty dnia 1 czerwea 1878. 66, 245.

- Traktat z Grecya. 90, 335.

Pocztowy urząd w Pilzni; ob. Pilzeń.

- w Wiener Neustadt, ob. Wiener Neustadt.

Podatek gruntowy; ustawa o jego urządzeniu. 54

 od cukru burakowego; skale wydajności dziennej przyrządów do wytłaczania soku, oraz miara rękojmi na zabezpieczenie dopłat do podatku. 75, 320.

konsumeyjny od piwa, gorzałki i cukru; zaprowadzenie go w Istryi. Dalmacyi i Brodach. 139, 500.

— od gorzałki, ob. Ceduły.

Podatki; ustawa o dalszem ich pobieraniu w ciągu miesiąca kwietnia 1879. 42, 175; w ciągu miesiąca maja 1879. 38. 235; w czasie od 1 stycznia de końca marca 1880. 144, 506.

Podatkowe urzędy; upoważnienie ich do egzekwowania opłat od aktów prawniczych, dokumentów i czynności urzędowych. 76, 32 f.

Podatkowy urząd buduański; przyłączenie Spizzy do jego okręgu. 62, 233.

Podoficerowie; obwieszczenie o wydaniu wykazu posad im zastrzeżonych. 100, 425.

Podróżni; warunki przepuszczania ich przez granicę monarchyi, gdy przybywają z Rossyi. 18, 120 i 21. 145; z Bułgaryi. 30, 158; uchylenie tych ograniczeń. 61, 232.

Pöggstall. ob. Sad powiatowy.

Pomieszczenia dla wojska; ustawa. 93, 349; przepis wykonawczy. 94, 389; taryfa czynszów. 95, 411.

Pontafel. ob. Komora.

Posady dla podoficerów, ob. Podoficerowie.

Postepowanie opłatne w browarach, od którego czasu liczyć się ma. 29. 65%.

Potockich hr. powierpictwo, ob. Powiernictwo.

Potok bialy, ob. Komora.

Powiernictwo hr. Fryderyka Thun-Hohensteina; ustawa, 77, 321.

 żancuckie br. Potockich; ustawa o połączeniu z niem kilku realności. 78, 325.

- Pozwolenie sa wywóz piwa za zwrotem podatku; rozporzadzenie o udzielaniu tegoż. 51, 217.
- na stawianie budynków, jeżeli za to żądane być ma zmniejszenie dodatku do funduszu religijnego. 53,
- Pożyczka: ustawa o spłaceniu tej, która udzielona została poszkodowanym w skutek wylewu wód w Tachowie. 49. 215.
- - o udzieleniu jej gminie miasta Cieplic. 96, 423.
- Praktykanci służby budowniczej rządowej; przepisy o ich przyjmowaniu i egzaminie. 82, 327.
- Predeal: zaprowadzenie delegacyi cłowej. 89, 336.
- Próbki wyskoku; zabezpieczenie ich dokładności w wyskokomierzach Dolaińskiego. 105, 431.
- Projekta budowy kolei żelaznych; rozporządzenie o ich sporządzeniu. 19, 129.
- Prościejów, ob. Sąd.
- Przemy canic: rozporządzenie stanowiące do których towarów stosowane być ma rozporządzenie cesarskie z dnia 18 stycznia 1852, 32, 160.
- Przemyst: wykonywanie go przez obywateli fraueuskieh w monarchyi austryacko-węgierskiej. 39, 169.
- Przewozowe listy dla kolei żelaznych; wymienienie ieli za nowe. 14, 119.
- Przyrządy do wyrobu w gorzelniach; postępowanie względem nich. 31, 159.
- do rektyfikacyi gorzałki; postępowanie względem nich, 83, 330.
- Przywóz i przewóż rozmaitych towarów z Rossyi zakazany z powodu zarazy panującej w gubernii astrachańskiej. 15, 120.
- — — ograniczenie tego zakazu. 52, 217; uchylenie. 117, 403.
- winorośli z zagranicy zakazany. 125, 451.
- Rada państwa: patent cesarski, tyczący się rozwiązania izby deputowanych. 67, 281; zwołania. 112, 459.
- Rady szkolne; ustawa o zwracaniu ich członkom kosztów podróży i wyżywnego. 48, 213.
- Kamy do mierzenia drzewa opałowego; obwieszczenie o ich przyjmowaniu do sprawdzania i cechowania. 107, 437.
- Rawa. ob. Sad powiatowy.
- Refakcye na kolejach żelaznych; rozporządzenie o ich ogłaszaniu. 38, 166.
- Regestrowanie okrętów; ustawa. 65, 237; przepis wykonawczy. 120, 470.
- Rekruckie kontyngensa; ustawa o przedłużeniu mocy §§. 11 i 13 ustawy o służbie wojskowej, tyczących się stanu wojennego armii, tudzież kontyngensów rekruckieh. 3, 29 i 143, 502.
- -- ustawa o ich poborze w r. 1879. 4, 30

- Rektyfikacy a gorzałki; postępowanie względem przyrządów do tejże. 83, 330
- Religijny fundusz. ob. Fundusz religijny.
- Rekojmie na zabezpieczenie dopłat do podatku od cukru, tudzież skale wydajności przyrządów do wytraczania soku na r. 1879/80, 75, 320.
- Rolnictwo: odbywanie egzaminu z kandydatami na nauczycieli tego przedmiotu. 35, 161.
- Rossya, ob. Przywóz i podróżni.
- Rozwiązanie izby deputowanych; patent cesarski. 67, 281.
- Sadownictwo; egzamina z nauczycielami tego przedmiotu. 36, 165.
- Saksonia; umowa z rządem tamtejszym, tycząca się stosunków stanu osobistego, tudzież kościelnych i szkolnych osób, pełniących służbę na komorach i kolejach żelaznych austryackich w Saksonii. 57, 22%.

Sambor, ob. Sad.

Sacz Nowy, ob. Sad.

- Sąd cywilny wiedeński; npoważnienie urzędu depozytowego do starania się o nowe kupony do papierów publicznych, znajdujących się w zachowaniu sadowem. 74. 320
- delegowany miejsko-powiatowy samborski; przyłączenie gminy Stupniey. 23, 149.
- - gorycki; przyłączenie gminy Lucinico. 97,
- — nowo-sandecki; przyłączenie gmin łyczańskiej, jauczowskiej i jasienieńskiej. 114, 462
- — alsergrundzki; rozciągnienie jego władzy sądowej w sprawach karnych na okrąg takiegoż Sądu jozefsztadzkiego. 115, **462**,
- obwodowy kottorski; przyłączenie Spizzy, 60, 232.
- - wadowicki ustanowiony. 85, 332.
- powiatowy buduański: przyłączenie Spizzy. 60,
- tarnobrzeski; przyłączenie gminy Grębów z przyległościami Wydrze i Zabrnie. 13, 119.
- stocki; rozpoczęcie czynności urzędowych, 20,
 145.
- - w Złotym Potoku, ustanowiony. 45, 211.
- - jazłowiecki, zwinięty. 46. 212
- uściecki; przeniesienie siedziby jego do Tłustego. 47, 212.
- zaleszczycki; przyłączenie kilku gmin do jego okregu. 47, 212.
- prościejowski; przyłączenie gminy biskupickie do jego okręgu. 128, 485.
- Sady powiatowe źmigrodzki, niemirowski, jasielski i rawski; zmiany terytoryalne. 131, 486.
 - pöggstallski w Dolnej Austryi; przyłączenie Payerstettenu do jego okręgu. 134, 487.

Sebnitz, ob. Komora.

Siła zbrojna; ustawa o przedłużeniu mocy obowiązującej §§. 11 i 13 ustawy o służbie wojskowej z dnia 5 grudnia 1868 do końca 1879 r. 3, 29; do końca 1889 r. 145, 502.

Skarbowa ustawa. 68, 283.

- Sól; zakaz sprzedaży gatunków w ustawie niewymienionych. 124, 481.
- Spizza, przyłączenie jej okregu do Sądu powiatowego buduańskiego i Sądu obwodowego kottorskiego. 60, 232.
 - — urzędu podatkowego buduańskiego. 62,
 - — kapitanatu portowego meliińskiego. 73,
- zaprowadzenie komory pomocniczej oraz agencyi portowej. 98, 424.
- Sprzedaż kilku nieruchomości, będących własnością państwa. 27, 157; 81, 327.
- soli ob. Sól.
- Stawianie budynków; pozwalanie, jeżeli za to ma być żądane zmniejszenie dodatku do funduszu religijnego. 55, 227.

Stoki, ob. Sad.

Stosunki stanu osobistego, kościelne i szkolne osób pełniących służbę na komorach i kolejach żelaznych austryackich w Saksonii. 57, 228.

Stupnica, ob. Sad.

- Szkolne w szkołach średnich wiedeńskich; ile ma wynosić. 70, 317.
- zkol rolmcze i średnie gospodarstwa wiejskiego, leśnicze i średnie szkoły leśnictwa; egzamina z kandydatami na nauczycieli rolnictwa i leśnictwa. 35, 161
- sadownictwa i winiarstwa, tudzież rolnicze; egzamina z kandydatami na nauczycieli sadownictwa i winiarstwa, tudzież gospodarstwa piwnicznego. 36, 165.
- średnie w Wiedniu; zmiana co do kwoty szkolnego.
 70, 317.

Tachów, ob. Pożyczka.

Tajemnica listowa; ustawa o stosowaniu odnośnej ustawy do przypadków odrażania listów. 79, 326.

Tarnobrzeg ob. Sąd.

- Taryfa cłowa dalmacka; zniżenie jej dla towarów nadehodzących z Włoch i innych państw, którym się najbardziej sprzyja. 10, 35.
- słowna od korespondencyj telegraficznych wewnętrznych 40, 130.
- --- z Niemcami 41, 173.
- czynszów do kwaterunku wojska. 95, 411.
- do towarów dla kolei leohensko-vordernberskiej.
 110. 453.

(Polnisch.)

- Telegraficzne korespondencye, ob. Taryfa.
- Termin egzaminu rządowego; wyznaczenie go, gdy kandytat odrzucony został po raz drugi. 121. 430
- Thun-Hohenstein Fryderyk hr., ob. Powiernietwo.

Tłuste, ob. Sąd.

- Towary, do których stosowane być ma rozporządzenie cesarskie z dnia 18 stycznia 1852. 32, 160.
- Traktat handlowy z Niemcani. 1, 1: ustawa o przedłużeniu go. 142, 504.
 - i żeglarski z Włochami. 11, 37; rozporządzenie tyczące się wykonania go. 16, 121.
- z Niemeami, tyczący się zmiany traktatu pokoju praskiego. 22, 147.
- handlowy z Francyą; oświadczenie rządów, tyczące się przedłużenia go. 24, 151.
- tymczasowy z Francyą. 25, 153; rozporządzenie tyczące się wykonania tegoż. 26, 156
- berliński. 43, 177.
- pocztowy z Grecyą. 90, 337.

Tyrol; zwinięcie komory w Hall. 28. #57.

- Uchylenie zakazów przywozu i przewozu towarów z Szwajcaryi, Niemiec, Rossyi, Rumunii, Turcyi, Serbii i Czarnogórza. 117, 463.
- Udziały materyalne; ustawa o działe budynków podług tychże. 50, 216.
- Umowa z Włochami, tycząca się zarazy na bydło 12 111; połączenia kolei żelaznych pod Cormonsem. Ala i Pontaflem. 153, 512.
- Unicważnienie koncesyi na kolej żelazną z Opawy do przesmyku nad Włażem. 71, 318.

Uregulowanie Anizy; ustawa 64, 235.

- Uwolnienie pewnych korespondencyj i posyłek pocztowych od opłaty pocztowej. 44, 211.
- fundacyj ustanowionych z powodu 25 rocznicy zaślubin cesarskich od stępli i opłat. 80, 326.
- Ustawa o przedłużeniu aż do końca 1879 r. mocy obowiązującej §§. 11 i 13 ustawy o służbie wojskowej 3, 29.
- o pozwoleniu na pobór rekrutów w r. 1879. 4, 30
- o sprzedaniu kilku nieruchomości państwa. 27, 15°
 i 81, 32°
- o dalszym poborze podatków w miesiącu kwietniu 1879. 42. 175; w miesiącu maju. 58, 230.
- o zwracaniu kosztów podróży członkom rad szkolnych. 48, 213.
- o spłaceniu pożyczki udzielonej poszkodowanyn skutkiem wylewu wód w Tachowie. 49, 215.
- o działe budynków podług udziałów materyalnych 50, 216.
- o spłaceniu zaliczek udzielonych okolicom królestwa czeskiego dotknietym w r. 1872 wylewem wód. 53
 219

- o wcieleniu do Dalmacyi okregu określonego w 3cim ustępie artykułu XXIX Traktatu berlińskiego. 39,
- o uregułowaniu Adygi od uścia rzeki Passer aż do Sacco. 64, 235.
- o regestrowaniu okrętów handlowych. 65. 23 🖜
- skarbowa na rok 1879. 68, 💵 🕃 🖰
- o udzieleniu zaliczki kolci granicznej morawskiej 69. 317.
- o ustanowieniu powiernictwa Fryderyka hr. Thun-Hohensteina. 77, 321.
- o połączeniu kilku realności z powiernictwem łaneuckiem hr. Potockich. 78, 325.
- o tajemnicy listowej w przypadkach odrażania listów. 79, 326.
- o uwolnieniu fundacyj ustanowionych z powodu dwudziestej piątej rocznicy zaślubin cesarskich od stępli i opłat. 80, 326.
- o ulgach dla przedsiębiorstwa do nawodnienia okregu Monfalcońskiego. 84, 331.
- o wybudowaniu kolei naddunajskiej. 86, 333.
- - drugorzednej z Chodowa do Neudeku. 87, 334
- - czasławsko-zawrateckiej. 88, 335.
- o zwrocie zaliczek udzielonych mieszkańcom Joachimowa. 91, 347.
- o podwyższeniu sumy zagwarantowanej przez Rząd kolei koszycko-bogumińskiej. 92, 348.
- kwaterunkowa. 93, 349.
- o udzieleniu pożyczki gminie miasta Cieplic. 96, 423.
- o zaprowadzeniu odrażania na kolejach żelaznych i statkach przewożących bydło. 108, 445.
- o uposażeniu na utrzymanie dworu cesarskiego. 133, 487.
- o udzieleniu zaliczek okolicom dotkniętym niedostatkiem w Istryi, Gorycyi i Gradysce. 135, 488.
- o utworzeniu związku cłowego z Bośnia i Hercegowina. 136, 459.
- o wcieleniu Istryi i Dalmacyi do okregu cłowego 137, 494.
- o zniesieniu obwodu wyłaczonego brodzkiego. 138, 496.
- o zaprowadzeniu podatku konsumcyjnego od wyrobu piwa, gorzałki i cukru w Istryi i Dalmacyi, tudzież od gorzałki i cukru w Brodach. 139, 500.
- o wcieleniu obwodów wyłączonych węgierskich do powszechnego austr.-weg okregu cłowego. 140, 501.
- o przedłużeniu traktatu handlowego z Niemcami lub uregulowaniu stosunków obrotowych droga administracyjną. 142, 304.
- o przedłużeniu ustawy dozwalającej zaokraglania gruntów bez opłaty należytości i stępli. 143, 505.
- -- o dalszem pobieraniu podatków i opłat od 1 stycznia do końca marca 1880. 144, 506.

- Ustawa zmieniająca ustawe o podatku gruntowym. 54, Ustawa o przedłużeniu mocy obowiązującej §§. 11 i 13 ustawy o sile zbrojnej. 145, 50%.
 - Ustepstwo dla gorzelni rolnych co do wydajności alkoholu. 111. 453.
 - Uścicezko, ob. Sad.

Wadowice. ob. Sad.

Weidenau. ob. Komora.

Wieden; szkolne w szkołach średnich. 70, 317.

- upoważnienie urzędu depozytowego sądu cywilnego do starania się o kupony do papierów publicznych w zachowaniu sądowem bedacych. 74, 320.
- rozciągnięcie władzy sadu delegowanego alsergrundzkiego na okrąg sądu jozefsztadzkiego. 115, 462.
- Wiener Neustadt, ob. Pocztowy urząd.
- Więzienia; koszta wykonania kary na lata 1880, 1881 1 1882 ustanowione. 113 461.
- Winiarstwo; egzamina z kandydatami na nauczycieli tego przedmiotu. 36, 165.
- Wino z Dalmacyi przywożone; upoważnienie komory w Novi do ekspedyowania go 130, 486.
- Winorośle; zakaz przywożenia z zagranicy. 125, 481.
- Włochy; urządzenie tymczasowe stosunku traktatowego z niemi. 2, 27.
- zniżenie cel taryfy dalmackiej od towarów nadehodzących stamtąd i z innych państw, którym się najbardziej sprzyja. 10, 35.
- Traktat handlowy i żeglarski. 11, 37; przepis wykonawczy. 16, 121.
- umowa z niemi, tyczaca sie zarazy na bydło. 12,
- stosowanie ceł taryfy B Traktatu z niemi zawartego do towarów przywożonych do Dalmacyi. 17, 124.
- przepisy włoskiej ustawy o postępowaniu cywilnosądowem, tyczące się dochodzenia w postępowaniu delibacyjnem. 120, 469.
- umowa z niemi, tycząca się połączeń kolei żelaznych pod Cormonsem, Ala i Pontallem. 153, 517.
- Wojsko; ustawa o kwaterunku. 93, 349; przepis wykonawczy. 94, 353; taryfa czynszów. 93, 411.
- Wybory nowe do rady państwa; patent tyczący się ich dokonania. 67, 281.
- Wyskokomierz Dolaińskiego; zabezpieczenie dokładności próbek wyskoku. 105, 431.
- Wysoka; przyłączenie do powiernietwa łancuckiego hr. Potockich. 78, 325.
- Wytłoczyny winne; używanie ich do wyrobu gorzałki bez opłaty podatku. 102, 42%.
- Wywozowe postepowanie, ob. Cukier i Piwo.
- Zakaz sprzedaży gatunków soli w ustawie niewymienionych 124, 481.
- przywozu winorośli z zagranicy. 125, 481.

- Zakaz przywozu rozmaitych towarów z Rossyi. Wydany z powodu zarazy panującej w gubernii astrachańskiej. 15, 120; ograniczenie tego zakazu. 52, 213.
 - przywozu towarów z Szwajearyi, Niemiec. Rossyi, Rumunii, Turcyi, Serbii i Czarnogórza, uchylony. 117, 463.

Zaległości skarbowe, ob. Egzekucya.

- Zaliczki: ustawa o spłaceniu udzielonych gminom czeskim z powodu wylewu wód. 53, 219.
- o udzieleniu ich kolei granicznej morawskiej.
 69, 317.
- ustawa o zwrocie tych, które udzielono mieszkańcom Joachimowa. 91, 347.
- Zaokraglanie gruntów; uwolnienie od stepli i opłat. 143. 505.
- Zaraza na bydło; umowa z Włochami. 12 111
- w Rossyi, ob. Przywóz i podróżni.

Zavalje, ob. Komora.

Zloty Potok. ob. Sad.

- Zmiana ustawy kościoła ewangielickiego. 63, 235 i 126, 482.
- przepisów koncesyi kolei leobeńsko-vordernberskiej.
 72, 318.
- - Arcyksiecia Albrechta. 101, 427.
- porządku ruchu dla kolei żelaznych. 127, 483.
- cennika lekarstw. 146, 503.
- Związek cłowy z Bośnią i Hercegowiną utworzony. 136, 489.
- poeztowy powszechny zawarty. 66, 245.

Zwolanie rady państwa, pafent cesarski. 112, 430

Zmigród, ob. Sad powiatowy.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 1 stycznia 1879.

1.

Traktat handlowy z dnia 16 grudnia 1878,

pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a państwem niemieckiem.

(Zawarty w Berlinie dnia 16 grudnia 1878, ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość w Gödöllö dnia 29 grudnia 1878, a ratyfikacye wzajemne wymieniono w Berlinie dnia 31 grudnia 1878.)

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Slawoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austryacki; Wielki Książę Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, itd. itd. wiadomo czynimy:

Gdy pomiędzy Naszym pełnomocnikiem z jednej a pełnomocnikiem Najjaśniejszego Cesarza niemieckiego, Króla pruskiego z drugiej strony, w celu urządzenia na nowo stosunków handlowych i obrotowych pomiędzy państwami obu Stron, zawarty i podpisany został w Berlinie dnia 16 grudnia 1878 Traktat handlowy, składający się z 27 artykułów i Załączki, opiewający dosłownie jak następuje:

(Polnisch.)

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Król apostolski węgierski, z jednej strony

tudzież

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski, z drugiej strony pragnąc ulatwić handel i obrót pomiędzy swojemi państwami, gdy Traktat handlowy i cłowy z dnia 9 marca 1868 został wypowiedziany, postanowili zawrzeć w tym celu nowy Traktat i mianowali do tego Swoimi pełnomocnikami:

Najiaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski i Król apostolski wegierski: Swego pełnomocnika Antoniego hrabiego Wolkenstein-Trostburga,

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski:

Swego sekretarza stanu do spraw zewnętrznych, ministra stanu Bernarda Ernesta Bülowa, którzy, zakomunikowawszy sobie nawzajem pełnomocnictwa swoje w dobrej i należytej formie znalezione, ułożyli i zawarli następujący Traktat handlowy:

Artykuł 1.

Strony kontraktujące zobowiązują się nie tamować wzajemnego obrotu pomiędzy swoimi krajami zakazami przywozu, wywozu lub przewozu czegokolwiek.

Wyjatki w tej mierze pozwolone sa tylko:
a) co do tytoniu, soli i prochu strzelniczego;

b) ze względu na zdrowie publiczne;

c) co do potrzeb wojennych w nadzwyczajnych okolicznościach.

Artykuł 2.

Co się tyczy kwoty, zabezpieczania i wybierania opłat wchodowych i wychodowych, jakoteż co się tyczy przewozu, żadna z dwóch Stron kontraktujących nie może sprzyjać trzecim państwom bardziej aniżeli drugiej Stronie kontraktującej. Przeto wszelka pod temi względami dogodność, uczyniona trzecim państwom, uczyniona być powinna jednocześnie drugiej Stronie kontraktującej bez odwzajemnienia.

Wyjmuja się:

1. te dogodności, które jedna ze Stron kontraktujących czyni krajowi ościennemu dla ułatwienia handlu żywnościami i przedmiotami przemysłu domowego tamże wyrabianemi, odnośnie do pewnych części granic i do mieszkańców pojedynczych obszarów;

2. dogodności, któreby jedna ze Stron umawiających się przyznawała przez

zawarcie dawniej lub w przyszłości zwiazku cłowego.

Artykuł 3.

W krajach umawiajacych się Stron premie płacone przy wywozie pewnych wyrobów maja być tylko zwrotem cełł lub podatków wewnętrznych, wybieranych od rzeczonych wyrobów lub od istót, z których są zrobione. Nic więcej nad to zawierać w sobie nie powinny. Gdyby kwota tych wynagrodzeń lub ich stosunek do cła lub podatków wewnętrznych został zmieniony, Strony będą się o tem wzajemnie uwiadamiały.

Artykuł 4.

Od towarów, przez kraje jednej ze Stron kontraktujących, z krajów lub do krajów drugiej Strony przewożonych, nie mogą być wybierane opłaty przewozowe.

Umowa ta odnosi sie do towarów przewożonych badź to po przeladowaniu ich lub złożeniu w magazynie, badź bezpośrednio.

Artykul 5.

Nadto, w celu ułatwienia wzajemnego obrotu, obie Strony zgadzają sie na uwolnienie od opłat przywozowych i wywozowych przedmiotów wywiezionych i napowrót przywiezionych, których tożsamość nie ulega watpliwości a mianowicie:

a) towarów (z wyjatkiem przedmiotów konsumcyjnych), które z wolnego obrotu w kraju jednej z Stron kontraktujących, do krajów drugiej Strony na targi lub jarmarki sprowadzone, albo na niepewna sprzedaż nie w obrocie targowym i jarmarcznym przyslane, ale w kraju drugiej Strony nie przypuszczone do wolnego obrotu, lecz złożone pod kontrolą Władzy cłowej w magazynach publicznych na skład tymczasowy, w urzędach połączonych z hallami itd., jakoteż wzorków, przywiezionych przez kupców podróżujących, jeżeli wszystkie przedmioty te odwiezione będą napowrót jako niesprzedane, w czasie z góry oznaczonym;

b) bydła, przyprowadzonego na targi do krajów drugiej Strony kontraktującej.

ale niesprzedanego i napowrót wyprowadzonego.

Artykuł 6.

Dla uregulowania sąsiedzkiego obrotu pomiędzy krajami Stron kontraktujących, mającego na celu uszlachetnienie towarów, postanawia się, że od opłat

wchodowych i wychodowych uwolnione być maja:

- a) przedze i tkaniny wyrobu krajowego przywiezione do krajów drugiej Strony dla przyrządzenia lub przerobienia i po skończeniu roboty napowrót wywożone a mianowicie przedze i tkaniny do prania, bielenia, farbowania, wałkowania, apretowania, zadrukowania i haftowania, przedze w pasmach strzyżonych (także wyrównanych) razem z potrzebną osnową do wyrobu tkanin jakoteż przedziwo (razem z potrzebnemi przydatkami) do wyrobu koronek i towarów pasamonniczych;
- b) przedmioty wszelkiego rodzaju przywiezione do naprawy i napowrót wy-

wiezione;

c) wszelkie inne towary i przedmioty wyprowadzone dla obrobienia lub przerobienia w okręgu pogranicznym i są napowrót przywożone nie zmieniwszy istotnych własności i zwykłej nazwy handlowej.

Atoli we wszystkich tych przypadkach obrot podlega warunkowi, aby tożsamość przedmiotów i towarów wywiezionych i napowrót przywiezionych mogła

b é stwierdzona.

Artykuł 7.

Co się tyczy postępowania celniczego z towarami podlegającemi kontroli listów przewodnych, pozwala się wzajemnie na takie ułatwienie obrotu, ażeby wtedy, gdy towary owe przechodzą bezpośrednio z krajów jednej do krajów drugiej Strony kontraktującej, pieczęć nie była odejmowana i inną zastępowana zażeby towary nie były wyładowane, o ile wymogom w tym względzie umówionym uczyniono zadosyć. W ogóle przyspieszać należy ekspedycyą ile możności.

Artykuł 8.

Strony kontraktujące będą się nadto starały umieszczać swoje komory przeciwlegle, gdzie stosunki na to pozwolą, w jednem i tem samem miejscu, ażeby czynności urzędowe z towarami wychodzącemi z jednego okręgu cłowego do drugiego odbywać się mogły jednocześnie.

Artykul 9.

Opłaty wewnętrzne, na rachunek Rządu albo na rachunek gmin i korporacyj, wybierane u jednej ze Stron kontraktujących od produkcyi, przyrządzenia lub konsumcyi wyrobu, nie mogą być pod żadnym pozorem wyższe ani uciążliwsze dla wyrobów drugiej Strony, aniżeli dla takichże samych wyrobów własnego kraju.

Artykuł 10.

Strony kontraktujące zobowiązują się współdziałać i nadal za pomoca stosownych środków w celu powstrzymania i karania przemytnictwa do albo z ich krajów i zachować wydane w tym celu ustawy karne, dostarczać pomocy prawnej, dozwalać urzędnikom nadzorczym drugiej Strony ścigania przestępców w swoim kraju i zarządzić, aby urzędnicy podatkowi, cłowi i policyjni, jakoteż przełożeni gmin udzielali im wszelkich potrzebnych wyjaśnień i pomocy.

Załączka A zawiera kartel cłowy, zawarty na zasadzie tych postanowień

ogólnych.

Srodki umówione w celu wzajemnego wspierania nadzoru nad wodami granicznemi i nad takiemi częściami granicy, gdzie kraje Stron kontraktujących stykają się z krajami obcych państw, zostawiają się w swojej mocy.

Artykuł 11.

Każda ze Stron kontraktujących dozwalać będzie wstępu okrętom handlowym drugiej Strony i ich ładunkom pod temi samemi warunkami i za temi samemi opłatami, co własnym okrętom handlowym. Toż samo tyczy się żeglugi nadbrzeżnej.

O tem, do którego państwa należą okręty każdej ze Stron kontraktujących

orzekać się będzie podług prawodawstwa ich ojczyzny.

Do udowodnienia pojemności okrętów handlowych w celu oznaczenia opłat żeglarskich i portowych, dostatecznemi być mają listy miarowe ważne podług prawodawstwa ich ojezyzny i miary okrętowe nie będą zredukowane dopóty, dopóki pozostawać będą w mocy umowy zawarte w r. 1872 pomiędzy Stronami kontraktującemi za pomocą wymiany not a tyczące się wzajemnej równoważności listów miarowych.

Artykuł 12.

Od okrętów jednej ze Stron kontraktujących, które w nieszczęściu lub w potrzebie zawiną do portów drugiej Strony, nie będą wybierane opłaty żeglarskie lub portowe, jeżeli okręty te nie przedłużą pobytu nad potrzebę i nie będą się zajmowały handlem.

Od towarów z rozbitych i uszkodzonych okrętów, naładowanych na okręcie jednej ze Stron kontraktujących, druga Strona, z zastrzeżeniem wynagrodzenia za zachowanie, tylko wtedy pobierać może opłatę, gdy przechodzą na konsumcyą.

Artykuł 13.

Używanie wszelkich dróg wodnych, naturalnych i sztucznych w krajach Stron kontraktujących, dozwolone być ma wszystkim marynarzom i statkom do jednej z nich należącym, pod temi samemi warunkami i za temi samemi opłatami od okrętu lub ładunku, co marynarzom i statkom własnego kraju.

Artykul 14.

Używanie gościńców i wszelkich innych dróg, kanalów, szluz, promów, mostów i przejazdów pod mostami, portów i przystani, oznaczeń i oświetleń drogi wodnej, służby rotmańskiej, wind i zakładów wagowych, składów, zakładów do

ratowania i zachowywania towarów okrętowych itp. o ile urządzenia te i zakłady przeznaczone są dla obrotu powszechnego, dozwolone być ma, bez względu, czy Rząd czy osoby prywatne niemi zarządzają, obywatelom drugiej Strony kontraktującej pod temi samemi warunkami i za temi samemi opłatami, co obywatelom własnego państwa.

Z zastrzeżeniem odmiennych postanowień co do służby oświetlenia na morzu i rotmańskiej, opłaty pobierane być mogą tylko wtedy, gdy zakładów takich

lub urządzeń rzeczywiście używano.

Drogowe dla obrotu przecinającego granice kraju, na drogach służących do połączenia Stron kontraktujących za sobą lub z zagranicą, nie może być w stosunku do długości drogi wyższe niż dla obrotu odbywającego w obrębie własnego kraju.

Artykuł 15.

Na kolejach żelaznych nie ma być czyniona żadna różnica pod względem cen przewozu lub czasu i sposobu ekspedyowania pomiędzy mieszkańcami krajów Stron kontraktujących. Mianowicie transporty idace z krajów jednej Strony do krajów drugiej Strony, lub przez kraje drugiej Strony przechodzące, nie mogą być ekspedyowane z mniejszemi dogodnościami lub po wyższych cenach niż trans-

porty odchodzące z krajów tejże Strony lub w nich pozostające.

Na kolejach żelaznych stosowanie taryf nie ogłoszonych do transportów, idacych z krajów jednej Strony do krajów drugiej Strony, jakoteż do transportów przewozowych, idacych do lub z krajów drugiej Strony, jest zabronione. Opłaty taryfowe ogłoszone, z wyjątkiem nie ogłoszonych zwrotów (rabattów, refakcyj itd.) stosowane być mają wszędzie i do każdego jednakowo. Strony kontraktujące będą miały na względzie, aby zarządy kolei żelaznych były odpowiednio karane za przekraczanie tego przepisu.

Dla obrotu pasażerskiego i towarowego, pomiędzy stacyami kolei żelaznych, leżącemi w krajach jednej ze Stron kontraktujących, odbywającego się w obrębie tychże krajów w nieprzerwanym związku kolei, wywieszone być mają taryfy w ustawowej walucie krajowej tychże krajów nawet w tym przypadku, gdy związek kolejowy do tego obrotu używany, utrzymuje w ruchu calkiem lub częściowc

administracya, mająca siedzibę w krajach drugiej Strony.

Na liniach zbiegowych i o ileby chodziło jedynie o obrót pomiedzy stacyami obu Stron tuż przy granicy leżącemi, chociażby taryfa nie opiewała na walutę ustawowa krajowa, nie może być odmawiane przyjmowanie opłat za przewóz pasażerów i towarów w monecie dozwolonej ustawami kraju, w którym leży miejsce poboru opłat, z uwzględnieniem wartości obiegowej, jaka wówczas będzie.

Przepisane tu przyjmowanie pieniędzy nie ma wywierać wpływu na umowy

interesowanych zarządów kolejowych względem zamykania rachunków.

Artykuł 16.

Strony umawiające się będą dokładały starania, aby wzajemny ruch kolejowy w ich krajach był ile możności ułatwiony przez zaprowadzenie bezpośredniego związku szynowego pomiędzy kolejami schodzącemi się w jednem miejscu i przez przeprowadzanie wagonów z jednej kolei na drugą.

Strony kontraktujące zobowiązują się dołożyć starania, aby zarządy kolejowe zaprowadziły ekspedycye bezpośrednie lub taryfy bezpośrednie w obrocie pasażerskim i towarowym jak tylko i o ile obie Strony uznają to za pożądane.

Zastrzega się, aby najwyższe Władze nadzorcze obu Stron, porozumiawszy się wprost ze sobą, wydały jednostajne przepisy transportowe dla obrotu bezpośredniego, mianowicie co się tyczy terminów dostawy.

Artykuł 17.

Strony kontraktujące zobowiązują się zabezpieczyć obrót kolejowy pomię-

dzy swemi krajami od przerw i przeszkód.

Co się tyczy wagonów kolejowych, które w obrocie przeszły z krajów jedne do krajów drugiej Strony kontraktującej, pozwolenie przytrzymania, aresztu, zajęcia, sekwestracyi lub innych jakiegokolwiek rodzaju środków zabezpieczających lub egzekucyjnych, chociażby tylko tymczasowych, nie może być wydane drogą sądową lub administracyjną z tytułu pretensyj jakiegokolwiek rodzaju do zakładu kolejowego, którego własność wagony te stanowią.

Wagony kolei żelaznych, w których przewożone były konie, muły, osły, rogacizna, owce kozy lub świnie, jeżeli znowu wkrótce użyte być mają do przewiezienia rzeczonych rodzajów bydła z krajów jednej do krajów drugiej Strony, poddane być powinny wprzódy, w sposób osobną umową przepisać się mający, oczyszczeniu, w celu zupełnego wytępienia zarodków zarazy, jeżeliby do wago-

nów tych przyległy.

Artykuł 18.

Tam, gdzie na granicach istnieją związki szynowe i wagony przechodzą bezpośrednio, Strony kontraktujące uwalniać będą towary nadchodzące w wagonach dających się zamknąć podług przepisu i przesyłane w tychże samych wagonach do takiego miejsca w głębi kraju, w którym znajduje się urząd cłowy i podatkowy, upoważniony do załatwienia czynności celniczej, od deklaracyi, wyładowania i rewizyi na granicy, jakoteż od zamknięcia pak, jeżeli towary te oznajmione będą do wchodu przez przedstawienie wykazów ładunkowych i listów przewozowych.

Towary, które w wagonach kolei żelaznej podług przepisu zamknąć się dających, przez kraje jednej ze Stron kontraktujących są wywożone lub do krajów drugiej Strony bez przeładowania, przewożone, uwolnione być powinny od deklaracyi, wyładowania i rewizyi, jakoteż od zamknięcia pak tak w głębi kraju, jakoteż na granicach, o ile przez przedstawienie wykazów ładunkowych i listów

przewozowych oznajmione będą do przewozu.

Przepisy powyższe wykonywane będą atoli pod tym warunkiem, że zarządy kolei żelaznych obowiazane będą starać się, aby wagony nadchodziły do urzędu w głębi kraju lub w miejscu wyjścia w czasie właściwym z nienaruszonem zamknięciem.

Jeżeli jedna ze Stron kontraktujących umówiła się z trzeciemi państwami o zaprowadzenie w postępowaniu cłowem rozleglejszych ułatwień niż te, które tu są wspomniane, ułatwienia te stosowane bedą pod warunkiem wzajemności także w obrocie z drugą Stroną.

Artykuł 19.

Obywatele Stron kontraktujących zostawać mają całkiem na równi z krajowcami we względzie otwierania i wykonywania handlu i przemysłu, tudzież opłat od tego. Na targach i jarmarkach obywatele jednej Strony uważani będą za równych obywatelom drugiej Strony.

Postanowienia powyższe nie będą stosowane do przemysłu aptekarskiego, do meklerstwa handlowego i wykonywania przemysłu przenośnego liczac w to

handel obnośny.

Kupcy i fabrykanci, tudzież inni przemysłowcy, którzy udowodnia, że w państwie, w którem stale mieszkaja, opłacają przepisane należytości od przedsiebiorstwa, któremu sie oddają, nie sa obowiązani do żadnych dalszych opłat od tego w krajach drugiej Strony kontraktującej, jeżeli osobiście lub przez swoich komisantów zakupują towary lub starają się o zamówienia, do czego powinni zawsze mieć z sobą próbki.

Obywatele jednej ze Stron kontraktujących, trudniący się przewozem na lądzie albo żegluga morską lub rzeczną pomiędzy miejscami rozmaitych państw, nie mają podlegać w krajach drugiej Strony podatkowi zarobkowemu za wyko-

nywanie tego przemysłu.

Spółki akcyjne, komandytowe na akcye i asekuracyjne wszelkiego rodzaju, prawnie istniejące w krajach jednej ze Stron kontraktujących, będą mogły wykonywać swój przemysł w krajach drugiej Strony stosownie do obowiązujących tamże ustaw i przepisów, tudzież dochodzić praw swoich przed Sądem.

Artykuł 20.

Co się tyczy oznaczania towarów lub ich opakowania, jakoteż co się tyczy znaków fabrycznych lub handlowych, próbek i wzorków, jakoteż przywilejów na wynalazki, obywatele jednej ze Stron kontraktujących używać będą w krajach drugiej Strony takiej samej opieki, jak właśni obywatele. Atoli obywatele każdej ze Stron kontraktujących dopełnić mają w krajach drugiej Strony przepisanych warunków i formalności.

Opieka nad znakami fabrycznemi i handlowemi udzielana będzie obywatelom drugiej Strony tylko o tyle i na tak długo, o ile i jak długo znaki te używać będą opieki w ich państwie rodzinnem.

Artykuł 21.

Strony umawiające się nadają sobie wzajemnie prawo ustanawiania konsulów we wszystkich tych miejscach portowych i handlowych drugiej Strony, w którem jakiemukolwiek trzeciemu państwu pozwolono utrzymywać konsulów.

Konsulowie ci jednej ze Stron kontraktujących używać maja w krajach drugiej Strony, pod warunkiem wzajemności tych samych przywilejów, praw i swobód, których używają lub używać będą konsulowie któregokolwiek trzeciego państwa.

Artykuł 22.

Każda ze Stron kontraktujących zobowiąże konsulów swoich za granicą, aby obywatelami drugiej Strony, gdyby w temże samem miejscu nie była reprezentowana przez konsula, opiekowali się w taki sam sposób i nie za wyższą opłatą, jak własnemi obywatelami.

Artykuł 23.

Strony kontraktujące nadają sobie wzajemnie prawo wysyłania do swoich komor urzędników w celu wywiedzenia się tam jak są załatwiane czynności, tyczące się ceł i dozoru granicznego, do czego urzędnikom tym czynione być mają chętnie wszelkie ułatwienia.

Państwa kontraktujące będą sobie wzajemnie udzielały wszelkie pożądane wyjaśnienia, tyczące się rachunkowości i statystyki.

Artykuł 24.

Ze względu na traktat tyczący się zjednoczenia cłowego i handlowego między monarchyą austryacko-węgierską a księstwem Liechtenstein, niniejszy traktat handlowy rozciągać się będzie także na to księstwo.

Tenże rozciągać się będzie także na Wielkie księstwo luksemburskie, dopóki

bedzie należało do okregu cłowego niemieckiego.

Artykuł 25.

W tych pojedynczych częściach krajów, należacych do Stron kontraktujących, które nie należą do ich okręgu cłowego, dopóki do niego należeć nie będą, postanowienia artykulów 5 i 6 Traktatu niniejszego nie będą stosowane.

Artykuł 26.

Traktat niniejszy nabyć ma mocy obowiazującej od dnia 1 stycznia 1879 i zająć miejsce Traktatu handlowego i cłowego z dnia 9 marca 1868. Obowiazywać ma aż do dnia 31 grudnia 1879.

Artykuł 27.

Ratyfikacye Traktatu niniejszego wymienione być mają jak można najrychlej w Berlinie.

Dla większej mocy i wagi pełnomocnicy obu Stron podpisali Traktat niniejszy i wycisneli na nim swoje pieczecie.

Działo się w Berlinie dnia 16 grudnia w roku Tysiąc ośmset siedmdziesiątym ósmym.

(L. S.) A. Wolkenstein r. w.

(L. S.) **B. Bülow** r. w.

Kartel cłowy.

Załączka A.

§. 1.

Każda ze Stron kontraktujących zobowiązuje się dopomagać w myśl postanowień poniżej następujących do zapobieżenia przekroczeniom (§§. 13 i 14) ustaw cłowych drugiej Strony, ich odkrycia i ukarania.

§. 2.

Każda ze Stron kontraktujących zobowiąże czynniki swoje, przeznaczone do zapobiegania przekroczeniom własnych ustaw elowych albo do donoszenia o nich, aby, jak tylko się dowiedzą, że takież ustawy drugiej Strony mają być lub zostały przekroczone, w pierwszym przypadku przeszkadzali ile możności wszelkiemi prawnemi środkami popełnieniu przekroczenia a w obydwu, aby jak najrychlej zawiadomili krajową Władzę cłową lub podatkową (w Niemczech: komory główne lub urzędy podatkowe główne, w monarchyi austryacko-węgierskiej: komory główne lub komisarzy straży skarbowej.

§. 3.

Władze cłowe lub podatkowe jednej Strony, dowiedziawszy się o przekroczeniach ustaw cłowych drugiej Strony, obowiązane są uwiadomić o nich nie-

zwłocznie Władze cłowe lub podatkowe tejże w §. 2 wzmiankowane i udzielić im wszelkiego wyjaśnienia rzeczonego co do odnośnych czynów o ile je rozpoznać moga.

Urzędy poborowe każdej ze Stron kontraktujących obowiązane są pozwolić na żądanie w każdym czasie wyższym urzednikom cłowym lub podatkowym, przez druga Strone do tego upoważnionym, przegladać w siedzibie urzędu regestra lub części regestrów, wykazujące obrót wozów z krajów i do krajów tej ostatniej i na jej granicy, jakoteż dowody.

Urzędnicy cłowi i podatkowi na granicy pomiędzy okręgami cłowemi obu Stron otrzymać maja polecenie, aby sobie najchętniej pomagali do zapobieżenia przemytnictwu do obu Stron i wykrywania go i aby nietylko udzielali sobie w tym celu nawzajem w jak najkrótszym czasie swoje postrzeżenia, lecz nadto, aby utrzymywali z sobą przyjażny sąsiedzki stosunek i aby się od czasu do czasu, tudzież w razie szczególnych powodów naradzali ze sobą, dla porozumienia się co do właściwego wspólnego działania.

§. 6.

Urzędnikom cłowym i podatkowym obu Stron kontraktujących, ścigającym przemytnika, albo przedmiety lub ślady przekroczenia ustaw cłowych swojego państwa, wolno będzie udać się do kraju drugiej Strony w tym celu, ażeby zaproponować tamtejszym przełożonym gmin lub Władzom środki potrzebne dc wykrycia istoty czynu i sprawcy, tudzież do zabezpieczenia dowodu, zebrania wszelkich środków dowodowych, tyczących się dokonanego lub usiłowanego obejścia cła jakoteż stosownie do okoliczności, tymczasowe przytrzymanie towarów i sprawcy.

Przełożeni gmin i Władze każdej ze Stron kontraktujących uczynić powinni zadosyć przedstawieniom tego rodzaju w taki sposób, jak im to nakazuje prawc i obowiązek w razie domniemanych lub odkrytych przekroczeń ustaw cłowych własnego państwa. Nadto urzędnicy cłowi i podatkowi jednej Strony wezwani być mogą za pośrednictwem swojej Władzy przełożonej przez Władzę właściwą drugiej Strony, aby przed tą ostatnią lub przed Władzą właściwą swojego wła-

snego kraju wyjawili okoliczności, tyczące się ominienia cła.

Zadna ze Stron kontraktujących nie będzie cierpiała w swoim okręgu stowarzyszeń, mających na celu przemytnictwo do krajów drugiej Strony i nie będzie uprawniała umów względem zabezpieczenia przedsiębiorstw przemytniczych od możebnych szkód.

§. 8.

Każda ze Stron kontraktujących obowiązana jest zapobiegać, ażeby w pobliżu granicy drugiej Strony nie zgromadzano zapasów, które uważać należy za przeznaczone do przemycenia do krajów drugiej Strony i aby ich tam nie zachowywano bez dostatecznego zabezpieczenia od grożącego nadużycia.

W okregu pogranicznym składy towarów zagranicznych nieoclonych znajdować się mają zwyczajnie tylko w takich miejscach, gdzie się znajduje urząd cłowy a w tym przypadku pod zamknieciem Władzy cłowej i pod jej kontrola.

Gdyby w pojedynczych przypadkach zamkniecie urzędowe nie dało się zastosować, natenczas zamiast niego zarządzona być ma inna, ile możności zabezpieczająca kontrola. W obrębie okręgu pogranicznego zapasy towarów zagranicznych oclonych, jakoteż krajowych, nie powinny być większe niż potrzeba do dozwolonego obrotu, t. j. wymierzonego podług miejscowej konsumcyi we własnym kraju. Jeżeli powstanie podejrzenie, że się nagromadziły zapasy towarów tego ostatniego rodzaju po nad wzmiankowana potrzebę i mające być przemyconemi, składy takie, o ile to prawnie stać się może, weźmie Władza cłowa pod szczególną kontrole, zdolną do zapobieżenia przemytnictwu.

§. 9.

Każda ze Stron kontraktujących jest obowiązana:

a) towarom, których przywóz i przewóz w okręgu drugiej Strony jest zabroniony, udzielać odprawę cłową lub podatkową tylko za udowodnieniem osobnego od tamtej Strony pozwolenia;

b) towarom, które w okregu drugiej Strony podlegają opłacie wchodowej i są do niego przeznaczone, udzielać odprawe cłowa lub podatkowa do tegoż

okregu albo zaopatrywać je wykazami:

1. tylko w kierunku komory wchodowej tamtejszej, dostateczne upowa-

żnienia posiadającej,

2. wyprawiać je z komor wychodowych lub miejsc legitymacyi tylko w takich porach dnia, aby mogły przybyć na druga stronę granicy w czasie tam dozwolonym i

3. nie dozwalać żadnego, które uniknionem być może, zatrzymania pomię-

dzy komora wyjścia lub miejscem legitymacyi a granica.

§. 10.

Nadto każda ze Stron wtedy dopiero wydawać będzie rękojmie, złożone na wypadek wywiezienia napowrót towarów niesprzedanych, jakoteż wypłacać darowane podatki lub zwroty od towarów wywiezionych, gdy świadectwem przez komorę wejścia wydanem a liczbę regestru i datę ekspedycyi zawierającem, będzie udowodnione, jako towar wywieziony do oznaczonego kraju sąsiedniego, był w tym ostatnim oznajmiony.

§. 11.

Przed wykonaniem postanowień zawartych w §. 9 pod b) i w §. 10 Strony kontraktujące porozumią się najchętniej co do potrzebnej ilości przykomorków awizacyjnych i percepcyjnych, tudzież ich upoważnień, co do godzin ekspedycyi, które powinny im być wyznaczone zgodnie, jeżeli przykomorki zostają w stosunkach bezpośrednich ze sobą i co do zarządzenia w miarę potrzeby urzędowego przeprowadzania wywożonych towarów aż do przykomorka awizacyjnego na drugiej stronie, jakoteż co do szczególnych środków dla obrotu kolejowego.

§. 12.

Każda ze Stron kontraktujących zabronić ma przekroczeń ustaw cłowych drugiej Strony w §§. 13 i 14 wzmiankowanych nietylko własnym poddanym, lecz także wszystkim tym, którzy w jej okręgu czasowo mieszkaja albo tylko chwilowo przebywają, pod zagrożeniem karami w tychże paragrafach podanemi. Obiedwie Strony kontraktujące zobowiazują się nawzajem dozorować w swoim okręgu tych poddanych drugiej Strony kontraktującej, którzy ściągneli na siebie podejrzenie, iż trudnią się przemytnictwem.

§. 13.

Dopuszczajacym się przekroczenia zakazów drugiej Strony, tyczacych się przywozu, wywozu i przewozu, jakoteż defraudacyj cłowych lub podatkowych, to jest takich czynności lub przeciwnych prawu opuszczeń, przez które taż druga Strona pozbawiona została opłaty wwozowej lub wywozowej, należacej się jej prawnie, albo byłaby jej pozbawiona, gdyby osiagnięcie celu nie zostało odkryte, zagrozić ma każda ze Stron kontraktu acych podług swego wyboru albo zaborem przedmiotu przekroczenia, a według okoliczności, złożeniem wartości całkowitej i prócz tego odpowiedniemi grzywnami lub temi samemi grzywnami albo karami na majatku, którym podlegaja przekroczenia tego samego rodzaju lub podobne przeciw jej własnym ustawom o podatkach.

W tym ostatnim przypadku kwota kary, o ileby wymierzana była prawnie podług niezaplaconego podatku, obliczana być ma na podstawie taryfy tego pań-

stwa, którego ustawe o podatkach przekroczono.

§. 14.

Dopuszczającym się takich przekroczeń ustaw cłowych drugiej Strony, przez które dowodnie nie mógł lub nie miał być naruszenym zakaz przywozu, wywozu lub przewozu, lub podatek nie zapłaconym, zagrozić należy dostatecznemi grzywnami, zawisłemi w oznaczonych granicach od uznania sędziego.

§. 15.

Zadna ze Stron kontraktujących nie jest na podstawie niniejszego kartelu obowiązana zagrażać karami wieziennemi lub robotnemi (z zastrzeżeniem zamienienia, stosownie do jej własnych ustaw podatkowych, kar pieniężnych niewykonalnych na areszt lub robotę), jakoteż karami na ezci, odebraniem upoważnienia przemysłowego lub zaostrzeniem kary przez ogłoszenie wyroku.

§. 16.

Natomiast przepisy o karach, wydać się mające stosownie do §§. 12—15. nie mają wylączać lub ścieśniać prawnego ukarania za inne przekroczenia, przestępstwa i zbrodnie, jeżeliby razem z naruszeniem ustaw clowych drugiej Strony były popełnione, jakoto: obełgi, bezprawny opór, pogróżki lub gwalty, fałszerstwa, przekupstwa lub wymuszenia itp.

§. 17.

Każda ze Stron kontraktujących obowiązana jest śledzić i karać podług ustaw przekroczenia ustaw ełowych drugiej Strony, na wniosek Władzy właściwej tejże, za pośrednictwem tych samych Sądów i z zachowaniem tych samych form, co przekroczenia swoich własnych ustaw tego rodzaju,

1. jeżeli obwiniony jest albo obywatelem tego państwa, które ma wytoczyć

mu śledztwo i naznaczyć karę, albo

2. jeżeli tenże nietylko w czasie przekroczenia mieszkał w okręgu tego państwa, choćby tylko czasowo, albo z tego okręgu popełnił przekroczenie, lecz także przy lub po nadejściu wniosku, tyczącego się śledztwa, przebywa w temże państwie;

w przypadku jednak wzmiankowanym pod 2 tylko wtedy, jeżeli obwiniony nie jest obywatelem państwa, którego ustawy są przedmiotem zarzuconego prze-

kroczenia.

§. 18.

Do śledztw wzmiankowanych w §. 17 właściwym będzie ten Sad, z którego okręgu popelniono przekroczenie i Sad, w którego okręgu obwiniony ma siedzibę, lub będac cudzoziemcem, czasowo przebywa, o ile przeciw temuż samemu obwinionemu, z przyczyny tegoż samego przekroczenia nie toczy się już lub nie skończyło się właśnie wydaniem wyroku postępowanie w innym Sadzie.

§. 19.

W śledztwach, wzmiankowanych w §. 17 podaniom urzędowym Wladz lub funkcyonaryuszom drugiej Strony przyznawana być powinna taka sama dowodność, jak urzędowym podaniom Władz lub funkcyonaryuszów własnego państwa, w przypadkach tego samego rodzaju.

§. 20.

Koszta postępowania karnego, wytoczonego w myśl §. 17, jakoteż koszta wykonania kary obliczać i nakładać należy podług tych samych zasad, które stosowane bywają w postępowaniu karnem o podobne przekroczenia ustaw własnego państwa.

O tymczasowe opędzenie tychże starać się ma państwo, w którem toczy się

śledztwo.

Te koszta postępowania i wykonania kary, które, jeżeliby postępowanie wytoczone zostało o przekroczenie własnych ustaw podatkowych, to państwo musiałoby ostatecznie ponieść, o ile od obżałowanego nie moga być ściagnięte lub ściagniętemi grzywnami pokryte, wynagrodzić ma to państwo, którego Władza zaproponowała śledztwo.

§. 21.

Kwot, które w skutek postępowania karnego, w myśl §. 17 wytoczonego, wpłyną od obżałowanego albo z sprzedaży przedmiotów przekroczenia, użyć należy na pokrycie najprzód zaległych kosztów sądowych, następnie podatków drugiej Stronie niezapłaconych a nakoniec kar.

Wpływami z kar rozporzadza państwo, w którem się postępowanie toczyło

§. 22.

Dopóki wyrok ostateczny prawomocny nie jest wydany, śledztwo wytoczone w myśl §. 17 ma być na wniosek Władzy tego państwa, które je poleciło, natychmiast zaniechane.

§. 23.

Prawo darowania i złagodzenia kar, na które obżałowany został skazany skutkiem postępowania wytoczonego w myśl §. 17, lub którym poddał się dobrowolnie, służy temu państwu, w którego Sądzie nastąpiło skazanie lub poddanie się karze.

Atoli przed takiem darowaniem lub złagodzeniem kary, Władzy właściwej państwa, którego ustawy zostały przekroczone, nastręczona być ma sposobność

wynurzenia swego zdania w tej mierze.

§. 24.

Na prośbę właściwego Sądu, Sądy każdej ze Stron kontraktujących obowiązane są, gdy w drugim okręgu o przekroczenie ustaw cłowych tego okręgu lub też w myśl §. 17 wytoczone będzie postępowanie karne:

1. na zadanie przesłuch wać pod przysiega świadków i biegłych, przebywających w ich okręgu sądowym i w razie potrzeby spowodować pierwszych do dania świadectwa, o ile tego na zasadzie ustaw krajowych odmówić nie mogą, np. o ile to nie tyczy się współwiny świadków, lub nie ma rozciągać się na okoliczności, które z obwinieniem nie zostają w bliskim związku;

2. wykonywać urzędowe oględziny i uwierzytelniać wywód;

3. doręczać wezwania i wyroki obżałowanym, przebywającym w okregu

Sadu proszonego a nie należacym do tego samego co on państwa;

4. przestępców i ich ruchomości, w okręgu Sadu proszonego znachodzone, przytrzymywać i wydawać o ile przestępcy nie należa do tego samego państwa co Sad proszony lub do takiego trzeciego państwa, które na mocy kontraktów jest obowiązane kazać swoim Władzom przekroczenie o które chodzi, należycie śledzić i ukarać.

§. 25.

W kartelu niniejszym przez "ustawy cłowe" rozumieją się także zakazy przywozu, wywozu i przewozu a przez "Sądy" Władze, ustanowione w każdym z okręgów obu Stron do śledzenia i karania przekroczeń własnych ustaw tego rodzaju.

§. 26.

Postanowienia powyższe nie uchylają ani nie zmieniają rozciąglejszych ustępstw pomiędzy państwami kontraktującemi, mających na celu przeszkodzenie przemytnictwu.

Tedy po zbadaniu wszystkich postanowień tego traktatu i jego załączki potwierdziliśmy go i przyrzekamy cesarskiem i królewskiem słowem Swojem za Siebie i Swoich następców, że go w całej osnowie wiernie zachowywać będziemy i zachowywać każemy.

W dowód czego podpisaliśmy własnoręcznie dokument niniejszy i rozkazaliśmy wycisnąć na nim pieczęć Naszą cesarską i królewską.

Działo się w Gödöllö dnia 29 miesiąca grudnia w roku zbawienia tysiąc ośmset siedmdziesiątego ósmego, Naszego panowania trzydziestego pierwszego.

Franciszek Józef r. w.

Andrássy r. w.

Z najwyższego rozkazu Jego c. i k. Apostolskiej Mości:

Wilhelm Baron **Konradsheim** r. w., e. i k. radca dworu i radca ministeryalny.

Protokół końcowy.

Podpisując w dniu dzisiejszym Traktat handlowy miedzy monarchyą austryacko-węgierską a Państwem niemieckiem, pełnomocnicy Stron obydwu złożyli do niniejszego protokołu następujące uwagi, oświadczenia i układy:

Do artykułu 1go Traktatu.

1. Zastrzeżenie wyrażone w artykule 1 pod b) rozciąga się także na te środki ostrożności, które zarządzone będą dla ochronienia gospodarstwa wiejskiego od przeniesienia i rozszerzenia się szkodliwych owadów (jak np. wszycy winnej i chrząszcza Colorado).

2. Strony kontraktujące będą się nawzajem uwiadamiały o wszelkich ogra-

niczeniach obrotu zarządzonych ze względu na zdrowie publiczne.

Do artykułu 3go Traktatu.

Obiedwie Strony kontraktujące będą miały o to staranie, iżby prawodawstwo wewnętrzne postępowało za rozwojem technicznym przemysłu podlegającego opłacie wewnętrznej w ten sposób, aby nie zwracano więcej niż wynosił podatek rzeczywiście opłacony.

Do artykułu 5go Traktatu.

Co się tyczy tych towarów, które z okręgu jednej ze Stron kontraktujących przywiczione były do okręgu drugiej Strony na targi lub jarmarki, lub przesłane tam zostały na niepewną sprzedaż po za obrębem obrotu targowego lub jarmarcznego i w czasie z góry oznaczyć się mającym, wracają napowrót niesprzedane, tudzież wzorków, które przywożą podróżujący kupcy, stosowane będą do nich przepisy, obowiązujące obecnie w okręgach obu Stron kontraktujących.

Bydło przyprowadzane na targi do okręgu drugiej Strony kontraktującej i wracające stamtąd jako niesprzedane, ekspedyować będą obie Strony z jak naj-

większemi ułatwieniami.

Opisanie bydła podług rodzaju, ilości sztuk i maści z dodaniem znaków szczególnych, gdyby były, uważane będzie zwyczajnie za dostateczne do stwierdzenia tożsamości.

Do artykulu 6go Traktatu.

A. Co się tyczy bliższych warunków i formalności, potrzebnych do zastosowania w obrocie ułatwień, umówionych w artykule 6, zgodzono się jak następuje:

1. Przez przedze i tkaniny wyrobu krajowego rozumiane będą przedze uprzedzone i tkaniny utkane w kraju wysyłającym, tudzież takie przedze i tkaniny, które wprawdzie były w stanie surowym z zagranicy sprowadzone i do wolnego obrotu przypuszczone po poddaniu ich postępowaniu cłowemu, lecz w kraju wysyłającym zostały wybielone, zabarwione lub drukowane i mają być poddane dalszemu przetworzeniu w kraju, zajmującym się uszlachetnieniem.

Do udowodnienia, że wyrób jest krajowym, służy znak fabryczny, który do towaru ma być przyczepiony a względnie poświadczenie krajowego wyrobcy towaru

2. Powrót bez opłaty cła towarów i przedmiotów wysłanych do okregu drugiej Strony kontraktującej w celu ich uszlachetnienia, podlegać może w kraju wysyłającym obowiązkowi wystarania się o pozwolenie do tego przed odejściem pierwszej posyłki towarowej. Pozwolenie to dawane będzie na czas oznaczony

lub nieoznaczony z zastrzeżeniem odwołania i nie ma być odmawiane samodzielnym przemysłowcom i kupcom, którzy

a) nie sa skazani ani nie zostają w śledztwie z powodu ominiecia cła; i

b) moga sami wyrabiać w kraju towary i przedmioty wyprowadzić się mające w celu uszlachetnienia lub moga uczynić je krajowemi w myśl ustępu 1 albo też, jeżeli przypadek ten nie zachodzi, moga udowodnić, że towary będa później nabyte przez fabrykantów krajowych, przedstawiając ich oświadczenie.

Udzielone pozwolenie odwołane być może tylko po udowodnieniu ominięcia cła albo z powodu powtarzającego się grubego zaniedbania przepisów kontrolowych.

3. Przedmioty, dla których żądać się ma uwolnienia od cła, oznajmiane być powiny na komorach podług rodzaju i ilości a do rewizyi potrzeba je przystawić.

Gdy chodzi o przędze i tkaniny, wywożone dla uszlachetnienia, udowodnić oraz należy pochodzenie krajowe (ustęp 1).

4. Przemyslowcy, trudniacy się obrotem apreturowym, oddani być moga

pod dozór Władz ełowych.

- 5. Przedmioty wyprowadzone i napowrót wprowadzone a względnie wprowadzone i napowrót wyprowadzone, ekspedyować maja zwyczajnie te same urzędy cłowe, znajdujące się czy to na granicy czy w głębi kraju. Na odstąpienie od tego prawidła pozwalać będą Władze cłowe właściwe, jeżeliby z powodu geograficznego położenia tych siedzib przemysłu, w których ma nastąpić uszlachetnienie i ze względu na ostateczne miejsce przeznaczenia towaru uszlachetnionego, towar wracający do urzędu wysyłającego byłby narażony na znaczne kołowanie.
- 6. Do wywiezienia napowrót i przywiezienia napowrót wyznaczone być mogą odpowiednie terminy i może być zarządzane ściąganie opłat ustawowych, jeżeliby terminy nie były dotrzymane.

7. Dozwolone jest żądać zabezpieczenia opłat przez złożenie ich kwoty lub

w inny odpowiedni sposób.

8. Różnice na wadze z powodu reparacyi, przetworzenia lub uszlachetnienia przedmiotów, uwzględniane być powinny według słuszności i w skutek pomniejszych różnic, nie należy żądać opłaty podatku. Różnice na wadze przędz i tkanin, których tożsamość jest niewątpliwa, ponieważ znak tożsamości nie został naruszony, nie będą uwzględniane.

9. Przepisy wymagające udowodnienia pochodzenia krajowego i szczegól-

nego pozwolenia do obrotu apreturowego (ustęp 1-3) nie będą stosowane:

a) do przedmiotów wywiezionych do reparacyi a potem napowrót przywiezio-

nych,

b) do rzemieślników i wyrobników, osiadłych w okręgu pogranicznym, którzy zwykły swój materyał do pracy domowej potrzebny, przenoszą przez granicę do swego mieszkania a po przetworzeniu go, odnoszą napowrót bez opłaty cła. Z faktorami pośredniczącymi w obdzielaniu wyrobników pracą, postępować się będzie jak z wyrobnikami.

Na zasadzie tej umowy (ustępy 1—9) pełnomocnicy obu Stron udzielili sobie nawzajem, notami z dnia dzisiejszego. przepisy szczegółowe, do wydania których w celu uregulowania i kontroli nad obrotem apreturowym. Strony uznają się wzajemnie za uprawnione. Obiedwie Strony zastrzegają sobie jednak poczynienie w nich w miarę potrzeby wszelkich możebnych ułatwień i uproszczeń.

B.

B. Zgodzono się, aby ułatwienia w obrocie granicznym co do przędz lnianych i płótna surowego niebielonego, polegające na dawniejszych umowach i ustawach, pozostawione były nadal, dopóki Traktat niniejszy trwać będzie, w ten sposób, że po upływie niniejszego Traktatu umowy te utracą moc swoję bez poprzedniczego wypowiedzenia.

W szczegolności postanawia się, że dopóki Traktat ma obowiązywać, przedza ręczna lniana surowa, przepuszczana będzie nawzajem bez opłaty cła i że płótno surowe niebielone, wprowadzane być może bez opłaty cła za pisemnem zezwoleniem na linii granicznej od Głębczyc do Zawidowa w Górnych Łużycach do blicharni i na targi płótna w Szląsku pruskim, tudzież na pograniczu mię-

dzy Ostrowcem a Szandawa do Saksonii.

Co się tyczy ułatwień dla obrotu przędzy lnianej surowej, przywożonej dla wybielenia lub utkania z okregu jednej Strony kontraktującej do okregu drugiej Strony i wywożonej napowrót po ubieleniu lub utkaniu, zgodzono się, że nie potrzeba, aby przędza była ułożona na pasma lub plombowana i że dość będzie podać przy wywozie a względnie przywozie ilość i gatunek (dla przędzy machinowej gatunek tylko podług granic cienkości, jakoteż podług wagi czystej), a według okoliczności zatrzymać próbki przędzy i gdy następuje wywiezienie a względnie przywiezienie napowrót, udowodnić tożsamość co do gatunku i ilości przędzy wybielonej lub na płótno utkanej, z przędza wyprowadzona surowa. Różnicę na wadze, która powstala w skutek bielenia lub wygładzenia, należy uwzględnić odpowiednio.

C. Obiedwie Strony kontraktujące zgodziły się, że istniejące ułatwienia w obrocie pomiędzy mieszkańcami obustronnych okręgów pogranicznych dla przedmiotów ich własnej potrzeby, przenoszonych do naprawy lub jakiegokolwiek przetworzenia rzemieślniczego, równającego się pracy wyrobniczej domowej, mają być i nadal pozostawione. O ile ułatwienia takie nie należą do obrotu apreturowego, wyszczególnione są w załączce B. We względzie zwolnień cłowych, co do których stanowi pojecie okręgu granicznego i mieszkańców pogranicza, okręgi pograniczne, obecnie w obudwu państwach istniejące, uważane będą za te, na które uwolnienia owe mają się rozciągać. Gdyby rozciągłość okręgów pogranicznych miała się zmienić, zwolnienia cłowe służyć będą pasowi

granicznemu na odległość dziesięciu kilometrów od granicy.

Do artykulu 5go, 6go i 7go Traktatu.

Ułatwienia obrotu, względem których umówiono się w artykułach 5, 6 i 7, stosowane będą także do obrotu przez jezioro bodeńskie pod kontrolą ustanowioną w umowie między Austryą, Bawaryą, Wirtembergiem i Badenem z dnia 20 lutego 1854.

Umowa rzeczona ulegnie rewizyi, ponieważ zawiera postanowienia, które

w skutek istotnej zmiany stosunków, wymagają przeistoczenia.

Do artykułów 6go i 25go Traktatu.

Dzielnice wyłączone z okręgów cłowych obu Stron są:

I. W państwach monarchyi austryacko-węgierskiej:

1. miasto handlowe Brody w Galicyi;

2. porty wolne Tryest, Rjeka (z lazaretem Martinschizza), Bako, Kralowica, Seń i Bag, wszystkie te porty z należącemi do nich okręgami od cła uwolnionemi;

3. margrabstwo istryjskie z wyspami kwarnerskiemi;

4. królestwo dalmackie.

II. W państwie niemieckiem:

1. w Prusach: miasto Altona, część miasta Wandsbeck i wsi Marienthal, miejsce portowe Geestemünde z wolnym okręgiem Geestendorf i Lehe, wyspy na Elbie Altenwerder, Krusenbusch, Finkenwerder (bez Finkenwerder-Blumensand), Kattwieck, Hoheschaar, Neuhof i część Wilhelmsburga;

2. w Oldenburgu: miejsce portowe Brake;

3. wolne miasto Brema i jego okrąg z wyjątkiem miasta Vegesack, hollerlendzkich ziem za tamą, części osad Habenhausen, Arsten, Buntethorsteinweg-Neuland, t. j. ich okręgów, położone na prawym brzegu Wummy i na lewym brzegu Ochtumu, tudzież części granicy polnej Woltmershausen;

4. wolne miasto Hamburg i jego okrąg z wyjątkiem:

a) miasta Bergedorf, Vierlandu, wójtowstw Reitbrock, Ochsenwerder, Patenberg, Spadenland, najwiekszej części wójtowstw Billwerder i części wójtowstwa Billwerder-Ausschlag;

b) wójtowstw Langenhorn, Grossborstel, Fuchsbüttel, Kleinborstel, Ohlsdorf i cześci wójtowstw Alsterdorf i Barmbeck;

c) urzędu Ritzebüttel, miasteczek Ritzebüttel i Cuxhaven z wyjątkiem części za tama cuxhaveńska;

d) wójtowstw Moorburg i Moorwerder, włości Geesthacht i osad Gross-Hansdorf, Schmalenböck, Beimoor, Wohldorf, Ohlstedt, Volksdorf, Farmsen z Kupferdammem, Lehmbrock i Bernee.

5. W Badenie: wyspa Reichenau, posiadłość Bittenharter Hof, posiadłości i osady Büsingen, Jestetten (z Flachshofem, Gunzenriederhofem i Rentehofem), Bottstetten (z Balmem, Dietenbergiem, Nackiem, Locherhofem i Volkenbachem), Dettighof (z Häuserhofem), Altenburg, Baltersweil, Berwangen i Albführenhof pod Weisweilem.

Do artykulu 7go Traktatu.

- 1. Na ułatwienie wzmiankowane w artykule 7 pozwala się pod następującemi warunkami:
 - a) Deklarować należy towary na komorze wchodowej do posłania dalej za kartą przewodną (nie do stanowczej odprawy) i opatrzone być mają świadectwem urzędowem, z któregoby się okazywało, że i jak wzięte były pod zamknięcie urzędowe w miejscu wysłania.

b) Zamkniecie to, gdy bedzie badanem, okazać się powinno nienaruszonem i ubezpieczającem.

c) Deklaracya podana być powinna podług przepisów i w ten sposób, aby w skutek wadiwego oznajmienia nie była potrzebna rewizya szczegółowa i w ogóle wystrzegać się należy dania powodu do podejrzenia, że zamierzona jest defraudacya.

Jeżeli bez wyładowania towarów można będzie przekonać się niewatpliwie, że zamknięcie w okręgu drugiej Strony przydane jest nienaruszone i zabezpieczające, natenczas można też zaniechać wyładowania i przeważenia towarów.

2. O ile w pojedynczych miejscach w Niemczech dałaby się uczuć potrzeba tego, dozwalane być ma na osobną prośbę także przewodźcom towarów używanie składu publicznego. Tęż samę dogodność świadczyć będzie monarchya austryacko-węgierska.

Do artykulu 8go Traktatu.

1. Komory pograniczne na przeciwko siebie leżące, które obecnie są złączone, pozostaną nadal takiemi. Każdemu z państw interesowanych będzie jednak

(Polnisch.)

wolno odwołać takie złączenie za poprzedniczem sześciomiesięcznem wypowiedzeniem.

Nowe złaczenia następować będą za porozumieniem się między Austrya a

interesowanemi państwami niemieckiemi.

2. Także i na przyszłość mieć się będzie wzgląd na to, aby komory pograniczne, naprzeciwko siebie leżące, otrzymywały ile możności zgodne upoważnienia celnicze.

Zakres dzialania pojedynczych komor rozszerzony być może wyjątkowo jedynie za szczególnem porozumieniem się z rządami interesowanemi.

3. Co się tyczy stosunków i upoważnień celniczych komor pogranicznych przeniesionych do okręgu drugiej Strony, zgodzono się na zasady następujące:

a) Komora, która znajdowała się wprzód w okręgu swojego państwa, przeniesiona do przeciwległego okręgu, zatrzymuje nazwę dawnej siedziby, do której jednak przydana będzie nazwa nowej siedziby. Komory nowo zaprowadzone w okręgu przeciwległym, otrzymają nazwę swojej siedziby.

b) Rogatki pomalowane będą barwami krajowemi tego okręgu, na którym się znajdują; godło urzędowe przedstawiać będzie barwy i herb kraju, do któ-

rego komora należy.

c) Utrzymanie porządku domowego będzie rzeczą zwierzchnika urzędu tery-

toryalnego.

d) Rząd państwa, do którego okrąg należy, będzie miał staranie, aby urzędniey do tego okręgu przeniesieni, nie doznawali przeszkody w sprawowaniu czynności celniczych, a mianowicie aby bezpieczeństwo ich papierów służbo-

wych i pieniędzy nie podlegało żadnej watpliwości.

e) Urzędnicy i funkcyonaryusze cłowi i podatkowi obu Stron, udający się z jakiejkolwiek przyczyny w traktacie przewidzianej do drugiego państwa w mundurze służbowym, są tam wolni od myta drogowego, mostowego i przewoźnego, pobieranego na rachunek państwa, równie jak właśni urzędnicy i funkcyonaryusze. Natomiast uwolnienia od takichże myt, gdy prawo poboru służy towarzystwom, korporacyom, gminom lub pojedynczym osobom prywatnym, żądać mogą tylko o tyle, o ileby uwolnienie opierało się

na istniejącej taryfie.

f) Zgodzono sie wyraźnie, że złączenie komor przeciwległych służyć ma do tego, aby wzajemne czynności celnicze załatwiały o ile się da jednocześnie, lecz nie koniecznie wspólnie, że przeto, wyjawszy, gdyby obrót przybrał nadzwyczajne rozmiary i gdyby instrukcye za wspólnem porozumieniem się administracyj cłowych obu Stron wydane, co innego stanowiły, każda z dwóch komor załatwiać ma tylko czynności, które do niej należą, jako do urzędu wchodowego lub wychodowego jej państwa, nie uczestnicząc bynajmniej w takichże czynnościach drugiej komory.

g) Pozostawiają się nadal w mocy obowiązującej umowy dotychczasowe:

mające na celu uregulowanie stosunków urzędników i funkcyonaryuszów

komor przeniesionych do okręgu państwa sąsiedniego,

tyczące się postępowania urzędników i funkcyonaryuszów straży cłowych obu Stron w stosunkach z urzędnikami i funkcyonaryuszami straży cłowej państwa sąsiedniego,

tyczące się pomieszczenia komor jednego państwa przeniesionych do okręgu

drugiej Strony i czynszów najmu za to policzyć się mających,

tyczące się kosztów czyszczenia i opalania komor złączonych,

tyczace się zakladania, utrzymania, oświetlania, zamykania i otwierania rogatek na komorach złączonych,

tyczące się uwolnienia od opłaty pocztowej listów i posyłek wozowych tychże komor do ich Władz zwierzchniczych lub do innych komor swojego państwa,

tyczące się praw i obowiązków urzędników komor przeniesionych do okręgu państwa sąsiedniego, którym dane będzie mieszkanie w lokalu urzędowym tego państwa,

tyczące się załatwiania czynności cłowych w niedziele i święta, nakoniec tyczące się uwalniania nawzajem od cła gotowych mundurów i części uzbrojenia.

Służbę passażerską na granicy załatwiać będzie każda ze Stron kontraktujących podług przepisów w jej okręgu do tego istniejących, uwzględniając umowy szczególne.

Do artykulu 10go Traktatu i do Kartelu cłowego.

1. Do S. 4go Kartelu elowego.

Urzędnikami wyższymi cłowymi i podatkowymi, upoważnionymi do przeglądania w urzędach poborczych okręgu cłowego drugiej Strony regestrów lub części regestrów, podających jaki jest obrót towarów z tego okręgu, do niego i na jego granicy, jakoteż dowodów i czynienia notatek, są oprócz wyższych urzędników w monarchyi austryacko-węgierskiej: starsi urzędnicy komor głównych, komisarze starsi i komisarze straży skarbowej, w Niemczech: członkowie komor głównych i kontrolorowie starsi.

2. Do §. 5go Kartelu cłowego.

Nie byłoby w tem nie złego, gdyby dozorcy granicy (żołnierze straży skarbowej) dopomagali sobie wzajemnie do przeszkodzenia przemytnictwu i wykrywania go i aby sobie bezpośrednio udzielali swoich postrzeżeń w tym względzie. Postanowiono jednak w tej mierze, iż dla porozumienia się co do odpowiedniego zgodnego działania, odbywać się mają narady w pewnych czasach i w razie szczególnych powodów, na teraz, tylko w obecności wyższych urzędników cłowych i podatkowych.

3. Do §. 6go Kartelu clowego.

Zgodzono się, aby urzędnicy cłowi i podatkowi obu Stron, gdy poszukując przemytnika albo przedmiotów lub poszlaków przekroczenia ustaw cłowych jednej ze Stron kontraktujących, udają się do okręgu drugiej Strony, ograniczyć się mają jedynie do przełożenia tamtejszym zwierzchnościom lub władzom miejscowym, aby użyły środków potrzebnych do wykrycia istoty czynu i sprawcy, jakoteż do zabezpieczenia dowodu, aby zebrały wszelkie środki dowodowe co do dokonanego lub usiłowanego ominięcia cła, jakoteż według okoliczności, aby tymczasowo zajęły towary i przytrzymały sprawcę, aby natomiast rzeczeni urzędnicy nie przytrzymywali w obcym okręgu ani osoby sprawcy ani przedmiotów przekroczenia i aby nie czynili użytku ze swojej broni. Jeżeliby zaś ścigani, targnąwszy się na ścigających urzędników, zmusili ich do użycia na obcem terytoryum broni na własną obronę, w każdym pojedynczym przypadku takim, Władze kraju, w którym się to stało, orzec mają na zasadzie ustaw tamże obowiązujących, czy użycie broni było w ogóle potrzebne dla odparcia napaści i czy w takiej rozciągłości.

4. Do §§. 6go i 11go Kartelu ełowego.

Urzędnicy cłowi i podatkowi obu Stron, udając się do okręgu drugiej Strony w celach wzmiankowanych w §§. 6 i 11 Kartelu cłowego, mogą być tak samo uzbrojeni jak to jest im przepisane, gdy pełnią służbę we własnym kraju.

5. Do §. 8go Kartelu cłowego.

Zgodzono się, że dopóki towary zagraniczne nieoclone pozostawiać wolno w okręgu pogranicznym tylko w tych miejscach, gdzie są komory, tam zaś jedynie w magazynach urzędowych albo przynajmniej pod kontrolą, zabezpieczającą dostatecznie od nadużycia, dostatecznem będzie do wykonania umownych postanowień §. 8go, jeżeli Władzom cłowym obu Stron zostanie polecone, ażeby magazyny tego rodzaju, jakoteż zapasy towarów zagranicznych oclonych i krajowych w obrębie okręgu granicznego kontrolowały w sposób prawnie dozwolony z należytem uwzględnieniem także interesów cłowych drugiej Strony.

6. Do §. 9go Kartelu cłowego.

W celu wykonania umownych postanowień §. 9go lit. a) oznajmione będą szczegółowo komorom obu Stron przedmioty, których przywóz lub przewóz jest w okręgu cłowym drugiej Strony zabroniony lub wymaga osobnego pozwolenia.

7. Do §. 10go Kartelu cłowego.

Według §. 10 Kartelu cłowego rękojmie dane dla zabezpieczenia wywozu napowrót towarów niesprzedanych mogą być dopiero wtedy wydawane a podatki darowane lub zwroty od przedmiotów wywiezionych, dopiero wtedy wypłacane, gdy poświadczeniem, wydanem przez komorę wchodową będzie udowodnione, że towar wywieziony z okręgu cłowego niemieckiego do monarchyi austryackowegierskiej lub odwrotnie, oznajmiony został w monarchyi austryackowegierskiej a względnie w okręgu cłowym niemieckim.

Zgodzono się, że postanowienia te wykonywane być maja podług dotych-

czasowego sposobu postępowania z zachowaniem przepisów następujących:

a) W zwyczajnym obrocie towarowym, gdy komory pograniczne obu Stron załatwiaja ekspedycyę cłowa wychodowa a względnie wchodowa, komora pograniczna państwa, z którego towary wychodza, zleca je komorze pogranicznej państwa, do którego wchodza, celem poświadczenia w papierach ekspedycyjnych, z towarami posyłanych, jako były oznajmione. Ta ostatnia komora poświadcza oznajmienie wyciśnięciem pieczęci urzędowej i podpisem urzędowym w słowach:

"Oznajmiono i zapisano pod Nr. . . . regestru "

b) W obrocie towarowym na kolejach żelaznych, postępuje się tak samo także wtedy, gdy ekspedycya wychodowa odbywa się w urzędzie w głębi kraju a ekspedycya wchodowa na komorze pogranicznej albo ekspedycya wychodowa na komorze pogranicznej a wchodowa w urzędzie w głębi kraju lub ekspedycya wychodowa i wchodowa obu Stron w urzędzie w głębi kraju.

Ale, ażeby w przypadku, gdy ekspedyuje do wehodu urząd w głębi kraju, urząd ten wiedział, które z towarów przekazanych mu w postępowaniu opowiedniem, przeszły w obrocie strzeżonym: komora pograniczna państwa, do którego towary wehodzą, zanotuje na podstawie papierów ekspedycyjnych, zakomunikowanych jej przez komorę państwa, z którego towary wyszły, przy odnośnej pozycyi wykazu towarów, który urząd państwa wysyłającego wyekspedyował je do wyjścia, jakoteż w którym regestrze i pod która liczba tegoż towar jest tam zapisany. Gdyby więc np. towar przeznaczony do Wiednia nadszedł za listem przewodnym do Wrocławia i stamtąd wyekspedyowany został do wyjścia na Bogumin, natenczas komora pograniczna austryacka w Boguminie, która towary w postępowaniu opowiedniem odprawia do Wiednia, zanotować ma w wykazie towarów

przy odpowiedniej pozycyi, na podstawie listu przewodnego, udzielonego jej przez komorę pograniczna pruska w Boguminie:

"W obrocie strzeżonym z Wrocławia, list przewodny. Regestr odbiorów

Nr. "
Atoli, aby także urząd ekspedyujący do wyjścia, zaraz za odbiorem napowrót papierów ekspedycyjnych, w których komora pograniczna państwa do którego towar wchodzi, poświadczyła oznajmienie, dowiedział się, który urząd państwa wchodowego załatwia czynność celniczą wchodową, komora pograniczna państwa wchodowego poświadcza oznajmienie towarów przekazanych w postępowaniu opowiedniem urzędowi w głębi kraju, następującemi słowy:

"Wykazem towarów Nr. . . oznajmiono i cedułą awizacyjną Nr. . . .

przekazano do "

Na komorach zlączonych, mających do czynienia ze znacznym ruchem kolejowym, dostatecznem jednak będzie, aby urzędy wchodowe potwierdzały odbiór towarów niewydawanych przez wyciśnięcie pieczęci urzędowej

w papierach ekspedycyjnych drugiej Strony.

c) W obrocie pocztowym, czy towary przewożone są zwyczajnemi wozami pocztowemi czy koleją żelazną, towary przechodzące w obrót strzeżony, ekspedyuje do wyjścia komora pograniczna państwa wychodowego. Zamknięcie, zbadać się mające, pozostawia się na pojedynczych posyłkach pocztowych, i komora pograniczna wychodowa potwierdza to na deklaracyi towarowej, przeznaczonej dla komory pogranicznej wchodowej wyciśnięciem pieczęci urzędowej ze słowami:

"ołowne") zamkniecie przez N. N. pozostawione",

tak, że wszystkie posyłki pocztowe, nadchodzące z obrotu strzeżonego państwa wychodowego przybywają na komorę pograniczną wchodową, zamknięte urzędownie i z deklaracyą wchodową urzędownie poświadczoną, i jeżeli się tam nie odbywa czynność celnicza wchodowa, muszą być w tym stanie przekazane urzędowi w głębi kraju do tego powołanemu. Komora pograniczna wychodowa odsyła zarazem także papiery ekspedycyjne komorze pogranicznej wchodowej, która na dowód, iż wehód był oznajmiony, wyciska na piek pieczoś pograniego potrace pogranicznej wchodowej, pograniego potrace pogranicznej wchodowej, pograniego potrace pograniego, pogran

wyciska na nich pieczęć, poczem natychmiast je zwraca.

Zgodzono się, że na komorach złączonych, położonych nad koleją żelazną a mianowicie tam, gdzie poczty przechodzą bezpośrednio, temi samemi wagonami pocztowemi, bez wyjmowania posyłek pocztowych, te ostatnie zaś przybywają a względnie odchodzą dalej częścią pod zamknięciem szczegółowem, częścią pod zamknięciem miejsca, komora wychodowa może zaniechać poświadczenia zamknięcia w deklaracyach towarowych przeznaczonych dla komory pogranicznej wchodowej, i że będzie dostatecznem aby komora wychodowa natychmiast po nadejściu poczty doręczyła papiery ekspedycyi cłowei komorze wchodowej do przejrzenia i wyciśnięcia pieczęci.

8. Do § 11go Kartelu cłowego.

Co się tyczy okoliczności wzmiankowanych w §. 11 waruje się, że Austrya

wejdzie w porozumienie z pogranicznemi państwami niemieckiemi.

Ekspedycya cłowa transportów bydła, przesyłanych kolejami żelaznemi przez granice obu Stron ma być ile możności przyspieszona i ułatwiona. — Odbywać się ma za poprzedniczem oznajmieniem i na wniosek zarządów kolejowych, nawet w nocy, jeżeli zresztą inne warunki są dopełnione i o ileby to nie przeszkadzało ścisłemu wykonaniu służby.

9. Do §. 13go Kartelu cłowego.

Według §. 13go Kartelu cłowego przekraczający zakazy drugiej Strony tyczące się przywozu, wywozu i przewozu, zagrożeni być mają najmniej temi samemi karami, którym podlegają takież lub podobne przekroczenia własnych

ustaw podatkowych.

Zgodzono się, aby w tych państwach, w których przekroczenia zakazów przywozu, wywozu i przewozu, wydanych ze względów policyjnych, nie są uważane za naruszenie ustaw podatkowych, stosowane były nie kary służące do zabezpieczenia tych ostatnich, lecz kary odpowiedniej ustawy karnej, z zastrzeżeniem ścigania podług ustaw karnych cłowych, jeżeliby zarazem popełnione było przekroczenie cłowe.

10. Do §. 14go Kartelu cłowego.

Wnioski, tyczące się wytoczenia śledztwa, pochodzić mogą w monarchyi austryacko-wegierskiej od dyrekcyj skarbowych powiatowych a względnie dyrekcyj skarbowych i inspektorów skarbowych, w Niemczech od urzędów głównych. Władze obu Stron wystosowywać mają wnioski tego rodzaju do siebie z wezwaniem, aby zarządzono co potrzeba.

11. Do §. 21go Kartelu cłowego.

Oprócz kary ściągnąć należy także należytość podatkowa, od której się przestępca uchylił i opłaty licencyjne.

12. Do §. 22go Kartelu clowego.

Przepis ustępu 3go §. 20go względem ponoszenia kosztów, stosowany będzie także w przypadku zaniechania śledztw tutaj przewidzianym.

Do artykulu 11go Traktatu.

Zgodzono się, aby wykonywanie rybołostwa narodowego nie podlegało postanowieniom Traktatu niniejszego.

Umówiona równoznaczność okrętów handlowych morskich i ich ładunków

w portach morskich obu Stron nie rozciaga się:

a) na premie, które są lub będą dawane za okręty handlowe morskie nowo zbudowane, o ile premij tych nie stanowi uwolnienie od opłat portowych i cłowych lub zniżenie tychże opłat;

b) na przywileje dla tak zwanych klubów jachtowych, należących do trzecich

państw.

Do artykułów 16go i 18go Traktatu.

1. Postanowienia zawarte w artykułach 16tym i 18tym rozciągają się także na ten przypadek, gdy przeładowanie potrzebne jest z powodu innej szerokości toru kolei. Chociaż nie mogły być rozciągnięte na wszystkie inne przeładowania transportów kolejowych, zgodzono się, że gdy przeładowanie jest potrzebne z powodu wielkiej odległości miejsc do ładowania i wyładowania, rozciągnięcie tych dogodności na przypadki, w których przeładowanie odbywa się pod należytym

dozorem, może być dopuszczane.

2. Posylki pocztowe, przewożone kolejami zelaznemi przez okrąg jednej ze Stron kontraktujących z okręgu lub do okręgu drugiej Strony, jeżeli posyłane są w naczyniach, dających się należycie zamknąć a ilość, zawartość i waga surowa posyłek pocztowych są zapisane w papierach pocztowych. dostępnych Władzy cłowej, powinny być uwalniane od deklaracyi i rewizyi tak w glębi kraju jak i na granicy, jakoteż od zamknięcia celniczego każdej sztuki z osobna, nawet w tym przypadku, gdy dla przejścia z jednej kolei na drugą muszą być przeładowane.

Co do przedmiotów posylanych poczta zamorską, podawanie zawartości po-

syłek pocztowych może być zaniechane.

C.

D.

3. Zgodzono się, że pomimo uwolnienia od rewizyi celniczej towarów i posyłek pocztowych przewożonych kolejami żelaznemi, w drugim ustępie artykułu 18go i powyżej pod 2 umówionego, rewizya taka może się odbyć, jeżeli według doniesień lub uzasadnionych podejrzeń, zamierzonem było popełnienie przekro-

czenia clowego.

4. Ekspedycya cłowa wzajemnego obrotu kolejowego odbywać się powinna jak dotychczas podług postanowień zawartych w załaczce C protokolu wykonawczego do Traktatu z dnia 11 kwietnia 1865. Nadto dotychczasowe ułatwienia w obrocie kolejowym pomiędzy monarchya austryacko-węgierską a interesowanemi państwami niemieckiemi, o ile sa rozciąglejsze niż rzeczone postanowienia, maja być nadal pozostawione. Kównież pozostać mają nadal w mocy obowiązującej przepisy, tyczące się zamknięcia okrętów, zawarte w załączce D (Protokół wykonawczy 1855).

Do artykulu 19go Traktatu.

1. Co się tyczy obrotu targowego i jarmarcznego, zgodzono się, aby obywatele drugiej Strony, chcacy korzystać z dobrodziejstwa, o którym jest mowa w pierwszym ustępie artykulu 19go, przedstawiali legitymacyą wygotowaną podług osnowy załączki C. Do wydawania tej legitymacyi upoważnione być mają następujące Władze pod 2 wzmiankowane.

2. Tym przemysłowcom, którzy chea zakupywać towary lub starać się o zamówienia na towary w okręgu drugiej Strony, ma to być dozwolone bez opłaty, na podstawie kart legitymacyjnych przemysłowych, wydanych przez Władze

kraju rodzinnego.

Karty te wygotowane być powinny podług wzoru dołączonego pod D.

Wydają je te Władze, którym poruczone jest wydawanie kart paszportowych na podstawie umów obecnie obowiązujących. Zostawia się kazdej ze Stron kontraktujących pobieranie według własnego zdania umiarkowanej opłaty za wy-

gotowanie legitymacyi.

Dla zapobieżenia omyłkom i falszowaniu karty dla Niemiec i monarchyi austryacko-węgierskiej, które mają być jednakowe, różnić się powinny formatem i barwą od kart paszportowych, w każdym roku powinny być innej barwy, takiego formatu, aby można było wygodnie nosić je w kieszeni, z podobnym napisem jak karty paszportowe, zaopatrzone stęplem, w którym znajduje się herb i nazwa państwa wydającego kartę.

Każdemu przemysłowcowi, któremu wydaje się kartę legitymacyjną przemysłową, doręczyć powinna Władza właściwa zbiór tych przepisów, które interesowani przemysłowcy w okręgu drugiej Strony kontraktującej zachowywać mają oprócz ograniczeń co do kupna i sprzedaży pojedynczych artykułów, jeże-

liby istnialy.

Przemysłowcom, których się to tyczy, jakoteż ich komisantom podróżującym nie wolno wozić z soba towarów na sprzedaż, atoli tym z pomiędzy nich, którzy zakupują towary, wolno jest wziąć z sobą towary zakupione do miejsca przeznaczenia. Starać się o zamówienia i zakupować towary wolno im tylko na objazdach; stałe zajmowanie się temi interesami w miejscu po za obrębem siedziby podlega ustawom, które w owem miejscu obowiązują.

Do artykulu 20go Traktatu.

Znaki towarów i ich opakowania fabryczne i handlowe, jakoteż próbki i wzorki, nad któremi obywatele niemieccy chcą uzyskać opiekę w monarchyi austryacko-węgierskiej, złożyć należy tak w izbie handlowej wiedeńskiej jak i w budapeszteńskiej.

Ponieważ w państwie niemieckiem, stósownie do ustaw tamże obowiązujących, nadanie jakiegokolwiek patentu ogłoszone być musi urzędownie, postanawia się, że jeżeli obywatel państwa niemieckiego, na przedmiot tamże patentowany, otrzyma przywilej także w monarchyi austryacko-węgierskiej, ustawowe ogłoszenie drukiem w Niemczech opisania odnośnego patentu i rysunku nie mastanowić prawnego powodu nieważności przeciwko istnieniu prawnemu podobnego przywileju austryackiego i węgierskiego, o ile prośba warunkom ustawy odpowiadająca o jego udzielenie podana została do Władzy właściwej w okresie trzechmiesięcznym, licząc od dnia powyższego ogłoszenia, który to dzień wymieniony będzie w drukowanych egzemplarzach patentów niemieckich.

Do artykulów 21 i 22 Traktatu.

Przez konsulów rozumieja się wszyscy funkcyonaryusze, którym sprawy

konsulowskie sa powierzone.

Każda ze Stron kontraktujących, której obywatelom konsul drugiej Strony stosownie do artykulu 22 użyczył pomocy i opieki, obowiązana jest wynagrodzić wydatki i koszta stąd powstałe według takich samych zasad, jakich trzymałaby się Strona, która konsula ustanowiła, względem swoich własnych obywateli.

Do artykulu 23go Traktatu.

Zgodzono się, że do urzędów cłowych, co do których Strony kontraktujące przyznały sobie nawzajem prawo wysyłania urzędników w celu wzmiankowanym w ustępie 1 artykułu 23 nie mają należeć Władze cłowe kierujące (w monarchyi austryacko-węgierskiej: dyrekcye skarbowe krajowe i dyrekcye skarbowe, w Niemczech: dyrekcye cłowe), lecz że przez te urzędy rozumieją się tylko Władze powiatowe (w monarchyi austryacko-węgierskiej: dyrekcye skarbowe powiatowe, inspektorowie skarbowi, w Niemczech: urzędy główne, z miejscowemi Władzami cłowemi im podległemi).

Również zgodzono się, że wprawdzie każdemu Rządowi ma być zostawiony wybór urzędów cłowych drugiego okręgu cłowego, do których chciałby wysyłać urzędników w celach Traktatem określonych, że jednak potrzeba, aby Rząd interesowany był zawsze naprzód uwiadomiony, co za urzędnik i do którego urzędu

cłowego ma być wyslany.

Do artykulu 27go Traktatu.

Pełnomocnicy zgodzili się, że protokół niniejszy ma być razem z Traktatem przedstawiony wysokim Stronom kontraktującym i że wszystkie oświadczenia i układy w nim zawarte, jeżeli Traktat będzie ratyfikowany, mają być uważane za zatwierdzone bez osobnej formalnej ratyfikacyi.

Poczem Protokół niniejszy wygotowano w dwóch egzemplarzach.

Berlin, dnia 16 grudnia 1878.

(L. S.) A. Wolkenstein r. w.

(L. S.) B. Bülow r. w.

Dodatek B.

Ułatwienia w obrocie pogranicznym.

1. W dobrach ziemskich lub posiadłościach gruntowych, które przecina granica cłowa obudwu państw, bydło gospodarskie i narzędzia gospodarskie, zboże du uprawy pół, tudzież zebrane tamże płody rolnicze i bydlęce wolno przeprowadzić bez opłaty cla z miejsc produkcyi w jednym do budynków i lokalów przeznaczonych na ich zachowywanie w drugim okręgu cłowym a to w naturalnych punktach przechodu, które wskazuje potrzeba gospodarska lub takiż cel.

2. Mieszkańcy pogranicza, którzy chca uprawiać w okręgu pogranicznym własne lub dzierżawione role i łaki, lub mają tam wykonać jakakolwiek inna prace rolniczą, wszakże w pobliżu swojej siedziby, nie będą opłacali cła od zboża do uprawy rzeczonych gruntów, od zebranych płodów rolniczych i zboża w snopach, stamtąd wyprowadzonego, tudzież od bydła roboczego i narzędzi potrzebnych do prac rolniczych.

Jeżeli stosunki miejscowe i prace wykonać się mające tego wymagają, wolno będzie przechodzić granicę nawet bocznemi drogami z zachowaniem ostrożności przepisać się mających i pod warunkiem powrotu jeszcze w tym samym dniu.

3. W obrocie wzajemnym okręgów pogranicznych, gdzie stosunki miejscowe czynia to pożadanem lub na to pozwalaja, następujące przedmioty moga być przywożone i wywożone bez opłaty cła nawet bocznemi drogami z zachowaniem

należytych ostrożności:

Popiół wyługowany lub wyrzucalny na nawóz, piasek murarski (pospolity) i krzemienie; drzewa, krzewy, winorośle i inne żyjące rośliny lub szczepy do przesadzania, jakoteż wsadzone w doniczki lub stągwie; miotły z wikliny, brzeziny itp.; ule z żywemi pszczołami; nawóz, bydlęcy; jaja; hubka, surowa; konopie i len z korzeniami; trawa, mech; sitowie; rośliny pastewne; ścioła leśna; siano, słoma i sieczka; mleko; szmergel i trypla w kawałkach; glina zwyczajna i garncarska, pospolita; torf i ziemia bagnista; wytłoczyny z jagód.

4. Bydło, pedzone na pastwisko lub stamtad wracające, może przechodzić przez linią ełową bez opłaty cla, pod warunkiem stwierdzenia tożsamości. Również przeprowadzane być mogą napowrót bez opłaty cla płody otrzymane z bydła pędzonego na pastwisko, jakoto: mleko, masło, ser, wełna i uzyskany w czasie pobytu tamże przypłodek w ilości odpowiedniej ilości bydła i czasowi pobytu na pastwisku.

O ile stosunki miejscowe tego wymagają, przechodzenie przez granicę drogami bocznemi z zachowaniem ostrożności miejscowych, które w tym względzie będą przepisane, jest dozwolone nawet wtedy, gdy bydło ma przez czas dłuższy pozostać na pastwisku w okręgu granicznym drugiej Strony.

5. Mieszkańcy obustronnych okręgów pogranicznych są wolni od wszelkich opłat cłowych, gdy zboże, nasiona olejne, konopie, len, drzewo, debianke i inne podobne przedmioty gospodarskie przenoszą do młynów w okręgu pogranicznym drugiej Strony, celem zmielenia ich, utłuczenia, pokrajania, utarcia itp. i wracają

z niemi po ich przeistoczeniu.

Nadto wolno bedzie pozwalać na wyjatki od zwyczajnego postepowania cłowego, ile razy przemawiać za tem bedą stosunki miejscowe uwzględnienia godne, z zaprowadzeniem natomiast innych środków omijaniu cla zapobiegających, zastosowanych do okoliczności. Ilości płodów, które zamiast istót surowych wolno napowrót wprowadzać a względnie napowrót wyprowadzać, ustanawiane będą w miarę potrzeby przez zarządy cłowe obu Stron za zobopólną zgodą.

- 6. Uwolnienie od cła rozciągane będzie wzajemnie nadto na wszelkie worki i naczynia, w których płody rolnicze, jak np. zboże i inne owoce rolne, gips, wapno, napoje lub płyny innego rodzaju i wszelkie inne przedmioty w obrocie pogranicznym do kraju sąsiedniego bywają przenoszone i które wracają stamtąd próżno tą samą drogą.
- 7. Co się tyczy formalności i kontroli, którym podlegaja wzwyż wzmiankowane ułatwienia w obrocie pogranicznym, stosowane być mają przepisy zawarte w umowie z dnia 21 października 1847. O ileby w tymże obrocie istniały jeszcze rozciąglejsze ułatwienia, będą one nadal pozostawione.

(Polnisch.)

Załuczka C i D.

Wzór C.

N. N., który ze swemi wyrobami (płodami) zamierza udawać się na targi i jarmarki w (monarchyi austryacko-węgierskiej, państwie niemieckiem), otrzymuje do wylegitymowania się przed właściwemi Władzami, niniejsze świadcetwo, jako mieszka w N. i ma opłacać ustawowe podatki i należytości swemu zatrudnieniu odpowiednie.

Świadectwo niniejsze jest ważne na miesiecy.

(Miejsce, data, podpis i pieczęć Władzy wydającej świadectwo.)
O pis osoby i podpis przemysłowca.

Wzór D.

Karta przemysłowo-legitymacyjna.

N. N. zamieszkały w N. i na rachunek

1. swego własnego handlu towarów korzennych tamże,

2. handlu towarów korzennych N. N. tamże, u którego pełni obowiazki

komisanta handlowego,

3. następujących domów handlowych (fabrycznych) jakoto: zamierza szukać w państwie niemieckiem i w monarchyi austryacko-węgierskiej zamówień na towary, tudzież zakupować towary, otrzymuje do wylegitymowania się ze swego przemysłu niniejsze świadectwo, jako za wykonywanie przemysłu rzeczo $\frac{\log O \log O}{\log O \log O}$ handlo $\frac{\log O}{\log O}$ w kraju tutejszym prawnie istniejące podatki mają być opłacone.

Tenże może wozić z sobą tylko próbki towarów na które chce szukać zamówień, zakupione zaś towary tylko dla dostawienia ich do miejsca przeznaczenia.

Nadto jest mu wzbronione starać się o zamówienia lub zakupować towary na rachunek innych domów handlowych prócz wymienio wch.

Starając się o zamówienia lub zakupując towary, obowiązany jest zachowywać przepisy w każdem państwie obowiązujące.

(Miejsce, data, podpis i pieczęć Władzy wydającej świadectwo.) Opis osoby podróżującego i jego podpis.

Powyższy Traktat handlowy razem z Protokołem końcowym i załączkami po zatwierdzeniu onegoż przez obiedwie Izby Rady państwa ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 31 grudnia 1878.

Rozporządzenie ministerstw handlu i skarbu z dnia 31 grudnia 1878,

tyczące się tymczasowego urządzenia stosunku traktatowego z Włochami na czas od dnia l aż do dnia 31 stycznia 1879 włącznie.

Na zasadzie ustawy z dnia 29 grudnia 1878 (Dz. u. p. Nr. 146), upoważniającej Rząd, ażeby w razie, gdyby nowy Traktat handlowy, cłowy i żeglarski z Włochami przyszedł do skutku przed upływem roku 1878, zaprowadził drogą rozporządzenia w celu uregulowania wzajemnych stosunków obrotowych na czas od dnia 1 stycznia 1879 aż do ratyfikacyi nowego Traktatu, jednak najdłużej na czas aż do dnia 31 stycznia 1879, stosowne i niezbędnie potrzebne środki tymczasowe, ogłasza się niniejszem ze względu na to, że nowy Traktat handlowy, cłowy i żeglarski z Włochami został dnia 27 grudnia 1878 rzeczywiście podpisany, umowę zawartą w tej mierze z Rządem królewsko-włoskim przez wymianę deklaracyj następujących:

Deklaracya.

W celu urządzenia stosunków handlowych i żeglarskich pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a Włochami w czasie od upływu Traktatu z dnia 23 kwietnia 1867 aż do wymiany ratyfikacyi nowego Traktatu, podpisanego w Wiedniu dnia 27 b. m., podpisani należycie do tego upoważnieni, zgodzili sie jak następuje:

Traktat handlowy i żeglarski pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a Włochami z dnia 23 kwietnia 1867 pozostaje tymczasowo aż do wymiany ratyfikacyi Traktatu, zawartego dnia 27. b. m. a względnie aż do dnia 31 stycznia 1879 w mocy obowiazującej, wszakże z zastrzeżeniem, że Włochy przystaną, aby monarchya austryacko-węgierska stosowała bezzwłocznie do przywozu włoskiego Taryfę B dołączoną do Traktatu z dnia 27 b. m. zamiast Taryfy B Traktatu z dnia 23 kwietnia 1867 i zamiast Taryfy konwencyonalnej umówionej pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską i Niemcami, tudzież Francyą a wzmiankowanej w artykule VIII tegoż Traktatu.

W dowód czego Podpisani deklaracyą niniejszą podpisali i wycisnęli na niej swoje pieczęcie prywatne.

Wygotowano w dwóch egzemplarzach w Wiedniu dnia 31 grudnia 1878.

W nieobecności Ministra spraw wewnętrznych:

(L. S.) Schwegel r. w. (L. S.) C. Robilant r. w.

Na zasadzie umowy tej i ustawy z dnia 29 grudnia 1878 (Dz. u. p. Nr. 146), rozporządza się co następuje:

W powszechnym okręgu cłowym austryacko-węgierskim pozostawia się w mocy obowiązującej Traktat handlowy i żeglarski z Włochami z dnia 23 kwietnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 108) z tą zmianą, że miejsce przepisów Taryfy B, tyczących się przywozu z Włoch do monarchyi austryacko-węgierskiej, jakoteż miejsce

przepisów zawartych w art. VIII a tyczących się postępowania z towarami włoskiego pochodzenia podług Taryf zawartych w Traktatach ze związkiem cłowym niemieckim z dnia 11 kwietnia 1865 i z Francya z dnia 11 grudnia 1866, zajmą cła ustanowione w Taryfie B nowego Traktatu handlowego, cłowego i żeglarskiego z Włochami z dnia 27 grudnia 1878.

Cła te stosowane być mają natychmiast od 1 stycznia 1879 do towarów nadchodzących tak z Włoch, jak i w ogóle z państw, którym się najbardziej sprzyja, różnia się zaś od ustanowionych w Taryfie cłowej powszechnej jak następuje:

Taryfa tymczasowa.

Pozycya Taryfy	Przedmiot	Jednostka	Kwota cła w zł.	złocie e.
4. b. 1. c. d. e. f. 8 b. 1. 10. a. c. 11. K. 15. b. d. 16. a. 1. 17. b. 22. c. 26. a. 3. 28. c. 37. g. 1. Uwaga 39. a. 2. 42. g. 1. 2. 61. d. 1. 2. 65. a. 2.	Figi suszone Cytryny, limonie, pomarańcze Daktyle, pistacye Migdały, suche Migdały, niedojrzałe Ryż, wyłuszczony Ryby, świcże, raki rzeczne i strumieniowe, ślimaki, świcże Ryby, szczegółowo nie wymienione, solone, wedzone, suszone Muły, mułocsty i osty Kiełbasy miesne (także kiszki z krwi, watroby i słoniny) Scr Masło, świcże, solone, stopione Oliwa w beczkach, workach i pecherzach Ciasto (t. j. makaron i tego rodzaju wyroby z maki nie pic- czone) Sok lukrecyowy Sok iimoniowy (cytrynowy) Liny, powrozy, także bielone, mazione lecz nie barwione Towary całe jedwabne, gładkie Kapelusze, szczegółowo nie wymienione, nie ubrane Kapelusze, ubrane, ze słomy, trzciny, łyka, sitowia, fisz- binu, liści palmowych lub łubu Parasole i parasolki jedwabne Parasole i parasolki z innych materyj Zapałki woskowe i stearynowe	100 Klgr. 100 Klgr. 100 Klgr. 100 Klgr. 1 sztuka "" 100 Klgr.	5 4 12 10 2 1 b e z o p 1 3 b e z o p 1 16 4 4 2 1 4 b e z o p 1 1 200 —	40 40

Rozumie się samo przez się, że zachowuja się wszystkie ułatwienia obrotowe, umówione w Protokole końcowym do rzeczonego Traktatu handlowego z r. 1867, mianowicie zaś także ulgi cłowe dla win sycylijskich, neapolitańskich i pospolitych piemonckich.

Rozporzadzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 stycznia 1879.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część II. — Wydana i rozesłana dnia 3 stycznia 1879.

3.

Ustawa z dnia 31 grudnia 1878,

o przedłużeniu aż do końca 1879 roku mocy obowiązującej przepisów zawartych w §S. 11 i 13 ustawy o służbie wojskowej z dnia 5 grudnia 1868 (Dz. u. p. Nr. 151) tyczących się stanu wojennego armii stałej i marynarki wojennej, tudzież kontyngensów rekruckich a obowiązujących obie połowy monarchyi.

Za zgoda obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Przedłuża się aż do końca 1879 roku zachowanie stanu wojennego armii stalej i marynarki wojennej ustanowionego w §. 11 ustawy o służbie wojskowej z dnia 5 grudnia 1868 w ilości 800.000 ludzi.

Wnioski tyczące się ustanowienia na przyszłość stanu wojennego przedstawione być mają do konstytucyjnego zalatwienia celem zawarcia nowego układu. najpóźniej aż do rozpoczęcia się najblizszej kadencyi.

§. 2.

Kontyngens rekrucki, stosownie §-fu 13-go tejże ustawy rozkładany na królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane z jednej i na kraje korony węgierskiej z drugiej strony, zatrzymuje się aż do końca 1879 roku z zachowaniem ograniczenia tamże ustanowionego.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi obrony krajowej, który w tej mierze porozumieć się ma z Ministrem wspólnym wojny.

Gödöllö, dnia 31 grudnia 1878.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w.

Horst r. w.

Ustawa z dnia 31 grudnia 1878,

o pozwoleniu na pobór kontyngensów rekruckich w r. 1879 potrzebnych do uzupełnienia wojska stałego (marynarki wojennej) i rezerwy zastępczej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykul I.

Pozwala się na pobór w roku 1879 kontyngensów rocznych, to jest 54.541 ludzi do armii stałej (marynarki wojennej), tudzież 5.454 ludzi do rezerwy zastępczej z pomiędzy zdatnych do broni w klasach wieku prawnie powołanych.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej połeca się Ministrowi obrony krajowej, który w tej mierze porozumieć się ma z Ministrem wspólnym wojny.

Gödöllö, dnia 31 grudnia 1878.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w.

Horst r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część III. — Wydana i rozesłana dnia 11 stycznia 1879.

5.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 31 grudnia 1878.

stanowiące, aby przedsiębiorcy gorzelni wydawali co miesiąc czynnikom skarbowym ceduły na podatek od gorzałki.

Na zasadzie §-fu 102 ustawy o podatku od gorzałki z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 72) stanowi się, aby przedsiębiorcy gorzelni wydawali po upływie każdego miesiąca czynnikom skarbowym, nadzór nad wyrobem gorzałki sprawującym, ceduły na podatek od gorzałki z tegoż miesiąca, do sprawdzenia rachunków.

Na żądanie, czynniki skarbowe dawać będą potwierdzenia odbioru, zawierające istotne szczegóły ceduł.

Pretis r. w.

6.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 4 stycznia 1879,

tyczące się częściowego uchylenia zakazu przekazywania do postępowania wywozowego więcej niż jednej posyłki cukru lub kilku gatunków cukru pod jednem i tem samem zamknięciem miejsca.

Zakaz przekazywania do postępowania wywozowego, z żądaniem zwrotu opłat, więcej niż jednej posyłki cukru lub kilku gatunków cukru pod jednem i tem samem zamknięciem miejsca, zawarty w §-fie 3-im. l. III 2 i IV 3 przepisu wykonawczego o podatku od cukru burakowego z dnia 28 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 83 z r. 1878), uchyla się w porozumieniu z król. węg. ministerstwem skarbu dla tych przypadków, w których przekazuje się na stacyi podawczej kolei żelaznej lub żeglugi parowej i gdy nie chodzi o cukier surowy, pod następującemi warunkami:

(Polnisch.)

1. Wszystkie posyłki cukru lub gatunki cukru, pod jednem i tem samem zamknięciem miejsca do wywozu przekazać się mające, powinny być zlecone temu samemu urzędowi ekspedyującemu i temu samemu urzędowi wywozowemu.

2. Każdą posyłkę cukru a względnie każdy gatunek cukru deklarować na-

leży do wywozu osobno w formie przepisanej.

3. Pojedyncze posyłki a względnie gatunki cukru ułożone być muszą w miejscu zamknięcia w ten sposób, aby każda posyłka i każdy gatunek był w kupie.

4. Urząd ekspedyujący zanotować ma na wszystkich egzemplarzach każdej deklaracyi wywozowej, z jakiemi innemi posyłkami a względnie gatunkami cukru, przekazana jest do postępowania wywozowego posyłka cukru lub gatunek cukru w tej deklaracyi wzmiankowanego i gdzie się znajduje w miejscu zamknięcia.

Pretis r. w.

7.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 7 stycznia 1879,

o zaprowadzeniu komory pomocniczej w Lustenau w Vorarlbergu.

W Lustenau w Vorarlbergu zaprowadzona została c. k. komora pomocnicza II klasy z upoważnieniami c. k. komory pomocniczej I klasy, która rozpoczęła czynności urzędowe dnia 1 grudnia 1878.

Pretis r. w.

8.

Rozporządzenie ministerstw handlu i skarbu z dnia 10 stycznia 1879.

tyczące się pobierania dodatków do cła w artykule III ustawy wprowadczej Taryfy cłowej z dnia 27 czerwca 1878 przepisanych, od towarów przywożonych z Francyi do okręgu cłowego austryacko-węgierskiego.

W porozumieniu z król. węgierskiemi ministerstwami handlu i skarbu sta-

nowi się:

Gdy się przekonano, że towary, przywożone z monarchyi austryacko-węgierskiej do Francyi, podlegają tam Taryfie ogólnej, to jest, że z niemi postępują mniej przyjaźnie anizeli z towarami z innych państw, przeto wejść ma w zastosowanie artykuł III ustawy wprowadczej do Taryfy cłowej z dnia 27 czerwca 1878 tymczasowo w ten sposób, że od towarów francuskiego pochodzenia, przywożonych do okręgu cłowego austryacko-węgierskiego, pobierany będzie oprócz ceł w Taryfie cłowej powszechnej ustanowionych, dodatek 10% do tychże.

Wykonanie dalszego rozporządzenia ustawy, że w takim przypadku artykuły w innym razie uwolnione od cła, podlegać mają cłu osobnemu, wynoszącemu 5%

wartości handlowej, przepisane będzie oddzielnie.

Zmiany w Taryfie cłowej powszechnej, rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 31 grudnia 1878 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1879) zaprowadzone tymczasowo aż do 1 lutego 1879 a tyczące się pewnych artykułów. którym przyznano ulgi w nowym traktacie handlowym z Włochami a przywożonych z Włoch i innych państw, którym się najbardziej sprzyja, nie będą stosowane do towarów przychodzących z Francyi.

Poleca się komorom, ażeby w tych przypadkach, gdy z dokumentów przewodnych lub z oznaczeń zewnętrznych towaru, albo też z innych okoliczności pokazuje się, że towar pochodzi z Francyi i gdy strona nie może udowodnić, że nabył obcokrajowości lub skadinąd pochodzi, postępowały podług artykulu III ustawy wprowadczej do Taryfy cłowej.

Rozporzadzenie to nabywa mocy natychmiast.

Chlumecky r. w.

Pretis r. w.

9.

Rozporządzenie ministerstw handlu i skarbu z dnia 10 stycznia 1879,

tyczące się nałożenia na towary uwolnione od cła a przywożone z Francyi cła osobnego, wynoszącego 5% wartości handlowej, przewidzianego w artykule III ustawy wprowadczej do Taryfy cłowej z dnia 28 czerwca 1878.

Dodatkowo do powyższego rozporządzenia z dnia 10 stycznia 1879 i w myśl artykułu III ustawy wprowadczej do powszechnej Taryfy cłowej, stanowi się w porozumieniu z król. wegierskiemi ministerstwami handlu i skarbu, co następuje:

Od przedmiotów zawartych w pozycyach poniżej wyszczególnionych, które w obrocie powszechnym są od cła uwolnione, pobierane będą cła obok wyrażone a obliczone jako 5% wartości handlowej, jeżeli towar jest pochodzenia francuskiego.

Ρ.	T.	9,	a.									٠	od 100 kgr.					_	zł.	35	c.
77	77	9,	<i>b</i> .										n					1	79	50	27
73	37	11,	i.										od sztuki						27		77
77	77	16,	C_*										od 100 kgr.			4			27		77
77	77	17,	C_*					٠	٠				27				٠	1	77	50	77
27		22,											77	٠			٠		27	75	77
77		23,											77		٠		٠	1	33	5 0	77
22		24											77		٠		•	1	99	80	91
22	77	25		-	٠	٠		٠	٠		*		n	ε	٠		٠		77	20	77
22	77	27,	α .		٠	٠			•				"	•	٠		•		27	50	77
77		28,											27		٠				"	5 0	77
77		43,											27					1			77
27	27	48,	α .			۰	٠		•	٠	٠	۰	77			٠	٠	1	33	20	77
77		50,											77							90	
29		51,											22							5 0	77
22		54,											n					2			77
22		59,											n					50			27
77		63,											77							40	
77		64,											n							25	23
37		66,			-								n				•	1	77	90	77
77		67											23				٠	20	27	—	77
Re	ozp	orzą	dze	nie	n	ini	ejs	sze	na	, b	yw	a 1	mocy niezwło	cz:	nie	Э.					

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IV. — Wydana i rozesłana dnia 12 stycznia 1879.

10.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z duia 11 stycznia 1879,

tyczące się czasowego zniżenia niektórych cełł Taryfy dalmackiej z dnia 18 lutego 1857 (Dz. u. p. Nr. 44) od towarów nadchodzących z Włoch i innych państw, którym się najbardziej sprzyja, do Dalmacyi.

(Obowiązujące w Dalmacyi.)

Na zasadzie ustawy z dnia 29 grudnia 1878 (Dz. u. p. Nr. 146), którą c. k. Rząd upoważniony został, ażeby w razie, gdyby nowy Traktat handlowy i żeglarski z Włochami przyszedł do skutku przed upływem 1878 roku, zaprowadził drogą rozporządzenia w celu uregulowania wzajemnych stosunków obrotowych na czas od d. 1 stycznia 1879 aż do ratyfikacyi nowego Traktatu, jednak najdłużej na czas aż do dnia 31 stycznia stosowne i niezbędnie potrzebne środki tymczasowe, stanowi się w porozumieniu z król. węgierskiemi ministerstwami skarbu i handlu dodatkowo do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 31 grudnia 1878 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1879), tyczącego się czasowego urządzenia stosunku traktatowego z Włochami w czasie od dnia 1 aż do 31 stycznia 1879 włącznie, co następuje:

Od towarów nadchodzących z Włoch i innych państw, którym się najbardziej sprzyja, do Dalmacyi, w dołączonym wykazie wyszczególnionych, pobierane będą począwszy od dnia 1 stycznia 1879 aż do dnia 31 stycznia 1879 włącznie, cła w tymże wykazie podane.

Wykaz

towarów, podlegających od dnia 1 aż do dnia 31 stycznia 1879 cłu znizonemu, gdy z Włoch i innych państw, którym się najbardziej sprzyja, nadchodzą do Dalmacyi.

Pozycya Taryfy dalmackiej	Przed miot	Jednostka oclenia	Kwota eła w srebrze			
uajmacki oj			zł.	c.		
2 b)	Sok lukrecyowy	100 Klgr.	4			
2 d)) 11 c)j	Sok limoniowy (cytrynowy)	77	hez opł	aty		
5 b)	Migdały, niedojrzałe	79	2			
8 a)	Ryby, świeże, raki rzeczne i strumieniowe, świeże	n	bez op∤	aty		
8 c)	Ryby szczegółowo nie wymienione, solone, wędzone, suszone	n	3	٠		
9 d)	Ser	n	4	40		
12 b)	Oliwa w beezkach i workach	77	2	40		
27 a)	Parasole i parasolki jedwabne	1 sztuka		48		
27 a)) 27 b)j	Parasole i parasolki z innych materyj	"		24		
28 e)	Zapałki woskowe i stearynowe	100 Klgr.	3			

Chlumecky r. w.

Pretis r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część V. – Wydana i rozesłana dnia 31 stycznia 1879.

11.

Traktat handlowy i żeglarski z dnia 27 grudnia 1878,

pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a Włochami.

(Zawarty w Wiedniu dnia 27 grudnia 1878. Ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość w Wiedniu dnia 28 stycznia 1879, a ratyfikacyc wzajemne wymieniono w Rzymie dnia 30 stycznia 1879.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiac, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiariis Nostris atque illis Majestatis Suae Italiae Regis ad promovendas et dilatandas commercii navigationisque relationes inter Utriusque Nostrum ditiones et subditos existentes tractatus die vigesima septima mensis Decembris anni elapsi Viennae initus et signatus fuit tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc., et Roi Apostolique de Hongrie,

et

Sa Majesté le Roi d'Italie,

développer les relations commerciales et maritimes entre Leurs Etats, ont résolu de conclure un nouveau Traité à cet effet, et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc., et Roi Apostolique de Hongrie,

le Sieur Jules Comte Andrássy de Csik Szent-Király et Kraszna-Horka, Son Conseiller Intime et Feld-Maréchal-Lieutenant dans Ses armées, Son Ministre de la Maison Impériale et des affaires étrangères,

et le Sieur Joseph Baron de Schwegel, Chef de section au Ministère des affaires étrangères;

Sa Majesté le Roi d'Italie,

le Sieur Charles Félix Nicolis Comte de Robilant, Lieutenant Géné-biego Robilant, generala-porucznika, ral, Son Ambassadeur près Sa Majesté Ambasadora swego przy dworze Najl'Empereur d'Autriche etc. et Roi de jasniejszego Cesarza austryackiego itd. Hongrie,

(Przekład.)

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Król apostolski wegierski

Najjasniejszy Król włoski,

animés d'un égal désir d'étendre et de przejęci porówno życzeniem, aby się stosunki handlowe i żeglarskie pomiedzy Ich Państwami rozszerzyły i rozwinely, postanowili zawrzeć ze Soba w tym celu nowy Traktat i mianowali Swoimi Pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki. Król czeski itd. i Król apostolski węgierski:

Pana Juliusza Hrabiego Andrássy na Csik Szent-Király i Krasnej Horce, Swego rzeczywistego Radce tajnego i Feldmarszałka porucznika, Swego Ministra Cesarskiego Domu i spraw zewnętrznych,

tudzież Pana Józefa Barona Schwegel, Naczelnika sekcyi w Ministerstwie spraw zewnetrznych;

Najjaśniejszy Król włoski:

Pana Karola Feliksa Nicolis Hrai Króla wegierskiego,

et le Sieur Victor Commandeur! Ellena, Inspecteur Général des finan- Ellena, inspektora generalnego skarbu,

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article I.

Il y aura pleine et entière liberté de commerce et de navigation entre les sujets du Royaume d'Italie et ceux de la Monarchie austro-hongroise, qui pourront, les uns et les autres, s'établir librement dans le territoire de l'autre Etat. Les sujets italiens en Autriche-Hongrie, et les sujets autrichiens et hongrois en Italie, soit qu'ils s'établissent dans les ports, villes ou lieux quelconques des deux territoires, soit qu'ils y résident temporairement, ne seront pas soumis, à raison de leur commerce et de leur industrie, à des droits, impôts, taxes ou patentes, sous quelque dénomination que ce soit, autres ni plus élevés que ceux qui seront perçus sur les nationaux; et les priviléges, exemptions, immunités et autres faveurs quelconques dont jouiraient, en matière de commerce ou d'industrie, les sujets de l'une des Hautes Parties contractantes, seront communs aux sujets de l'autre.

Article II.

Les négociants, les fabricants et les industriels en général qui pourront prouver qu'ils acquittent, dans le pays où ils résident. les droits et impôts nécessaires pour l'exercice de leur commerce et de leur industrie, ne seront soumis, à ce titre, à aucun droit ou impôt ultérieur dans l'autre pays, lorsqu'ils voyagent ou font voyager leurs commis ou agents avec ou sans échantillons, dans l'intérêt exclusif du commerce ou de l'industrie qu'ils exercent, et à l'effet de faire des achats ou de recevoir des commissions.

tudzież Pana Komandora Wiktora

którzy wymieniwszy pełnomocnietwa swoje i znalazlszy je w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujace artykuły:

Artykul I.

Poddani monarchyi austryacko-wegierskiej i królestwa włoskiego będa doznawali zupelnej wolności w handlu i żegludze; bedą wiec mogli osiadać w krajach drugiej Strony gdzie zechca, i ezy to osieda w portach, miastach lub miejscach jakichkolwiek obu okręgów, czyli też zamieszkają tam czasowo, nie będą podlegali z powodu trudnienia się handlem i przemysłem żadnym innym ani wyższym opłatom, taksom, podatkom pod jakakolwiek nazwa istniejacym, prócz tych, które pobierane sa od krajowców; przywileje zaś, uwolnienia i wszelkie względy, którychby w handlu i przemyśle doznawali poddani jednej z Wysokich Stron kontraktujacych, będa slużyły także poddanym drugiej Strony.

Artykuł II.

Kupcy, fabrykanci i w ogóle wszyscy przemysłowcy, którzy udowodnia, że w państwie, w którem stale mieszkaja, opłacaja przepisane podatki i należytości od handlu lub przedsiębiorstwa, któremu sie oddaja, nie sa obowiazani do żadnych dalszych opłat od tego w krajach drugiej Strony kontraktujacej, gdy podróżuja lub wysyłaja swoich komisantów lub agentów z próbkami lub bez próbek, wyłacznie w interesie swojego handlu lub przemysłu i dla zakupienia towarów lub dla starania s e o zamówienia.

leur commerce et d'y débiter leurs pro-plodów. duits.

Les sujets d'une des Hautes Parties contractantes, qui exercent le métier de charretier entre les divers points des deux territoires, ou qui se livrent à la navigation, soit maritime, soit fluviale, ne seront soumis, par rapport à lexercice de ce métier et de ces industries, à aucune taxe industrielle sur le territoire de l'autre.

Article III.

Les sujets de chacune des deux Hautes Parties contractantes seront exempts, sur le territoire de l'autre, de tout service militaire, soit sur terre, soit sur mer, dans la troupe régulière ou dans la milice. Ils seront dispensés également de toute fonction officielle obligatoire, soit judiciaire, soit administrative ou municipale, du logement de soldats, de toute contribution de guerre, de toute réquisition ou prestation militaire de quelque sorte que ce soit, à l'exception des charges provenant de la possession ou de la location des immeubles et des prestations et réquisitions militaires qui seront supportées également par tous les sujets du pays à titre de propriétaires ou de locataires de biens immeubles.

Ils ne pourront, ni personnellement, ni par rapport à leurs propriétés mobilières ou immobilières, être assujettis à d'autres devoirs, restrictions, taxes ou impôts, qu'à ceux auxquels seront soumis les nationaux.

Article IV.

Les Italiens en Autriche-Hongrie et les Autrichiens et les Hongrois en a Włosi w monarchyi austryacko-wegier-Italie auront, réciproquement, le droit skiej beda mieli nawzajem prawo nabyd'acquérir et de posséder des biens de wania i posiadania własności ruchomej

Les sujets des Hautes Parties con- Poddani Wysokich Stron kontraktutractantes seront réciproquement traités jacych beda nawzajem uważani jak kracomme les nationaux, lorsqu'ils se ren- jowcy, gdy z jednego kraju udadza sie dront d'un pays à l'autre, pour visiter do drugiego na targi lub jarmarki dla les foires et marchés, à l'effet d'y exercer handlu i pozbycia swoich własnych

> Poddani jednej ze Stron kontraktujacej, trudniacy się przewozem na ladzie albo żegluga morska lub rzeczna pomiędzy miejscami obu państw, nie maja podlegać w krajach drugiej Strony podatkowi zarobkowemu od przemyslu, którym sie trudnia.

Artykul III.

Poddani kazdej z dwóch Wysokich Stron kontraktujacych wolni będa w krajach drugiej Strony od wszelkiej służby wojskowej ladowej czy wodnej, w armii regularnej, milicyi lub gwardyi narodowej. Również wolni będa od wszelkiej funkcyi obowiazkowej sadowej, administracyjnej lub municypalnej, od kwaterunku wojska, od wszelkich kontrybucyj wojennych, rekwizycyj i prestacyj wojskowych jakiegobadź rodzaju, wszakże z wyjatkiem tych ciężarów, które przywiazane sa do posiadania, najmu lub dzierżawy nieruchomości, jakoteż tych prestacyj i rekwizycyj wojskowych, którym podlegać będa zarówno wszyscy poddani kraju jako właściciele lub dzierżawcy nieruchomości.

· Ani co się tyczy osób swoich, ani co się tyczy swego majatku ruchomego lub nieruchomego nie beda podlegali innym obowiazkom, ograniczeniom, taksom i opłatom prócz tych, którym podlegaja krajowcy.

Artykuł IV.

Austryacy i Wegrzy we Włoszech

ou immeubles, et en pourront librement disposer par achat, vente, donation, permutation, contrat de mariage, testament, succession ab intestato et par quelqu'autre acte que ce soit, aux mêmes conditions que les nationaux, sans paver des droits, contributions et taxes autres ou plus élevés que ceux auxquels sont soumis, en vertu des lois, les sujets du pays même.

Article V.

Les Italiens en Autriche-Hongrie et les Autrichiens et les Hongrois en Italie seront entièrement libres de régler leurs affaires comme les nationaux, soit en personne, soit par l'entremise d'un intermédiaire qu'ils choisiront euxmêmes, sans être tenus à payer des rémunérations ou indemnisations aux agents, commissionnaires etc., dont ils ne voudront pas se servir, et sans être, sous ce rapport, soumis à des restrictions autres que celles qui sont fixées par les lois générales du pays.

Ils seront absolument libres dans leurs achats et ventes, dans la fixation du prix de tout objet de commerce et dans leurs dispositions commerciales en général, en se conformant toutefois aux lois de douane de l'Etat et en se soumet-

tant à ses monopoles.

Ils auront également libre et facile accès auprès des tribunaux de toute instance et de toute juridiction, pour faire valoir leurs droits et pour se défendre.

Ils pourront se servir, à cet effet, d'avocats, de notaires et d'agents qu'ils jugeront aptes à défendre leurs intérêts, et ils jouiront en général, quant aux rapports judiciaires, des mêmes droits et des mêmes priviléges qui sont ou seront accordés à l'avenir aux nationaux.

Article VI.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à ne pas entraver le commerce sie nie tamować wzajemnego pomiedzy

toute sorte et de toute nature, meubles i nieruchomej jakiegokolwiek rodzaju, wolno im będzie kupić ja i sprzedać, darować, zamienić, przekazać kontraktem malżeńskim lub testamentem. dziedziczyć i rozporzadzać nia w wszelki inny sposób, tak samo jak krajowcom i pod temi samemi warunkami, nie opłacajac żadnych innych ani wyższych należytości, opłat i taks, prócz tych, którym prawnie podlegają krajowcy.

Artykul V.

Austryakom i Wegrom we Włoszech a Włochom w monarchy i austryacko-wegierskiej wolno bedzie kierować swojemi interesami osobiście lub prowadzenie ich poruczyć osobie własnego wyboru i nie będa obowiązani zaspokoić lub wynagrodzić tych agentów, czynników itd., którymi nie chca się posługiwać i w tym względzie nie będą podlegali innym ograniczeniom z wyjatkiem tych, które ustanowione sa ogólnemi prawami kraju.

W kupnie i sprzedaży, w ustanawianiu cen wszelkich przedmiotów handlu i we wszystkich układach handlowych beda doznawali bezwzglednej wolności, byle tylko zachowywali przepisy prawne o cłach i monopoliach rzadowych.

Beda też mieli wolny i łatwy przystęp do sadów wszystkich instancyj i jurysdykcyj dla podawania skarg i bronie-

nia się przed sadem.

Wolno im będzie posługiwać się tymi adwokatami, notaryuszami i agentami, których uznaja za zdatnych do zastepowania ich interesów i w ogólności będa używali w stosunkach sadowych tych samych praw i przywilejów, które sa lub zostana w przyszłości nadane krajowcom.

Artykuł VI.

Strony kontraktujące zobowiązuja

réciproque par des prohibitions quel-swojemi krajami obrotu zakazami przyconques d'importation, d'exportation ou wozu, wywozu lub przewozu czegokolde transit.

Elles ne pourront faire d'exceptions à cette règle que:

- a) pour les monopoles d'Etat;
- b) par égard à la police sanitaire, et surtout dans l'intérêt de la santé publique et conformément aux principes internationaux adoptés à ce sujet;

c) dans des circonstances exceptionnelles, par rapport aux provisions de guerre.

Article VII.

Quant au montant, à la garantie et à la perception des droits à l'importation et à l'exportation, ainsi que par rapport an transit, chacune des deux Hautes Parties contractantes s'engage à faire profiter l'autre de toute faveur que l'une d'elles pourrait accorder à une tierce Puissance. Toute faveur ou immunité concédée plus tard, sous ces rapports, à un tiers Etat, sera étendue immédiatement, sans compensation et par ce fait même, à l'autre Partie contractante.

Les dispositions qui précèdent ne

dérogent point:

a) aux faveurs actuellement accordées, ou qui pourraient être accordées ultérieurement, à d'autres Etats limitrophes pour faciliter le commerce des frontières, ni aux réductions ou franchises de droits de douane accordées seulement pour certaines frontières déterminées ou aux habitants de certains districts;

b) aux obligations imposées à une des deux Hautes Parties contractantes par des engagements d'une union douanière, contractée déjà, ou qui pourrait être contractée à l'avenir.

Article VIII.

Les objets de provenance ou de manufacture autrichienne ou hongroise, austryacko-wegierskiej lub tam wyro-

wiek.

Wyjatki w tej mierze pozwolone sa tylko:

a) co do przedmiotów monopolu rzą-

b) co się tyczy policyi zdrowia, mianowicie zaś ze względu na zdrowie publiczne i zgodnie z zasadami miedzynarodowemi w tej mierze przyjetemi;

c) co do potrzeb wojennych w nadzwyczajnych okolicznościach.

Artykuł VII.

Co się tyczy kwoty, zabezpieczania i wybierania oplat wchodowych i wychodowych, jakoteż co się tyczy przewozu, żadna z dwóch Stron kontraktujacych nie może sprzyjać trzecim państwom bardziej aniżeli drugiej Stronie kontraktującej. Przeto wszelka pod temi względami dogodność i wszelkie uwolnienie, trzecim państwom później użyezone, rozciagniete być powinno jednocześnie na druga Strone kontraktująca bez odwzajemnienia.

Postanowienia powyższe nie odno-

sza sie jednak:

a) do tych dogodności, innym państwom sasiednim teraz użyczanych lub w przyszłości użyczyć sie majacych, które służą do ulatwienia obrotu pogranicznego, jakoteż do tych zniżeń i zwolnień cłowych, które służą tylko pewnym granicom lub mieszkańcom pojedynezych dzielnie:

b) do tych zobowiązań, któreby jedna z umawiających się Stron wzięła na siebie przez zawarcie dawniej lub w przyszłości związku cłowego.

Artykuł VIII.

Towary pochodzące z monarchyi

énumérés dans le tarif A, joint au pré-bione, w Taryfie A do niniejszego Trasent Traité, lorsqu'ils seront importés en Italie, soit par terre, soit par mer, y seront admis en acquittant les droits fixés par le dit tarif.

Toute marchandise de provenance ou de manufacture autrichienne ou hongroise, dénommée ou non au tarif A, sera traitée, à son entrée en Italic, sur le pied de la nation la plus favorisée.

Les objets de provenance ou de manufacture italienne, énumérés dans le tarif B, joint au présent Traité, lorsqui'ls seront importés en Autriche-Hongrie, soit par terre, soit par mer, y seront admis en acquittant les droits fixés par le dit tarif.

Toute marchandise de provenance ou de manufacture italienne, dénommée ou non au tarif B, sera traitée, à son entrée en Autriche-Hongrie, sur le pied de la nation la plus favorisée.

Article IX.

Les marchandises de toute nature exportées d'Autriche-Hongrie en Italie, ou réciproquement, seront exemptes de tous droits à la sortie.

Sont seulement exceptées de cette disposition les marchandises suivantes, qui paieront les droits à la sortie ci-dessous détaillés, savoir:

En Italie

les marchandises énumérées au tarif C, joint au présent Traité, en acquittant les droits fixés dans ce tarif;

En Autriche-Hongrie

les chiffons (drilles) et autres déchets ser- szmaty (gałgany) i inne odpadki do favant à la fabrication du papier 4 fl. les brykacyi papieru 4 zł. od 100 kilogra-100 kilogr.

ktatu handlowego i żeglarskiego dolaczonej wymienione, gdy beda przywiezione do Włoch, czy to ladem czy morzem, beda tam wpuszczone za opłata cell w rzeczonej Taryfie ustanowionych.

Z wszelkiemi towarami z monarchyi austryacko - wegierskiej pochodzącemi lub tam wyrobionemi, czy sa czy nie sa wymienione w Taryfie A, gdy zostana do Włoch przywiezione, postepować się bedzie jak z towarami narodu, któremu

się najbardziej sprzyja.

Towary pochodzące z Włoch lub tamże wyrobione, w Taryfie B do niniejszego Traktatu handlowego i żeglarskiego dołączonej wyszczególnione, gdy zostana ladem lub morzem przywiezione do monarchyi austryacko-wegierskiej, beda wpuszczane za opłatą cell w rzeczonej Taryfie ustanowionych.

Z wszelkiemi towarami z Włoch pochodzacemi lub tamże wyrobionemi, czy są czy nie są wymienione w Taryfie B, gdy zostana przywiezione do monarchyi austryacko-węgierskiej, postępować się będzie jak z towarami narodu, któremu się najbardziej sprzyja.

Artykuł IX.

Towary jakiegokolwiek rodzaju, wywożone z monarchyi austryacko-wegierskiej do Włoch i odwrotnie, wolne beda od wszelkich opłat wywozowych.

Od tego postanowienia wyjmują się tylko towary poniżej wyszczególnione, od których mogą być pobierane oplaty wywozowe nastepujące:

We Włoszech:

od towarów wymienionych w Taryfie C do Traktatu niniejszego dolaczonej, opłaty tamże wyszczególnione.

W monarchyi austryacko-wegierskiej: mów.

Le régime des monopoles d'Etat, ainsi que des armes et munitions de guerre, reste soumis aux lois et règlements des Etats respectifs.

Les drawbacks établis à l'exportation des produits ne pourront être que la représentation des droits et des impôts grévant, dans les pays de chacune des deux Hautes Parties contractantes, les dits produits ou les matières premières servant à la fabrication. Ces drawbacks ne pourront comprendre une prime de sortie.

Les deux Hautes Parties contractantes se communiqueront réciproquement tout changement survenu dans le montant ou dans la proportion de ces drawbacks avec les droits et les impôts intérieurs.

Les marchandises de toute nature venant de l'un des deux territoires, ou y allant, seront réciproquement affranchies, dans l'autre, de tout droit de transit, soit qu'elles transitent directement, soit que, pendant le transit, elles doivent être déchargées, déposées et rechargées.

Article X.

Pour favoriser le trafic spécial qui s'est développé entre les deux pays voisins et notamment entre leurs districts-frontière respectifs, les objets suivants seront admis et exportés des deux côtés, avec obligation de les faire retourner, en franchise temporaire des droits à l'entrée et à la sortie et conformément aux règlements émanés, d'un commun accord, des deux Hautes Parties contractantes:

a) Toutes les marchandises, à l'exception des articles de consommation, qui, en sortant du libre trafic sur les territoires d'une des deux Hautes Parties contractantes, seront expédiées aux foires et marchés sur les territoires de l'autre Partie con-

Postepowanie z przedmiotami monopolu, jakoteż z bronia i amunicya wojenna, podlegać bedzie ustawom i rozporządzeniom odnośnych państw.

W każdej z amawiających się Stron wynagrodzenia płacone przy wywozie pewnych wyrobów, maja reprezentować tylko eła i podatki wewnetrzne, wybierane od rzeczonych wyrobów lub od istót, z których są zrobione. Nie maja zawierać premii za wywóz.

Gdyby kwota tych wynagrodzeń lub ich stosunek do cła lub podatków wewnętrznych został zmieniony, Strony uwiadomią się o tem wzajemnie.

Towary wszelkiego rodzaju, nadchodzace z krajów jednej Strony kontraktującej lub tam posylane, bedą na wzajem uwalniane w krajach drugiej Strony od wszelkich opłat przewozowych bez względu, czy są przewożone bezpośrednio, czy mają by podczas przewozu wyładowane, złożone w magazynie i napowrót naładowane.

Artykuł X.

W celu ułatwienia osobliwego obrotu, który rozwinał się pomiędzy dwoma krajami sąsiedniemi, mianowicie pomiedzy ich okręgami granicznemi, dozwala się czasowo przywozić i wywozić bez opłaty ela pod warunkiem powrotu i zachowywania przepisów cłowych, które obadwa państwa za wspólnem porozumieniem się wydadzą:

a) wszelkie towary z wyjątkiem przedmiotów konsumcyjnych, które z wolnego obrotu w okręgu jednej ze Stron kontraktujących do okręgu drugiej Strony na targi lub jarmarki zostały sprowadzone, w celu złożenia ich tam w magazynach celni-

tractante, pour y être déposées dans les entrepôts ou magasins de douane, ainsi que les échantillons importés réciproquement par les commis voyageurs de maisons autrichiennes-hongroises ou italiennes, à condition que toutes ces marchandises et ces échantillons, n'ayant pas été vendus, soient reconduits au pays d'où ils proviennent, dans un terme établi à l'avance;

les sacs usés et signés et les tonneaux qui sont importés dans le territoire de l'autre pays pour y être remplis ou vidés, et qui sont réimportés, remplis ou respective-

ment vides;

b) le bétail conduit, d'un territoire à l'autre, aux marchés, à l'hivernage et au pâturage des Alpes. Dans ce dernier cas la franchise des droits à l'entrée et à la sortie sera égalementétendue aux produits respectifs, tels que le beurre et le fromage recueillis, et les animaux mis bas pendant le séjour sur l'autre territoire;

c) paille à tresser, cire à blanchir, cocons à dévider, déchets de soie à peigner, soie grège à filer (pour la fabrication de l'organsin et de la trame), les céréales (y compris le

riz) à moudre;

d) les tissus et filés destinés à être lavés, blanchis et foulés, ainsi que les objets destinés à être vernis, brunis et peints, et les objets destinés à être réparés.

Dans le cas c) il sera tenu compte du poids, défalcation faite toutefois des

déchets naturels ou légaux.

Dans les autres cas l'identité des objets exportés et réimportés devra être prouvée et les autorités compétentes auront, à cette fin, le droit de munir ces objets, aux frais de la partie intéressée, de certains signes caractéristiques.

czych lub tymczasowych, jakoteż wzorki przywiezione przez komisantów domów handlowych austryackich, wegierskich a względnie włoskich, wszystkie te towary i wzorki, jeżeli wywiezione będa napowrót jako niesprzedane w czasie z góry oznaczonym.

Worki używane i znaczone, jakoteż beczki, nadchodzące dla napełnienia lub wypróżnienia i wracające po napelnieniu a względnie wypróżnieniu;

- b) bydło pędzone z jednego okręgu do drugiego na targi, na przezimowanie lub na pastwiska alpejskie. W tym ostatnim przypadku od ela wchodowego i wychodowego uwolnione będą także produkta bydlęce jak ser i maslo, tudzież przypłodek, który przybył w czasie pobytu w drugim okręgu;
- c) słoma na plecionki, wosk do bielenia, kokony do zesnucia, odpadki jedwabiu do wyczesania, jedwab surowy do przędzenia (na organzynę i tramę), zboże (tudzież ryż) do mielenia;
- d) tkaniny i przedze do prania, bielcnia, walkowania, jakoteż przedmioty do lakierowania, polerowania, malowania, tudzież przedmioty do naprawy.

W przypadku c) ubytek naturalny lub prawny na wadze w skutek przetworzenia powstały, będzie uwzględniony.

W innych przypadkach potrzeba udowodnić tożsamość przedmiotów wyprowadzonych i napowrót wprowadzonych i w tym celu Władze właściwe będa miały prawo zaopatrzyć je pewnemi znakami na rachunek strony interesowanej.

Article XI.

Les marchandises soumises au traitement de l'acquit à caution, et passant immédiatement du territoire d'une des deux Hautes Parties contractantes à celui de l'autre, ne seront point déballées, et les scellés ne seront pas levés et remplacés, sous la réserve que l'on ait satisfait aux exigences du service combiné à cet égard.

En général, les formalités du service douanier seront simplifiées, et les expéditions seront accélérées autant que possible.

Article XII.

Les droits internes de production, de fabrication ou de consommation, qui grèvent ou grèveraient les produits du pays, soit pour le compte de l'Etat, soit pour le compte des administrations municipales ou corporations, ne pourront frapper, sous aucun prétexte, ni d'un taux plus élevé, ni d'une manière plus onéreuse, les produits similaires provenant de l'autre pays.

Aucune des deux Hautes Parties contractantes ne pourra frapper, sous le prétexte d'une taxe interne, ni de droits nouveaux, ni de droits plus élevés, à l'entrée, les articles qui ne sont pas produits dans l'intérieur du pays même.

Si l'une des Hautes Parties contractantes juge nécessaire d'établir un droit d'accise ou de consommation nouveau, ou un supplément de droits sur un article de production ou de fabrication nationale compris dans les tarifs annexés au présent Traité, l'article similaire étranger pourra être immédiatement grévé, à l'importation, d'un droit égal.

Article XIII.

Les articles d'orfèvrerie et de bijouterie en or, argent, platine ou autres złote, srebrne, platynowe lub z innych

Artykuł XI.

Co sie tyczy postepowania celniczego z towarami, podlegającemi kontroli listów przewodnych, pozwala się wzajemnie na takie ulatwienie obrotu, ażeby wtedy, gdy towary owe przechodza bezpośrednio z krajów jednej do krajów drugiej Strony kontraktującej, pieczęć nie była odejmowana i inna zastępowana i ażeby towary te nie były wyładowane, o ile wymogom w tym względzie umówionym uczyniono zadosyć.

W ogóle upraszczać nalezy wszelkie formalności celnicze i przyspieszać ekspedycya ile możności.

Artykuł XII.

Oplaty wewnetrzne, które na rachunek Rzadu, albo na rachunek gmin i korporacyj sa lub w przyszłości beda wybierane u jednej ze Stron kontraktujących od produkcyi, przyrzadzenia lub konsumevi wyrobu, nie moga być pod żadnym pozorem wyższe ani uciażliwsze dla wyrobów drugiej Strony, aniżeli dla takichże samych wyrobów własnego kraiu.

Zadna z dwóch Wysokich Stron kontraktujacych nie będzie mogła pod pozorem opłat wewnętrznych nakladać cell wwozowych nowych lub wyższych na przedmioty nie wyrabiane w jej własnym kraju.

Jeżeli jedna z Wysokich Stron kontraktujacych uzna za potrzebne zaprowadzić nowy podatek wewnetrzny lub akcyze albo dodatek do podatku od przedmiotu, w Taryfach niniejszego Traktatu wymienionego, który kraj wydaje, lub który jest fabrykowany w kraju, powinno być natychmiast zaprowadzone takie samo cło przywozowe od przedmiotu zagranicznego tegoż samego rodzaju.

Artykuł XIII.

Towary zlotnicze lub galanteryjne

de l'une des deux Parties contractantes jów jednej z dwóch Stron kontraktujaseront soumis dans les territoires de l'autre, à un régime de contrôle, obligatoire ou facultatif, tel qu'il est établi par la loi du pays pour les articles similaires de fabrication nationale.

Article XIV.

Les deux Hantes Parties contractantes s'engagent à coopérer, par sie przyczyniać sie stosownemi środkami des moyens convenables, pour empêcher do powstrzymania i karania przemytniet punir la contrebande entre les deux etwa pomiedzy ich okregami i w tym territoires, à accorder, à cet effet, toute celu uzyezac pomocy prawnej urzedniassistance légale aux employés de kom nadzorczym drugiej Strony i zal'autre Etat chargés de la surveillance, à les aider et à leur faire parvenir par les employés de finance et de police, ainsi que par les autorités locales en général, toutes les informations dont ils auront besoin pour l'exercice de leurs fonctions.

Sur la base de ces dispositions générales, les Hautes Parties contractantes ont conclu le cartel douanier ciannexé.

Pour les eaux-frontière et les points où se touchent les territoires des Parties contractantes et ceux des Etats étrangers, on stipulera les mesures nécessaires pour l'assistance à se prêter réciproquement dans le service de surveillance.

Article XV.

Aucun droit d'escale, ni de transbordement, ne pourra être perçu dans les territoires des deux Hautes Parties contractantes et les conducteurs des marchandises ne pourront être, sauf les dispositions de navigation et de police sanitaire, ainsi que celles qui sont nécessaires pour garantir la perception des impôts, contraints de s'arrêter, de décharger, ni de recharger à un endroit déterminé.

Article XVI.

Les sujets de l'une des deux Hautes Parties contractantes jouiront, dans le ków fabrycznych i handlowych, tudzież

métaux précieux, importés des territoires metali szlachetnych, przywiezione z kracych, podlegać będą w krajach drugiej Strony postępowaniu kontrolowemu, któremu obowiązkowo lub za zezwoleniem podlegają przedmioty tegoż samego rodzaju wyrobione w kraju.

Artykuł XIV.

Strony kontraktujące zobowiązują rządzić, aby urzędnicy skarbowi i policyjni, jakoteż Władze miejscowe w ogólności, udzielały im wszelkich potrzebnych wyjaśnień i pomocy.

Na zasadzie tych postanowień ogólnych Wysokie Strony kontraktujące zawarły kartel cłowy tutaj dołączony.

We względzie wzajemnego wspierania się w nadzorze nad wodami granieznemi i nad takiemi ezęściami granicy, gdzie kraje Stron kontraktujących stykają się z krajami obcych państw, umówione zostana potrzebne środki.

Artykuł XV.

Prawo składowe i prawo przeładowywania towarów nie może być zaprowadzone w krajach Stron kontraktujących i osoba przewożąca towary nie może być nigdy zmuszona do zatrzymania się w miejscu oznaczonem, wyładowania lub przeładowania, wyjawszy, gdyby tego wymagały przepisy policyi morskiej i sanitarnej, tudzież te, które slużą do zabezpieczenia oplat.

Artykuł XVI.

Co się tyczy prawa własności zna-

pays de l'autre, de la même protection innych oznaczeń na towarach i ich opaque les nationaux, pour tout ce qui kowaniu, jakotez własności próbek i concerne la propriété des marques de modeli, poddani jednej z dwóch Stron fabrique et de commerce et des autres kontraktujacych doznawać beda w kraétiquettes des marchandises ou de leur jach drugiej Strony takiej samej opieki emballage, ainsi que la propriété des jak właśni poddani. dessins et modèles.

Cependant, les sujets autrichiens et hongrois ne pourront réclamer, en Italie, la propriété exclusive d'une marque ou d'une autre étiquette, d'un dessin ou d'un modèle, s'ils n'en ont déposé un ou plusieurs exemplaires au bureau compétent.

Réciproquement, les sujets italiens ne pourront réclamer, en Autriche-Hongrie, la propriété exclusive d'une marque ou d'une autre étiquette, d'un dessin ou d'un modèle, s'ils n'en ont déposé deux exemplaires, tant à la Chambre de commerce à Vienne, qu'à celle à Budapest.

La contrefaçon et le dépôt, effectué par le contrefacteur, d'une marque, d'une étiquette, d'un dessin ou modèle, avant que le dépôt en ait été effectué prawdziwy właściciel je złożył, nie zapar le vrai propriétaire, ne préjugent pobiega w niezem prawom tego ostaen rien les droits de ce dernier vis-à-vis miego przeciwko podrobicielowi. du contrefacteur.

Article XVII.

Les navires de l'une des Hautes Parties contractantes seront, dans les ports de l'autre, traités, soit à l'entrée, soit pendant leur séjour, soit à la sortie, sur le même pied que les navires nationaux, tant sous le rapport des droits et des taxes, quelle qu'en soit la nature ou dénomination, perçus au profit de l'Etat, des communes, corporations, fonctionnaires publics ou établissements quelconques, que sous celui du placement de ces navires, leur chargement et déchargement dans les ports, rades, baies, havres, bassins et docks, et géné- wyładowania, tudzież wszelkich formal-

Wszakże poddani austryaccy i węgiersey wtedy tylko beda mogli dochodzić we Włoszech wyłacznego prawa własności znaku lub innego oznaczenia. wzorku lub modelu, jeżeli jeden lub kilka egzemplarzy tychże złoża we właściwym urzędzie.

Podobnież odwrotnie poddani włoscy w monarchyi austryacko-węgierskiej wtedy tylko beda mogli dochodzić wyłacznego prawa własności znaku lub innego oznaczenia, wzorku lub modelu, jeżeli dwa egzemplarze tychże złoża w Izbach handlowych wiedeńskiej i budapeszteńskiej.

Podrobienie znaku lub innego oznaczenia, wzorku lub modelu i złożenie ich przez tego, który podrobił, zanim

Artykuł XVII.

Okrety jednej z dwóch Stron kontraktujących uważane będa w portach drugiej Strony, gdy tamże przybeda, podczas pobytu i gdy odpływają, za równe okrętom krajowym, tak co się tyczy należytości i oplat wszelkiego rodzaju i nazwy, wybieranych na rzecz państwa, na rachunek gmin, korporacyj, funkcyonaryuszów lub zakładów publicznych jakiegokolwiek rodzaju, jak nie mniej co się tyczy stanowiska dla okrętów w portach, zatokach, bassenach, przystaniach i dokach, ich ładowania i ralement pour toutes les formalités et ności i innych zarządzeń, którym poddispositions quelconques, auxquelles legaé moga okrety, ich zalogi lub lapeuvent être soumis les navires, leurs dunki. équipages et leurs cargaisons.

Il en est de même pour le cabotage.

Article XVIII.

La nationalité des navires de chacune des deux Hautes Parties contractantes sera constatée d'après les lois et règlements du pays auquel les navires appartiennent.

Quant à la preuve du tonnage des navires, il suffira de produire les certificats de jaugeage, délivrés conformément aux lois du pays auguel ces navires appartiennent, et on ne procédera pas à une réduction, aussi longtemps que la déclaration échangée entre les deux Hautes Parties contractantes le 5 décembre 1873, restera en vigueur.

De même, seront applicables, sous la condition de réciprocité, aux navires de l'une des deux Hautes Parties contractantes et à leurs cargaisons, toutes les faveurs que l'autre aurait accordées, ou accorderait à l'avenir, à un tiers Etat, par rapport au traitement des navires et de leurs cargaisons.

Reste excepté, cependant, des dispositions du présent Traité, l'exercice de la pêche nationale.

Article XIX.

Toutes les marchandises, quelle qu'en soit la nature, et la provenance, dontl'importation, l'exportation, le transit et la mise en entrepôt pourra avoir lieu, dans les Etats de l'une des Hautes Parties contractantes, par navires nationaux, pourront également y être importées, exportées, passer en transit, ou être mises en entrepôt, par des navires de l'autre Partie, en jouissant des mêmes priviléges, réductions, bénéfices et restitutions, et sans être soumises à d'autres ou plus forts droits de douane ou taxes, ni à d'autres ou plus fortes restrictions. que ceux qui sont en vigueur pour les przywożonych, wywożonych, przewożo-

Odnosi się to także do żeglugi nadbrzeżnej.

Artykul XVIII.

Krajowość okretów każdej z dwóch Stron kontraktujących oceniać się będzie podług ustaw i przepisów kraju, do którego należą.

Do udowodnienia pojemności okrętów dostatecznemi być mają listy miarowe, ważne podlug prawodawstwa ich ojczyzny a do obliczania przystępować się nie będzie, dopóki zachowa moc swoje deklaracya, która Wysokie Strony umawiające się, wymieniły na dniu 5 grudnia 1873.

Również stosowane będą pod warunkiem wzajemności, do okrętów jednej z dwóch Wysokich Stron kontraktujacych i do ich ladunków wszelkie dogodności, których druga użyczyla lub w przyszłości użyczy trzeciemu państwu we względzie postępowania z okrętami i ich ladunkami.

Atoli postanowienia Traktatu niniejszego nie rozciągają się na żegluge narodowa.

Artykuł XIX.

Towary wszelkiego rodzaju lub pochodzenia, które w krajach jednej ze Stron rokujących wolno przywozić, wywozić, przewozić lub umieszczać w składach tymczasowych za pomocą okrętów krajowych, mogą także okręty drugiej Strony przywozić, wywozić, przewozić lub umieszczać w składach tymczasowych, beda im służyły te same przywileje, dobrodziejstwa, zmniejszenia i zwroty i nie będą podlegały ani innym ani większym cłom lub opłatom ani innym lub większym ograniczeniom, prócz tych, które odnosza się do towarów

marchandises, à leur importation, expor-|nych lub umieszczanych w składach tation, transit, ou à leur mise en entrepôt, tymczasowych przez okrety krajowe. par navires nationaux.

Article XX.

Aucun droit de navigation ou de port ne sera perçu dans les ports des sie Stron, które przygoda lub siła wyżdeux Hautes Parties contractantes, sur les navires de l'autre Partie qui viendraient y relâcher par suite de quelque accident ou par force majeure, pourvu toutefois que le navire ne se livre à aucune opération de commerce, et qu'il ne prolonge pas son séjour dans le port au delà du temps nécessaire.

En cas de naufrage ou d'avarie d'un navire appartenant au Gouvernement ou aux sujets de l'une des Hautes Parties contractantes sur les côtes ou les territoires de l'autre Partie, non seulement il sera donné aux naufragés toute sorte d'assistance et de facilité, mais encore les navires, leurs parties et débris, leurs ustensiles et tous les objets y appartenant, les documents du navire, trouvés à bord, ainsi que les effets et marchandises qui, jetés à la mer, auront été recouvrés, ou bien le prix de leur vente, seront intégralement remis aux propriétaires, sur leur demande ou celle de leurs agents, à ce dûment autorisés; et cela sans autre paiement que celui des frais de sauvetage, de conservation, et en général des mêmes droits que les navires nationaux seraient tenus de payer en pareil cas.

A défaut du propriétaire ou d'un agent spécial, la remise sera faite aux Consuls, aux Vice-Consuls ou aux Agents Consulaires respectifs. Il est, toutefois, bien entendu que, si le navire, ses effets et marchandises, devenaient, à l'oceasion du naufrage, l'objet d'une réclamation légale, la décision en serait déférée aux tribunaux compétents du pays.

Les épaves et les marchandises avariées provenant du chargement d'un warów pochodzących z rozbitego okrętu

Artykuł XX.

Od okretów jednej z umawiających sza zmusi zawinać do portów drugiej Strony, nie będą wybierane opłaty żeglarskie lub portowe, byleby okret nie zajmował się żadna czynnościa handlowa i nie przedłużał pobytu w porcie nad potrzebe.

W razie rozbicia się lub uszkodzenia okretu, należacego do Rzadu lub do obywateli jednej z dwóch Wysokich Stron rokujących, na brzegach lut w okregu drugiej Strony, nie tylko rozbitkowie doznawać beda wszelkiej pomocy i ułatwień, lecz nadto okrety, ich części i szczątki, ich narzędzia i wszelkie przedmioty, do nich należące, dokumenty okrętowe na pokładzie znalezione. jakoteż rzeczy i towary, które były wrzucone w morze i zostały wyratowane, lub dochód z ich sprzedaży, beda w całości zwrócone właścicielom na żadanie ich wlasne lub ich agentów de tego należycie upoważnionych, a to bez innej zapłaty, prócz kosztów ratowania, zachowania i w ogole tych samych oplat, które w podobnym przypadku okręt krajowy byłby obowiązany zapłacić.

Gdyby nie bylo właściciela lub osobnego agenta, wyda się to wszystko właściwym konsulom, wicekonsulom lub agentom konsulowskim. Rozumie sie atoli samo przez się, że gdyby okręt jego rzeczy i towary stały się w skutek rozbicia przedmiotem reklamacyi legalnej, orzeczenie co do tejże zdanoby na Sady właściwe krajowe.

Od szczatków okrętowych lub tonavire de l'une des Hautes Parties con-jednej ze Stron kontraktujacych, drugs

s'il y a lieu, des frais de sauvetage, être zytości za ratowanie żadnej innej opłaty, soumis, par l'autre Etat, au paiement wyjawszy, gdyby przeszły na konsumde droits d'aucune espèce, à moins qu'on cye wewnetrzna. ne les passe à la consommation intérieure.

Article XXI.

Les conducteurs des navires et des barques appartenant à l'une des deux Hautes Parties contractantes seront libres de naviguer sur toutes les voies de communication par eau, soit naturelles, soit artificielles, se trouvant sur les territoires des deux Hautes Parties contractantes, aux mêmes conditions et en payant les mêmes droits sur les bâtiments ou sur la cargaison, que les conducteurs de navires et de barques nationaux.

Article XXII.

Les sujets de l'une des deux Hautes Parties contractantes seront libres de innych dróg, kanalów, szluz, promów. faire usage, sous les mêmes conditions, et en payant les mêmes taxes que les nationaux, des chaussées et autres routes, canaux, écluses, bacs, ponts et pontstournants, des ports et endroits de débarquement, signaux et feux servant à désigner les eaux navigables, du pilotage, des grues et poids publics, magasins, établissements pour le sauvetage et le magasinage de la cargaison, de navires et autres objets, en tant que ces établissements ou institutions sont destinés à l'usage du public, soit qu'ils soient administrés par l'Etat, soit par des particuliers.

Sauf les réglements particuliers sur les phares, fanaux et le pilotage, il ne sera perçu aucune taxe, s'il n'a été fait réellement usage de ces établissements et institutions.

Sur les routes servant à mettre les Etats des Hautes Parties contractantes granice kraju, na drogach, slużących do en communication directe ou indirecte, polaczenia umawiajacych się Stron ze les uns avec les autres, ou avec l'étranger, soba lub z zagranica, nie może być les droits de péage perçus, sur les trans- w stosunku do dlugości drogi wyższe

tractantes ne pourront, sauf le paiement, Strona nie może pobierać oprócz nale-

Artykuł XXI.

Używanie wszelkich dróg wodnych naturalnych i sztucznych w okregach umawiajacych sie Stron, bedzie dozwalane przewódzcom okrętów i statków drugiej Strony pod temi samemi warunkami i za temi samemi oplatami od okretu i ładunku, co przewódzcom okretów i statków własnego państwa.

Artykuł XXII.

Używanie gościńców i wszelkich mostów i przejazdów pod mostami, portów i przystani, oznaczeń i oświetleń drogi wodnej, służby rotmańskiej, wind i zakładów wagowych, składów, zakladów do ratowania i zachowywania towarów okrętowych itp., o ile urzadzenia te i zakłady przeznaczone sa dla obrotu powszechnego, dozwolone być ma bez względu, czy Rzad czy osoby prywatne niemi zarzadzaja, obywatelom drugie Strony kontraktujacej, pod temi samemi warunkami i za temi samemi opłatami. co obywatelom własnego państwa.

Z zastrzeżeniem odmiennych postanowień co do służby oświetlania na morzu i rotmańskiej, opłaty pobierane być moga tylko wtedy, gdy zakładów takich lub urzadzeń rzeczywiście używano.

Drogowe dla obrotu przecinajacego

ports qui passent la frontière, ne pour-|niz dla obrotu odbywyjącego sie w obreront être, en proportion de la distance bie wlasnego kraju. parcourue, plus élevés que ceux qui se perçoivent sur les transports se faisant dans les limites du territoire du pays.

Ces dispositions ne sont pas appli-

cables aux chemins de fer.

Article XXIII.

Les sujets des Hautes Parties contractantes et leurs marchandises seront, giej Strony transportowani beda równie quant aux chemins de fer, traités sur le même pied, tant sous le rapport du prix et du mode de transport, que relativement au temps des expéditions et aux impôts publics.

Les deux Hautes Parties contractantes s'engagent à s'entremettre, autant que possible, auprès des administrations des chemins de fer respectifs, afin d'obtenir les expéditions directes, dans le service des trains de voyageurs et de marchandises, aussitôt et dans la mesure que les Gouvernements le jugeront utile.

Il est réservé aux Ministères compétents des deux Hautes Parties contractantes de fixer, pour le service direct, des dispositions communes de transport, surtout en ce qui concerne les délais de livraison.

Articles XXIV.

Les Hautes Parties contractantes prendront soin que l'expédition des marchandises, sur les chemins de fer situés sur leurs territoires, soit facilitée, autant que possible, au moyen de jonctions directes des rails des lignes qui doivent se toucher au même endroit et par le passage des wagons d'une voie dzanie wagonów z jednej kolei na druga. sur l'autre.

Aux points-frontière, où se trouvent des jonctions directes des voies ferrées, et où a lieu le passage des wagons, les Hautes Parties contractantes exemp-

Postanowienia te nie odnosza się do dróg żelaznych.

Artykul XXIII.

Kolejami żelaznemi obywatele drujak ich towary pod wzgledem czasu, sposobu i cen, tudzież podatków publicznych tak samo, jak obywatele własnego państwa i ich towary.

Wysokie Strony kontraktujące zobowiazuja sie dolożyć ile mozności starania, aby zarządy kolejowe zaprowadzily bezpośrednia ekspedycya osob i towarów, jak tylko i o ile Rządy uznają to za potrzebne.

Właściwym ministerstwom obu Wysokich Stron kontraktujących zastrzega sie wydanie wspólnych przepisów przewozowych dla obrotu bezpośredniego, mianowicie co sie tyczy terminów dostawy.

Artykuł XXIV.

Umawiające się Wysokie Strony beda dokładały starania, aby przewóz towarów kolejami żelaznemi w ich okregach był ile możności ułatwiony przez zaprowadzenie bezpośredniego związku szyn pomiędzy kolejami schodzącemi się w jednem miejscu i przez przeprowa-

Tam, gdzie na granicach istnieją zwiazki szyn i wagony przechodza bezpośrednio, Strony umawiające się uwalniać będą towary nadchodzące w wagoteront de la déclaration, du décharge-nach, dajacych sie zamknać podlug ment et de la révision à la frontière, ainsi przepisu i przesyłane w tychże samych que du plombage, toutes les marchan-|wagonach do takiego miejsca w glebi dises qui arriveraient en wagons plombés selon les réglements en vigueur, et qui seraient destinées à être conduites, dans ces mêmes wagons, à un endroit, à l'intérieur du pays, où se trouve un bureau de douane ou de finance autorisé au traitement des expéditions, pourvu toutefois que ces marchandises soient déclarées, à l'entrée, par des listes de chargement et des lettres de voiture.

Les marchandises qui, sans être déchargées, passent en transit dans les wagons propres à être plombés selon les réglements, sur le territoire d'une des deux Hautes Parties contractantes. en venant du territoire de l'autre, ou y étant destinées, seront exemptées de la déclaration du déchargement, de la revision et du plombage, tant à l'intérieur qu'aux frontières, pourvu qu'elles soient déclarées, au transit, par des listes de chargement et des lettres de voiture.

L'application de ces dispositions est, cependant, subordonnée à la condition que les administrations des chemins de fer respectifs soient responsables de ce que les wagons arrivent au bureau d'expédition situé à l'intérieur du pays, ou à celui de sortie, en temps opportun et avec les scellés intacts.

Toutes facilités plus grandes que celles précédemment dénommées, qui viendraient à être accordées, par l'une des deux Hautes Parties contractantes, à des tiers Etats, quant à l'expédition donanière, seront appliquées au commerce de l'autre Partie contractante, pourvu que celle-ci accorde la réciprocité.

Article XXV.

Les Hautes Parties contractantes nommer des Consuls dans tous le ports et places commerciales des pays de l'autre sont admis des Consuls d'un tiers Etat. sulów.

kraju, w którem znajduje sie urząd cłowy lub podatkowy od deklaracyi, wyładowania i rewizvi na granicy, jakoteż od zamkniecia pak, jeżeli towary te oznajmione beda do wchodu przez przedstawienie wykazów ładunkowych i listów przewozowych.

Towary, które w wagonach kolei żelaznej, podług przepisu zamknąć sie dających, przez kraje jednej ze Stron kontraktujących są wywożone, lub do krajów drugiej Strony bez przeładowania przewożone, uwalniane beda od deklaracyi, wyładowania i rewizyi, jakoteż od zamkniecia pak tak w glebi kraju, jakoteż na granicach, o ile przez przedstawienie wykazów ładunkowych i listów przewozowych oznajmione będa do przewozu.

Przepisy powyższe wykonywane beda atoli pod tym warunkiem, że zarządy kolei żelaznych obowiązane będa pod odpowiedzialnością starać się, aby wagony nadchodziły do urzędu w głębi kraju lub w miejscu wyjścia w czasie właściwym, z nienaruszonem zamknieciem.

Jeżeliby jedna ze Stron kontraktujących umówiła się z trzeciemi państwami o zaprowadzenie w postępowaniu cłowem rozleglejszych ułatwień niż te, które tu są wspomniane, ułatwienia te stosowane beda pod warunkiem wzajemności także w obrocie z drugą Stroną.

Artykuł XXV.

Umawiające się Strony przyznają s'accordent réciproquement le droit de sobie nawzajem prawo mianowania konsulów we wszystkich tych portach i targowiskach drugiej Strony, gdzie które-Haute Partie contractante, dans lesquels kolwiek trzecie państwo może mieć konCes Consuls de l'une des deux Hautes Parties contractantes jouiront, sous la condition de réciprocité, dans les territoires de l'autre, de toutes les prérogatives, facultés et exemptions dont jouissent et jouiront à l'avenir les Consuls d'un autre Etat quelconque.

Les dits Agents recevront des autorités locales toute aide et assistance qui est ou viendrait à être accordée par la suite aux Agents de la nation la plus favorisée, pour l'extradition des matelots et soldats faisant partie de l'équipage des navires de guerre ou marchands de l'une des deux Hautes Parties contractantes, qui auraient déserté sur le territoire de l'autre.

Article XXVI.

Les deux Hautes Parties contractantes se réservent le droit de fixer plus tard les mesures propres à garantir réciproquement dans leurs territoires, la propriété des œuvres d'esprit et d'art.

Article XXVII.

Le présent Traité restera en vigueur à partir du jour de l'échange des ratifications jusqu'au 31 décembre 1887. Dans le cas où aucune des Hautes Parties contractantes n'aurait notifié, douze mois avant la fin de la dite période, son intention d'en faire cesser les effets, le dit Traité continuera d'être obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes l'aura dénoncé.

Les Hautes Parties contractantes se réservent la faculté d'introduire dans ce Traité, d'un commun accord, toutes modifications qui ne seraient pas en opposition avec son esprit et ses principes, et dont l'utilité serait démontrée par l'expérience.

Konsulowie jednej ze Stron kontraktujących używać beda w krajach drugiej Strony, pod warunkiem wzajemności, tych samych przywilejów, upoważnień i swobód, których używają lukużywać beda konsulowie jakiegokolwiek innego państwa.

Rzeczeni agenci otrzymywać będą od władz miejscowych wszelka pomoc, jaka jest lub będzie w przyszłości zapewniona agentom narodu, któremu się najbardziej sprzyja, we względzie wydawania majtków i żołnierzy należacych do załogi okrętów wojennych lub handlowych jednej z dwóch Wysokich Stron rokujących, gdyby zbiegli do krajów drugiej Strony.

Artykuł XXVI.

Wysokie Strony kontraktujące zastrzegają sobie obmyślenie później w osobnej umowie środków mających na celu wzajemne zabezpieczenie literatom i artystom w swoich krajach prawa własności autorskiej.

Artykul XXVII.

Traktat niniejszy obowiazywać bedzie od dnia wymiany ratyfikacyj aż do dnia 31 grudnia 1887. Jeżeli żadna z dwóch Wysokich Stron kontraktujacych nie oznajmi drugiej na dwanaście miesięcy przed upływem rzeczonego okresu, że zamierza zawiesić skuteczność Traktatu, tenże zachowa moc swoje aż do upływu roku, licząc od dnia wypowiedzenia.

Wysokie Strony kontraktujące zastrzegają sobie prawo uczynienia w Traktacie niniejszym wszelkiej takiej zmiany, któraby nie sprzeciwiała się jego duchowi i zasadom a o pożyteczności, której przekonywałoby doświadczenie.

Article XXVIII.

Le présent Traité sera ratifié, et les ratifications en seront échangées à Rome jusqu'au 1er février 1879 ou plus tôt, si faire se peut.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires l'ont signé, et l'ont revêtu du cachet de leurs armes.

Fait à Vienne, le 27 décembre de l'an de grâce 1878.

Artykuł XXVIII.

Traktat niniejszy będzie ratyfikowany a dokumenty ratyfikacyi wymienione być maja w Rzymie aż do dnia 1 lutego 1879 lub wcześniej, jeśli to będzie możebne.

Dla większej mocy i wagi pełnomocnicy obu Stron podpisali Traktat niniejszy i wycisnęli na nim swoje pieczęci.

Działo się w Wiedniu dnia 27 grudnia w roku zbawienia 1878.

(L.S.) Andrássy m.p. (L.S.) C. Robilant m.p. (L.S.) Andrássy r.w. (L.S. C. Robilant r.w

(L.S.) Schwegel m. p. (L.S.) V. Ellena m. p. (L.S.) Schwegel r.w. (L.S.) V. Ellena r.w

Tarif A.
Droits à l'entrée en Italie.

Numéros	Dénomination des marchandises	Unités sur lesquelles portent les droits	Droits
			fr. c.
1	Eaux minérales naturelles ou artificielles, y compris les eaux gazeuses.	les 100 kilogr.	—.50
2	Vins:	100 100 1110 811	.00
	a) en fûts et futailles	l'hectol. le cent	5.77 18.—
3	Bières:		0
	a) en fûts et futailles	l'hectol. le cent	2.— 2.—
1	Esprits: a) nou dulcitiés ni parfumés, en fûts et futailles	l'hectol.	12.—
	b) dulcifiés ou parfumés, en fûts et futailles	n nector.	25.—
	c) de toute sorte en bouteilles:		25
	1º de la capacité d'au-dessus de ½ litre, mais ne dépassant pas le litre 2º de la capacité du ½ litre ou moins	le cent	25.— 18.—
5	Huiles fixes:	27	2174
**	a) Huiles d'olives	les 100 kilogr.	3.— 6.—
6	Chicorée et toute autre substance succédanée du café, torréfiée ou même moulue	77	5.—
7	Oxyde de plomb	27	2.—
8	Carbonate de plomb	27	5.—
9	Sulfure de mercure (vermillon)	27	25.—
10	Allumettes en bois	-	exempts
11		les 100 kilogr.	2.—
12	Résines brutes d'Europe	,,	1.—
13	Savons:	77	6,—
	b) autres	27	12.—
14	Cire à cacheter	27	30.—
15	Bois, racines, écorces, feuilles, lichens, fleurs, herbes et fruits pour teinture et lannage, non moulus	_	exempts
16	Crayons: a) sans gaînes	les 100 kilogr.	10.— 30.—
17	Chanvre, lin et autres végétaux filamenteux, excepté le coton et la jute: a) bruts b) peignés		exempts exempts
18		les 100 kilogr.	3.—
10	Cortaages of cautes de till et de chantele, meme goudionnes	Too Ringi.	0.

T a r y f a A. Cła w przywozie do Włoch.

Liczba	N a z w y to w a r ó w	Jednos(ka oclenia	Kwota e∦a
1	Wody mineralne, naturalne lub sztuczne i wody zawierające gaz	100 K.	fr. et. —.50
2	Wina: a) w beezkach wielkich lub małych	hektolitr sto	5.77 18.—
3	Piwo: a) w beczkach wielkich lub małych	hektolitr sto	2.— 2.—
4	Gorzałka: a) ani słodzona ani woniejąca, w beczkach wielkich lub małych b) słodzona lub woniejąca, w beczkach wielkich lub małych c) wszelkiego rodzaju, we flaszkach:	hektolitr "	12.— 25.—
	1. nad ½ litra aż do jednego litra pojemności	sto	25.— 18.—
5	Oleje, tłuste: a) Oliwa	100 K.	3. <i>-</i> 6. <i>-</i>
6	Cykorye i wszelki inny surogat kawy, suszony luh też mielony	"	5.—
7	Tlenek ołowiu (glejta ołowna)	22	2.—
8	Weglan ołowiu (biel ołowiowa)	99	ŏ.—
9	Siarczan rtęci (cynober)	99	25.—
10	Zapałki	-	bez opłaty
11	Zioła, kwiaty, liście, mehy i korzonki, medyczne	100 K.	2.—
12	Žywice, europejskie, surowe	27	1.—
13	Mydło; a) proste	?? ??	6.— 12.—
14	Ĺak	29	30.—
15	Drzewo, korzenie, kory. liście, mehy, kwiaty, zioła i owoce, do użytku w garbarstwie i farbierstwie, nie mielone	-	bez opłaty
16	Ołówki: a) nie oprawione b) oprawione	100 K.	10.— 30.—
17	Len, konopie i inne przędziwa roślinne z wyjątkiem bawełny i juty: a) surowe		bez opłaty bez opłaty
18	Powrozy i liny z lnu i konopi, także mazione	100 K.	3

\			
Numéros	Dénomination des marchandises	Unités sur lesquelles portent les droits	Droits
			fr. c.
19	Filets	les 100 kilogr.	4.—
20	Fils de lin et de chanvre, simples, écrus, lessivés ou blanchis	77	11.50
21	Fils de lin et de chanvre simples, teints	27	17.10
22	Fils retors écrus, lessivés ou blanchis	29	23.10
23	Fils de lin et de chanvre retors, teints	n	34.65
24	Tissus de lin et de chanvre unis, n'ayant pas plus de 5 fils en chaîne dans l'espace de 5 ^{mm} :		
	a) écrus ou blanchis, autres que pour emballage	37	23 10
	b) pour emballage; ceintures (cinghie) et tuyaux	27	12.— 38.—
25	Tissus de lin et chanvre unis, ayant plus de 5 fils en chaîne dans l'espace de 5 m:		
	a) écrus, blanchis ou mélangés de blanc	n	57.75
	b) teints ou fabriqués avec des fils teints	n	90.—
26	Tissus de lin et de chanvre imprimés	n	115.—
27	Tissus de lin et de chanvre, brodés	n	250
28	Toiles de lin et de chanvre cirées:		
	a) pour parquets et toiles goudronnées	n	20.— 40.—
29	Bonneterie et passementerie de lin et de chanvre	n	110
30	Boutons et rubans de lin et de chanvre	n	100.—
31	Objets de lin et de chanvre cousus (confections)	-	régime du tissu
32	a) Tissus de laine cardée	les 100 kilogr.	plus 10 p. ct. 150.— 100.—
33	Tissus de crin pour tamis	"	30
34	Objets de laine cousus (confections)	_	régime du tissu plus 10 p. ct.
35	Charbon de bois	-	exempt
36	Bois à brûler		exempt
37	Bois d'ébénisterie scié	les 100 kilogr.	4
38	Bois en planches ou carreaux marquetés pour parquets	77	4.—
39	Bois commun brut, scié, équarri, simplement dégrossi ou coupé à la hache	-	exempt
40	Bois en éclisses pour boîtes, tamis, cribles et semblables; bois en cercles de toute longueur		exempts
41	Meubles non rembouriés:		
	a) en bois courbé, même poli, avec ou sans rotin	les 100 kilogr.	7.50 13.—
42	Rames, échalas et perches		exempts
43	Ustensiles et ouvrages divers en bois commun;		
	a) non polis, ni peints	les 100 kilogr.	exempts 8.—

			
	Nazwy towarów	Jednostka oclenia	Kwota cła
Liezba			
			fr. et.
19	Sieci	100 K.	4
20	Przędze z lnu lub konopi, proste, surowe, wyługowane lub bielone	29	11.50
21	Przędze z Inu lub konopi, proste, barwione	77	17.10
22	Nici z przędzy, surowe, wyługowane lub bielone	77	23.10
23	Nici z przędzy lnianej lub konopnej, barwione	27	34.65
24	Tkaniny lniane lub konopne, gładkie, w osnowie najwięcej 5 nitek na przestrzeni 5 milimetrów:		
	a) surowa lub bielona, z wyjątkiem płótna do pakowania	29	23.10
	b) płótno do pakowania, pasy i wory		12 — 38.—
25	Tkaniny lniane lub konopne, gładkie, mające w osnowie więcej niż 5 nitek	"	001
	na przestrzeni 5 milimetrów: a) surowe, bielone, lub po części z przędzy bielonej		57.75
	b) barwione lub tkane z nitek zabarwionych	n	90.—
26	Tkaniny lniane lub konopne drukowane	27	115.—
27	Tkaniny lniane lub konopne haftowane	21	250.—
28	Cerata z lnu i konopi:		
	a) na podłogi; tkanina maziona	>> >>	20.— 40.—
29	Towary dziane i pasamonnieze z lnu lub konopi	29	110.—
30	Guziki i tasiemki z lnu lub konopi	27	100.—
31	Towary Iniane i konopne uszyte	_	jak tkaniny, z których sa zro- bione, z dodat- kiem 10% do cła.
32	a) Tkaniny z wełny grępłowanej	100 K.	150.— 100.—
33	Tkaniny z włosienia końskiego na sita	"	30.—
34	Towary welniane uszyte		jak tkaniny,
			z których sa zro- bione, z dodat- kiem 100/0 do cła.
35	Wegle drzewne	_	bez opłaty
36	Drzewo opałowe	_	bez opłaty
37	Drzewo do roboty hobanowej, piłą porznięte	100 K.	4
38	Deski lub tafle wykładane na posadzki	77	4.—
39	Drzewo, pospolite, surowe, porznięte piłą, czworogranne, poprostu ob- ciosane siekierą lub przygotowane	_	bez opłaty
40	Drzewo w cienkich deszczułkach na pudełka, do sit itp., jakoteż obręcze jakiejkolwiek długości	-	bez opłaty
41	Moble, nie wysłane: a) z drzewa giętego, także politurowane, wyplatane trzciną lub nie wyplatane platane	100 K.	7.50
	b) z drzewa pospolitego, inne	27	13.—
42	Wiosła, pale, żerdzie		bez opłaty
43	Sprzęty i wyroby z drzewa pospolitego, rozmaite: a) nie politurowane i nie malowane b) inne	100 K.	bez opłaty

1			
Numéros	Dénomination des marchandises	Unités sur lesquelles portent les droits	Droits
44	Merceries en bois, y compris les jouets d'enfants en hois	Le 100 kilogr	fr. c.
45	Voitures pour routes ordinaires:	les 100 knogn	40.
	a) à deux roues	la pièce	33.— 110.—
46	Ouvrages grossiers de vannerie	_	exempts
47	Pâtes de bois, paille et d'autres matières semblables	_	exempts
48	Papier:		
	a) blanc on de pâte de col eur d'toute qualité	les 100 kilogr.	10.— 25.— exempts
49	a) Cartons ordinaires de toute sorte	les 100 kilogr.	exempts 8.—
50	Livres imprimés, non reliés ou simplement brochés ,	-	exempts
51	Livres non imprimés (registres):		
	a) brochés ou cartonnés	les 100 kilogr	10 15 100
52	Peaux:		
	a) brutes, fraîches ou sèches autres que pour pelleterie b) brutes, fraîches ou sèches pour pelleterie	les 100 kilogr.	exempts 5.—
53	Ouvrages de sellerie, à l'exception des harnais et des selles	*	50.—
54	Ouvrages en peaux tannées sans poil, excepté les gants, les chaussures, les valises et les merceries de peau	***	50. —
55	Débris, scories et limailles de for, de fonte et d'acier	_	exempts
56	Fonte:		
	a) en masse	les 100 kilogr.	exempts 4.—
57	d'autres métaux	n	5
58	Fer en massiaux et acier en lingots	*	2,-
	a) laminé ou martelé (verges de plus de 5mm de diamètre et barres de		4.03
	toute dimension) b) en verges (y compris les fils) ayant 5 ^{min} ou moins de diamètre ou de	*	4.62
	côté	*	8.— 4.62 8.—
59	Fer et acier, forgés en essieux, ancres, enclumes et autres ouvrages bruts	71	7.—
60	Rails en fer et en acier pour chemins de fer		3
61	Fer de 2° fabrication (ouvrages en fer):		
	a) simple	n n	11.80 14.—
62	Fer blanc (tôles de fer recouvertes d'étain, de zinc ou de plomb):		
	a) non ouvré, même garni d'autres métaux	D 9	10.75 16.—

Liczba	Nazwy towarów	Jednostka oclenia	Kwota cła
			fr. et.
44 45	Towary galanteryjne z drzewa, licząc tu i zabawki dziecięce drewniane . Powozy do dróg zwyczajnych:	100 K.	40.—
40	a) o dwóch kołach	sztuka	33.— 110.—
46	Wyroby koszykarskie, ordynarne	19	hez opłaty
47	Półwyroby drewniane, słomiane i z innych podobnych materyałów		bez opłaty
18	Papier:		1
	a) biały albo z miazgi zabarwionej, wszelkiego gatunku	100 K.	10.— 25.— bez op∤aty
49	a) tektura ordynarna wszelkiego rodzaju	— 100 K.	bez opłaty 8.—
50	Ksiażki, drukowane, nieoprawne lub po prostu zbroszurowane	_	bez opłaty
51	Książki, nie drukowane (regestra):		
	a) zbroszurowane lub oprawne w tekturę	100 K.	10.— 15.— 100.—
52	Skóry i błamy:		
	a) surowe, świeże lub suche, nie zdatne na futra	100 K.	bez op∤aty 5.—
53	Wyroby siodlarskie z wyjątkiem szorów i siodeł	33	50.—
54	Wyroby ze skór garbowanych bez sierści, z wyjątkiem rękawiczek, wy- robów szewskich, kufrów i towarów galanteryjnych że skóry	n	50.—
55	Żelaziwo, zedra i opiłki z żelaza, żelaza lanego i stali	-	bez opłaty
56	Surowiec i odlewy żełazne:		
	a) surowiec	100 K.	bez opłaty 4.—
F.0	wane, także połączone z innemi metalami	79	5.—
57 58	Želazo surowe i stal surowa	π	2.—
	a) walcowane lub młotowane (sztaby mające więcej niż 5 milimetrów średnicy) i prety jakichkolwick wymiarów	10	4.62
	 b) w sztabach (także drut) o 5 lub mniej milimetrach średnicy lub szerokości 		8.—
	c) w płytach, mających 4 milimetry grubości i grubszych	2) 10 29	4.62 8.—
59	Żelazo i stal, kute, jakoto: osi, kotwice, kowadła i inne grube wyroby . .	77	7.—
60	Szyny żelazne i stalowe dla kolei żelaznych	77	3.—
61	Żelazo drugiej fabrykacyi (towary żelazne):		44.05
	a) proste	n n	11.80 14.—
62	Blacha, powleczona cyną, cynkiem lub ołowiem (biała blacha):		10.55
	a) nie obrobiona	22	10.75 16.—

		1	
Numeros	Dénomination des marchandises	Unités sur lesquelles portent les droits	Droits
			fr. c.
63	Acier: a) en barres, verges, tôles et fils d'acier	-	régime du fer suivant les di-
	b) ressorts de toute espèce	les 100 kilogr.	mensions. 15.— 25.—
64	a) Faux et faucilles	"	10.—
	b) Autres outils et instruments pour arts et métiers et pour l'agriculture, de fer, d'acier ou de fer et acier	77	12.—
65	Nickel et ses alliages avec le cuivre et le zinc (packfong, argentan):	ľ	
	a) en dés, en pains et débris	les 100 kilogr.	4.— 10.—
	c) en autres ouvrages	27 27	60.—
66	a) Machines fixes à vapeur, avec ou sans chaudière, et moteurs hydrau-		
	liques	n	6.—
	machines pour la navigation, avec ou sans chaudière	n	8.—
	c) Autres machines et pièces détachées de machines	я	6.—
67	Appareils en cuivre ou en autres métaux pour chauffer, raifiner, distiller etc.	n	10.—
68	Chaudières détachées en tôle de fer ou d'acier, avec ou sans bouilleurs ou chauffoirs	n	8
69	Wagons: a) pour bagages et marchandises	ה ה	7. — 13.—
70	Pierres pour constructions, brutes, sciées, sculptées ou polies, y compris		exempts
71	Tuiles, briques, carreaux et tuyaux en terre cuite		exempts
72	Autres ouvrages d'argile commune (creusets, cruches, poêles etc.)	les 100 kilogr.	1.50
73	Ouvrages en porcelaine, blancs		12.—
74	Plaques de verre ou de cristal: a) non polies (ternes) d'une épaisseur de 4 ^{mm} ou plus	77	3.75
	b) polics, non étamées	n	20.—
75	Plaques de verre et de cristal, polics et étamées (y compris les miroirs montés)	77	35
76	Ouvrages de verre et de cristal:		
	a) simplement soufflés ou moulés, non coloriés, ni gravés, ni passés à la meule		7
	b) coloriés, passés à la meule, peints, émaillés, dorés ou argentés.	n n	11.—
77	Verre, cristal et émaux en forme de perles (conterie) ou pierreries et prismes pour lustres et autres ouvrages semblables	27	30.—
78	Amidon	77	3.—
79	Fruits frais, y compris le raisin	_	exempts
80	Fruits secs, à l'exception des amandes, noix, noisettes et autres fruits oléagineux, des raisins et des figues	les 100 kilogr.	2.—
81	Tourteaux de noix et d'autres matières oléagineuses	_	exempts
82	Chevaux	_	exempts
83	Bœufs et taureaux	par tête	15
84	Vaches	27	7.50

<u> </u>			1
		Jednostka	
	Nazwy towarów	oclenia	Kwota cła
Liczba		o cremin	
Lie			
			C
63	Stal:		fr. et.
	a) pręty, sztaby, płyty i drut	_	jak żelazo po- dług wymiarów
	b) sprężyny wszelkiego rodzaju	100 K.	15.— 25.—
64	a) kosy i sierpy	"	10.—
0.2	b) inne naczynia i narzędzia potrzebne w rzemiostach, sztukach i rol-	7	
(AP	nictwie, z żelaza, stali lub z żelaza i stali	27	12.—
65	Nikel i jego stopy z miedzią i cynkiem (pakfong, argentan):		4
	a) kostki, bryty i kawałki	99	4 — 10 —
	c) inne wyroby	27	60.—
66	a) Machiny parowe, state, z kottem lub bez kotta i motorów hidrau- licznych		6.—
	b) Machiny parowe, ruchome (z tenderem), lokomobile i machiny do	~	0
	statków parowych, z kotłem lub bez kotła	-	8.— 6.—
67	Przyrządy z miedzi i innych metali do grzania, rafineryi, destylacyi	77	10.—
68	Kotly od machin z płyt żelaznych lub stalowych z warnikiem i rozgrze-	27	10.
	waczem lub bez tychże	17	8.—
69	Wagony kolei żelaznych:		
	a) towarowe lub pakunkowe	27	7.— 13.—
70	Kamienie budulcowe, surowe, piłowane, ociosane lub wygładzone tudzież	"	
	statuy	-	bez opłaty
71	Cegły i dachówki, płyty na posadzkę i rury z terrakoty		bez opłaty
72	Inne wyroby z prostej gliny (tygle do topienia, dzbanki, piece pokojowe itd.)	100 K.	1.50
73	Wyroby porcelanowe, białe	27	12.—
74	Tafle szklane lub kryształowe:		0.55
	a) nie rznięte (matowe) grubości 4 milimetry lub grubsze	?? ??	3.75 20.—
75	Szkło zwierciadlane rznięte i podłożone, tudzież zwierciadła w ramach .	29	35.—
76	Wyroby z szkła i kryształu:		
	a) poprostu dete lub wygniatane, ani barwione, ani rzniete, ani ryte b) barwione, rzniete, malowane, emaliowane, pozłocone lub posrebrzone	77	7.— 11.—
77	Szkło, kryształ i emalia w postaci paciorków, kamieni lub pryzm do świe- czników i inne podobne wyroby	77	30.—
78	Skrobia	29	3
79	Owoce, świeże, licząc tu i winogroną		bez opłaty
80	Owoce suche, z wyjątkiem migdałów, orzechów, orzechów laskowych i innych owoców olejnych, winogron i fig	100 K.	2.—
81	Makuchy i tym podobne pozostałości istót olejnych	_	bez opłaty
82	Konie	_	bez opłaty
83	Woły i byki	sztuka	15.—
84	Krowy	77	7.50

Numèros	Dénomination des marchandises	Unités sur lesquelles portent les droits	Droits
			fr. c.
85	Bouvillons et taurillons	par tête	5.—
86	Veaux	27	2.—
87	Bétail de race ovine et caprine	77	20
88	Viandes salées ou fumées ou autrement préparées	les 100 kilogr.	20.—
89 90	Poissons frais de toute sorte	log 100 bilage	exempts 5.—
90	Fromages		8.—
92	Miel de toute sorte	77	5.—
93	Eponges communes		15.—
94	Merceries:	n	
	a) communes (à l'exception de celles en bois et des jouets d'enfants		60.—
	en bois)	27 27	120.—
95	Pianos carrés, verticaux et à queue	la pièce	80,—
96	Autres instruments de musique à l'exception des orgues d'église, des orgues portatives et des harmoniums	77	1.—
97	Caoutchouc et guttapercha ouvrés en passementerie, en rubans et en tissus élastiques	les 100 kilogr.	115,50
98	Caoutchouc et guttapercha autrement ouvrés, y compris les confections		110.00
	et chaussures	27	32.—
99	Chapeaux de feutre	les cent pièces	50.—
	7.		

Liczba	Nazwy towarów	Jednostka oclenia	Kwota cła
			fr. et.
85	Jałówki i ciołki	sztuka	5.—
86	Cieleta	77	2.—
87 88	Owce i kozy	" 100 K.	20 20.—
89	Ryby, świeże, wszelkiego rodzaju	100 K.	bez opłaty
90	Masło, świeże	100 K.	5.—
91	Ser		8.—
92	Miód wszelkiego rodzaju	27	5 —
93	Grzyby, pospolite	,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,	15.—
94	Towary galanteryjne: a) pospolite (z wyjątkiem drewnianych, tudzież zabawek dziecięcych	"	0.0
	z drzewa)	77 77	60.— 120.—
95	Fortepiany, ezworograniaste, pionowe i skrzydłowe	sztuka	80.—
96	Inne narzędzia muzyczne, z wyjątkiem organów kościelnych, organów przenośnych i harmonium	22	1.—
97	Kauczuk i guttapercha, wyroby pasamonnicze z nich, taśmy i tkaniny elastyczne	100 K.	115.50
98 99	Kauczuk i guttapercha w innej postaci, licząc tu odzież i obuwie	» sto sztuk	32.— 50.—

Tarif B.
Droits à l'entrée en Autriche-Hongrie.

Numéros	Dénomination des marchandises	Unités sur lesquelles portent les droits	Droits
			fl. kr.
1	Figues fraîches; caroubes; châtaignes; azéroles; pignons doux (pi-		
	gnoli) avec écales; pommes de paradis; écorces d'oranges et de citrons; oranges vertes, petites; limons, citrons et oranges en		
	saumure; olives fraîches ou salées	les 100 kilogr.	2.—
2	Figues sèches	77	5.—
	Note. Les figues sèches, gâtées, de même que les figues sèches, déna- turées et destinées aux emplois industriels, sous les contrôles pres- crits par les réglements douaniers, les 100 kilogrammes 40 kr.		
3	Citrons; limons; oranges	77	4
4	Dattes, pistaches	n	12.—
5	Amandes sèches, en coque ou mondées	n	10.—
6	Amandes vertes (en coque)	77	2
7	Riz mondé	n	1.—
8	Légumes et fruits frais	-	exempts
9	Plantes vivantes, même en pots et caisses; céréales en gerbes; plantes légumineuses; foin; paille; roseau; feuilles de palmier; racines de chicorée; anis; coriandre; fenouil; cumin; semences oléagineuses; graines de trèfle; graines de moutarde; moutarde en poudre ou moutarde moulue (en barils et autres récipients semblables); plantes et leurs parties, non spécialement dénommées, fraîches ou séchées	_	${ m exempts}$
10	a) Produits du jardinage et de l'agriculture, préparés, c'est à dire légumes et choux de toute espèce, pommes de terre et navets, racines comestibles, champignons et potirons (y compris les truffes), séchés au soleil ou au feu, comprimés, coupés en morceaux, pulvérisés, ou autrement réduits, salés, conscrvés au vinaigre, en barils	les 100 kilogr.	1.50
	b) Fruits préparés, c'est à dire séchés au soleil ou au feu, coupés en morceaux, pulvérisés ou autrement réduits; marmelade de fruits	i i i i i i i i i i i i i i i i i i i	
٠,	confits sans sucre; noix et noisettes, séchées ou écalées	77	1.50 1.50
11	Poissons frais; écrevisses; escargots frais	_	exempts
12		les 100 kilogr	3.—
13	a) Bœufs et taureaux	par tête	4.—
	b) Vaches	77	1.50 75
	d) Veaux	יי יי	40
	e) Brebis et chèvres (même béliers, moutons et boucs)	77	30 20
	g) Mulets et ânes	77	exempts

T a r y f a B. Cła w przywozie do monarchyi austryacko-węgierskiej.

Liczba	Nazwy przedmiotów	Skala oclenia	Kwota c∤a
1	Figi, świeże; chłeb świętojański; kasztany; lazernoli; pineolki (ziaroka cyrbelowe), włuskach; jabłka rajskie (adamowe. żydowskie); skórka pomarańczowa i cytrynowa; pomarańcze, niedojrzałe, małe; limonie, cytryny i pomarańcze w wodzie słonej; oliwki, świeże lub nasolone .	100 K.	zł. c.
2	Figi, suszone Uwaga. Figi, suszone, całkiem lub w pół zepsute, jakoteż takie, które dla ludzi do jedzenia są całkiem niezdatne, do celów przemysłowych pod przepisaną kontrolą, 100 K	, 29	5.—
3	Cytryny, limonie, pomarańcze	"	4.—
4	Daktyle, pistacye	29	12.—
5	Migdaly, suche (w lusce lub wyluszczone)	27	10.—
6	Migdaly, niedojrzałe (w łusce)	29	2.—
7	Ryż, wyłuszczony	22	1
8	Ogrodowiny i owoce, świeże		bez opłaty
9	Rośliny żyjące, także w doniczkach i kubłach; zboże w snopach; strączy- wo z łodygami; siano; słoma; trzcina; liście palmowe; korzenie cy- koryi; anyż; kolendra; koper; kmin; rzepak; koniczyna; gorczyca; maka gorczyczna czyli gorczyca mielona (w beczkach itp.); wszelkie rośliny i części roślinue nie wymienione szczegółowo. świeże lub su- szone	_	bez opłaty
10	a) Ogrodowiny i płody polne, przyrządzone, jakoto: jarzyny i rodzaje kapusty, ziemniaki i buraki, korzenie śniedne; bedłki i grzyby (tudzież trufle), suszone, ściśniete, suszone w piecu, pieczone, pokrajane, sproszkowane lub w inny sposób rozdrobnione, solone, w occie ułożone w beczkach b) owoce, przyrządzone, jakoto: suszone na słońcu lub na ogniu, pieczone, pokrajane. sproszkowane lub w inny sposób rozdrobnione; powidło gotowane bez cukru; orzechy (włoskie i laskowe), suche lub wyłuszczone.	100 K-	1.50
11	jakoto: sproszkowane lub w inny sposób rozdrobnione albo zabarwione	"	1.50 bez opłaty
11	Ryby, świeże; raki rzeczne i ze strumieni; ślimaki, świeże	100 K.	3 —
12	a) Woly i hyki		4.—
13	b) Krowy	sztuka "	1.50
	c) Jalownik	η	75 40
	d) Cielęta	77	40 30
	f) Jagnieta i kożleta	77 27	20 bez opłaty
		"	

Numéros	Dénomination des marchandises	Unités sur lesquelles portent les droits	Droits
			fi. kr.
14	Gibier et volaille de toute sorte, vivants ou morts, à l'exception des cerfs, chamois, chevreuils et sangliers tués	_	exempts
15	Peaux avec ou sans poils, brutes (vertes ou séchées, même salées ou préparées à la chaux, mais pas autrement travaillées)	_	exempts
16	Poils de toute sorte, bruts ou préparés (c'est à dire peignés, cuits, teints, passés au mordant, même frīsés); soies; duvet, tiges de plumes brutes et préparées [plumes à écrire]; plumes de parure non apprêtées	_	exempt
17	Viande, fraîche ou préparée (c'est à dire salée, desséchée, fumée ou des- séchée et salée [gepöckelt])	les 100 kilogr.	3.—
18	Andouilles (même boudins, boudins de foie et boudins de lard)	ת	16.—
19	Fromages	ת מ	4.40
20	Œufs de toute sorte	_	exempts
21	Miel; ruches avec le miel et la cire	_	exempts
22		les 100 kilogr.	4.—
23	a) Huiles fixes en cruches et en bouteillesb) Huile d'olive en barils, outres ou vessies	n n	10 2.40
	Note. Huile d'olive en fûts et outres, pourvu que l'expédition ait lieu auprès d'un bureau de douane principal et qu'il y soit procédé à un mélange de 1 kilogramme d'huile de térébenthine ou de 130 grammes d'huile de romarin sur chaque 100 kilogrammes d'huile d'olive: les cent kilogrammes		
	c) Huile de colza, huile de lin, huile de ricin et autres huiles fixes (à l'exception de l'huile de palme et de coco) en barils, outres ou vessies	n	1.50
24	Pain ordinaire, blanc et noir; biscuit de mer		exempts
25	Pâtes farineuses dites d'Italie (c'est à dire vermicelles et autres pro-	les 100 kilogr.	1.—
26	Corail brut, même perforé, mais non poli	_	exempts
27	Minéraux (à l'exception du sel gemme, des produits chimiques et des ouvrages indiqués au No. 49), c'est à dire pierres brutes ou seule- ments dégrossies ou sciées; terres et autres matières minérales brutes, même cuites, lavées ou moulues; minerais, même préparés	_	exempts
28		les 100 kilogr.	4.—
29	a) Eaux de fleurs d'orange et semblables eaux de senteur (sans alcool) b) Huile de succin, de corne de cerf, de caoutchouc, de laurier, de	n	6. —
	romarin et de genièvre	n 77	6.— 10.—
30	Bois de teinture en bûches; écorces, racines, feuilles, fleurs, fruits et semblables, même coupés en morceaux, moulus ou autrement réduits, à l'usage de la teinture ou du tannage	_	exempts
31	a) Extraits de garance et de châtaigne	les 100 kilogr.	1.50 3.—
32	Manne	77	1.50
33	Jus de citron	-	exempt
34	Chanvre, lin et autres végétaux filamenteux, à l'exception du coton et de la jute, bruts, rouis, broyés ou peignés et leurs déchets; varech		exempts

Liezba	Nazwy przedmiotów	Skata oclenia	Kwota eła
			zł. e.
14	Dziezyzna i ptactwo wszetkiego rodzaju, żywe lub nieżywe, z wyjątkiem ubitych jeleni, kóz dzikich, sarn i dzików	-	bez opłaty
15	Błamy i skóry, surowe (wilgotne lub suche, także nasolone lub nawa- pnione, ale dalej nie obrebione)	_	bez opłaty
16	Włosy wszelkiego rodzaju, surowe lub przyrządzone (jakoto: wyczesane,		
	gotowane, zabarwione lub bejcowane, także w postaci loków); szczeć; pióra, nie wymienione szczegółowo (także pierze, pióra do pisania surowe i przyrządzone); pióra do strojów nie przyrządzone.	_	bez opłaty
17	Mieso, swieże lub przyrządzone (jakoto: solone. suszone, wędzone, marynowane)	100 K.	3.—
18	Kiełbasy miesne (także kiszki z krwi, wątroby i słoniny)	100 141	16.—
19	Ser	77	4,40
20	Jaja wszelkiego rodzaju	<i>'</i> —	bez opłaty
21	Miód przaśny, ule z miodem i woskiem	_	bez opłaty
22	Masko, świeże, solone, przetopione	100 K.	4
23	a) Oleje, třuste, w flaszkach i dzbankach	n	10
	b) Oliwa w beezkach, workach i pecherzach		2,40
	U w a g a. Oliwa, w beczkach i workach, jeżeli ekspedyowana jest na ko- morach głównych a na 100 kilogramów oliwy dodaje się 1 kilogram olejku terpentynowego, lub 130 gramów olejku rozmarynowego, 100 K 80 c.		
	c) Ol j rzepakowy, olej lniany, ręcznikowy i inne oleje tłuste (z wyjąt- kiem palmowego i kokosowego), w beczkach, workach lub pecherzach	3.	1.50
24	Chleb, pospolity, tak ezarny jak biały; suchary okrętowe	_	bez opłaty
25	Ciasto (t. j. makaron i tego rodzaju wyroby z mąki nie pieczone)	100 K.	1.—
26	Korale, surowe (także wiercone, jednak nie rznięte)	-	bez opłaty
27	Kopaliny (z wyjątkiem soli kamiennej, materyałów chemicznych pomo- cniczych i przedujotów Nr. 49), t. j. kamienie, surowe lub tylko ociosane albo piłowane, ziemie i istoty kopalinne surowe, także pa-		bez opłaty
28	lone, wymulone lub miclone; rudy, także przygotowane	100 K.	4,
29	Sok lukreeyowy	100 K.	6
40	a) Wódki pomarańczowe i inne podobne, wonne (bez wyskoku winnego) b) Olejek bursztynowy, z rogu jeleniego, kauczukowy, wawrzynowy,	+	0
	rozmarynowy i jałowcowy	n	6.—
	c) Olejki, eteryezne, inne	n	10.—
30	Drzewa farbierskie w kłodach; kory, korzenie, liście, kwiaty, owoce itp także krajane, mielone, lub w inny sposób rozdrobnione do barwienia		
	lub garbowania	-	bez opłaty
31	a) Wyciągi marzanny; wyciąg drzewa kasztanowego	100 K.	1.50
	b) Wyciągi barwnikowe, szczegółowo nie wymienione	77	3-
32	Manna	27	1.50
33	Sok limoniowy (cytrynowy)	-	hez opłaty
34	Len, konopie i inne rośliwe materyały do przędzenia, z wyjątkiem ba- wełny i juty, surowe, roszone, miedłose lab czesane, także odpadki; trawa morska	_	hez opłaty

Numéros	Dénomination des marchandises	Unités sur lesquelles portent les droits	Droits
35	Fils de lin, de chanvre ou d'autres végétaux filamenteux, à l'exception du coton et de la jute:		fl. kr.
	a) écrus	les 100 kilogr.	1.50
	b) blanchis, lessivés ou teints	n	5.—
0.0	c) retors	n	12. —
36	Soie:		
	a) Cocons; déchets de soie, non filés	_	exempts
	2° Fleuret (déchets de soie filés), même blanchi, mais non teint;		
	les articles sous 1 et 2 même retors, mais non combinés avec d'autres matières filamenteuses	_	exempts
37	Toile d'emballage grise, c'est à dire un tissu de lin ou de chanvre uni, grossier, non blanchi, même simplement croisé, sans dessin, présentant en chaîne dans l'espace de 5 ^{mm} 5 fils ou moins; même sacs		
0.0	confectionnés de cette toile	les 100 kilogr.	2
38	Cordages, câbles et cordes, même blanchis, goudronnés, mais non teints	n	1.50
39	Tissus de soie pure, unis	71	200
40	a) Chapeaux de feutre, de laine ou de poils pour hommes même		
	garnis	n n	90.— 2.—
	e) Chapeaux de paille, et autres chapeaux non spécialement dénommés,		10
	sans garniture	la pièce n	20
41	a) Tapis de pied et nattes (pour voitures et similaires) en liber, jonc, fibres de coco, graminées, varech, roseau, déchets de rotin et paille, non teints	les 100 kilogr.	1.—
	b) Tresses de paille (en forme de rubans de toute sorte) non combinées avec d'autres matières	n	2.—
	c) Tapis et nattes (pour voitures et similaires) en liber, jonc, fibres de coco, graminées, varech, roseau, déchets de rotin et paille, teints	n	5.—
42	a) Papier buvard gris; papier rude pour emballage (collé ou non collé)	-	exempts
	b) Carton ordinaire (même carton-pierre), carton pour apprêt de drap etc., carton goudronné (feutre asphalté), pâtes de bois	_	exempts
	c) Papier imitant l'ardoise et tablettes de ce papier (sans combinaison avec d'autres matières), papier-ponce, papier à l'émeri, papier de verre et papier sablé, toile de ponce et d'émeri		exempts
	d) Papier pour emballage, lisse, teint, verni ou goudronné, même collé	les 100 kilogr.	2.—
	e) Papier non collé ordinaire (grossier, gris, mi-blanc et teint); tout papier à imprimer, non collé	77	2.—
	f) Objets moulés en carton-pierre, en asphalte ou matières similaires, ni peints, ni vernis, même combinés avec le bois ou le fer	'n	2.—

czla	Nazwy przedmiotów	Skala oclenia	Kwota e≹a
35	Przędze z lnu, konopi lub innych materyałów roślionych do przędzenia, z wyjątkiem bawelny i juty:		zł. e.
	a) surowe	100 K.	1,50
	6) biolone, popielone lub barwione		5.—
	c) niei	77	12.—
36	Jedwab:		
	a) Jedwab w pęczkach (oprzędy); odpadki jedwabiu, nieuprzędzone .	_	bez opłaty
	 b) 1. Jedwab, zesnuty (niekręcony, Grezze), albo przędzony (kręcony), ani bielony, ani barwiony; 2 Peła (odpadki jedwabiu, uprzędzone), także bielona lecz nie barwiona; 		
	oba rodzaje (l. 1 i 2) także kręcone, jednak bez związku z in- nemi przędziwami	_	bez opłaty
37	Szare płótno do pakowania, t. j. gładkie, grube, niebielone, także po pro- stu skośno tkane tkaniny baz deseniu, z lnu lub konopi, zawierające w osnowie nie więcej nad 5 nitek na 5 Mm.; także gotowe worki	100 W	
0.0	z tychże	100 K.	2.—
38	Gładkie tkaniny z samego jedwabiu	77	1.50 200.—
40	a) Kapelusze meskie pilśniowe, wełniane lub z innych włosów zwierzę-	29	200.—
7.0	cych, także przystrojone	77	90
	b) Kapelusze łubiane, nie przystrojone	77	2.—
	c) Kapelusze słomkowe i inne kapelusze szczegółowo nie wymienione, nie przystrojone	1 sztuka	10
	d) Kapelusze ze słomy, trzciny, łyka, rogoży, fiszbinu. liści palmowych lub łubu. przystrojone	-	20
41	a) Rogóżki pod nogi i maty (rogóżki do wozów itp.) z łyka, sitowia, włókien orzecha kokosowego, trawy, także z morskiej trawy, trzciny, odpadków z trzciny do krzeseł i słomy, niebarwione	100 K.	1
	 b) Wstążki słomiane (plecionki wstążkowe ze słomy wszelkiego rodza- ju), nie połączone z innemi materyałami	17	2.—
	c) Rogóżki pod nogi i maty (rogóżki do wozów itp.) z łyka, sitowia, włókien orzecha kokosowego, trawy, także z morskiej trawy, trzciny, odpadków z trzciny do krzeseł i słomy, barwione	27	5.—
42	a) Bibu∤a pospolita i siwa; szorstki papier pakowy (klejony lub nie- klejony)	-	bez opłaty
	b) Tektura, ordynarna (także kamienua), tektura do pras, tektura ma- ziowa (pilśń asfaltowa), masa włóknisto-drzewna	_	bez opłaty
	c) Papier łupkowy i tablice z niego (bez połączenia z innemi materya- łami), papier pomeksowy, szklany, piaskowy i szmirglowy, sukno pumeksowe i szmirglowe	_	bez opľaty
	d) Papier pakowy, gładzony, barwiony, lakierowany lub maziony, także klejony	100 K.	2.—
	e) Papier, nieklejony, ordynarny (gruby, siwy, białawy i zabarwiony); wszelki papier drukowy nieklejony	79	2,
	f) Wyroby z tektury kamiennej, asfaltu i tym podobnych materyałów. nie pokostowane ani lakierowane, także w połączeniu z drzewem lub żelazem	27	2.—

Numéros	Dénomination des marchandises	Unités sur lesquelles portent les droits	Droits
	g) Papier non spécialement dénommé (c'est à dire tout papier non compris sous les positions précédentes, lett. a—f et à l'exception du papier doré ou argenté, du papier avec dessins en or ou argent, du papier avec ornements en relief ou à l'emporte-pièce, du papier de tenture et des ouvrages en papier), même lithographie, imprimé		fl. kr.
	ou réglé pour dévises, éttiquettes, lettres de voiture, comptes et similaires; cartous préparés pour peintres	les 100 kilogr.	3
-13	Gants de peau (même simplement découpés ou en combinaison avec des matières textiles)	77	40
14	Ouvrages en bois tout à fait ordinaires, c'est à dire: ouvrages de tonnelier, de tourneur et de menuisier, grossiers, bruts, non peints; ouvrages en hois et ouvrages de charronnerie simplement rabotés; machines grossières (même tours, calandres, moulins, presses, roucts, métiers); ouvrages de vannerie ordinaires (p. e. paniers de menage et de coche, nasses); balais de ramilles, outils de labourage et de jardinage, ustensiles de cuisine; jouets d'enfants grossiers, simplement rabotés, taillés on tournés; tous ces articles ni peints, ni passés au mordant,		
45	ni vernis, ni laqués, ni polis, ni combinés avec d'autres matières . Ustensiles de ménage en bois (meubles) peints, passés au mordant, vernis, laqués ou polis, même combinés avec des ouvrages tressés en liber, jone, roseau, rotin, paille et osier avec des métaux communs, du verre ou du cuit ordinaire	les 100 kilogr.	exempts
46	Meubles remhourrés, sans convertures	n	12.—
.17	Pendeloques massives pour lustres, boutons, coraux, perles, émail et larmes de verre, même de couleur		2 -
-18	Ouvrages de verre et d'émail en combinaison avec d'autres matières, en tant qu'ils ne rentrent pas dans les catégories des ouvrages en guttapercha, en cuir ou dans la mercerie	77	12.—
49	Travaux de pierre grossiers (c'est à dire pieds-droits, chassis, colonnes et parties de colonnes, gouttières, conduits, auges et similaires, uon polis, à l'exception de ceux en albâtre ou marbre); pierres de touche et à aiguiser, sans combinaison; pierres meulières, même cerclées de fer ou avec gousse métallique: dalles taillées, non polies, et pierres à lithographier, chiques de marbre et similaires; moulages de monnaies, pierres taillées et similaires en plâtre et soufre	77	exempts
50	Marbre et alhâtre, même sciés, mais non polis	_	exempts
51	Coraux (naturels et factices) ouvrés (c'est à dire polis, taillés ou autrement travaillés), mais non montés	les 100 kilogr.	24.—
52	 a) Briques et tuiles; tuyaux en argile; ornements pour constructions, même en terre cuite	_	exempts exempts
53	Poteries (à l'exception de la porcelaine) unicolores ou blanches, sans combinaison avec d'autres matières	les 100 kilogr.	5.—
54	Plomb brut (en blocs, en saumons etc., même en débris de vieux ouvrages, limaille, plomb aigre et pour caractères d'imprimerie)	77	1.—
55	Bâtiments et embarcations en bois (même doublés en fer et cuivre)	le tonneau de jauge on la tonne de 1000 kilogr.	40
56	Instruments de musique	les 100 kilogr.	10.—
57	Ouvrages en coraux naturels et factices; filigrane en or et en argent	77	200.—

Liczba	Nazwy przedmiotów	Skala oclenia	Kwota cla
	g/ Papier, szczegółowo nie wymieniony (t. j. nic objęty pod a) aż do f), tudzież z wyjątkiem papieru złotego i srebrnego, papieru z ozdobami złotemi i srebrnemi, wygniatanego lub przekłówanego, obić papierowych i towarów papierowych), także litografowany, drukowany lub liniowany, na dewizy, etykiety, listy przewozowe, rachunki itp.; tektura malarska	100 K.	zł. c.
43	Rekawiczki, skórkowe (także tylko skrojone lub w połączeniu z towarami tkackiemi i dziancmi)	n	40.—
11	Towary drewniane, najpospolitsze, t. j. proste, surowe, niebarwione to- wary bednarskie, stolarskie i tokarskie z drzewa, także towary dre- wniane i kołodziejskie tylko wybeblowane; machiny ordynarne (także warsztaty tokarskie, magle, młynki, prasy, kołowrotki i krosna), wy- roby koszykarskie proste (np. kosze pakowe, plecne, półkoszki i ko- sze na bielizne, więcierze itp.); miotły z chrustu; sprzęty rolnicze,		
	ogrodnicze i kuchenne; zabawki, grube, tylko heblowane, wykrawy- wane lub toczone; wszystkie te towacy, ani barwione, bejcowane, pokostowane, lakie- rowane lub polerowane, ani też połączone z innemi materyałami	_	bez opłaty
45	Sprzety drewniane (meble). barwione, bejcowane, pokostowane, łakiero- wane lub polerowane, także w połączeniu z plecionkami z łyka, sito- wia, rogoży, trzciny do krzeseł, słomy i koszykarskiemi, metalami nieszlachetnemi, szkłem lub skórą pospolitą	100 K.	3
46	Sprzety wysłane bez obicia	29	12.—
47	Wisiorki szklane, lite, do świeczników, guziki szklane, korale szklane, paciorki, stop szklany, krople szkłane, także barwione	29	2
48	Towary szklane i emaliowe w połączeniu z innemi materyałami, o ile w skutek tego nie mają należeć do towarów kauczukowych, skórza- nych lub galanteryjnych		12,—
49	Wyroby kamieniarskie (t. j. oprawy drzwi i okien, słupy i części składowe słupów, rynny, rury, koryta ilp., nieszlifowane, z wyjątkiem alabastrowych i marmurowych); kamienie probiercze, osełki, bez połączenia; kamienie młyńskie także z obręczami żelaznemi lub z osłonami melalowemi; płyty i komienie litograficzne pocięte, niepolerowane; kulki marmurowe do zabawy dia dzieci itp.; odlewy monet z gipsu lub siarki, kamienie rznięte ilp.	,	bez opłaty
50	Marmur i alabaster, także piłowany lecz nie polerowany		bez opłaty
51	Korale (prawdziwe i nieprawdziwe), obrobione (t. j. rznięte, rzeźbione lub w inny sposób obrobione, lecz bez oprawy	100 K.	24
52	 a) Dachówki i cegły; rury gliniane; ozdoby budowlane także z terrakotty. b) Towary gliniane z prostej gliny, jakoto pospolite naczynia garnearskie, piece ordynarne, kafle do pieców i płyty na podłogę 	_	hez opłaty bez opłaty
53	Wyroby gliniane (z wyjątkiem porcelanowych), jednobarwne lub białe (nie połączone z innemi materyałami)	100 K.	5
54	Ołów, surowy (w bryłach, półwalcach itd., także stary, okruchy i odpadki berta ołowiana, kruszec na czcionki drukarskie)	79	1.—
55	Statki, drewniane (także okute żelazem i miedzią)	od tonny (1000 kilogr.) wytrzymałości	40
56	Narzędzia muzyczne	100 K.	10.—
57	Wyroby z korali, prawdziwych i nieprawdziwych; towary filigranowe złote i srebrne	79	200

Numéros	Dénomination des marchandises	Unités sur lesquelles portent les droits	Drois
			fl. kr.
58	a) Parapluies et parasols en soie		48
~0	b) Parapluies et parasols en toute autre étoffe	77	21
59	(cremor tartari)	_	exempts
60	Carbonate de plomb	les 100 kilogr.	3
61	Colle de toute sorte	n	1.50
62	Médicaments préparés	n	24
63	Sulfate de quinine	77	10. —
61	a) Bougies en cire (flambeaux, bougies filées, veilleuses)	n	10.—
	b) Allumettes en cire ou stéarine	77	3
65	Savons ordinaires	23	2.50
66	Allumettes en bois		exempts
67	 a) Livres, imprimés, almanachs, journaux et annouces, cartes (scientifiques), musique, papiers écrits (actes et manuscrits) b) Estampes sur papier, c'est à dire gravures en cuivre et en acier. 		exempts
	lithographies, gravures sur bois, chromographies; photographies et semblables	-	exempts
	non vernis, sur toile ou pierre; peintures originales et dessins sur papier	_	exempts
	ou bois e) Statues (même bustes et figures d'animaux), ainsi que bas et hauts reliefs de pierres en pièces, dépassant 5 kilogrammes, de même que		exempts
	statues, bustes et figures d'animaux en métal ou bois, mais au moins en grandeur naturelle	-	exempts
		41	

Liezba	Nazwy przedmiotów	Skala oclenia	Kwota c≹a
			zł, e.
58	a) Parasole i parasolki jedwabne	1 sztuka	48
	b) Parasole i parasolki z innych materyj	29	24
59	Kwas borowy; siarka; kamień winny, surowy lub rafinowany (cremor tartari); cytrynian wapna i winian wapna	_	bez opłaty
60	Biel ołowna	100 K.	3 —
61	Klej wszelkiego rodzaju	2)	1.50
62	Towary lekarskie, przyrządzone	-	24,—
63	Siarkan chininy	27	10
64	a) Świece woskowe, pochodnie woskowe stoczki, świeczki nocne	49	10
	b) Zapałki woskowe i stearynowe	,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,	3.—
65	Mydlo pospolite		2.50
66	Zapałki	n 	bez opłaty
67	a) Książki, druki, także kalendarze, gazety i ogłoszenia, mapy (nauko-		or a opens,
	we), nuty, papier, zapisany (akta i rekopisma)	_	bez opłaty
	olejodruki, fotografie itp	_	bez opłaty
	nie pokostowane, na płótnie i kamieniu, tudzież obrazy oryginalne i rysunki na papierze	1 =	bez opłaty
	d) Płyty do odbijania rycin, z metalów nieszlachetnych, kamienia lub drzewa	_	bez opłaty
	e) Posągi (także popiersia i figury zwierząt), jakoteż wypukło- i płaskorzeźby kamienne, w sztukach cięższych niż po 5 kilogramów, podobnież posągi, popiersia i figury zwierząt metalowe lub drewniane, jednak najmniej naturalnej wielkości	-	bez opľaty

Tarif C.
Droits à la sortie d'Italie.

Numéros	Dénomination des marchandises	Unités sur lesquelles portent les droits	Droits
			Fr. C.
1	Acide borique	les 100 kgr.	2.20
2	Sel marin et sel gemme	77	0.22
3	Tartre et lie de vin	27	2,20
4	Matières pour teindre et pour tanner, non moulues	27	0.27
5	Matières pour teindre et peur tanner, moulnes	27	0.55
6	Sole grège et moulinée	ne.	38.50
7	Déchets de soie grèges et peignés	77	8,80
8	Drilles de toute sorte	79	8.80
9	Peaux vertes et sèches	27	2,20
10	Minerai de fer	les 1000 kgr.	0,22
11	Minerai de plomb	29	2,20
12	Mineral de suivre	29	5.50
13	Soufre	les 100 kgr.	1.10
14	Semences diverses (graines à ensemencer)	77	1.10
15	Boeufs et taureaux pesant moins de 250 kilogrammes	par tête	4. —
16	Boeufs et taureaux autres	27	5,50
17	Vaches pesant moins de 150 kilogrammes	n	3.—
18	Vaches autres	27	4.40
19	Bouvillons et taurillons	77	2.20
20	Veaux	27	1.10
21	Pores jusqu'à 20 kilogrammes de poids	77	0.55
22	Porcs au dessus de 20 kilogrammes	77	1.10
23	Viande fraîche et volaille	les 100 kgr.	2,20
24	Fromage	77	2. —
		r	

Taryfa C. Cłaod wywozu z Włoch.

Liezba	Nazwy towarów	Jednostka oelenia	Kwo{a e∛a
			fr. et.
1	Kwas borowy	100 K.	2.20
2	Sól morska i kamienna	49	0,22
3	Kamień winny i drożdże winne	109	2,20
4	Materyały do garbowania lub farbowania, nie mielone	79	0.27
5	Materyaly do garbowania lub farbowania, miclone	39	0.55
6	Jedwab, surowy i nici	80	38.50
7	Odpadki jedwabin, surowe i czesane		8.80
8	Szmaty wszelkiego rodzaju	***	8.80
9	Skóry i błamy, świeże lub suche	49	2.20
10	Ruda żelazna ,	1000 K.	0,22
11	Ruda ołowiana	95	2.20
12	Ruda miedziana		5.50
13	Sineka	100 K.	1.10
14	Nasiona (zboża do siewu)	16	1.10
15	Woły i byki, ważące mniej niż 250 Kilo sztuka	sztuka	4.—
16	Woly i byki, inne	99	5.50
17	Krowy, ważące mniej niż 150 Kilo	77	3_—
18	Krowy, inne	-	4.40
19	Jatówki i ciołki	-	2.20
20	Cieleta	44	1.10
21	Świnie, ważące aż do 20 Kilo	-	0.55
22	Świnie, ważące więcej niż 20 Kilo	77	1.10
23	Swieże mieso i drób	100 K.	2.20
24	Ser	49	2.—

ARTICLES ADDITIONNELS.

Article I.

Afin de donner au trafic des districts des frontières respectives les facilités qu'exigent les besoins du commerce journalier, les Hautes Parties contractantes sont convenues de ce qui suit:

- § 1° . a) Le Gouvernement austro-hongrois s'engage à accorder à la fonte, introduite d'Italie dans les usines des districts du Tyrol méridional de Condino, Tione et vallée de Ledro, pour y être ouvrée, la franchise de tous droits à l'entrée jusqu'à la quantité annuelle maximum de 15.000 quintaux métriques.
 - b) Le Gouvernement italien de son côté accorde la rentrée absolument libre de tous droits aux fers ci-dessous spécifiés provenant de l'affinage de la fonte exportée de l'Italie dans la quantité maximum indiquée à l'alinéa a) et traitée dans les susdites usines.

Pour chaque quintal métrique (100 kilogrammes) de fonte exportée d'Italie, le Gouvernement italien admettra, respectivement, à l'importation, en franchise:

soit kilogrammes 72 de fer en barres, essieux bruts, cercles, socs de charrue et gros instruments tranchants;

soit kilogrammes 64 de petits instruments tranchants, de chaînes, pioches, haches, scies et garnitures de portes et fenêtres;

soit 60 kilogrammes de casserollerie (padellame);

soit enfin 57 kilogrammes de clouterie.

Artykuły dodatkowe do Traktatu handlowego i żeglarskiego.

Artykul I.

Ażeby handel obustronnych okregów pogranicznych ułatwić w sposób odpowiadający potrzebom codziennego obrotu Wysokie Strony rokujące zgo-

dziły się jak następuje:

§. 1. a) Rzad austryacko-węgierski zobowiązuje się pozwolić, ażeby żelazo surowe, przesyłane z Włoch do przerobienia w fabrykach południowo-tyrolskich, znajdujących się w okręgach Condino, Tione i w dolinie Ledrony przepuszczane było w ilości najwyżej aż do 15.000 cetnarów metrycznych bez opłaty cła wchodowego;

b) Rzad włoski pozwala przywozić napowrót bez opłaty cła następujace wyroby z żelaza surowego, w rzeczonych fabrykach przetworzonego, w ilości maksymalnej pod

a) wzmiankowanej.

Za każdy cetnar metryczny (100 kilogramów) żelaza surowego z Włoch wywiezionego, Rzad włoski wpuszczać będzie napowrót bez opłaty cła:

albo 72 kilogramów sztab żelaznych, osi surowych, obręczy żelaznych, lemieszów i wielkich na-

rzędzi do krajania;

albo 64 kilogramy małych narzędzi do krajania, łańcuchów, motyk, siekier, pił, tudzież osad do drzwi i okien;

albo 60 kilogramów naczyń;

albo nakoniec 57 kilogramów gwoździ.

Le complément des quantités respectives sus-énoncées, pour former 100 kilogrammes, représente les déchets de fabrication relatifs à chaque produit, à l'effet d'établir le décompte des droits de douane.

L'importation des articles de clouterie en Italie ne pourra en aucun cas, dépasser 208.620 kilogrammes, correspondant au traitement de 366.000 kilogrammes de fonte.

- c) L'exportation et respectivement l'importation, d'Italie en Autriche-Hongrie de la fonte, et la rentrée et respectivement la réexportation d'Autriche-Hongrie en Italie des produits susmentionneés se fera par le même bureau de douane italien et respectivement autrichien, situé à la frontière de l'Italie et du Tyrol du Sud, et sous le régime de l'admission temporaire et du cautionnement des droits austro-hongrois d'entrée.
- d) La rentrée en Italie doit avoir lieu dans un terme de six mois. Le montant des droits crédités restera acquis à la douane autrichienne pour toutes les quantités non réexportées dans ce terme. Ce terme pourra, dans des cas exceptionnels, être prolongé par accord des administrations douanières, sur la demande de l'importateur.

Les administrations douanières s'entendront, avant la mise en vigueur du Traité, sur les mesures de détail pour assurer l'exécution des stipulations de ce paragraphe.

§ 2. Resteront libres de tout droit de douane et du timbre sur les reçus de la douane, à l'importation, et à l'exportation, à travers les frontières austro-hongroise et italienne, en Autriche-Hongrie et Italie: To, co nie dostaje do uzupełnienia ilości tu wyszczególnionych do 100 kilogramów, uważa sie za ubytek następujacy zwykle w fabrykacyi wzmiankowanych wyrobów, na który ma się wzglad w obliczaniu cła.

Przywóz wyrobów gwoździarskich do Włoch nie może w żadnym razie przenosić 208.620 kilogramów odpowiadającej przetworzeniu 366.000 kilogramów surowego żelaza.

c) Żelazo surowe należy wywozić a względnie przywozić z Włoch do monarchyi austryacko-węgierskiej a wymienione powyżej wyroby żelazne należy przywozić napowrót a względnie wywozić napowrót z monarchyi austryacko-węgierskiej do Włoch przez tę samę komorę austryacką a względnie włoską na granicy między Włochami a południowym Tyrolem i z zachowaniem przepisów tyczacych się obrotu apreturowego, zabezpieczywszy cła wwozowe austryacko-węgierskie;

d) powrót do Włoch następować ma w przeciągu sześciu miesięcy. Kwota zakredytowanych celł przepada na komorach austryackich od wszelkich ilości nie wywiezionych napowrót w tym okresie. W przypadkach wyjatkowych termin ten może być przedłużony za porozumieniem się obudwu administracyj cłowych na prośbę tego, który towar wprowadził.

Zanim Traktat niniejszy nabędzie mocy obowiązującej, administracye cłowe obu Stron wydadza spólnie szczegółowe przepisy w celu zabezpieczenia wykonania stypulacyj niniejszych.

§. 2. W obrocie przez granicę między monarchyą austryacko-węgierską a Włochami wolne będą tu i tam od wszelkich cełł wwozowych i wywozowych, jakoteż od obowiązku stęplowania kwitów cłowych:

- a) toutes les quantités de marchandises dont la somme totale à prélever n'atteint pas le chiffre de deux kreuzers valeur autrichienne ou cinq centimes d'un franc;
- b) herbes pour la nourriture du bétail, foin, paille, fanes, mousse pour emballage et calfatage, fourrages, joncs et cannes ordinaires, plantes vivantes (plants et provins de vigne), céréales en gerbes, plantes légumineuses, chanvre et lin non battus, pommes de terre;
- c) ruches avec abeilles vivantes;
- d) sang de bestiaux;
- e) œufs de toute sorte;
- f) lait frais et lait caillé;
- g) charbons de bois et de terre, tourbe et charbon de tourbe;
- h) pierres à bâtir et de taille, pierre à paver et meules, pierres ordinaires à aiguiser, cous ordinaires pour faux et faucilles, toutes ces pierres, soit taillées, soit non taillées, mais ni polies, ni taillées en dalles; scories, cailloux, sable; chaux et plâtre, crus; marne, argile, et, en général, toute sorte de terre ordinaire servant à fabriquer des briques, pots, pipes et vases;
- i) briques;
- k) son, sansa (déchets d'olives pressés, entièrement secs), tourteaux de colza et autres déchets de fruits et de graines oléagineuses, cuits et pressés;
- /) cendre à lessive et cendre de houille, engrais, y compris le guano, lies, lavures, drêche, marc, balayures et déchets de toute sorte; tessons d'objets en pierre ou en argile; lavures d'or et d'argent; limon;
- m) pain et farine, en quantité de 10 kilogrammes ou moins, châtaignes, en quantité de 10 kilogrammes ou moins,

- a) wszelkie ilości towarów, od których ogólna suma należytości wynosi mniej niż dwa centy austryackie lub pieć centymów;
- b) trawa, siano, słoma, plewy, mech do pakowania i utykania, pasza, sitowie i trzeina pospolita, rośliny żyjące (szczepy i latorośle winne, zboże w snopach, strączywo, z łodygami, len i konopie nie miedlone, ziemniaki;
- c) ule z żywemi pszczołami;
- d) krew bydlęca;
- e) jaja wszelkiego rodzaju;
- f) mleko, także zsiadłe (ser);
- g) wegle drzewne, węgiel kamienny, torf i węgle torfowe;
- h) kamienie do budowy i ciosowe, brukowe i młyńskie, tudzież ordyname kamienie szlifierskie i osły do kos i sierpów, wszystkie te kamienie ociosane lub nieociosane, lecz ani wygladzone ani porznięte na płyty; zuzel, krzemień, piasek, wapno i gyps niepalone, margiel, glina i w ogóle ziemia pospolita jakiegokolwiek rodzaju na cegly i garnki;
- i) cegly;
- k) otreby, sansa (wytłoczone, całkiem suche, skórki z oliwek, makuchy olejne i inne pozostałości wygotowanych i wytłoczonych owoców i nasion olejnych;
- popiół wyługowany z drzewa i węgla, nawóz (także guano), braha, pomyje, wytłoczyny winne, śmieci, skorupy z towarów kamiennych i glinianych, wyskrobki złota i srebra, muł;
- m) chleb i maka w ilości najwięcej 10 kilogramów,
 - kasztany w ilości najwięcej 10 kilogramów,

viande fraîche, en quantité de 4 kilogrammes ou moins,

fromage, en quantité de 2 kilogrammes ou moins,

beurre frais, en quantité de 2 kilogrammes ou moins.

§ 3. Seront exempts des droits de douane d'importation et d'exportation, et jouiront du libre passage en dehors des routes douanières, les bêtes de labour, les instruments agricoles, le mobilier et les effets que les paysans, domiciliés aux extrêmes frontières, importeront ou exporteront par la ligne douanière, pour leurs travaux agricoles, ou par suite du changement de leur domicile.

§ 4. Les produits naturels, y compris le riz mondé, récoltés dans les propriétés des sujets des Hautes Parties contractantes, qui se trouveraient séparés, par la ligne frontière austro-italienne, des habitations et fermes, seront exempts des droits d'entrée et de sortie à leur transports dans ces bâtiments (habitations ou fermes), pour le terme à compter de la saison des moissons jusqu'à fin décembre.

§ 5. Les concessions contenues aux points 2 et 3 sont accordées, en Autriche-Hongrie, à tout le district frontière, et en Italie aux habitants d'une zone, le long de la frontière, qui, sauf des exceptions locales motivées par les exigences du service douanier, ne sera pas inférieure à 7 ½ kilomètres.

Les Hautes Parties contractantes s'entendront sur les mesures pour permettre, sauf l'observation de règles spéciales à établir pour chaque cas et pour les localités où on le jugera nécessaire, le libre passage, en dehors des routes douanières, des objets qui sont libres, en Autriche-Hongrie et en Italie, des droits de douane, tant à l'entrée q'uà la sortie.

świeże mięso w ilości najwięcej 4 kilogramy,

ser w ilości najwięcej 2 kilogramy,

masło świeże w ilości najwięcej 2 kilogramy.

§. 3. Bydło robocze i narzędzia rolnicze, tudzież sprzęty i rzeczy, które włościanie na samej granicy mieszkający, wprowadzać lub wyprowadzać zecheą za linią cłową dla uprawy pól lub z powodu przenosin, nie będą podlegały elom wchodowym i wychodowym, ani obowiązkowi trzymania się dróg cłowych.

§. 4. Podobnież płody surowe (liezac tu ryż wyłuszczony), pochodzące z tej cześci posiadłości poddanych obu Stron kontraktujących, którą linia graniczna oddziela od budynków mieszkalnych i gospodarskich i transportowane do tychże budynków mieszkalnych lub gospodarskich w czasie od zbioru aż do końca grudnia, będą wolne od cła wehodowego i wychodowego.

§. 5. Ustępstwa zawarte w §§. 2 i 3 przyznają się jednak w monarchyi austryacko-węgierskiej tylko okręgowi pogranicznemu, we Włoszech tylko mieszkańcom obwodu wzdłuż granicy mającego 7½ kilometrów szerokości z wyjatkami potrzebnemi dla dobra służby, mianowicie zaś dla stłumienia przemytnictwa.

Rządy Wysokich Stron kontraktujacych porozumia się z soba co do warunków, pod któremi w pewnych okolicach, gdzie to będzie uznane za potrzebne, może być w kazdym z osobna przypadku dozwolone przeprowadzenie przez granicę po za obrębem dróg cłowych przedmiotów, w monarchyi austryacko-węgierskiej i we Włoszech, tak przy wchodzie jak i przy wychodzie wolnych od cła.

Article II.

Afin de régler et de faciliter le mouvement des chemins de fer, en Autriche-Hongrie et en Italie, sur leurs points de jonction à la frontière, et de faciliter le trafic par l'établissement de bureaux mixtes de douane et de police aux stations internationales de relais, les Hautes Parties contractantes se sont réservées de conclure une convention spéciale.

Vienne, le 27 décembre 1878.

(L.S.) Schwegel m. p. (L.S.) V. Ellena m. p. (L.S.) Schwegel r.w. (L.S.) V. Ellena r.w.

Artykuł II.

W celu urzadzenia i ułatwienia ruchu na kolejach żelaznych austryackowegierskich i włoskich w punktach połaczenia na granicy i w celu ułatwienia obrotu przez zaprowadzenie na stacyach wspólnych urzedów ełowych i policyjnych mieszanych, Wysokie Strony kontraktujące zastrzegają sobie zawarcie osobnej umowy.

Wiedeń, dnia 27 grudnia 1878.

(L.S.) Andrássy m.p. (L.S.) C. Robilant m.p. (L.S.) Andrássy r.w. (L.S.) C. Robilant r.w.

CARTEL DE DOUANE.

Article I.

Chacune de deux Hautes Parties contractantes s'oblige à coopérer, dans les formes déterminées par les dispositions suivantes, à ce que les contraventions aux lois douanières ou à celles des monopoles d'Etat de l'autre Partie contractante, soient prévenues, découvertes et punies.

Article II.

Chacune de deux Hautes Parties contractantes obligera ses fonctionnaires, zobowiaże czynniki swoje, przeznaczone chargés d'empêcher ou de dénoncer les do zapobiegania przekroczeniom włacontraventions aux lois de douane ou snych ustaw clowych albo do donoszedes monopoles d'Etat, dès gu'ils seront informés qu'une contravention aux lois ze takież ustawy drugiej Strony maja susdites de l'autre Partie contractante se byé lub zostaly przekroczone, w pierprépare ou a déjà été commise, à faire, wszym przypadku przeszkadzali ile dans le premier cas, leur possible pour możności wszelkiemi prawnemi środkal'empêcher par tous les moyens à leur mi popelnieniu przekroczenia a w obyportée, et, dans les deux cas, à la dénon- dwu, aby jak najrychlej zawiadomili cer à l'Autorité compétente de leur właściwa Władze swojego kraju. pays.

Kartel cłowy.

Artykuł I.

Każda ze Stron kontraktujących zobowiazuje sie dopomagać w myśl postanowień poniżej zamieszczonych dc zapobieżenia przekroczeniom ustaw cłowych drugiej Strony, ich odkrycia i ukarania.

Artykuł II.

Każda ze Stron kontraktujących nia o nich, aby, jak tylko sie dowiedza,

Article III.

Les Autorités des finances d'une Partie devront faire connaître aux Autorités des finances de l'autre les contraventions aux lois de douane et des monopoles d'Etat qui leur auraient été signalées, et les renseigner sur tous les faits et détails y relatifs, en tant qu'elles auront pu les découvrir.

On entend par Autorités des finances, en Autriche-Hongrie les Directions des districts des finances, les Douanes principales, les Inspecteurs des frontières ou des finances et les Commissaires de la garde des finances, et en Italie les Intendances de finance, les Douanes principales, les Inspecteurs et les officiers de la garde douanière.

Article IV.

Les bureaux de perception des Hautes Parties contractantes devront toujours laisser prendre connaissance aux employés supérieurs des finances, qui y seront autorisés par l'autre Partie, sur leur demande et dans le bureau même, des registres et autres documents se rapportant au mouvement commercial entre les deux Etats, ainsi qu'à la circulation et à l'entrepôt des marchandises soumises au contrôle spécial de la douane.

Article V.

Les Hautes Parties contractantes s'accordent réciproquement le droit de déléguer, auprès de leurs bureaux douaniers, des employés pour prendre connaissance des opérations de ces bureaux, en ce qui concerne la matière douanière et la surveillance de la frontière; il sera, dans ce but, accordé toute facilité aux dits employés.

Les deux Hautes Parties contractantes se donneront réciproquement tous les éclaircissements désirables sur la comptabilité et la statistique des deux territoires douaniers.

Artykuł III.

Władze skarbowe jednej Strony, dowiedziawszy się o przekroczeniach ustaw cłowych lub monopolowych drugiej Strony, obowiązane są uwiadomić o nich niezwłocznie Władze skarbowe tejże i udzielić im wszelkiego wyjaśnienia rzeczowego co do odnośnych czynów, o ile je rozpoznać mogą.

Przez Władze skarbowe rozumieja się w monarchyi austryacko-węgierskiej dyrekcye skarbowe powiatowe, komory główne, inspektorowie graniczni lub skarbowi i komisarze straży skarbowej, we Włoszech dyrekcye podatków niestałych, komory główne, inspektorowie i oficerowie straży cłowej.

Artykuł IV.

Urzędy poborowe Stron rokujących obowiązane są pozwolić na żądanie w każdym czasie wyższym urzednikom skarbowym, przez druga Stronę do tego upoważnionym, przeglądać w siedzibie urzędu regestra i inne dokumenty, odnoszące się do obrotu towarowego pomiędzy obydwoma terytoryami jakoteż do odbytu i składów z towarami podlegającemi osobnemu nadzorowi urzędowemu (kontroli).

Artykuł V.

Strony kontraktujące nadaja sobie wzajemnie prawo wysyłania do swoich komor urzędników w celu wywiedzenia się tam jak sa załatwione czynności, tyczace się celł i dozoru granicznego, do czego urzędnikom tym czynione być maja chętnie wszelkie ulatwienia.

Strony kontraktujące będą sobie wzajemnie udzielały wszelkie pożądane wyjaśnienia, tyczące się rachunkowości i statystyki.

Article VI.

Dans l'intention de prévenir et de découvrir les tentatives de contrebande, les employés de douane et des monopoles d'Etat, ainsi que les fonctionnaires supérieurs de la garde douanière et des finances des deux pays, s'aideront avec empressement, non seulement en se communiquant dans ce but, dans le plus court délai, leurs observations, mais en entretenant, les uns et les autres, des rapports continuels, afin de prendre, de concert, les mesures les plus propres pour obtenir le résultat en vue.

Article VII.

Dans la zone de contrôle, le long de la frontière qui sépare le pays des deux Hautes Parties contractantes, il ne sera permis de déposer des marchandises étrangères non nationalisées que sous caution ou sous contrôle douanier.

Article VIII.

Sur la demande des autorités des finances ou judiciaires de l'une des deux Hautes Parties contractantes, celles de l'autre devront prendre, ou provoquer auprès des autorités compétentes de leur pays, les mesures nécessaires pour établir les faits et rassembler les preuves des actes de contrebande commis ou tentés au détriment des droits de douane ou des monopoles d'Etat, et pour obtenir, selon les circonstances, la séquestration provisoire des marchandises.

Les Autorités de chacune des deux Hautes Parties contractantes devront déférer aux demandes de cette nature, comme s'il s'agissait de contraventions aux lois de douane et aux monopoles d'Etat de leur propre pays.

De même, les employés douaniers et des monopoles d'Etat, ainsi que les fonctionnaires de la garde de douane et

Artykuł VI.

Urzędnicy cell i monopoliów rzadowych, jakoteż zwierzchnicy straży cłowej lub skarbowej obowiązani są dopomagać sobie jak najchetniej do zapobiegania przemytnictwu lub odkrywaniu go i w tym celu nietylko udzielać sobie swoje spostrzeżenia w jak najkrótszym czasie, lecz nadto zostawać ciagle w porozumieniu dla używania za wspólna zgoda jak najwłaściwszych środków.

Artykul VII.

W okregu pogranicznym wzdłuż granicy dzielacej okregi dwóch Stron kontraktujacych, zagraniczne towary nieoclone zachowywane być mogą tylko za zabezpieczeniem cla, lub pod nadzorem urzedowym.

Artykul VIII.

Na żądanie Władz skarbowych lub Sadów jednej ze Stron kontraktujących, Władze skarbowe lub Sady drugiej Strony obowiązane beda użyć, lub Władzom właściwym swojego kraju zaproponować użycie środków potrzebnych do ustanowienia istoty czynu i zebrania dowodów przemycania popelnionego lub usiłowanego z naruszeniem praw cłowych i monopolowych drugiej Strony, tudzież do tymczasowego przytrzyma nia towarów.

Władze każdej ze Stron kontraktujacych obowiązane sa uczynić zadosyć przedstawieniom tego rodzaju w taki sposób, jak gdyby chodziło o przekroczenia ustaw cłowych i monopoliowych własnego kraju.

Nadto urzednicy cell i monopoliów rządowych, jakoteż członkowie straży cłowei lub skarbowej jednej Strony, des finances d'une des Hautes Parties con- moga byé wezwani na zadanie Władz tractantes, pourront, sur requête adressée | właściwych drugiej Strony do ich Właà l'autorité dont ils relèvent, par les autorités compétentes de l'autre Partie, être appelés à déposer par devant l'autorité compétente de leur pays, sur les circonstances relatives à la contravention tentée ou commise sur le territoire de l'autre pays.

Article IX.

Les employés de la garde de douane et des finances des deux Hautes Parties contractantes, faisant le service de surveillance sur les eaux du lac de Garde, auront le droit de poursuivre dans les eaux de l'autre Partie, jusqu'à une distance de cent mètres de la côte, les contrebandiers qu'ils auront aperçus dans les eaux de leur propre pays, et de les arrêter, avec leur contrebande, dans le rayon ci-dessus fixé; ils sont autorisés à livrer les marchandises saisies, les moyens de transport et les contrebandiers au bureau de finance de leur propre pays, pour la procédure pénale relative.

Article X.

Aucune des Hautes Parties contractantes ne souffrira, sur son propre territoire, des associations ayant pour but la contrebande sur le territoire de l'autre Partie, ni reconnaîtra valables des contrats d'assurance pour contrebande.

Article XI.

Chacune des Hautes Parties contractantes est tenue:

A. — A ne point accorder le passage, dans les pays de l'autre Partie, de marchandises dont l'importation ou le transit y serait défendu, à moins qu'on ne fournisse la preuve qu'une autorisation particulière a été accordée par cet Etat.

dzy zwierzchniczej wystosowane, aby przed Władza właściwa swojego kraju wyłuszczyli okoliczności defraudacyi, popełnionej w okregu drugiego państwa lub usiłowanej.

Artykuł IX.

Czynniki straży cłowej lub skarbowej obu Wysokich Stron kontraktujacych, sprawujące dozór nad jeziorem Garda, beda mocne ścigać na wodach drugiej Strony w odległości aż do stu metrów od brzegu przemytników, których postrzega na wodach swego kraju i aresztować ich razem z przemyconemi towarami w rzeczonym promieniu; upoważnieni sa wydać schwycone towary, wozy i przemytników Władzy skarbowej do wytoczenia odpowiedniego postepowania karnego.

Artykuł X.

Zadna ze Stron kontraktujacych nie będzie cierpiała w swoim okręgu stowarzyszeń, majacych na celu przemytnictwo do krajów drugiej Strony i nie będzie uprawniała umów względem zabezpieczenia przedsiębiorstw przemytniczych od możebnych szkód.

Artykuł XI.

Każda ze Stron kontraktujących jest obowiazana:

A. Towary, których przywóz i przewóz w okręgu drugiej Strony jest zabroniony, przepuszczać tam tylko za udowodnieniem, że otrzymano od tejże drugiej Strony potrzebne do tego szczególne pozwolenie, i

B. — A n'accorder la sortie des marchandises destinées pour l'autre pays, et y étant soumises à des droits d'importation, que dans la direction d'un bureau de douane correspondant, qui soit muni pattributions suffisantes. Cette autoris'ation ne pourra être accordée qu'à condition d'éviter tout retard non nécessaire, et toute déviation de la route douanière allant d'un bureau à l'autre des deux Etats. Il est bien entendu, en même temps, que la sortie des marchandises ne pourra avoir lieu qu'à certaines heures, calculées de manière à ce que les marchandises arrivent au bureau correspondant pendant les heures réglémentaires.

Article XII.

De même, chacune des deux Hautes Parties contractantes sera obligée à ne pas libérer les cautions qui lui ont été fournies, pour la sortie, de son propre territoire, des marchandises en transit, ou pour la réexportation des marchandises étrangères non nationalisées, ni à remettre, ni à restituer les droits d'entrée ou de consommation pour les marchandises à leur sortie, s'il n'est pas prouvé, au moyen d'un certificat du bureau d'entrée de l'autre Etat, que les marchandises y ont été présentées et déclarées.

Article XIII.

En ce qui concerne les dispositions contenues aux articles XI, lett. B, et tych w artykulach XI lit. B i XII, XII, les deux Hautes Parties contractantes fixeront, d'un commun accord, le nombre et les attributions des bureaux auxquels les marchandises devront être présentées à leur passage de la frontière commune, les heures auxquelles pourront avoir lieu l'expédition et le passage des marchandises, la manière dont elles auront à être accompagnées au bureau de l'autre pays, et finalement les mesures particulières à prendre au sujet du commerce se faisant sur les chemins de fer.

B. Towary, przeznaczone do drugiego okregu i podlegajace tamże cłu wwozowemu, przepuszczać tylko w kierunku komory wchodowej tamtejszej, dostateczne upoważnienia posiadającej, tylko w takich porach dnia, aby mogły przybyć na te komore w godzinach dozwolonych i jedynie pod tym warunkiem, że towar nie bedzie nigdzie bez potrzeby zatrzymywany i nie bedzie zbaczał z drogi cłowej pomiędzy komorami obu okregów.

Artykuł XII.

Również zobowiązuje się każda z dwóch Stron kontraktujących dopiero wtedy wydawać rekojmie złożone od towarów przewozowych, majacych wyjść z jej okregu, jakoteż od towarów zagranicznych nieoclonych, które maja być napowrót wywiezione i wypłacać darowane podatki lub zwroty od towarów wywiezionych, dopiero wtedy, gdy świadectwem przez komorę wejścia wydanem, bedzie udowodnione, jako towar był na te komore przystawiony i tamże oznajmiony.

Artykuł XIII.

We względzie postanowień zawar-Strony kontraktujące ustanowia wspólna zgoda ilość i atrybucye komor, do których towary przechodzące przez spólna granice maja być przystawione, godziny, w których towary mogą być ekspedyowane i przez granicę przewożone, tudzież sposób konwojowania do komory drugiego okręgu i środki szczególne dla obrotu kolejowego.

Article XIV.

Pour les contrebandes commises ou tentées, en matière de douane ou de monopoles d'Etat, au détriment de l'autre Partie contractante, c'est à dire pour les contraventions aux défenses d'entrée, de sortie ou de transit, et pour les fraudes des droits de douane ou des monopoles, chacune des deux Hautes Parties contractantes soumettra les contrevenants, sur la demande d'une autorité compétente de l'autre Partie, aux peines édictées, par ses propres lois de douane ou des monopoles, pour les contraventions similaires ou analogues dans les cas suivants:

1º Si l'inculpé est sujet de l'Etat qui doit le soumettre à la poursuite et à la peine.

2º Si, n'étant pas sujet de cet Etat, il y avait, à l'époque de la contravention, sa demeure, bien que transitoire, et s'y laissait surprendre à ou après l'arrivée de la demande de poursuite.

On appliquera, toutefois, les peines édictées par les lois de l'autre Etat (requérant), si elles étaient moins rigoureuses.

Si, par disposition de loi, la peine pécuniaire doit être fixée d'après la somme fraudée, on prendra pour base le tarif de l'Etat dont les lois de douane et de monopole ont été lésées.

Article XV.

Dans les procès à instruire d'après l'article XIV, les rapports officiels des Autorités ou fonctionnaires de l'autre Etat auront la même force de preuve qu'on attribue à ceux des Autorités ou fonctionnaires du pays dans des cas semblables.

Artykuł XIV.

Za wykroczenia przeciw ustawom o cłach i monopoliach na szkodę drugiej Strony popełnione lub usilowane, t. j. za zgwałcenie zakazu przywozu, wywozu lub przewozu i za defraudacye co do opłat cłowych i monopoliowych, każda z dwóch Stron karać będzie przestępców na zadanie Władzy właściwej drugiej Strony, karami wyznaczonemi w jej własnych ustawach o cłach i monopoliach na przekroczenia tego samego rzędu lub rodzaju, w następujacych przypadkach:

1. Jeżeli obwiniony jest obywatelem tego państwa, które ma wytoczyć mu śledztwo i naznaczyć karę, albo

2. jeżeli tenże nietylko w czasie przekroczenia mieszkał w okręgu tego państwa, choćby tylko czasowo, lecz także gdy wniosek tyczący się śledztwa nadszedł, lub po jego nadejściu, przebywa w temże państwie, w tym przypadku jednak tylko wtedy, jeżeli obwiniony nie jest obywatelem państwa, którego ustawy są przedmiotem zarzuconego przekroczenia.

Atoli zastosowane być maja kary przepisane ustawami drugiego (rekwirującego) państwa, jeżeliby były łago-

dniejsze.

Jeżeli na mocy ustawy kara pienieżna wymierzona być ma podług sumy zdefraudowanej, uczynić to należy na podstawie taryfy tego państwa, którego ustawy o cłach i monopoliach zostały przekroczone.

Artykuł XV.

W postępowaniu wzmiankowanem w artykule XIV podaniom urzędowym Władz lub funkcyonaryuszów drugiej Strony przyznawana być powinna taka sama dowodność jak urzędowym podaniom Władz lub funkcyonaryuszów własnego państwa w przypadkach tego samego rodzaju.

Article XVI.

Les frais occasionnés par suite des dans l'intérêt duquel se fait la procédure, à moins qu'ils ne puissent être couverts par la valeur des objets saisis, ou acquittés par les contrevenants.

Article XVII.

Les sommes versées par l'inculpé à l'occasion de poursuites faites d'après l'article XIV, ou réalisées par la vente des objets de la contravention seront employées de manière à ce que les frais judiciaires soient remboursés en première ligne; les droits soustraits à l'autre Etat viendront en seconde ligne, et les peines pécuniaires en troisième.

Ces dernières resteront à la dis-

a eu lieu.

Article XVIII.

On devra se désister du proces instruit en vertu de l'article XIV, aussitôt que l'Autorité de l'Etat qui l'a provoqué en fera la demande, à moins qu'il n'ait été déjà rendu un arrêt définitif, c'est à dire passé en chose jugée.

Dans ce cas seront également applicables les dispositions de l'article XVI, concernant les frais de procédure.

Article XIX.

Les autorités administratives et judiciaires de chacune des deux Hautes kontraktujących obowiązane są, gdy Parties contractantes devront, quant aux procès instruits dans l'autre pays, soit o clach lub monopoliach tego kraju, lub pour contravention aux lois de douane ou aux monopoles de ce même pays, soit en vertu de l'article XIV, sur la demande des Autorités ou du juge compétent:

Artykuł XVI.

Koszta postępowania karnego wyprocès à instruire en vertu de l'article toczonego w myśl artykulu XIV o ile XIV, devront être remboursés par l'Etat ich nie pokrywa wartość przytrzymanych przedmiotów przekroczenia lub o ile nie moga być ściagnięte od przestępców, wynagrodzić ma to państwo, w którego interesie odbywało się postępowanie.

Artykuł XVII.

Kwot, które w skutek postępowania karnego, wytoczonego w myśl artykułu XIV wpłyna od obżałowanego albo z sprzedaży przedmiotów przekroczenia, użyć należy na pokrycie najprzód zaleglych kosztów sądowych, następnie podatków drugiej Stronie nie zapłaconych a następnie kar.

Wpływami z kar rozporządza pańposition de l'Etat dans lequel le procès stwo, w którem sie postepowanie toczyło.

Artykuł XVIII.

Dopóki wyrok ostateczny prawomocny nie jest wydany, śledztwo wytoczone w myśl artykułu XIV ma być na wniosek Władzy tego państwa, które je polecilo, natychmiast zaniechane.

Postanowienia artykułu XVI, tyczące się kosztów postępowania karnego, beda i w tym przypadku stosowane.

Artykuł XIX.

Władze lub Sądy każdej ze Stron w drugim kraju o przekroczenie ustaw też w myśl artykułu XIV wytoczone bedzie postępowanie karne:

- 1° Interroger, en cas de besoin sous! serment, les témoins et experts qui se pod przysięgą świadków i biegłych, trouvent dans le district de leur juridiction, et au besoin astreindre les premiers à rendre leur témoignage, à moins qu'il ne puisse être refusé d'après les lois du pays.
- 2° Procéder d'office à des visites et en certifier les résultats.
- 3° Faire intimer des citations et des arrêts aux inculpés qui se trouveraient dans le district de l'autorité requise et Władzy proszonej a nie należącym do qui ne seraient pas sujets de l'Etat dont tego samego co ona państwa. elle relève.

Article XX.

On entend, dans le présent Cartel, pour lois de douane également les wy clowe" rozumieja się także zakazy défenses d'entrée, de sortie et de transit, przywozu, wywozu i przewozu a przez et pour Autorités judiciaires celles "Sady" Władze, ustanowione w krajach instituées dans les pays de l'une et de obu Stron kontraktujacych do śledzenia l'autre des deux Hautes Parties contrac- li karania przekroczeń przeciw własnym tantes, pour la poursuite et la punition ustawom tego rodzaju. des contraventions à leurs lois analogues.

- 1. Przesłuchiwać w razie potrzeby przebywajacych wich okręgu sadowym, i jeżeliby to było potrzebnem spowodować pierwszych do dania świadectwa, o ile tego na zasadzie ustaw krajowych odmówić nie moga.
- 2. Wykonywać urzędowe oględziny i uwierzytelniać wywód.
- 3. Doręczać wezwania i wyroki obżałowanym, przebywającym w okregu

Artykuł XX.

W kartelu niniejszym przez "usta-

Nos visis et perpensis omnibus et singulis quae in tractatu hoc ejusque adnexis continentur, ea rata grataque habere profitemur, Verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes Nos illa omnia fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro appresso muniri jussimus.

Dabantur in Vienna die vigesima octava mensis Januarii anno Domini millesimo octingentesimo septuagesimo nono, Regnorum Nostrorum trigesimo primo.

Franciscus Josephus m. p. §

Andrássy m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et Reg. Apost. Majestatis proprium: Guilelmus liber baro a Konradsheim m. p., Consiliarius aulicus ac ministerialis.

PROTOCOLE FINAL

annexé au Traité de Commerce et de Navigation conclu le 27 decembre 1878 entre l'Autriche-Hongrie et l'Italie.

Au moment de procéder à la signature du Traité de commerce et de navigation conclu à la date de ce jour entre l'Autriche-Hongrie et l'Italie, les Plénipotentiaires soussignés ont fait les réserves et déclarations suivantes, qui auront à former partie intégrale du Traité même:

Les Plénipotentiaires de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc., et Roi Apostolique de Hongrie, déclarent qu'en vertu du Traité douanier entre l'Autriche Hongrie et la Principauté de Liechtenstein, le Traité de commerce conclu sous la date de ce jour s'appliquera également à la dite Principauté.

Les Plénipotentiaires de Sa Majesté le Roi d'Italie prennent acte de cette déclaration.

I. En ce qui concerne le Traité de Commerce et de Navigation.

Ad Article I.

- § 1er. Les stipulations de cet article ne dérogent en rien aux lois, ordonnances et règlements spéciaux en matière de commerce, d'industrie et de police en vigueur dans les territoires de chacune des deux Hautes Parties contractantes et applicables aux sujets de tout autre Etat.
- § 2. Le principe de traiter les sujets de l'autre Partie, qui exercent un métier ou le commerce, absolument sur le même pied que les nationaux, quant au paiement des impôts, s'appliquera également

Protokół końcowy

przydany do Traktatu handlowego i żeglarskiego, zawartego dnia 27 grudnia 1878 między monarchyą austryacko-węgierską a Włochami.

Przystępując do podpisania Traktatu handlowego i żeglarskiego, który w dniu dzisiejszym został zawarty między monarchyą austryacko-węgierską a Włochami, podpisani pełnomocnicy uczynili następujące zastrzeżenia i oświadczenia, mające stanowić część nieodłączna Traktatu:

Pełnomocnicy Najjaśniejszego Cesarza austryackiego, Króla czeskiego itd. i Króla apostolskiego wegierskiego oświadczają, że ze względu na Traktat cłowy między monarchyą austryackowęgierską a księstwem Liechtenstein, Traktat handlowy w dniu dzisiejszym zawarty, stosowany będzie także do ksiestwa Liechtenstein.

Pelnomocnicy Najjaśniejszego Króla włoskiego przyjmują to oświadczenie do wiadomości.

I. Do Traktatu handlowego i żeglarskiego.

Do Artykułu I.

- §. 1. Postanowienia tego artykułu nie naruszają bynajmniej ustaw, rozporządzeń i przepisów, tyczących się handlu, przemysłu i policyi, które obowiązują w okręgach obu Stron kontraktujących a mają być stosowane do poddanych wszystkich innych państw.
- §. 2. Zasada opodatkowania poddanych drugiej Strony trudniących się handlem i przemysłem, całkiem tak samo jak własnych poddanych, stosowana być ma także do ustaw korporaà l'égard des statuts de corporations ou eyjnych i innych miejscowych, gdzie

rait encore. L'application ne pourra, cependant, avoir lieu, que lorsque toutes les conditions, que les lois de chacune des deux Hautes Partics contractantes attachent au droit de l'exercice de l'industrie, auront été remplies.

§ 3. Les sociétés anonymes et celles en commandite par actions (y compris les sociétés d'assurance de tout genre), fondées sur le territoire de l'une des deux Hautes Parties contractantes en vertu des lois respectives, pourront réciproquement exercer, sur le territoire de l'autre, tous les droits, y compris celui d'ester en justice, en se conformant aux lois et prescriptions en vigueur sur cette matière.

Ad Article II.

§ 1er. Pour jouir de l'immunité des impôts sur l'exercice d'une industrie, les voyageurs de commerce italiens en Autriche-Hongrie et les voyageurs de commerce autrichiens et hongrois en Italie devront être munis d'une carte de légitimation industrielle.

Ces documents seront valables pour le cours de l'année solaire pour laquelle ils ont été délivrés. Ils contiendront le signalement et la signature du porteur, et seront revêtus du sceau ou de l'estampille de l'Autorité compétente qui les a délivrés.

Sur l'exhibition de ces documents, les voyageurs de commerce respectifs, après que leur identité aura été reconnue, obtiendront une patente spéciale de l'Autorité compétente de l'autre Partie.

Il n'est pas permis aux industriels et à leurs voyageurs de commerce de colporter des marchandises pour les mettre en vente, mais ils peuvent transporter au lieu de destination les marchandises achetées par eux.

Au reste, ne sont admis récipro-

autres statuts locaux, là où il en existe- jeszcze istnieją. Atoli wykonanie tej zasady w każdym z osobna przypadku wymaga uczynienia zadość wszelkim warunkom, które ustawy każdej ze Stron kontraktujacych wkładaja na chcacych trudnić sie przemysłem.

> S. 3. Spółki akcyjne i komandytowe na akcye (liczac tu Spółki ubezpieczeń wszelkiego rodzaju), istniejace prawnie w okregu jednej ze Stron kontraktujących, mogą nawzajem wykonywać w okregu drugiej Strony wszelkie prawa swoje, jakoteż prawo dochodzenia swoich praw przed sadem pod warunkiem zachowywania ustaw i przepisów w tej mierze obowiązujących.

Do Artykułu II.

§. 1. Cheac być uwolnionymi od podatku przemysłowego komisanci włoscy podróżujący w monarchyi austryacko-wegierskiej, tudzież komisanci austryaccy i wegierscy podróżujacy we Włoszech, opatrzeni być powinni karta legitymacyjna przemysłowa.

Dokumenty te służa na rok kalendarzowy, na który sa wydane. Zawierać powinny opis osoby i podpis posiadacza, tudzież pieczęć lub stampilia Władzy, która je wydała.

Złożywszy te legitymacya komisanci handlowi, po sprawdzeniu ich tożsamości, otrzymają od Władzy właściwej karte przemysłowa. Przemysłowcy i ich komisanci nie moga obwozić ze soba towarów na sprzedaż, jednak wolno im towary zakupione wziać z soba do miejsca przeznaczenia.

Zreszta tylko ci komisanci podróquement en franchise d'impôts que les zujacy beda nawzajem uwalniani od povoyageurs de commerce qui veulent datków, którzy chca trudnić się interenégocier, ou pour leur propre compte, ou sami na własny rachunek lub na rachupour le compte d'une maison où ils sont nek domu, którego sa komisantami hanemployés en qualité de commis de com- dlowymi. merce.

§ 2. En ce qui regarde le commerce aux foires et marchés, les sujets de i jarmarcznego, poddani drugiej Strony l'autre Haute Partie contractante seront traités absolument sur le même pied que z własnymi poddanymi pod wzgledem les propres nationaux, tant pour le prawa udawania sie na targi i jarmarki, droit de se rendre aux foires et marchés, jakotez pod względem opłat od tego que pour les taxes à payer à raison de handlu. ce commerce.

Ad Article VI.

- § 1er. La réserve exprimée à l'article VI, alinéa b, s'étend également aux mesures prohibitives prises dans le but d'empêcher, dans l'intérêt de l'agriculture la propagation d'insectes ou autres organismes nuisibles (p. e. la phyloxera vastatrix, la doryphora decemlineata).
- § 2. Les deux Hautes Parties contractantes se communiqueront réciproquement toutes les restrictions du trafic apportées pour cause de police sanitaire.
- § 3. Pour ce qui a trait, toutefois, aux mesures de précaution à prendre contre la propagation de la peste bovine et des autres maladies contagieuses d'animaux, surtout à l'égard du trafic frontière, les deux Hautes Parties contractantes ont arrêté, par une convention spéciale, des dispositions tendant à faciliter d'une manière efficace ce trafic commun.

Ad Article VIII.

§ 1er. Les lettres de voiture accompagnant les envois de marchandises, faits par les postes autrichienne et hongroise, et portant l'estampille de l'office expéditeur, seront affranchies, en Italie, du droit de timbre, sauf réciprocité.

§. 2. Co się tyczy obrotu targowego kontraktujacej beda równouprawnieni

Do Artykułu VI.

- §. 1. Zastrzeżenie wyrażone w artykule VI pod b) rozciąga się także na te środki ostrożności, które zarzadzone beda dla ochronienia gospodarstwa wiejskiego od przeniesienia i rozszerzenia się szkodliwych owadów i innych szkodliwych organizmów (jak np. wszycy winnej i chrzaszcza Colorado).
- §. 2. Strony kontraktujace będa się nawzajem uwiadamiały o wszelkich ograniczeniach obrotu, które zarządzą ze względu na zdrowie publiczne.
- §. 3. Co się tyczy środków ostrożności przeciw rozszerzaniu się księgosuszu i innych zaraźliwych chorób bydlecych, zwłaszcza w obrocie pogranicznym, Wysokie Strony rokujące zawarły w tej mierze osobna umowe, której postanowienia służą do ułatwienia wzajemnego obrotu.

Do Artykułu VIII.

§. 1. Listy przewozowe posyłek towarowych transportowanych pocztą austryacką i węgierską, opatrzone pieczęcią poczty podawczej, będa we Włoszech wolne od opłaty stęplowej pod warunkiem wzajemności.

§ 2. Afin de motiver la demande du traitement de faveur, la déclaration des marchandises devra contenir l'indication de l'origine.

En cas de doute au sujet de la justesse de cette déclaration l'origine de la marchandise devra être prouvée au

moyen d'un certificat.

Le du certificat pourra émaner de l'Autorité locale du lieu d'exportation, ou du bureau de douane d'expédition, soit à l'intérieur, soit à la frontière, ou bien d'un Agent consulaire; enfin il pourra, au besoin, même être remplacé par la facture, si les Gouvernements respectifs le croient convenable.

§ 3. Les certificats d'origine et autres documents constatant l'origine des marchandises seront, soit délivrés, soit visés en franchise de tout droit.

Ad Article X.

Il est convenu de fixer d'un commun accord, par correspondance directe entre les Ministères des deux Hautes Parties contractantes, les conditions et formalités sous lesquelles auront lieu les facilités accordées au commerce et au trafic en vertu de l'article X. A cet égard, les principes suivants serviront de guide:

§ 1er. Les objets pour lesquels l'exemption des droits de douane est dac sie ma uwolnienia od cla, oznajmiademandée, devront être déclarés aux bureaux douaniers par espèce et quantité, et devront être présentés à la visite.

§ 2 Les conditions et formalités déterminées dans l'instruction autrichi- i formalności, określone w austryackiej douanier et dans la circulaire italienne i w okólniku włoskim z dnia 1 sierpnia du 1er août 1866 à l'égard du traitement 1866 nie beda zaostrzone, dopóki Trades céréales destinées à être moulues, ne ktat niniejszy moc swoje zachowa. seront pas aggravées pendant la durée du présent Traité.

Le traitement douanier des objets

S. 2. Do uzasadnienia żadania, aby poblażliwsze postępowanie zastosowane zostało, wyrazić należy w deklaracyi towarowej, skad towar pochodzi.

Gdyby zachodzila watpliwość, czy deklaracya ta jest prawdziwa, pochodzenie towaru trzeba udowodnić świade-

ctwem.

Świadectwo takie wydane być może przez Władze miejscową tego miasta, z którego się wywozi lub przez komore cłowa, która ekspedyowała, bać wewnętrzna bać pograniczna, lub przez urząd konsulowski a w razie potrzeby i jeżeli Rządy na to się zgodzą, może być zastapione faktura.

§. 3. Świadectwo pochodzenia i inne dokumenty udawadniające pochodzenie towaru, wydawane i wizowane

beda bez żadnej opłaty.

Do Artykułu X.

Zgodzono się, aby ministerstwa obu Stron, porozumiawszy się z sobą bezpośrednio, ułożyły warunki i formalności, pod któremi nastapić mają ułatwienia w obrocie, wzmiankowane w artykule X; za podstawe do tego służyć mają zasady następujące:

§. 1. Przedmioty, dla których żąne być powinny na komorach podług rodzaju i ilości a do rewizyi potrzeba je

przystawić.

§. 2. Co się tyczy mlewa, warunki enne de l'année 1853 pour le service instrukcyi dla služby clowej z r. 1853

Przedmioty wyprowadzone i napoexportés ou réimportés, respectivement wrót wprowadzone a względnie wproimportés et réexportés devra se faire wadzone i napowrót wyprowadzone, que ceux-ci se trouvent situés à la same komore, znajdujaca sie czy to na frontière, soit qu'ils soient à l'intérieur

du pays.

Cette disposition ne s'applique pas aux tissus et filés destinés à être lavés, blanchis, foulés, ni aux objets destinés à être vernis, brunis ou peints. Leur rentrée, en exemption de droits, peut avoir lieu par chaque bureau douanier du territoire où s'est effectuée l'expédition, pourvu que celui-ci soit muni d'attributions suffisantes. Pour les échantillons importés par les voyageurs de commerce, on appliquera les formalités fixées à l'alinéa 8.

- § 3. La réexportation et la réimportation pourra être limitée à des termes convenables, et, en cas de leur nonobservation, on pourra procéder à la perception des droits légaux.
- § 4. Il est permis de demander une garantie des droits, soit par le dépôt de leur montant, soit d'une autre manière convenable.
- § 5. Les différences du poids résultant des opérations énumérées à l'alinéa d de l'article X, seront prises en considération équitable. Des différences peu importantes ne donneront lieu à aucun paiement de droits.

§ 6. Les deux Hautes Parties contractantes pourvoiront à ce que le traitement douanier soit le moins onéreux

que possible.

§ 7. Il s'entend que les dispositions sur l'admission temporaire ne tendent qu'à faciliter l'exercice de l'industrie, et qu'en considération de cette raison, il est réservé à chacune des deux Hautes Parties contractantes le droit de fixer les mesures d'exécution et de contrôle, nécessaires pour empêcher toute tentative bieżenia oszukańskiemu omijaniu cła. de transgression frauduleuse du tarif.

§. 8. Chacune des deux Hautes

par les mêmes bureaux douaniers, soit ekspedyowane być powinny przez te granicy czy w głębi kraju.

> Postanowienie to nie odnosi się tylko do tkanin i przedz, przeznaczonych do bielenia, folowania lub wałkowania i do przedmiotów, które maja być lakierowane, polerowane lub pomalowane. Wpuszczone być moga napowrót bez opłaty cła przez którakolwiek komore, dostatecznie do tego upoważniona. Do próbek przywiezionych przez komisantów handlowych, stosowane beda formalności ustanowione w sfie Sym.

> §. 3. Do wywiczienia napowrót i przywiezienia napowrót wyznaczone być moga odpowiednie terminy i może być zarządzone wybieranie opłat ustawowych, jeżeliby terminy nie były dotrzymane.

> §. 4. Dozwolone jest żadać zabezpieczenia opłat przez złożenie ich kwoty

lub w inny odpowiedni sposób.

§. 5. Różnice na wadze powstające w skutek czynności wzmiankowanych w ustępie d) artykulu X, beda według słuszności uwzględniane. Jeżeliby różnice były małe, żadna opłata nie ma być zadana.

S. 6. Obie Wysokie Strony kontraktujace starać się będa, aby postępowanie cłowe było jak najmniej uciażliwe.

- §. 7. Rozumie się samo przez się, że przepisy, tyczace się obrotu apreturowego, służyć mają jedynie do ułatwienia stosunków przemysłowych i że przeto każdej z dwóch Stron kontraktujących słuzy prawo ustanowienia środków wykonawczych i kontrolowych do zapo-
- §. 8. Każda z dwóch Wysokich Parties contractantes désignera, sur son Stron kontraktujących wyznaczy w swoterritoire, les bureaux ouverts à l'impor- im okregu urzedy, majace ekspedyowac

tation et à l'exportation des échantillons probki podlegajace clu, przywożone i importés par les voyageurs de commerce.

La réexportation pourra avoir lieu par un bureau autre que celui d'impor-

A l'importation, on devra constater le montant des droits afférents à ces échantillons, montant qui devra, ou être déposé en espèces à la douane d'expédition, ou être dûment cautionné. Afin de bien constater leur identité, les échantillons seront, autant que possible, marqués par l'appositon de timbres, de plombs ou de cachets, le tout sans frais.

Le bordereau qui sera dressé de ces échantillons, et dont les Hautes Parties contractantes auront à déterminer la forme, devra contenir:

- a) L'énumération des échantillons importés, leur espèce et les indications propres à faire reconnaître leur identité.
- b) L'indication du droit afférent aux échantillons, ainsi que la mention que le montant des droits a été acquitté en espèces ou cautionné.
- c) L'indication de la manière dont les échantillons ont été marqués.
- d) La fixation du délai, à l'expiration duquel le montant du droit payé d'avance sera définitivement acquis à la douane, ou, s'il a été cautionné, réalisé au moyen de la caution déposée, à moins que la preuve de la réexportation des échantillons ou de leur mise en entrepôt, ne soit fournie.

Ce délai ne devra pas dépasser une année.

e) Lorsque avant l'expiration du délai fixé (d). les échantillons seront présentés à un bureau compétent, pour être réexportés ou mis en entrepôt, ce bureau devra s'assurer que les objets, dont la réexportation doit avoir lieu, sont identiquement les

wywożone przez komisantów handlowych.

Można wywieść je napowrót na inna komore, nie na te, na która zostały przywiezione.

Gdy próbki sa przywożone, obliczyć należy kwote eła wwozowego, która komisant handlowy obowiazany jest albo zlożyć gotówka w urzędzie ekspedyujacym, albo zupełnie zabezpieczyć. Dla zabezpieczenia tożsamości, próbki będa ile możności poznaczone cechami, plombami, pieczęciami, całkiem bezpła-

Ceduła ekspedycyjna, co do której każde z państw kontraktujących wyda szczególowe rozporzadzenia, zawierać ma:

- a) Wykaz przywiezionych próbek, w którvm wymieniony jest rodzaj towaru i cechy potrzebne do sprawdzenia tożsamości;
- b) kwote cla wwozowego, cieżacego na tychże próbkach, jakoteż wzmiankę, czy złożona została w gotówce, czy zabezpieczona;
- c) sposób ocechowania próbek;
- d) termin, po upływie którego, jeżeli probki nie będa napowrót wywiezione za granice, lub jeżeli nie bedzie udowodnione, że zostaly umieszczone w magazynie tymczasowym pod kontrola, złożone cho wwozowe zostanie ściagniete lub z kaucyi potracone.

Termin ten nie ma wynosić więcei niz rok.

e) Jeżeli przed upływem wyznaczonego terminu (d), próbki beda przedstawione komorze, do ich ekspedyowania upoważnionej, jakc majace być napowrót wywiezione lub umieszczone w magazynie tymczasowym, komora ta ma się prze-

mêmes que ceux présentés à l'importation. Lorsqu'il n'y aura aucun doute à cet égard, le bureau constatera la réexportation, ou la mise en entrepôt, et restituera le montant des droits déposés en espèces à l'entrée, ou prendra les mesures nécessaires pour décharger la caution.

- § 9. Afin de faciliter le plus possible le mouvement, à travers les frontières, du bétail destiné, soit au pâturage ou à l'hivernage, soit aux travaux agricoles, soit aux foires et marchés, les deux Hautes Parties contractantes sont convenues des dispositions suivantes:
- I. L'entrée du bétail conduit aux pâturages ou aux travaux agricoles peut se faire, le long de la ligne douanière, par chaque bureau-frontière de douane;
- II. Si des circonstances locales rendaient trop onéreux, aux propriétaires, le passage du bétail, destiné aux pâturages ou aux travaux agricoles, à travers le burcau-frontière de douane, une déclaration préalable d'entrée et de sortie, faite auprès de ce bureau, sera reconnue suffisante; les organes de la garde de finance contrôleront, cependant, l'entrée et la sortie, sur la base des déclarations fournies par le bureau douanier frontière.

La garde de finance retournera ces déclarations au bureau-frontière douanier, après les avoir munies du certificat de la vérification faite;

III. Si le bureau douanier frontière était situé à une distance trop grande du point d'entrée ou de sortie du bétail en question, ou s'il y manquait des communications suffisantes, et que, pour ces raisons, la déclaration mentionnée sous II ne pouvait être fournie que difficilement, la remise des déclarations d'entrée et de sortie pourra se faire à l'organe de i wyjścia czynnikowi straży skarbowej,

- konać, czy jej przedstawiono te same przedmioty, które były przedstawione do wchodu. Jeżeli w tym względzie nie zachodzi watpliwość, komora potwierdza wywóz lub umieszczenie w magazynie tymczasowym i zwraca opłacone poprzednio elo wehodowe lub zarządza co potrzeba, aby rękojmia zostala wydana.
- §. 9. Ażeby ile możności ułatwić przechód przez granice bydla, idacego na wypas na przezimowanie, do roboty albo na targi i jarmarki, Wysokie Strony kontraktujące zgodziły się jak następuje:
- I. Bydło, idace na paszę lub do roboty, przechodzić może linia cłowa na którakolwiek komorę graniczna.
- II. Jeżeli z powodu stosunków miejscowych dostawienie na komorę bydła, idacego na paszę lub do roboty, byłoby dla Stron uciążliwem, można pozwalać, aby tylko poprzednio deklarowano na komorze wejście i wyjście a czynniki straży skarbowej dopilnować maja wejścia i wyjścia na podstawie deklaracyi, złożonej komorze granicznej.

Straż skarbowa, sprawdziwszy i potwierdziwszy deklaracye, zwrócić je ma komorze.

III. Gdyby z powodu zbyt wielkiej odległości komory granicznej od miejsca wejścia lub wyjścia bydła, idacego na paszę lub do roboty, albo z powodu niedostatecznego zwiazku dróg, nawet złożenie deklaracyi pod II wzmiankowanej, było połaczone z trudnościami, wolno będzie oddać deklaracya wejścia

finance qui sera délégué à cette fin à la do miejsca, gdzie bydło ma przechodzić, frontière sur les lieux du passage du wydelegowanemu, który do tego będzie bétail, et qui tiendra le registre des ad- utrzymywal regestra. missions.

Les organes chargés par le bureau douanier italien ou autrichien de recueillir les déclarations d'entrée et de sortie, et de faire l'enquête dans un endroit situé au dehors de leur résidence, n'ont droit qu'aux frais de tournées fixes, ou aux indemnisations qui sont prescrits par les règlements de service de leur pays, et ne seront payés qu'une seule fois, pour chaque journée, sans qu'on ait égard au nombre des déclarations, ou du bétail.

Ces organes auront à remettre un reçu au porteur de la déclaration. Si plusieurs propriétaires avaient réuni leur bétail pour le soumettre à l'examen commun, les organes susdits jednemu z nich. remettront également à un de ceux-ci le reçu en question.

IV. Le bétail qui passera la ligne douanière pour être mené aux pâturages, ou à des travaux agricoles, et qui sera reconduit le jour même, ne sera pas soumis au régime douanier; des mesures de surveillance suffisantes seront, cependant, prises, afin d'empêcher les abus qui pourraient résulter de ce passage.

V. Il sera constaté, au retour à la frontière douanière, l'identité et le nombre des têtes de bétail. S'il résultait, de cet examen, une différence dans la qualité des bêtes, il sera perçu, à la réexportation pour l'animal remplacé, et à la rentrée pour l'animal remplaçant, les droits prescrits d'entrée; en Italie, en outre, à la rentrée, pour l'animal remplacé, les droits de sortie. S'il y a une inégalité dans le nombre des têtes de bétail, on percevra en Autriche-Hongrie les droits d'entréeà la réexportation, pour le manque, à la rentrée pour le surplus; en Italie, à la réexpor-

Czynniki przeznaczone przez komore cłowa austryacka lub włoska do odbierania deklaracyj wejścia lub wyjścia, i do oględzin w miejscu po za obrebem siedziby urzedu, maja prawo tylko do stałego podróżnego, lub do wynagrodzeń ustanowionych rozporzadzeniami službowemi ich kraju i beda pobierać płace za każdy dzień tylko jednorazowo, bez względu na ilość deklaracyj lub bydła. Czynniki te wydawać beda składającym deklaracya, poświadczenie odbioru.

Jeżeli kilku właścicieli przyprowadza spólnie swoje bydło do ogledzin, wzmiankowane czynniki skarbowe wydadza poświadczenie odbioru deklaracyi

IV. Bydło, przeprowadzane przez granice na pobliskie pastwiska lub do robót rolniczych i jeszcze tego samego dnia wracające, nie bedzie podlegało postępowaniu celniczemu; lecz dla zapobieżenia naduzyciom, rozciagniety bedzie odpowiedni nadzór nad tym obrotem.

V. Gdy bydło wraca przez granice cłowa, sprawdzana bedzie jego tożsamość i ilość sztuk. Jeżeli się okaże różnica w gatunku bydła, natenczas wybierane bedzie od niego clo wchodowe podlug taryfy, przy wyprowadzeniu napowrót od każdej sztuki nie przystawionej, przy wprowadzeniu zaś napowrót od każdej sztuki podstawionej; we Włoszech nadto przy wprowadzeniu napowrót cło wywozowe od każdej sztuki nie przystawionej. Jeżeli się okaże różnica w ilości sztuk bydła, natenczas w monarchyi austryacko-wegierskiej wybierane bedzie cło wchodowe przy wyprotation, pour le manque les droits d'entrée, wadzeniu bydła, od bydła którego nie

pour le surplus les droits de sortie; et, ma a przy wprowadzeniu napowrót, od par contre, à la rentrée, pour le manque, bydła nadliezbowego; we Włoszech zas les droits de sortie, pour le surplus, les przy wyprowadzeniu napowrót cło droits d'entrée.

On ne percevra pas, cependant, de droits pour les animaux non reproduits à la douane, si le manque a été légalement déclaré, et s'il est certifié par l'Autorité qu'il est la suite d'accidents malheureux.

VI. Si la rentrée ou la réexportation étaient retardées au delà du terme fixé à l'occasion de la déclaration de sortie ou d'entrée, l'entrée, et en Italie également la sortie, suivraient le régime général douanier, pourvu que ces retards ne trouvent leur excuse dans des circonstances accidentelles dûment certifiées par la commune.

VII. Les dispositions énumérées aux N°s I, V et VI, s'appliquent également au bétail qui est conduit des districts-frontière aux marchés, ou qui passe la ligne frontière pour l'hivernage.

VIII. La franchise de droits accordée au bétail qui est conduit à travers la ligne douanière aux pâturages, travaux agricoles, marchés ou à l'hivernage, s'applique également, dans une quantité proportionelle, aux produits respectifs. En conséquence, resteront libres des droits, à l'entrée ou à la sortie:

a) les petits mis bas par les vaches, chèvres, brebis et juments conduites aux pâturages, travaux agricoles, marchés et à l'hivernage; et cela pour autant de têtes q'auront été notées de bêtes grosses au moment du départ, en tenant compte du temps que ces dernières ont passé hors du district douanier;

ma a przy wprowadzeniu napowrót, od bydła nadliczbowego; we Włoszech zas przy wyprowadzeniu napowrót cło wchodowe od bydła, którego nie ma a cło wychodowe od nadliczbowego a przeciwnie przy wprowadzeniu napowrót, cło wychodowe od bydła, którego nie ma a wchodowe od nadliczbowego.

Atoli, od bydła nieprzyprowadzonego napowrót na komore, nie będzie ero pobierane, jeżeli Strona oznajmi ubytek podług przepisu i udowodni świadoctwem urzędowem, że ten ubytek nastapił w skutek nieszczęsnej przygody.

VI. Jeżeli przyprowadzenie lub wyprowadzenie napowrót za linia elowa następuje dopiero po terminie wyznaczonym wtedy, gdy deklarowano wyjście lub wchód, natenczas z bydłem wchodzacem a we Włoszech także z wychodzacem, postapi się podług ogólnych ustaw cłowych, wyjawszy, gdyby spóźnienie dało się usprawiedliwić nadzwyczajnemi okolicznościami i gdyby to urząd gminny należycie potwierdził.

VII. Przepisy zawarte pod I, V i VI stosowane będą także do bydła pędzonego z okręgów pogranicznych na targi, jakoteż do bydła, przeprowadzanego przez granicę na przezimowanie.

VIII. Uwolnienie od cla przyznane bydłu prowadzonemu na wypas, do roboty, na targ lub na przezimowanie, obejmuje także odpowiednia ilość produktów bydlęcych i przypłodek. Od cell wehodowych i wychodowych będą przeto uwolnione:

a) cielęta, koźlęta i jagnięta, jakoteż źrebięta krów, kóz, owiec i klaczy, wyprowadzonych na wypas, do roboty, na targi lub na przezimowanie a to taka ilość sztuk, ile przy wychodzie zapisano samie brzemiennych, z uwzględnieniem czasu, przez który zostawały po za obrębem okręgu cłowego;

b) le fromage et le beurre du bétail rentré des pâturages ou de l'hivernage, seront libres, savoir, pour chaque jour:

fromage: par chaque vache 0k 29, par chaque chèvre 0.058,

par chaque brebis 0.029; beurre: par chaque vache 0.16,

par chaque chèvre 0\cdot 032.

Il est permis de rapporter en franl'hivernage passé dans le district doua- wym, liczae od dnia powrotu bydła. nier de l'autre pays.

IX. Les employés douaniers à la auront à faire observer aux personnes dirigeant le passage, au district-frontière voisin. du bétail conduit aux pâturages, travaux agricoles, marchés et à l'hivernage, qu'elles ont à garder soigneusement le double du document faisant preuve de la déclaration ou de l'admission, ainsi que les reçus délivrés pour l'acquittement de la caution des droits crédités, ces documents devant être reproduits au retour du bétail. Les employés susdits auront aussi soin d'informer ces personnes des conséquences des procédés frauduleux.

X. Les certificats à présenter. soit sur l'état sanitaire du bétail, soit sur zdrowe i jako okregi pograniezne sa l'exemption des districts-frontière de calkiem wolne od wszelkiej zarazy bytoute maladie contagicuse d'animaux, dlecej, wymagane beda w pierwopisach ne seront exigés qu'en original et non a nie w tlumaczeniu. en traduction.

Ad Article XI.

Les facilités stipulées à l'article XI

a) Les marchandises devront être dé- a) Deklarować należy towary na koclarées au bureau d'entrée pour

b) ser i maslo od bydla wracajacego z pastwiska lub przezimowania, a to dziennie:

ser, od każdej krowy 0.29 kilograma, od każdej kozy 0.058 kilograma, od każdej owcy 0.029 kilograma;

maslo, od każdej krowy 0.16 kilograma,

od każdej kozy 0.032 kilograma.

Ser i maslo od bydla będącego na chise de douane, mais dans un terme paszy lub na przezimowaniu, otrzymane de quatre semaines à compter du jour w czasie jego pobytu w drugim okregu du retour du bétail, le fromage et clowym az do dnia powrotu, przeniele beurre qui ont été produits jusqu'au sione byé może przez granice bez opłaty jour de son retour des pâturages ou de cla jeszcze w terminie czterotygodnio-

IX. Urzednicy komor pograniczfronière et ceux de la garde de finance nych i czynniki straży skarbowej obowiązani są przestrzedz osoby prowadzące bydło za granice na pasze, do roboty, na targ lub na przezimowanie, do sasiedniego okregu pogranieznego, aby troskliwie zachowywały dany im duplikat deklaracyi lub zapisku, tudzież ceduly na rekojmie cłowe, dla pokazania ich, gdy beda z bydłem powracać, jakoteż obowiązani są zwracać ich uwage na skutki defraudacyi.

X. Swiadectwa, jako bydło jest

Do Artykulu XI.

- I. Ułatwienia wzmiankowane w arsont soumises aux conditions suivantes: tykule XI podlegają następującym warunkom:
 - morze wchodowej do posłania dalej

passage ultérieur, moyennant un certificat de caution, et seront accompagnées par une attestation officielle qui prouve le fait et le mode avec lequel elles ont été scellées par la douane, au lieu d'expédition.

b) La visite aura à constater, si ces scellés sont restés intacts et présentent des garanties suffisantes.

c) La déclaration devra se faire conformément aux règlements, en évitant toute irrégularité, ou omission, qui rendrait nécessaire une visite spéciale, ou qui laisscrait soupconner une tentative de fraude.

On pourra se passer de décharger et de peser les marchandises, dès qu'il ressort pleinement, sans leur déchargement, que les scellés apposés par l'autre Partie se trouvent intacts et présentent des garanties suffisantes.

Ad Article XII.

§ 1er. Les dispositions de cet article ne sont pas appliquables aux parties du territoire des Hautes Parties contractantes, qui sont exclues du régime des tarifs douaniers, pour aussi longtemps que cette exemption est en vigueur.

§ 2. La perception en Italie de la taxe intérieure sur les alcools, de même que celle de la surtaxe de douane, aura lieu d'après la quantité réelle et la

richesse alcoolique du produit.

A cet effet, dans les fabriques d'alcool indigène traitant l'amidon et jacych gorzałke ze skrobii i istot skroautres substances amylacées (telles que céréales, riz, farine, pommes de terre), les résidus de la fabrication ou de la raffinerie du sucre (mélasses etc.), les betteraves et les topinambours, la con- nosé alkoholu oznaczana bedzie w tym statation de la quantité et de la force alcoolique du produit aura lieu soit au albo za pomoca szczególnego narzędzia, moyen de l'exercice (c'est à dire de la którego odpowiedniosé pod względem constatation du produit par la surveil- technicznym i finansowym byłaby u-

za karta przewodna i opatrzone być maja świadectwem urzedowem, z któregoby sie okazywało, że i jak wziete były pod zamkniecie urzedowe w miejscu wysłania.

b) Zamknięcie to będzie zbadane i okazać się powinno nienaruszone. dostatecznie ubezpieczające.

c) Deklaracya podana być powinna podług przepisów i w ten sposób. aby w skutek wadliwego oznajmienia nie była potrzebna rewizya szczegółowa i w ogóle wystrzegać się należy dania powodu do podejrzenia, że zamierzona jest defraudacya.

Jeżeli można będzie bez wyładowania towarów przekonać się niewatpliwie, że zamkniecie w drugiem państwie uskutecznione jest nienaruszone i ubezpieczające, można będzie zaniechać wyładowania i przeważenia towarów.

Do Artykulu XII.

- §. 1. W tych częściach krajów, nalezacych do Stron kontraktujących, które nie należa do ich okregu cłowego, dopóki do niego nalezeć nie beda, postanowienia tego artykułu nie beda stosowane.
- §. 2. Podatek wewnętrzny, jakoteż dodatek cłowy od gorzałki pobierany bedzie we Włoszech podług rzeczywistej ilości i tegości wyrobu.

W fabrykach krajowych wyrabiabiowych (jakoto ze zboża, ryżu, maki, ziemniaków) z pozostałości od fabrykacyi lub rafineryi cukru (melasu itp.), z buraków i karczochów, ilość i wydajcelu albo droga nieustajacego dozoru,

lance permanente), soit par un instrument znana, albo nakoniec przez połączenie spécial dont la convenance technique et obudwu tych systemów. financière ait été reconnue, soit enfin au moyen de ces deux systèmes combinés ensemble.

Il est par suite entendu que l'Italie se réserve entière liberté à l'égard du système de perception de la taxe intérieure pour les fabriques qui ne traitent que le marc de raisin, les fruits, les racines et le vin.

§ 3. A l'entrée en Italie les sucres bruts étrangers, qu'ils soient destinés aux raffineries ou non, acquitteront des droits s'élevant au moins aux 4/5 des droits grévant le sucre raffiné étranger.

La protection dont jouit à présent la production du sucre indigène, soit brut, soit raffiné, ne pourra pas être augmentée.

Ad Articles XVII et XVIII.

§ 1°r. L'assimilation convenue des navires et de leur cargaison, dans les ports des deux Hautes Parties contractantes, ne s'étend pas:

a) aux primes qui sont concédées, ou seront concédées à l'avenir, aux navires nouvellement construits, en tant qu'elles ne consistent pas dans l'exemption des droits de port ou de douane ou dans la réduction de ces droits;

b) aux privilèges des sociétés appelées "Yacht-Club", appartenant à des tiers Etats.

§ 2. Tout en maintenant expressément en principe pour les sujets du pays le droit exclusif de la pêche le long des côtes, il sera, de part et d'autre, eu égard aux circonstances particulières locales, et de la part de l'Autriche-Hongrie, eu égard de plus aux concessions faites en retour par l'Italie, réciproquement accordé, par pure excep- wyjatkowo i jedynie na czas, dopóki

W skutek tego zgodzono się, aby Włochom zostawiona była zupelna swoboda zaprowadzenia jakiegokolwiek systemu opodatkowania wewnętrznego w fabrykach, wyrabiajacych gorzałke tylko z wytłoczyn winogronowych, owoców, korzeni i wina.

§. 3. Cukier surowy zagraniczny, przywieziony do Włoch, bez względu. czy jest przeznaczony do rafineryj, czy nie, będzie podlegał opłacie wynoszącei najmniej cztery piąte części opłat pobieranych od cukru zagranicznego rafinowanego.

Protekcya, której używa obecnie cukier krajowy, czy to surowy, czy rafinowany, nie może być powiększona.

Do Artykułu XVII i XVIII.

§. 1. Umówione równouprawnienie okretów i ich ładunków w portach obu Wysokich Stron kontraktujących nie rozciąga się:

a) na premie, które sa lub beda dawane okretom nowozbudowanym, o ile nie polegaja na uwolnieniu od opłat portowych i cłowych, albo na zniżeniu tychże opłat;

b) na przywileje stowarzyszeń zwanych klubami jachtowemi, należących do trzecich państw.

§. 2. Zastrzegając w ogólności wyłączne prawo połowu ryb wzdłuż wybrzeży morskich własnym poddanym, pozwalają wzajemnie obie Strony, ze względu na szczególne stosunki miejscowe, a monarchya austryacko-wegierska oprócz tego ze względu na ustepstwa otrzymane za to od Włoch, tylko tion et pour la durée de ce Traité, aux Traktat niniejszy bedzie obowiązywał, habitants austro-hongrois et italiens du littoral de l'Adriatique, le droit de pêcher le long des côtes de l'autre Etat, en exceptant cependant la pêche du corail et des éponges, ainsi que celle qui, jusqu'à une distance d'une mille maritime de la côte, est réservée exclusivement aux habitants du littoral. Il est entendu qu'on devra rigoureusement observer les règlements pour la pêche maritime en vigueur dans les Etats respectifs, et surtout ceux qui interdisent la pêche exercée d'un manière nuisible à la propagation des espèces.

Ad Article XXI.

Les embarcations italiennes naviguant sur les eaux intérieures de l'Autriche-Hongrie, et réciproquement les embarcations austro-hongroises naviguant sur les eaux intérieurs de l'Italie, seront soumises à la législation du pays, en tout ce qui concerne les règlements de police, de quarantaine et de douane.

II. En ce qui concerne le tarif A (Droits à l'entrée en Italie).

1. La surtaxe prélevée à titre d'impôt intérieur sur les alcools dulcifiés ou parfumés et sur les alcools de toute sorte en bouteilles, sera perçue sur la base d'une richesse alcoolique de 70 degrés centésimaux.

2. L'huile de térébenthine n'acquittera pas un droit supérieur à 3 fr. les

100 kilogrammes.

3. Les toiles de lin et de chanvre enduites à l'huile suivront le régime des toiles cirées pour parquets (N°. 28 a).

4. Les tissus de lin et de chanvre croisés ou damassés seront traités comme les tissus unis.

5. Les couvertures ordinaires dites Schiavine de laine passée à la chaux, entièrement blanches ou avec de simples bordures en couleur, seront admises,

mieszkańcom wybrzeży austryacko-węgierskich i włoskich morza adryatyckiego, łowić ryby wzdłuż wybrzeży drugiego państwa, atoli z wyłaczeniem prawa połowu korali i gabek, i z zastrzeżeniem wyłacznego prawa połowu ryb w obrębie jednej mili morskiej na rzecz mieszkańców wybrzeza. Zgodzone się, że przepisy tyczace się rybołostwa. w obudwu okręgach obowiazujące, mianowicie zaś zakazy łowienia ryb w sposób szkodliwy dla rozpłodku, będa ściśle zachowywane.

Do Artykułu XXI.

Statki włoskie, żeglujące na wodach śródziemnych w monarchyi austryackowegierskiej i statki austryacko-wegierskie żeglujące na wodach śródziemnych włoskich, beda podlegały ustawom krajowym we wszystkiem, co się tyczy policyi, kwarantany i cell.

II. Do Taryfy A (Cła w przywozie do Włoch).

1. Dodatek do cła, wybierany z tytułu podatku wewnetrznego, od wyskoku słodzonego lub woniejącego i od wyskoku wszelkiego rodzaju we flaszkach, wymierzany będzie od 70 stopni wyskoku podług studzielnego alkoholometru.

2. Olejek terpentynowy nie będzie obciażony wyższem cłem nad 3 franki

od 100 kilogramów.

3. Tkaniny lniane lub konopne napuszczone olejem, beda podlegały tym przepisom, co cerata do podłóg (Nr. 28 a).

4. Tkaniny lniane i konopne skośnie tkane, tudzież adamaszki będa podlegały tym przepisom, co tkaniny gładkie.

5. Derki pospolite z wełny nawapnionej zwane schiavine, całkiem białe lub tylko z brzegiem barwistym, przepuszczane beda w ilości aż do 400 cejusqu'à concurrence de 400 quintaux au tnarów metrycznych rocznie za opłata

maximum par an et sauf réciprocité du cla w kwocie 22 franki 50 centymów od traitement à l'entrée des Schiavine italiennes en Autriche-Hongrie, au droit de 22 fr. 50 c. les 100 kilogrammes à la condition que l'origine de ce produit de l'Autriche-Hongrie soit justifiée par des certificats délivrés par les Autorités compétentes.

- 6. Les châles et fichus de laine, noirs, grossièrement brodés en soie dans un seul coin, même garnis avec de franges en soie, seront traités selon l'espèce du tissu, sans égard à la broderie et aux franges.
- 7. Les planches, carreaux et feuilles pour plaquer en bois commun ne rentrent sous le N° 37, que s'ils ont une épaisseur au dessous de 2mm.
- 8. Sont compris sous le N° 39 les objets en bois même raboté qui ne sont pas encore des ouvrages finis, de même que le bois scié ou taillé en planches ou carreaux de l'épaisseur de 2mm ou plus.
- 9. Les bardeaux tombent sous le Nº 40.
- 10. Les pelles, fourches, rateaux, plats, cuillers, écuelles et autres articles de ménage, manches d'ustensiles et d'outils avec ou sans viroles et les sabots communs en bois sont rangés sous les deux positions N° 43 a et b selon leur travail.

Les articles compris sous le N° 43 y sont admis, même s'ils portent des ferrures, cercles ou autres accessoires en métal ordinaire.

- 11. Sera considéré comme carton ordinaire, le carton en masse ou formé de couches réunies par compression sans aide de colle. Tout autre carton formé de couches de papier collées les unes aux autres, ou recouvert de papier, sera rangé dans la classe des cartons fins.
- 12. Les livres reliés en toile sont assimilés aux livres cartonnés (N° 51 a).

100 kilogramów, pod warunkiem wzajemności ze strony monarchy i austryackowegierskiej dla takichże derek włoskich i że pochodzenie z monarchyi austryacko-węgierskiej będzie udowodnione świadectwem właściwych władz.

- 6. Szale czarne i chusteczki wełniane z haftem ordynarnym w jednym rogu, także z frandzla jedwabna, beda podlegaly clu podług gatunku tkaniny bez względu na haft i frandzle.
- 7. Plyty, tafle i paski z drzewa pospolitego na forniry wtedy tylko beda oclone podlug Nr. 37, gdy beda miały mniej niż 2 milimetry grubości.
- 8. Nr. 39 obejmuje także przedmioty drewniane heblowane, o ile nie sa jeszcze gotowemi wyrobami, tudzież drzewo pokrajane lub przepiłowane na płyty lub tafle, mające 2 lub wiecej milimetrów grubości.
 - 9. Gaty należą do Nru 40.
- 10. Lopaty, widly, grabie, miski, łyżki, donice i inne przedmioty gospodarskie, rękojęci naczyń i narzędzi, ze zworami lub bez tychże, tudzież pospolite obuwie drewniane naleza według obrobienia do Nru 43 a i b.

Przedmioty Nru 43go opatrzone być moga okuciem, obręczami lub innemi częściami składowemi z pospolitych metali.

- 11. Za tekture ordynarna uważana będzie tektura w masie lub utworzona z warstw spojonych przez ściśnienie, nie sklejonych. Wszelkie tektury zrobione ze sklejonych warstw papieru lub powleczone papierem, naleza do przednich.
- 12. Książki oprawione w płótno, podlegają temu cłu co oprawione w tekture (Nr. 51 a).

- 13. La fonte obtenue au moyen de charbons de bois reste assimilée à celle moca wegli drzewnych podlega temu produite au coke.
- 14. Les articles contenus dans la position 52 b du tarif général austrohongrois, tels que fer en loupe (Masseln, Rohzaggel) et milbars rentrent sous le N° 57 du tarif A, en tant qu'ils ne sont pas purgés de scories.

Les ingots sont aussi compris sous ce numéro.

- 15. Les verges rectangulaires, carrées, hexagones, octogones et semblables ne sont rangées sous le N° 58 b que dans le cas où elles ont un côté de 5mm ou moins.
- 16. On comprend sous les N° 58 et 59 le fer qui a été simplement laminé ou forgé, tout autre travail après le forgeage et le laminage faisant passer le fer à l'état de 2e fabrication. Les pièces de fer laminé ou forgé pour la construction de wagons, de ponts, de machines et pour bâtisses rentrent sous les N° 58 et 59, si elles ne sont pas perforées ou autrement ouvrées. Les fers simples à T et à double T rentrent dans la Position 58 a. Sont compris sous le N° 59 les clous forgés à la main, les socs de charrues et les tyres. Les clous de fer filé, les fourches à faner et les houes tombent sous le N° 64 b. Les chaînes sont assimilées au fer de 2e fabrication $(N^{\circ} 61).$
- 17. Les articles de ferblanterie rentrent sous le N° 62 b.
- 18. L'Italie se réserve la liberté pour la tarification de l'acier trempé.
- 19. Les ouvrages de verre et de cristal simplement soufflés ou moulés, rentrent sous le N° 76 a, même s'ils ont le bord, le fond ou le bouchon passés à la meule au dépolis. Sont compris sous cette position les bouteilles de verre blanc.

13. Surowizna otrzymana za pochu co otrzymana za pomoca wegli ka-

miennych.

14. Przedmioty wymienione pod 52 b) w powszechnej austryacko-wegierskiej Taryfie cłowej, jakoto żelazo wyfryszowane w kawałkach nieregularnych i szyny na wpół wykończone, należa do Nru 57 Taryfy A, o ile nie sa oczyszczone z zuzli.

Także stal surowa należy do tegoż Nru 57.

- 15. Prety prostokatne, czworoboczne, sześcioboczne itp. wtedy tylko należa do Nru 58 b), gdy jedna ich strona ma 5 milimetrów lub mniej.
- 16. Nr. 58 i 59 obejmują żelazo poprostu walcowane lub kute; wszelkie dalsze obrobienie po kuciu lub walcowaniu czyni żelazo wyrobem drugie fabrykacyi. Kawałki żelaza walcowanego lub kutego do budowy wagonów. mostów, machin lub budynków należa do Nru 58 i 59, jeżeli nie sa przewiercone lub w inny sposób obrobione. Zelazo w kształcie T i II należy do pozycyi 58 a). Gwoździe kute w rękach, radła i wieńce kół należa do Nru 59. Sztyfty z drutu, widły i motyki zaliczaja się do Nru 64 b). Łańcuchy uważa się za żelazo drugiej fabrykacyi (Nr. 61).

17. Towary blacharskie zaliczaja się do Nru 62 b).

18. Co do nalożenia cła na stal hartowana Włochy zachowuja sobie swobodne postanowienie w tej mierze.

19. Towary szklane i kryształowe po prostu dete lub wygniatane należa także do Nru 76 a), jeżeli maja brzeg, dno lub zatyczkę szlifowana lub pocierana. Do tegoż numeru zaliczają sie także flaszki z białego szkła.

20. Le droit réduit de 5 fr. les 100 kilogrammes est admis, jusqu'à concurrence de 4000 quintaux aux maximum, par an, pour la Castradina, viande desséchée et salée (gepökelt) de mouton ou autre bétail de race ovine. L'application de ce droit réduit est cependant subordonnée à la production de certificats d'origine.

21. La levure pressée sera admise

en franchise de droits.

22. Les sardelle, acciughe, bojane, scoranze, sgombri, lanzarde, angusigole, maride, robi et suri salés seront admis en franchise de droits.

23. Le Brindza, sorte de fromage de brebis ou de chèvre à pâte peu cohérente, acquittera le droit de 3 fr., les 100 kilogrammes, à la condition que l'origine de ce produit de l'Autriche-Hongrie soit prouvée par de certificats délivrés par les Autorités compétentes. La quantité à introduire en Italie à ce droit réduit, ne pourra pas dépasser par an 800 quintaux au maximum.

24. Les pipes en argile, faïence (majolique) ou porcelaine, même avec cercles ou couvercles en métaux communs non dorés, ni argentés, sont assimilées aux ouvrages en argile, faïence ou porcelaine. Les couvercles et autres accessoires en alliages de nickel avec lesquels ces pipes seraient montées, ne seront pas considérés comme métaux

argentés.

25. Les boutons de toute sorte en bois seront rangés parmi les ouvrages en bois selon leur travail. Les boutons d'os, de cornes, de corozo, de papier mâché et de matières semblables, de même que les tuyaux de pipe de toute sorte montées avec embouchures etc. en os, en corne ou en bois, rentrent dans les merceries en bois.

26. Les porte-feuilles, porte-monnaies, porte-cigares, livrets pour notes et niadze i na cygara, ksiażeczki notatkowe semblables ouvrages en cuir, à l'exception i inne podobne wyroby skórzane (z wy-

20. Od castradiny (miesa owczego suszonego i solonego [marynowanego]) pobierane bedzie clo zniżone w kwocie 5 franków od 100 kilogramów, za przywóz az do 4000 cetnarów metrycznych rocznie. Zniżenie to będzie jednak stosowane tylko pod warunkiem udowodnienia pochodzenia.

21. Drożdże prasowane przepu-

szczane będa bez opłaty cła.

22. Sardelle, accoughe, bojane, scoranze, sgombri, lanzarde, angusigole, maride, robi i suri solone, przepuszczane

beda bez oplaty cla.

23. Ser owczy i kozi kruchy, zwany bryndza, przepuszczany będzie za opłata cła po 3 franki od 100 kilogramów, pod warunkiem udowodnienia świadectwem Władz właściwych jako pochodzi z monarchyi austryacko-wegierskiej. Za ta zniżona opłata przepuszczać się będzie do Włoch najwięcej 800 cetnarów metrycznych rocznie.

24. Fajki gliniane, fajansowe (majolikowe) lub porcelanowe, także opatrzone obraczkami lub przykrywkami z pospolitych metali nie pozłacanych, ani posrebrzanych, beda ekspedyowane jak wyroby gliniane, fajansowe lub porcelanowe. Przykrywki i inne części składowe takichże fajek, gdy będa zrobione ze stopów niklowych nie mają być uważane za metal posrebrzany.

25. Guziki drewniane wszelkiego rodzaju będa zaliczane do wyrobów drewnianych podlug jakości. Guziki kościane, rogowe, pestkowe, z masy papierowej i inne, tudzież cybuchy wszelkiego rodzaju z treskami kościanemi, rogowemi lub drewnianemi, należa do towa-

rów galanteryjnych drewnianych.

26. Pugilaresy na papiery, na piedu cuir de Russie, montés en métaux jatkiem juchtowych), w oprawach poassimilés à la mercerie ordinaire. Les accessoires en alliages de nickel dont ces objets seraient fournis, ne seront pas considérés comme métaux argentés.

27. Les chapeaux de feutre ordinaires, non garnis, à l'usage des paysans, seront admis à leur entrée en Italie, passant par les points-frontière du Tyrol, au droit réduit de 15 centimes la pièce, à la condition que l'origine de ce produit du Tyrol soit prouvée par de certi- jako pochodza z Tyrolu. ficats délivrés par les Autorités compétentes.

III. En ce qui concerne le tarif B (Droits III. Do Taryfy B (Cla w przywozie do monarchy) à l'entrée en Autriche-Hongrie).

- 1. Ne rentrent pas sous les Nos 10 et 12 les articles y énumérés, en tant qu'ils seront présentés en boîtes de fer blanc et similaires hermétiquement fermées, de même que ces articles autrement préparés ou confits en boîtes, bouteilles, verres et similaires.
- 2. Les salami sont compris sous le Nº. 18.
- 3. Les graines de vers à soi rentrent sous le N°. 20.
- 4. Le vin connu sous le nom de Vermouth suit le régime des vins purs, appliqué aux autres états qui jouissent du traitement de la nation la plus favorisée.
- 5. Les faveurs spéciales confirmées au N°. 2 ad article VII du protocole final annexé au Traité de commerce et de navigation du 23 avril 1867, seront maintenues, en les ramenant au chiffre unique de 3 fl. 20 kr. les 100 kilogrammes, et s'appliqueront aux vins de l'Italie centrale, de la Lombardie et de la Vénétie. La jouissance de ce droit réduit demeure cependant subordonnée à la production de certificats d'origine.
- 6. Ne rentrent pas sous le Nº. 29

communs non dorés, ni argentés, sont spolitych metalowych, nie pozlacanych ani posrebrzanych, zaliczają się do pospolitych towarów galanteryjnych. Części składowe tych przedmiotów, gdy sa zrobione ze stopów niklowych, nie będą uważane za metal posrebrzany.

> 27. Kapelusze pilśnio we ordynarne, nie ubrane, dla wieśniaków, przepuszczane będą przez granicę tyrolską do Włoch za zniżona opłata po 15 centymów od sztuki pod warukiem udowodnienia świadectwa władzy właściwej.

austryacko-wegierskiej).

- 1. Artykuły wyszczególnione pod Nr. 10 i 12 nie przestają należeć do tych pozycyj, jeżeli mieszczą się w puszkach blaszanych itp. szczelnie zamknietych, jakoteż, jeżeli są inaczej przyrządzone lub przyprawione w puszkach, flaszkach, słojkach itp.
 - 2. Salami zalicza się do Nru 18.
- 3. Jaja jedwabników zaliczają się do Nru 20.
- 4. Wino, zwane Wermuth, podlega temu cłu, co wina niezaprawne z tych państw, którym się najbardziej sprzyja.
- 5. Szczególne zniżenia, potwierdzone w drugim ustępie protokołu końcowego do artykułu VII Traktatu handlowego i żeglarskiego z dnia 23 kwietnia 1867 zatrzymują się nadal i sprowadzone do jednej i tej samej kwoty po 3 zł. 20 c. od 100 kilogramów, stosowane będą do win z Włoch środkowych, Lombardyi i Wenecyi. Prawa do tego zniżenia nabywa się przez udowodnienie pochodzenia świadectwem.
- 6. Wódki i olejki wyszczególnione les eaux et huiles y énumérées en tant pod Nr. 29, przestają nalezeć do tej poqu'elles seront présentées dans des réci- zycyi, jezeli sie znajdują w naczyniach

l'usage et similaires, par lesquelles elles sont caractérisées comme parfumeries.

7. Un droit réduit de 5 kr. la pièce est accordé aux chapeaux de paille grossiers, non garnis, originaires de la Vénétie, importés en Autriche-Hongrie par la frontière entre Ala et Cormons, à la condition que leur origine soit prouvée au moyen de certificats délivrés par les Autorités compétentes.

8. Ne sont pas compris sous le Nº. 40 c les chapeaux de soie et de tissus de toute sorte pour hommes.

9. Les articles connus sous la dénomination de verrerie de Venise, tels que perles, conterie, rentrent sous le N°. 47, même s'ils sont passés sur des fils pour faciliter leur emballage et leur transport.

IV. En ce qui concerne le tarif C (Droits à la sortie d'Italie).

L'Italie se réserve la faculté d'établir des droits de sortie sur les articles suivants:

1º Cornes, os et autres matières semblables;

2º Objets de collection.

V. En ce qui concerne le cartel de Douane.

Ad Article VII.

Suivant les dispositions en vigueur, les marchandises étrangères qui n'auraient pas été soumises au traitement douanier, ne peuvent être déposées, dans les districts-frontière des deux territoires douaniers, que dans les magasins de douane, ou, du moins, sous un contrôle suffisant pour empêcher des abus.

Il est convenu que, aussi longtemps que ces dispositions resteront en vigueur, il suffira, pour l'exécution des stipulations contenues à l'article VII, que douanières les Autorités des deux Hautes Parties contractantes chargées de contrôler dûment, dans le granicza składów rzeczonego rodzaju

pients avec étiquettes, instructions pour opatrzonych etykietami, przepisami użycia itd., przez co ukazują się być pachnidlami.

> 7. Dla kapeluszy słomkowych, grubych, nie ubranych z Wenecyi, przywożonych do monarchyi austryacko-wegierskiej przez granice pomiedzy Ala a Cormonsem, ustanawia się cło zniżone po 5 c. od sztuki, pod warunkiem udowodnienia świadectwem właściwych władz, jako kapelusze te pochodzą z Wenecyi.

> 8. Nr. 40 c) nie obejmuje kapeluszów meskich jedwabnych i z innych

tkanin jakiegokolwiek rodzaju.

9. Przedmioty znane pod nazwa wyrobów szklanych weneckich, jakoto perly, detki, zaliczają się do Nru 47 nawet wtedy, gdy dla łatwiejszego zapakowania lub postania sa nawleczone.

IV. Do Taryfy C (Cła od wywozu z Włoch).

Włochy zastrzegaja sobie prawo pobierania ceł wywozowych od następujacych przedmiotów:

1. Od rogów, kości itp. materyałów.

2. Od przedmiotów muzealnych.

V. Do Kartelu cłowego.

Do Artykułu VII.

Stosownie do istniejacych przepisów na pograniczu obu okregów cłowych, towary zagraniczne nieoclone umieszczane być moga tylko w magazynach urzędowych celniczych albo przynajmniej poddane być winny kontroli zapobiegającej nadużyciom.

Zgodzono się, że dopóki przepisy te beda obowiazujacemi, dostatecznem bedzie do wykonania postanowień, zawartych w artykule VII, aby Władzom cłowym obu Stron poleconem zostało soient należyte kontrolowanie w obrębie podistrict-frontière, les magasins susmen- z równym względem także na interesa tionnés, en ayant également soin des clowe drugiej Strony. intérêts douaniers de l'autre Partie.

Le présent protocole, qui sera considéré comme approuvé et sanctionné par les deux Hautes Parties contractantes, sans autre ratification spéciale, par le seul fait de l'échange des ratifications du Traité auquel il se rapporte, a été dressé, en double expédition, à Vienne, le 27 décembre 1878.

(L.S.) Andrássy m.p. (L.S.) C. Robilant m.p. (L.S.) Andrássy r.w. (L.S. C. Robilant r.w.

Protokół niniejszy, który uważany będzie za przyjęty i potwierdzony przez Wysokie Strony kontraktujące bez osobnej ratyfikacyi, lecz już przez samą wymianę ratyfikacyi Traktatu, do którego należy, spisany został w dwóch egzemplarzach w Wiedniu dnia 27 grudnia 1878.

(L.S.) Schwegel m. p. (L.S.) V. Ellena m. p. (L.S.) Schwegel r.w. (L.S.) V. Ellena r.w.

DECLARATION.

Au moment de signer le Traité de commerce et de navigation en date de ce jour, les Plénipotentiaires, ayant reconnu que la convention et les règles douanières pour le service des chemins de fer, bien que stipulées sous la même date que le Traité de commerce et de navigation du 23 avril 1867, ont cependant le caractère d'arrangements distincts et séparés, déclarent d'après les instructions reçues de leurs Gouvernements que les susdites convention et règles douanières restent provisoirement en vigueur jusqu'à ce que l'on ait épuisé entre les deux Gouvernements la négociation spéciale actuellement en cours.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé la présente déclaration et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait, en double expédition, Vienne, le 27 décembre 1878.

(L.S.) Schwegel m. p. (L.S.) V. Ellena m. p. (L.S.) Schwegel r.w. (L.S.) V. Ellena r.w.

Oświadczenie.

Przystepujac do podpisania Tra ktatu handlowego i żeglarskiego z dnia dzisiejszego, pełnomocnicy zważywszy, iż konwencya tyczaca się obrotu kolejowego i przepisy o ekspedycyi cłowej na kolejach zelaznych, aczkolwiek umówione w tym samym dniu co Traktat handlowy i zeglarski z dnia 23 kwietnia 1867, maja przecież cechę osobnego i odrębnego układu, oświadczają stosownie do instrukcyj otrzymanych od swoich Rządów, że konwencya rzeczona i przepisy o ekspedycyi cłowej na kolejach żelaznych pozostaną w mocy obowiazującej, dopóki się nie skończa odnośne rokowania, toczące się między obudwoma Rzadami.

W dowód czego Pełnomocnicy podpisali oświadczenie niniejsze i wycisnęli na niem swoje pieczęcie.

Spisano w Wiedniu w dwóch egzemplarzach dnia 27 grudnia 1878.

(L.S.) Andrássy m.p. (L.S.) C. Robilant m.p. (L.S.) Andrássy r.w. (L.S.) C. Robilant r.w.

A la demande de MM. les Pléniles soussignés Plénipotentaires de Sa Majesté l'Empereur et Roi ont l'honneur de faire les déclarations suivantes:

1º Le colportage étant réservé exclusivement aux nationaux par la législation actuelle de l'Autriche et de et Royal n'a pas pu donner suite à la demande du Gouvernement italien d'admettre les sujets italiens au colportage. Il est cependant dès à présent entendu que, si la législation de l'Autriche et de la Hongrie changeait sous ce rapport pendant la durée du Traité, toute faveur concédée à l'égard de l'admission des étrangers au colportage et applicable aux sujets de tout autre Etat, sera acquise également aux sujets italiens.

2º La demande faite par le Gouvernement Impérial et Royal de supprimer le § 1 er du protocole final ad article VII du Traité de commerce et de navigation du 23 avril 1867, n'a pas été motivée par un changement des vues des deux Gouvernements sur la portée du terme "commerce de frontière", mais seulement par la considération que la dite disposition n'avait pas de valeur pratique, puisque les circonstances qui pourraient provoquer une faveur spéciale pour le commerce de frontière ne peuvent jamais se répéter avec une parfaite analogie dans un autre endroit et vis-à-vis d'une tierce puissance, ces circonstances étant fondées sur les relations locales du commerce.

Na zapytanie panów Pełnomocnipotentiaires de Sa Majesté de Roi d'Italie ków Najjaśniejszego Króla włoskiego, podpisani Pełnomocnicy Najjaśniejszego Cesarza i Króla maja zaszczyt oświadczyć, co nastepuje:

- 1. Gdy na mocy ustaw, w monarchyi austryacko-wegierskiej obowiązujacych, handel obnosny w tejże monarla Hongrie, le Gouvernement Impérial chyi zachowany jest wyłącznie własnym poddanym, Rzad austryacko-węgierski nie mógł uczynić zadosyć zadaniu Rzadu włoskiego, aby i poddanym włoskim wolno było trudnić się w monarchyi handlem obnośnym. Zgodzono się jednak, że jeżeliby ustawy austryackie i wegierskie, tyczace się tego, uległy zmianie w czasie istnienia Traktatu, wszelkie ustępstwo we względzie przypuszczenia cudzoziemców do handlu obnośnego, tyczące się poddanych któregolwiek innego państwa, będzie słuzyło zarówno także poddanym włoskim.
 - 2. Zadanie c. i k. Rzadu, aby ustęp 1 postanowienia Protokolu końcowego do artykułu VII Traktatu handlowego i żeglarskiego z dnia 23 kwietnia 1867 został opuszczony, nie było skutkiem zmiany w zapatrywaniu się obu Rzadów na handel pograniczny, lecz nasunęla je tylko ta uwaga, że rzeczone postanowienie nie ma wartości praktycznej, ponieważ okoliczności, które mogłyby wymagać ustępstw szczególnych na rzecz handlu pogranicznego nie powtarzaja się nigdy w takiej samej postaci w innem miejscu, odnośnie do trzeciego mocarstwa, gdyż okoliczności te wynikają zawsze z miejscowych stosunków handlowych.

3° Les faveurs spéciales accordées à l'Italie par le protocole final ad Tarif ne Włochom Protokołem końcowym do B Nº 5 comprennent aussi les vins sardes.

Vienne, le 27 décembre 1878.

Andrássy m. p. Schwegel m. p.

A Messieurs les Plénipotentiaires de Sa Majesté le Roi d'Italie.

3. Szczególne zniżenia przyzwolo-Taryfy B Nr. 5, rozciagaja się także na wina sardyńskie.

Wiedeń, dnia 27 grudnia 1878.

Andrássy r. w. Schwegel r. w.

Do Panów Pełnomocników Najjaśniejszego Króla włoskiego.

A la demande de MM. les Plénipotentiaires de Sa Majesté l'Empereur et ków Najjaśniejszego Cesarza i Króla Roi, les soussignés Plénipotentiaires de Sa Majesté le Roi d'Italie ont l'honneur de faire la déclaration suivante:

Le Gouvernement austro-hongrois s'étant réservé le droit d'exiger, indépendamment de l'introduction de l'étalon d'or, le paiement des droits de douane en or - dans lequel cas on aura à payer, pour 8 florins v. a. 20 francs en or — le Gouvernement italien accepte cette réserve à la condition toutefois que la mesure dont il s'agit soit simultanémentappliquée à la perception des droits de douane sur les articles de toute provenance quelconque.

Vienne, le 27 décembre 1878.

C. Robilant m. p. V. Ellena m. p.

A Messieurs les Plénipotentiaires de Do Panów Pełnomocników Jego cesar-Sa Majesté Impériale et Royale Apo-skiej i królewskiej Apostolskiej Mości. stolique.

Na zapytanie panów Pełnomocni-Pełnomocnicy Najjaśniejszego Króla włoskiego maja zaszczyt oświadczyć, co nastepuje:

Gdy Rzad austryacko - wegierski zastrzegł sobie prawo wybierania cell w złocie niezawiśle od tego czy i kiedy zaprowadzi walute złota, postanowiwszy, że za ośm złotych wal. austr. płacić się ma 20 franków zlotem, Rzad włoski przystaje na to zastrzeżenie, wszakże pod warunkiem, że środek ten wejdzie jednocześnie w zastosowanie przy poborze celł od towarów skadkolwiek pochodzacych.

Wiedeń, dnia 27 grudnia 1878.

C. Robilant r. w. V. Ellena r. w.

Powyższy Traktat handlowy i żeglarski razem z Protokołem końcowym i Załączkami zatwierdzony przez obiedwie Izby Rady państwa ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 30 stycznia 1879.

Auersperg r. w.

Chlumecky r. w.

Pretis r. w

Umowa z d. 27 grudnia 1878, tycząca się zarazy na bydło.

pomiędzy monarchyą austryacko-wegierską a Włochami.

(Zawarta w Wiedniu dnia 27 grudnia 1878. Ratyfikowana przez Jego c. i k. Apostolska Mość w Wiedniu dnia 28 stycznia 1879 a ratyfikacye wzajemne wymienione w Rzymie dnia 30 stycznia 1879.)

Nos Franciscus Josephus Primus, divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae: Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiariis Nostris et illis Majestatis Suae Italiae Regis simul cum tractatu de promovendis et dilatandis commercii navigationisque relationibus 27. Decembris anni elapsi stabilito ad transitum cum pecudibus et rebus belluinis, regnantibus etiam contagiosis pecorum morbis, quam maxime faciliorem reddendum specialis conventio Viennae inita et signata fuit tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc., et Roi Apostolique de Hongrie,

Sa Majesté le Roi d'Italie,

désirant faciliter, même en temps de maladies contagieuses d'animaux, le commerce du bétail, de peaux, cornes et autres produits similaires, dans les prendre contre la propagation de ces convention à cet effet, et ont nommé pour nomocnikami: leurs Plénipotentiaires:

(Przekład.)

Najjasniejszy Cesarz austryacki. Król czeski itd. i Król apostolski wegierski

tudzież

Najjaśniejszy Król włoski,

pragnac, aby handel bydłem, skórami, rogami i tym podobnemi produktami nawet w czasie, gdy panuje zaraza na bydło, mógł się odbywać o ile na to polimites exigées par les précautions à zwoli ostrozność, by się zaraza nie rozszerzała, postanowili zawrzeć w tym celu maladies, ont résolu de conclure une umowe i mianowali do tego Swoimi Pel-

Sa Majesté l'Empereur d'Au-Apostolique de Hongrie,

le Sieur Jules Comte Andrássy de Csik Szent-Király et Kraszna-Horka, Son Conseiller Intime et Feld-Maréchal-Lieutenant dans Ses armées, Son Ministre de la Maison Impériale et des affaires étrangères,

et le Sieur Joseph Baron de Schwegel, Chef de Section au Ministère des affaires étrangères;

Sa Majesté le Roi d'Italie,

le Sieur Charles Felix Nicolis Comte de Robilant, Lieutenant Général, Son Ambassadeur près Sa Majesté l'Empereur d'Autriche etc., et Roi de Hongrie,

et le Sieur Victor Commandeur Ellena, Inspecteur Général des finances,

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article I.

Dès qu'une maladie contagieuse d'animaux éclate dans un des pays des deux Hautes Parties contractantes, communication directe (télégramme) sera faite, aussitôt que possible, de l'invasion ou de la propagation de cette maladie au Gouvernement de l'autre. Les Autorités compétentes pendront, en même temps, les mesures nécessaires pour empêcher la circulation du bétail atteint ou suspect de toute maladie contagieuse.

Si la peste bovine, ou autre maladie contagieuse d'animaux, a été constatée, dans une localité distante de moins de 75 kilomètres de la frontière, les Autorités du district correspondant annonceront le fait, aussitôt, aux Autorités compétentes du pays voisin.

Najjasniejszy Cesarz austryacki triche, Roi de Bohème etc., et Roi Król czeski itd. i Król apostolski węgierski:

Pana Juliusza Hrabiego Andrássy na Csik Szent-Király i Krasnej Horce, Swego rzeczywistego Radce tajnego i Feldmarszałka - porucznika, Swego Ministra Cesarskiego Domu i spraw zewnętrznych,

tudzież Pana Józefa Barona Schwegel, Naczelnika sekcyi w Ministerstwie spraw zewnętrznych;

Najjaśniejszy Król włoski:

Pana Karola Feliksa Nicolis Hrabiego Robilant, generała-porucznika, Ambasadora swego przy dworze Najjaśniejszego Cesarza austryackiego itd. i Króla wegierskiego,

tudzież Pana Komandora Wiktora Ellena, inspektora generalnego skarbu,

którzy wymieniwszy swoje pełnomocnictwa w dobrej i należytej formie znalezione, zgodzili się na następujące artykuly:

Artykuł I.

Jak tylko w jednym z krajów dwóch Wysokich Stron kontraktujacych wybuchnie zaraza na bydlo, o wybuchu jej lub rozszerzeniu się uwiadomiony będzie jak można najprędzej, bezpośrednio (telegramem) Rzad drugiej Strony. Jednocześnie Władze właściwe poczynia potrzebne kroki dla przeszkodzenia przechodowi bydła dotkniętego zarazą lub podejrzanego.

Gdy w miejscu oddalonem od granicy o mniej niż 75 kilometrów pojawi się dowodnie księgosusz lub inna choroba zaraźliwa, Władze okręgu, w którym miejsce to leży, doniosa o tem natychmiast właściwym Władzom kraju sasiedniego.

Une enquête minutieuse sera faite sur les voies d'introduction et de propagation de la peste bovine et d'autres maladies contagieuses d'animaux, et les résultats de cette enquête seront, sans délai, portés à la connaissance des Autorités des contrées qui peuvent être menacées de l'introduction de la maladie.

Chacune des deux Hautes Parties contractantes fera publier, dans son journal officiel, un bulletin hebdomadaire sur l'état de maladies contagieuses d'animaux, et sur les mesures qu'il a dû ordonner pour éviter l'invasion de ces maladies, ainsi que sur les modifications et la cessation de ses mesures.

Article II.

a) Si, sur le territoire de l'une ou de l'autre Partie contractante, la peste bovine s'est déclarée dans quelque localité seulement d'un seul district, ou de plusieurs districts contigus, les mesures prescrites contre la peste bovine la Conférence de Vienne de 1872 seront exécutées avec toute rigueur. Sur quoi, il est convenu qu'en ce cas même l'exportation des bêtes bovines ou autres ruminants ne sera pas interdite pour les districts non infectés du pays envahi par la contagion, sauf l'observation des règles arrêtées, sur ce sujet, par la dite Conférence de Vienne (Exposé de principes: Section V, lettre b), savoir:

L'introduction de bêtes bovines ne sera autorisée que par des stations déterminées, sur la production d'un certificat d'origine et sous réserve d'une révision sanitaire à la frontière. Les Gouvernements des deux Hautes Parties contractantes se feront réciproquement connaître, par qui et sous quelle forme les certificats de santé et d'origine seront délivrés; ces certificats con-

Zbadane będzie dokładnie, któremi drogami księgosusz i inne zarazy bydlęce dostały się i rozszerzyły i o wyniku dochodzenia tego uwiadomione będą niezwłocznie Władze okolic przeniesieniem się zarazy zagrożonych.

Każda z Wysokich Stron kontrających oglaszać będzie w swojej gazecie urzędowej tygodniowe zdanie sprawy o stanie zarazy, środkach zarządzonych dla przeszkodzenia jej przeniesieniu, jakoteż o ich zmianie lub o uchyleniu tychże.

Artykuł II.

a) Jeżeli księgosusz wybuchnie tylko w pojedynczych miejscach jednego lub więcej graniczących z soba powiatów okregu jednej ze Stron kontraktujacych, wykonane beda z cała ścisłościa środki przeciw ksiegosuszowi przepisane przez konferencya wiedeńska z r. 1872. W skutek tego zgodzono się, że w tym przypadku wyprowadzenie rogacizny i innych zwierzat odżuwajaeych z wolnych od zarazy powiatów kraju zaraza dotknietego nie bedzie zakazane, pod warunkiem, aby zachowane były prawidła, ustanowione w tym celu przez wzmiankowana konferencya wiedeńska (Zasady główne, oddział V, lit. b), mianowicie:

Rogacizne wolno bedzie wprowadzać tylko przez miejsca wyznaczone za okazaniem świadectwa pochodzenia i pod warunkiem poddania bydła rewizyi zdrowia na granicy. Rządy Wysokich Stron kontraktujących uwiadomią się nawzajem, kto i w jakiej formie wydawać ma świadectwa zdrowia; te świadectwa zdrowia zawierać powinny zawsze potwierdzenie, że

tiendront, en tout cas, la déclaration que dans le lieu de provenance, et dans vingt kilomètres à la ronde, il n'existe pas la dite maladie contagieuse, ainsi que l'indication du temps pendant lequel ils seront valables.

Toutefois les agents sanitaires auront la faculté d'arrêter le bétail, dès qu'ils auront des soupçons fondés sur l'existence du germe d'in-

fection dans ce bétail.

b) Dès le jour où les mesures de précaution et de désinfection suggérées par la Conférence de Vienne, et nommément celles reprises à la Section VI (No. 7, 8, 9, 10 et 11) de l'Exposé des principes élaboré par la Conférence même, seraient prescrites et observées en fait dans le territoire de l'une des deux Hautes Parties contractantes, celleci a le droit de réclamer, pour son commerce, le régime indiqué sub d, dans la section V de l'Exposé susmentionné, savoir:

Malgré la contagion, qui se serait déclarée dans un ou plusieurs districts du territoire de l'une des deux Parties contractantes, il est permis d'importer, dans le territoire de l'autre, les articles suivants: peaux, os, cornes, bouts de cornes et d'onglons, parfaitement secs; intestins salés ou séchés de bêtes bovines ou de moutons; suif en tonneaux et en peaux; poils de bêtes bovines et caprines, soies de porc et laine de mouton, en sacs; foin, paille, regain et autres objets semblables.

Article III.

Le bétail, conduit du territoire d'une des deux Hautes Parties contractantes au pâturage sur le territoire de l'autre, pourra repasser la frontière. Cette faculté est, cependant, soumise aux conditions que voici:

w miejscu, z którego bydło pochodzi i w promieniu 20-kilometrowym niema księgosuszu i wymienione być ma na jaki czas świadectwa te są ważne.

Wszakże czynniki zdrowia mają zawsze prawo zatrzymać bydło wzniecające uzasadnione podejrzenie jako ma już w sobie zarody za-

razy.

b) Od dnia, w którym w okregu jedne z Wysokich Stron kontraktujacych zarządzone i rzeczywiście wykonywane zostana środki, przez konferencya wiedeńska polecone a mianowicie tyczące się ochrony i desinfekcyi, przytoczone w oddziale VI (ustęp 7, 8, 9, 10 i 11) Wywodu głównych zasad, Strona ta ma prawo żądania, aby do jej handlu stosowano zasady wyłuszczone w oddziale V rzeczonego Wywodu pod d), mianowicie:

Pomimo iz w jednym lub więcej powiatach okregu jednej Strony panuje zaraza, wolno przywozić do okregu drugiej Strony następujące przedmioty: skóry i błamy, kości, rogi, końce rogów i kopyta doskonale wysuszone; wnętrzności rogacizny i owiec nasolone i wysuszone; łój w beczkach lub skórach; włosy bydlęce lub kozie; szczeć świńską i welnę owczą w workach; siano, słomę, potraw i tym podobne przedmioty.

Artykuł III.

Z okręgu jednej do okręgu drugiej Strony kontraktującej wolno przeprowadzać bydło na paszę pod następującemi warunkami:

- a) Les propriétaires des troupeaux auront à faire certifier à la frontière, sur une liste dressée à cet effet, le nombre et les signes caractéristiques des bêtes qu'ils comptent conduire au pâturage.
- b) La rentrée des animaux sur le territoire d'où ils sortaient, ne sera accordée qu'après constatation de l'identité du bétail.
- c) Cependant, si, durant le pâturage, une maladie contagieuse pour ces animaux venait à se déclarer, soit dans une partie des troupeaux, soit même dans une localité distante de moins de vingt kilomètres de ces pâturages, il est entendu que, dès lors, le retour du bétail sur le territoire de l'autre Partie contractante sera interdit.

Article IV.

Les habitants des districts de deux Hautes Parties contractantes éloignés tout au plus de quatre kilomètres de la frontière, pourront la passer et repasser à toute heure avec leur propre bétail attelé aux chariots ou aux charrues, mais seulement pour leurs travaux agricoles ou l'exercice de leur métier.

Ils se conformeront toujours aux conditions suivantes:

- a) Tout attelage, qui passera la frontière pour travaux agricoles, sera muni d'un certificat de l'autorité municipale de la commune, où se trouve l'étable. Ce certificat contiendra le nom du propriétaire et du bouvier, la description des animaux et l'indication en kilomètres de l'étendue de la zône-frontière dans laquelle l'attelage est destiné à travailler.
- b) Il est exigé, en outre, à la sortie comme au retour, un certificat de

- a) Właściciele trzód złożą na granicy wykaz bydła, które przeprowadzają na paszę, w którym wymienić należy ilość sztuk i znamiona charakterystyczne;
- bydło wracające do okręgu, z którego pochodzi, przepuszczać się będzie dopiero po sprawdzeniu tożsamości;
- c) jeżeli jednak podczas pobytu bydła na paszy wybuchnie zaraza na bydło tego samego rodzaju bać w części trzód, bać w miejscu oddalonem o mniej niż 20 kilometrów od pastwiska, powrót bydła do okręgu drugiej Strony kontraktującej będzie od tej chwili zabroniony.

Artykuł IV.

Mieszkańcy powiatów oddalonych od granicy najwięcej o 4 kilometry moga przebywać granicę w obu kierunkach ze swojem własnem bydłem przyprzężonem do pługu lub wozu o każdej godzinie, jednak tylko o ile tego wymaga ich praca rolnicza lub rzemiosło.

W tym względzie zachowywać mają następujące przepisy:

- a) Każdy zaprząg idacy za granicę na robotę, zaopatrzony być powinien świadectwem od zwierzchności tej gminy, w której się stajnia znajduje. W świadectwie tem podany być ma właściciel lub woźnica, opis zwierząt i obwód (w kilometrach) pogranicza, w którym zaprząg ma pracować.
- b) Nadto przy wyjściu, jakoteż za powrotem, potrzebne jest świadectwo

l'Autorité municipale de la commune frontière d'où sort l'attelage (et dans le cas qu'il passe par le territoire d'une autre commune, aussi l'attestation de cette commune), établissant que la dite commune est complètement exempte de peste bovine ou d'autre maladie contagieuse d'animaux. Ce certificat devra être renouvelé tous les dix jours.

Article V.

La présente convention entrera en vigueur en même temps que le Traité de commerce et de navigation conclu sous la date de ce jour, et aura la même durée.

Les Hautes Parties contractantes se réservent la faculté d'introduire dans cette convention, d'un commun accord, toutes modifications qui ne seraient pas en opposition avec son esprit et ses principes et dont l'utilité serait démontrée par l'expérience.

Article VI.

La présente convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Rome en même temps que celles du Traité de commerce et de navigation.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et l'ont revêtue du cachet de leurs armes.

Fait à Vienne, en double expédition, le 27 décembre de l'an de grâce 1878. gzemplarzach dnia 27 grudnia 1878.

(L.S.) Andrassy m.p. (L.S.) C. Robilant m.p. (L.S.) Andrassy r.w. (L.S.) C. Robilant r.w.

(L.S.) Schwegel m. p. (L.S.) V. Rllena m. p. (L.S.) Schwegel r.w. (L.S.) V. Rllena r.w.

od zwierzchności tej gminy pogranicznej, z której zaprząg przybywa (a jeżeli przechodził przez obszar innej gminy, także świadectwo od tej ostatniej gminy) potwierdzajace, że w owej gminie niema wcale ksiegosuszu ani żadnej innej zarazy na bydło. Swiadectwo to odnawiać należy co dni 10.

Artykuł V.

Umowa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej jednocześnie z Traktatem handlowym i żeglarskim, zawartym w dniu dzisiejszym i na ten sam okres.

Wysokie Strony kontraktujące zastrzegają sobie uczynienia w umowie niniejszej wszelkiej takiej zmiany, któraby nie sprzeciwiała sie jej duchowi i zasadom a o pożyteczności której przekonywałoby doświadczenie.

Artykul VI.

Umowa niniejsza będzie ratyfikowana a ratyfikacye wymienione zostaną w Rzymie równocześnie z ratyfikacyami Traktatu handlowego i żeglarskiego.

W dowód czego Pełnomocnicy obu Stron podpisali umowe niniejsza i wycisneli na niej swoje pieczęcie.

Spisano w Wiedniu w dwóch e-

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis illos omnes ratos gratosque habere profitemur, Verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes. Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem, majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro adpresso munire jussimus.

Dabantur in Vienna die vigesima octava mensis Januarii anno Domini millesimo octingentesimo septuagesimo nono, Regnorum Nostrorum trigesimo primo.

Franciscus Josephus m. p.

Andrássy m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et Reg. Apost. Majestatis proprium:
Guilielmus liber baro a Konradsheim m. p.,
Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Umowę powyższą, tyczącą się zarazy na bydło, zatwierdzoną przez obiedwie Izby Rady państwa, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 30 stycznia 1879.

Auersperg r. w.

Chlumecky r. w.

Pretis r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VI. – Wydana i rozesłana dnia 2 lutego 1879.

13.

Rozporzadzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia II stycznia 1879,

tyczące się przyłączenia gminy administracyjnej Grębow z przyległościami Wydrze i Zabrnie do okregu Sądu powiatowego tarnobrzeskiego.

Na zasadzie S-fu 2-go ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59 oddziela się gminę administracyjną Grębow z przyległościami Wydrze i Zabrnic od okregu Sądu powiatowego rozwadowskiego i przyłącza ją do okregu Sądu powiatowego tarnobrzeskiego.

Rozporządzenie niniejsze zaczyna obowiązywać od dnia 1 marca 1879.

Glaser r. w.

14.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 18 stycznia 1879,

tyczące się wymiany stęplowanych listów przewozowych dla kolei żelaznych rozsprzedawanych na mocy rozporządzenia z dnia 29 grudnia 1876.

Listy przewozowe dla kolei żelaznych z wydrukowanym znaczkiem steplowym, rozsprzedawane na mocy rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 29 grudnia 1876 (Dz. u. p. Nr. 5 z r. 1877), używane być mogą na mocy rozporządzenia c. k. ministerstwa handlu z dnia 11 listopada 1878, l. 32240 w obrocie miejscowym linij każdego z osobna przedsiębiorstwa kolejowego tutejszej połowy monarchyi, jeszcze aż do dnia 30 czerwca 1879.

Począwszy od dnia 1 lipca 1879, jeżeliby w ogóle chciano używać listów przewozowych dla kolei żelaznych z wydrukowanym znaczkiem steplowym, wolno bedzie używać już tylko nowych listów przewozowych dla kolei żelaznych, rozsprzedawanych od dnia 1 stycznia 1879 w skutek rozporzadzenia z dnia

8 października 1878 (Dz. u. p. Nr. 128).

Poczawszy od dnia 1 lipca 1879 aż do końca sierpnia 1879 blankiety listów przewozowych rzeczonego rodzaju wyjętych z używania i aż do dnia 30 czerwca 1879 nie użytych, wymieniane będa bezpłatnie za nowe w urzędach sprzedaży do tego upoważnionych.

Po dniu 31 sierpnia 1879 blankiety dawniejsze nie będa już wymieniane.

Pretis r. w.

15.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 1 lutego 1879,

tyczące się zakazu przywozu i przewozu rozmaitych rodzajów towarów z Rossyi z powodu zarazy panującej w guberni astrachańskiej.

Dla zapobieżenia, aby choroby zaraźliwe nie dostały się tu z Rossyi, stanowi się w porozumieniu z Rządem król. węgierskim:

1. Zabrania się przywozu i przewozu następujących przedmiotów z Rossyi przez granice monarchy i austryacko-węgierskiej:

Bielizny wdziewalnej i pościelowej używanej, odzieży używanej, szmat i gałganów wszelkiego rodzaju, odpadków papieru, futer, towarów kuśnierskich, błamów, skór, skóry kozlowej i owczej w półgarbowanej, jakoteż zamszowej, pecherzy, kiszek świeżych i suszonych, kiszek solonych (jelit), pilśni, włosów (licząc tu tak zwaną wełnę siekaną), szczeci, piór, kawiaru, ryb i balsamu sareptowskiego.

2. Do bielizny, odzieży i innych rzeczy, które podróżni wiozą z sobą na własny użytek, zakaz zawarty w ustępie 1 nie będzie stosowany.

Zastrzega się wydanie osobnego rozporządzenia co do rozciągłości i sposobu poddawania takich przedmiotów desinfekcyi.

3. Przywóz i przewóz welny owczej z Rossyi dozwolony jest tylko po poprzedniczej desinfekcyi; jeżeli welna owcza była myta fabrycznie, dostatecznem będzie poddanie desinfekcyi tylko opakowania.

Wełna owcza nie myta fabrycznie, poddana ma być desinfekcyi w lokalach zamknietych za pomocą kwasu siarczanego.

- 4. Zakaz przywozu i przewozu pierza, wydany rozporządzeniem ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 7 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 50) zmienia się w ten sposób, że przywóz i przewóz pierza z Niemiec zostaje znowu pozwolony.
 - 5. Koszta desinfekcyi ponosić mają strony. Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

16.

Rozporządzenie ministerstw handlu i skarbu z dnia 1 lutego 1879,

tyczące się wykonania postanowień Traktatu handlowego i żeglarskiego z Włochami z dnia 27 grudnia 1878 (Dz. u. p. Nr. 11 z r. 1879).

We względzie wykonania Traktatu handlowego i żeglarskiego między monarchya austryacko-węgierska a Włochami z dnia 27 grudnia 1878 (Dz. u. p. Nr. 11 z r. 1879) stanowi się w porozumieniu z Rządem król. węgierskim co

nastepuje:

1. W skutek postanowień tyczacych się cła, umówionych w Taryfie B tego Traktatu dla towarów przywożonych do monarchyi austryacko-wegierskiej, zaprowadza się w powszechnej austryacko-wegierskiej Taryfie cłowej z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 67) dla towarów nadchodzących z państw, którym się najbardziej sprzyja, następujące zmiany:

Tar w	ozycya yfy cło- ej po- zechnej		Oznacze- nie na przy- szłość	Tekst zmienionych pozycyj Taryfy	Skala oclenia	Kw ed zł.	
	4 b.	dzieli się, jak następuje:	4 b. 1	Figi suszone	100 K.	5	
			12	Jabłka granatowe, pineolki (orzechy cyr- belowe) wyłuskane, jagody winne, su- szone, koryntki, rodzynki	77	6	
	4 c.	zniża się cło, jak nastę- puje:	4 c.	Cytryny, limonie, pomarańcze	77	4	_
	4 d.	dzieli się i zniża, jak l	4 d.	Daktyle, pistancye	27	12	_
		następuje:	4 e.	Migdaly, suche (w lusce lub bez)	"	10	_
			4 f.	Migdaly, niedojrzałe (w łusee)	77	2	_
				Ryż:			
	b. 1	zniża się cło:	8 b. 1	wyłuszezony		1	
	10 a.	uwalnia się od cła	10 a.	Ryby świeże; raki rzeczne i ze strumieni, ślimaki świeże	77	bez o	płaty
	10 c.	zniża się	10 с.	Ryhy, szczegółowo nie wymienione, so- lone, wędzone, suszone	73	3	
1	11 k.	uwalnia się od cła	11 k.	Muły, mułoosły i osły	1 sztuka	bez o	płaty
	15 b.	zniża się	15 b.	Kiełbasy miesne (także kiszki z krwi, watroby i słoniny)	100 K.	16	
	15 d.	zniża się	15 d.	Ser	27	4	40
1	16 a.	dzieli się, jak następuje:	16 a. 1	Masło, świeże, solone, przetopione	27	4	_
			2	Tłuszcz wieprzowy i gęsi, słonina	77	8	
	17 b.	zniża się	17 b.	Oliwa w beczkach, workach i pęcherzach	79	2	40
	22 c.	zniża się	22 c.	Ciasto (t. j. makaron i tego rodzaju wy- roby z maki, nie pieczone)	77	1	_
2	26 a. 2	dzieli się, jak następuje:	26 a. 2	Ziarnka piżmakowe; masło kakaowe; kam- fora; oczyszczona (rafinowana); ku- beby; galgant; żywica jalapowa; woda wawrzyno-śliwowa; balsam muszka- towy (masło muszkatowe); makowice (opium); wódki: lawendowa, poma- rańczowa, różana i inne wonne (bez wyskoku winnego); olejki: bursztyno- wy, z rogu jeleniego, kauczukowy, wa-			
				wrzynowy, rozmarynowy i jałowcowy	77	6	
		(3	Sok lukrecyowy	n	4	

Pozycya Taryfy eło- wej po- wszechnej		Oznacze- nie na przy- szłość	Tekst zmienionych pozycyj Taryfy	Skala oclenia	Kwota ela zł. e.
28 с.	uwalnia się od cła	28 с.	Sok limoniowy (cytrynowy)	100 K.	bez ['] opłaty
37 g.	dzieli się przez przydanie uwagi jak następuje:	37 g.	Towary powroźnicze:		
		1	niebielone, niebarwione; pasy, taśmy, węże, wiadra, także bielone; wszyst- kie towary te także napuszczone ma- zią, klejem, pokostem	77	3 -
			Uwaga:		
			Liny, powrozy, także bielone, napuszczone mazią lub niebarwione	n	1 50
39 a,	dzieli się, jak następuje:	39 a. 1	Towary jedwabne przednie, t. j. towary z jedwabiu lub peli wyłącznie, z wyjątkiem wymienionych pod 2 gładkich tkanin wyłącznie z jedwabiu; blondyny; koronki (chustki koronkowe); towary tkackie haltowane; towary		
			w połączeniu z nitkami metalowemi lub przędzą szklaną	n	300 —
40 c. 2	opiewać bedzie	2 40 c. 2	Tkaniny gładkie z jedwabiu wyłącznie . Kapelusze męskie pilśniowe, wełniane	79	200 —
	1		lub z innych włosów zwierzęcych, także ubrane	n	90 -
		42 g. 1	Kapelusze słomkowe i inne kapelusze szcze- gółowo nie wymienione, nie ubrane *)	1 sztuka	_ 10
4 2 g.	zmienia się i zniża, jak z następuje:	2	Kapelusze ze słomy, trzciny, łyka, sito- wia, fiszbinu, liści palmowych lub łubu, ubrane	n	- 20
			*) U w a g a. Podług tej pozycyi po- stępować należy także z kapeluszami nie ubranemi, które z powodu swego mate- ryału należą do pozycyi 40 d) Taryfy ełowej powszechnej.		
			10		
04.1.0					
z 61 b. 3 i 61 c. 4	wyłączają się bez zmiany tekstu tych pozycyj ar- tykuły obok wymienio- ne i poddają opłatom				
	następującym:	61 d	Parasole i parasolki:		10
		1 2	z jedwabiu	ת ת	$\begin{vmatrix} - & 48 \\ - & 24 \end{vmatrix}$
65 a.	dzieli się, jak następuje:	65 a. 1	Świece woskowe, pochodnie woskowe, stoczki, świeczki nocne	100 K.	10 -
		2	Zapałki woskowe i zapałki stearynowe .	100 K.	3 -
	-				

2. Aby uzasadnić prawo do poblażliwego postępowania cłowego, wyrazić potrzeba w obudwu egzemplarzach deklaracyi towarowej, że towar pochodzi

z państwa traktatem związanego.

3. W postepowaniu wchodowem z winami włoskiemi, które stosownie do protokołu końcowego ustęp 5 do Taryfy B, tudzież stosownie do ustępu 3 deklaracyi c. i k. pełnomocników z dnia 27 grudnia 1878, podlegają cłu w kwocie 3 zł. 20 c. od 100 kilo, tudzież z kapeluszami słomkowemi grubemi, nie ubranemi, z Wenecyi, które stosownie do ustępu 7 protokołu końcowego do Taryfy B podlegają cłu w kwocie 5 c. od sztuki, domagać się potrzeba świadectw pochodzenia wygotowanych należycie podług postanowich protokołu końcowego do Art. VIII (§. 2) a nie wolno w obudwu tych przypadkach poprzestać na fakturze lub innem poświadczeniu.

Kapeluszom słomkowym grubym, nie ubranym, z Wenecyi, podlegającym cłu zniżonemu, dozwolony jest wstęp tylko przez komory graniczne pomiędzy

Ala a Korminem.

Ocleniu wchodowemu poddane być mogą stosownie do szczególnych upoważnień, które będa udzielone, tak na komorach granicznych tej przestrzeni jak i na upoważnionych do tego komorach w głębi okręgu cłowego. Komorom tym, aby mogły odróżniać kapelusze słomkowe weneckie grube od innych, wydane będa okazy, podlug których maja się ściśle kierować.

4. Tytuń i sól kuchenna wolno będzie przewozić tylko za szczególnem po-

zwoleniem e. k. ministerstwa skarbu.

5. Istniejace już uwolnienie bydła targowego i pastewnego od celł wchodowych (a ze strony Włoch także od celł wywozowych) stosowane będzie na przyszłość w sposób określony szczegółowo w protokole końcowym do artykułu X (w §. 9 I aż do X), także do bydła prowadzonego na przezimowanie z jednego okręgu do drugiego i do jego płodów. Uwalnianie stron od przyprowadzania bydła na komorę pograniczną, wzmiankowane w rzeczonym paragrafie 9 protokołu końcowego pod II i III, tudzież w ogólności uwalnianie stron od oznajmiania na komorze wstępu i występu, należy do dyrekcyj skarbowych powiatowych (inspektorów skarbowych i granicznych) a względnie do dyrekcyj skarbowych.

6. Dla obrotu mlyńskiego ziemiopłodów (zboża, strączywa, ryżu) pomiedzy okręgami obu państw zaprowadzone będzie postępowanie zapisowe, ubytek (calo) zaś aż do porozumienia się w tej mierze z Rządem król. włoskim, ustanawiać będą tymczasowo w każdym z osobna przypadku Władze skarbowe krajowe po

wysłuchaniu strony.

Przez mielenie rozumie się także szrotowanie, łuszczenie i wyłuszczanie.

7. Obrót traktatowy apretur będzie się odbywał na przyszłość pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a Włochami tylko co do tych rodzajów uszlachetnienia, które wyszczególnione są imiennie w ustępach c) i d) artykułu X Traktatu handlowego i zeglarskiego z Włochami.

8. Co się tyczy warunków zastrzeżonego w art. II Traktatu handlowego i żeglarskiego uwolnienia podróżujących kupców włoskieh od podatku przemysłowego, tudzież co się tyczy przypuszczenia do obrotu jarmarcznego i targowego,

stosowane beda nadal dotychczasowe przepisy i formularze.

9. Przepisy tyczące się żeglugi i rybołostwa obecnie obowiazujące zachowują się nadal niezmienione w całości z tym jednym wyjątkiem, że poddani włoscy, jak dotychczas do połowu korali, tak od 1 lutego 1879 także do połowu gabek nie będą przypuszczani na morzu terytoryalnem austryacko-węgierskiem.

10. Postanowienia Traktatu handlowego i żeglarskiego z Włochami z dnia 27 grudnia 1878 nabywają mocy od dnia 1 lutego 1879.

Chlumecky r. w.

Pretis r. w.

17.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia I lutego 1879.

tyczące się stosowania do towarów przywożonych do Dalmacyi cełł taryfy B traktatu handlowego i żeglarskiego z Włochami z dnia 27 grudnia 1878 (Dz. u. p. Nr. 11 z r. 1879).

1. W wykonaniu postanowień cłowych Taryfy B przymierza handlowego i żeglarskiego z Włochami z dnia 27 grudnia 1878, tyczących się przywozu do monarchyi austryacko-wegierskiej, zmienia się w porozumieniu z Rządem król. wegierskim Taryfę cłową dalmacką z dnia 18 lutego 1857 (Dz. u. p. Nr. 44), ustanawiając następujące cła dla towarów, nadchodzących z państw, którym się najbardziej sprzyja a od których według Taryfy traktatowej B przypada cło niższe aniżeli według Taryfy cłowej dalmackiej:

Liczba Taryfy cłowej dalmackiej	Nazwa przedmiotów	Skala oelenia	Cło umowne zł. c.
z 2 h. n 2 b. n 2 d. i n 11 c. n 5 b. n 6 c. n 9 c. n 9 c. n 9 c. n 9 g. n 9 g. n 9 g. n 9 h. n 11 a. n 12 b. n 12 d. n 12 e.	Sok lukrecyowy Manna Sok limoniowy (cytrynowy) Jabłka rajskie (żydowskie) Migdały, niedojrzałe (w łusec) Korzeń cykoryowy. suszony Anyż Koledra Koper, kminek, nasienie koniczu, nasionie gorczycy, maka gorczyczna czyli mielona gorczyca (w beczkach itp.) Rzepak olejny Jelenie, kozy dzikie, sarny i dziki, żywe Ryby świeże, raki rzeczne i strumieniowe; ślimaki świeże Ryby solone, wedzone, suszone, z wyjątkiem śledzi Mięso przyrządzone, a to solone, suszone, wedzone, marrynowane Ser Miód, ule, razem z miodem i woskiem Włosy wszelkiego rodzaju, przyrządzone (a mianowicie wyczesane, gotowane, zabarwione lub bejcowane, także w postaci loków); pióra nie wymienione szcze- gółowo (także pierze i pióra do pisania) surowe; pióra do strojów nie przyrządzone Korale, surowe (także wiercone lecz nie rznięte) Pióra do pisania, przyrządzone Chleb, pospolity, tak czarny jak biały, suchary okretowe Oliwa, w beczkach, worach i pecherzach Oleje, tłuszcze, w flaszkach i dzbankach Mydło pospolite	100 K.	hez opłaty 2 2 — bez opłaty

Liezba Taryfy cłowej dalmackiej	Nazwa przedmiotów	Skala oclenia	Cło umowne	
			zł.	e.
z 15 b,	Przędze z lnu, konopi i innych roślinnych istót do przędzenia, z wyjątkiem bawedny i juty	100 K.	1	50
" 15 b. " 15 b.	Płótno pakowe, szare; także worki z niego	77	2 1	- 50
" 16 a.	Odpadki jedwabiu nieprzędzone i jedwab zesnuty (nie- kręcony, Grezze)		bez opłat	y
" 16 b.	Pela (odpadki jedwabiu, uprzędzone), także bielona, lecz nie barwiona; oba rodzaje (l. 1 i 2) także w po- staci nici lecz bez związku z innemi przędziwami		hez opłat	y
" 17	Kapelusze słomkowe i inne, szczegółowo nie wymie- nione, nie ubrane	1 sztuka	_	10
, 17	Kapelusze ze słomy i łyka, ubrane	71	-	20
, 17 z 19 b i 24 d.	Rękawiczki, skórzane (także tylko przekrojone lub w po- łączeniu z towarami tkackiemi i dzianemi) Płyty do odbijania rycin z metalów nieszlachetnych lub	100 K.	40	-
" 19 c. " 24 e.	drzewa		bez opłat	ty
z 20 a.	jednak najmniej naturalnej wielkości Rury gliniane, ozdoby budownicze, także z terrakoty;		bez opła	ty
	towary gliniane z prostej gliny, jakoto pospolite na- ezynia garncarskie, piece ordynarne, kafle piecowe i płyty na podłogę		bez opła	ty
" 21 c.	Wistorki szklane, lite, do świeczników, guziki szklane, korale szklane, paciorki, stop szklany, krople szklane, także barwione	100 K.	2	_
" 21 c.	Towary szklane i emaliowe w połączeniu z innemi ma- teryałami, o ile w skutek tego nie mają należeć do to- warów kauczukowych, skórzanych lub galanteryjnych		12	
	a) Bibuła pospolita i siwa; szorstki papier pakowy (klejony lub nieklejony); b) tektura, ordynarna (także tak zwana kamienna), tek-	, jo	114	
" 22 a.	tura do pras, tektura maziowa (pilśń asfaltowa), masa włóknisto-drzewna; c) papier łupkowy i tablice z niego (bez połączenia			
	z innemi materyałami), papier pumeksowy, szklany, pinskowy i szmirgłowy d) papier pakowy, gładzony, barwiony, łakierowany		hez opła	ty
" 22 b.	lub maziony, także klejony; e) papier, nieklejony, ordynarny (gruby, siwy, białawy i zabarwiony), wszelki papier drukowy nieklejony; f) wyroby z tektury kamiennej, asfaltu i tym podobnych			
, 22 b.	materyułów, nie pokostowane ani lakierowane, także w połączeniu z drzewem lub żelazem	100 K.	2	_
, 24 U,	Papier, szczegołowo nie wymieniony (to jest nie objęty pod α aż do f, tudzicż z wyjątkiem papieru złotego i srebruego, papieru zozdobami złotemi lub srebrue-			
	mi, różnobarwnego, wygniatanego lub przekłówane- go, obić papierowych i towarów papierowych), także litografowany, drukowany lub liniowany, na dewizy, etykiety, listy przewozowe, rachunki itp. przyrzą-			
" 22 b.	džony; tektura malarska	77	3	-
" 22 c.	mapy (naukowe), nuty	100 K.	bez opład	ty —
, 22 c. z 22 c. i 27 d.	Ryciny na papierze, t. j. miedzio- i staloryty, litografie, drzeworyty, obrazy drukowane barwami, fotografie itp. Malowidła, t. j. malowidła na dwzewie i metalach nie-		bez opła	ty
	szlachetnych, nie pokostowane, na płótnie i kamieniu, tudzież obrazy oryginalne i rysunki na papierze		bez opła	ty

Liczba Taryfy cłowej dalmackiej	Nazwa przedmiotów	Skala oclenia	Cło umowne zł. c.
z 24 a. " 24 b. " 24 b. " 24 d.	Towary drewniane, najpospolitsze, t. j. grube, surowe, niebarwione towary bednarskie, tokarskie i stolarskie, drewniane. także towary drewniane i kołodziejskie tylko wyheblowane; machiny ordynarne (także warsztaty tokarskie, magle, młynki, prasy, kołowrotki i krosna), wyroby koszykarskie proste (n. p. kosze pakowe, plecne, półkoszki i kosze na bielizne, więcierze itp.), miotły z chrustu; sprzety rolnicze, ogrodowe i kuchenne; zabawki grube, tylko heblowane, wykrawywane lub toczone; wszystkie te towary ani barwione, bejcowane, pokostowane lub polerowane, ani też połączone z innemi materyałami		bez opłaty bez opłaty bez opłaty
, 24 d. , 24 e. , 26 b. , 27 a. z 27 a. i b. z 27 b. , 27 c. , 27 c. , 27 c. , 27 d. , 28 a. , 28 e.	goży, trzeiny, słomy i koszykarskiemi, metalami nie- szlachetnemi, szkłem lub skórą pospolitą Odlewy gypsowe lub siarkowe monet, rznietych ka- micni itd. Sprzety wysłane bez obicia Narzędzia muzyczne Parasole i parasolki jedwabne Parasole i parasolki z innych materyj Korale (prawdziwe i nieprawdziwe), obrobione, lecz nie- oprawione Wstążki słomiane (plecionki wstążkowe ze słomy wszel- kiego rodzaju), nie połączone z innemi materyałami Kapelusze łubiane bez ubrania Kapelusze z trzeiny, sitowia, fiszbinu, liści palmowych lub łubu, ubrane Rogoże pod nogi i maty (rogoże do wozów itp.) z łyka, sitowia, włókien, orzecha kokosowego, trawy, także trawy morskiej, sitowia, z odpadków trzeiny do krzeseł i słomy, niebarwione Kwas borowy, kamień winny oczyszczony Cytrynian wapna i winian wapna Wyciągi marzanny; wyciąg drzewa kasztanowego Wyciągi barwnicze, szczegółowo nie wymienione Zapałki woskowe i stearynowe Patyczki do zapalania	100 K. 1 sztuka 100 K. 1 sztuka 100 K. 1 sztuka	3 bez opłaty 12 10 48 24 2 2 20 1 bez opłaty bez opłaty bez opłaty bez opłaty bez opłaty

2. Aby uzasadnić prawo do stosowania cell tej Taryfy umownej (ustep 1), wyrazić potrzeba w obudwu deklaracyach towarowych pisemnych, że towar po-

chodzi z państwa traktatem związanego.

3. Postanowienie §. 14 rozporządzenia z dnia 18 lutego 1857, według którego od towarów tamże wymienionych, jeżeli przywożone są z powszechnego anstryacko-wegierskiego okregu cłowego do Dalmacyi, opłacać się ma tylko połowe cła wwozowego, stosowane będzie pod istniejącemi warunkami także do cełł tej Taryfy umownej (ustęp 1).

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VII. — Wydana i rozesłana dnia 4 lutego 1879.

18.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2 lutego 1879,

tyczące się warunków, pod któremi podróżnym i ich rzeczom dozwalane być moze przestąpienie granic monarchyi.

Podróżnym, przybywającym z Rossyi, przestępowanie granic monarchyi dozwolone być ma tylko wtedy, jeżeli paszporty ich zawierają potwierdzenie ze strony Władz ces. rossyjskich, jako osoby o które chodzi, od 20 dni przed wydaniem tego potwierdzenia, nie przebywały w guberni astrachańskiej lub w innych guberniach rossyjskich, w których panuje zaraza grasująca w pewnych miejscach gubernii astrachańskiej i jeżeli ze względu na czas, który upłynął od tego potwierdzenia urzędowego, nie zachodzi wątpliwość, czy podróżny nie mógł przebywać później w takich guberniach. Co do podróżnych przybywających okrętem z portów rossyjskich, pobyt na morzu uważany będzie za pobyt w okolicach niepodejrzanych. Rzeczy podróżnych, przybywających z guberni podejrzanych, poddawane będą desinfekcyi u wejścia w granice monarchyi.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy w ośm dni po ogłoszeniu.

Auersperg r. w.

(Polnisch.)

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 5 lutego 1879.

19.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 25 stycznia 1879,

tyczące się sporządzania projektów budowy kolei żelaznych i czynności urzędowych z tem w związku będących.

Ze względu na przepisy ustawy z dnia 18 lutego 1878 (Dz. u. p. Nr. 30) o wywłaszczeniu w celu budowy i ruchu kolei żelaznych, wydaje się dla kolei żelaznych parowych nastopujące przepisy odmienne od przepisów rozporządzenia z dnia 4 lutego 1871 (Dz. u. p. Nr. 8).

1. Koleje publiczne.

A. Projekty przygotowawcze.

§. 1.

Pozwolenie do wykonania robót technicznych przygotowawczych pod koleje żelazne, dawane będzie najwięcej na sześć miesięcy i termin ten przedłużony będzie tylko pod tym warunkiem, jeżeli jeszcze przed jego upływem wymienione poniżej dokumenta złożone zostaną w ministerstwie handlu i jeżeli ministerstwo handlu uzna je za zadawalające, mianowicie:

1. Karta generalna instytutu geograficznego wojskowego na skalę 1:75.000, 1:144.000 lub 1:288.000 (zawsze najnowsze wydanie kraju o który chodzi), z uwidocznieniem w przybliżeniu kierunku zamierzonej nowej kolei i dokładnem wykreśleniem kolei ją otaczających, już w ruchu będących lub budowanych.

2. Szkie profilu podłużnego, w którym dla długości użyć należy tej samej skali co w karcie a dla wysokości 50 razy większej, wymienić wysokość nad poziom morza działów wód, które kolej ma przecinać i dolin między niemi leżących, jakoteż projektowanych wzniesień i spadków.

3. Obliczenie prawdopodobnych kosztów budowy, przychodów surowych i

czystych, tudzież spodziewanych odsetków od kapitału zakładowego.

4. Wyjaśnienie, jakich z projektowanej kolei spodziewać się należy korzyści dla gospodarstwa społecznego lub w ogóle dla publicznego dobra, tudzież, jakie

(Poinisch.)

już osiągnięto i jakie są jeszcze spodziewane wypadki pod względem technicznym, wyjaśnienie tyczące się waryantów, zamierzonego urzadzenia ruchu użytkowania wspólnie dworców, w których się koleje zbiegają itd.

§. 2.

Dla uzyskania koncesyi na zasadzie §. 5 ustawy o koncesyach na koleje żelazne (Rozporządzenie ministerstwa handlu, przemysłu i budowli publicznych z dnia 14 września 1854, Dz. u. p. Nr. 238), petenci przedstawić powinni następujące projekty, jeżeli te nie były sporządzone urzędownie:

1. Karte generalna jak w §. 1 z dokładnem oznaczeniem zamierzonej linii;

2. Karte topograficzną szczególowa (najnowsze wydanie) na skale 1:25.000 albo 1:28.800 z oznaczeniem tych przestrzeni, które przechodzą przez nadane miary górnicze lub kopalnie eksploatowane;

3. Profil podłużny generalny na skale 1: 100.000 dla długości i 1:2000

dla wysokości;

4. Profil podlużny szczególowy na skale 1:10.000 dla długości i 1:1000

dla wysokości;

5. Zbiór profilów poprzecznych (1 lub 2 na kilometr) na skalę 1:200 odnoszących się do tych miejse kolei, gdzie stoki gór są bardzo spadziste, gdzie trzeba będzie rzeki zregulować lub drogi przełożyć, lub gdzie w ogóle nadzwyczajne okoliczności utrudniać bedą budowę kolei;

6. Kosztorys sumaryczny, oparty ile możności na rezultatach z doświadczenia wiadomych, podający koszta całej kolei i średnie jednego kilometra, zawie-

rający następujące rubryki:

a) roboty przygotowawcze i nadzór budowy;

b) wykup gruntów i wszelkie wynagrodzenia za grunta, tudzież za roboty w celu ubezpieczenia od ognia;

c) roboty ziemne (wszelkiego rodzaju);

d) roboty poboczne (ubezpieczenie szkarp zaplantowaniem, drenowaniem, wybrukowaniem, narzuceniem kamienia, podporami lub ścianami murowanemi, żwirowanie dróg itd.);

e) przejazdy, przepusty i mosty, których otwór w świetle nie przechodzi 20

metrów;

f) wielkie budowle, jakoto wiadukty i tunele (obliczając ich cenę na jednostkę miary bieżącej);

g) wyżwitrowanie toru (łącznie z położeniem budowy wierzchniej);

h) budowa wierzehnia (łącznie z obrotnicami, wagami pomostowemi, żórawiami, sygnałami);

i) budynki (z urządzeniem mechanicznem stacyi wodnych i warsztatów);

k) wydatki rozmaite (ogrodzenie, znaki, telegraf, ruchomości, zaopatrzenie warsztatów, zapasy, wydatki przygotowawcze do otwarcia ruchu itd.);

l) park.

7. Sprawozdanie techniczne uzasadniające i objaśniające cały projekt, mianowicie co się tyczy wybranych punktów przejścia przez działy wód, jakości gruntu pod względom geologicznym, przyjętych spadków i najmniejszych promieni krzywizn, normalij przyjętych za podstawę, wielkich budowli na torze bieżącym niezbędnie potrzebnych, ilości i położenia dworców i stacyj itd.

Nadto w załączkach tabelarycznych wyszczególnić należy odległość stacyj, stosunki kierunku i spadków kolei, ilość i wymiary budowli na torze bieżącym.

Waryanty, jeżeli są jeszcze takie, co do których nie zapadła decyzya za pierwszem podaniem (§. 1), należy z sobą porównać i wyłuszczyć ich korzyści,

jakoteż niedogodności.

Rzad zastrzega sobie, że w razie potrzeby zażada odręcznie, aby mu przedstawiono plan sytuacyjny, który służył za podstawę do narysowania specyalnego profilu podłużnego (Nr. 4).

§. 3.

Jeżeli ministerstwo handlu uzna przedstawiony projekt za odpowiedni, za-

rzadzi rewizyą szlaku.

Ubiegający się o koncesya przedstawić ma w tym celu interesowanym Władzom administracyjnym kopie dokumentów 1, 3 i 7 w Sfie 2gim wzmiankowanych w ilości, którą wyznaczy każda Władza krajowa.

Kopie te wystawione będa przez ośm dni w siedzibie interesowanych Władz

administracyjnych pierwszej instancyi, gdzie każdemu wolno je przegladać.

O wystawieniu planów zawiadomić należy stosownie gminy a zwierzchności ich obowiązane są podać do wiadomości, gdzie i kiedy mogą być przeglądane.

Uwagi, jeżeliby je czyniono, zapisane zostana w osobnym protokole lub do niego dołaczone a po upływie terminu Władza administracyjna pierwszej instan-

cyi przeszle je ze swoja opinia Władzy krajowej.

Następnie zbiera się pod przewodnictwem Władzy administracyjnej krajowej i jeżeli ministerstwo handlu nie zarządzi inaczej — w jej siedzibie, komisya, do której w każdym z osobna przypadku powoluje minister handlu reprezentantów Władzy krajowej, inspekcyi naczelnej kolei austryackich, ministerstwa wspólnego wojny, Izb handlowych, wydziału sejmowego a według okoliczności Władzy górniczej, tudzież wszelkich innych Władz i korporacyj, której szczególnem zadaniem będzie zbadać nową kolej i położenie stacyj pod względem wojskowym, administracyjnym, handlowym i ekonomicznym, roztrząsnąć interesa i nabyte prawa istnicjących zakładów transportowych, w ogóle wyrzec, czy można pozwolić na budowe projektowanej kolei, udecydować, który z proponowanych waryantów ma być wybrany lub zaproponować zmianę w kierunku kolei.

Zanim się komisya zbierze, ministerstwo wspólne wojny, jakoteż Władza administracyjna krajowa i inspekcya naczelna kolei austryackich, jeżeli to uznają za potrzebne, moga wysłać na miejsce swoich reprezentantów dla obejrzenia

szlaku.

Za materyal do obrad služa komisyi nadeslane protokoly, wnioski jej członków, jakoteż petycyc jej odstapione lub wprost do niej podane.

Ubiegajacy się o koncesya lub jego zastępca zasiadać może w komisyi z glo-

sem doradczym.

Komisya ma prawo przesłuchać także inne osoby.

§. 4.

Na zasadzie protokolu komisyi, który będzie przedstawiony ministerstwu handlu, jakoteż na zasadzie innych wyników rewizyi szlaku, orzeka Rząd, czy można pozwolić, czy kolej zasługuje na wybudowanie i jaki ma wziąć ogólny kierunek, tudzież — z zastrzeżeniem stanowczej decyzyi w swoim czasie na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne — pod jakiemi warunkami można uzyskać koncesyą.

§. 5.

Koleje, które wybudowane być maja kosztem Rządu, podlegaja także rewizyi szlaku przepisanej w §fie 3cim.

B. Szlak ostateczny.

§. 6.

Po nadaniu koncesyi a względnie po uchwaleniu, że kolej wybudowana być ma kosztem Rzadu, przedewszystkiem przedstawić należy ministerstwu handlu projekt szlaku ostatecznego.

Projekt ten, który sporzadzony być ma na zasadzie decyzyi ministeryalnej,

wydanej w myśl §fu 4go obejmować ma:

1-7. Dokumenty wzmiankowane w sfie 2gim, tudzież

8. Plan sytuacyjny na skale najmniej 1:2880 (plan sytuacyjny mniejszy) z obwodnicami poziomemi lub przynajmniej ze znamionami niwelacyjnemi po prawej i lewej stronie kolei. Gdzie ma być wykop, oś kolei oznaczona będzie żółto, gdzie nasyp, czerwono. Oznaczyć także należy przynajmniej w przybliżeniu tunele, wiadukty, mosty, przepusty, przejścia przez drogi, tudzież przełożenia dróg i regulacya rzek.

Rzad zastrzega sobie, że jeżeliby przedstawiony plan nie był kopią oryginalu planu z obwodnicami poziomemi, może tego ostatniego zażądać odręcznie

do przejrzenia.

§. 7.

Gdyby projekt szlaku ostatecznego różnił się znacznie od zatwierdzonego projektu przygotowawczego (§. 4) lub poruszał nowe kwestye publiczne, Mini sterstwo handlu zarządzić może przed zatwierdzeniem go nowa, całkowita luł częściowa rewizya szlaku.

Szlak ostateczny zatwierdza się zawsze z zastrzeżeniem zmian, które w cza-

sie obchodu administracyjnego okazać się mogą potrzebnemi.

C. Ilość i położenie stacyj.

§. 8.

Po zatwierdzeniu szlaku ostatecznego przedstawić należy ministerstwu handlu celem ustanowienia ilości i polożenia dworców, stacyj i przystanków, następujące projekty:

1. Kartę generalna instytutu geograficznego wojskowego (§. 1, Nr. 1) z linią czerwono narysowaną i oznaczeniem projektowanych miejsc na stacye, tudzież

stacyj znajdujacych się na liniach już w ruchu będacych;

2. Sprawdzony profil podłużny ogólny (§. 2, Nr. 3);
3. Zbiór planów sytuacyjnych projektowanych dworców, stacyj i przystanków (na skalę najlepiej 1:5000 a najwięcej 1:2880) z oznaczeniem budynków i dróg do nich prowadzących, o ile można w takim rozmiarze, aby przylegla

osada była widoczna,

4. Objaśnienie, w którem o ile stacye lub przystanki projektowane są nie na istniejących gościńcach lub drogach publicznych — poczynione być mają stanowcze wnioski pod względem technicznym i finansowym, tyczące się budowy dróg do nich prowadzących.

§. 9.

Jeżeli nie zachodzą żadne szczególne przeszkody lokalne, dworce, stacye i

przystanki projektować należy w linii poziomej.

Gdy sie odgałęziają koleje, do rozmaitych zarządów należące, zwracać należy uwage na to, aby służba dla pociągów osobowych, a o ile można także dla towarowych, polączona była pod wspólnym zarządem i na wspólnym dworcu.

Aby ułatwić osiągniecie tego celu, nowe przedsiębiorstwo porozumieć się powinno z dawniejszemi kolejami interesowanemi w każdym razie przed podaniem projektu stacyj, jeżeli to nie nastąpiło przed nadaniem koncesyi.

Dla nowych stacyj proponować można nazwy podwójne tylko wtedy, gdy

to jest koniecznie potrzebno dla odróżnienia ich od stacyj już istniejących.

§. 10.

We względzie projektu wzmiankowanego w sfie 8mym odbędzie się czyn-

ność urzędowa w taki sam sposób, jak przy rewizyi szlaku (§. 3).

Komisya do stacyj wyrzec ma zdanie swoje nietylko co do ilości i polożenia stacyj wystawić się mających, lecz także co do ich nazwy, jakoteż co do dróg do nich prowadzacych i ich kierunku.

Dolożyć należy starania, aby się porozumiano co do pokrycia kosztów, ter-

minu ukończenia i utrzymania na przyszłość dróg prowadzących do stacyj.

W krajach, gdzie istnieja ustawy o drogach prowadzących do kolei żelaznych, postapić należy z drogami, które maja być budowane konkurencyjnie, w myśl przepisów tychże ustaw.

Rząd zastrzega sobie, że dopiero wtedy pozwoli na wystawienie stacyi, gdy

sprawa drogi do niej prowadzącej będzie zalatwiona.

§. 11.

Jeżeli w skutek decyzyi ministerstwa handlu co do położenia stacyj potrzeba będzie zmienić szlak już zatwierdzony, natenczas stosownie do tego, czy zmiana jest bardziej lub mniej ważna, ministerstwo jednocześnie orzecze, czy należy przedstawić nowy osobny projekt (podług §. 6), lub czy tylko ma być uwzględniona w projekcie szczegółowym.

§. 12.

Także wtedy, gdy chodzi o wystawienie lub zwiniecie dworców, stacyj i przystanków na kolejach już w ruchu będacych, zwyczajnie decyzya w tym względzie nie będzie wydawana bez komisyi do stacyj w §fie 10tym przepisanej. Komisya ta jednak zwołana być może do tego nie do siedziby Władzy krajowej, lecz w inne miejsce, a według okoliczności odbyć się może razem z obchodem administracyjnym.

Wyraźnie wyłączają się nie publiczne miejsca do ładowania i przystanki otwarte na próbę, które ministerstwo handlu zamknąć może napowrót bezzwło-

cznie.

D. Obchód administracyjny.

§. 13.

Dopiero po zatwierdzeniu stacyj linia zostanie szczególowo wytknięta i przystąpi się do wypracowania projektów szczególowych.

Jeżeliby przy tem, jak to jest rzeczą naturalną, potrzebne były mniej ważne zmiany w szlaku zatwierdzonym, nie będą im z zasady czynione trudności.

Dla uniknienia zbyt częstych zarzutów podczas obchodu administracyjnego trzymać się należy przy sporządzaniu projektów szczegółowych następujących

prawidel:

Dla przejazdów (do dróg wozowych) z przesłami żelaznemi lub drewnianemi, projektować należy wysokość w świetle w ilości nie mniej niż 3·20 metrów, ale też, o ileby chodziło tylko o cele komunikacyjne, nigdy więcej nad 4·50 metrów.

Dla przejazdów sklepionych dawać należy wysokość w środku o ½ wysokości strzałki większą, niż w mostach belkowych.

Szerokość w świetle dla przejazdów dołem lub góra wyznaczać należy po-

dług potrzeb miejscowych.

Na gościńcach i w ogóle gdzie przejazdy mają znaczenie pod względem wojskowym, wysokość w świetle nie powinna wynosić mniej niż 4 metry (dla konstrukcyi belkowej) a szerokość w świetle mniej niż 5 metrów.

Droga idaca po poziomie kolei przecinać ja powinna pod katem nie

mniejszym niż 45°.

Gdzie są przejścia na poziomie do przejazdu, tam po obu stronach kolei droga lub gościnice po za zamkniętemi kobylicami do wypoczynku dla zwierząt pociągowych powinna być o ile można na długość przynajmniej 10 metrów pozioma lub lekko pochylona.

Gdy potrzeba przełożyć drogę lub gościniec, dawać im należy następujące

najwieksze pochyłości:

na gościńcach skarbowych 3 od sta,

" gościńcach krajowych i powiatowych 4 od sta,

" innych drogach 6 od sta.

Jeżeli jednak gościniec i drogi mają już większe spadki pomiędzy najbliższemi ważnemi wezłami, te ostatnie według okoliczności można także wziąć za podstawe.

Rowy ziemne projektować należy tak, aby można było uwolnić je grunto-

wnie od wody.

Gdzie jest mowa o szerokościach i wysokościach w świetle bez bliższego objaśnienia (mianowicie w §fie 14 Nr. 2 i 7) odnoszą się one zawsze do podeszwy i środka drogi a względnie do zera wody i biorą się prostopadle do murów podporowych.

§. 14.

Ażeby ministerstwo handlu zarządziło obchód administracyjny, przedstawić mu należy następujące zalączki:

1. Kartę topograficzną szczególową sprawdzoną (§. 2 Nr. 2);

2. Plan sytuacyjny a wzglednie wykupu gruntów na skale 1:1000 (plan sytuacyjny wielki) ze stacyami i budkami strażniczemi, szkarpami, przełożeniami dróg i rzek, przejazdami góra i dolem, jakoteż przejściami na poziomie i budowlami na bieżącym torze w ogólności, podając ich otwory i wysokości w świetle, jakoteż zamierzone granice wykupu i numera katastralne parceli gruntowych przez które kolej przechodzi, tudzież sąsiednich.

Przedsiębiorstwu kolejowemu wolno jest odłączyć plan wykupu gruntów od właściwego planu sytuacyjnego, to jest przedstawić dwa plany zamiast jedne-

go, o którym tu jest mowa;

3. Profil podłużny szczegółowy na skale 1:2000 dla długości a 1:200 dla wysokości;

4. Zbiór ważniejszych profilów poprzecznych z ważniejszemi rezultatami sądowania;

5. Profile średnie podłużne i poprzeczne wszystkich znacznie przełożonych

dróg i wód bieżących;

6. Tablicę stosunków kierunku i spadków kolei;

7. Tablice dróg i wód bieżących z wymiarami głównemi budowli na torze bieżącym i przejść na poziomie z wymienieniem korporacyj lub stron biorących na siebie utrzymanie każdej drogi lub wody bieżącej, która ma być przełozona lub na nowo uregulowana.

8. Wykaz zapotrzebowanych gruntów i praw. W wykazach tych wymienić należy Sądy powiatowe, w których okręgach leżą gminy, wszelkie numera katastralne i powierzchnie parcel, co do których nastąpić ma wywłaszczenie, jakoteż

zapotrzebowane grunty (§. 12 ustawy o wywłaszczeniu);

9. Wykaz nazwisk i mieszkań osób wywiaszczonych sporządzony podług §. 14 ustawy o wywłaszczeniu.

Ten ostatni wykaz można jednak posłać także wprost Władzy administra-

cyjnej krajowej w jednym egzemplarzu.

Tak samo jak dokumenty oznaczone numerami 2 (plan wykupu gruntów) 8 i 9 wystawić należy w gminach miejscowych także tablice oznaczona liczba 7, z zachowaniem przepisów podanych w §. 14 ustawy o wywłaszczeniu. Tyczy sie to także obszarów dworskich w Galicyi i Bukowinie.

W tym celu dokumenta 2, 7, 8 i 9 wystawiać należy podzielone podług

gmin katastralnych.

Ministerstwo handlu zajmie się zbadaniem przedwstępnem przedstawionego projektu szczegółowego i jeżeli uzna, że może być wykonany, zarządzi obchód administracyjny (§. 12 ustawy o wywłaszczeniu). Obchód zarządzić może także warunkowo, z zastrzeżeniami co do pojedynczych części projektu.

§. 15.

Komisya przeznaczona do obchodu administracyjnego składa się:

a) na zasadzie §fu 13go ustawy o wywłaszczeniu z reprezentata Władzy administracyjnej krajowej, który przewodniczy komisyi, z reprezentanta inspekcyi ogólnej kolei austryackich, tudzież z reprezentanta Władzy administracyjnej powiatowej, w której okręgu leży przedmiot czynności urzędowej;

b) nadto z reprezentanta ministerstwa spólnego wojny a według okoliczności także władzy górniczej i innych członków, których ministerstwo handlu

naznaczać będzie w kazdym z osobna przypadku.

Naczelnik rządu krajowego ma prawo wyznaczyć w każdym z osobna przypadku urzędnika technicznego Władzy administracyjnej krajowej, tudzież takiejże Władzy powiatowej, znającego stosunki miejscowe, na doradcę wzmiankowanych reprezentantów tychże Władz.

§. 16.

Zadanie komisyi obchodowej jest dwojakie, mianowicie:

z jednej strony zbadanie tyczące się ustanowienia przedmiotu i rozciągłości wywłaszczenia pod budowę kolei a względnie wydanie zdania o wymienionych przeciw temu zarzutach,

z drugiej strony wydanie zdania o planie budowy ze stanowiska interesu publicznego a względnie o zarzutach przeciw niemu wyniesionych, mianowicie co się tyczy gościńców, dróg i wód bieżacych, które kolej ma przecinać, tudzież co się tyczy położenia i wymiarów budowli na torze bieżącym, zamknięcia dróg itp.

W obu względach komisya proponować może w razie potrzeby zmiany stosunków kierunku i spadków kolei, jeżeliby zmiany takie, pomimo poprzednicze starannej rewizyi szlaku, miały za sobą słuszność.

Może zajmować się także dworcami i stacyami, atoli nie pod względem ich

ogólnego położenia, już zatwierdzonego.

Interesowani mogą przedstawiać komisyi swoje zarzuty, nietylko przeciw żądanemu wywłaszczeniu (§. 15 ustawy z dnia 18 lutego 1878), lecz także prze-

ciw planowi budowy.

Roszczenia, które wywłaszczeni opierają na prawie prywatnem, jeżeli nie tyczą się interesu publicznego i mogą być zaspokojone wynagrodzeniem, nie należą do zakresu działania komisyi obehodowej a ustanowienie tego wynagrodzenia jest rzeczą Sądu (§§. 24 i 27 ustawy o wywłaszczeniu).

§. 17.

Dla każdej gminy katastralnej spisać należy osobny protokół obchodu. Wspominać w nim trzeba zawsze tylko o tych zmianach projektu, których żądają osoby interesowane, rozumie się bowiem samo przez się, że wszędzie, gdzie komisya żadnej zmiany nie proponuje a interesowani jej nie żądają, zasady dokumentów projektu 2, 7 i 8 (§. 14), które od obchodu stanowią integralną część składową protokołu obchodu, uważane być mają za przyjęte a przeto za stano-

wcze i obowiązujące dla wszystkich stron.

Jeżeli komisya za zgodą reprezentantów inspekcyi ogólnej kolei austryackich, ministerstwa spólnego wojny a według okoliczności także Władzy górniczej, jakoteż reprezentanta przedsiębiorstwa kolejowego, zaproponuje zmianę projektu budowy a względnie granie wykupu, natenczas przed zamknięciem protokołu o ile można oznaczyć należy nowe granice na planie sytuacyjnym (§. 14 Nr. 2) i sprostować tablice Nr. 7, 8 i 9, ażeby w razie zgodzenia się wywłaszczonych, orzeczenie wywłaszczające mogło być niezwłocznie wydane (§. 17 ustawy o wywłaszczeniu).

Jeżeli tego uczynić nie można, orzeczenie wywłaszczające dla tej części kolei lub dla parcel o które chodzi, będzie odłożone aż do ustanowienia nowych granic i rozciągłości przez kierownietwo budowy i aż do zatwierdzenia tychże przez inspekcyą ogólną kolei austryackich, czyli też aż póki ministerstwo handlu nie wyda decyzyi a według okoliczności póki się nie odbędzie rozprawa dodatkowa

(§. 21 ustawy o wywłaszczeniu).

Protokoły komisyi obchodowej i akta prześle Władza administracyjna krajowa w pierwopisach razem ze swoją opinią ministerstwu handlu do wiadomości a względnie do stanowczego zadecydowania, następnie zaś zachowywane będą starannie razem z wzmiankowanemi załączkami Nr. 2, 7 i 8 w archiwie Władzy administracyjnej krajowej.

Odpisy protokolów obchodu razem z załączkami wydać należy ministerstwu handlu i przedsiębiorstwu kolejowemu, tudzież, jednak tylko z załączką 7, mini-

sterstwu wspólnemu wojny i inspekcyi ogólnej.

§. 18.

Jeżeli na kolei, którą się buduje lub która jest już w ruchu, ma być coś takiego przebudowane lub przybudowane, co wywiera wpływ na stosunki komu-

nikacyjne kraju, na wody bieżace lub kopalnie, w każdym takim przypadku odbyć sie powinien obchód administracyjny. Jeżeli z tem łaczy sie wywłaszczenie, postapić należy ściśle podług poprzedzajacych §§. 12—17. Jeżeli zaś do takiej budowy nie potrzeba wywłaszczenia, natenczas projekt a względnie propozycyą wystawić należy nie w gminach miejscowych, lecz, jak w §fie 3cim, tylko w starostwach przez dni 8, rozprawę zaś przeprowadzi komisya (§. 15) nie w siedzibie Władzy krajowej, lecz na miejscu.

Jeżeli nie chodzi wcale o drogi i wody bieżące lub kopalnie, nie zwołuje się komisyi obchodowej administracyjnej a co do wykupu gruntów postąpić należy

podług §. 21 ustawy o wywłaszczeniu.

Jeżeli nakoniec budowa nie ma styczności z drogami, wodami bieżocemi i kopalniami a wywłaszczenia nie są potrzebne, ministerstwo handlu może dać pozwolenie nawet bez komisyi miejscowej.

E. Pozwolenie na budowe.

§. 19.

Zadna budowa nie może być wykonana bez poprzedniczego pozwolenia ministerstwa handlu.

Pozwolenie na budowe nie może być ogólne, lecz — jeżeli przedewszystkiem grunt potrzebny pod budowe jest wzięty w posiadanie — wynika dla rozmaitych robót z zatwierdzenia projektów, które się ich tyczą, na zasadzie następujacych przepisów.

§. 20.

Jeżeli normalia profilów kolei sa zatwierdzone, pozwolenie na budowe, tyczące się robót ziemnych i pobocznych, wynika z poprzedniczego zatwierdzenia projektu szczegółowego (§. 14 ostatni ustęp) przez ministerstwo handlu, w zwiazku z wynikiem obchodu administracyjnego, jeżeli odbył się bez zarzutu a według okoliczności z decyzyą ministerstwa handlu.

§. 21.

Pozwolenie do wykonania budowli na torze bieżącym wynika z obchodu administracyjnego jak dla robót ziemnych (§. 20) i z zatwierdzenia odnośnych normaliów przez ministerstwo handlu a względnie budowli na torze bieżącym zaprojektowanych odmiennie dla pewnych miejscowości.

Otwory w świetle (szerokości i wysokości) ustanowione drogą obchodu administracyjnego, jeżeli co innego nie jest wyraźnie wymówione, uważane być mają za najmniejsze i bez ponownej komisyi mogą być powiększone ale nigdy

zmniejszone.

We względzie mostów kolejowych żelaznych obowiązuje rozporządzenie z dnia 30 sierpnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 114). Wszakże kolejom drugorzędnym

moga być dozwolone ułatwienia.

Dla mostów żelaznych lub drewnianych do gościńców i dróg (zwłaszcza dla przejazdów góra), wziać należy za podstawe obliczenia obciażenie w ilości 400 kilogramów na 1 metr kwadratowy powierzehni mostu, jeżeli szczególne stosunki miejscowe nie wymagają wyjatku.

§. 22.

Projekty budynków podawać należy do ministerstwa handlu zwyczajnie na skalę 1:100 dla narysów pionowych a 1:100 lub 200 dla narysów poziomych i

najprzód wydaje o nich zdanie inspekcya ogólna kolei austrvackich ze stanowiska technicznego a następnie Władza administracyjna krajowa ze stanowiska ustawy budowniczej krajowej i interesów miejscowych a w końcu zatwierdza ja ministerstwo handlu.

§. 23.

Plany szlaków (plany sytuacyjne szczegółowe) na stacyach (na skale 1:1000) zatwierdza ministerstwo handlu.

Normalia budowy wierzchniej, sygnałów, urządzeń mechanicznych, ogrodzeń, kobylic drogowych itd. podlegają również zatwierdzeniu ministerstwa handlu.

§. 24.

Projekty lokomotyw i wozów podlegają zatwierdzeniu tylko w razie pienieżnego uczestnictwa Państwa, stósownie do odnośnego układu, jakoteż gdyby chciano zaprowadzić nowe lub niezwykłe wynalazki i urządzenia zasługujące na uwagę ze względu na bezpieczeństwo.

F. Ubezpieczenie od ognia.

§. 25.

Projekty szczegółowe wygotować należy na następujących zasadach:

Za obręb ogniowy uważa się przestrzeń, któraby pokrył dach fikcyjny, pochylony w stosunku 1:3, wznoszący się ponad środkiem toru na 10 metrów, licząc od górnej powierzchni szyn do szczytu a którego rozwartość z jednej i z drugiej strony kolei wynosiłaby po 30 metrów od środka toru.

W obrębie ogniowym budynki nie mogą być nakryte dachami drewnianemi i słomianemi, ani też mieć ścian z desek i pni, chyba że będą powleczone zapra-

wą murarską.

Za materyał ogniotrwały do pokrywania dachów uważa się także tekturę. Atoli do pokrywania domów i takich budynków, w których żywność i pasza są zachowywane, tektura użyta być może tylko za zezwoleniem właściciela.

Budynki przepierzone z wymurowanemi polami uważać się maja za ognio-

trwałe.

Jeżeli panujący kierunek wiatru i inne stosunki miejscowe za tem przemawiają, moga być dozwolone ulatwienia (mianowicie dachy gatowe) w obrębie

określonego powyżej obrębu ogniowego.

Jeżeli budynki są małe a tylko cześć powierzchni dachów lub ścian leży w obrębie ogniowym, natenczas stosownie do wielkości tych powierzchni i do okoliczności miejscowych, ubezpieczyć należy od ognia cała powierzchnia dachów lub ścian lub zostawić ją jak jest.

Jeżeli chodzi o większe powierzchnie dachów, linie graniczne nowego po-

krycia poprowadzić należy równolegle od szczytu lub jego boków.

§. 26.

Roboty mające na celu ubezpieczenie od ognia są przedmiotem osobnej roz prawy komisyjnej, odbywającej się po obchodzie administracyjnym, chyba że jako małego znaczenia mogą być rozważone na obchodzie administracyjnym lub później na rozprawie tyczącej się wykupu gruntów (§. 21 ustawy o wywłaszczeniu).

Projekt, który przedsiębiorstwo kolei ma wygotować i w razie oddzielnego traktowania przedstawić inspekcyi ogólnej, obejmować powinien:

1. wykaz budynków leżących w obrębie ogniowym z wyłuszczeniem jaki

jest teraz stan budowy i jakie roboty sa proponowane;

2. kopia wielkiego planu sytuacyjnego (§. 14 Nr. 2) lub wyciagi z niego;

3. potrzebne profile poprzeczne z wyszczególnieniem budynków o które chodzi.

Komisya, która wysyła Władza administracyjna krajowa, składa się z jej reprezentanta, który jest przewodniczącym, z reprezentanta inspekcyi ogólnej, z reprezentanta technicznego Władzy administracyjnej krajowej.

W razie zarzutów rozstrzyga ministerstwo handlu.

§. 27.

Roboty wykonane w celu ubezpieczenia od ognia sprawdza reprezentant Władzy administracyjnej powiatowej a jeżeliby zachodziły zarzuty, reprezentant inspekcyi ogólnej i reprezentant techniczny Władzy administracyjnej krajowej.

Protokół sprawdzenia wyda przedsiębiorstwu kolejowemu Władza administracyjna krajowa w pierwszym razie bezpośrednio, w drugim razie zaś po za-

siągnięciu decyzyi ministerstwa handlu.

Roboty ubezpieczające od ognia sprawdzone być powinny zanim się rozpocznie ruch pociągów przewożących materyały (§. 28) przeto przepisane roboty i czynności urzędowe należy odpowiednio przyspieszyć.

G. Pozwolenie na użytkowanie.

§. 28.

Tymczasowy ruch parochodów na budujących się kolejach dla przewożenia materyałów i robotników rozpocząć się może tylko za zezwoleniem inspekcyi ogólnej.

W tym celu przedsiębiorstwo kolei udać się ma do rzeczonej władzy z oznaj-

mieniem po której części kolei chce ruch wykonywać i zarazem

a) wymienić osobę ustanowiona do kierowania tym ruchem i odpowiedzialna;

b) przedstawić dowód sprawdzenia robót ubezpieczających od ognia na tejże części (§. 27);

c) jeżeli mosty jeszcze nie wypróbowane (§. 29) podać wagę lokomotyw, któ-

rych używać się będzie tymczasowo.

Inspekcya ogólna pozwalając na wykonywanie ruchu tymczasowego lokomotywami, uwiadomić ma jednocześnie Władze administracyjną krajowa o przepisanych warunkach.

Przed zaprowadzeniem ruchu pociągów służbowych, który zawsze poprzedza otwarcie kolei, postarać się trzeba, jakikolwiek jest stan rzeczy, o pozwolenie

zaprowadzenia tymczasowego ruchu lokomotyw dla calej linii.

§. 29.

Próba mostów kolejowych, żelaznych i drewnianych, odbywa się zawsze na podstawie rozporządzenia z dnia 30 sierpnia 1870, wyjawszy jeżeli stosownie do przyzwolonych szczególnych ulg (§. 21) mianowicie na kolejach drugorzędnych można od niego po części odstąpić.

Próbę mostów wykonywa inspekcya ogólna na żądanie przedsiębiorstwa kolei.

Protokół rezultatu prób spisuje się w dwóch egzemplarzach, z których jeden przedstawić ma przedsiębiorstwo kolejowe komisyi rewizyjnej techniczno-policyjnej (§. 31).

O ile próbowane być maja mosty wystawione dla dróg i gościńców (przejazdy góra) decydować będzie inspekcya ogólna stósownie do zasad potwierdzenia.

§. 30.

Ukończywszy nowa cześć kolei, przedsiębiorstwo obowiązane jest przedstawić ministerstwu handlu w dwóch egzemplarzach:

profil podłużny generalny (§. 2 Nr. 3),
 profil podłużny szczegółowy (§. 2 Nr. 4),

3. kartę szczególowa (§. 2 Nr. 2),

4. plany szlaku (§. 23), ściśle zgodne z wykonaniem.

Jeden egzemplarz tych dokumentów, podklejony płótnem, dołączyć należy do prośby o otwarcie.

Drugi egzemplarz przeznaczony dla ministerstwa spólnego wojny podać na-

leży w przeciagu miesiąca, dołączajac nadto do niego

5. ogólne wyobrażenia mostów z otworem po 5 metrów lub jeszcze większym na skalę najmniej 1:200.

§. 31.

Komisya sprawdzająca przekonać się ma na zasadzie §. 2 ustawy o ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), czy można z zupełną słusznością spodziewać się, że na kolei, która ma być otwarta ruch będzie się odbywał regularnie, bez przerwy i bezpiecznie (porównaj §. 34).

W szczególności komisya przekonać się ma z aktów, czy roboty w celu ubezpieczenia od ognia, jakoteż w razie potrzeby, budowle ubezpieczające w kopalniach, są skończone (§. 27) i czy próby mostów odbyły się podług przepisu z zadawalającym rezultatem (§. 29). W protokole komisyi wspomnieć należy wyraźnie o stanie każdej budowy, która ma być wykonana dla administracym wojskowej.

Rewizya techniczno-policyjna odbyć się powinna najmniej na pięć dni przed

zamierzonym otwarciem ruchu.

Komisya składa się:

z dwóch reprezentantów inspekcyi ogólnej kolei austryackich, z których starszy stopniem przewodniczy komisyi,

z reprezentanta Władzy krajowej administracyjnej.

Pozwolenie otwarcia daje ministerstwo handlu na wniosek komisyi.

Jeżeli do czasu otwarcia kolei drega do pewnej stacyi prowadząca, które wybudowanie było zawarowane, nie jest skończona, stacya ta może być aż do dalszego rozporządzenia wyłączona od ruchu.

§. 32.

Pozwalanie na użytkowanie budowli rozszerzonych lub odnowionych na kolejach w ruchu będących jest rzeczą inspekcyi ogólnej kolei austryackich. W każdym z osobna przypadku Władza ta ma zdecydować, czy poprzednicze zwiedze-

nie naoczne uważa za potrzebne, o ile potwierdzenie projektu budowy o którą chodzi nie zawiera już postanowienia tyczącego się pozwolenia na użytkowanie.

§. 33.

Pozwolenie użytkowania każdej z osobna lokomotywy wydawać będzie na podstawie szczególowego zbadania w myśl §. 21 porządku ruchu kolei żelaznych z dnia 16 listopada 1851 komisya tamże wskazana.

Zbadanie to poprzedzić ma próba kotlów na zasadzie rozporządzeń z dnia 1 października 1875 (Dz. u. p. Nr. 130) i z dnia 20 lipca 1877 (Dz. u. p. Nr. 78).

Na użytkowanie wozów osobowych i towarowych wydawane będzie osobne pozwolenie tylko wtedy, gdy było zawarowane w zatwierdzeniu (§. 24).

§. 34.

Pominawszy roboty ubezpieczające od ognia (§. 27) pozwolenie użytkowania wydaje się zawsze tylko z zastrzeżeniem sprawdzenia, czy to już się w części lub eałkiem odbyło, czy dopiero ma się odbyć.

Tylko gdy się otwiera koleje poręczone, sprawdzenie jest także w dwojakim kierunku rzeczą komisyi rewizyjnej techniczno-policyjnej. Ta ostatnia bo-

wiem, o ile można, w porozumieniu z reprezentantem spólki:

1. ma podać osobny wniosek co do kwoty, którą z poręczonego czystego dochodu, liczyć się mającego od dnia otwarcia, należałoby w stosunku do zalegających robót, potrącać aż do chwili ukończenia budowy zgodnie z koncesyą i urządzenia ruchu;

2. ma wskazać te części kolei lub budowle, których koszta utrzymania tymczasowo i aż do ich ukończenia a względnie sprawdzenia, pokrywane być mają z funduszu budowy i nie mogą obciążać rachunku ruchu. Wyłączenie to odnosi się w szczególności do części toru nie wyżwirowanych należycie, do niedokończonych szkarp, rowów i wykopów.

II. Koleje dowozowe.

§. 35.

Koleje dowozowe, t. j. koleje prowadzące z kopalni lub zakładów przemysłowych do kolei publicznych nie przewożące osób (poruszane lokomotywa lut innym sposobem), powinny mieć uście ile możności do toru stacyi a nie do bieżącego.

Zboczenia od tego prawidła uzasadnić należy wyraźnie przeszkodami miejscowemi w prośbie o pozwolenie wybudowania, przedstawiając profil podłużny (§. 2 Nr. 4) części głównej kolei, obejmującej dwie stacye, pomiędzy któremi

kolej dowozowa ma mieć uście.

Z jak największą bacznością starać się należy zapobiedz przy tem ile możności niebezpieczeństwu towarzyszącemu wymijaniu na torze bieżącym, jakoteż ułatwić i zabezpieczyć czy to przez urządzenie toru pobocznego, czy też za pomocą stosunków spadku, aby pociągi kolei głównej mogły być zatrzymywane, gdzie to jest zamierzone, i wagony na przyległej kolei dowozowej ustawiane, gdy tego potrzeba.

§. 36.

Jeżeli do kolei dowozowych stosuje się ustawa o wywłaszczeniu z dnia 18 lutego 1878, obchód administracyjny zarządzony będzie zwyczajnie natychmiast stosownie do §§. 14—17.

Jeżeli wywłaszczenie na zasadzie rzeczonej ustawy nie jest potrzebne, za stosować można postępowanie uproszczone (§. 18), przewidziane dla przybu-

dowków.

Jeżeli jednak długość projektowanej kolei dowozowej wynosi aż do jednego kilometra i w ogólności jeżeli są do przewidzenia trudności administracyjne, z prawa prywatnego wyniknąć mogące lub techniczne, zwyczajnie powinien szlak być zatwierdzony podług §§. 6 i 7 przed obchodem administracyjnym.

W przypadku tym można nie przedstawić kosztorysu (§. 2, ustęp 6) a komisya do rewizyi szlaku zwołana być może do innego miejsca, nie do siedziby

Władzy krajowej.

§. 37.

Pozwolenie na budowe kolei dowozowych dawane będzie całkiem w taki sam sposób jak na koleje publiczne (§§. 19—24), mianowicie zaś dla kolei dowozowych prowadzących z kopalni w porozumieniu z ministerstwem rolnietwa.

Pozwolenie na otwarcie kolei dowozowej albo na użytkowanie pojedynczych części tejże, dawane będzie jak dla przybudowków na kolejach w ruchu będących (S. 32).

§. 38.

Gdy na kelei nadziemnej, należącej do kopalni lub zakładu przemysłowego, nie łączącej się z żadną koleją parową publiczną, ma być zaprowadzony ruch parą, inspekcya ogólna postąpić ma jak w razie otwarcia kolei dowozowej (§.37).

III. Przepisy ogólne.

§. 39.

Plany każdej linii kolei, która ma być otwarta w jednym i tym samym czasie, przedstawić należy razem na całą długość tej linii, nie częściowo, chyba że szczególne przyczyny dozwalają wyjątku.

Przepis ten rozciąga się także do budowli na torze bieżącym, budynków,

planów szlaku itd.

§. 40.

Oprócz relacyj miesięcznych o budowie przedstawiać należy inspekcyi ogólnej co trzy miesiące profil podłeżny szczegółowy (§. 2 Nr. 4), na którym postęp robót ziemnych, budowli na torze bieżącym i budynków, tudzież toru jest uwidoczniony barwami.

§. 41.

Do wszystkich projektów, które się przedstawia, dolączyć należy referat techniczny, objaśniający i uzasadniający proponowane środki.

Referat ten, równie jak wszystkie cześci projektu powinien być datowany

i podpisany.

Na każdym rysunku powinno być zapisane na jaka skalę jest wykonany.

Rysunki i dokumenty przedstawiać należy złożene w formacie 21 centymetrów szerokości a 34 centymetry długości i każdy opatrzony być powinien zewnątrz napisem.

Wzory rozmaitych planów można obejrzeć u inspekcyi ogólnej i od niej

dostać.

Wszystkie dokumenty jednego i tego samego projektu należy oznaczyć liczbami bieżącemi i do każdego podania, obejmującego więcej niż trzy dokumenty, dołączyć ich spis (konsygnacyą).

§. 42.

Jeżeliby w rysunkach i pismach chciano skracać nazwy ustawowych miar i wag, używać należy następujących oznaczeń:

Miary długości:	Miary pojemności:
zamiast metr	zamiast litr
zamiast ar	Wagi:
metr kwadratowy qm centymetr kwadratowy qcm milimetr kwadratowy qmm kilometr kwadratowy qkm	zamiast gram

§. 43.

Te projekty, które podający pragną odebrać potwierdzone przez Rzad, wygotowane być powinny w dwóch egzemplarzach.

Dokumenty wzmiankowane w §. 14 pod Nr. 2 i 7 podać należy w trzech

egzemplarzach i powinny być potwierdzone przez komisyą obchodową.

Duplikaty przedstawiać należy w osobnych wiązkach.

§. 44.

Na profilach podłużnych tak zwane namera stacyjne nie powinny się znajdować i mają być zastąpione odległościami od punktu początkowego linii.

Wymiary te powtarzać się powinny na kartach i planach w taki sposób, aby

tożsamość punktów planu i profilu nie mogła być watpliwa.

Na profilach wpisać także należy odległość stacyj (licząc od środka budynku zajazdowego, tudzież wysokość płaszczyzny wyrównanej nad poziom morza przy

każdym ustępie.

Na profilach podłużnych szczególowych narysować należy wszystkie przejazdy po poziomie, budowle na torze bieżącym, mury podporowe itd.; na profilach podłużnych generalnych przynajmniej główne budowle, (tunele, wiadukty, mosty).

§. 45.

Na profilach podłużnych, jakoteż na projektach szczególowych mostów i przepustków podać należy najniższy i najwyższy stan wody. Około większych

rzek oznaczyć trzeba na kartach i planach sytuacyjnych według okoliczności

także granice zalewu.

Co się tyczy kolei górskich, wznoszących się po spadzistościach, pożądane jest, aby dno doliny narysowane było przynajmniej w przybliżeniu na profilach ogólnych (§. 1 Nr. 2 i §. 2 Nr. 3).

§. 46.

Jeżeliby ministerstwo handlu uznało, że poczynione urządzenia są niedostateczne, służy mu prawo zarządzenia w każdym czasie po wysłuchaniu spółek kolejowych, których się to tyczy, takich zmian i uzupełnień w projektach zatwierdzonych, jakie są potrzebne ze względu na bezpieczeństwo i dobro publiczne.

Spółki kolejowe moga odstąpić od zatwierdzonych projektów, chociażby nieznacznie, nawet gdy najbliżej interesowani na to się zgadzają, tylko za zezwo-

leniem ministerstwa handlu.

§. 47.

Zamiast po prostu przyjmować do protokołu zarzuty i żądania interesowanych, każda komisya (§§. 3, 10, 15 i 31) obowiązana jest, o ile chodzi tu o decyzya ministerstwa handlu, podać w tej mierze wyraźny wniosek.

Aby komisya wydać mogła uchwalę, potrzebna jest obecność najmniej trzech członków. Jeżeli komisya wydała uchwalę większościa głosów, w protokole za-

pisać należy stosunek głosów.

Względem wniosków tyczących się zmiany przedstawionych projektów nie można uchwalać bez poprzedniczego wysłuchania reprezentanta przedsiębiorstwa kolejowego.

§. 48.

Rozporządzenie niniejsze uchyla wszystkie przeciwne przepisy rozporządzeń poprzednio wydanych.

Mianowicie uchylone zostaja całkiem:

rozporządzenie z dnia 4 lutego 1871 (Dz. u. p. Nr. 8); rozporządzenie z dnia 30 sierpnia 1877 (Dz. u. p. Nr. 84);

nakoniec rozporządzenia ministerstwa handlu i inspekcyi generalnej, które w osobnem rozporządzeniu zostana wyszczególnione.

Chlumecky r. w.

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć IX. — Wydana i rozesłana dnia 11 lutego 1879.

20.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 4 lutego 1879,

tyczące się rozpoczęcia czynności urzędowych w Sądzie powiatowym stockim w Czechach.

Sąd powiatowy stocki ustanowiony stosownie do rozporządzenia ministervalnego z dnia 15 października 1877 (Dz. u. p. Nr. 95) rozpocząć ma swoje czynności urzędowe od dnia 1 maja 1879.

Glaser r. w.

21.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 9 lutego 1879,

zawierające dalsze zarządzenia co do przepuszczania podróżnych z Rossyi przez granicę państwa.

Dodatkowo do rozporządzenia ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2 lutego 1879 (Dz. u. p. Nr. 18), tyczącego się warunków, pod któremi podróżnym z Rossyi dozwolone być może przestąpienie granic monarchyi, wydają się w porozumieniu z c. k. ministerstwem spraw wewnętrznych i z Rządem król. węgierskim następujące dalsze zarządzenia:

Wymagane w rzeczonem rozporządzeniu potwierdzenie, że pobyt właściciela paszportu w ostatnich 20 dniach nie wzbudza obawy, opatrzony być musi poświadczeniem c. i k. ambasady w Petersburgu lub c. i k. Władzy konsulowskiej

w Rossyi.

C. i k. Reprezentacye w Rossyi są również upoważnione do przydawania tego potwierdzenia na paszporcie.

Aby uzyskać potwierdzenie lub poświadczenie tegoż od rzeczonych Reprezentacyj, udowodnić należy w sposób wiarogodny, jako pobyt nie wznieca obawy.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej co się tyczy upoważnienia c. ik. Reprezentacyj do potwierdzania, natychmiast, co się zaś tyczy innych okoliczności, w 8 dni po ogłoszeniu.

Auersperg r. w.

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część X. — Wydana i rozesłana dnia 18 lutego 1879.

22.

Traktat pomiędzy monarchyą austryacko-wegierską a Niemcami z dnia 11 października 1878.

(Podpisany w Wiedniu dnia 11 października 1878 a ratyfikacye wymienione tamże dnia 11 stycznia 1879.)

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Slawoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austryacki; Wielki Książę Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Gdy pomiędzy Naszym Pełnomocnikiem a Pełnomocnikiem Cesarza niemieckiego, Króla pruskiego, zawarty i podpisany został w Wiedniu Traktat, tyczący się zmiany Traktatu pokoju, zawartego w Pradze dnia 23 sierpnia 1866 a opiewający dosłownie jak następuje:

Gdy układy, tyczące się sposobu zwrócenia Danii północnych okręgów Szleswiku, objęte artykułem V Traktatu pokoju, zawartego w Pradze dnia 23 sierpnia 1866 pomiędzy Najjaśniejszym Cesarzem austryackim, Królem czeskim

(Pointsch.)

i Królem Apostolskim wegierskim a Najjaśniejszym Cesarzem niemieckim, Krolem pruskim nie zostały dotad w myśl Traktatu wykonane;

gdy Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski objawił, że cenilby usunięcie tego warunku Traktatu;

z drugiej zaś strony Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król węgierski widzi trudności, nie pozwalające na wykonanie zasady w owym artykule wyrażonej;

gdy nakoniec Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król wegierski chciałby dowieść, że pragnie, aby wezły przyjaźni, łaczące oba mocarstwa, jeszcze się bardziej zacieśniły,

przeto Wysokie Strony kontraktujące uznały za potrzebne zarządzić rewizyą przerzeczonego artykulu i Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król węgierski, tudzież Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski, mianowali w tym celu Swymi Pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król węgierski

hrabiego Juliusza Andrassy na Csik-Szent-Kiraly i Krasnej Horce, Swego ministra cesarskiego domu i spraw zewnętrznych itd.,

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski

księcia Henryka VII Reuss, Swego ambasadora i generala-adjutanta itd.,

którzy przejrzawszy pelnomocnictwa swoje i znalazlszy je w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuly:

Artykul I.

Układ objęty Traktatem pokoju, zawartym w Pradze dnia 23 sierpnia 1866 miedzy Najjaśniejszym Cesarzem austryackim, Królem czeskim i Królem Apostolskim węgierskim a Najjaśniejszym Królem pruskim tej treści, iż Najjaśniejszy Cesarz austryacki prawa do księstw Holsztynu i Szleswiku, nabyte mocą Traktatu pokoju wiedcńskiego z dnia 30 października 1864, przelewa na Najjaśniejszego Króla pruskiego warunkowo, uchyla się a to tym sposobem, że wyrazy artykulu V rzeczonego Traktatu z dnia 23 sierpnia 1866

"przyjmując za zasadę, że gdyby ludności północnych okręgów Szleswiku, droga wolnego głosowania objawiły życzenie, aby je przyłączono do Danii, mają być Danii odstąpione"

zostaja uniewaznione.

Artykul II.

Ratyfikacye Traktatu niniejszego wymienione będą w Wiedniu w przeciągu trzech miesięcy lub wcześniej, jeżeli to będzie możebne.

W dowód czego Pełnomocnicy podpisali Traktat niniejszy i wycisnęli na nim swoje pieczęcie herbowc.

Działo się w Wiedniu, dnia 11 października 1878.

(L. S.) Andrassy r. w.

(L. S.) II. VII ks. Reuss r. w.

Przeto zbadawszy dokładnie wszystkie artykuły tego Traktatu, zatwierdziliśmy je i przyrzekamy słowem cesarskiem za Siebie i Swoich następców, że je w całej osnowie wiernie zachowywać będziemy i ich postanowienia ściśle wykonać każemy. W dowód czego podpisalismy własnorecznie niniejszy akt ratyfikacyi i rozkazaliśmy wycisnąć na nim Swoją pieczeć cesarską. Działo się w Wiedniu dnia jedenastego miesiąca stycznia w roku pańskim tysiąc ośmset siedmdziesiątym dziewiątym Naszego panowania trzydziestym pierwszym.

Franciszek Józef r. w.

Andrássy r. w.

Z najwyższego rozkazu Jego c. i k. Apostolskiej Mości:

Ernest **Teschenberg** r. w. e. i k. u. poseł i pełnomocny minister.

Traktat powyższy ogłasza się niniejszem. Wieden dnia 15 lutego 1879.

Stremayr r. w.

23.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 8 lutego 1879,

tyczące się przyłączenia gminy Stupnicy do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego samborskiego w Galicyi.

Gmine Stupnice, ktora na mocy rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29 stycznia 1878 (Dz. u. p. Nr. 15) tworzy jednę i te same gmine katastralną z gminą Kolowanie, należącą do okregu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego samborskiego, oddziela się dodatkowo do powyższego rozporządzenia od okręgu Sądu powiatowego podbuskiego i przyłącza do okregu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego samborskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 kwietnia 1879.

Glaser r. w.

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XI. — Wydana i rozesłana dnia 19 lutego 1879.

24.

Oświadczenie Rządu austryacko-węgierskiego i francuskiego z dnia 5 stycznia 1879, tyczace się przedłużenia Traktatu z dnia 11 grudnia 1866 względem żeglugi, konsulatów, spadków i dziel literatury.

Déclaration.

Le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème ackiego, Króla czeskiego itd. i Króla etc. et Roi Apostolique de Hongrie, et le Gouvernement de la République Française,

considérant que le Traité de commerce conclu le 11 décembre 1866 entre l'Autriche-Hongrie et la France, successivement prorogé par acte des 30 novembre 1876, 8 juin 1877, 24 décembre 1877 et 6 juin 1878 a cessé d'être en vigueur à partir du 31 décembre 1878, mais étant d'accord pour ouvrir aussitôt que faire se pourra des négociations tendant à la conclusion d'un nouveau Traité de commerce:

considérant que le Gouvernement

Oświadczenie.

Rzad Najjaśniejszego Cesarza austry-Apostolskiego węgierskiego, tudzież Rzad rzeczypospolitej francuskiej,

zważywszy, że Traktat handlowy pomiedzy monarchya austryacka a Franeya zawarty dnia 11 grudnia 1866 a aktem z dnia 30 listopada 1876, z dnia 8 czerwca 1877, z dnia 24 grudnia 1877 i z dnia 6 czerwca 1878 kolejno przedłużany, utracił od dnia 31 grudnia 1878 moc obowiazująca i pragnac wejść jak najrychlej w rokowania, celem zawarcia nowego przymierza handlowego;

zważywszy, że Rzady francuski i Français et le Gouvernement Austro- austryacko-wegierski sa zgodnie za za-Hongrois sont d'accord pour le maintien trzymaniem Traktatu żeglarskiego i indu Traité de navigation et des autres nych konwencyj, które zawarte zostały conventions conclus à la même date que jednocześnie z owym Traktatem hance Traité de commerce;

sont convenus de la déclaration suivante:

Le Traité de navigation, la convention consulaire, la convention relative au règlement des successions laissés dans l'un des deux États par les sujets de l'autre Etat, la convention destinée à garantir la propriété des oeuvres d'esprit et d'art, conclus le 11 décembre 1866, entre la France et l'Autriche-Hongrie, demeurent en vigueur jusqu'à la conclusion d'un nouvel arrangement commercial, ou jusqu'à l'expiration de l'année qui suivra la dénonciation par lun des deux Gouvernements du dit Traité ou des dites conventions.

En foi de quoi, les Soussignés dûment autorisés ont signé la présente déclaration et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait en double expédition, à Vienne, le 5 janvier 1879.

Pour le Ministre des affaires étrangères absent

(L. S.) Schwegel m. p.

L'Ambassadeur de France:

(L. S.) Vogüé m. p.

dlowym,

zgodziły się na następujące oświadczenie:

Traktat handlowy, konwencya tycząca się konsulatów, konwencya tycząca się postępowania ze spadkami, pozostawionemi w jednem z dwóch Państw przez poddanych drugiego Państwa, konwencya tycząca się ochrony prawa własności autorskiej dzieł literatury i sztuki, zawarte dnia 11 grudnia 1866 pomiędzy Francya a monarchya austryacko-wegierska, zachowaja moc obowiazującą aż do zawarcia nowej umowy handlowej albo aż do upływu roku, który nastąpi po wypowiedzeniu przez jeden z dwóch Rządów rzeczonego Traktatu lub rzeczonych konwencyj.

W dowód czego Pełnomocnicy, nalezycie do tego upoważnieni, podpisali Oświadczenie niniejsze i wycisneli na niem swoje pieczęcie.

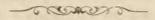
Spisano w dwóch egzemplarzach w Wiedniu dnia 5 stycznia 1879.

Za nieobecnego Ministra spraw zewnętrznych:

(L. S.) Schwegel r. w.

Ambasador francuski:

(L. S.) Vogüé r. w.

Oświadczenie powyższe zatwierdzone przez obiedwie Izby Rady państwa, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 18 lutego 1879.

Stremayr r. w.

Chlumecky r. w.

Pretis r. w.

Tymczasowa Konwencya handlowa z Francyą z dnia 20 stycznia 1879.

(Zawarta w Wiedniu dnia 20 stycznia 1879, ratyfikowana w Wiedniu dnia 31 stycznia 1879, ratyfikacye wzajemne wymieniono w Wiedniu dnia 18 lutego 1879.)

Nos Franciscus Josephus Primus, divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae. Galiciae. Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Posteaquam inter Austriam-Hungariam atque Rempublicam Francogallicam favendis ac promovendis commercii rebus die vigesima mensis Januarii anni currentis Viennae conventio inita et signata est, tenoris sequentis:

Pierwopis.

Le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême stryackiego, Króla czeskiego itd. i Króla etc. et Roi Apostolique de Hongrie, et le Apostolskiego wegierskiego Gouvernement de la République Française;

Considérant que le Traité de commerce conclu le 11 décembre 1866 entre l'Autriche-Hongrie et la France a cessé

Przekład.

Rzad Najjaśniejszego Cesarza au-

tudzież

Rzad rzeczypospolitej francuskiej,

zważywszy, że Traktat handlowy, zawarty dnia 11 grudnia 1866 pomiedzy monarchya austryacko-wegierska a Frand'être en vigueur depuis le 31 decémbre cya stracil moc obowiazujaca od dnia 1878 et ayant reconnu qu'il est urgent 31 grudnia 1878 i zważywszy, że dobro

dans l'intérêt des deux Pays de régler obu krajów wymaga, aby ich stosunki provisoirement leurs relations commer- handlowe zostały tymczasowo urządzone ciales, en attendant la conclusion d'un zanim nowy Traktat bedzie zawarty, nouveau Traité;

également animés d'ailleurs du désir d'étendre et de développer ces relations; stosunki rozszerzyly i rozwinely,

sont convenus des stipulations suivantes:

Article I.

Les deux Hautes Parties contractantes se garantissent réciproquement le traitement de la nation la plus favorisée en tout ce qui concerne l'importation, l'exportation et le transit.

Article II.

La présente Convention entrera en vigueur aussitôt après l'échange des ratifications qui aura lieu à Vienne dans le plus bref délai possible, dès que les formalités prescrites par les lois constitutionnelles des deux Puissances contractantes auront été accomplies.

Elle demeurera obligatoire jusqu'au

31 décembre 1879.

En foi de quoi les Soussignés dûment autorisés ont signé la présente Convention et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait en double expédition, à Vienne, le 20 janvier 1879.

(L. S.) Andrássy m. p.

(L. S.) Vogüe m. p.

a nadto pragnac zarówno, aby się te

zgodziły się na następujące postanowienia:

Artykul I.

Obie Wysokie Strony kontraktujace zapewniają sobie wzajemnie we wszystkiem, co się tyczy przywozu, przewozu i wywozu, równouprawnienie z narodami, którym najbardziej sprzyjają.

Artykul II.

Umowa niniejsza nabędzie mocy obowiazujacej zaraz po wymianie ratyfikacyj, które wymienione będa w Wiedniu w czasie jak można najkrótszym, jak tylko dopełnione zostaną formalności, przepisane ustawami konstytucyjnemi obu mocarstw kontraktujacych.

Obowiązywać będzie aż do dnia 31

grudnia 1879.

W dowód czego podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali umowe niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieezecie.

Spisano w dwóch egzemplarzach

w Wiedniu dnia 20 stycznia 1879.

(L. S.) Andrassy r. w.

(L. S.) Vogüe r. w.

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis, illos ratos gratosque habere hisce profitemur, verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes, Nos ea quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse. In quorum fidem praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresso

firmari jussimus. Dabantur in Vienna die trigesima prima mensis Januarii anno Domini millesimo octingentesimo septuagesimo nono, Regnorum Nostrorum trigesimo primo.

Franciscus Josephus m. p.

Andrassy m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium: Guilielmus liber Baro a Konradsheim m. p., Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Déclaration.

Au moment de procéder à la signature de la Convention provisoire de commerce conclue à la date de ce jour entre l'Autriche-Hongrie et la France, l'Ambassadeur de France soussigné a déclaré, d'ordre de son Gouvernement, qu'en ce qui concerne les vins importés en France, le traitement de la nation la plus favorisée est celui qui a été concédé à l'Espagne et à l'Italie et qui soumet les vins étrangers à leur entrée en France au droit de trois francs cinquante centimes par hectolitre.

Le Ministre des Affaires Etrangères de Sa Majesté l'Empereur et Roi soussigné a pris acte de cette déclaration et a déclaré de son côté que dans la rédaction de l'article I de la susdite convention provisoire de commerce les mots "importation, exportation et transit" devaient être pris dans leur sens le plus général et que le traitement de la nation la plus favorisée était assuré aux sujets et aux provenances des deux pays dans toutes les circonstances et sur tous les objets qui relèvent des opérations commerciales, étant d'ailleurs bien entendu qu'il n'est pas dérogé à la règle générale qui exclue du traitement de la nation la plus favorisée les faveurs qui sont ou seront obrotu granicznego, nie zaliczają się do

Oświadczenie.

W chwili, gdy przystępowano do podpisania Konwencyi handlowej tymczasowej, zawartej w dniu dzisiejszym pomiędzy monarchya austryacko-wegierska a Francya, podpisany ambasador francuski oświadczył z polecenia Rzadu swojego, że co się tyczy win importowanych do Francyi, przyznane będzie na zasadzie równouprawnienia z narodem, któremu się najbardziej sprzyja, takie samo ustępstwo, jak Hiszpanii i Włochom, moca którego wina zagraniczne, wchodzace do Francyi, podlegaja cłu wwozowemu w kwocie 3 franki 50 centymów od hektolitra.

Podpisany Minister spraw zewnetrznych Najjaśniejszego Cesarza i Króla przyjał to oświadczenie i oznajmił ze swojej strony, że w osnowie artykułu I powyższej Konwencyi handlowej tymczasowej wyrazy "przywóz, wywóz i przewóz" brać należy w najszerszem znaczeniu i że poddanym obu krajów i ich towarom zapewnione jest równouprawnienie z narodem, któremu się najbardziej sprzyja, we wszelkich okolicznościach i we wszelkich stosunkach handlowych, atoli nie naruszajac ogólnej zasady, według której ustępstwa, przyznane lub przyznać się majace państwom pogranicznym dla ułatwienia

accordées à des Etats limitrophes pour ustepstwuczynionych narodowi, którefaciliter le commerce de frontières.

En foi de quoi les Soussignés ont signé la présente déclaration et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait en double expéditon à Vienne,

le 20 janvier 1879.

(L. S.) Andrassy m. p. (L. S.) Yogüé m. p.

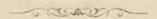
mu sie najbardziej sprzyja.

W dowód czego wyrażeni na podpisie podpisali Oświadczenie niniejsze i wycisneli na niem swoje pieczecie.

Spisano w dwóch egzemplarzach

w Wiedniu dnia 20 stycznia 1879.

(L. S.) Andrássy r. w. (L. S.) Vogüe r. w.

Konwencya powyższa i dołączone Oświadczenie, zatwierdzone przez obie Izby Rady państwa, ogłaszają się niniejszem.

Wiedeń, dnia 18 lutego 1879.

Stremayer r. w.

Chlumecky r. w.

Pretis r. w.

26.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 18 lutego 1879,

tyczące się wykonania Konwencyi handlowej z Francyą z dnia 20 stycznia 1879.

We względzie wykonania Konwencyi handlowej tymczasowej między monarchyą austyacko-węgierską a Francyą, zawartej d. 20 stycznia 1879 (Dz. u. p. Nr. 25), rozporządza się w porozumieniu z król. wegierskiemi ministerstwami skarbu i handlu:

1. Towary pochodzące z Francyi będą w ciągu r. 1879 równouprawnione z towarami narodu, któremu się najbardziej sprzyja.

Wyłączają się tylko ustępstwa, przyznane Państwom pogranicznym dla ula-

twienia obrotu pogranicznego, zwłaszcza apreturowego.

Do uzasadnienia żądanego równouprawnienia wyrazić potrzeba podług przepisu w obu egzemplarzach deklaracyi towarowej, że towar przywieziony pochodzi z Francyi.

2. Rozporządzenie ministerstw handlu i skarbu z dnia 10 stycznia 1879 (Dz. u. p. Nr. 8 i 9), któremi w wykonaniu Art. III ustawy wprowadczej do Taryfy cłowej z dnia 27 czerwca 1878, nałożono na towary pochodzące z Francyi dodatek do cła, wynoszący po dziesięć od sta a dla towarów wolnych od cła, zaprowadzono cla osobne po pieć od sta wartości handlowej, traca moc obowiązującą.

3. Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy niezwłocznie.

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XII. — Wydana i rozesłana dnia 23 lutego 1879.

27.

Ustawa z dnia 12 lutego 1879,

o sprzedaniu kilku nieruchomości będących własnością Państwa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykul I.

Upoważnia się Ministra skarbu do sprzedania:

a) w Górnej Austryi bloń tak zwanych Salzach Auen, mających ogólem rozległości 430 hektarów, 35 arów, 51.84 metrów kwadratowych,

b) starej komory Nr. C. 132 w Bernie.

Artykuł II.

Wykonanie tej ustawy poleca się Ministrowi skarbu. Wiedeń, dnia 12 lutego 1879.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w.

Pretis r. w.

28.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 17 lutego 1879.

o zwinięciu c. k. komory głównej II klasy w Hall w Tyrolu.

W Hall w Tyrolu zwija się z końcem lutego 1879 c. k. komorę główną II klasy, urząd sprzedaży soli, który z nią był złączony, zostawia się nadal a pobór podatku konsumcyjnego, który dotychczas ściągała komora główna, porucza się c. k. urzędowi podatkowemu w Hall.

Pretis r. w.

29.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 19 lutego 1879,

stanowiące, od którego czasu liczyć się ma rozpoczęcie postępowania opłatnego gdy warki następują bezpośrednio jedna po drugiej.

W nowszym czasie powstala watpliwość, od którego czasu liczyć się ma rozpoczęcie postępowania oplatnego, gdy w browarze następuje warka po warce bez żadnej przerwy, bez osobnego podpalania pod kotłem, lecz na ogniu pozostałym pod kotłem z poprzedniej warki bez przydania paliwa na nowy podpał.

Oznajmia się więc w porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu, że co do takiej warki, o rozpoczęciu postępowania opłatnego stanowi włożenie słodu albo innej istoty skrobia lub cukier zawierającej do kadzi zacierowej lub kotla.

Pretis r. w.

30.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 21 lutego 1879,

podające warunki, pod któremi wolno przepuszczać przez granice monarchyi podróżnych z Bułgaryi i ich rzeczy.

Za porozumieniem się z c. i k. ministerstwem spraw zewnętrznych i Rządem król, wegierskiem, stanowi sie co do podróżnych przybywających z Bułgaryi do monarchyi:

Podróżnym, przybywającym z Bułgaryi, dozwalać należy przestąpienia granie monarchyi tylko wtedy, gdy udowodnią świadectwem potwierdzonem lub wydanem przez c. i k. reprezentacyą, że w przeciągu ostatnich 20 dni przed potwierdzeniem lub wydaniem nie przebywali w okregach podejrzanych o zarazę. Ażeby uzyskać świadectwo lub jego potwierdzenie, udowodnić należy wiarogodnie, że się przebywało w miejscu nie wzniecającem obawy; zachować także należy ostrożność w przepuszczaniu przez granice, ze względu na czas od potwierdzenia lub wydania świadectwa aż do przybycia podróżnego na granicę.

Do rzeczy stosowany będzie przepis końcowy rozporządzenia z dnia 2 lu-

tego b. r. (Dz. u. p. Nr. 18).

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej w 8 dni po ogłoszeniu.

Taaffe r. w.

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIII. — Wydana i rozesłana dnia 8 marca 1879.

31.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 23 lutego 1879.

tyczące się postępowania z kilku przyrządami do wyrobu w gorzelniach, podlegających ryczał towemu oznaczeniu podatku, podług wydajności miejsca zacieru.

W porozumieniu z król. wegierskiem ministerstwem skarbu, stanowi się na zasadzie §§. 30 i 102 ustawy o opodatkowaniu gorzałki z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. 1878, Nr. 72) dla gorzelni podlegających ryczałtowemu oznaczeniu podatku podług wydajności miejsca zacieru.

1. Lodówki, t. j. naczynia, które lodem napelnione zanurzają się w zacierze dla ochłodzenia go, nie będa uwzględniane, gdy się oznacza wydajność.

2. Toż samo tyczy się rur metalowych do chłodzenia, które w gorzelniach zawieszają się po nad kadziami fermentacyjnemi i przedfermentacyjnemi, są w miare potrzeby spuszczane za pomocą sznurów do tychże kadzi i zostają w związku z wodociągiem.

3. Do kadzi fermentacyjnych, przedfermentacyjnych i służących do fermentacyi drożdży, wolno używać tylko takich pokryw, które są zrobione z płaskich desek z miękkiego drzewa, mają najwięcej dwa centymetry grubości, są bez listew bocznych, tylko własnym ciężarem bez żadnego środka pomocniczego tłoczą brzegi kadzi a nadto po poprzedniczem obejrzeniu są urzędownie ocechowane i w protokole oględzin gorzelni przytoczone.

4. Na czynia do rozmiękczania, t. j. naczynia, w których maka kukurydzana i inne gatunki maki bywają rozmiękczane, są równie jak naczynia do maceracyi (§. 28, l. 3 ustawy o opodatkowaniu gorzałki) warunkowo opłatnemi.

5. Naczynia do przenoszenia drożdży słodowych, t. j. naczynia za pomocą których zaczyn drożdżowy z naczyń do drożdży słodowych przenosi się do oziębialnika zacieru drożdżowego a z niego do naczyń drożdżowych, zaliczane być powinny jako warunkowo opłatne do naczyń na drożdże słodowe (§. 28, 1. 7).

32.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 2 marca 1879,

stanowiące, do których towarów stosowane być ma rozporządzenie cesarskie z dnia 18 stycznia 1852.

Przepis, podany w rozporządzeniu cesarskiem z dnia 18 stycznia 1852 (Dz. u. p. Nr. 21), według którego w przypadkach, gdyby przemycano przedmioty tamże wymienione albo popełniono lub usiłowano popełnić jedno z cieżkich przestępstw skarbowych, wzmiankowane w ustawie karnej na przestępstwa skarbowe z dnia 11 lipca 1835 (Cz. I, Rozdział 10, 13 i 14), kara pieniężna wymierzona być ma według wartości przedmiotu przekroczenia, stosowany być ma, ze względu na nowy podział towarów w Taryfie cłowej z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 67), od dnia 1 stycznia 1879, do towarów wymienionych w pozycyach 36 c, 38 f 1 i 2, 39 a, 40 a, b i c, tudzież do tych towarów pozycyi 40 d, których część główna składowa zrobiona jest z towarów wymienionych w pozycyach 36 c, 38 f 1 i 2 i 39 a, nakoniec do towarów wymienionych w pozycyach 42 g, 1 i 2 i 61 a i b.

Pretis r. w.

33.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 2 marca 1879,

tyczące się używania klarownic do brzeczki w browarach.

W porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu stanowi się we względzie klarownie, używanych nowszemi czasy w browarach, t. j. naczyń, w których brzeczkę rozgotowaną, bezpośrednio zanim się dostanie do chłodnicy, umieszcza się dla poprzedniczego klarowania jej i filtrowania:

1. Do spuszczania płynu, klarownica połączona być może za pomocą rur

i rynien tylko z chłodnicą a względnie z grandem i kanałem nieczystości.

2. Powinna być tak ustawiona, ażeby przypływ i odpływ płynu mógł być

z łatwością rozpoznany.

3. To, co pozostaje w klarownicy po wyklarowaniu i filtrowaniu brzeczki, użyte być może tylko w sposób dozwolony dla pozostałości kadzi zacierowej.

Pretis r. w.

34.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 3 marca 1879,

o zaprowadzeniu delegacyi komory głównej w dworcu c. k. uprzyw. kolei Cesarzowej Elżbiety.

W dworcu c. k. uprzyw. kolei Cesarzowej Elżbiety zaprowadzona została delegacya c. k. komory głównej wiedeńskiej do pobierania cełł i akcyzy od towarów nadchodzących z zagranicy na Passawę, od pakunków pasażerskich, od towarów wywożonych w którąkolwiek stronę na inne komory, tudzież do ekspedyowania piwa i gorzałki za zwrotem podatku i rozpoczęła czynności od dnia 10 marca 1879.

Pretis r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIV. — Wydana i rozesłana dnia 16 marca 1879.

35.

Rozporządzenie tymczasowe ministerstwa rolnictwa z dnia 28 lutego 1879, wydane w porozumieniu z ministerstwem wyznań i oświecenia,

tyczące się odbywania egzaminów nauczycielskich z kandydatami na nauczycieli rolnictwa w szkołach rolniczych i w szkołach średnich gospodarstwa wiejskiego, tudzież z kandydatami na nauczycieli leśnictwa w szkołach leśniczych i w szkołach średnich leśnictwa.

A. Prawidła egzaminu.

Ażeby kandydatom na posady nauczycieli rolnictwa w szkołach rolniczych i w szkołach średnich gospodarstwa wiejskiego, tudzież kandydatom na nauczycieli leśnictwa w szkołach leśniczych i w szkołach średnich leśnictwa, nastręczyć sposobność udowodnienia zdolności nauczycielskich, będzie ich egzaminowała i będzie im wydawała świadectwa podług przepisów poniżej zamieszczonych, komisya ustanowiona w Wiedniu.

Przepisy, tyczące się egzaminów nauczycielskich do szkół wyłacznych dla pojedynczych gałęzi rolnictwa, wydawane będą w miare potrzeby w dodatkach do niniejszego rozporządzenia.

§. 1. Ministerstwo rolnictwa wyznacza rok rocznie w porozumieniu z ministerstwem wyznań i oświecenia profesorów i innych biegłych na członków tej komisyi.

Atoli jedna i ta sama osoba może być każdego roku ponownie mianowana. W podobny sposób ustanawiani będą przewodniczący do tych egzaminów.

§. 2. Kandydat, który chce być przypuszczonym do egzaminu, podać ma prośbę na początku półrocza szkolnego do ministerstwa rolnictwa, z dołączeniem opisu swojego życia, w którym głównie przedstawić ma tok kształcenia się i kierunek głównych swoich nauk.

Do prośby dołączyć należy następujące dokumenty:

a) (dy chodzi o egzamin uzdatniający do szkół rolniczych i do

szkół leśniczych:

Dowód, że cheący zdać egzamin skończył najmniej i to z świadectwem nie niższej niż pierwszej klasy, gymnazyum niższe, szkolę realną niższą lub gymnazyum realne, tudzież szkołę średnia gospodarstwa wiejskiego a względnie szkołę leśnictwa, uznaną za taką przez c. k. ministerstwo rolnictwa, albo że najmniej przez sześć półroczy poświęcał się jako uczeń nadzwyczajny c. k. akademii rolnictwa w Wiedniu, nauce swoich przedmiotów zasadniczych i głównych, tudzież, że w każdym przypadku najmniej przez dwa lata obznajmiał się z praktyką gospodarstwa wiejskiego a względnie leśnictwa.

b) Gdy chodzi o egzamin uzdatniający do szkół średnich gospo-

darstwa wiejskiego i leśnictwa:

Dowód, że kandydat zdał egzamin dojrzałości w gymnazyum wyższem lub szkole realnej wyższej, że przez sześć półroczy uczęszczał jako uczeń zwyczajny do c. k. akademii rolnictwa w Wiedniu, najmniej na te przedmioty, które są przepisane do egzaminów zdawanych w celu uzyskania dyplomu.

Jeżeli kandydat cały ten trzyletni kurs albo jego część spędził w innej szkole głównej wyłącznej, czy i pod jakiemi warunkami ma to być wzięte w rachubę celem przypuszczenia kandydata do egzaminu w mowie będą-

cego, rozstrzyga w każdym z osobna przypadku ministerstwo.

W każdym przypadku kandydat ma także udowodnić, że najmniej przez dwa lata obznajmiał się z praktyką gospodarstwa wiejskiego a względnie leśnietwa.

O przypuszczeniu kandydata do egzaminu stanowi najprzód przewodni-

czący komisyi, któremu ministerstwo rolnictwa komunikuje prosby.

Jeżeli zachodzi watpliwość co do ważności przedstawionych dokumentów albo jak liczyć wykazane lata nauki lub praktyki, udać się należy po

rozstrzygniecie do ministerstwa.

§. 3. Przedmiotem egzaminu dla kandydatów na posady nauczycieli rolnictwa w szkołach rolniczych jest cała nauka gospodarstwa wiejskiego w takiej rozciągłości i gruntowności, jak przedmiot ten jest podług przepisów wykładany w szkołach średnich gospodarstwa wiejskiego, a przeto należy tu ziemioznawstwo, nauka uprawy roślim w ogólności i w szczególności, chów zwierząt w ogólności i w szczególności (obiedwie gałęzie produkcyj na podstawie fizyologii), nauka gospodarki i szacowania, we wszystkich zaś ma być nadto udowodniona umiejetność stosowania teoryi do przypadków praktycznych.

Kandydatom na posady nauczycieli rolnictwa w szkolach średnich gospodarstwa wiejskiego dozwolony jest wybór pomiędzy następującemi 4 grupami

przedmietów:

1. Klimatologia, ziemioznawstwo na podstawie geognozyi, chemia rolnicza, technologia rolniczo-chemiczna, lub

2. Fizyologia roślin, chemia rolnicza, nauka o produkcyi roślinnej, nauka o narzędziach i machinach rolniczych.

Miejsce chemii rolniczej zająć może technologia rolniczo-chemiczna; lub

3. Fizyologia zwierząt, chemia rolnicza, nauka o produkcyi zwierzęcej, higiena zwierząt domowych, lub —

4. Gospodarka na zasadach gospodarstwa spółecznego, utrzymywanie ksiag

gospodarskich, albo nauka o produkcyi roślinnej lub zwierzęcej.

Dla kandydatów na posady nauczycieli leśnictwa w szkolach leśniczych przedmiotem egzaminu jest cała nauka gospodarstwa lasowego, jak jest wykładana podług przepisów w szkołach średnich leśnictwa, a więc licząc tu ziemioznawstwo i klimatologia, botanike lasowa, lesiarstwo, użytkowanie lasu i ochronę lasu, tudzież naukę leśniarki, we wszystkich zaś udowodniona być ma umiejętność stosowania teoryi do przypadków praktycznych.

Kandydatom na posady nauczycieli leśnictwa w szkołach średnich leśni-

etwa dozwolony jest wybór pomiędzy następującemi grupami przedmiotów:

1. Klimatologia, ziemioznawstwo na podstawie geognozyi, chemia rolnicza i leśnicza, tudzież albo botanika lasowa albo fizyologia roślin; lub

2. albo botanika lasowa lub fizyologia roślin, tudzież lesiarstwo, użytkowa-

nie lasu, ochrona lasu, albo

3. geometrya praktyczna lub nauka mierzenia drzewa, uregulowanie dochodu z lasu, obliczenie wartości lasu; te ostatnie na zasadach gospodarstwa spó-

lecznego i statyki leśnej.

Miara tego, co od kandydatów do szkól średnich ma być wymagane, jest rozciągłość i gruntowność z jaka przedmioty te sa wykladane w akademii rolniczej, mianowicie dla uczniów tejże, w obrębie planu nauk zaleconego przez grono profesorów z uwzględnieniem stopnia rozwoju i wymagan nauki; nadto egzamin z każdego przedmiotu obejmować ma także zastosowanie wiadomości teoretycznych do praktyki z szczególnym względem na odbytą poprzednio przez każdego kandydata praktykę (S. 2) równie jak na stronę dydaktyczną każdego przedmiotu.

§. 4. Egzamina sa częścia pisemne, częścia ustne; pierwsze dziela się na

wypracowania domowe i klauzurowe.

Wypracowania domowe wymagane będą tylko od kandydatów do szkół średnich, kandydaci zaś do szkól rolniczych i leśniczych są od nich uwolnieni.

§. 5. Do opracowania w domu otrzyma kandydat w przeciągu sześciu tygodni po podaniu się zadanie z dziedziny jego przedmiotu, które rozwiązane być ma w przeciągu sześciu do ośmiu tygodni. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie komisya może przedłużyć ten termin, lecz nie bardziej nad cztery miesiące. Jeżeli wypracowanie nie mogło być skończone na terminie dla przyczyn usprawiedliwiających, podać należy o wyznaczenie nowego zadania. W razie przeciwnym kandydat wykreślony bedzie z listy.

Oddając gotowe wypracowanie, dołączyć należy sumienny wykaz źródel

pomocniczych użytych do opracowania.

Jeżeli kandydat z opisem swojego życia przedstawi jaka pracę własna, która wyszla w druku, zostawia się zdaniu profesora odpowiedniego przedmiotu, delegowanego do egzaminu, orzeczenie w porozumieniu z tym, który jest powolany do przewodniczenia, czy publikacya ta może być przyjęta w miejsce wypracowa-

nia domowego.

Przewodniczacy oddaje nadesłane wypracowania domowe najprzód tym członkom komisyi, którzy mają egzaminować z przedmiotów do których się zadanie odnosi, aby je przejrzeli i wydali o niem zdanie na piśmie, poczem owo wypracowanie egzaminacyjne z dołączeniem tego zdania, daje się także innym biegłym, do egzaminu wezwać się mającym. Uzasadniony sad egzaminatora przedmiotu zawierać ma zawsze wniosek wyraźny, czy kandydat ma czy nie ma być przypuszczony do dalszego ciągu egzaminu. W ostatnim przypadku odrzuca

się kandydata na czas oznaczony; w pierwszym przypadku otrzyma kandydat pozwolenie na piśmie do zrobienia wypracowania klauzurowego i do zdania egzaminu ustnego, któreto obie części egzaminu odbyć się mają w jak najkrótszych odstępach czasu pod koniec półrocza.

8. 6. Egzamin klauzurowy ma wyświecić, o ile kandydat włada niewatpliwemi wiadomościami w zakresie swoich przedmiotów, nawet bez wszelkich środków pomocniczych. Materyał do dwóch wypracowań klauzurowych, z których każde zrobione być ma w innym dniu, w przeciągu najwięcej ośmiu godzin i pod nieustannym dozorem, tak wybrać należy, aby jedno odnosiło się wylącznie do istoty przedmiotu a drugie do tejże ze względem na dydaktykę lub metodykę.

Wypracowania klauzurowe oceniane beda podług tych samych przepisów

co domowe $(\S. 5)$.

- §. 7. Egzamin ustny uzupełnić ma, jeżeli tego potrzeba, wynik poprzedniczych egzaminów pisemnych, głównie z tych przedmiotów, na które rozciągały się wypracowania pisemne, w każdym jednak razie rozciągać się on ma na więcej działów całego zakresu nauki, a oprócz tego nastręczyć ma sposobność do osądzenia zdolności dydaktycznych kandydata. Na egzaminie tym oprócz przewodniczącego i egzaminującego profesora, powinno być zawsze obecnych najmniej jeszcze dwóch innych członków komisyi.
- §. 8. Koniec egzaminu stanowi wykład ustny, trwający około pół godziny, o przedmiocie, który zadany będzie kandydatowi kilkoma dniami pierwej a jeżeli przedmiot wymaga doświadczeń lub rysowania na tablicy dla wyjaśnienia rzeczy, wypróbować należy podczas wykładu zdolności kandydata także i pod tym względem.
- §. 9. Gdy się skończy wykład, zebrani na nim delegaci orzekają natychmiast o skutku większością głosów; w razie równości głosów ten wniosek staje się uchwałą, za którym głosował przewodniczący.
- §. 10. Jeżeli skutek nie był zadawalający, można ponowić egzamin uzdatniający, atoli dozwolone jest tylko jednorazowe ponowienie. Termin do tego wyznaczany będzie w każdym z osobna przypadku.
- §. 11. Jeżeli skutek był zadawalający, egzaminowany otrzyma świadectwo, w którem określa się w krótkim zarysie przebieg nauki, tudzież wyniki egzaminu we wszystkich jego częściach i wyraża uzdolnienie na nauczyciela odpowiedniego przedmiotu słowami "uzdolniony", "bardzo dobrze uzdolniony", iuo "znamienicie uzdolniony".

§. 12. Ustanawia się opłatę od egzaminu uzdalniającego na dziesięć złotych w. a., którą w razie ponowienia egzaminu składa się powtórnie. Opłatę dołączyć należy do prośby o przypuszczenie do egzaminu. Zwrócona będzie tylko w tym razie, jeżeli kandydat cofnie się jeszcze przed otrzymaniem zadań

do wypracowania domowego.

- §. 13. Czy i o ile świadectwo egzaminu uzdatniającego daje prawo do otrzymania jakiej posady, zależy to tylko od tego, jakie rozporządzenia wydadzą w tej mierze władze lub korporacye, którym podlegają szkoły rolnicze i szkoły leśnicze, albo szkoły średnie gospodarstwa wiejskiego lub szkoły średnie leśnictwa.
- §. 14. Przepisy tymczasowego rozporządzenia ministerstwa rolnictwa z dnia 2 lipca 1875 (Dz. u. p. Nr. 99) nie zgodne z niniejszem rozporządzeniem, tracą moc obowiązującą.

B. Przepisy przejściowe.

Nauczyciele rolnictwa i leśnictwa, którzy otrzymali posady przed rokiem 1875 a względnie przed rokiem 1878, jeżeli od tego czasu wykładali bez przerwy swoje przedmioty, moga być jeszcze, najpóźniej w półroczu zimowem 1880—81 przypuszczeni do egzaminów uzdatniających pod następującemi warunkami:

1. Z prośbą o przypuszczenie podać mają kandydaci do ministerstwa rolnictwa: krótki opis swego życia, mianowicie zaś nauk, gdziekolwiek je odbywali, udowadniając nauki świadcetwami, tudzież swojej praktyki w rolnictwie lub leśnictwie a nakoniec swojego nauczycielstwa, dołączając nominacyą i świadcetwo swojej najwyższej zwierzchności szkolnej, wydane nie dawniej jak na cztery tygodnie przed podaniem prośby o przypuszczenie.

2. Kandydatom, mającym zdać egzamin do średnich zakładów naukowych gospodarstwa wiejskiego lub leśnictwa, wolno zdać go nawet tylko z dwóch przedmiotów, wskazanych w §fie 3 poprzedzających przepisów egzaminacyjnych w dowolnej kombinacyi, jeżeli stosownie do świadectwa z praktyki nauczyciel-

skiej uczyli stale tych przedmiotów w takich zakładach.

3. Zreszta egzamina te odbywają się podług powyższego przepisu, tylko

z tem dalszem ulatwieniem, że nie wymaga się wykladu na próbe.

4. Świadectwo wydane będzie na osobnym blankiecie i będzie zawierało wzmiankę, jako egzamin odbył się z zastosowaniem ulatwień, przepisami przejściowemi dozwolonych; wymienione w niem będą przedmioty, na które egzamin się rozciągał, klasyfikacya zaś wyrażona będzie w pomyślnym razie słowem "uzdolniony" bez dalszego stopniowania. W niepomyślnym razie nie wydaje się świadectwa.

Mannsfeld r. w.

36.

Rozporządzenie tymczasowe ministerstwa rolnictwa z dnia 28 lutego 1879, wydane w porozumieniu z ministerstwem wyznań i oświecenia,

tyczące się egzaminów uzdatniających na nauczycieli sadownictwa i winiarstwa, tudzież gospodarstwa piwnicznego, w szkołach sadownictwa i winiarstwa, albo w takich szkołach rolniczych, które mają do tego przedmiotu osobnych nauczycieli.

§. 1. Komisya wskazana w sfie 1 rozporządzenia z dnia 28 lutego 1879 (Dz. u. p. Nr. 35), tyczącego się odbywania egzaminów nauczycielskich z kandydatami na nauczycieli rolnictwa w szkołach rolniczych i w szkołach średnich gospodarstwa wiejskiego, tudzież z kandydatami na nauczycieli leśnictwa w szkołach leśniczych i w szkołach średnich leśnictwa, przeznaczona jest także do odbywania egzaminów kwalifikacyjnych z wszystkich przedmiotów wyłącznych powyżej wzmiankowanych z odmianami, które z istoty przedmiotu wynikają i po przybraniu jednego lub kilku biegłych w sadownictwie, winiarstwie i gospodarstwie piwnicznem.

§. 2. Cheae być przypuszczonym do tego egzaminu, kandydat wystosować ma prośbę do ministerstwa rolnictwa, dołączając do niej następujące dowody:

a) że skończył przynajmniej gymnazyum niższe, szkołę realną niższą lub gymnazyum realne, z świadectwem nie niższej niż pierwszej klasy, tudzież

c. k. szkolę sadownictwa i winiarstwa w Klosterneuburgu albo średnią szkolę gospodarstwa wiejskiego, którą ministerstwo rolnictwa uznaje za taka, najmniej z podobnym skutkiem a w drugim razie, że nadto uczęszczał na kurs jednoroczny, lub na wykłady szczegółowe o sadownictwie i winiarstwie w rzeczonej szkole;

b) że oddawał się najmniej przez dwa lata praktyce w zakresie sadownictwa,

winiarstwa i gospodarstwa piwnicznego.

§. 3. Egzamin odbywa się w ogólności tak samo jak to dla kandydatów na nauczycieli do szkół rolniczych, w §§. 5 aż do 8 powyższego rozporządzenia jest przepisane; wymagany wiec będzie egzamin klauzurowy, egzamin ustny i wykład próbny.

Egzamin klauzurowy rozciąga się na nauke uprawy roślin w ogólności, tudzież sadownictwa winiarstwa i gospodarstwa piwnicznego, biorac zawsze za podstawe chemią i fizyologią, egzamin zaś ustry obejmować ma oprócz tych

przedmiotów także utrzymywanie ksiąg.

§. 4. Co się tyczy orzekania o wyniku egzaminu, jakoteż o ponowieniu gc w razie potrzeby, dalej co się tyczy wydawania świadectw, składania opłat i skuteczności egzaminu, we wszystkich tych względach obowiązują przepisy §§. 9, 10, 11, 12 i 13 tutejszego rozporządzenia we wstępie wzmiankowanego.

§. 5. Także i przepisy przejściowe wzmiankowanego rozporządzenia stosowane będą odpowiednio aż do półrocza zimowego 1880 –81 do tych nauczycieli sadownictwa i winiarstwa, tudzież gospodarstwa piwnicznego, którzy otrzymali posady przed rokiem 1878 i od tego czasu wykładali bez przerwy te przedmioty.

§. 6. Przepisy rozporzadzenia tutejszego z d. 9 lipca 1877 (Dz. u. p. Nr. 63)

nie zgodne z niniejszem rozporządzeniem, tracą moc obowiązującą.

Mannsfeld r. w.

37.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 10 marca 1879.

o rozszerzeniu działainości c. k. komory pomocniczej II klasy dolno-einsiedelskiej w Sebnitz w Saksonii

C. k. komora pomocnicza II klasy dolno-einsiedelska w Sebnitz w Saksonii otrzymala upoważnienia celnicze komor pomocniczych I klasy i rozpoczęla swoję działalność w tym rozszerzonym zakresie dnia 1 marca 1879.

Pretis r. w.

38.

Rozporzadzenie ministerstwa handlu z dnia 12 marca 1879,

tyczące się ogłaszania refakcyj i wszelkich dogodności czynionych w obrocie towarowym na kolejach żelaznych.

Na zasadzie artykulu 15 Traktatu handlowego pomiędzy monarchyą austryacko-wegierską a państwem niemieckiem z dnia 16 grudnia 1878 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1879) i na zasadzie §§. 4, 7, 66 i 77 regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852) rozporządza się co następuje:

S. 1.

Począwszy od dnia 1 kwietnia 1879 zarządy kolei żelaznych, leżacych w obrębie królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych, nie mogą zaprowadzać bez poprzedniczego ogłoszenia żadnych zniżeń taryfowych w formie zwrotów (rabatów, refakcyj itd.), ani w krajowym, ani w międzynarodowym obrocie towarowym.

Ogłaszane być mają w piśmie peryodycznem, które do tego celu wyznaczy

ministerstwo handlu.

Dogodności wyszczególnione w ogłoszeniu wejść mogą w zastosowanie dopiero trzeciego dnia po dacie pisma peryodycznego to ogłoszenie zawierającego. Stosowanie tychże dogodności do posyłek oddanych na kolej przed upływem rzeczonego terminu jest zabronione.

§. 2.

Ogłoszenie wzmiankowane w §. 1 zawierać powinno: 1. wykaz artykulów, na które dogodność się rozciąga;

2. wykaz stacyj podawczych i wydawczych w kraju i za granica, których się to tyczy, według okoliczności z oznaczeniem kierunku drogi;

3. wykaz taryf, które przez to ulegaja zmianie;

4. rodzaj dogodności, a jeżeli ma to być zniżenie ceny, kwote tak istniejącej ceny ogólnej, jakoteż zniżenia;

5. jak długo trwać ma dogodność;6. szczególne warunki, jeżeli beda;

7. firmę przedsiębiorstwa kolejowego a względnie wszystkich interesowanych przedsiębiorstw kolejowych tutejszo-krajowych i spólnych (t. j. austryackich i węgierskich), w których imieniu wydaje się ogłoszenie.

§. 3.

Zarządy kolei żelaznych, leżacych w obrębie królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych, zestawić mają w jednym lub w kilku wykazach, ze szczegółami w §. 2 przepisanemi, dogodności wszelkiego rodzaju w obrocie towarowym wewnętrznym i międzynarodowym przed dniem 1 kwietnia 1879 zaprowadzone i do tego dnia jeszcze nie cofnięte, obejmując niemi tak własne linie jak i te obcokrajowe, na których ruch utrzymują.

Wykazy tyczące się obrotu austryacko-niemieckiego nadesłać należy najpóźniej 30 kwietnia 1879 do c. k. inspekcyi ogólnej kolei austryackich, która ogłosi

je w najbliższym czasie w dzienniku wzmiankowanym w §. 1.

Inne wykazy podać należy do tejże Władzy najpóźniej 15 maja 1879, gdzie przegladanie ich będzie każdemu dozwolone.

§. 4.

Dogodności (S. 1) wyświadczone pod pewnemi warunkami jednemu posylaczowi, wyświadczone być powinny każdemu innemu. który się zgłosi i przystanie na te same warunki.

Dla każdego takiego drugiego lub następnego posyłacza, dogodność ma moc nietylko od dnia w którym się zgłosił, lecz odnosi się do wszystkich posyłek, które oddał na kolej od czasu, jak wyświadczono dogodność pierwszemu posyłaczowi, z tem tylko ograniczeniem, że może być stosowana wstecz jedynie aż do

dma ogłoszenia niniejszego rozporzadzenia.

Zażalenia tyczace się nie należytego wykonywania przepisów niniejszych, o ile odnoszą się do czynów lub zaniechań ze strony naczelnych zarzadów kolei, podawać należy do c. k. inspekcyi ogólnej kolei austryackich.

Władza ta orzekać ma w pierwszej instancyi, czy szczególny warunek, tyczący się najmniejszej ilości jaka może być na kolej oddana lub w innym względzie podany (§. 2 ustęp 6), nie ma być uważany za osobista preferencya, nie mająca skutku prawnego.

§. 5.

Przepisy niniejszego rozporzadzenia nie odnosza się do dogodności maja-

cych na względzie cele publiczne dobroczynne.

Królewsko-wegierski Minister komunikacyj, z którym się w tej mierze porozumiano, wydaje jednocześnie takież samo rozporządzenie dla kolei żelaznych krajów korony węgierskiej.

Chlumecky r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XV. – Wydana i rozesłana dnia 19 marca 1879.

39.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 17 marca 1879,

o postępowaniu z wzorkami rozwożonemi przez komisantów francuskich, o opiece nad wzorkami i znakami, tudzież o wykonywaniu przemysłu przez obywateli francuskich w monarchyi austryacko-węgierskiej.

Dodatkowo do rozporządzenia z dnia 18 lutego 1879, tyczącego się wykonania konwencyi handlowej z Francya z d. 20 stycznia 1879 (Dz. u. p. Nr. 26), stanowi się w porozumieniu z król. węgierskiemi ministerstwami skarbu i handlu co następuje:

1. Wzorki, które komisanci domów handlowych francuskich przywoża do monarchyi austryacko-węgierskiej, przepuszczane będa podlug zasady preferencyi bez opłaty cła pod istniejacemi warunkami.

2. Przepisy we względzie rozpoczynania i wykonywania przemysłu, tudzież we względzie opieki nad znakami i wzorkami, odnoszące się do obywateli państw, którym się najbardziej sprzyja, stosowane będą także do obywateli francuskich.

Opieka nad wzorkami i znakami, która obywatele francuscy już dawniej uzyskali w monarchyi austryacko-węgierskiej, trwać będzie nadal, dopóki konwencya z dnia 20 stycznia 1879 nie zostanie rozwiązana i nie potrzeba zaciągać ponownie tychże znaków i wzorków do regestrów.

Wzorki i znaki obywateli francuskich zaciągane będa na przyszlość do regestrów tak samo jak wzorki i znaki obywateli innych państw preferowanych, w izbach handlowych i przemysłowych tak w Wiedniu jak i w Budapeszcie.

Pretis r. w.

Chlumecky r. w.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 17 marca 1879,

tyczące się zaprowadzenia taryfy słownej dla korespondencyj telegraficznych wewnętrznych w monarchyi austryacko-węgierskiej.

Na zasadzie najwyższego postanowienia z dnia 15 marca 1879 i w skutek porozumienia się ministerstw handlu c. k. i królewsko węgierskiego, zaprowadza się w monarchyi austryacko-węgierskiej od dnia 1 kwietnia 1879, dla korespondencyj telegraficznych wewnętrznych, następującą taryfę opłat:

- 1. od telegramów zwyczajnych pobierać się będzie za przesłanie, bez względu na odległość:
 - a) takse stałą w kwocie 24 c. w. a.,
 - b) takse słowną po 2 c. w. a. od każdego wyrazu.

Dla telegramów miejscowych, t. j. takich, które wymieniane są pomiędzy stacyami telegraficznemi jednego i tego samego miejsca, opłaty te zmniejszają się o połowę, od takich przeto telegramów pobierać się będzie:

- a) taksę stałą w kwocie 12 c. w. a.,
- b) takse słowną po 1 c. w. a.
- 2. Od telegramów oddanych do przesłania na takich stacyach telegraficznych kolei żelaznych, w których siedzibie znajduje się także urząd telegraficzny rządowy, oddawca dopłacić ma do należytości po 1 c. w. a. od każdego wyrazu. Atoli od telegramów miejscowych dodatek ten nie będzie pobierany.
- 3. Od odpowiedzi telegraficznych, za które płaci się z góry, pobierać się będzie tyle, co od telegramu o 10 słowach, chyba, że inna ilość słów jest wyraźnie podana.

Jeżeli posyłający opłacić ma z góry większą lub mniejszą ilość wyrazów odpowiedzi, wymienić ją należy we wstępie pierwotnego telegramu i zapłacić należytość odpowiednią tej ilości wyrazów.

Nie wolno płacić z góry za więcej niż 30 wyrazów.

- 4. Za uwiadomienie o odbiorze opłaca się tyle, co za telegram zwyczajny o 10 wyrazach.
- 5. Za każde powielenie telegramu, który przesłany być ma więcej odbiorcom do jednego i tego samego miejsca, pobierać się będzie od telegramów aż do 100 wyrazów lub mniejszej ich ilości, 24 c. w. a. doliczając tę kwotę do opłaty za przesłanie.

Za podstawę do obliczenia tego dodatku brana będzie ogólna ilość wyrazów taksowanych telegramu ze wszystkiemi adresami.

- 6. Za wymiane telegramu z okretem znajdującym się na morzu za pośrednictwem urzędu telegraficznego morskiego (stacyi semaforycznej), pobierać się będzie dodatek po 6 c. w. a. od każdego wyrazu taksowanego.
- 7. Za doniesienie, że telegram nie mógł być doręczony, które oddawcy w każdym razie będzie przesłane z krótkiem oznajmieniem powodu niedoręczenia, opłacać tenże będzie stałą kwotę 24 c. w. a.

8. Jeżeli przy obliczaniu sumy opłat od telegramu wypadnie ułamek centa, policzy się oddawcy zamiast ułamka, cały cent.

Jednocześnie z zaprowadzeniem taryfy słownej dla telegramów zmieniają się dotychczasowe przepisy o obrocie telegraficznym w sposób następujący:

- 1. Opłaty od telegramów, które dotychczas na zasadzie rozporządzenia ministerstwa handlu z dnia 7 lipca 1873 (Dz. u. p. Nr. 127, cz. XLV z r. 1873), należało frankować za pomocą znaczków telegraficznych rządowych, pobierane bedą począwszy od dnia 1 kwietnia 1879 znowu w gotówce przy oddaniu telegramu.
- 2. Od tegoż dnia zabrania się używania znaczków telegraficznych do frankowania depesz; aż do dnia 30 kwietnia b. r. znaczki te wymienione być mogą na stacyach telegraficznych za gotówkę.

Po tym terminie znaczki telegraficzne wymieniane być mogą bezpłatnie za odpowiednią wartości kwotę aż do ostatniego czerwca 1879 w c. k. kasach telegraficznych powiatowych w Wiedniu, Pradze, Bernie, Lwowie, Czerniowcach, Lincu, Innsbrucku, Gradcu, Tryeście i Zadarze a od 1 lipca aż do 30 września 1879 już tylko w c. k. kasie telegraficznej głównej w Wiedniu.

Po dniu 30 września 1879 znaczki telegraficzne, wyjęte z używania, nie będą wymieniane i nie będzie za nie dawane żadne wynagrodzenie.

- 3. Od końca marca 1879 uwiadomienia telegraficzne (aviso) o dziesięciu wyrazach ze zniżoną opłatą nie będą przyjmowane i przesylane.
- 4. Od dnia 1 kwietnia 1879 na telegramy i opłaty od tychże wydawany będzie oddawcy rewers tylko na wyraźne żadanie i za osobna opłatą w kwocie 5 c. w. a.
- 5. Aby mieszkańcom tych miejsc, w których niema stacyi telegraficznej, ułatwić posyłanie telegramów, pozwala się opłacać należytość od tych telegramów, które dostawione być mają pocztą do najbliższej stacyi telegraficznej w celu przesłania ich telegrafem, przez przylepienie na pierwopisie telegramu znaczków listowych za kwotę taryfową. Telegramy takie oddawać należy na pocztę jako listy frankowane.

Inne, obecnie obowiązujące przepisy a względnie taryfy dla korespondencyj telegraficznych krajowych i zagranicznych pozostają i nadal w mocy obowiązującej, dopóki nie zostaną zmienione.

Chlumecky r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVI. — Wydana i rozesłana dnia 27 marca 1879.

41.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 21 marca 1879,

tyczące się zaprowadzenia taryfy słownej dla korespondencyj telegraficznych między monarchyą austryacko-węgierską a Niemcami.

W skutek zawarcia nowej umowy telegraficznej pomiędzy zarządami telegraficznemi austryacko-węgierskim a niemieckim ddo. Wiedeń d. 2 lutego 1879, zaprowadzają się od dnia 1 kwietnia 1879 dla korespodencyj telegraficznych pomiędzy stacyami telegraficznemi austryacko-węgierskiemi a stacyami telegraficznemi niemieckiemi następujące przepisy i taryfy:

1. Dla telegramów wymienianych pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską z jednej a Niemcami z drugiej strony, ustanawiają się następujące jednostajne

opłaty:

Pobierać sie będzie:

Od telegramu zwyczajnego bez względu na odległość

a) takse stała

w monarchyi austryacko-węgierskiej w kwocie . . . zł. 0.24

b) takse słowna

w monarchyi austryacko-węgierskiej w kwocie . . . zł. 0.06

w Niemczech w kwocie M. 0·10

2. Od odpowiedzi telegraficznych, za które płaci się z góry, pobierać się będzie tyle, co od telegramu o 10 słowach, chyba, że inna ilość słów jest wyraźnie podana.

Jeżeli posyłujący opłacić ma z góry większą lub mniejszą ilość wyrazów odpowiedzi, wymienić ją należy we wstępie do pierwotnego telegramu. Nie

wolno płacić z góry za więcej niż 30 wyrazów.

Za uwiadomienie o odbiorze opłaca się tyle, co za telegram zwyczajny o 10 wyrazach.

31

Za każde powielenie telegramu, który przesłany być ma więcej odbiorcom do jednego i tego samego miejsca, pobierać się będzie od telegramów aż do 100 wyrazów zł. 0·24 a względnie M. 0·40 a od dłuższych telegramów za każde następne 100 wyrazów lub część tej ilości opłacić należy znowu zł. 0·24 a względnie M. 0·40.

Za podstawe do obliczenia tego dodatku brana będzie ogólna ilość wyrazów

taksowanych ze wszystkiemi adresami.

Za wymianę telegramu z okrętami znajdującemi się na morzu za pośrednictwem urzędu telegraficznego morskiego, pobierać się będzie dodatek po zł. 0.06

a względnie M. 0·10 od każdego wyrazu.

3. Jeżeli telegram nie może być doręczony, urząd wydawczy donosi o tem urzędowi podawczemu z krótkiem oznajmieniem powodu niedoręczenia. To doniesienie o niedoręczeniu będzie przesłane oddawcy za opłatą w kwocie zł. 0·24 a względnie M. 0·40.

We wszystkich innych względach stosowane będą do korespondencyj telegraficznych pomiędzy monarchya austryacko-węgierska a Niemcami przepisy międzynarodowego traktatu telegraficznego, który kiedykolwiek będzie obowia-

zywał.

Chlumecky r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVII. — Wydana i rozesłana dnia 29 marca 1879.

42.

Ustawa z dnia 27 marca 1879,

o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokryciu wydatków rządowych w ciągu miesiąca kwietnia 1879 i o upoważnieniu Rządu do wykonania czynności kredytowej celem pokrycia przewidywanego niedoboru w r. 1879.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowie co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do pobierania w ciągu miesiąca kwietnia 1879 istniejących podatków stałych i niestałych, tudzież opłat i dodatków według ustaw o opodatkowaniu obecnie obowiązujących a mianowicie dodatków do podatków stałych w wysokości, ustawą skarbową z dnia 30 marca 1878 (Dz. u. p. Nr. 27) oznaczonej.

§. 2.

Wydatki administracyjne w ciągu rzeczonego miesiąca pokrywane będą w miarę potrzeby na rachunek dotacyj, które ustawą skarbową na rok 1879 w odpowiednich rozdziałach i tytułach mają być ustanowione.

§. 3.

Oprócz tego upoważnia się Rząd, aby na pokrycie niedoboru w r. 1879, który jest do przewidzenia, wypuścił w obieg obligacyc renty przynoszącej odsetki w złocie, ustawą z dnia 18 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 35) utworzonej, za sumę imienną sto milionów złotych, a według okoliczności, dopókiby to nie nastąpilo, aby się postarał o kwoty potrzebne przez zaciągnięcie długu nieustalonego.

(Polnisch.)

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się ministrowi skarbu. Wiedeń, dnia 27 marca 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w. Taaffe r. w. Glaser r. w. Chlumecky r. w. Pretis r. w. Horst r. w. Ziemiałkowski r. w. Mannsfeld r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVIII. — Wydana i rozesłana dnia 30 marca 1879.

43.

Traktat pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską, Niemcami, Francyą, Wielką Brytanią, Włochami, Rossyą i Turcyą.

> (Zawarty w Berlinie dnia 13 lipea 1878.) Wzajemne ratyfikacyc wymienione tamże dnia 3 a względnie 28 sierpnia 1878.

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator; Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Posteaquam Nos et Majestas Sua Germaniae Imperator, Borussiae Rex, Praeses Reipublicae Franco-gallicae nec non Majestates Suae Magnae Britanniae Hiberniaeque Regina, Indiae Imperatrix, Italiae Rex, Omnium Russiarum Imperator atque Osmanorum Imperator ad discutiendas conditiones pacis praeliminaris inter Russiam atque Turciam in San

(Polnisch.)

Stefano conclusae et ad conciliandam certam diuturnamque pacem, Ministros plenipotentiarios nominavimus, qui Berolini in congressum convenerunt; posteaquam porro, consensione feliciter stabilita, a Plenipotentiariis ablegatis tractatus, sexaginta quatuor articulis consistens, die 13. Julii 1878 initus et signatus fuit, tenoris ad verbum sequentis:

Au nom de Dieu tout- Wimie Boga Wszechpuissant.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc. et Roi Apostolique de Hongrie, Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, le Président de la République Française, Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes, Sa Majesté le Roi d'Italie, Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies et Sa Majesté l'Empereur des Ottomans, desirant regler dans une pensée d'ordre Européen conformément aux stipulations du Traité de Paris du 30 mars 1856, les questions soulevées en Orient par les événements des dernières années et par la guerre dont le traité préliminaire de San Stefano a marqué le terme, ont été unanimement d'avis que la réunion d'un Congrès offrirait le meilleur moyen de faciliter leur entente.

Leurs dites Majestés et le Président de la République Française ont, en conséquence, nommé pour leurs Plénipotentiaires savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie:

le Sieur Jules Comte Andrássy de Csik-Szent-Király et Kraszna-Horka, Grand d'Espagne de la 1ère classe, Conseiller intime actuel, Son Ministre de la Maison Impériale et des Affaires Etrangères, Feld-Maréchal-Lieutenant dans Ses armées,

le Sieur Louis Comte Károlyi de Nagy-Károly, Chambellan et Con-

mogacego.

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i apostolski Król Węgier, Najjasniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej Najjaśniejsza Królowa polaczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Cesarzowa Indyj, Najjaśniejszy Król Włoch, Najjasniejszy Cesarz Wszechrosyjski i Najjaśniejszy Cesarz Ottomanów, pragnąc rozstrzygnać w duchu porządku europejskiego. stosownie do postanowich traktatu paryskiego z dnia 39 marca 1856 roku, kwestye wywołane na Wschodzie przez wypadki lat ostatnich i wojnę, która się skończyła preliminaryjnym układem w San-Stefano, jednomyślnie byli tego zdania, że zwołanie kongresu przedstawiałoby najlepszy sposób dla ulatwienia ich porozumienia się.

W skutku tego, Najjaśniejsi Monarchowie i Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej mianowali swymi pełnomocnikami, a mianowicie:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i apostolski Król Wegier:

hrabiego Juliana Andrassy, Csik-Szent-Király i Kraszna-Horka, granda hiszpańskiego pierwszej klasy, rzeczywistego radcę tajnego, swego ministra domu cesarskiego i spraw zagrafeldmarszałka - porucznika nicznych, swych armij;

hrabiego Ludwika Karolyi Nagy-Karoly, szambelana i rzeczywistego seiller Intime Actuel, Son Ambassadeur radce tajnego, swego ambasadora nadExtraordinaire et Plénipotentiaire près zwyczajnego i pełnomocnego przy Naj-Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi jaśniejszym Cesarzu niemieckim, Królu de Prusse, et

le Sieur Henri Baron de Haymerle, Conseilleur Intime Actuel, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi d'Italie,

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse:

le Sieur Othon Prince de Bismarck, Son Président du Conseil des Ministres de Prusse, Chancelier de l'Empire,

le Sieur Bernard Ernest de Bülow, Son Ministre d'Etat et Secrétaire d'Etat au Département des Affaires Etrangères, et

le Sieur Chlodwig Charles Victor Prince de Hohenlohe-Schillingsfürst, Prince de Ratibor et Corvey, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près la Republique Française, Grand-Chambellan de la Couronne de Bavière,

Le président de la République Française:

le Sieur William Henri Waddington, Sénateur, Membre de l'Institut, Ministre Secrétaire d'Etat au Département des Affaires Etrangères,

le Sieur Charles Raymond de La Croix de Chevrière, Comte de Saint-Vallier, Sénateur, Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire de France près Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, et

le Sieur Félix Hippolyte Desprez, Conseiller d'Etat, Ministre Plénipotentiaire de première classe, chargé de la Direction des affaires politiques au Ministère des Affaires Etrangères,

Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes:

pruskim, i

barona Haymerle, rzeczywistego radce tajnego, swego ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego przy Najjaśniejszym Królu włoskim.

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Krol pruski:

ksiecia Ottona Bismarcka, swego prezesa rady ministrów pruskich, kanclerza państwa;

pana Bernarda Ernesta Bülowa, swego ministra państwa i sekretarza państwa do spraw zagranicznych, i

pana Klodwiga Karola Wiktora, księcia Hohenlohe-Schillingsfürst, ksiecia Raciborskiego i Corvey, swego ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego przy Rzeczypospolitej francuskiej, szambelana dworu bawarskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej:

pana Wilhelma Henryka Waddingtona, senatora, członka instytutu, ministra, sekretarza stanu w wydziale spraw zagranicznych;

pana Karola Raymonda de la Croix de Chevrière, hrabiego de Saint-Vallier, senatora, ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Francyi przy Najjaśniejszym Cesarzu niemieckim, Królu pruskim, i

pana Feliksa Hipolita Desprez, radce stanu, ministra pelnomocnego pierwszej klasy, zarzadzajacego wydziałem spraw politycznych w ministerstwie spraw zagranicznych.

Najjaśniejsza Królowa połaczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Cesarzowa Indyj:

le très-honorable Benjamin Disraeli, Comte de Beaconsfield, Vicomte Hughenden, Pair du Parlament, Membre du très-honorable Conseil Privé de Sa Majesté, Premier Lord de la Trésorerie de Sa Majesté et Premier Ministre d'Angleterre,

le très-honorable Robert Arthur Talbot Gascoyne Cecil, Marquis de Salisbury, Comte de Salisbury, Vicomte Cranborne, Baron Cecil, Pair du Parlement, Membre du très-honorable Conseil Privé de Sa Majesté, Principal Secretaire d'Etat de Sa Majesté au Département des Affaires Etrangères, et

le très-honorable Lord Odo William Léopold Russell, Membre du Conseil Privé de Sa Majesté, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse,

Sa Majesté le Roi d'Italie:

le Sieur Louis, Comte Corti, Sénateur, Son Ministre des Affaires Etrangères, et

le Sieur Edouard, Comte de Launay, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse,

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies:

le Sieur Alexandre, Prince Gortchacow, Son Chancelier de swego kanclerza państwa; l'Empire;

le Sieur Pierre, Comte de Schouvaloff, Général de Cavalerie, Son Aide-de-camp Général, Membre du Conseil de l'Empire et Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté Britannique, et

le Sieur Paul d'Oubril, Conseiller Privé Actuel, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, et

najszanowniejszego Benjamina Disraeli, hrabiego Beaconsfield, wicehrabiego Hughenden, para parlamentu, członka rady tajnej Jej Królewskiej Mości, pierwszego lorda skarbu Jej Królewskiej Mości i pierwszego ministra Anglii;

najszanowniejszego Roberta Artura Talbot Gascoyne Cecil, margrabiego de Salisbury, hrabiego de Salisbury, wice-hrabiego Cranborne, barona Cecil, para parlamentu, członka rady tajnej Jej Królewskiej Mosci, głównego sekretarza stanu Jej Królewskiej Mości w wydziale spraw zagranicznych, i

najszanowniejszego lorda Odo Williama Leopolda Russel, członka rady tajnej Jej Królewskiej Mości, swego ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego przy Najjaśniejszym Cesarzu niemieckim, Królu pruskim.

Najjaśniejszy Król włoski:

hrabiego Ludwika Corti, senatora. swego ministra spraw zagranicznych, i

hrabiego Edwarda de Launay. swego ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego przy Najjaśniejszym Cesarzu niemieckim, Królu pruskim.

Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rosyi:

ksiecia Aleksandra Gorczakowa,

hrabiego Piotra Szuwałowa, jenerała jazdy, swojego jeneral-adjutanta, członka rady państwa i swego ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego przy Najjaśniejszej Królowej Wielkiej Brytanii, i

pana Pawła Oubril, rzeczywistego radce tajnego, swego ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego przy Najjaśniejszym Cesarzu niemieckim, Królu pruskim.

Sa Majesté l'Empereur des Ottomans:

Alexandre Carathéodory Pacha, Son Ministre des travaux publics,

Mehemed Ali Pacha, Muchir de Ses armées, et

Sadoullah Bey, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse,

Lesquels, suivant la proposition de la Cour d'Autriche-Hongrie et sur l'invitation de la Cour d'Allemagne, se sont réunis à Berlin munis de pleins pouvoirs qui ont été trouvés en bonne et due forme.

L'accord s'étant heureusement établi entre eux, ils sont convenus des stipulations suivantes:

Article I.

La Bulgarie est constituée en Principauté autonome et tributaire sous la suzeraineté de S. M. I. le Sultan; elle aura un Gouvernement chrétien et une milice nationale.

Article II.

La Principauté de Bulgarie comprendra les territoires ci-après:

La frontière suit, au Nord, la rive droite du Danube depuis l'ancienne frontière de Serbie jusqu'à un point à déterminer par une Commission Européenne à l'Est de Silistrie et, de là, se dirige vers la Mer Noire au Sud de Mangalia qui est rattaché au territoire roumain. La Mer Noire forme la limite Est de la Bulgarie. Au Sud, la frontière remonte, depuis son embouchure, le thalweg du ruisseau près duquel se trouvent les villages Hodzakiöj, Selam-Kiöj, Aivadsik, Kulibe, Sudžuluk; traverse obliquement la vallée du Deli Kamčik, passe au Sud de Belibe et de Kemhalik et au Nord de Hadžimahale, après avoir franchi le Deli KamNajjaśniejszy Cesarz Ottomanów:

Aleksandra Karatéodory, paszę, swego ministra robót publicznych;

Mehemeda-Ali pasze, muszyra swej armii, i

Sadullah-beja, swego ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego przy Najjaśniejszym Cesarzu niemieckim, Królu pruskim;

którzy skutkiem propozycyi dworu austryacko-wegierskiego i na zaproszenie dworu niemieckiego, zgromadzili się w Berlinie, zaopatrzeni w pełnomocnictwa, znalezione w formie właściwej i ustanowionej.

W skutku szcześliwie doszlej między nimi zgody ułożyli oni warunki nastepujace:

Artykuł I.

Bułgarya zostaje ukonstytuowana jako księstwo autonomiczne i hołdownicze, pod zwierzchnictwem Najjaśniejszego Sultana; będzie ona miała rzad chrześciański i milicye narodowa.

Artykuł II.

Księstwo bulgarskie będzie zawierało w sobie terytorya następujące:

Granica idzie na północ prawym brzegiem Dunaju, poczynajac od starej granicy Serbii do punktu, który zostanie określony przez komisya europejska, na wschód do Sylistryi a stamtad skierowywa się ku morzu Czarnemu, na południe od Mangalii, która przyłacza się do terytoryum rumuńskiego. Morze czarne tworzy granice wschodnia Bulgaryi. Na południe granica idzie w górę korytem Dunaju, zaczynajac od jego ujścia, w pobliżu którego znajduja się wsie Hodża Kioj, Ajwadzik, Kulibe, Sudżuluk; przecina skośnie dolinę Deli-Kamczik, przechodzi ku południowi od Belibe i Kemhalika a ku północy od Hadzimahale, przeszedłszy przez Deli-Kamčik à 21/2 kilomètres en amont de Cengei; czik o 21/2 kilometrów powyżej Czengej; kenlik et Aidos-bredža et la suit par Karnabad Balkan, Prisevica Balkan, Demir Kapu. Elle continue par la chaîne principale du Grand Balkan dont elle suit toute l'étendue jusqu'au sommet de Kosica.

Là, elle quitte la crête du Balkan, descend vers le Sud entre les villages de Pirtop et de Dužanci, laissés l'un à la Bulgarie et l'autre à la Roumélie Orientale jusqu'au ruisseau de Tuzlu Dere, suit ce cours d'eau jusqu'à sa jonction avec la Topolnica, puis cette rivière jusqu'à son confluent avec Smovskio Dere près du village de Petricevo, laissant à la Roumélie Orientale une zone de deux kilomètres de rayon en amont de ce confluent, remonte entre les ruisseaux de Tmovskio Dere et la Kamenica suivant la ligne de partage des eaux, pour tourner au Sud-Ouest à la hauteur de Voinjak et gagner directement le point 875 de la carte de l'état-major Autrichien.

La ligne frontière coupe en ligne droite le bassin supérieur du ruisseau d'Ichtiman Dere, passe entre Bogdina et Karaúla, pour retrouver la ligne de partage des eaux séparant les bassins de l'Isker et de la Marica, entre Camurli et Hadžilar, suit cette ligne par les sommets de Velina Mogila, le col 531, Zmailica Vrh, Sumnatica et rejoint la limite administrative du Sandjak de Sofia entre Sivri Tas et Cadir Tepe.

De Cadir Tepe, la frontière, se dirigeant au Sud-Ouest, suit la ligne de partage des eaux entre les bassins du Mesta Karasu d'un côté, et du Struma Karasu de l'autre, longe les crêtes des montagnes du Rhodope appelées Demir Kapu, Iskoftepe, Kadimesar Balkan et Aiji Gedük jusqu'à Kapetnik Balkan et se confond ainsi avec l'ancienne frontière administrative du Sandjak de Sofia. ca administracyjną sandżaku Sofijskiego

gagne la crête à un point situé entre Te-| dosiega grzbietu gór w punkcie, leżącym pomiedzy Tekenlikiem i Aidos-Bredża, i idzie takowym przez Karnabad-Bał-Kazan Balkan, au Nord de Kotel, jusqu'à kan, Priszewica-Balkan, Kazan-Balkan, na północ od Kotła do Demir-Kapu. Granica ta ciagnie sie po głównym łańcuchu Wielkiego Bałkanu i idzie przez cała jego rozciagłość do wierzchołka Kosica.

> Tu opuszcza grzbiet Bałkanów, spuszcza się ku południowi pomiędzy wsiami Pirtop i Dużancy, z których pierwsza zostaje przy Bułgaryi a druga przy Rumelii wschodniej, do poraczenia się takowego z Topolnica, potem taż rzeka do połaczenia się jej z Smowskio-Dere, w pobliżu wsi Petriczewo, pozostawiajac przy Rumelii wschodniej przestrzeń w promieniu dwóch kilometrów powyżej tego połaczenia się, idzie wyżej pomiędzy strumieniami Smowskio-Dere i Kamienica, ciagnac się linią rozdziału wód; dalej na wysokości Wojniaku zawraca ku południo-zachodowi i dociera w prostym kierunku punktu 875 oznaczonego na mapie austryackiego sztabu jeneralnego.

> Linia graniczna przecina w prostym kierunku górny wodozbiór strumienia Ichtiman-Dere, przechodzi pomiedzy Bogdina i Karaula, dociera do linii rozdziału wód basenów Iskera i Maricy, pomiędzy Czamurły i Hadzilarem idzie po tej linii szczytami Welina-Mogiły przez przewał 531, Zmailica-Wrh, Sumnatice i dotyka do granicy administracyjnej sandżaku Sofijskiego pomiędzy Sewri-Tasz i Czatyr-Tepe.

> Od Czatyr-Tepe granica skierowujac się ku południo-zachodowi, idzie linia rozdziału wód pomiędzy wodozbiorami Mesta-Karasu z jednej strony a Struma-Karasu z drugiej, przechodzi po szczytach gór Rhodope, nazywanych Demir-Kapu, Iskoftepe, Kadimesar-Bałkan i Adzi-Gediuk az do Kapetnik-Balkanu i zlewa się takim sposopem z dawna grani-

De Kapetnik Balkan, la frontière est indiquée par la ligne de partage des eaux entre les vallées de la Rilska reka et de la Bistrica reka et suit le contrefort appelé Vodenica Planina pour descendre dans la vallée de la Struma au confluent de cette rivière avec la Rilska reka, laissant le village de Barakli à la Turquie. Elle remonte alors au Sud du village de Jelešnica, pour atteindre, par la ligne la plus courte, la chaîne de Golema Planina au sommet de Gitka et y rejoindre l'ancienne frontière administrative du Sandjak de Sofia, laissant toutefois à la Turque la totalité du bassin de la Suha reka.

Du Mont Gitka, la frontière Ouest se dirige vers le mont Crni Vrh par les montagnes de Karvena Jabuka, en suivant l'ancienne limite administrative du Sandjak de Sofia, dans la partie supérieur des bassins de Egrisu et de la Lepnica, gravit avec elle les crêtes de Babina polana et arrive au mont Crni Vrh.

Du mont Crni Vrh, la frontière suit la ligne de partage des eaux entre la Strúma et la Morawa par les sommets du Streser, Vilogolo et Mesid Planina, rejoint par la Gacina, Crna Trava, Darkovska et Drainica plan, puis, le Desčani Kladanec, la ligne de partage des eaux de la Haute Sukowa et de la Morawa, va directement sur le Stol et en descend pour couper à 1000 mètres au Nord-Ouest du village de Segusa la route de Sofia à Pirot. Elle remonte en ligne droite sur la Vidlié Planina et, de là, sur le mont Radočina dans la chaîne du Kodža Balkan, laissant à la Serbie le village de Doikinci et à la Bulgarie celui de Senakos.

Du sommet du mont Radočina la frontière suit vers l'Ouest la crête des Balkans par Ciprovec Balkan et Stara Planina jusqu'à l'ancienne frontière orientale de la Principauté de Serbie près de la Kula Smiljova Čuka, et, de là, cette ancienne frontière jusqu'au Danube qu'elle rejoint à Rakovitza.

Od Kapetnik-Bałkanu granica wskazana jest linia rozdziału wód pomiedzy
dolinami Rilska-reka i Bistrica-reka i
idzie poprzecznem pasmem gór zwanem
Wodenica-Planina, spuszcza sie w doline
Strumy przy spotkaniu sie tej rzeki
z Rilska-reka, pozostawiajac wieś Barakli przy Turcyi. Nastepnie podnosi się
ku południowi od wsi Jeleśnica, dosiega
najkrótsza linia łańcucha gór GolemaPlanina u szczytu Gitka i tu dotyka do
dawnej granicy administracyjnej sandzaku Sofijskiego, pozostawiajac wszakże przy Turcyi cały wodozbiór Suchejreki.

Od góry Gitka, granica wschodnia skierowywa się ku górze Crni-Wrh, przez góry Karwena-Jabuka, trzymając się dawnej granicy administracyjnej sandżaku Sofijskiego, w górnych częściach wodozbiorów Egrisu i Lepnicy, dosięga wraz z nią szczytów Babina-Polany a stąd góry Crni-Wrh.

Od góry Crni-Wrh granica idzie linia rozdziału wód pomiedzy Struma i Morawa przez szczyty Streszer, Wilogolo i Meszid-Planina, dalej przez Gaczine, Crna-Trawa, Darkowska i Drajnica-Planina, oraz przez Deszczani-Kładanec dosiega rozdziału wód Górnego Sukowo i Morawy, idzie prosto na Stoł i spuszczając się stamtad, przecina drogę z Sofii do Pirotu, w odległości 1000 metrów na północo-zachód od wsi Segusza. Podnosi się potem w prostej linii na Widlicz-Planine a stad na góre Radoczina, w łańcuchu gór Kodża-Bałkan, pozostawiając przy Serbii wieś Dojkinci a przy Bulgaryi wieś Senakos.

Od szczytu góry Radoczyca granica skierowywa się ku zachodowi grzbietem gór Bałkańskich przez Cziprowiec-Bałkan i Stara-Planina do dawnej granicy wschodniej księstwa Serbskiego około Kula Smiliowa-Czuka a stąd taż granicą do Dunaju, do którego dociera pod Rakowicą.

Cette délimitation sera fixée sur les lieux par la Commission Européenne où les Puissances signataires seront représentées. Il est entendu:

1. Que cette Commission prendra en considération la nécessité pour S. M. I. le Sultan de pouvoir défendre les frontières du Balkan de la Roumélie Orientale.

2. Qu'il ne pourra être élevé de fortifications dans un rayon de 10 kilomètres autour de Samakow.

Article III.

Le Prince de Bulgarie sera librement élu par la population et confirmé par la S. Porte avec l'assentiment des Puissances. Aucun membre des dynasties régnantes des Grandes Puissances Européennes ne pourra être élu Prince de Bulgarie.

En cas de vacance de la dignité princière, l'élection du nouveau Prince se fera aux mêmes conditions et dans les

mêmes formes.

Article IV.

Une assemblée de notables de la Bulgarie, convoquée à Tirnovo, élaborera, avant l'élection du Prince, le règlement organique de la Principauté.

Dans les localités où les Bulgares sont mêlés à des populations Turques, Roumaines, Greeques ou autres, il sera tenu compte des droits et des intérêts de ces populations en ce qui concerne les élections et l'élaboration du règlement organique.

Article V.

Les dispositions suivantes formeront la base du droit public de la Bulgarie: żyć za podstawe do prawa publicznego

La distinction des croyances reliopposée à personne comme un motif

Rozgraniczenie to bedzie ustanowione na miejscu przez komisye europejska, w której mocarstwa podpisane na traktacie, beda reprezentowane. Samo przez się rozumie się:

1. Ze komisya ta weźmie na uwagę konieczność dla Najjaśniejszego Sułtana, aby był w możności bronić granic Bal-

kanów w Rumelii wschodniej.

2. Ze w promieniu 10 kilometrów na około Samakowa nie będa mogły być wznoszone fortyfikacye.

Artykuł III.

Książe Bułgarski będzie swobodnie wybierany przez ludność i zatwierdzany przez Wysoka Porte, za zgoda mocarstw. Zaden z członków dynastyj panujacych w wielkich mocarstwach europejskich nie może być wybierany na księcia Bułgaryi.

W razie, jeśli godność księcia Bulgarskiego zawakuje, wybór nowego księcia dokonywany być ma w tych samych

warunkach i w tej samej formie.

Artykuł IV.

Zgromadzenie notablów Bułgaryi, zwołane do Tirnowy, opracuje przed wyborem księcia, ustawe organiczna księstwa.

W miejscowościach, gdzie Bulgarowie sa pomieszani z ludnościami: turecka, rumuńska, grecka i innemi, wzięte beda na uwage prawa i interesa tych ludności pod względem wyborów i opracowania ustawy organicznej.

Artykuł V.

Nastepne postanowienia maja słu-

w Bułgaryi:

Różnica wiar religijnych i wyznań gieuses et des confessions ne pourra être nie może służyć za powód do wyłączenia kogokolwiek lub do uznania niezdold'exclusion ou d'incapacité en ce qui nym używania wszelkich praw cywilconcerne la jouissance des droits civils nych i politycznych, przypuszczenia do et politiques, l'admisssion aux emplois urzedów publicznych, obowiązków służpublics, fonctions et honneurs ou l'exer- bowych lub zaszczytów, albo do oddacice des différentes professions et indu- wania sie rozmaitym swobodnym profestries, dans quelque localité que ce soit.

La liberté et la pratique extérieure de tous les cultes sont assurées à tous les ressortissants de la Bulgarie aussi bien qu'aux étrangers et aucune entrave ne pourra être apportée soit à l'organisation hiérarchique des différentes communions, soit à leurs rapports avec leurs chefs spirituels.

Article VI.

L'administration provisoire de la Bulgarie sera dirigée jusqu'à l'achèvement du règlement organique par un commissaire Impérial Russe. Un commissaire Impérial Ottoman ainsi que les consuls délégués ad hoc par les autres Puissances signataires du présent traité seront appelés à l'assister à l'effet de contrôler le fonctionnement de ce régime provisoire. En cas de dissentiment entre les consuls délégués, la majorité décidera et, en cas de divergence entre cette majorité et le commissaire Impérial Russe ou le commissaire Impérial Ottoman, les Représentants des Puissances signataires à Constantinople, réunis en Conférence, devront prononcer.

Article VII.

Le régime provisoire ne pourra être prolongé au delà d'un délai de neuf mois à partir de l'échange des ratifications du présent Traité.

Lorsque le règlement organique sera terminé, il sera procédé immédiatement à l'élection du Prince de Bulgarie. Aussitôt que le Prince aura été institué, la nouvelle organisation sera mise en vigueur et la Principauté entrera en pleine jouissance de son autonomie.

Article VIII.

Les traités de commerce et de navi-

syom i przemysłowi w jakiejkolwiek miejscowości.

Wszystkim mieszkańcom Bułgaryi. również jak i cudzoziemcom, zapewniona zostaje swoboda i wewnetrzne odprawianie wszelkich obrzędów religijnych nie mogą być również stawiane żadne przeszkody w organizacyi hierarchiczne stowarzyszeń religijnych, oraz w stosunkach ich z ich naczelnikami duchownymi.

Artykuł VI.

Tymczasowy zarząd Bułgaryi, do czasu ostatecznego ułożenia ustawy organicznej, będzie się znajdował pod kierownictwem rosyjskiego cesarskiego komisarza. Dla dopomagania mu, celem kontrolowania czynności tego zarządu tymczasowego, będą delegowani cesarski komisarz ottomański oraz konsulowie, wyznaczeni do tego przez inne mocarstwa, które podpisały traktat niniejszy. W razie różności zdań pomiędzy konsulami, rozstrzygać będzie większość a w razie niezgody tej większości z cesarskim komisarzem rosyjskim lnb cesarskim komisarzem ottomańskim, reprezentanci w Konstantynopolu mocarstw, które podpisały traktat, zebrawszy się na konferencyę, wydadzą decyzyę.

Artykuł VII.

Zarząd tymczasowy nie może trwać dłużej nad dziewięć miesięcy od daty wymiany ratyfikacyi niniejszego traktatu.

Skoro ustawa organiczna zostanie ukończona, niezwłocznie przystapionem być ma do wyboru księcia Bułgaryi. Jak tylko ksiaże zostanie zainstalowany, nowy zarząd będzie wprowadzony i księstwo wejdzie w pełne używanie swojej autonomii.

Artykuł VIII.

Traktaty handlu i żeglugi oraz wszelgation ainsi que toutes les conventions kie konwencye i nklady, zawierane poet arrangements conclus entre les Puis-miedzy obcemi mocarstwami i Porta i

jourd'hui en vigueur sont maintenus dans la Principauté de Bulgarie et aucun changement n'y sera apporté à l'égard d'aucune Puissance avant qu'elle n'y ait donné son consentement.

Aucun droit de transit ne sera prélevé en Bulgarie sur les marchandises traversant cette Principauté.

Les nationaux et le commerce de toutes les Puissances y seront traités sur

le pied d'une parfaite égalité.

Les immunités et priviléges des sujets étrangers ainsi que les droits de juridiction et de protection consulaires tels qu'ils ont été établis par les capitulations et les usages resteront en pleine vigueur tant qu'ils n'auront pas été modifiés du consentement des parties interessées.

Article IX.

Le montant du tribut annuel que la Principauté de Bulgarie paiera à la Cour Suzeraine en le versant à la banque que la S. Porte désignera ultérieurement sera déterminé par un accord entre les Puissances signataires du présent traité, à la fin de la première année du fonctionnement de la nouvelle organisation. Ce tribut sera établi sur le revenu moyen du territoire de la Principauté.

La Bulgarie devant supporter une part de la dette publique de l'Empire, lorsque les Puissances détermineront le tribut, elles prendront en considération la partie de cette dette qui pourrait être attribuée à la Principauté sur la base

d'une équitable proportion.

Article X.

La Bulgarie est substituée au Gouvernement Impérial Ottoman dans ses mański w jego obowiazkach i zobowiacharges et obligations envers la compagnie du chemin de fer de Roustchouk-znej Ruszczucko-Warneńskiej, od dnia Varna, à partir de l'échange des ratifi- wymiany ratyfikacyi niniejszego trak-

sances étrangères et la Porte et au-lobecnie obowiązujące, zachowują swa siłe w księstwie Bulgaryi i żadna zmiana nie będzie w nich zaprowadzona w stosunku do któregobadź mocarstwa dopóty, dopóki nie nastapi zgoda ze strony tegoż mocarstwa.

> Zadna opłata tranzytowa nie będzie pobierana w Bulgaryi od towarów prze-

wożonych przez księstwo.

Poddani i handel wszystkich mocarstw, beda traktowani w niej na stopie

zupelnej równości.

Ulgi i przywileje poddanych cudzoziemskich, również jak prawa jurysdykcyi i protekcyi konsularnej, w tej mierze jak były ustanowione przez kapitulacye i zwyczaje, pozostana w swej całkowitej mocy dopóty, dopóki nie beda zmodyfikowane za zgoda stron interesowanych.

Artykuł IX.

Wysokość daniny corocznej, jaka księstwo bułgarskie będzie płaciło dworowi zwierzchniczemu, wnosząc takowa do banku, który wskazany ma być w nastepstwie przez Wysoka Porte, określona zostanie za porozumieniem się pomiędzy mocarstwami, które podpisały traktat niniejszy, z końcem pierwszego roku funkcyonowania nowego zarządu. Danina ta bedzie obliczona podług średniej cyfry dochodu księstwa.

Bułgarya będzie obowiazana wziać na siebie część długu publicznego cesarstwa; mocarstwa, przy określaniu daniny, wezma w rachunek te cześć długu. która powinna przypaść na udział księstwa podług słusznego rozkładu.

Artykuł X.

Bułgarya zastapi rzad cesarski ottozaniach względem kompanii drogi żelacations du présent Traité. Le règlement tatu. Uregulowanie dawniejszych raentente entre la S. Porte, le gouverne- niu sie pomiedzy Wysoka Porta, rzadem ment de la Principauté et l'administra- ksiestwa i zarzadem owej kompanii.

tion de cette compagnie.

La Principauté de Bulgarie est de même substituée, pour sa part, aux engagements que la S. Porte a contractés tant envers l'Autriche-Hongrie qu'envers la compagnie pour l'exploitation des chemins de fer de la Turquie d'Europe par rapport à l'achèvement et au raccordement ainsi qu'à l'exploitation des lignes ferrées situées sur son territoire.

Les conventions nécessaires pour régler ces questions seront conclues entre l'Autriche-Hougrie, la Porte, la Serbie et la Principauté de Bulgarie immédiatement après la conclusion de la

paix.

Article XI.

L'armée Ottomane ne séjournera plus en Bulgarie; toutes les anciennes forteresses seront rasées aux frais de la Principauté dans le délai d'un an ou plus tôt si faire se peut; le Gouvernement local prendra immédiatement des mesures pour les détruire et ne pourra en faire construire de nouvelles. La S. Porte aura le droit de disposer à sa guise du matériel de guerre et autres objets appartenant au Gouvernement Ottoman et qui seraient restés dans les forteresses du Danube déjà evacuées en vertu de l'armistice du 31 Janvier ainsi que de ceux qui se trouveraient dans les places fortes de Schoumla et de Varna.

Article XII.

Les propriétaires musulmans ou autres qui fixeraient leur résidence personnelle hors de la Principauté pourront y conserver leurs immeubles en les affermant ou en les faisant administrer par des tiers.

Une commission turco-bulgare sera deux années, toutes les affaires relatives au mode d'aliénation, d'exploitation ou kwestye, tyczące się sposobu alienacyi,

des comptes antérieurs est réservé à une chunków pozostawionem jest porozumie-

Podobnież księstwo bułgarskie zastępuje w odpowiedniej części Wysoka Portę w zobowiązaniach, przyjętych przez nią tak względem monarchyi austryacko-wegierskiej jak i kompanii eksploatacyi dróg żelaznych w Turcyi europejskiej, co się dotyczy ukończenia, połączenia i eksploatacyi linij dróg żelaznych, znajdujących się na jego terytoryum.

Konwencye, niezbędne dla ostateeznego rozstrzygniecia tych kwestyj, zawarte zostaną pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską, Porta, Serbią i księstwem bułgarskiem, bezzwłocznie

po zawarciu pokoju.

Artykuł XI.

Armia ottomańska nie będzie więcej przebywała w Bułgaryi. Wszystkie stare fortece beda zburzone kosztem ksiestwa w ciągu jednego roku, lub wcześniej, jeśli można. Rząd miejscowy przedsięweźmie niezwłocznie środki dla ich zniszczenia i nie będzie mógł budować nowych. Wysoka Porta będzie miała prawo rozporządzać podług swej woli materyałem wojennym i innemi przedmiotami, należącemi do rządu ottomańskiego, które pozostały w twierdzach dunajskich, już opuszczonych przez wojska na mocy rozejmu z dnia 31 stycznia, równie jak temi, które się znajdują w twierdzach Szumli i Warnie.

Artykuł XII.

Właściciele Muzułmanie lub inni, którzyby osiedlili się po za granicami księstwa, będą w niem mogli zachować swe nieruchomości, wypuszczając je w dzierżawę lub oddając w administracyę innych osób.

Komisya turecko-bułgarska bedzie chargée de régler, dans le courant de miala zlecone zalatwić i urządzić w przeciągu dwóch lat wszystkie sprawy i d'usage pour le compte de la S. Porte, des propriétés de l'Etat et des fondations pieuses (vacoufs) ainsi que les guestions relatives aux intérêts des particuliers qui pourraient s'y trouver engagés.

Les ressortissants de la Principauté de Bulgarie qui voyageront ou séjourneront dans les autres parties de l'Empire Ottoman seront soumis aux autorités et aux lois ottomanes.

Article XIII.

Il est formé au Sud des Balkans une province qui prendra le nom de "Roumélie Orientale" et qui restera placée sous l'autorité politique et militaire directe de S. M. I. le Sultan, dans des conditions d'autonomie administrative. Elle aura un gouverneur général chrétien.

Article XIV.

La Roumélie Orientale est limitée au Nord et au Nord-Ouest par la Bulgarie et comprend les territoires inclus dans le tracé suivant:

Partant de la Mer Noire, la ligne frontière remonte depuis son embouchure, le thalweg du ruisseau près duquel se trouvent les villages Hodzakioj, Selam Kiöj, Aivadsik, Kulibe, Sudžuluk, traverse obliquement la vallée du Deli Kamčik, passe au Sud de Belibe et de Kemhalik et au Nord de Hadzimahale, après avoir franchi le Deli Kamčik à 2¹/₂ kilomètres en amont de Cengei; gagne la crête à un point situé entre Tekenlik et Aidos-Bredža, et la suit par Karnabad Balkan, Prisevica Balkan, Kazan Balkan, au Nord de Kotel jusqu'à Demir Kapu. Elle continue par la chaîne principale du Grand Balkan, dont elle suit toute l'étendue jusqu'au sommet de Kosica.

A ce point, la frontière occidentale de la Roumélie quitte la crête du Balkan, descend vers le Sud entre les villages eksploatacyi lub użytkowania, na rachunek Wysokiej Porty, posiadłości rzadowych i fundacyj pobożnych (wakuf), równie jak i kwestye, tyczace sie zwiazanych z takowemi interesów osób prywatnych.

Mieszkańcy ksiestwa bułgarskiego, podróżujący lub przebywający w innych częściach cesarstwa ottomańskiego podlegać będą władzom i prawom ottomańskim.

Artykuł XIII.

Na południe od Bałkanów uformowaną zostaje prowincya, która przybierze nazwę "Rumelii Wschodniej" i ktora zostanie umieszczoną pod bezpośrednią władzą polityczną i militarną Najjasniejszego Sultana na warunkach autonomii administracyjnej. Będzie ona miała gubernatora jeneralnego chrześcianina.

Artykuł XIV.

Rumelia wschodnia graniczy na północ i północo-zachód z Bułgarya i obejmuje w sobie terytorya, zawierające się w następnem określeniu:

Poczynając od morza Czarnego, linia pograniczua postępuje korytem strumienia, zaczynając od ujścia takowego, w poblizu któregoto strumienia znajdują się wsie Hodżakioj, Selam-Kioj, Ajwadżyk, Kulibe i Sudžuluk, przecina ukośnie doline Deli-Kamcziku, przechodzi na południe od Pelibe i Kemhaliku a na północ od Hadzimahale, przeszedlszy przez Deli-Kamezik o 21/2 kilometry powyżej Czengei, dosięga szczytu gór w punkcie leżącym pomiędzy Tekenlik i Aidos-Bredža i idzie takowym przez Karnabad - Bałkan, Priszewica - Bałkan, Kazan-Balkan, na północ od Kotla do Demir-Kapu. Ciagnie się dalej po głównym łańcuchu Wielkich-Bałkanów i idzie przez całą ich rozciągłość do wierzchołka Kosica.

W tym punkcie zachodnia granica Rumelii opuszcza grzbiet Bałkanu, spuszcza się ku południowi pomiędzy wsiades Pirtop et de Dužanci, laissés l'un à mi Pirtop i Duzanci, z których pierwsza

la Bulgarie et l'autre à la Roumélie zostaje przy Bułgaryi a druga przy Ru-Orientale, jusqu'au ruisseau de Tuzlu melii wschodniej do strumienia Tuzlu-Dere, suit ce cours d'eau jusqu'à sa Dere, postepuje z jego biegiem do spotjonction avec la Topolnica, puis cette rivière jusqu'à son confluent avec Smovskio Dere près du village de Petričevo laissant à la Roumélie Orientale une zone de deux kilométres de rayon en amont de ce confluent, remonte entre les ruisseaux de Smovskio Dere et la Kamenica, suivant la ligne de partage des eaux, pour tourner au Sud-Ouest, à la hauteur de Voinjak et gagner directement le point 875 de la carte de l'état major autrichien.

La ligne frontière coupe, en ligne droite, le bassin supérieur du ruisseau d'Ichtiman Dere, passe entre Bogdina et Karaúla, pour retrouver la ligne de partage des eaux séparant les bassins de l'Isker et de la Marica entre Camurli et Hadžilar, suit cette ligne par les sommets de Velina Mogila, le col 531, Zmailica Vrh, Sumnatica et rejoint la limite administrative du Sandjak de Sofia entre

Sivri Taš et Cadir Tepe.

La frontière de la Roumélie se sépare de celle de la Bulgarie au mont Cadir Tepe, en suivant la ligne de partage des eaux entre le bassin de la Marica et de ses affluents d'un côté, et du Mesta Karasu et de ses affluents de l'autre, et prend les directions Sud-Est et Sud, par la crête des Montagnes Despoto Dagh, vers le Mont Kruschowa (point de départ de la ligne du Traité de San-Stefano).

Du Mont Kruschowa, la frontière se conforme au tracé déterminé par le Traité de San Stefano, c'est-à-dire la chaîne des Balkans noirs (Kara Balkan), les montagnes Kulaghy-Dagh, Eschek-Tschepellü, Karakolas et Ischiklar d'où elle descend directement vers le Sud-Est pour rejoindre la rivière Arda dont elle suit le thalweg jusqu'à un point située près du village d'Adaéali qui reste à la Turquie.

De ce point, la ligne frontière gravit la crête de Bestepe Dagh qu'elle suit wznosi sie do wierzchołka Besztepe-

kania sie takowego z Topelnica, potem ta rzeka do zlania sie jej z Smowskio-Dere, w pobliżu wsi Petriczewo, pozostawiajac przy Rumelii wschodniej przestrzeń w promieniu dwóch kilometrów powyżej tego zbiegu, idzie w górę pomiędzy strumieniami Smowskio-Dere i Kamenica, po linii podzialu wód, dalej na wyżynie Wojniaku zawraca ku południo-zachodowi i dochodzi w prostym kierunku punktu 875 mapy sztabu jeneralnego austryackiego.

Linia graniczna przecina w prostym kierunku wyższy basen strumienia Ichtiman-Dere, przechodzi między Bogdina i Karaula, dosiega podziału wód basenów Iskier i Marica pomiedzy Czamurli i Hadzilarem, postępuje ta linia wierzchołkami Welina-Mogiły przez grzbiet 531, Zmailiey-Wrh, Sumnaticy i laczy się z granica administracyjna sandżaku Sofijskiego pomiędzy Siwri-Tasz i Cza-

dyr-Tepe.

Granica Rumelii oddziela się od granicy Bułgaryi przy górze Czadyr-Tepe, postepujac linia podzialu wód basenów Mary i jej doplywów z jednej strony a Mesta-Karasu i jej dopływów z drugiej i przybiera kierunki poludniowo-wschodni i południowy przez wierzchołki gór Despeto-Dag do góry Kruszewa (punktu wyjścia linii granicznej traktatu San-Stefańskiego).

Od góry Kruszewa granica odpowiada w zupelności granicy określonej układem San-Stefańskim, t. j. idzie przez łańcuch Czarnych Bałkanów (Kara-Bałkany), przez góry Kulaszy-Dagh, Eszek-Czepeku, Karoklas i Isziklar, stad spuszcza się prosto ku południo-wschodowi dla dotarcia do rzeki Arda, której łożyskiem idzie do punktu, leżacego w pobliżu wsi Ada-Czali, pozostającej przy Turcyi.

Od tego punktu linia graniczna

un point situé à 5 kilomètres en amont du pont du Mustafa Pacha; elle se dirige ansuite vers le Nord par la ligne de pertage des eaux entre Demirhanli Dere et les petits affluents de la Maritza jusqu'à Küdeler Baïr, d'où elle se dirige à l'Est sur Sakar Baïr, de là, traverse la vallée de la Tundža allant vers Büjük Derbend, qu'elle laisse au Nord, ainsi que Soudzak. De Büjük Derbend, elle reprend la ligne de partage des eaux entre les affluents de la Tundza au Nord et ceux de la Maritza au Sud, jusqu'à hauteur de Kaibilar qui reste à la Roumélie Orientale, passe au Sud de V. Almali entre le bassin de la Maritza au Sud et différents cours d'eau qui se rendent directement vers la Mer Noire, entre les villages de Belevrin et Alatli; elle suit au Nord de Karanlik les crêtes de Vosna et Zuvak, la ligne qui sépare les eaux de la Duka de celles du Karagač-Su et rejoint la Mer Noire entre les deux rivières de ce nom.

Article XV.

S. M. le Sultan aura le droit de pourvoir à la défense des frontières de terre et de mer de la province en élevant des fortifications sur ces frontières et en y entretenant des troupes.

L'ordre intérieur est maintenu dans la Roumélie Orientale par une gendarmerie indigène assistée d'une milice locale.

Pour la composition de ces deux corps dont les officiers sont nommés par le Sultan, il sera tenu compte, suivant les localités, de la religion des habitants.

S. M. I. le Sultan s'engage à ne point employer de troupes irrégulières telles que Bachibozouks et Circassiens dans les garnisons de frontières. Les troupes régulières destinées à ce service ne pour-

pour descendre et traverser la Maritza à Dagh, w którym postepuje, aby sie spuścić i przeciać Marice w punkcie leżacym o pięć kilometrów powyżej mostu Rustafa-paszy; następnie kieruje się ku pólnocy lima podziału wód pomiędzy Demir-hanli-Dere i drobnemi dopływami Maricy do Kiudeler-Bairu, skad idzie na wschód do Sakar-Bairu, potem przecina doline Tundży, kierując się ku Bujuk-Derbent, pozostawiając takowy na pólnoc, równie jak i Sudżak. Z Bujuk-Derbentu idzie znów po linii rozdziału wód między dopływami Tundży na północy i Maricy na poludniu aż do wzgórza Kajbilar, które pozostaje przy Rumelii wschodniej; przechodzi na południe od W. Almali pomiędzy basenem Maricy na poludnie i rozmaitemi potokami wpadajacemi bezpośrednio do morza Czarnego, pomiędzy wsiami Belewrin i Alatli: ciągnie się ku północy od Karanliku przez wierzchołki Wosny i Suwaku, pc linii oddzielającej wody Duki od wód Karagacz-Sui dochodzi do morza Czarnego między dwiema rzekami tejże nazwy.

Artykuł XV.

Najjaśniejszy Sułtan będzie mial prawo postarać się o obronę granic ladowych i morskich prowincyj, wznosząc fortyfikacye na tych granicach i utrzymując w nich wojsko.

Porządek wewnętrzny utrzymywany być ma w Rumelii wschodniej przez żandarmerya krajowa przy pomocy milicyi miejscowej.

Przy formowaniu tych dwóch oddziałów, których oficerowie będą mianowani przez Sułtana, uwzględnioną zostanie stosownie do miejscowości, religia mieszkańców.

Najjaśniejszy Sułtan zobowiązuje się nie używać w załogach pogranicznych wojsk nieregularnych, jakoto: baszibozuków i czerkiesów. Wojska zaś regularne, przeznaczone do tej służby, w żaront, en aucun cas, être cantonnées dnym razie nie beda rozkwaterowane

chez l'habitant. Lorsqu'elles traverseront u mieszkańców. Przy przejściu przez la province, elles ne pourront y faire de séjour.

Article XVI.

Le gouverneur général aura le droit d'appeler les troupes ottomanes dans les cas où la sécurité intérieure ou extérieure de la province se trouverait menacée. Dans l'éventualité prévue, la S. Porte devra donner connaissance de cette décision ainsi que des nécessités qui la justifient aux Représentants des Puissances à Constantinople.

Article XVII.

Le gouverneur général de la Roumélie Orientale sera nommé par la S. Porte, avec l'assentiment des Puissances, pour un terme de cinq ans.

Article XVIII.

Immédiatement après l'échange des ratifications du présent Traité, une Commission Européenne sera formée pour élaborer, d'accord avec la Porte Ottomane, l'organisation de la Roumélie Orientale. Cette commission aura à déterminer, dans un délai de trois mois, les pouvoirs et les attributions du gouverneur général ainsi que le régime administratif, judiciaire, et financier de la province, en prenant pour point de départ les différentes lois sur les Vilayets et les propositions faites dans la huitième séance de la Conférence de Constantinople.

L'ensemble des dispositions arrêtées pour la Roumélie Orientale fera l'objet d'un Firman Impérial qui sera promulgué par la Sublime Porte et dont elle donnera communication aux Puissances.

Article XIX.

La Commission Européenne sera chargée da'dministrer, d'accord avec la wiazana do administrowania, wraz z Wy-Sublime Porte, les finances de la province jusqu'à l'achèvement de la nouvelle organisation.

prowincye, wojska te nie beda się w niej zatrzymywać.

Artykuł XVI.

Gubernator jeneralny będzie miał prawo przywoływać wojsko ottomańskie w razie, jeśliby bezpieczeństwo wewnętrzne lub zewnętrzne prowincyi było zagrożone. W razie przewidzialnej ewentualności, Wysoka Porta obowiązaną jest zawiadomić reprezentantów mocarstw w Konstantynopolu o powziętej przez nia decyzyi i o przyczynach, które takowa wywołały.

Artykuł XVII.

Gubernator jeneralny Rumelii wschodniej będzie mianowany przez Wysoka Porte, za zgoda państw, na termin pięcioletni.

Artykuł XVIII.

Niezwłocznie po wymianie ratyfikacyi traktatu niniejszego, wyznaczona zostanie komisya europejska dla opracowania, łacznie z Porta Ottomanska, organizacyi Rumelii wschodniej. Komisya ta obowiązaną będzie określić w terminie trzymiesięcznym, zakres władzy i atrybucye gubernatora jeneralnego, oraz sposób zarządu administracyjnego, sadowego i finansowego prowincyi, biorac za zasade takowego rozmaite prawa o wilajetach oraz propozycye wniesione na ósmem posiedzeniu konferencyi konstantynopolitańskiej.

Zbiór postanowień dotyczących Rumelii wschodniej posłuży za osnowę do firmanu cesarskiego, który zostanie ogłoszony przez Wysoką Portę i zakomunikowany przez nią mocarstwom.

Artykuł XIX.

Komisya europejska zostanie zobosoką Portą, finansami prowincyi, aż do ostatecznego urządzenia nowej administracyi.

Article XX.

Les traités, conventions et arrangements internationax de quelque nature qu'ils soient, conclus ou à conclure entre la Porte et les Puissances étrangères, seront applicables dans la Roumélie Orientale comme dans tout l'Empire Ottoman. Les immunités et priviléges acquis aux étrangers, quelle que soit leur condition, seront respectés dans cette province. La S. Porte s'engage à y faire observer les lois générales de l'Empire sur la liberté religieuse en faveur de tous les cultes.

Article XXI.

Les droits et obligations de la S. Porte en ce qui concerne le chemins de fer dans la Roumélie Orientale sont maintenus intégralement.

Article XXII.

L'effectif du corps d'occupation Russe en Bulgarie et dans la Roumélie Orientale sera composé de six divisions d'infanterie et de deux divisions de cavalerie et n'excèdera pas 50.000 hommes. ol sera entretenu aux frais du pays eccupé. Les troupes d'occupation con-Reveront leurs communications avec la dussie, non seulement par la Roumanie e'après les arrangements à conclure sntre les deux Etats, mais aussi par les ports de la Mer Noire, Varna et Bourgas, où elles pourront organiser, pour la durée de l'occupation, les dépôts nécessaires.

La durée de l'occupation de la Roumélie Orientale et de la Bulgarie par les troupes Impériales Russes est fixée à neuf mois, à dater de l'échange des ratifications du présent Traité.

Le Gouvernement Impérial Russe s'engage à terminer, dans un délai ultérieur de trois mois, le passage de ses troupes à travers la Roumanie et l'évacuation complète de cette Principauté. szczenie tego księstwa.

Artykuł XX.

Traktaty, konwencye i układy międzynarodowe, jakiejkolwiek natury, zawarte już lub zawrzeć się mające, między Wysoka Porta a państwami obcemi, beda zastosowywane w Rumelii wschodniej, równie jak w całem państwie ottomańskiem. Ulgi i przywileje, nadane cudzoziemcom, jakieby bądź było ich stanowisko, beda szanowane w tej prowincyi. Wysoka Porta obowiązuje się przestrzegać w tej prowincyi wypełniania ogólnych praw państwa dotyczących swobody religijnej wszystkich wyznań

Artykuł XXI.

Prawa i obowiązki Wysokiej Porty odnoszące się do dróg żelaznych w Rumelii wschodniej, pozostaja nienaruszone.

Artykuł XXII.

Korpus okupacyjny rosyjski w Bulgaryi i Rumelii wschodniej będzie się składał z sześciu dywizyi piechoty i dwóch dywizyj jazdy i nie ma przechodzić 50.000 ludzi. Utrzymywany będzie kosztem zajętego kraju. Wojska okupacyjne zachowają swa komunikacye z Rosya nietylko przez Rumunie na mocy umowy mającej się zawrzeć między obu państwami, lecz przez porty czarnomorskie Warne i Burgas, w których beda mogły urzadzić na cały czas okupacyi niezbędne składy.

Termin zajęcia Rumelii wschodniej i Bulgaryi przez wojska cesarsko-rosyjskie oznacza się na dziewięć miesięcy od dnia wymiany ratyfikacyi niniejszego traktatu.

Cesarski rząd rosyjski zobowiazuje się ukończyć w ciągu terminu trzechmiesięcznego, przeprowadzenie swych wojsk przez Rumunie i zupełne opu-

Article XXIII.

La Sublime Porte s'engage à appliquer scrupuleusement dans l'île de Crète le règlement organique de 1868 en y apportant les modifications qui seraient

jugées équitables.

Des règlements analogues adaptés aux besoins locaux, sauf en ce qui concerne les exemptions d'impôt accordées à la Crète, seront également introduits dans les autres parties de la Turquie d'Europe pour lesquelles une organisation particulière n'a pas été prévue par le présent Traité.

La Sublime Porte chargera des commissions spéciales, au sein desquelles l'élément indigène sera largement représenté, d'élaborer les détails de ces nouveaux règlements dans chaque province.

Le projets d'organisation résultant de ces travaux seront soumis à l'examen de la Sublime Porte qui, avant de promulguer les actes destinés à les mettre en vigueur, prendra l'avis de la Commission Européenne instituée pour la Roumélie Orientale.

Article XXIV.

Dans les cas où la Sublime Porte et la Grece ne parviendraient pas à s'entendre sur la rectification de frontière indiquée dans le treiziéme protocole du Congrès de Berlin, l'Allemagne, l'Autriche-Hongrie, la France, la Grande Bretagne, l'Italie et la Russie se réservent d'offrir leur médiation aux deux parties pour faciliter les négociations.

Article XXV.

Le provinces de Bosnie et d'Herzégovine seront occupées et administrées par l'Autriche-Hongrie. Le Gouvernement d'Autriche-Hongrie ne désirant pas se charger de l'administration du Sandjak de Novibazar qui s'étend entre la Serbie et le Monténégro dans la direction sud-est jusqu'au delà de Mitrovitza, l'ad-

Artykuł XXIII.

Wysoka Porta zobowiązuje się zastosować ściśle na wyspie Krecie ustawę organiczna z 1868 roku zaprowadzając w niej zmiany, jakie beda uznane za słuszne.

Podobneż ustawy, zastosowane do potrzeb miejscowych, z wyjątkiem wszakże tyczących się ulg podatkowych udzielonych Krecie, wprowadzone będą również i w innych cześciach Turcyi europejskiej, dla których oddzielna organizacya administracyjna nie została przewidziana niniejszym traktatem.

Opracowanie szczegółów tych nowych ustaw poruczone bedzie przez Wysoką Porte w każdej prowincyi specyalnym komisyom, w których ludność krajowa otrzyma obszerny udział.

Projekta organizacyi, bedac rezultatem owych prac, zostaną przedstawione do roztrzaśnienia Wysokiej Porcie. Przed opublikowaniem rozporządzeń, przeznaczonych do wprowadzenia ich w wykonanie, Wysoka Porta zasiegnie zdania komisyi europejskiej, ustanowionej dla Rumelii wschodniej.

Artykuł XXIV.

W razach, kiedy pomiędzy Wysoką Porta a Grecya nie nastapi porozumienie co do sprostowania granic, wskazanego trzynastym protokołem kongresu berlińskiego, Niemcy, monarchya austryacko-wegierska, Francya, Wielka Brytania, Włochy i Rosya pozostawiają sobie prawo ofiarować obu stronom swe pośrednictwo dla ułatwienia układów.

Artykuł XXV.

Prowincye Bośnia i Hercegowina zostaną zajęte i administrowane przez monarchye austryacko-wegierską. Ponieważ rząd austryacko-węgierski nie pragnie brać na siebie administracyi sandżaku Nowobazarskiego, rozciągającego się pomiędzy Serbia i Czarnogóra w kierunku na południo-wschód po za ministration ottomane continuera d'y Mitrowice, przeto administracya ottole maintien du nouvel état politique ainsi que la liberté et la sécurité des voies de communication, l'Autriche-Hongrie se réserve le droit de tenir garnison et d'avoir des routes militaires et commerciales sur toute l'étendue de cette partie de l'ancien Vilayet de Bosnie.

A cet effet, les Gouvernements d'Autriche-Hongrie et de Turquie se réservent de s'entendre sur les détails.

Article XXVI.

L'indépendance du Monténégro est reconnue par la S. Porte et par toutes celles des Hautes Parties contractantes qui ne l'avaient pas encore admise.

Article XXVII.

Les Hautes Parties contractantes sont d'accord sur les conditions suivantes:

Dans le Monténégro, la distinction des croyances religieuses et des confessions ne pourra être opposée a personne comme un motif d'exclusion ou d'incapaeité en ce qui concerne la jouissance des droits civils et politiques, l'admission aux emplois publics, fonctions et honneurs ou l'exercice des différentes professions et industries, dans quelque localité que ce soit. La liberté et la pratique extérieure de tous les cultes seront assurées à tous les ressortissants du Monténégro aussi bien qu'aux étrangers, et aucune entrave ne pourra être apportée soit à l'organisation hiérarchique des différentes communions, soit à leurs rapports avec leurs chefs spirituels.

Article XXVIII.

Les nouvelles frontières du Monténégro sont fixées ainsi qu'il suit:

Le tracé partant de l'Ilinobrdo, au nord de Klobuk, descend sur la Tre-nobrdo, na północ Kłobuku, spuszcza binjčica vers Grančarevo qui reste a się po Trebinczicy do Granczarewa,

fonctionner. Néanmoins, afin d'assurer manska nie przestanie w nim funkcyonować. Wszelako, aby zapewnić utrzymanie no wego stanu politycznego równie jak swobody i bezpieczeństwa dróg komunikacyjnych, monarchya austryackowegierska zachowa sobie prawo utrzymywania załogi i posiadania dróg m litarnych i handlowych na całej przestrzeni tej części dawnego wilajetu Bośniackiego.

W tym celu rzady monarchyi austrvacko-węgierskiej i Turcyi zastrzegaja sobie porozumienie się co do szczegółów

Artykuł XXVI.

Niezależność Czarnogóry jest uznana przez Wysoka Porte i przez te wszystkie Wysokie Strony, wchodzace do układów, które jeszcze takowej niezależności nie uznawały.

Artykul XXVII.

Wysokie Strony kontraktujące zgodziły się na warunki następujące:

W Czarnogórze różnica wiar religijnych i wyznań nie może być powodem do wykluczenia kogokolwiek lub uznania niezdolnym w rzeczach tyczacych się używania praw cywilnych i politycznych, dopuszczenia do urzędów publicznych, funkcyj i zaszczytów, lub oddawania się rozmaitym profesyom i przemyslowi w jakiejbadź miejscowości Swoboda i odprawianie zewnętrzne obrzedów wszelkich wyznań zostaja za pewnione wszystkim krajowcom Czarnogórskim i żadna przeszkoda nie będzie mogra być stawiana tak organizacy hierarchicznej rozmaitych wyznań, jak i ich stosunkom z swymi naczelnikami duchownymi.

Artykuł XXVIII.

Nowe granice Czarnogóry ustanowione zostaja jak następuje:

Lima graniczna, zaczynajac od Ili-

l'Herzégovine, puis remonte le cours de które pozostaje przy Hercegowinie, pocette rivière jusqu'à un point situé à un kilomètre en aval du confluent de la Cepelica et, de là, rejoint, par la ligne la plus courte, les hauteurs qui bordent la Trebinjcica. Il se dirige ensuite vers Pitatova, laissant ce village au Monténégro, puis continue par les hauteurs dans la direction nord, en se maintenant, autant que possible, à une distance de 6 kilomètres de la route Bilek-Korito-Gacko, jusqu'au col situé entre la Somina-Planina et le mont Curilo, d'où il se dirige à l'est par Vratkoviči, laissant ce village à l'Herzégovine, jusqu'au mont Orline. A partir de ce point, la frontière - laissant Ravno au Monténégro s'avance directement par le nord-nordest en traversant les sommets du Leberšnik et du Volujak, puis descend par la ligne la plus courte sur la Piva, qu'elle traverse, et rejoint la Tara en passant entre Crkvica et Nedvina. De ce point, elle remonte la Tara jusqu'à Mojkovac d'où elle suit la crête du contrefort jusqu'à Siškojezero. A partir de cette localité, elle se confond avec l'ancienne frontière jusqu'au village de Sekulare. De là, la nouvelle frontière se dirige par les crêtes de la Mokra Planina, le village de Mokra restant au Monténégro, puis elle gagne le point 2166 de la carte de l'état major autrichien en suivant la chaîne principale et la ligne du partage des eaux, entre le Lim d'un côte, et le Drin, ainsi que la Cievna (Zem) de l'autre.

Elle se confond ensuite avec les limites actuelles entre la tribu des Kuci-Drekalovici d'un côté, et la Kucka-Krajna ainsi que les tribus des Klementi et Grudi de l'autre, jusqu'à la plaine de Podgorice, d'où elle se dirige sur Plavnica, laissant à l'Albanie les tribus des Klementi, Grudi et Hoti.

De là, la nouvelle frontière traverse le lac près de l'îlot de Gorica-Topal et, à partir de Gorica-Topal, elle atteint di-

czem wznosi się wzdłuż biegu tej rzeki do punktu, znajdujacego sie w odległości jednego kilometru poniżej spływu Czepielicy a stad dosięga najkrótsza linia wzgórz, okalajacych Trebinczice. Dalej kieruje się ku Pilatowy, pozostawiajac tę wieś przy Czarnogórze, ciagnie się po wzgórzach w kierunku północnym, trzymając się o ile można w odległości sześciu kilometrów od drogi Bilek-Koryto-Gacko do przewału, znajdujacego się pomiędzy Somina-Planina i górą Czurło; stad idzie na wschód przez Wratkowiczi, pozostawiając tę wieś przy Hercegowinie do góry Orlin. Od tego miejsca granica pozostawiając Rawno Czarnogórze, skierowywa się wprost na północo-wschód, przechodząc przez szczyty Leberszniku i Wołujaku, potem spuszcza się najkrótsza linia na Piwę. przecina ja i dociera do Tary, przeszedlszy pomiędzy Cerkwica i Niedwina. Od tego punktu postępuje w górę linia Tary do Mojkowca, skad ciagnie się grzbietem górzystego pasma do Sziszkojeziero. Od tej miejscowości zlewa się z dawną granicą do wsi Szekulare. Stąd nowa granica skierowywa się wierzchołkami Mokrej Planiny, pozostawiajac Czarnogórze wieś Mokra i dochodzi do punktu 2166 mapy austryackiego sztabu jeneralnego, ciagnac się po głównym łańcuchu i po linii podziału wód pomiędzy Limem z jednej strony a Drinem, oraz Ciewna (Zem) z drugiej.

Dalej linia graniczna zlewa się z istniejaca teraz granica pomiędzy plemieniem Kuczi-Derkałowiczów z jednej strony a Kuczka-Krajna oraz plemionami Klementi i Grudi z drugiej, aż do równiny Podgorickiej, skad kieruje się na Plawnice, pozostawiajac przy Albanii plemiona Klementi, Grudi i Hoti.

Stad nowa granica przecina jezioro w pobliżu wysepki Gorica-Topal a od Gorica-Topal dochodzi w prostym kierectement les sommets de la crête, d'où runku wierzchołków grzbietu, skad

entre Megured et Kalimed, laissant Mrković au Monténégro et rejoignant la

Mer Adriatique à V. Kruči.

Au Nord-Ouest, le tracé sera formé par une ligne passant de la côte entre les villages Sušana et Zubci et aboutissant à la pointe extrême Sud-Est de la frontière actuelle du Monténégro sur la Vrsuta-Planina.

Article XXIX.

Antivari et son littoral sont annexés au Monténégro sous les conditions suivantes:

Les contrées situés au Sud de ce territoire, d'aprés la délimitation ci-dessus déterminée, jusqu'à la Bojana, y compris Dulcinjo, seront restituées à la Turquie.

La commune de Spica, jusqu'à la limite septentrionale du territoire indiqué dans la description détaillée des frontières sera incorporée à la Dalmatie.

Il y aura pleine et entière liberté de navigation sur la Bojana pour le Monténégro. Il ne sera pas construit de fortifications sur le parcours de ce fleuve à l'exception de celles qui seraient nécessaires à la défense locale de la place de Scutari lesquelles ne s'étendront pas au delà d'une distance de six kilomètres de cette ville.

Le Monténégro ne pourra avoir ni bâtiments ni pavillon de guerre.

Le port d'Antivari et toutes les eaux du Monténégro resteront fermées aux bâtiments de guerre de toutes les nations.

Les fortifications situées entre le lac et le littoral sur le territoire monténégrin seront rasées et il ne pourra en être élevé de nouvelles dans cette zone.

La police maritime et sanitaire, tant à Antivari que le long de la côte du Monténégro, sera exercée par l'Autriche-Hongrie au moyen de bâtiments légers garde-côtes.

elle suit la ligne du partage des eaux skierowywa się linią podziału wód między Megured i Kalimed, pozostawiajac Mirkowice przy Czarnogórze i dochodzac do morza adryatyckiego w W. Kruczi.

> Od pólnoco-zachodu granice tworzy linia, idaca od brzegu pomiedzy wsiami Szumany i Zubce a dochodząca do krańcowego południowo-wschodniego punktu teraźniejszej granicy Czarnogóry na Wrszuta-Planinie.

Artykuł XXIX.

Antiwari i jego terytoryum zostają przylączone do Czarnogóry pod warun-

kami następnemi:

Miejscowości leżące na południe od terytoryum, stosownie do wyż wymienionego rozgraniczenia, do r. Bojany, włącznie z Dulcigno, będą zwrócone Turcyi.

Gmina Spizza, do północnej granicy terytoryum, oznaczonego w szczegółowem opisaniu granic, bedzie włączona

do Dalmacyi.

Czarnogórze nadaje się zupełna swoboda żeglugi po r. Bojanie. Zadne fortyfikacye nie będą wznoszone na przebiegu tej rzeki. z wyjatkiem niezbędnych dla miejscowej obrony twierdzy Scutari, które nie mogą się rozciągać dalej jak na sześć kilometrów odległości od tego miasta.

Czarnogóra nie może mieć ani statków wojennych ani flagi wojennej.

Port Antiwari i wszystkie w ogóle wody Czarnogóry zostają zamkniete dla statków wojennych wszystkich narodów.

Fortyfikacye znajdujące się pomiędzy jeziorami i wybrzeżem na terytoryum czarnogórskiem, zostaną z ziemią zrównane, i żadne nowe nie mogą być

wznoszone w tym pasie.

Nadzór policyjny, morski i sanitarny, tak w Antiwari jak i wzdłuż całego wybrzeża czarnogórskiego wykonywać będzie monarchya austryacko-wegierska za pośrednictwem lekkich statków strażniczych.

Le Monténégro adoptera la législation maritime en vigueur en Dalmatie. De son côté l'Autriche-Hongrie s'engage à accorder sa protection consulaire au pavillon marchand monténégrin.

Le Monténégro devra s'entendre avec l'Autriche-Hongrie sur le droit de construire et d'entretenir à travers le nouveau territoire monténégrin une route et un chemin de fer.

Une entière liberté de communications sera assurée sur ces voies.

Article XXX.

Les Musulmans ou autres qui possèdent des propriétés dans les territoires annexés au Monténégro et qui voudraient fixer leur résidence hors de la Principauté pourront conserver leurs immeubles en les affermant ou en les faisant administrer par des tiers.

Personne ne pourra être exproprié que légalement pour cause d'intérêt public, et moyennant une indemnité préalable.

Une Commission Turco - Monténégrine sera chargé de régler dans le terme de trois ans toutes les affaires relatives au mode d'aliénation, d'exploitation et d'usage pour le compte de la S. Porte des propriétés de l'Etat et des fondations pieuses (Vakoufs) ainsi que les questions relatives aux intérêts des particuliers qui s'y trouveraient engagés.

Article XXXI.

La Principauté du Monténégro s'entendra directement avec la Porte Ottosur l'institution d'agents monténégrins à Constantinople et dans certaines localités de l'Empire Ottoman où la nécessité en sera reconnue.

Les Monténégrins voyageant ou séjournant dans l'Empire Ottoman seront soumis aux lois et aux autorités Otto-

Czarnogóra wprowadzi u siebie obowiazujące obecnie w Dalmacyi prawodawstwo morskie. Monarchya austryacko-wegierska ze swej strony zobowiązuje się udzielać za pośrednictwem swych konsulów opiekę fladze handlowej czarnogórskiej.

Czarnogóra winna się porozumiec z monarchyą austryacko-węgierską co do prawa budowy i utrzymania drogoraz kolei żelaznej przez nowe terytoryum czarnogórskie.

Zupelna swoboda komunikacyi będzie zapewnioną na tych drogach.

Artykul XXX.

Muzułmanie i inne osoby posiadające własność nieruchoma w miejscowościach wcielonych do Czarnogóry a któreby zapragnęły osiedlić się zewnatrz księstwa, moga zatrzymać przy sobie swe nieruchomości, oddając je w dzierżawę lub administrując za pośrednictwem innych osób.

Nikt nie może być wywłaszczony z posiadania nieruchomości inaczej jak drogą prawa, dla użytku publicznego i za przedwstępnem wynagrodzeniem.

Komisyi turecko-czarnogórskiej bedzie poruczone ostateczne uregulowanie, w terminie trzechletnim wszelkich spraw, dotyczących sposobu alienowania, eksploatowania i użytkowania na rachunek Wysokiej Porty, własności należących do państwa i fundacyj pobożnych (wakuf), oraz rozstrzygniecie kwestyj dotyczących interesów osób prywatnych, mogacych być zainteresowanemi w tych sprawach.

Artykuł XXXI.

Księstwo Czarnogóra porozumie się bezpośrednio z Wysoką Portą w przedmiocie naznaczenia agentów czarnogórskich w Konstantynopolu i w innych miejscowościach cesarstwa ottomańskiego, gdzie to będzie uznane za konieczne.

Czarnogórcy, podróżujacy lub przebywajacy w cesarstwie ottomańskiem, będa podlegali prawom i władzom turemanes suivant les principes généraux ckim, stosownie do ogólnych zasad pra du droit international et les usages établis concernant les Monténégrins.

Article XXXII.

Les troupes du Monténégro seront tenues d'évacuer dans un délai de vingt jours à partir de l'échange des ratifications du présent Traité ou plus tôt, si faire se peut, le territoire qu'elles occupent en ce moment en dehors des nouvelles limites de la Principauté.

Les troupes Ottomanes évacueront les territoires cédés au Monténégro dans le même délai de vingt jours. Il leur sera toutefois accordé un terme supplémentaire de quinze jours, tant pour quitter les places fortes et pour en retirer les approvisionnements et le matériel, que pour dresser l'inventaire des engins et objets qui ne pourraient être enlevés immédiatement.

Article XXXIII.

Le Monténégro devant supporter une partie de la dette publique ottomane pour les nouveaux territoires qui lui sont attribués par le traité de paix, les Représentants des Puissances à Constantinople en détermineront le montant de concert avec la S. Porte sur une base équitable.

Article XXXIV.

Les Hautes Parties contractantes reconnaissent l'indépendance de la Principauté de Serbie en la rattachant aux conditions exposées dans l'article suivant.

Article XXXV.

En Serbie, la distinction des croyances religieuses et des confessions ne pourra être opposée à personne comme un motif d'exclusion ou d'incapacité en ce qui concerne la jouissance des droits civils et politiques, l'admission aux emplois publics, fonctions et honneurs ou zaszczytów, lub też wykonywania roz-

wa międzynarodowego oraz zwyczajów przyjętych względem Czarnogórców.

Artykuł XXXII.

Wojska czarnogórskie beda obowiazane opuścić w terminie dwudziestodniowym od daty wymiany ratyfikacyi niniejszego traktatu, albo wcześniej, jeśli będzie można, terytoryum zajmowane obecnie przez nie zewnątrz nowych granic księstwa.

Wojska ottomańskie opuścić mają z ustąpionych Czarnogórze terytoryów również w terminie dwudziestodniowym. Dany im będzie wszakże dodatkowy termin pietnastodniowy, tak dla opuszczenia miejsc ufortyfikowanych i wy wozu stamtad zapasów żywności oraz materyalu wojennego, jako i dla spisania inwentarza przyrządów i przedmiotów. któreby nie mogły być wywiezione bezzwłocznie.

Artykuł XXXIII.

Ponieważ Czarnogóra obowiązana jest wziąć na siebie część ottomańskiego długu państwowego za nowe terytorya, przyznane mu traktatem pokoju, przeto reprezentaci mocarstw w Konstantynopolu określą, wraz z Porta ottomańską, wysokość tej części na słusznej zasadzie.

Artykuł XXXIV.

Wysokie Strony kontraktujące uznają niezawisłość księstwa serbskiego, na warunkach w artykule następującym.

Artykuł XXXV.

W Serbii różnica wiar religijnych i wyznań nie może służyć za powód do wykluczenia kogobadź lub nieprzyznania mu prawa używania praw cywilnych lub politycznych, przypuszczenia do urzedów publicznych lub służbowych i

industries, dans quelque localité que ce kolwiek miejscowości. soit.

La liberté et la pratique extérieure de tous les cultes seront assurées à tous les ressortissants de la Serbie aussi bien qu'aux étrangers, et aucune entrave ne pourra être apportée soit à l'organisation hierarchique des différentes communions, soit à leurs rapports avec leurs chefs spirituels.

Article XXXVI.

La Serbie reçoit les territoires inclus dans la délimitation ci-après:

La nouvelle frontière suit le tracé actuel en remontant le thalweg de la Drina depuis son confluent avec la Save, laissant à la Principauté le Mali Zwornik et Sakhar, et continue à longer l'ancienne limite de la Serbie jusqu'au Kopaonik, dont elle se détache au sommet du Kanilug. De là, elle suit d'abord la limite occidentale du Sandjak de Nisch par le contrefort Sud du Kopaonik, par les crêtes de la Marica et Mrdar Planina, qui forment la ligne de partage des eaux entre les bassins de l'Ibar et de la Sitnica d'un côté, et celui de la Toplica de l'autre, laissant Prépolac à la Turquie.

Elle tourne ensuite vers le Sud par la ligne du partage des eaux entre la Brvenica et la Medvedja, laissant tout le bassin de la Medvedja à la Serbie, suit la crête de la Goljak Planina (formant le partage des eaux entre la Kriva Rjeka d'un côte, et la Poljanica, la Veternica et la Morawa de l'autre) jusqu'au sommet de la Poljanica. Puis elle se dirige par le contrefort de la Karpina Planina jusqu'au confluent de la Koinska avec la Morawa, traverse cette rivière, remonte par la ligne de partage des eaux entre le ruisseau Koinska et le ruisseau qui tombe dans la Morawa près de Neradovce, pour rejoindre la Pla-

l'exercice des différentes professions et maitych profesyj i przemysłu w jakiej

Swoboda i zewnetrzne odprawianie wszelkich obrzedów religijnych zapewnia się tak wszystkim krajowcom serbskim jak i cudzoziemcom i żadne przeszkody nie mogą być stawiane w hierarchicznej organizacyi rozmaitych stowarzyszeń religijnych oraz w stosunkach ich z naczelnikami duchownymi takowych.

Artykuł XXXVI.

Serbia otrzymuje terytorya zawarte w granicach następujących:

Nowa granica idzie teraźniejsza linia graniczna, wznosząc się w góre łożyskiem Driny od zlewu jej z Sawa i pozostawiając przy księstwie Mały Zwornik i Sachar, ciagnie się dalej wzdluż dawnej granicy Serbii do Kapaoniku, od którego odlacza się na szczycie Kanilug. Stad idzie poczatkowo wzdłuż zachodniej granicy sandżaku Nisz południowym przedgórzem Kapaoniku, szczytem Maricy i Mrdar-Planiny, tworzacym linia rozdziałowa wód basenow Ibaru i Sitnicy zjednej strony a Toplicy z drugiej, pozostawiając Prepolag przy Turcyi.

Dalej zawraca się ku południowi linia przedziału wodnego Brewnicy i Medwedzi, pozostawiajac cały basen Medwedzi przy Serbii, idzie po grzbiecie Golak-Planiny (tworzacej przedział wodny pomiedzy Krivarjeka z jednej strony a Poljanica, Weternica i Morawa z drugiej), do szczytu Poljanicy. Następnie skierowywa się po przedgórzu Karpina-Planiny do zlewu Koinska z Morawa, przechodzi te rzekę, podnosi sie po przedziale wód pomiędzy strumieniem Koinska i strumieniem wpadajacym do Morawy w pobliżu Neradowca i dochodzi do Planiny św. Ilji, powyżej Torgowiszy. Stad postępuje szczytem nina Sv. Ilija au dessus de Trgoviste. św. Ilji do góry Kliucz i przeszedlszy

De ce point, elle suit la crête de Sv. Ilija | przez oznaczone na mapie punkta 1516 jusqu'au Mont Kljuc, et, passant par les i 1547 oraz przez Babinę-Góre, dociera points indiqués sur la carte par 1516 et do góry Czarny-Wrh. 1547 et par la Babina Gora, elle aboutit au Mont Crni vrh.

A partir du Mont Crni Vrh, la nouvelle délimitation se confond avec celle

de la Bulgarie, c'est-à-dire:

La ligne frontière suit la ligne de partage des eaux entre la Struma et la Marawa par les sommets du Streser, Vilogolo et Mesid Planina, rejoint par la Gačina, Crna Trava, Darkovska et Drainica plan, puis le Descani Kladanec, la ligne de partage des eaux de la Haute Sukowa et de la Morawa, va directement sur le Stol et en descend pour couper, à 1000 mètres au Nord-Ouest du village de Segusa, la route de Sofia à Pirot. Elle remonte, en ligne droite, sur la Vidlié Planina, et de là, sur le Mont Radočina, dans la chaîne du Kodža Balkan, laissant à la Serbie le village de Doikinci et à la Bulgarie celui de Senakos.

Du sommet du Mont Radocina, la frontière suit vers le Nord-Ouest la crête des Balkans par Ciprovec Balkan et Stara Planina jusqu'à l'ancienne frontière orientale de la Principauté de Serbie près la Kula Smiljowa čuka et, de là, cette ancienne frontière jusqu'au Danube qu'elle rejoint à Rakowitza.

Article XXXVII.

Jusqu'à la conclusion de nouveaux arrangements, rien ne sera changé en Serbie aux conditions actuelles des relations commerciales de la Principauté avec les pays étrangers.

Aucun droit de transit ne sera prélevé sur les marchandises traversant la Serbie.

Les immunités et priviléges des sujets étrangers ainsi que les droits de juridiction et de protection consulaires cyi i protekcyi konsularnej, tak jak en plaine vigueur tant qu'ils n'auront mocy, dopóki nie beda zmienione za

Zaczynając od góry Czarny-Wrh. nowa linia graniczna zlewa się z pograniczną linią Bułgaryi, a mianowicie:

Od góry Czarny-Wrh, granica idzie podziałem wodnym pomiędzy Struma i Morawa, wierzehołkami Streszer, Wilogolo i Meskid-Plawiny, przez Gacinę, Crna-Trawa, Darkowska, Drainica-Plan i przez Deskani-Kladanek dosięga przedziału wodnego Górnej-Sukowy i Morawy, idzie prosto na Stoł a spuszczając się odtad, przecina drogę z Sofii do Pirot; w odległości 1000 metrów na północo-zachód do wsi Segusza, wdziera się znów po linii prostej na Widlicz-Planine a stad na góre Radoczyce w łańcuchu gór Kodża-Bałkan, pozostawiając przy Serbii wieś Dojkinczi a przy Bułgaryi wieś Senakos.

Od wierzcholka góry Radoczyna, granica idzie w kierunku północno-zachodnim po szczycie gór bałkańskich przez Ciprowec-Bałkan i Stara-Planine do dawnej wschodniej granicy księstwa serbskiego, około Kula-Smiljowa-Cuka a stad taż granicą aż do Dunaju, którego

dotyka pod Rakowica.

Artykuł XXXVII.

Aż do czasu zawarcia nowych układów, nie zajdą w Serbii żadne zmiany w obecnie istniejących warunkach, dotyczących się stosunków handlowych księstwa z obcemi państwami.

Zadna opłata tranzytowa nie będzie pobierana od towarów, przez Serbie przewożonych.

Ulgi i przywileje poddanych cudzoziemskich, równie jak prawa jurysdyktels qu'ils existent aujord'hui, resteront istnieja obecnie, pozostaja w calkowitej pas été modifiés d'un commun accord wspólna zgoda księstwa i mocarstw inentre la Principauté et les Puissances teresowanych. intéressées.

Article XXXVIII.

La Principauté de Serbie est substituée, pour sa part, aux engagements que la Sublime Porte a contractés, tant envers l'Autriche-Hongrie qu'envers la compagnie pour l'exploitation des chemins de fer de la Turquie d'Europe par rapport à l'achèvement et au raccordement ainsi qu'à l'exploitation des lignes ferrées à construire sur le territoire nouvellement acquis par la Principauté.

Les conventions nécessaires pour régler ces questions seront conclues, immédiatement après la signature du prèsent Traité, entre l'Autriche-Hongrie, la Porte, la Serbie et, dans les limites de sa compétence, la Principaute de Bulgarie.

Article XXXIX.

Les musulmans qui possèdent des propriétés dans les territoires annexés à la Serbie et qui voudraient fixer leur résidence hors de la Principauté, pourront y conserver leurs immeubles en les affermant ou en les faisant administrer par des tiers.

Une commission Turco-Serbe sera chargée de régler, dans le délai de trois années, toutes les affaires relatives au mode d'aliénation, d'exploitation d'usage pour le compte de la S. Porte, des propriétés de l'Etat et des fondations pieuses (Vakoufs) ainsi que les questions relatives aux intérêts des particuliers qui pourraient s'y trouver engagés.

Article XL.

Jusqu'à la conclusion d'un traité entre la Turquie et la Serbie, les sujets Serbes voyageant ou séjournant dans l'Empire Ottoman seront traités suivant les principes généraux du droit international.

Artykuł XXXVIII.

Księstwo Serbia zastępuje w odpowiednim udziale Wysoka Porte, w zobowiazaniach przyjętych przez nia tak względem monarchyi austryacko-węgierskiej jak i względem towarzystwa eksploatacyi dróg żelaznych Turcyi europejskiej, co do ukończenia, połaczenia, oraz eksploatowania linij kolei żelaznych, majacych być przeprowadzonemi na nowo nabytem przez księstwo terytoryum.

Niezbędne dla rozstrzygnięcia tych kwestyj konwencye zostana zawarte bezzwłocznie po podpisaniu niniejszego traktatu pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską, Serbią i księstwem Bulgaryi w granicach jego kompetencyi.

Artykuł XXXIX.

Muzułmanie posiadający własność nieruchoma w przyłaczonych do Serbii terytoryach a którzyby zapragneli obrać sobie miejsce pobytu po za granicami księstwa, mają prawo zachować w księstwie swe nieruchomości, wydzierżawiajac takowe lub poruczajac ich zarzad innym osobom.

Komisyi turecko-serbskiej poruczonem zostanie ostateczne uregulowanie w terminie oznaczonym, wszystkich spraw, dotyczących sposobu alienowania, eksploatacyi lub uzytkowania, na rachunek Wysokiej Porty własności należacych do państwa i fundacyj pobożnych (wakuf), oraz rozstrzygnięcie kwestyj dotyczących osób prywatnych, mogacych być zainteresowanemi w tych sprawach.

Artykuł XL.

Aż do czasu zawarcia traktatu między Turcya i Serbia, poddani serbscy, podróżujacy lub przebywajacy w cesarstwie tureckiem, beda traktowani podług zasad ogólnych prawa miedzynarodowego.

Article XLI.

Les troupes Serbes seront tenues d'évacuer, dans le délai de quinze jours opuseié w terminie pietnastodniowym od à partir de l'échange des ratifications du présent Traité, le territoire non compris dans les nouvelles limites de le Principauté.

Les troupes Ottomanes évacueront les territoires cédés à la Serbie dans le même délai de quinze jours. Il leur sera toutefois accordé un terme supplémentaire du même nombre de jours, tant pour quitter les places fortes et pour en retirer les approvisionnements et le matériel, que pour dresser l'inventaire des engins et objets qui ne pourraient être enlevés immédiatement.

Article XLII.

La Serbie devant supporter une partie de la dette publique ottomane pour les nouveaux territoires qui lui sont attribués par le présent Traité, les Représentants à Constantinople en détermineront le montant, de concert avec la S. Porte, sur une base équitable.

Article XLIII.

Les Hautes Parties contractantes reconnaissent l'indépendance de la Roumanie en la rattachant aux conditions exposées dans les deux articles suivants.

Article XLIV.

En Roumanie, la distinction des croyances religieuses et des confessions ne pourra être opposée à personne comme un motif d'exclusion ou d'incapacité en ce qui concerne la jouissance des droits civils et politiques, l'admission aux emplois publics, fonctions et honneurs ou l'exercice des différentes professions et industries, dans quelque localité que ce soit.

La liberté et la pratique extérieure de tous les cultes seront assurées à tous les ressortissants de l'Etat roumain aussi

Artykul XLI.

Wojska serbskie beda zobowiazane daty wymiany ratyfikacyi niniejszego traktatu, miejscowości nieobjete nowemi granicami księstwa.

Wojska ottomańskie opuszcza również w tyruże samym piętnastodniowym terminie terytorya ustapione Serbii. Udzielony im będzie wszakże termin dodatkowy piętnastodniowy, tak dla opuszczenia miejsc ufortyfikowanych, oraz wywiezienia stamtąd zapasów żywności i materyalu wojennego, jak i dla spisania inwentarza, przyrzadów i przedmiotów, które nie moglyby być bezzwłoeznie wywiezione.

Artykul XIII.

Ponieważ Serbia obowiązana jest przyjąć na siebie część ottomańskiego dlugu państwowego za nowe terytorya, przyznane jej przez traktat niniejszy, przeto reprezentanci mocarstw w Konstantynopolu, łacznie z Wysoka Porta oznaczą wysokość tej części na słusznych podstawach.

Artykuł XLIII.

Wysokie Strony kontral tujące uznają niezawisłość Rumunii w warunkach wyłuszczonych w dwóch artykulach następujacych.

Artykul XLIV.

W Rumunii różnica wiar religijnych i wyznań nie może być powodem do wykluczenia kogobadź lub uznania nieudolnym w rzeczach dotyczących używania praw cywilnych i politycznych, przyjęcia do urzędów publicznych, służby i zaszczytów, jak również oddawania się rozmaitym profesyom i przemysłowi w jakiejbadź miejscowości.

Swoboda i zewnętrzne odprawianie wszelkich obrzędów religijnych, zapewnionem zostaje tak wszystkim krajoweom bien qu'aux étrangers, et aucune entrave panstwa rumunskiego jak i cudzoziemne sera apportée soit à l'organisation com i żadne przeszkody nie mogą być hiérarchique des différentes communions, soit à leurs rapports avec leurs chefs spirituels.

Les nationaux de toutes les Puissances, commerçants ou autres, seront traités en Roumanie, sans distinction de religion, sur le pied d'une parfaite égalité.

Article XLV.

La Principauté de Roumanie rétrocède à S. M. l'Empereur de Russie la portion du territoire de la Bessarabie détaché de la Russie en suite du Traité de Paris de 1856 limitée à l'Ouest par le thalweg du Pruth, au midi par le thalweg du bras de Kilia et l'embouchure de Stary-Stamboul.

Article XLVI.

Les îles formant le Delta du Danube ainsi que l'île des Serpents, le Sandjak de Toulteha comprenant les districts (Cazas) de Kilia, Soulina Mahmudié, Isakteha, Toulteha, Matchin, Babadagh, Hirsovo, Kustendje, Medjidić, sont rćunis à la Roumanie. La Principauté reçoit en outre le territoire situs au Sud de la Dobroutcha jusqu'à une ligne ayant son point de départ à l'Est de Silistrie et aboutissant à la Mor Noire au Sud de Mangalia.

Le tracé de la frontière sera fixé sur les lieux par la Commission Européenne instituée pour la délimitation de la Bulgarie.

Article XLVII.

La question du partage des eaux et des pêcheries sera soumise à l'arbitrage de la Commission Européenne du Danube.

Article XLVIII.

Aucun droit de transit ne sera prélevé en Roumanie sur les marchandises traversant la Principauté.

Article XLIX.

Des conventions pourront être conclues par la Roumanie pour régler les trybucyj konsulów w rzeczach dotyczą-

stawiane organizacyi hierarchicznej towarzystw religijnych oraz stosunkom ich z właściwymi naczelnikami duchownymi.

Poddani wszystkich mocarstw, handlujacy i mni, beda traktowani w Rumunii bez różniey wyznań, na stopie zupelnej równości.

Artykuł XLV.

Ksiestwo rumuńskie odstępuje napowrót Najjaśniejszemu Cesarzowi Wszech Rossyi cześć terytoryum bessarabskiego, oddzielona od Rossyi w skutku traktatu paryskiego z 1856, ograniczona od zachodu korytem Prutu, od południa korytem odnogi Kilijskiej i ujściem Starego-Stambulu.

Artykul XLVI.

Wyspy formujace delte Dunaju, oraz wyspa Wezowa, sandżak Tulczyński, obejmujacy okregi (Kazy) Kilje, Suline, Mahmudje, Isakeze, Tulcze, Maczin, Babadag, Hirsowo, Kiustendże, Medzidje, przyłaczone zostana do Rumunii. Ksiestwo oprócz tego otrzymuje terytoryum, leżace na południe od Dobrudzy do linii, zaczynającej się na wsehód od Sylistryi i kończacej się przy morzu Czarnem na poludnie od Mangalii.

Wytkniecie granicy bedzie określone na miejscu przez komisyę europejska, ustanowiona dla rozgraniczenia Bułgaryi.

Artykul XLVII.

Kwestya podziału wód i rybolostwa zostanie poddana sadowi polubownemu komisyi europejskiej dunajskiej.

Artykul XLVIII.

Zadne clo tranzytowe nie będzie pobierane w Rumunii od towarów, przewożonych przez księstwo.

Artykul XLIX.

Dla uregulowania przywilejów i a-

matière de protection dans la Principauté. Les droits acquis resteront en vigueur tant qu'ils n'auront pas été modifiés d'un commun accord entre la Principauté et les parties intéressées.

Article L.

Jusqu'à la conclusion d'un traité réglant les priviléges et attributions des Consuls entre la Turquie et la Roumanie, les sujets roumains voyageant ou séjournant dans l'Empire Ottoman et les sujets ottomans voyageant ou séjournant en Roumanie jouiront des droits garantis aux sujets des autres Puissances Européennes.

Article LI.

En ce qui concerne les entreprises de travaux publics et autres de même nature, la Roumanie sera substituée, pour tout le territoire cédé, aux droits et obligations de la Sublime Porte.

Article LII.

Affin d'accroître les garanties assurées à la liberté de la navigation sur le Danube reconnue comme étant d'intérêt, européen les Hautes Parties contractantes décident que toutes les forteresses et fortifications qui se trouvent sur le parcours du fleuve depuis les Portes de fer jusqu'à ses embouchures seront rasées et qu'il n'en sera pas élevé de nouvelles. Aucun bâtiment de guerre ne pourra naviguer sur le Danube en aval des Portes de fer, à l'exception des bâtiments légers destinés à la police fluviale et au service des douanes. Les stationnaires des Puissances aux embouchures du Danube pourront toutefois remonter jusqu'à Galatz.

Article LIII.

La Commission Européenne du Dasera représentée, est maintenue dans ses jusqu'à Galatz dans une complète indé- Galacu w zupelnej niezawisłości od wla-

priviléges et attributions des Consuls en eych protekcyi w księstwie, będą mogły być zawierane przez Rumunię konwencye. Prawa nabyte pozostana w swej sile, dopóki nie zostaną zmodyfikowane za wspólna zgoda księstwa z stronami interesowanemi.

Artykul L.

Az do zawarcia traktatu regulujacego przywileje i atrybucye konsulów pomiędzy Turcya i Rumunia, poddani rumuńscy podróżujący lub przebywający w cesarstwie ottomanskiem i poddani ottomańscy podróżujący lub przebywający w Rumunii, używać będą praw zapewnionych poddanym innych moearstw europejskich.

Artykuł LI.

We wszystkiem, co dotyczy przedsiębiorstw robót publicznych i innych podobnego rodzaju, Rumunia postawiona bedzie w obrębie ustapionego jej terytoryum, w prawa i zobowiązania Wysokiej Porty.

Artykuł III.

Aby wzmocnić rękojmie zapewnione swobodzie żeglugi na Dunaju, uznane za leżącą w interesie europejskim, Wysokie Strony kontraktujące postanawiaja. że wszelkie fortece i fortyfikacye znajdujące się wzdłuż brzegów rzeki od Wrót żelaznych aż do ujść, zostaną z ziemią zrównane i że nowe nie będą wznoszone. Zaden statek wojenny nie będzie mógł żeglować po Dunaju w dół Wrót żelaznych z wyjatkiem lekkich statków, przeznaczonych dla policyi rzecznej i służby celnej. Statki stacyjne mocarstw w ujściach Dunaju będa wszakże mogły pływać w górę aż do Galacu.

Artykuł LIII.

Europejska dunajska komisya, w łonube, au sein de laquelle la Roumaine nie której Rumunia bedzie reprezentowana, utrzymana zostaje w swych czynfonctions et les exercera dorénavant nościach i pelnić je bedzie nadal aż do

pendance de l'autorité territoriale. Tous | dzy terrytoryalnej. Wszelkie traktaty, les traités, arrangements, actes et décisions relatifs à ses droits, priviléges prérogatives et obligations sont confirmés.

Articles LIV.

Une année avant l'expiration du terme assigné à la durée de la Commission Européenne, les Puissances se mettront d'accord sur la prolongation de ses pouvoirs ou sur les modifications qu'elles jugeraient nécessaires d'y introduire.

Article LV.

Les réglements de navigation, de police fluviale et de surveillance depuis les Portes de fer jusqu'à Galatz seront élaborés par la Commission Européenne assistée de délégués des Etats Riverains et mis en harmonie avec ceux qui ont été ou seraient édictés pour le parcours en aval de Galatz.

Article LVI.

La Commission Européenne du Danube s'entendra avec qui de droit pour assurer l'entretien du phare sur l'île des Serpents.

Article LVII.

L'exécution des travaux destinés à faire disparaître les obstacles que les Portes de fer et les Cataractes opposent à la navigation est confiée à l'Autriche-Hongrie. Les Etats Riverains de cette partie du fleuve accorderont toutes les facilités qui pourraient être requises dans l'intérêt des travaux.

Les dispositions de l'article VI du Traité de Londres du 13 Mars 1871 relatives au droit de percevoir une taxe provisoire pour couvrir les frais de ces travaux sont maintenues en faveur de l'Autriche-Hongrie.

Articles LVIII.

La S. Porte céde à l'Empire Russe en Asie les territoires d'Ardahan, Kars rosyjskiemu w Azyi terytorya Ardahan,

umowy, akta i decyzye dotyczace jej praw, przywilejów, prerogatyw i zobowiazań, zostaja potwierdzone.

Artykul LIV.

Na rok przed upływem terminu, wyznaczonego do trwania komisyi europejskiej, mocarstwa porozumia sie co do przedłużenia jej władzy lub co do modyfikacyj, jakie uznaja za stosowne poczynić.

Artykul LV.

Przepisy żeglugi, policyi rzecznej i nadzoru od Wrót Zelaznych do Galacu, zostana opracowane przez komisye europejska przy pomocy delegatów państw nadbrzeżnych i zastosowane do tych, które już były lub beda wydane dla oddziału rzeki w dól Galacu.

Artykul LVI.

Europejska dunajska komisya porozumie się z kim należy dla zapewnienia utrzymania latarni morskiej na wyspie Weżowej.

Artykuł LVII.

Wykonanie robót przeznaczonych do usuniecia przeszkód, jakie Wrota Zelazne i wodospady stawiaja żegludze, powierza się monarchyi austryacko-wegierskiej. Państwa nadbrzeżne tej części rzeki poczynia wszelkie ułatwienia, jakie moga być wymagane dla powodzenia tych robót.

Postanowienia 6go artykułu traktatu londyńskiego z dnia 13 marca 1871, tyczace sie pobierania taksy tymczasowej dla pokrycia wydatków na wykonanie wyż wspomnionych robót, pozostaja w swej sile na korzyść monarchyi austryacko-wegierskiej.

Artykuł LVIII.

Wysoka Porta ustępuje cesarstwu

que tous les territoires compris entre tracé suivant:

La nouvelle frontière partant de la Mer Noire conformément à la ligne déterminée par le Traité de San Stefano jusqu'à un point au Nord-Ouest de Khorda et au Sud d'Artwin, se prolonge en ligne droite jusqu'à la rivière Tchoroukh, traverse cette rivière et passe à l'Est d'Aschmichen, en allant en ligne droite au Sud pour rejoindre la frontière Russe indiquée dans le Traité de San Stefano à un point au Sud de Nariman, en laissant la ville d'Olti à la Russie. Du point indiqué près de Nariman, la frontière tourne à l'Est, passe par Tebrenec qui reste à la Russie et s'avance jusqu'au Pennek Tschaï.

Elle suit cette rivière jusqu'à Bardouz, puis se dirige vers le Sud, en laissant Bardouz et Jönikioy à la Russie. D'un point à l'Ouest du village de Karaougan, la frontière se dirige sur Medjingert, continue en ligne directe vers le sommet de la montagne Kassa Dagh et longe la ligne de partage des caux entre les affluents de l'Araxe au Nord et ceux du Mourad Sou au Sud, jusqu'à l'ancienne frontière de la Russie.

Article LIX.

S M. l'Empereur de Russie déclare que Son intention est d'ériger Batoum en port franc, essentiellement commercial.

Article LX.

La vallée d'Alaschkerd et la ville de Bayazid cédées à la Russie par l'article XIX du Traité de San Stefano font re-

tour à la Turquie.

La Sublime Porte cède à la Perse la ville et le territoire de Khotour tel qu'il a été déterminé par la commission mixte jak takowe bylo określone przez komi-Anglo-Russe pour la délimitation des syemieszana anglo-rosyjska do rozgranifrontières de la Turquie et de la Perse. czenia Turcyi i Persyi.

et Batoum avec ce dernier port, ainsi | Kars i Batum, z portem tego ostatniego, oraz wszystkie terytorya, zawarte pol'ancienne frontière russo-turque et le miedzy dawna granica rusko-turecka a

nastepna linia graniczna:

Nowa granica poczynając się od morza Czarnego, stosownie do linii granicznej, oznaczonej traktatem San-Stefańskim, do punktu na północo-zachód od Chordy i na południe od Artwinu, ciagnie sie prosta linia do rzeki Czorucha, przecina te rzekę i przechodzi na wschód od Aszmiszenu, idac prosta linia ku południowi, dla połaczenia się z ruską granica, oznaczoną w traktacie San-Stefańskim, w punkcie na południe od Narimanu, pozostawiajac miasto Olti przy Rosyi. Od punktu wskazanego w pobliżu Narimanu, graniea zawraca ku wschodowi, przechodzi przez Tebrenek pozostający przy Rosyi i dochodzi do Pennek-Czaiu.

Ciagnie sie ta rzeka do Bardu, potem skierowywa się ku południowi, pozostawiajac Barduz i Jonikiov przy Rosvi. Od punktu znajdującego sie na zachód wsi Karaguan, granica skierowywa się na Mendzigert, idzie dalej w prostym kierunku do wierzchołka góry Kassadagh i wzdluż linii przedzialu wód dopływów Araksu na północy i Murad-Su na poludniu, do dawnej granicy rosyjskiej.

Artykul LIX.

Najjasniejszy Cesarz Wszech Rossyi oświadcza, że zamiarem jego jest uczynić z Batum port wolny, głównie handlowy.

Artykuł LX.

Dolina Alaszkertu i miasto Bajazid ustąpione Rosyi artykułem XIX traktatu San - Stefańskiego, zostają zwrócone

Turcyi.

Wysoka Porta ustępuje Persyi miasto i terytoryum Kotur, odpowiednio temu,

Article LXI.

La Sublime Porte s'engage à réaliser, sans plus de retard, les améliorations et les réformes qu'exigent les besoins locaux dans les provinces habitées par les Arméniens et à garantir leur sécurité contre les Circassiens et les Kurdes. Elle donnera connaissance périodiquement des mesures prises à cet effet aux Puissances qui en surveilleront l'application.

Article LXIL

La Sublime Porte ayant exprimé la volonté de maintenir le principe de la liberté religieuse en y donnant l'extension la plus large, les parties contractantes prennent acte de cette déclaration spontanée.

Dans aucune partie de l'Empire Ottoman, la différence de religion ne pourra être opposée à personne comme un motif d'exclusion ou d'incapacité en ce qui concerne l'usage des droits civils et politiques, l'admission aux emplois publics, fonctions et honneurs ou l'exercice des différentes professions et industries.

Tous seront admis, sans distinction de religion, à témoigner devant les tribunaux.

La liberté et la pratique extérieure de tous les cultes sont assurées à tous et aucune entrave ne pourra être apportée soit à l'organisation hiérarchique des différentes communions, soit à leurs rapports avec leurs chefs spirituels.

Les ecclésiastiques, les pélerins et les moines de toutes les nationalités voyageant dans la Turquie d'Europe ou la Turquie d'Asie jouiront des mêmes droits, avantages et priviléges.

Le droit de protection officielle est reconnu aux agents diplomatiques et consulaires des Puissances en Turquie, tant à l'égard des personnes susmention- pod względem osób wyż wymienionych, nées que de leurs établissements reli- jak również pod względem ich zakładów

Artykul LXI.

Wysoka Porta zobowiązuje się urzeczywistnić bez dluższego opóźniania, ulepszenia i reformy, jakieh wymagają potrzeby miejscowe w prowincyach zamieszkalych przez Armeńczyków, oraz zapewnie bezpieczeństwo przeciw Czerkiesom i Kurdom. Bedzie ona komunikowala peryodycznie środki przedsięwzięte przez nia w tym celu, mocarstwom, które maja czuwać nad ich zastosowaniem.

Artykuł LXII.

Ponieważ Wysoka Porta wynurzyła chęć utrzymania zasady swobody religijnej w najobszerniejszem znaczeniu, przeto Strony kontraktujące zaznaczają to dobrowolne oświadczenie.

W żadnej cześci cesarstwa ottomańskiego, równość religii nie może być powodem do wykluczenia kogobadź lub nznania nieudolnym w rzeczach dotyczących używania praw cywilnych i politycznych, przyjęcia urzędników publicznych, służby i zaszczytów lub zajmowania sie rozmaitemi profesyami i przemyslem.

Wszyscy bez różnicy religii, dopuszczani będą do świadczenia w sądach.

Swohoda i odprawianie zewnętrzne wszelkich obrzędów religijnych, zapewnione zostaje wszystkim i żadne przeszkody nie moga być stawiane organizacyi hierarchicznej rozmaitych towarzystw religijnych, oraz stosunkom ich z właściwymi naczelnikami duchownymi.

Osoby duchowne, pielgrzymi i zakonnicy wszelkich narodowości, podróżujący w Turcyi europejskiej lub azyatyckiej, będą używali jednakowych praw, korzyści i przywilejów.

Prawo protekcyi urzędowej przyznane zostaje ajentom dyplomatycznym i konsularnym mocarstw w Turcyi tak gieux, de bienfaisance et autres dans les duchownych, dobroczynnych i innych. Lieux Saints et ailleurs.

Les droits acquis à la France sont expressément réservés et il est bien entendu qu'aucune atteinte ne saurait être portée au statu quo dans les Lieux Saints.

Les moines du Mont Athos, quel que soit leur pays d'origine, seront kolwiekby kraju pochodzili, zachowuja maintenus dans leurs possessions et swe posiadlości i przywileje dawniejsze avantages antérieurs et jouiront, sans i beda używali bez żadnego wyjatku. aucune exception, d'une entière égalité zupelnej równości praw i prerogatyw. de droits et prérogatives.

Article LXIII.

Le Traité de Paris du 30 Mars 1856 ainsi que le Traité de Londres du 13 Mars 1871 sont maintenus dans toutes celles de leurs dispositions qui ne sont pas abrogées ou modifiées par les stipulations qui précèdent.

Article LXIV.

Le présent traité sera ratifié et les ratifications en seront échangées à Berlin dans un délai de trois semaines ou plus tôt si faire se peut.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé le

sceau de leurs armes.

Fait à Berlin, le treizième jour du mois de Juillet mil huit cent soixante dix-huit.

> (L. S.) signé: Andrassy. (L. S.) Karolyi (L. S.) Haymerle. (L. S.) v. Bismarck. B. Bülow. (L. S.) (L. S.) Hohenlohe. (L. S.)Waddington. (L. S.)Saint Vallier. (L. S.) II. Desprez. (L. S.) Beaconsfield,

w Ziemi świetej i drugich miejscowościach.

Prawa nadane Francyi, zostaja jej wyraźnie zarezerwowane i ma sie rozumieć, że statu quo w Ziemi świętej nie może uledz żadnemu naruszeniu.

Zakonnicy z góry Athos, z jakiego-

Artykuł LXIII.

Traktat paryski z d. 30 marca 1856. równie jak traktat londyński z 13 czerwca 1871, utrzymują się nadal w swojej sile co do tych wszystkich postanowień, które nie sa zniesione lub zmienione przez artykuły niniejszego traktatu.

Artykuł LXIV.

Traktat niniejszy bedzie ratyfikowany iratyfikacye beda wymienione w Berlinie w przeciągu trzech tygodni lub wcześniej, jeśli to bedzie możebnem.

W dowód czego takowy wszyscy Pełnomocnicy podpisali i swe pieczecie

herbowe przyłożyli.

W Berlinie trzynastego lipca, tysiac ośmset siedmdziesiatego ósmego roku.

(L. S.)	podpisano:	Andrássy.
(L. S.)	77	Károlyi.
(L. S.)	77	Haymerle.
(L. S.)	27	v. Bismarck.
(L. S.)	"	B. Bülow.
(L. S.)	27	Hohenlohe.
(L. S.)	27	Waddington.
(L. S.)	27	Saint Vallier.
(L. S.)	77	H. Desprez.
(L. S.)	77	Beaconsfield.

(L. S.) signé	: Salisbury.	(L. S.) podpisano:	Salisbury.
(L. S.) "	Odo Russell.	(L. S.)	Odo Russell.
(L. S.) "	L. Corti.	(L. S.)	L. Corti.
(L. S.) ,	Launay.	(L. S.)	Launay.
(L. S.) "	Gortchacow.	(L. S.) "	Gorczakow.
(L. S.) 7	Schouvaloff.	(L. S.) "	Szuwałow.
(L. S.) "	P. d'Oubril.	(L. S.)	P. d'Oubril.
(L. S.) "	Al. Carathéodory.	(L. S.)	Al. Karatheodory.
(L. S.) "	Mehemed Ali.	(L. S.)	Mehemed Ali.
(L. S.) "	Sadoullah.	(L. S.)	Sadullah.

Nos visis et perpensis tractatus hujus articulis, eos approbavimus et approbamus in omnibus et singulis dispositionibus, quae in illis continentur, atque ipsas hisce ratas gratasque habere declaramus, verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes. Nos eas fideliter adimpleturos esse. In quorum fidem ac robur praesens ratihabitionis Nostrae instrumentum manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpenso firmari jussimus. Dabantur in Vienna die vigesima sexta mensis Julii anno Domini millesimo octingentesimo septuagesimo octavo. Regnorum Nostrorum trigesimo.

Franciscus Josephus m. p.

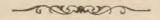

Andrássy m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Alphonsus liber baro de Pont m. p.,

Ablegatus extraordinarius ac Minister plenipotentiarius.

Traktat niniejszy zatwierdzony przez obie Izby Rady państwa, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 29 marca 1879.

Stremayr r. w.

And the second s

Fig. 2 or or other than the productions

- a location

- ----

The state of the s

The residence of the

STREETS

à.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIX. — Wydana i rozesłana dnia 1 kwietnia 1879.

44.

Obwieszczenie całego ministerstwa z dnia 26 marca 1879,

o uchwale Rady państwa, tyczącej się rozporządzenia cesarskiego z dnia 30 sierpnia 1878, którem na zasadzie §. 14 ustawy zasadniczej z dnia 21 grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr 141) o reprezentacy państwa uwolnione zostały pewne korespondencye i posyłki wozowe od opłaty pocztowej.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że Rada państwa zatwierdziła konstytucyjnie postanowienie wydane rozporządzeniem cesarskiem z dnia 30 sierpnia 1878 (Dz. u. p. Nr. 117), którem na zasadzie §fu 14go ustawy zasadniezej z dnia 21 grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141) o reprezentacyi państwa, uwolnione zostały pewne korespondencye i posyłki wozowe od opłaty pocztowej.

Stremayr r. w. Taaffe r. w. Glaser r. w. Chlumecky r. w. Pretis r. w. Horst r. w. Ziemiałkowski r. w. Mannsfeld r. w.

45.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27 marca 1879,

o zaprowadzeniu Sądu powiatowego w Złotym Potoku w Galicyi wschodniej.

Na zasadzie §fu 2go ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) zaprowadza się w okręgu Sądu obwodowego stanisławowskiego Sąd powiatowy, mający siedzibę w Złotym Potoku dla gmin:

a) Hubin, Kościelniki, Kośmierzyn, Leszczańce, Pochowa, Złoty Potok, Rusiłów, Scianka, Skomorochy, Snowidów, Sokolów, Sokulec, Wozilów, Zubrzec;

b) Koropiec, Przewoziec, Nowosiółka Koropiecka, Ostra, Zalesie Koropieckie;

c) Łuka. Monaster, Unisz.

Gdy Sąd ten rozpocznie czynności urzędowe, co później będzie postanowione i podane do wiadomości, oddzielone będą gminy wymienione pod a) od okręgu

Polnisch.

Sadu powiatowego buczackiego, gminy wymienione pod b) od okręgu Sadu powiatowego tłumackiego a gminy wymienione pod c) od okręgu Sadu powiatowego obertyńskiego, tudzież na zasadzie ustawy z dnia 26 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) od okręgu Sadu obwodowego kołomyjskiego.

Glaser r. w.

46.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27 marca 1879.

tyczące się zwinięcia Sądu powiatowego jazłowieckiego w Galicyi wschodniej.

Na zasadzie §fu 2go ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) zwija się Sąd powiatowy jazłowiecki a gminy należące do jego okręgu, przyłączają się do okręgów Sądów powiatowych poniżej wymienionych, jako to:

a) do okręgu Sądu powiatowego czortkowskiego:

gminy Połowee. Krzywołuka, Panszówka, Bazar, Dżuryn i Słobudka

ad Dżuryn;

b) do okręgu Sadu powiatowego buczackiego i na zasadzie ustawy z dnia 26 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) do okręgu Sadu obwodowego stanisławowskiego:

gminy Jazłowiec, Cwitowa, Rzepince, Pomorce, Zaleszczyki małe, Przedmieście, Browary, Olchowiec, Nowosiółka, Duliby, Znibrody, Trybu-

chowce, Pyszkowce;

c) do okręgu Sądu powiatowego tłuścieckiego:

gminy Beremiany ze Stara, Gleboka, Burakówka, Słobodka, Capowce, Popowce, Sadki, Latacz ze Starym Bidyńcem, Świerzkowce, Chmielowa, Drochyczówka i Koszyłowce.

Kiedy rozporządzenie niniejsze nabyć ma mocy obowiązującej, później bę-

dzie postanowione i podane do wiadomości.

Glaser r. w.

47.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27 marca 1879.

o przeniesieniu siedziby urzędowej Sądu powiatowego uścieckiego do Tłustego, tudzież przyłączeniu kilku gmin do okręgu Sądu powiatowego zaleszczyckiego w Galicyi wschodniej.

Na zasadzie §fu 2go ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) przenosi się siedzibę urzędową Sądu powiatowego uscieckiego do Tłustego:

Gdy ten Sad powiatowy rozpocznie czynności urzędowe w Tłustem, co później będzie postanowione i podane do wiadomości, oddzielone zostana od okręgu teraźniejszego Sadu powiatowego gminy Torskie ze Staremi Czerczami, Niepoczecie i Orania. Uhrynkówce, Błyszczanka, Myszków i Iwanie i przyłączone będą do okręgu Sądu powiatowego zaleszczyckiego.

Glaser r. w.

Ustawa z dnia 30 marca 1879.

zmieniająca ustawę z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 63) o zwracaniu kosztów podróży i wyżywnego członkom Rad szkolnych krajowych i okręgowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykul I.

Ustawa z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 63), o zwracaniu kosztów podróży i wyżywnego członkom Rad szkolnych krajowych i okręgowych, przestaje obowiazywać w dotychczasowej osnowie i ma na przyszłość opiewać:

§. 1.

Członkom Rad szkolnych krajowych i okręgowych, mieszkającym dalej niż o 8 kilometrów od siedziby swojej Rady szkolnej krajowej lub okręgowej, koszta podróży i wyżywnego, poniesione przez uczęszczanie na posiedzenia, będą zwracane z funduszów państwa.

§. 2.

Stopę tego wynagrodzenia ustanawia Minister oświecenia po zniesieniu się z odpowiednią Władzą szkolną; koszta podróży nie mogą atoli przenosić kwoty 1 zł. od 8 kilometrów a wyżywne kwoty 1 zł. 50 c. za pół dnia.

§. 3.

Ustawa niniejsza nie będzie stosowana do kosztów podróży i wyżywnego dla inspektorów okręgowych i dla tych członków, którzy powołani będą do Rad szkolnych okręgowych wzmocnionych, jeżeli uczęszczanie na posiedzenia koszta takie pociągnie za sobą.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1 kwietnia 1879.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi oświecenia. Wiedeń, dnia 30 marca 1878.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XX. — Wydana i rozesłana dnia 9 kwietnia 1879.

49.

Ustawa z dnia 22 marca 1879,

o spłaceniu pożyczki udzielonej z funduszów Państwa na zasadzie ustawy z dnia 16 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 71) poszkodowanym skutkiem wylewu wód w Tachowie.

Za zgoda obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowie co następuje:

§. 1.

We względzie spłacenia pożyczki w sumie 70.000 zl. udzielonej z funduszów Państwa na zasadzie ustawy z dnia 16 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 71) poszkodowanym skutkiem wylewu wód w mieście Tachowie, zmienia się po części przepis rzeczonej ustawy, tudzież uchyla się ustawę z dnia 2 stycznia 1875 (Dz. u. p. Nr. 4) i pozwala się na spłacenie jej w dziesięciu równych ratach rocznych, poczynając od r. 1883. Poczawszy od tegoż samego roku opłacać należy od niezwróconej jeszcze kwoty tejże pożyczki odsetki po pięć od sta rocznie.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiazującej od dnia ogłoszenia. Wykonanie onejże porucza się Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 22 marca 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

Taaffe r. w.

Pretis r. w.

Ustawa z dnia 30 marca 1879,

o działe budynków podług udziałów materyalnych.

(Dla krajów, w których obowiązuje powszechna ustawa o księgach gruntowych z dnia 25 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 95.)

Za zgoda obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowie co następuje:

§. 1.

Nie można nabyć udzielnego prawa własności do materyalnych części budynku, które nie są tego rodzaju, iżby można uważać je za samoistne rzeczy fizyczne, jak np. do pojedynczych piętr lub lokali jednego i tego samego budynku i w tym celu nie można wyjednać wniesienia do księgi gruntowej.

O ile wyłączne prawa użytkowania z takich części budynków lub lokali do dalszego przeniesienia zdatne, mogą być uzasadnione i do księgi gruntowej wniesione, oceniać należy podług przepisów Powszechnej księgi ustaw cywilnych i Powszechnej ustawy o księgach gruntowych.

§. 2.

Przepis ten nie narusza stosunków prawnych, zawiązanych drogą działów zanim ustawa niniejsza zacznie obowiązywać a nie zgodnych z przepisem pierwszego ustępu §fu 1go, które, o ile ich nie dotknęły już dawniejsze zakazy dzielenia, wydane dla pojedynczych okręgów, mogą być nadal przedmiotem wniesienia do księgi gruntowej, jakoteż dalszych przeniesień hipotecznych.

Nie można jednak na przyszłość rozdrabniać bardziej udziałów, które w taki sposób powstały.

§. 3.

Gdy części w §. 2 wzmiankowane zostaną złączone, nie można ich już ani rozlączyć ani oddzielnie obciążyć.

Egzekucyi poddana być może tylko całość złaczonych udziałów, chociażby chodziło o prawo nabyte przed złaczeniem.

O ile byłoby to potrzebne do rozkładu ceny kupna, każdy udział szacować należy osobno.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi sprawiedliwości. Wiedeń, dnia 30 marca 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

Glaser r. w.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 2 kwietnia 1879,

tyczące się pozwalania na wywóz piwa za zwrotem podatku.

Odnośnie do rozporządzenia z dnia 14 lipca 1858 (Dz. u. p. Nr. 114) stanowi się w porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu, że ci producenci piwa, którzy byli karani za przemytnictwo, albo za ciężkie przekroczenie skarbowe, tyczące się przepisów czy to o obrocie podlegającym cłu, czy też o postępowaniu opłatnem, lub tylko dla braku dowodów prawnych uwolnieni, nie otrzymają pozwolenia do wywozu piwa za linią cłową z zastrzeżeniem zwrotu opłat.

Pretis r. w.

52.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 8 kwietnia 1879,

tyczące się ograniczenia zakazu przywozu i przewozu towarów, wydanego naprzecíw Rossyi z powodu niebezpieczeństwa zarazy, rozporządzeniem z dnia 1 lutego 1879 (Dz. u. p. Nr. 15).

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 1 lutego b. r. (Dz. u. p. Nr. 15), tyczące się zakazu przywozu i przewozu rozmaitych towarów z Rossyi, uchyla się w porozumieniu z Rządem król. węgierskim z wyjątkiem zakazu co do używanej bielizny wdziewalnej i pościelowej, używanej odzieży, szmat i gałganów, których przywóz i przewóz pozostaje nadal zabroniony.

Zakaz przywozu i przewozu pierza wydany rozporządzeniem ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 7 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 50) a rozporządzeniem z dnia 1 lutego 1879 (Dz. u. p. Nr. 15) cofnięty tylko dla Państwa niemieckiego, uchyla się dla wszystkich granic powszechnego okręgu cłowego austryacko-węgierskiego, tudzież dalmackiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Chlumecky r. w.

Pretis r. w.

THE RESERVE OF THE PARTY OF THE

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXI. — Wydana i rozesłana dnia 16 kwietnia 1879.

53.

Ustawa z dnia 25 marca 1879,

o spłaceniu zaliczek udzielonych z funduszów państwa na zasadzie ustawy z dnia 10 czerwca 1872 (Dz. u. p. Nr. 75), okolicom królestwa czeskiego, dotkniętym na wiosnę 1872 wylewem wód.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Odmiennie od przepisów ustaw z dnia 10 czerwca 1872 (Dz. u. p. Nr. 75) i z dnia 13 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 32) początek terminów do spłacenia tych zaliczek bezodsetkowych, które dano z funduszów państwa powiatom czeskim, dotkniętym na wiosne 1872 wylewami wód na naprawienie dróg powiatowych a gminom na naprawienie uszkodzonych budowli gminnych, tudzież o ile spłata już zaczęta, została tymczasowo wstrzymana, początek dalszego spłacania tychże zaliczek przedłuża się aż do dnia 1 stycznia 1888 i spłata dokonana być ma od tego terminu w 15 równych ratach rocznych.

Poczatek spłaty tych zaliczek, które dane zostały gminom pod ich odpowiedzialnością na zapomogi dla członków gminy poszkodowanych i pomocy potrzebujących, tudzież o ile spłata już zaczęta, została tymczasowo wstrzymana, poczatek dalszego spłacenia tych zaliczek przedłuża się aż do 1 stycznia 1880.

Począwszy od roku 1888 gminy opłacać będą od pożyczek udzielonych im na cele przerzeczone a jeszcze nie spłaconych odsetki po 5 od sta rocznie.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia. Wykonanie jej porucza się Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu. Wiedeń, dnia 25 marca 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

Taaffe r. w.

Pretis r. w.

Ustawa z dnia 6 kwietnia 1879,

zmieniająca ustawę z dnia 24 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 88), o urządzeniu podatku gruntowego i uchylająca ustawę z dnia 15 grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 154).

Za zgoda obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowie co następuje:

Artykul I.

Zmienia się teraźniejszą osnowę §§. 4, 8, 34, 36, 37, 38, 39 i 40 ustawy z dnia 24 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 88) o urządzeniu podatku gruntowego, które odtąd opiewać mają jak następuje:

§. 4.

Ustanowienie i rozkład podatku gruntowego.

Główna suma podatku gruntowego, ustanawiana mocą ustawy co lat 15, rozkładana będzie jednostajnie w stosunku do oznaczonego czystego dochodu z przedmiotów opodatkowanych, na kraje a względnie na gminy podatkowe i grunty.

Począwszy od roku 1882, aż póki się nie skończy postępowanie reklamacyjne, podatek rozkładany będzie na podstawie taryf klasyfikacyjnych, które ko-

misya naczelna ustanowi w myśl §fu 34go.

Kwoty podatku gruntowego, przypadające na każdego właściciela gruntu a względnie na każdy przedmiot opodatkowany, brane będą na przepis z zastrzeżeniem, że gdy się skończy postępowanie reklamacyjne, kwoty brane na przepis od roku 1882 podług tymczasowego rozkładu podatkowego, zostaną wyrównane.

Sposób tego wyrównania przepisany będzie osobną ustawą.

§. 8.

Część I.

Komisye kra-Jowe. Do szacowania gruntów w każdym kraju koronnym ustanowiona będzie zwyczajnie pod prezydencyą naczelnika krajowego administracyjnego lub jego zastępcy, komisya krajowa, składająca się, nie licząc przewodniczącego, z sześciu aż do dziesięciu członków z głosem stanowczym, z których połowę powołuje Minister skarbu a to najmniej w połowie z pomiędzy osób opłacających w kraju podatek gruntowy, drugą zaś połowę wybiera reprezentacya kraju.

Ilu jest członków komisyi, tylu zastępców i w takiż sam sposób ustanowi

Minister skarbu a względnie odnośna reprezentacya krajowa.

Referenta komisyi krajowej mianuje Minister skarbu, nie ma on jednak prawa głosowania stanowczo, jeżeli nie jest członkiem komisyi. Komisya krajowa ustanawiać może także osobnych referentów do szczególnych przypadków i ma

prawo przyzywać w razie potrzeby biegłych, mających głos doradczy.

Oprócz wykonywania praw i obowiązków w ustawie niniejszej szczegółowo wyłuszczonych, komisya krajowa czuwać winna nad jednostajnem przywiedzeniem do skutku klasyfikacyi i oszacowania w kraju koronnym a w tym celu wysyłać ma swoich członków, aby się obznajmiali dokładnie ze stosunkami gruntowemi i gospodarskiemi kraju koronnego, tudzież sąsiednich krajów koronnych i starać się o zaradzenie dostrzeżonym błędom.

W tych krajach koronnych, w których z powodu ich wiekszej rozciągłości, komisya krajowa nie mogłaby sama dokonać oszacowania, ustanowione będą podkomisye krajowe, tworzyć sie mające tym samym trybem, co komisya krajowa.

W przypadku tym wyznaczone będą tak komisyi krajowej, jakoteż podkomisyom krajowym oddzielne obręby, w których każda z nich spełnić ma samo-

dzielnie swoje zadanie.

Nadto rzeczą jest komisyi krajowej przekonywać się w każdym czasie o postępie prac podkomisyj krajowych i do wszystkich aktów, które podkomisye przedstawiają komisyi naczelnej, dołączać opinią ze względu na całość kraju.

Ustanawianie podkomisyj krajowych, wyznaczanie im obrębu i oznaczenie ilości członków tak komisyj krajowych, jakoteż i podkomisyj krajowych, zastrzega się Ministrowi skarbu, mającemu porozumieć się w tej mierze z odnośnym wydziałem sejmowym.

Część II.

Do postępowania reklamacyjnego (§§. 37, 38 i 39), utworzona będzie w każdym kraju koronnym komisya reklamacyjna a dotychczasowe komisye i

podkomisye krajowe zostana rozwiązane.

Komisya ta, nie licząc przewodniczącego, którego równie jak jego zastępce mianuje Minister skarbu, składać się ma z sześciu aż do dwunastu członków z głosem stanowczym, z których połowe powołuje Minister skarbu a drugą połowe wybiera reprezentacya kraju.

Zastępeów do tej komisyi ustanawia się w takiej samej ilości i w taki sam

sposon

Referenta komisyi reklamacyjnej mianuje Minister skarbu, nie ma on jednak prawa głosowania stanowczo, jeżeli nie jest członkiem komisyi.

Oddział IV.

Klasyfikacya.

§. 34.

Część I.

Klasyfikacya jest to stosowanie oznaczeń taryfy klasyfikacyjnej, ustanowionych dla rozmaitych rodzajów uprawy, do każdego z osobna gruntu opodatkogruntów podług oznaczeń taryfy.

wanego w obrębie gmin i powiatu lub okręgu klasyfikacyjnego.

Dla dokonania klasyfikacyi dzieli się powiat a względnie okrąg klasyfikacyjny o ile to jest potrzebne, na oddzielne grupy klasyfikacyi a komisya szacunkowa powiatowa wysyła do każdego z nich ze swego grona po dwóch członków (klasyfikatorów), którzy dokonać mają klasyfikacyi w każdej z osobna gminie lub w każdym obszarze dworskim ze związku gminnego wyłączonym, pod kontrolą referenta i zawsze ze względem na grunta porównawcze (§. 28); jeżeli zaś dwaj klasyfikatorzy nie zgadzają się z sobą w zdaniu, to zdanie uchodzi za ważne, do którego przystąpi referent.

Gdyby jeden lub obadwaj klasyfikatorzy nie stawili się lub nie działali,

klasyfikacyi dokonać ma sam referent.

II. Komisye reklamacyjne.

Z końcem 1879 roku Minister skarbu oznaczyć ma na podstawie prac wykonanych w latach 1878 i 1879, w których powiatach klasyfikacya może być dokonana przed ostatnim października 1880 podług dotychczasowego sposobu postępowania i przez czynniki zbyteczne w powiatach. W powiatach tych klasyfikacya odbywać się ma także w roku 1880 w sposób dotychczasowy. W tych jednak powiatach, w których nie można się spodziewać, aby klasyfikacya była dokonana w roku 1880, wykonać mają klasyfikacyą w tym roku sami referenci szacunkowi powiatowi.

Prace objazdowe skończone być maja całkowicie najpóźniej aż do ostatniego

marca 1880.

Upoważnia się Rząd, ażeby w tych powiatach, w których w roku 1880 klasyfikować się będzie podług dotychczasowych przepisów, wstrzymał postępowanie to nawet w ciągu roku i zlecił poklasyfikowanie referentom, jeżeliby nieusprawiedliwione opóźnienia ze strony klasyfikatorów budziły watpliwość, czy klasyfikacya będzie dokonana w terminie, ustawa niniejszą wyznaczonym.

Czas klasyfikacyi ogłosić należy poprzednio w każdej gminie lub w każdym

obszarze dworskim.

Do klasyfikowania wezwać należy na doradców poufnych interesowanych przełożonych gminy, lub dwóch doradców poufnych, których oni wskażą, tudzież reprezentantów samodzielnych obszarów dworskich i tych właścicieli gruntów którzy płaca najmniej szóstą część całego podatku gruntowego, oświadczając im że choćby się nawet nie stawili, klasyfikacya będzie wykonana.

Jeżeli referent klasyfikuje sam, doradcom poufnym a względnie klasyfikatorom służy prawo przeglądania operatów klasyfikacyjnych i przedstawienia komisyi powiatowej uwag swoich co do wypadku klasyfikacyi. Doradcy poufni

nie mają prawa do wynagrodzenia z funduszów państwa.

Grunty, które uczyniono żyzniejszemi od okolicznych jedynie przez nad-

zwyczajna uprawę, klasyfikowane być powinny jako im równe.

Ogrody i winnice mające mniej niż 50 sążni kwadratowych, tudzież inne grunty uprawne, mające mniej niż 400 sążni kwadratowych powierzchni, klasyfikować należy tak, jak obszary uprawne, któremi są otoczone; lub, jeżeli są otoczone obszarami uprawnemi rozmaitego rodzaju, jak te z nich, do których jakością i przynoszoną intratą najbardziej się zbliżają. Inaczej postępuje się tylko wtedy, gdy różnica w intracie z dwóch odmiennych rodzajów uprawy a względnie z dwóch klas jakości jest tak wielka, że przez złączenie ich razem czysty dochód z całkowitego obszaru powiększyłby się lub pomniejszył o więcej niż 10 od sta.

Podobnież w obrębie obszaru uprawnego jednego i tego samego gruntu wycinki odmiennej klasy jakości, mające mniej niż morg powierzchni, zaliczać należy do klasy jakości tegoż gruntu, jeżeli przez to czysty dochód, któryby wypadł w razie szacowania wycinka osobno, nie powiększa się lub nie zmniejsza o więcej niż o dziesięć od sta.

Każdy las klasyfikować należy podług średniej wydajności gruntu i stosunków mieszaniny drzewa, zaliczając go zwyczajnie tylko do jednej klasy jakości

bez względu na wartość drzewizny istniejącej w czasie szacowania.

Jeżeli jednak sa w lesie obszary nieprzerwane najmniej po 50 morgów majace, które znacznie różnia się od siebie pod względem jakości ziemi i drzewizny, tudzież innych stosunków, od których dochód czysty zależy, zaliczyć je należy do rozmaitych klas jakości.

Część II.

Wynikłości klasyfikacyi dokonanej we wszystkich gminach powiatu lub okręgu klasyfikacyjnego oddać ma do sprawdzenia referent szacunkowy powiatowy najpóźniej 31 października 1880 komisyi szacunkowej powiatowej, która wady lub watpliwości gdyby były, usunać ma bez zwołania komisyi miejscowej i polecić wygotowanie zestawienia klas i przeglądu powiatowego (wzór VII i

VIII, §. 36).

Gdyby komisya szacunkowa powiatowa nie skończyła wzmiankowanego sprawdzenia wynikłości klasyfikacyi w terminie, który Minister skarbu wyznaczy odpowiednio rozmiarom pracy a który wynosić ma najmniej dwa miesiące, w takim razie czynność tę urzędową objąć a względnie dokończyć ma przewodniczący, przyzwawszy referentów szacunkowych powiatowych i dwóch doradców poufnych z powiatu, których wybrać ma z pomiędzy osób obowiązanych do opłaty podatku gruntowego.

Wypadek sprawdzenia a według okoliczności poprawioną klasyfikacyą przedstawić należy ze wszystkiemi do niej należącemi operatami i protokołami najpóźniej aż do końca stycznia 1881 komisyi krajowej a względnie podkomisyi

krajowej.

Komisya krajowa a względnie podkomisya krajowa zbadać ma dokładnie wynikłości klasyfikacyi przez komisye szacunkowe powiatowe nadesłane, mianowicie pod względem ich istoty i jednostajności i opinią swoją o dokładności każdego wypadku ze względu na własny kraj i na kraje sąsiednie, z wykazaniem wypadku szacowania i klasyfikacyi, tudzież z dołączeniem wszystkich aktów i głównego przeglądu dochodów czystych (wzór IX, §. 36), przesyła najpóźniej 1 maja 1881 Ministrowi skarbu, który akta owe oddaje komisyi naczelnej.

Jeżeli wzmiankowane sprawdzenie nie zostanie skończone w tym terminie, przewodniczący przedstawić ma operaty powiatów Ministrowi skarbu ze swoją

opinia.

W tych krajach, w których istnieją podkomisye krajowe, przedstawiają one akta w terminie naznaczonym za pośrednictwem komisyi krajowej a względnie jej przewodniczącego.

Część III.

Komisya naczelna sprawdzić ma dokładnie przełożone jej akta wszystkich komisyj krajowych, używając do tego wszelkich innych środków, jakiemi aż do tego czasu rozporządza i tak przez porównanie rozmaitych krajów, mianowicie pogranicznych, jakoteż z uwzględnieniem wynikłości klasyfikacyi w szczególnych krajach, sprostuje taryfy klasyfikacyjne wszystkich krajów, usuwając wady i wat-

pliwości jeżeli będą.

Gdyby podczas załatwiania tego zadania okazało się, że klasyfikacya w niektórych powiatach lub okręgach klasyfikacyjnych z powodu niezbędnie potrzebnych zmian w taryfach klasyfikacyjnych, musi być jeszcze poddana gruntownemu sprostowaniu, lub jeżeli nadto pokaża się w operacie klasyfikacyjnym tak wielkie niedokładności, że nawet przez zmianę taryfy klasyfikacyjnej dla tych powiatów (okręgów) nie mogą być usunięte, komisya naczelna ma prawo polecić za pośrednictwem Ministra skarbu odnośnemu referentowi powiatowemu szacunkowemu, aby zakwestyonowaną klasyfikacyą poprawił, z tem ograniczeniem, że dochodzenia na miejscu dozwolone sa tylko w razie najnaglejszej potrzeby.

Przewodniczący komisyj szacunkowych powiatowych a względnie krajowych przedstawić mają poprawki tymże komisyom, poczem z ich wnioskami, jeżeli będą podane, prześlą je najpóźniej z końcem września 1881 Ministrowi skarbu dla zakomunikowania ich komisyi naczelnej.

Tam, gdzie istnieja podkomisye krajowe, przedstawiaja one te akta w terminie naznaczonym za pośrednictwem komisyi krajowej a względnie jej przewodni-

czacego.

Na podstawie dokonanych dochodzeń i pertraktacyj, komisya naczelna ustanawia stanowczo taryfy klasyfikacyjne.

Komisya ta skończyć ma prace swoje najpóźniej z końcem 1881 roku.

Minister skarbu zarządzi poczynienie w operatach szacunkowych i klasyfikacyjnych a względnie w przeglądzie głównym czystych dochodów, zmian uchwalonych przez komisyą naczelną i tymczasowy rozkład głównej sumy podatku gruntowego w ustawie stanowczo oznaczonej (§. 4, ustęp 2).

Główna suma czystego dochodu każdego kraju i każdej gminy, tudzież suma ich podatku gruntowego, w stosunku do czystego dochodu obliczona, ogłoszona

będzie w gazecie urzędowej każdego kraju.

Komisya krajowa ogłosić ma w podobny sposób taryfy klasyfikacyjne, gdy je komisya naczelna ustanowi.

Oddział V.

Wymiar.

§. 36.

Obliczenie wycinków odmiennej kultury i klasy, sporzadzenie zestawień,

Po skończeniu czynności szacunkowych i klasyfikacyjnych, służba pomiarowa narysować ma ich wypadki w istniejacych mapach katastralnych i podług tego wpisać obliczone powierzchnie wycinków odmiennej kultury i klas w protokole parcel gruntowych każdej gminy.

Powierzchnie poszczególnych klas jakości każdego rodzaju uprawy zestawić należy w ten sposób, aby z nich wynikała ogólna powierzchnia gruntów do gminy należacych, zaliczonych do poszczególnych klas jakości i rodzajów uprawy.

Na podstawie zestawienia klas ułożyć należy przeglad powiatu, z którego wynikać ma ogólna powierzchnia gruntów zaliczonych do rozmaitych klas jakości i rodzajów uprawy we wszystkich gminach powiatu a względnie w rozmai-

tych okręgach klasyfikacyjnych, tudzież suma tych ostatnich i powiatu.

W przeglądzie tym obliczyć należy stosownie do powierzchni i oznaczeń taryfy czysty dochód każdej klasy jakości, rodzajów uprawy, gmin okręgów klasyfikacyjnych, jeżeli sa i powiatu, jakoteż średni dochód czysty z morga kazdego rodzaju uprawy w poszczególnych gminach, okręgach klasyfikacyjnych, jeżeli są i w powiecie.

Czysty dochód wszystkich powiatów jednego i tego samego kraju razem

wzięty, daje czysty dochod całego kraju.

Oddział VI.

Postępowanie reklamacyjne.

§. 37.

Reklamacye.

Gminom, reprezentantom obszarów dworskich wyłączonych ze związku gminnego, jakoteż każdemu właścicielowi gruntu służy prawo wyniesienia

reklamacyi przeciw wynikłościom klasyfikacyi i to tak co do własnych, jak i co do cudzych gruntów:

a) z powodu mylnego zapisania właściciela (indykacya);

b) z powodu mylnego obliczenia powierzchni;

c) z powodu błędów w obliczeniach;

d) z powodu mylnego oznaczenia pewnych gruntów pod względem ich opodatkowania lub uwolnienia od podatku;

e) z powodu mylnego wciągniecia do taryfy klasyfikacyjnej.

Przewodniczący komisyi szacunkowej powiatowej ogłosić ma wynikłości klasyfikacyi powiatu najprzód przez wystawienie przegladów powiatowych i zestawień klas gminami całego powiatu a powtóre przez posłanie protokołu parcel gruntowych, szkiców mapograficznych i wykazów abecadłowych dotyczącym przełożonym gmin i wyłączonych obszarów dworskich, tudzież osobniczego wyciągu z obliczenia wymiaru i szacowania (arkusze posiadłości gruntowej) dla kazdego właściciela gruntów.

Przełożony gminy lub wyłączonego obszaru dworskiego ogłosić ma nadejście operatów klasyfikacyjnych natychmiast, z ta uwaga, że przeciw dokonanej klasyfikacyi podać można na piśmie lub ustnie do protokołu zarzuty w terminie zawitym 45 dni od dnia tego ogłoszenia, podług woli osoby reklamującej, albo do komisyi szacunkowej powiatowej, albo do właściwego przełożonego i że reklamacyj podanych po upływie tego terminu zawitego, komisya powiatowa sza-

cunkowa już nie uwzględni.

Przełożony gminy obowiązany jest przedstawić komisyi szacunkowej powiatowej, najpóźniej w ośm dni po upływie terminu reklamacyjnego reklamacye w tym terminie podane, lub donieść o niewłaściwie podanych.

§. 38.

W przypadkach, o których jest mowa w §. 37 pod a), b), c), przewodniczący komisyi szacunkowej powiatowej, na podstawie wyjaśnień dostarczonych wzmiankowaneprzez referenta szacunkowego powiatowego a względnie geometrę regulacyjnego mi pod a), b), c). przedstawia wnioski przewodniczącemu komisyi reklamacyjnej, który postanawia o nich po zasiągnieciu opinii technicznej inspektora krajowego pomiarowego i szacunkowego, i o ile reklamacye beda uznane za uzasadnione, poleca przewodniezacemu komisyi szacunkowej powiatowej wykonanie decyzyi lub o ile okaża się nieuzasadnionemi, zarządza ich odrzucenie.

Odwołanie się przeciwko tej decyzyi miejsca mieć nie może.

Gdy dla zbadania reklamacyj przeciw dokładności wymierzenia powierzchni (§. 37, b) zarządzone zostanie dochodzenie na miejscu, wezwać należy reklamującego ażeby był obecnym, oświadczając mu jednak, że gdvby się nie stawił, dochodzenie odbędzie się pomimo jego nieobecności.

§. 39.

Reklamacye tyczące się przypadków wzmiankowanych w sfie 37 d), e) bada w przypadkach d), e).

komisya szacunkowa powiatowa.

Jeżeli dochodzenia na miejscu uznane będą za niezbędnie potrzebne, dokonane być maja przez referenta szacunkowego powiatowego i członka komisyi szacunkowej powiatowej, należy zaś wezwać do nich na doradców poufnych oprócz osób, których sie reklamacya tyczy, także przełożonych gmin lub dwóch

doradzców poufnych, których oni wskażą, jakoteż reprezentantów samodzielnych obszarów dworskich, którym jednak oświadczyć należy, że gdyby się nie stawili,

dochodzenia odbędą sie pomimo ich nieobecności.

Na podstawie sprawdzenia a względnie wynikłości dochodzenia, które przedstawione będą komisyi szacunkowej powiatowej, uchwala ona, czy i o ile przychylić się należy do reklamacyi czy nie i wnioski swoje w tej mierze przedstawia do sprostowania zakwestyonowanej klasyfikacyi razem ze wszystkiemi aktami, tyczącemi się klasyfikacyi i reklamacyi, komisyi reklamacyjnej, która decyduje stanowczo co do tych reklamacyj, zwracając szczególną uwagę na to, aby w wynikłościach klasyfikacyi każdej gminy, każdego powiatu i powiatów między sobą zachowana była jednostajność.

§. 40.

Wyrównanie podatków. Skoro się skończy postępowanie reklamacyjne, Minister skarbu zaleci wpisanie wynikłości decyzyj w operatach urządzenia podatku gruntowego a względnie sprostowanie zestawień głównych czystego dochodu krajów, powiatów i gmin a następnie wyrównanie podatków w myśl §fu 4go i przedstawia reprezentacyi państwa wykaz ostatecznego wypadku urządzenia podatku gruntowego.

Artykuł II.

Członek lub zastępca komisyi naczelnej nie może być jednocześnie członkiem lub zastępcą komisyi lub podkomisyi krajowej, komisyi reklamacyjnej lub komisyi szacunkowej powiatowej, członek lub zastępca komisyi i podkomisyi krajowej lub reklamacyjnej, członkiem lub zastępcą komisyi szacunkowej powiatowej ustanowionej w jej okręgu działania.

Artykuł III.

Ustawa z dnia 15 grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 154) traci moc obowiązującą od dnia, w którym jej nabędzie ustawa niniejsza.

Artykuł IV.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł V.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi skarbu. Wiedeń, dnia 6 kwietnia 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

Pretis r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 30 kwietnia 1879.

55.

Rozporządzenie Ministrów wyznań i oświecenia, tudzież skarbu z dnia 3 kwietnia 1879,

o urzędowem pozwalaniu na stawianie budynków, jeżeli za to ma być żądane zmniejszenie dodatku do funduszu religijnego.

Cheae stawiać budynki, z zamiarem zadania za to zmniejszenia dodatku do funduszu religijnego, w myśl §§. 11 i 12 ustawy z dnia 7 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 51), tudzież §§. 4, ustep 9, 5 i 34 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 25 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 39), uwiadomić należy o tem przed ich rozpoczeciem Władzę krajową do wymierzania dodatku właściwą, w nagłych zaś przypadkach Władzę administracyjną powiatową, w której okręgu ma się budować i żądać pozwolenia.

Od tego wyjmują się tylko takie przypadki, w których udowodnione być może, iż orzeczeniem urzędowem innego rodzaju potrzeba budowy została już uznana a suma kosztów ustanowiona.

We względzie terminu do uwiadomienia trzymać się należy w tym przypadku rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4 stycznia 1878 (Dz. u. p. Nr. 7).

Władza administracyjna krajowa a względnie powiatowa dać ma pozwolenie tylko wtedy, gdy postawienie budynków okazuje się potrzebnem do utrzymania iścizny majątku albo do racyonalnego gospodarowania. Jeżeli jest potrzebne z winy osoby obowiązanej do płacenia dodatku, pozwolić należy tylko z zastrzeżeniem, że wydatki ciążyć mają najprzód na wolnym przychodzie posiadacza beneficyum, który zawinil.

We wszystkich takich przypadkach, w których pozwolenie pociągnąć może za sobą odpisanie dodatku do funduszu religijnego podlug ustawy wymierzonego, przewyższające sumę oznaczoną w rozporządzeniu ministeryalnem z dnia 4 grudnia 1878, l. 18526, przedstawić należy akta ministerstwu wyznań i oświecenia do zdecydowania, a to zanim się da pozwolenie, w przypadkach zaś nagłych zaraz po daniu pozwolenia.

Kto nie uzyskał pozwolenia, traci wszelkie prawo do tego, aby poniesiony nakład policzono mu przy wymierzaniu dodatku do funduszu religijnego.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 10 kwietnia 1879,

o upoważnieniu komory pomocniczej I klasy w Weidenau do postępowania wywozowego z piwem.

Upoważnia się w duchu istniejacych przepisów komorę pomocniczą I klasy w Weidenau do postępowania wywozowego z piwem wysyłanem za linią cłową z zastrzeżeniem zwrotu opłat.

Pretis r. w.

57.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia z dnia 15 kwietnia 1879,

podające do wiadomości umowę między Rządami c. k. austryackim i kr. saskim we względzie uregulowania stosunków stanu osobistego, tudzież kościelnych i szkolnych, osób, pełniących służbę na komorach i kolejach żelaznych austryackich w królestwie saskiem.

Rządy e. k. austryacki i kr. saski umówiły się przez wymianę jednobrzmiących deklaracyj ministeryalnych z dnia 21 stycznia i 5 lutego 1879 we względzie uregulowania stosunków stanu osobistego, tudzież kościelnych i szkolnych, osób, pełniących służbę na komorach i kolejach żelaznych austryackich w królestwie saskiem, jak następuje:

1

Forma zawarcia małżeństwa.

We względzie formy zawarcia małżeństwa przez rzeczonych funkcyonaryuszów i ich krewnych, żyjących z niemi w spólności, trzymać się należy tylko ustaw państwa, w królestwie saskiem obowiązujących.

2.

Czego potrzeba do zawarcia małżeństwa.

Oceniając zdolność prawną rzeczonych osób do zawarcia malżeństwa, uwzględniać należy przedewszystkiem przepisy ustaw państwa, w królestwie saskiem obowiązujących a zawierających zakazy, których bezwzględnie przekraczać nie wolno. Nadto stosować się należy do odnośnych przepisów cywilnych (jakoteż służbowych i policyjnych) tego kraju, do którego funkcyonaryusz należy.

Rzeczeni funkcyonaryusze chcac w królestwie saskiem zaślubić Śaksonkę lub inna obywatelke państwa albo cudzoziemke, obowiązani są udowodnić, że zamierzone zawarcie malżeństwa nie sprzeciwia się przepisom cywilnym i policyjnym kraju do którego należa, reprezentowanego w austryackiej Radzie państwa i że mają do tego pozwolenie swojej zwierzchności służbowej, jeżeli w szczególnym przypadku jej pozwolenie do zawarcia malżeństwa jest w ogóle potrzebne.

3

Udowodnienie zawartego malżeństwa, urodzin i zejścia.

We względzie udowodnienia zawartego małżeństwa, urodzin i zejścia trzymać się należy ustaw państwa, w królestwie saskiem obowiązujących.

Urzadzenie zaprowadzone w królestwie saskiem, moca którego

a) kr. sascy urzednicy stanu cywilnego, gdy w ich okregu urzedowym umrą osoby, nie należące do państwa saskiego, które nie zostawiają dziedziców po krwi w Saksonii mieszkających, obowiazani są w przeciągu czterech tygodni po zejściu wygotować bez kosztów dokument zejścia i przesłać gc zwierzchniczej Władzy nadzorczej, tudzież

b) ten dowód zejścia po uprzedniem uwierzytelnieniu przez Władze zwierzchniczą urzędnika stanu cywilnego przesłany być ma kr. saskiemu ministerstwu spraw wewnętrznych, które zakomunikuje go kr. saskiemu ministerstwu spraw zewnętrznych dla posłania go Rzadowi interesowanego państwa

rodzinnego,

rozciąga się niniejszem pod warunkiem wzajemności na wydawanie bez stępla i opłat, tudzież komunikowanie metryk zawarcia małżeństwa i urodzin mających miejsce w obrębie królestwa saskiego a tyczących się rzeczonych funkcyonaryuszów i ich dzieci.

4.

Chrzest, zaślubiny, pogrzeb i czynności pasterskie.

Do wykonywania tych czynności uprawniony jest parochus domicilii odnośnego wyznania.

5.

Obowiązki względem pasterzy.

Co się tyczy obowiązków rzeczonych funkcyonaryuszów względem pasterzy opierają się one na tych przepisach, które obowiązują w każdem miejscu pobytu funkcyonaryusza.

6.

Przewoz zwłok.

Rząd kr. saski pozwala pod warunkiem wzajemności, aby zwłoki rzeczonych funkcyonaryuszów i ich krewnych żyjących z nimi w spólności były przewożone aż do granicy państwa bez opłaty (jakoteż bez opłaty stępla do paszportu

dla zwłok), w tych przypadkach, gdy

a) świadectwem wydanem przez Władze policyjną miejscową a służącem do legitymacyi dla zwłok transportowanych będzie udowodnione, że śmierć nie nastąpiła w skutek choroby zaraźliwej lub jej następstw i że stan zwłok stosownie do wywodu oględzin lekarskich nie wymaga pod względem policyjno-zdrowotnym szczególnego urządzenia trumny, która zresztą powinna być zawsze dobrze smołą wylana i zrobiona z twardego drzewa lub metalowa, i gdy

b) droga, którą zwłoki przewiezione być mają do granicy państwa, wynosi

mniej niż 15 kilometrów.

Obowiązek uczęszczania do szkoły.

Rzad kr. saski, pod warunkiem wzajemności pozwala z góry raz na zawsze, ażeby dzieci przerzeczonych funkcyonaryuszów, mieszkających na pograniczu, należące do szkół królestwa saskiego, uczęszczały do sasiednich nie saskich szkół

bez osobnego pozwolenia najwyższej Władzy szkolnej.

Nadto, co się tyczy nauki prywatnej, Rząd kr. saski także pod warunkiem wzajemności postępować będzie względem przerzeczonych funkcyonaryuszów tak samo jak względem krajowców a przeto pozwoli im korzystać z tych dogodności, których używają krajowcy na zasadzie §. 4 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o szkołach początkowych z dnia 25 sierpnia 1874.

Stremayr r. w.

58.

Ustawa z dnia 28 kwietnia 1879.

o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokryciu wydatków rządowych w ciągu miesiąca maja 1879.

Za zgoda obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do pobierania w ciągu miesiąca maja 1879 istniejących podatków stałych i niestałych, tudzież opłat i dodatków według ustaw o opodatkowaniu obecnie obowiązujących a mianowicie dodatków do podatków stałych w wysokości, ustawą skarbową z dnia 30 marca 1878 (Dz. u. p. Nr. 27) oznaczonej.

§. 2.

Wydatki administracyjne w ciągu rzeczonego miesiąca pokrywane będą w miarę potrzeby na rachunek dotacyj, które ustawą skarbową na rok 1879 w odpowiednich rozdziałach i tytułach mają być ustanowione.

§. 3.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi skarbu. Wiedeń, dnia 28 kwietnia 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w. Taaffe r. w. Glaser r. w. Chlumecky r. w. Pretis r. w. Horst r. w. Ziemiałkowski r. w. Mannsfeld r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 2 maja 1879.

59.

Ustawa z dnia 15 kwietnia 1879,

o wcieleniu do Dalmacyi okręgu określonego w 3cim ustępie artykułu XXIX Traktatu berlińskiego z dnia 13 lipca 1878.

Za zgoda obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowie co następuje:

Artykuł I.

Stosownie do artykulu XXIX ustęp 3 Traktatu berlińskiego z dnia 13 lipca 1878 (Dz. u. p. 1879 Nr. 43) wciela się do królestwa dalmackiego gminę Spizzę aż do północnej granicy okręgu określonego w dokładnym opisie linii granicznych (artykuł XXVIII ustęp 5 tegoż Traktatu).

Artykuł II.

Ustawy i urządzenia, istniejące w Dalmacyi, obowiązywać mają także w okręgu wzmiankowanym w artykule I. Rząd jednak mocen jest wydać w tym celu drogą rozporządzenia przepisy przejściowe.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się całemu ministerstwu. Wiedeń, dnia 15 kwietnia 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w. Taaffe r. w. Glaser r. w. Chlumecky r. w. Pretis r. w. Horst r. w. Ziemiałkowski r. w. Mannsfeld r. w.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18 kwietnia 1879,

tyczące się przyłączenia okręgu Spizzy do okręgu Sądu powiatowego buduańskiego i Sądu obwodowego kottorskiego.

Okrąg Spizzy, na zasadzie ustawy z dnia 15 kwietnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 59) wcielony do królestwa dalmackiego, przyłącza się na zasadzie tejże ustawy do okręgu Sądu powiatowego buduańskiego a względnie do okręgu Sądu obwodowego kottorskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy jednocześnie z przerzeczoną ustawą.

Glaser r. w.

61.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1 maja 1879,

tyczące się uchylenia ograniczeń co do przepuszczania podróżnych z Rossyi i Bułgaryi przez granice monarchyi, zarządzone wtedy, gdy zaraza zagrażała.

Po zniesieniu się z c. k. ministerstwem spraw zewnętrznych i Rządem królwegierskim uchylone zostają rozporządzenia ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2, 9 i 21 lutego b. r. (Dz. u. p. Nr. 18, 21 i 30), tyczące się warunków pod któremi podróżnych z Rossyi i Bulgaryi, tudzież ich rzeczy wolno było przepuszczać przez granice monarchyi i stosowane być mają do owych podróżnych znowu te przepisy policyjne o paszportach, które obowiązywały, zanim powyższe rozporządzenia zostały wydane.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXIV. – Wydana i rozesłana dnia 6 maja 1879.

62.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 4 maja 1879,

tyczące się przyłączenia okręgu Spizzy do obrębu urzędu podatkowego buduańskiego.

Okrąg Spizzy, wcielony do królestwa dalmackiego mocą ustawy z dnia 15 kwietnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 59), przyłacza się na zasadzie tejże ustawy, co do spraw tyczących się administracyi skarbowej, do urzędu podatkowego buduańskiego a względnie do starostwa powiatowego kottorskiego i do komisyi szacunkowej powiatowej, regulującej podatek gruntowy w Kottorze, tudzież do dyrekcyi skarbowej powiatowej w Dubrowniku.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy jednocześnie z rzeczoną ustawą.

Pretis r. w.

a plantag maten dimentals

Alleganier de la Valle de la Company

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXV. — Wydana i rozesłana dnia 10 maja 1879

63.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia z dnia 14 kwietnia 1879,

w którem podaje się do wiadomości tymczasową zmianę §. 96 ustawy kościoła ewangielickiego

Na mocy §. 102, 8 ustawy kościoła ewangielickiego z dnia 6 stycznia 1866 (Dz. u. p. Nr. 15) uchyła się tymczasowo §. 96 tejże ustawy i aż do dalszego rozporządzenia zaprowadza się przepis następujący:

"Wydział superintendencyjny zwoływany będzie w razie potrzeby na posie-

dzenia przez przewodniczącego, zwyczajnie do jego siedziby urzędowej.

Ci członkowie wydziału superintendencyjnego, jakoteż ci członkowie zgromadzenia superintendencyjnego, którzy nie mieszkają w miejscu posiedzeń a względnie w miejscu zgromadzenia, pobierać będą za pośrednictwem wyższej rady kościelnej odpowiednie wynagrodzenie kosztów podróży i pobytu z ogólnego funduszu kościelnego."

Co niniejszem podaje się do wiadomości.

Stremayr r. w.

64.

Ustawa z dnia 23 kwietnia 1879,

o uregulowaniu Adygi od uścia rzeki Passer aż do Sacco.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Do kosztów regulacyi Adygi od uścia rzeki Passer aż do Sacco, która wykonana być ma w Tyrolu według odnośnych ustaw krajowych z dnia dzisiejszegc jako sprawa krajowa, Skarb państwa przyczyni się pod warunkami poniże wymienionemi w sposób następujący: a) na regulacyą części Adygi od uścia rzeki Passer aż poniżej uścia rzeki Eisack, mającą kosztować 1,650.000 zł., daje skarb państwa nieprzekra-

czalną kwotę 495.000 zl.;

b) na regulacya części Adygi od Gmund aż do Masetto (most kolei żelaznej w St. Michele) mającą kosztować 1,081.000 zł., daje skarb państwa kwotę 350.000 zł. z przyrosłemi przychodami, już mocą ustawy skarbowej z dnia 23 marca 1869 (Dz. u. p. Nr. 34) przeznaczona na regulacyą tej części Adygi i już wypłaconą komisyi regulacyjnej, lecz jeszcze nie wydaną;

c) na regulacya części Adygi od mostu kolei żelaznej w St. Michele aż do Sacco, mającą kosztować 2,000.000 zł., daje skarb państwa nieprzekra-

czalną kwotę 600.000 zł.

§. 2.

Regulacya Adygi pomiedzy uściem rzeki Passer a Sacco stanowi jednolitą spoistą całość i prace wszystkich sekcyj powinny łączyć się z sobą w sposób pod względem technicznym odpowiedni. Mianowicie okolice niżej położone nie mają być narażone na niebezpieczeństwo przez zawczesne wykonanie robót regulacyjnych w częściach rzeki wyżej położonych.

§. 3.

Dla każdej części rzeki utworzony będzie osobny fundusz regulacyjny, do którego płacone będą datki rządowe i który nadto składać się będzie z datków krajowych Tyrolu przeznaczonych na to ustawami krajowemi z dnia dzisiejszego w §fie 1 wzmiankowanemi, z dochodu z sprzedaży gruntów uzyskanych przez regulacyą, z datków kolei sąsiedniej bozeńsko-merańskiej a względnie c. k. uprzyw. Spółki kolei południowej i z datków stowarzyszeń wodnych, które się zawiążą na zasadzie §. 45 tyrolskiej ustawy krajowej z d. 28 sierpnia 1870 (Dz. u. kr. Nr. 64).

Funduszem regulacyjnym dla części od uścia rzeki Passer aż do uścia rzeki Eisack zarządzać będzie Tyrol, który bierze na siebie wykonanie regulacyji wpływ zaś Rzadu na nią określony będzie przed rozpoczęciem budowy przepi-

sem wykonawczym.

Funduszami regulacyjnemi dla dwóch innych części zawiadywać bedzie Rząd, który bierze na siebie wykonanie regulacyi odnośnych części za stosownym wpływem Wydziału sejmowego tyrolskiego.

§. 4.

Datki rządowe (§. 1aic) płacone będą do funduszów regulacyjnych w ciągu ustanowionego czasu budowy w równych ratach rocznych bez względu na po-

stępy budowy w każdym z osobna roku.

Atoli datki, które Rząd ma płacić do funduszów regulacyjnych wszystkich trzech części, użyte być mają zawsze tylko w tym samym stosunku, w jakim użyte będa datki krajowe Tyrolu i datki stron interesowanych, a przeto wszelkie wyłączne lub nieproporcyonalne ekspensowanie datków rządowych na pokrycie potrzeby rocznej, miejsca mieć nie może.

§. 5.

Czynności prawne zostające w związku z uregulowaniem Adygi, jakoteż; odnośne podania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty, mianowicie zaś czynnośc

prawne i dokumenty, tyczące się dostarczenia datków od kraju i spółek drogą kredytu, wolne są od opłat a względnie od stępli.

§. 6.

Odsetki od pożyczki, którą kraj Tyrol zaciągnąć ma na pokrycie swojej części wydatków przez wypuszczenie w obieg obligacyj udziałowych najwięcej za sumę jeden milion złotych, wolne będą od podatku dochodowego, jakoteż od podatku, któryby w przyszłości na mocy ustaw został na jego miejsce zaprowadzony i od opłaty stępla do kuponów.

Te obligacye udziałowe używane być moga do umieszczania w nich dla korzyści kapitałów fundacyj, zakładów będacych pod dozorem publicznym, tudzież pieniędzy sierocych, powierzniczych i depozytowych i podług kursu giełdowego,

jednak nie po nad wartość imienna, na kaucye służbowe i przemysłowe.

§. 7.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrom rolnictwa, spraw wewnętrznych i skarbu, nabywa zaś ona mocy obowiązującej jednocześnie z odnośnemi ustawami krajowemi tyrolskiemi o uregulowaniu Adygi.

Wiedeń, dnia 23 kwietnia 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w. Taaffe r. w.

Mannsfeld r. w. Pretis r. w.

65.

Ustawa z dnia 7 maja 1879,

o regestrowaniu okrętów handlowych.

Za zgoda obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Krajowość okrętów handlowych.

§. 1.

Za okręt handlowy austryacki, majacy prawo i obowiazek wywieszania bandery ustawa przepisanej, uważa się ten, który podług przepisów ustawy niniejszej jest zapisany w regestrze okrętowym lub zaopatrzony w paszport tymczasowy.

§. 2.

Okret zapisany być może w regestrze okrętowym tylko wtedy, jeżeli najmniej w dwóch trzecich częściach jest własnościa Austryaków. Spółki akcyjne, o ile zawiązane zostały w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych i tam mają siedzibę, uważają się za te osoby.

§. 3.

Dowódca każdego okrętu handlowego austryackiego powinien być Austryak a jeżeli okret odbywa daleka zeglugę morską (§. 8), na jego pokładzie znajdować się powinien oprócz szypra także sternik austryacki (tenente).

Swojszczyzna.

§. 4.

Każdy okręt austryacki powinien mieć swojszczyznę w obrębie królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Za swojszczyzne uważać należy ten port, z którego okręt wysyłany jest

w podróż morską.

Rodzaj żeglugi.

§. 5.

Podług granic, w obrębie których żegluga handlowa morska jest wykonywana, rozróżniają się następujące jej rodzaje:

a) żegluga nadbrzeżna mała,b) żegluga nadbrzeżna wielka,

c) żegluga morska daleka.

a) Żegluga nadbrzeżna mała

§. 6.

Żegluga nadbrzeżna mała rozciąga się na morze adryatyckie a mianowicie ku zachodowi aż do cypla Santa Maria di Leuca, ku wschodowi aż do przylądka Clarenza łącznie z zatoką Lepanto i wyspami jońskiemi, portem i kanałem Zante, nakoniec na rzeki, które do rzeczonych wód wpadają.

b) Żegluga nadbrzeżna wielka.

§. 7.

Żegluga nadbrzeżna wielka rozciąga się na morze adryatyckie i Śródziemne łącznie z cieśniną Gibraltarską, której przekraczać nie wolno, na morze Czarne i Azowskie, na kanał Suez, morze Czerwone, na wybrzeża aż do portu Aden, nakoniec na rzeki, które do wód rzeczonych wpadają.

c) Żegluga morska daleka.

§. 8.

Zegluga morska daleka rozciąga się na wszystkie morza i wody, które z nich są dostępne.

§. 9.

Okrętom, trudniacym się żegluga nadbrzeżna mała lub wielka, może być dozwolone wykonywanie żeglugi nadbrzeżnej po za obrębem granic wyznaczonych im w §. 6 i 7 wzdłuż pewnego wybrzeża, co nie zmienia ich kategoryi jako okrętów trudniacych się żegluga nadbrzeżna małą a względnie wielka.

W tym względzie wydać należy drogą rozporządzenia szczegółowe przepisy.

§. 10.

Przepisy ustawy niniejszej nie stosują się do tych statków, które nie trudnią się rodzajami żeglugi określonemi w Sfie 5tym, jak statki, służące wyłącznie do rozrywki (jachty), do rybołostwa, do użytku w gospodarstwie wiejskiem albo wyłącznie do obrotu wewnętrznego w portach, dla których wydać należy drogą rozporządzenia osobne przepisy.

Urząd regestrowy.

§. 11.

Dla każdego rodzaju okrętów handlowych austryackich utrzymywany bę-

dzie osobny regestr.

Regestr okrętów do żeglugi dalekiej i okrętów do żeglugi nadbrzeżnej wielkiej utrzymywać będzie Władza morską, regestr okrętów do żeglugi nadbrzeżnej malej, urząd portowy, w którego okręgu znajduje się swojszczyzna okrętu.

Regestr okrętowy jest publiczny, podczas godzin urzędowych każdemu wolno

go przegladać.

Wpis do regestru.

§. 12.

Wpis okretu do regestru okretów zawierać powinien:

- 1. Nazwisko i konstrukcyą okrętu, jakoteż rodzaj oprawy i cembrowiny a jeżeli okret jest nietylko żaglowy, także inne przyrządy poruszające ich system i silę;
 - 2. rozmaite wymiary i pojemność w tonach;

3. kiedy i gdzie wybudowany;

4. port swojszczyzny;

5. nazwisko, miejsce urodzenia i mieszkanie właściciela lub, jeżeli istnieje spółka, nazwisko, miejsce urodzenia i mieszkania wszystkich spólników, wielkość udziału każdego z nich i nazwisko tego spólnika, który we względach ustawa niniejsza wskazanych reprezentować ma spółkę w obec Rządu. Jeżeli właścicielem lub spółwłaścicielem jest spółka akcyjna, zapisać należy jej firmę i miejsce. w którem ma siedzibę;

6. krajowość właściciela lub spółwłaścicieli;

7. tytuł prawny, na którym opiera się nabycie własności okrętu lub poje-

dynezych udziałów;

8. liczbę normalną załogi, to jest ilość najmniejszą majtków. którzy stosownie do deklaracyi właściciela przyjętej bez zarzutu przez Władzę regestrową, znajdować się powinni na okręcie w czasie podróży;

9. nazwisko, miejsce urodzenia i swojszczyzny szypra;

10. ilość dział;

11. dzień zapisania okrętu;

12. datę i liczbe świadectwa wpisu i paszportu tymczasowego, jeżeli będzie

wydany.

Oprocz tego utrzymywać należy w regestrze okrętów rubrykę na dalsze uwagi, np. na zapisanie zajęcia, odstąpienia i wykreśleń zajęcia okrętu lub udziałów itd.

Każdy okręt zapisany będzie w regestrze pod osobną liczbą porządkową z przydaniem sygnalu, którego podlug kodeksu sygnalowego międzynarodowego ma używać.

§. 13.

Właściciele okrętu prosić mają o wpisanie okrętu do regestru pisemnie, wykazując wiarogodnie szczegóły wzmiankowane w §fie 12tym pod 1 aż do 7.

Nazwa okretu.

§. 14.

Nazwa, której już używa okręt austryacki, trudniący się daleką żeglugą lub żeglugą nadbrzeżną wielka, nie może być nadana innemu okrętowi jednej lub drugiej z tych kategoryj.

Nazwa, nadana okrętowi, zmieniona być może tylko po uwiadomieniu Wła-

dzy, w której regestrze okręt jest zapisany i za jej zezwoleniem.

Udowodnienie własności.

§. 15.

Własność okrętu nowowybudowanego w obrębie krajów, w których ustawa niniejsza obowiązuje, udowadnia się kontraktem zawartym z cieślą o jego wybudowanie, wygotowanym stosownie do przepisów ustawy niniejszej (§. 21) a przez urząd portowy w miejscu budowy zatwierdzonym, w razie zaś dalszego przeniesienia własności, dokumentami w tym celu spisanemi.

Własność okrętów, wybudowanych lub nabytych nie w obrębie, w którym ustawa niniejsza obowiązuje, udowodnić należy w pierwszym przypadku kontraktem względem jego wybudowania, potwierdzonym przez właściwy konsulat,

w drugim, kontraktem nabycia należycie uwierzytelnionym.

Kontrakt budowy.

§. 16.

W kontrakcie budowy wyszczególnić należy: nazwisko, konstrukcyą okrętu czas i miejsce wybudowania, jego długość, szerokość i głębokość, pojemność w tonach, materyał, z którego okręt jest wybudowany, czy i czem jest oprawiony i ocembrowany, dalej nazwisko, miejsce urodzenia i zamieszkania właściciela, a jeżeli jest kilku właścicieli, ich udziały, nakoniec, kiedy okręt został oddany

w posiadanie.

Jeżeli po wpisaniu okrętu w regestr, pojedyncze części jego zostaną tak zmienione, że opis jego, podany w kontrakcie budowy i w regestrze okrętów nie zgadza się z rzeczywistym stanem rzeczy, natenczas osoba, która odmianę uskuteczniła, sporządzić powinna podług niniejszego paragrafu nowy opis, który ma być potwierdzony przez właściwą Władzę portową lub konsulowską. Opis ten, jeżeli zmiana uskuteczniona została w okręgu, w którym ustawa niniejsza obowiązuje, oddać należy zaraz po jej skończeniu, w przeciwnym razie po powrocie okrętu do portu tego okręgu. Gdyby kontrakt budowy za granicą zawarty lub opis późniejszych zmian nie zawierał wszystkich powyższych szczegółów, niedostające wykazać należy innemi dowodami, w należytej formie wygotowanemi i przez właściwy konsulat potwierdzonemi.

Doniesienie o zmianach.

§. 17.

Jeżeli po wpisaniu okrętu do regestru okrętów, zmienia się stosunki wzmiankowane w sfie 12 pod 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8 i 10, natenczas właściciel lub reprezentant spółwłaścicieli (§. 12 l.5) donieść ma o nich i one udowodnić Władzy utrzymującej regestr okrętów celem zapisania ich w regestrze okrętu, uczynić to zas powinien albo wprost albo, jeżeli bawi za granica, za pośrednictwem właściwego konsulatu albo misyi.

Toż samo uczynić ma, gdy zajdzie okoliczność, wymagająca wykreślenia

okrętu z regestru okrętów i zwrotu świadectwa wpisu (§. 22).

Termin do tego doniesienia i udowodnienia wynosi sześć tygodni od dnia.

w którym obowiązany do doniesienia dowiedział się o zmianach.

Gdy zaś rodzaj lub pojemność okrętu zostanie zmieniona, donieść o tem i zmianę udowodnić należy zanim okręt wypłynie znowu na morze a to za pośrednictwem urzędu portowego lub konsulowskiego, w którego okręgu okręt właśnie się znajduje.

Wznowienie wpisu.

§. 18.

Wpis okrętu do regestru okretów należy ponowić, gdy nazwa okrętu zostanie zmieniona, gdy okręt przechodzi z jednej kategoryi żeglugi do drugiej i jeżeli jest to okręt do żeglugi nadbrzeżnej małej, gdy zaczyna przynależeć do innego okręgu morskiego.

Wykreślenie.

§. 19.

Okręt ma być wykreślony z regestru okretów, gdy przestanie być używanym do handlu morskiego, gdy zaginie lub nie czyni zadość wymaganiom §. 2.

Dokumenty żegłarskie.

§. 20.

Każdy okręt austryacki wozić powinien z sobą świadectwo wpisu (a względnie paszport tymczasowy) i listę załogi.

Świadectwo wpisu.

§. 21.

Świadectwo wpisu wydaje ta Władza, u której okręt został wpisanym. Świadectwo wpisu służy do udowodnienia krajowości okrętu i prawa odby-

wania żeglugi w granicach odpowiednich jego kategoryi.

Bandery przeznaczonej dla okretów handlowych austryackich nie wolno używać, z wyjątkiem przypadku przewidzianego w §fie 25tym, dopóki okret nie otrzyma świadectwa wpisu.

§. 22.

Wszelka zmiana, która na okręcie nastąpi po wygotowaniu świadectwa wpisu i będzie zapisana w regestrze okrętów, zanotowana być powinna w świadectwie wpisu, co uczynić ma albo sama Władza regestrowa, albo na jej żądanie, urząd portowy lub konsulowski, w którego okręgu okręt właśnie się znajduje.

Zmiane kategoryi okretu i jego pojemności zapisać ma urząd portowy lub konsulowski, chociaż nawet Władza regestrowa tego nie zażąda, lecz z obowiąz-

kiem uwiadomienia jej o tem natychmiast.

Oprócz tych dodatków urzędowych, żadne inne nie moga się znajdować w świadectwie wpisu.

§. 23.

W tych przypadkach, w których wpis okrętu ma być ponowiony (§. 18), odnowić także należy świadectwo wpisu. W tych przypadkach, w których okręt ma być z regestru wykreślony (§. 19), świadectwo wpisu staje się także nieważne i dotychczasowi posiadacze wydać je powinni do unieważnienia Władzy, która je wydała, w terminie sześciotygodniowym, wyznaczonym w §fie 17, lub udowodnić wiarogodnie, że to było niemożebne.

§. 24.

Gdy świadectwo wpisu zginie i to będzie wiarogodnie udowodnione, wydane być może okrętowi nowe świadectwo wpisu, na którem zanotować należy wyraźnie, że jest duplikatem. Za to nie opłaca się regestrowego, ustanowionego w sfie 7ym, wyjawszy, gdy wydane być ma nowe świadectwo wpisu (§§. 18 i 23).

Paszport tymczasowy.

§. 25.

Gdy w porcie obcokrajowym okręt zagraniczny przejdzie na własność Austryaków w stosunku oznaczonym w §fie 2gim, natenczas właściwy konsulat wydać ma na prośbę pisemną właścicieli paszport tymczasowy dla ich okrętu.

Nie wolno wydać paszportu tymczasowego, jeżeli okręt, zanim został przez

Austryaków nabyty, należał do narodu, który wówczas prowadził wojnę.

Paszport tymczasowy wydać należy na taki przeciąg czasu, jaki prawdopodobnie będzie potrzebny do wygotowania świadectwa wpisu i doręczenia go okrętowi. W żadnym jednak razie paszport tymczasowy wydany być nie może na dłużej niż na rok.

Lista załogi.

§ 26.

W liście załogi zapisane być powinny nazwiska szypra i wszystkich majtków, jakoteż wszystkich innych osób pełniacych służbę na okręcie.

Regestrowe.

§. 27.

Od każdego okrętu, używanego do żeglugi dla zarobku, gdy mu wydane zostaje świadectwo wpisu, tak pierwotne jak i każde następne, na podstawie ponownego wpisania okrętu do regestru okrętów, oplacić należy regestrowe, wyno-

szące od okrętow do żeglugi dalekiej, dwadzieścia centów, od okrętów do żeglugi nadbrzeżnej wielkiej, dziesięć centów a od okrętów do żeglugi nadbrzeżnej małej, pięć centów od tonny.

Okrety do żeglugi nadbrzeżnej małej, mające najwięcej 25 ton pojemności,

sa wolne od opłaty regestrowego.

W razie powiększenia pojemności okrętu, nie wymagającego wydania nowego świadectwa wpisu, lecz które tylko ma być zanotowane w świadectwie wpisu już wydanem, opłacić należy regestrowe tylko w takiej kwocie, która jest potrzebna, aby całkowita opłata od okrętu przypadająca odpowiadala skali powyższej.

Regestrowe opłacić należy przed wygotowaniem świadectwa wpisu u właściwej Władzy portowej, poczem wpływa do funduszu administracyi portowej.

Wykreslenie okretu z regestru nie daje prawa do odebrania regestrowego.

§. 28.

Za opłacenie regestrowego w właściwym czasie odpowiedzialni są niepodzielnie właściciele okrętu.

Kary.

§. 29.

Wykroczenia przeciwko ustawie niniejszej, o ile nie są czynami karalnemi podług ustaw karnych powszechnych, ulegają następującym karom porządkowym

§. 30.

Gdy okręt, nie mający prawa wywieszania bandery przepisanej dla okrętów handlowych austryackich, używa tej bandery, albo uprawniony do tego, używa bandery obcej, szyper ulega karze pieniężnej w kwocie aż do 1000 zł. lub według okoliczności karze aresztu aż do sześciu miesięcy; można także postanowić wyrokiem konfiskatę okrętu.

§. 31.

Gdy okręt, który stosownie do §. 21 nie powinien używać bandery przeznaczonej dla okrętów austryackich, ponieważ nie otrzymał jeszcze świadectwa wpisu lub paszportu tymczasowego, używa tejże bandery, szyper ulega karzę pieniężnej w kwocie aż do 500 zł. lub karze aresztu aż do trzech miesięcy.

§. 32.

Karę ustanowioną w §. 31 ściąga na siebie i ten, kto obowiązku cięzącego na nim, stosownie do przepisów §§. 17 i 23 nie dopełni w naznaczonym terminie o ile nie udowodni, że nie z własnej winy nie mógł go spełnić.

Jeżeli kto nie uczyni zadość obowiązkowi nawet w przeciągu sześciu tygodni po upływie dnia, w którym wyrok skazujący go, stał się prawomocnym, kara

będzie podwojona.

§. 33.

Nieusprawiedliwione przekroczenie granic żeglugi nadbrzeżnej małej, karane będzie grzywną aż do 100 zł., granic żeglugi nadbrzeżnej wielkiej, jakoteż

nieusprawiedliwione utrzymywanie mniejszej zalogi niż normalnie być powinna (§. 12 liczba 8), grzywną aż do 500 złotych.

Wykroczenia przeciwko przepisom §S. 3, 20 i 26 karane będą grzywną aż

do 100 złotych.

§. 34.

Jeżeli wina przekroczenia przepisów ustawy niniejszej cięży na szyprze, natenezas jeżeli wykracza ponownie, w przypadkach zaś przewidzianych w §§. 30 i 31 już za pierwszym razem, skazany być może na utratę osobistego upoważnienia do kierowania okrętami na czas aż do trzech lat.

§. 35.

Kara pieniężna, w razie niemożności ściagnięcia, zamieniona być może na areszt, naznaczając za każde pięć złotych dzień jeden.

Postępowanie.

§. 36.

Do wszystkich przekroczeń powyżej wzmiankowanych, pierwszą instancyą jest urząd portowy, w którego okręgu leży swojszczyzna okrętu lub, jeśli to jest okręt zagraniczny, w którego okręgu znajduje się właśnie ten okręt; drugą instancyą jest Władza morska a trzecią Ministerstwo handlu.

Od wyroku odwołać się można w przeciągu dni 15.

Jeżeli druga instancya zatwierdzi wyrok pierwszej instancyi, chociazby zarazem zmniejszyła wymiar kary, dalej odwołać się nie można.

Wyroki wydane na mocy ustawy niniejszej, gdy nabędą mocy prawa, wy-

konane być mają drogą adminie a zyjną.

Wpływające grzywny oddają się do funduszu zapomóg dla marynarzy.

Przepisy końcowe.

§. 37.

Ustawa niniejsza nabywa mocy w sześć miesięcy od dnia ogłoszenia.

Od dnia, w którym ustawa niniejsza zacznie obowiązywać, tracą moc swoję wszystkie dotychczasowe przepisy, tyczące się przedmiotów, które ustawa niniejsza urządza.

Dokumenty, wydane na mocy przepisów dotychczasowych, pozostaną ważnemi do tego czasu. który dokumentom tym służy według owych przepisów. Atoli przepisy ustawy niniejszej, tyczące się nie wyłącznie tylko świadectwa wpisu, odnoszą się także do okrętów, opatrzonych jeszcze takiemi dokumentami.

§. 38.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi handlu-

Budapeszt, dnia 7 maja 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayer r. w.

Chlumecky r. w.

Dziennik ustaw państwa

dia

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVI. Wydana i rozesłana dnia 16 maja 1879.

66.

Związek pocztowy powszechny, zawarty d. 1 czerwca 1878,

pomiędzy

monarchyą austryacko-węgierską, Niemcami, rzecząpospolitą argentyńską, Belgią, Brazylią, Danią i osadami duńskiemi, Egiptem. Hiszpanią i osadami hiszpańskiemi, Stanami Zjednoczonemi Ameryki północnej, Francyą i osadami francuskiemi, Wielkobrytanią i rozmaitemi koloniami, Indyami brytańskiemi, Kanadą, Grecyą, Włochami, Japonią, Luksemburgiem, Meksykiem, Czarnogórzem, Norwegią, Holandyą i osadami holenderskiemi, Peru, Persyą, Portugalią i osadami portugalskiemi, Rumunią, Rosyą, Serbią, Salvadorem, Szwecyą, Szwajcaryą i Turcyą.

(Zawarty w Paryżu dnia 1 ezerwca 1878, Jego c. i k. Apostolska Mość ratyfikował w Wiedniu dnia 8 kwietnia 1879, ratyfikacye wymienione w Paryżu dnia 26 kwietnia 1879.)

Nos Franciscus Josephus Primus, divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum fine ordinandarum relationum mutuarum, quae cursus publicos concernunt, inter Imperium Austro-Hungaricum et reliqua Regimina, quorum

(Polnisch.)

Plenipotentiarii consiliis desuper habitis intererant, conventio, Parisiis die prima mensis Junii anno millesimo octingentesimo septuagesimo octavo cum duabus aliis conventionibus, quarum una commutationem epistolarum cum valoribus declaratis, altera mandatorum cursus publici commutationem attinet inita et signata fuit, tenoris sequentis:

Pierwopis.

Convention.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés, s'étant réunis en Congrès à Paris, en vertu de l'article 18 du Traité constitutif de l'Union générale des Postes, conclu à Bern le 9 octobre 1874, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, revisé ledit Traité, conformément aux dispositions suivantes:

Article premier.

Les pays entre lesquels est conclue la présente Convention, ainsi que ceux jak równie te, które później do niego qui y adhéreront ultérieurement, forment, sous la dénomination d'Union postale universelle, un seul territoire postal pour l'échange réciproque des correspondances entre leurs bureaux de poste.

Article 2.

Les dispositions de cette Convention s'étendent aux lettres, aux cartes postales, aux imprimés de toute nature, aux papiers d'affaires et aux échantillons de marchandises, originaires de l'un des pays de l'Union et à destination d'un autre de ces pays. Elles s'appliquent, également, quant au parcours dans le ressort de l'Union, à l'echange postal des objects ci-dessus entre les pays de l'Union et les pays étrangers à l'Union, toutes les fois que cet échange emprunte les services de deux des Parties contractantes, au moins.

Przekład.

Traktat.

Niżej podpisani pełnomocnicy Rzadów państw powyżej wyszczególnionych, zgromadziwszy się na kongres w Paryżu, na zasadzie artykułu 18gc Traktatu zawartego w Bernie dnia 27 września 1874 roku, tyczacego się utworzenia Zwiazku pocztowego powszechnego, rozpatrzyli ten Traktat za wzajemnem porozumieniem się i pod warunkiem ratyfikowania, zgodnie z następujacemi postano wieniami:

Artykul 1.

Kraje, zawierajace Traktat niniejszy, przystapia, tworzą pod nazwą Związku pocztowego powszechnego, ogólny okrag pocztowy do wzajemnej wymiany posylek pocztowych pomiędzy ieh urzedam: poeztowemi.

Artykul 2.

Przepisy Traktatu niniejszego rozciagają się na listy i karty pocztowe. na druki wszelkiego rodzaju, papiery próbki towarów, pochodzące z pewnego kraju Związku i przeznaczone do innego kraju tegoż Związku. Przepisy te rozciągają się również na wymianę przedmiotów powyżej wzmiankowanych, przesylanych w obrębie Związku między krajami Związku a krajami do niego nienależącemi, jeżeli wymieniane sa za pośrednictwem najmniej dwóch Stron kontraktujących.

Article 3.

Les administrations des postes des pays limitrophes ou aptes à correspondre directement entre eux, sans emprunter l'intermédiaire des services d'une tierce administration, déterminent, d'un commun accord, les conditions du transport de leurs dépêches réciproques à travers la frontière ou d'une frontière à l'autre.

A moins d'arrangement contraire, on considère comme services tiers les transports maritimes effectués directement entre deux pays, au moyen de paquebots ou bâtiments dépendant de l'un d'eux, et ces transports, de même que ceux effectués entre deux bureaux d'un même pays, par l'intermédiaire de services maritimes ou territoriaux dépendant d'un autre pays, sont régis par les dispositions de l'article suivant.

Article 4.

La liberté du transit est garantie dans le territoire entier de l'Union.

En conséquence, les diverses administrations postales de l'Union peuvent s'expédier réciproquement, par l'intermédiaire d'une ou de plusieurs d'entre elles, tant des dépêches closes que des correspondances à découvert, suivant les besoins du trafie et les convenances du service postal.

Les correspondances échangées, soit à découvert, soit en dépêches closes, entre deux administrations de l'Union, au moyen des services d'une ou de plusieurs autres administrations l'Union, sont soumises, au profit de chacun des pays traversés ou dont les services participent au transport, aux frais de transit suivants, savoir:

1º Pour les parcours territoriaux, 2 francs par kilogramme de lettres ou każdego kilograma listów lub kart pocz-

Artykuł 3.

Zarządy pocztowe krajów przyleglych lub takich, które mogą wymieniać z soba korespondencye bezpośrednio, t. j. bez pośrednictwa trzeciego zarządu, ustanawiają za wspólnem porozumieniem się warunki wzajemnego przesyłania swoich pakietów pocztowych przez granice, lub od jednej granicy do drugiej.

Jezeli nie nastąpi inny układ, posylki morskie, przewożone bezpośrednio między dwoma krajami na parowcach poeztowych łub innych statkach jednego z nich, uważane będa za posyłki pośrednie. Posyłki te, jak również posyłki przewożone miedzy dwoma zakładami pocztowemi jednego i tego samego kraju za pośrednictwem służby pocztowej morskiej lub ladowej innego kraju, podlegaja przepisom artykułu następujacego.

Artykul 4.

Zarecza się wolność przewozu przechodniego w całym okręgu Związku.

W skutek tego rozmaite zarządy pocztowe wymieniać moga korespondencyą za pośrednictwem jednego lub kilku z nich, zarówno w zamknietych pakietach pocztowych jak i rozdzielnie, stosownie do wymagań obrotu lub dogodności służby pocztowej.

Korespondencya zarówno rozdzielna jak i w zamknietych pakietach, wymieniana między dwoma zarządami pocztowemi Związku, za pośrednictwem jednego lub kilku innych zarządów związ kowych, ulega, na korzyść każdego kraju przez który przesyłka przechodzi lub za którego pośrednictwem się odbywa, następującym opłatom za przechód:

1. za przewóz lądem 2 franki od

cartes postales et 25 centimes par kilo-|towych a 25 centymów za każdy kilogramme d'autres objets;

2° pour les parcours maritimes, 15 francs par kilogramme de lettres ou cartes postales, et 1 franc par kilogramme d'autres objets.

Il est toutefois entendu:

1º Que partout où le transit est déjà actuellement gratuit ou soumis à des nic sie nie placi, lub gdzie warunki jego conditions plus avantageuses, ce régime est maintenu, sauf dans le cas prévu à l'alinéa 3° ci-après;

2º Que partout où les frais de transit maritime sont fixés jusqu'à présent à 6 fr. 50 cent. par kilogramme de lettres ou cartes postales, ces frais sont réduits à 5 francs;

3° Que tout parcours maritime n'excédant pas 300 milles marins est gratuit, si l'administration intéressée a déjà droit, du chef des dépêches ou correspondances bénéficiant de ce parcours, à la rémunération afférente au transit territorial; dans le cas contraire, il est rétribué à raison de 2 francs par kilogramme de lettres ou cartes postales et de 25 centimes par kilogramme d'autres objets;

4° Que, en cas de transport maritime effectué par deux ou plusieurs administrations, les frais du parcours total ne peuvent dépasser 15 francs par kilogramme de lettres ou cartes postales et 1 franc par kilogramme d'autres objets; ces frais, le cas échéant, sont répartis entre ces administrations au pro rata des distances parcourues, sans préjudice aux arrangements différents entre les parties intéressées:

5° Que les prix spécifies au présent article ne s'appliquent, ni aux transports au moven de services dépendant d'administrations étrangères à l'Union, ni aux transports dans l'Union au moyen de services extraordinaires spécialement

gram innych przedmiotów;

2. za przewóz morzem 15 franków od kilograma listów lub kart pocztowych a 1 frank od kilograma innych przedmiotów.

W każdym jednak razie:

1. tam, gdzie za przechód już teraz sa dogodniejsze, odnośne przepisy zachowuja moc obowiazujaca z wyjatkiem przypadku przewidzianego niżej w ustepie 3:

2. tam, gdzie opłata za przewóz przechodni morzem pobiera sie dotac w stosunku 6 franków 50 centymów od kilograma listów lub kart pocztowych obniża się te opłate do 5 franków;

3. wszelka przesyłka morzem, na odległość nie przenoszaca 300 mil morskich, uskutecznia się bezplatnie w takim razie, jeżeli interesowanemu zarzadowi pocztowemu służy już prawo do wynagrodzenia za przewóz przechodni ladem pakietów listowych i korespodencyi o które chodzi; w przeciwnym razie wynagrodzenie wynosi 2 franki od kilograma listów lub kart poeztowych a 25 centymów od kilograma innych przedmiotów:

4. gdy posyłka idzie morzem za pośrednictwem dwóch lub więcej zarządów, opłata łaczna od przechodu nie powinna przenosić 15 franków od kilograma listów lub kart pocztowych a 1 franka od kilograma innych przedmiotów. W przypadku takim zarzady interesowane dziela się opłata w stosunku do przebytej odległości bez naruszenia innych umów między stronami interesowanemi;

5. opłaty, w artykule niniejszym ustanowione, nie stosuja się ani do posylek przewożonych za pośrednictwem zarzadów do Zwiazku nie należacych, ani do posylek, które sa przewożone w obrębie Zwiazku za pomoca nadzwyeréés ou entretenus par une administra- czajnych środków komunikacyjnych,

tion, soit dans l'intérêt, soit sur la zaprowadzonych lub utrzymywanych demande d'une ou de plusieurs autres administrations. Les conditions de ces deux catégories de transports sont réglées de gré à gré entre les administrations intéressés.

Les frais de transit sont à la charge de l'administration du pays d'origine.

Le décompte général de ces frais a lieu sur la base de relevés établis tous les deux ans, pendant un mois à déterminer dans le règlement d'exécution prévu par l'article 14 ci-après.

Sont exempts de tous frais de transit territorial ou maritime, la correspondance des administrations postales entre elles, les objets réexpédiés ou mal dirigés, les rebuts, les avis de réception, les mandats de poste ou avis d'émission de mandats et tous autres documents relatifs au service postel.

Article 5.

Les taxes pour le transport des envois postaux dans toute l'étendue de l'Union, y compris leur remise au domicile des destinataires dans les pays de l'Union où le service de distribution est ou sera organisé, sont fixées comme suit:

1º Pour les lettres, à 25 centimes en cas d'affranchissement, et au double dans le cas contraire, par chaque lettre et par chaque poids de 15 grammes ou fraction de 15 grammes;

2º Pour les cartes postales, à 10 cen-

times par carte;

3° Pour les imprimés de toute nature, les papiers d'affaires et les échantillons de marchandises, à 5 centimes par chaque objet ou paquet portant une adresse particulière et par chaque poids de 50 grammes ou fraction de 50 grammes, pourvu que cet objet ou paquet ne con- taki przedmiot lub paczka nie zawierały

przez jeden z zarządów pocztowych w interesie lub na zadanie drugiego lub kilku innych zarzadów pocztowych. Warunki przewozu tych dwóch rodzajów ustana wiają interesowane zarządy pocztowe za wzajemnem porozumieniem się w każdym z osobna przypadku.

Opłaty za przewóz przechodni ponosi zarzad kraju, z którego posylka

pochodzi.

Obrachunek ogólny tych oplat odbywa sie na podstawie wykazów statystycznych, układanych co dwa lata w ciagu jednego miesiaca, jak to przepisuje regulamin wykonawczy, poniżej w artykule 14 wzmiankowany.

Zwalniają sie od opłat za przewóz przechodni ladem i woda korespondencye, które zarządy pocztowe wymieniają między sobą, jak również dosylane lub mylnie posłane, listy zwracane, rewersy zwrotne, przekazy pocztowe lub kwity na wniesione pieniadze i wszelkie inne dokumenty, tyczące się służby pocztowej.

Artykuł 5.

Taksy za przewóz posyłek pocztowych w obrębie Zwiazku z odsylaniem ich do domu adresatom w tych krajacl związkowych, w których odsylanie do domu istnieje lub będzie zaprowadzone w przyszłości, wynoszą:

1. od listów po 25 centymów, gdy sa frankowane a w razie przeciwnym dwa razy więcej, za każdy list i za każde 15 gramów lub część 15 gramów;

2. od kart pocztowych po 10 centymów za każdą karte:

3. od druków wszelkiego rodzaju. papierów i próbek towarowych po 5 centymów za każdy, osobnym adresem opatrzony przedmiot i za kazda paczkę tego rodzaju od każdych 50 gramów lub cześci 50 gramów, pod warunkiem, ażeby tienne aucune lettre ou note manuscrite w sobie listu lub jakiego rekopismu, ayant le caractère de correspondance actuelle et personelle, et soit conditionné de manière à pouvoir être facilement vérifié.

La taxe des papiers d'affaires ne peut être inférieure à 25 centimes par envoi, et la taxe des échantillons ne peut être inférieure à 10 centimes par envoi.

Il peut être perçu, en sus des taxes et des minima fixés par les paragraphes précédents:

1º Pour tout envoi soumis à des frais de transit maritime de 15 francs par kilogramme de lettres ou cartes postales et de 1 franc par kilogramme d'autres objets, une surtaxe qui ne peut dépasser 25 centimes par port simple pour les lettres, 5 centimes par carte postale et 5 centimes par 50 grammes ou fraction de 50 grammes pour les autres objets. Par mesure de transition, il peut être perçu une surtaxe jusqu'à concurrence de 10 centimes par port simple pour les lettres soumises à des frais de transit maritime de 5 francs par kilogramme;

2º Pour tout objet transporté par des services dépendant d'administrations étrangères à l'Union ou par des services extraordinaires dans l'Union, donnant lieu à des frais spéciaux, une surtaxe en rapport avec ces frais.

En cas d'insuffisance d'affranchissement, les objets de correspondance de toute nature sont passibles, à la charge des destinataires, d'une taxe double du montant de l'insuffisance.

Il n'est pas donné cours:

1º Aux objets, autres que les lettres, qui ne sont pas affranchis au moins jeżeli przynajmniej w części nie są franpartiellement ou ne remplissent pas les kowane, lub nie czyniące zadość warunconditions requises ci-dessus pour jouir de la modération de taxe;

któryby uwazać można za rzeczywista osobista korespondencya i były tak upakowane, ażeby można sprawdzić, co zawieraja.

Opłata od papierów nie może wynosić mniej niż 25 centymów za każda posylke a opłata od próbek towarowych mniej niż 10 centymów za każdą posylkę.

Oprócz taks i kwot najmniejszych ustanowionych w powyższych paragrafach można jeszcze pobierać:

- 1. od każdej posyłki, od której pobiera się za przewóz przechodni morzem po 15 franków za kazdy kilogram listów lub kart pocztowych a 1 frank za każdy kilogram innych przedmiotów, opłate dodatkowa, która nie moze wynosić więcej niż 25 centymów za jednostke wagi listów, 5 centymów za karte pocztowa i 5 centymów za kazde 50 gramów lub cześć 50 gramów innych przedmiotów. Tymczasowo pozwala się pobierać opłate dodatkowa, nie przenosząca 10 centymów za jednostke wagi listowej od tych listów, od których za przewóz przechodni morzem pobiera sie po 5 franków za kazdy kilogram;
- 2. od każdego przedmiotu, posyłanego za pośrednictwem zarządu pocztowego nie należącego do Związku lub w obrębie Związku, z użyciem środków nadzwyczajnych, pociągających za sobą osobne wydatki, opłatę dodatkową w stosunku do tych wydatków.

Za korespondencya wszelkiego rodzaju, niedostatecznie frankowana, opłacić ma odbierający w dwójnasób kwotę niedostająca.

Nie będą przesylane:

1. przedmioty nie będące listami kom potrzebnym do przewiezienia za zniżona opłata;

- 2º Aux envois de nature à salir ou détériorer les correspondances;
- 3° Aux paquets d'échantillons de marchandises qui ont une valeur marchande, non plus qu'à ceux dont le poids dépasse 250 grammes, ou qui présentent des dimensions supérieures à 20 centimètres de longueur, 10 de largeur et 5 d'épaisseur;
- 4° Enfin, aux paquets de papiers d'affaires et d'imprimés de toute nature dont le poids dépasse 2 kilogrammes.

Article 6.

Les objets désignés dans l'article 5 peuvent être expédiés sous recommandation.

Tout envoi recommandé est passible, à la charge de l'envoyeur:

- 1º Du prix d'affranchissement ordinaire de l'envoi, selon sa nature;
- 2° D'un droit fixe de recommandation de 25 centimes au maximum dans les Etats européens, et de 50 centimes au maximum dans les autres pays, y compris la délivrance d'un bulletin de dépôt à l'expéditeur.

L'envoyeur d'un objet recommandé peut obtenir un avis de réception de cet objet, en payant d'avance un droit fixe de 25 centimes au maximum.

En cas de perte d'un envoi recommandé, et sauf le cas de force majeure, il est dû une indemnité de 50 francs à l'expéditeur, ou, sur la demande de celui-ci, au destinataire, par l'administration sur le territoire ou dans le service maritime de laquelle la perte a eu lieu. c'est-à-dire où la trace de l'objet a disparu.

Par mesure de transition, il est permis aux administrations des pays hors d'Europe, dont la législation est actuellement contraire au principe de la responsabilité, d'ajourner l'application de la przepis powyższy dopiero wtedy, gdy

- 2. przedmioty mogace zabrudzić lul uszkodzić korespondencya;
- 3. paczki z próbkami towarowemi. albo przedajne, albo ważące więcej niż 250 gramów, lub mające większe wymiary niż 20 centymetrów długości, 10 centymetrów szerokości i 5 centymetrów wysokości;
- 4. nakoniec posylki z papierami luk drukami wszelkiego rodzaju, ważace wiecej niż 2 kilogramy.

Artykul 6.

Przedmioty wzmiankowane w §. 5 posylane być moga jako polecone.

Od każdej posyłki poleconej płacić ma oddawca:

- 1. zwykła opłate od posylki frankowanej tego samego rodzaju;
- 2. opłate za polecenie wynoszaca najwięcej 25 centymów w państwach europejskich a najwiecej 50 centymów w innych krajach, liczac w to opłate za rewers podawczy dla posyłajacego.

Osoba posylająca przedmiot polecony otrzymać może rewers zwrotny za opłatą osobną z góry, wynoszącą najwięcej 25 centymów.

Jeżeli posyłka polecona zginie nie skutkiem sily większej, posyłający albo na jego żądanie adresat ma prawo zadać wynagrodzenia w kwocie 50 franków od tego zarządu, w którego okręgu lądowym lub morskim posyłka zginęła, to jest gdzie znikł ślad posyłki.

Tymczasowo pozwala się tym zarzą dom pocztowym zaeuropejskim, których ustawy nie dopuszczają na teraz zasady odpowiedzialności, zaprowadzić u siebie

clause qui précède jusqu'au jour où elles zostana prawnie upoważnione do przyauront pu obtenir du pouvoir législatif l'autorisation d'y souscrire. Jusqu'à ce moment, les autres administrations de l'Union ne sont pas astreintes à payer une indemnité pour la perte, dans leurs services respectifs, d'envois recommandés à destination ou provenant desdits pays.

S'il est impossible de découvrir le service dans lequel la perte a eu lieu, l'indemnité est supportée, par moitié, par les deux offices correspondants.

Le payement de cette indemnité est effectué dans le plus bref délai possible, et, au plus tard, dans le délai d'un an à partir du jour de la réclamation.

Toute réclamation d'indemnité est prescrite, si elle n'a pas été formulée dans le délai d'un an à partir de la remise à la poste de l'objet recommandé.

Article 7.

Ceux des pays de l'Union qui n'ent leurs taxes à l'équivalent, dans leur monnaie respective, des taux déterminés par les articles 5 et 6 précédents. Ces pays ont la faculté d'arrondir les fractions conformément au tablau inséré au minie wykonawczym, wzmiankowanym Règlement d'exécution mentionné à l'article 14 de la présente Convention.

Article 8.

L'affranchissement de tout envoi quelconque ne peut être opéré qu'au moyen de timbres-poste valables dans le pays d'origine pour la correspondance des particuliers.

Les correspondances officielles relatives au service des postes et échangées korespondencye urzedowe, tyczace sie entre les administrations postales sont sluzby pocztowej i miedzy zarzadami seules exemptées de cette obligation et pocztowemi wymieniane, które przewoadmises à la franchise.

jecia na siebie zobowiązania. Dopóki to nie nastąpi, także inne zarządy związkowe nie są obowiązane do płacenia wynagrodzenia za posyłki przeznaczone do tych krajów lub z nieh pochodzące, jeżeli zginą w ich okregu.

Jeżeli nie można wykryć, w którym okregu posyłka zgineła, wynagrodzenie płacą w równych cześciach oba zarządy interesowane.

Wynagrodzenie zaplacone być powinno w jak najkrótszym czasie, najpóźniej w przeciągu roku od dnia reklamacyi.

Kto w przeciągu roku od dnia oddania na pocztę posyłki poleconej zaniedbal podać reklamacyi, traci prawo do wynagrodzenia.

Artykuł 7.

Kraje zwiazkowe, w których frank pas le franc pour unité monétaire fixent nie jest jednostka monetarna, ustana wiaja taksy we własnej monecie, obliczone na zasadzie poprzedzających artykulów 5go i 6go. Kraje te mogą zaokrąglać ułamki podług tablicy zamieszczonej w regulaw artykule 14 Traktatu niniejszego.

Artykul 8.

Wszelka posylka frankowana być może tylko znaczkami listowemi, służącemi w kraju pochodzenia do korespondencyj prywatnych.

Od tego obowiązku wolne są tylko zone beda bezplatnie.

Article 9.

Chaque administration garde en entier les sommes qu'elle a perçues en oplaty pobrane na zasadzie poprzedza exécution des articles 5, 6, 7 et 8 précédents.

En conséquence, il n'y a pas lieu, de ce chef, à un décompte entre les diverses administrations de l'Union.

Les lettres et autres envois postaux ne peuvent, dans le pays d'origine, comme dans celui de destination, être frappés, à la charge des expéditeurs ou des destinataires, d'aucune taxe ni d'aucun droit postal autres que ceux prévus par les articles susmentionnés.

Article 10.

Il n'est perçu aucun supplément de taxe pour la réexpédition d'envois postaux dans l'intérieur de l'Union.

Article 11.

Il est interdit au publie d'expédier, par la voie de la poste:

1° Des lettres ou paquets contenant soit des matières d'or ou d'argent, soit des pièces de monnaie, soit des bijoux ou des objets précieux:

2º Des envois quelconques contenant des objets passibles de droits de douane.

Dans le cas où un envoi tombant sous l'une de ces prohibitions est livré par une administration de l'Union à une autre administration de l'Union, celle-ci procède de la manière et dans les formes prévues par sa législation ou par ses règlements intérieurs.

Est d'ailleurs réservé le droit du Gouvernement de tout pays de l'Union de ne pas effectuer, sur son territoire, le transport ou la distribution, tant des objets jouissant de la modération de opłacie zniżonej, jeżeli nie czynia zadość taxe, à l'égard desquels il n'a pas été obowiazujacym tamze ustawom, rozposatisfait aux lois, ordonnances ou décrets rządzeniom i przepisom o warunkach. qui règlent les conditions de leur publi- pod któremi moga być ogłaszane luk

Artykul 9.

Każdy zarząd zatrzymuje w całości jacych artykulów 5, 6, 7 i 8.

Przeto pomiędzy pojedynczemi za rządami związkowemi nie będzie z tego powodu żadnych obrachunków.

Ani w kraju, z którego się wysyła ani w kraju, w którym się odbiera, nie wolno pobierać od posyłających lub odbierających żadnych innych taks lub oplat za listy i wszelkie posyłki pocztowe prócz ustanowionych w powyższych artykułach.

Artykuł 10.

Posyłki pocztowe dosyłane w obrębie Związku, nie ulegają żadnej opłacie dodatkowej.

Artykuł 11.

Nie wolno posyłać poczta:

1. listów lub paczek zawierających przedmioty złote lub srebrne, monety złote, klejnoty lub przedmioty drogocenne;

2. przedmiotów jakichkolwiek ule-

gających opłacie cłowej.

Gdy jeden z zarządów pocztowych zakomunikuje drugiemu zarządowi posylke, powyżej zakazana, ten ostatni zarząd ma sobie postąpić podług ustaw i przepisów swojego kraju, trzymając się form tamże wskazanych.

Zreszta zachowuje się Rządowi każdego kraju związkowego prawo nie przewożenia lub niedoręczania w swoim okręgu przedmiotów, ulegających cation ou de leur circulation dans ce rozpowszechniane, jakoteż koresponden

pays, que des correspondances de toute | cyj wszelkiego rodzaju, mających napisy nature qui portent ostensiblement des zabronione ustawami lub przepisami tego inscriptions interdites par les dispositions légales ou réglementaires vigueur dans le même pays.

Article 12.

Les offices de l'Union qui ont des relations avec des pays situés en dehors de l'Union admettent tous les autres offices à profiter de ces relations pour l'échange des correspondances avec les dits pays.

Les correspondances échangées à découvert entre un pays de l'Union et un pays étranger à celle-ci, par l'intermédiaire d'un autre pays de l'Union, sont traitées, pour ce qui concerne le transport en dehors des limites de l'Union, d'après les conventions, arrangements ou dispositions particulières regissant les rapports de poste entre ce dernier pays et le pays étranger à l'Union.

Les taxes applicables aux correspondances dont il s'agit se composent de deux éléments distincts, savoir:

1° La taxe de l'Union fixée par les articles 5, 6 et 7 de la présente Con-

2° Une taxe afférente au transport en dehors des limites de l'Union.

La première de ces taxes est attribuée:

- a) Pour les correspondances originaires de l'Union à destination des pays étrangers, à l'office expéditeur, en cas d'affranchissement, et à l'office d'échange, en cas de non affranchissement;
- b) Pour les correspondances provenant des pays étrangers à destination de l'Union, à l'office d'échange, en cas d'affranchissement, et à l'office destinataire, en cas de non-affranchissement.

kraju.

Artykuł 12.

Zarządy zwiazkowe, utrzymujące stosunki z krajami do Zwiazku nie należącemi, dopuszczają wszystkie inne zarządy do korzystania tych stosunków dla wymiany korespondencyj z krajami wzmiankowanemi.

Z korespondencyami wymienianem pomiędzy jednym z krajów Związku a krajem do Związku nie należącym, za pośrednictwem innego kraju należącego do Związku, postępować się będzie we względzie przewiezienia po za obręt Związku podług traktatów, umów luł postanowień szczególnych, regulujących stosunki pocztowe między tym ostatnim krajem a krajem nie należącym do Zwiazku.

Taksy, pobierać się mające za takie korespondencye, składają się z dwóch kwot różnych, mianowicie:

1. Z taksy związkowej ustanowione w artykulach 5, 6 i 7 Traktatu niniejszego, i

2. z taksy, należącej się za przewóz po za granicami Związku.

Taksa wzmiankowana pod 1 pobierana bedzie:

- a) za korespondencye frankowane, pochodzące ze Związku a przeznaczone do obcych krajów, na rzecz zarządu wysyłającego, za niefrankowane na rzecz zarządu, za pośrednictwem którego odbywa się wymiana;
- b) za korespondencye frankowane z obcych krajów, przeznaczone do kraju związkowego, na rzecz zarządu, za pośrednictwem którego odbywa się wymiana, za nietrankowane, na rzecz zarządu tego kraju, do którego jest przeznaczona.

La seconde de ces taxes est bonifiée à l'office d'échange, dans tous les cas.

A l'égard des frais de transit dans l'Union, les correspondances originaires ou à destination d'un pays étranger sont assimilées à celles de ou pour le pays de l'Union qui entretient les relations avec le pays étranger à l'Union, à moins que ces relations n'impliquent l'affranchissement obligatoire et partiel, auquel cas le dit pays de l'Union a droit à la bonification des prix de transit territorial fixés par l'article 4 précédent.

Le décompte général des taxes afférentes au transport en dehors des limites de l'Union a lieu sur la base de relevés, qui sont établis en même temps que les relevés dressés, en vertu de l'article 4 précédent, pour l'évaluation des frais de transit dans l'Union.

Quant aux correspondances échangées en dépêches closes entre un pays de l'Union et un pays étranger à celle-ci, par l'intermédiaire d'un autre pays de l'Union, le transit en est soumis, savoir:

Dans le ressort de l'Union, aux prix déterminés par l'article 4 de la présente Convention;

En dehors des limites de l'Union, aux conditions résultant des arrangements particuliers conclus ou à conclure à cet effet entre les administrations intéressées.

Article 13.

Le service des lettres avec valeurs déclarées et celui des mandats de poste font l'objet d'arrangements particuliers entre les divers pays ou groupes de pays de l'Union.

Taksa wzmiankowana pod 2 zwracana będzie w każdym razie zarzadowi za pośrednictwem którego odbywa się wymiana.

Pod względem opłaty za przewóz przechodni w obrębie Związku, korespondencye pochodzące z obcych krajów i do nich przeznaczone, uważane będą tak, jak gdyby były korespondencyami kraju związkowego, utrzymującego stosunki z krajem do Związku nie należącym, chyba, że stosunki te wymagają frankowania obowiązkowego za część drogi, w którym to razie rzeczony kraj związkowy ma prawo żądania, aby mu zwrócono opłatę za przewóz przechodni lądem, ustanowioną w poprzedzającym artykule 4.

Obrachunek ogólny opłat należących się za przewóz po za obrębem Związku, odbywa się na zasadzie wykazów statystycznych, zestawianych jednocześnie z wykazami, utrzymywać się mającemi na zasadzie poprzedzającego artykulu 4 do obliczenia opłat za przewóz przechodni w obrębie Związku.

Opłata za korespondencye wymieniane w zamkniętych pakietach pocztowych pomiędzy jednym z krajów związkowych a krajem do Związku nie należącym, za pośrednictwem innego kraju związkowego, oblicza się w sposób następujący:

w granicach Związku, podług kwot ustanowionych w artykule 4 niniejszego Traktatu;

po za granieami Związku podług postanowień umów osobnych, zawartych lub które będą zawarte w tym względzie między zarządami interesowanemi.

Artykuł 13.

Wymiana listów z deklarowaną zawartością, tudzież przekazów pocztowych, stanowi przedmiot umów osobnych między rozmanemi krajami związkowemi lub grupami krajów związkowych.

Article 14.

Les administrations postales des divers pays qui composent l'Union sont compétentes pour arrêter, d'un commun accord, dans un Règlement d'exécution, toutes les mesures d'ordre et de détail qui sont jugées nécessaires.

Les différentes administrations peuvent, en outre, prendre entre elles les arrangements nécessaires au sujet des questions qui ne concernent pas l'ensemble de l'Union, pourvu que ces arrangements ne dérogent pas à la présente Convention.

Il est toutefois permis aux administrations intéressées de s'entendre mutuellement pour l'adoption de taxes réduites dans un rayon de 30 kilomètres, pour les conditions de la remise de lettres par exprès, ainsi que pour l'échange des cartes postales avec réponse payée. Dans ce dernier cas, le renvoi des cartesréponse au pays d'origine jouit de l'exemption de frais de transit stipulée par le dernier alinéa de l'article 4 de la présente Convention.

Article 15.

La présente Convention ne porte point altération à la législation postale de chaque pays dans tout ce qui n'est pas prévu par les stipulations contenues dans cette Convention.

Elle ne restreint pas le droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des traités, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes, en vue de l'amélioration des relations postales.

Article 16.

Est maintenue l'institution, sous le nom de Bureau international de l'Union zona pod nazwa: Biuro miedzynarodowe postale universelle, d'un office central qui Związku pocztowego powszechnego, sprafonctionne sous la haute surveillance de wujace czynności pod nadzorem zarządu l'Administration des postes suisses et pocztowego szwajcarskiego a utrzymy-

Artykuł 14.

Zarządy pocztowe rozmaitych krajów należących do Związku, mają prawo wydania za wspólnem porozumieniem sie regulaminu, w którym wszelkie potrzebne środki porządkowe i szczegółowe beda przepisane.

Nadto pojedyneze zarządy moga porozumieć się miedzy sobą co do okoliezności nie obchodzących całego Związku, z zastrzeżeniem, aby ich układy nie sprzeciwiały sie postanowieniom niniejszego Traktatu.

Mianowicie pozwala się interesowanym zarządom ustanowić za wspólnem porozumieniem się taksę zniżoną dla ruchu w okręgu pogranicznym na 30 kilometrów, tudzież warunki doreczania przez umyślnego posłańca i wymiany kart pocztowych z opłaconą odpowiedzią. W tym ostatnim przypadku odpowiedzi wolne są od opłaty za przewóz przechodni w myśl ostatniego ustępu artykuru 4 umowy niniejszej.

Artykul 15.

Traktat niniejszy nie wzrusza w ża dnym względzie prawodawstwa pocztowego wewnętrznego pojedynczych krajów w niczem, co nie zostało przewidziane w postanowieniach tegoż Traktatu.

Nie ścieśnia też on prawa Stron kontraktujących do zachowania w mocy obowiązującej i zawierania traktatów, tudzież do pozostania w ściślejszym związku i zawiązania nowego w celu ulepszenia obrotu pocztowego.

Artykuł 16.

Instytucya centralna, dawniej zało-

dont les frais sont supportés par toutes wane wspólnie przez wszystkie zarządy les administrations de l'Union.

Ce Bureau demeure chargé de réunir, de coordonner, de publier et de distribuer les renseignements de toute nature qui intéressent le service international des postes; d'émettre, à la demande des parties en cause, un avis sur les questions litigieuses; d'instruire les demandes en modification des actes du Congrès; de notifier les changements adoptés, et, en général, de procéder aux études et aux travaux dont il serais saisi dans l'intérêt de l'Union postale.

Article 17.

En cas de dissentiment entre deux ou plusieurs membres de l'Union, relativement à l'interprétation de la présente Convention, la question en litige est réglée par jugement arbitral. A cet effet, chacune des administrations en cause choisit un autre membre de l'Union qui n'est pas directement intéressé dans jest interesowany. l'affaire.

La décision des arbitres est donnée à la majorité absolue des voix.

En cas de partage des voix, les arbitres choisissent, pour trancher le différend, une autre administration également désintéressée dans le litige.

Article 18.

Les pays qui n'ont point pris part à la présente Convention sont admis à y adhérer sur leur demande.

Cette adhésion est notifiée, par la voie diplomatique, au Gouvernement de la Confédération suisse et, par ce Gouvernement, à tous les pays de l'Union.

Elle emporte, de plein droit, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention.

Il appartient au Gouvernement de

związkowe, istnieć będzie nadal.

Zadaniem tego biura bedzie też nadal zbieranie, zestawianie, ogłaszanie i rozsyłanie wia lomości wszelkiego rodzaju, tyczacych sie służby pocztowej miedzynarodowej; wydawanie opinii w kwestyach spornych na żądanie stron interesowanych, przygotowywanie do rozstrzygniecia wniosków, tyczących się zmiany uchwał kongresu, ogłaszanie przyjętych zmian i w ogólności podejmowanie wszelkich badań i prac, które w interesie Związku pocztowego będa mu poruczone.

Artykul 17.

W razie sporu pomiędzy dwoma lub więcej członkami Związku, co się tyczy wykładu niniejszego Traktatu, kwestya sporna rozstrzygnięta będzie przez sąd polubowny. Do tegoż każdy z interesowanych zarządów wybierze drugiego członka Związku, który w sprawie nie

Sad ten będzie orzekał bezwzględna większością głosów.

W razie równości glosów sędziowie polubowni wybiora inny zarzad pocztowy, podobnież w sprawie nie interesowany, który spór rozstrzygnie.

Artykuł 18.

Kraje nie biorace udziału w Trakta cie niniejszym mogą przystąpić do niego na własne żądanie.

O przystąpieniu uwiadomić należy drogą dyplomatyczną Rząd Federacyi szwajcarskiej, który uwiadomi wszystkie kraje związkowe.

Przystąpienie pociąga za sobą prawomocne przyjęcie wszystkich postanowień niniejszego Traktatu, jakoteż przypuszczenie do wszystkich korzyści, które tenze nadaje.

Rząd Federacyi szwajcarskiej za pola Confédération suisse de déterminer, rozumieniem się z Rządem kraju inted'un commun accord avec le Gouverne-resowanego, oznacza przypadającą od ment du pays intéressé, la part contributive de l'administration de ce dernier pays dans les frais du Bureau international, et, s'il y a lieu, les taxes à percevoir par cette administration en conformité de l'article 7 précédent.

Article 19.

Des congrès de plénipotentiaires des pays contractants ou de simples conférences administratives, selon l'importance des questions à résoudre, sont réunis, lorsque la demande en est faite ou approuvée par les deux tiers, au moins, des Gouvernements ou administrations, suivant le cas.

Toutefois, un congrès doit avoir lieu, au moins tous les cinq ans.

Chaque pays peut se faire représenter, soit par un ou plusieurs délégués, soit par la délégation d'un autre pays. Mais il est entendu que le délégué ou les délégués d'un pays ne peuvent être chargés que de la représentation de deux pays, y compris celui qu'ils représentent.

Dans les délibérations, chaque pays dispose d'une seule voix.

Chaque congrès fixe le lieu de la

réunion du prochain congrès.

Pour les conférences, les administrations fixent les lieux de réunion sur la proposition du Bureau international.

Article 20.

Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions, toute administration des postes d'un pays de l'Union a le droit d'adresser aux autres administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le régime de l'Union. Mais, pour devenir exécutoires, ces propositions doivent réunir, savoir:

zarządu pocztowego tego ostatniego cześć wydatków na utrzymanie biura miedzynarodowego jakoteż, w razie potrzeby, taksy, które ten zarzad ma pobierać stosownie do poprzedzającego artykułu 7go.

Artykuł 19.

Na zadanie lub za zgoda najmniej dwóch trzecich części Rządów lub zarzadów zbierać sie beda pełnomocnicy krajów kontraktujących na kongres luk prosta konferencya, stosownie do doniosłości przedmiotów, które mają być zalatwione.

W kazdym razie kongres odbywać sie ma przynajmniej co pieć lat.

Każdy kraj przysłać może jednego lub więcej delegatów albo też być reprezentowanym przez delegacya innego kraju. Rozumie się jednak samo przez sie, że delegat lub delegaci pewnego kraju nie mogą być reprezentantami wiecej niż dwóch krajów, liczac i ten, przez który są wysłani.

Na obradach każdy kraj ma tylko

jeden głos.

Każdy kongres wyznacza miejsce zebrania się następnego kongresu.

Miejsce zebrania się konferencyi wyznaczać będą zarządy na wniosek biura międzynarodowego.

Artykuł 20.

W przerwie pomiędzy takiemi zjazdami każdemu zarządowi pocztowemu krajów związkowych służy prawo czynienia innym zarządom związkowym za pośrednictwem biura międzynarodowego wniosków, tyczących się obrotu związkowego. Aby jednak wnioski takie stały się skutecznemi, przyjęte być powinny: 1° L'unanimité des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions des articles 2, 3, 4, 5, 6 et 9 précédents;

2° Les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification de dispositions de la Convention autres que celles des articles 2, 3, 4, 5, 6 et 9;

3° La simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation de dispositions de la Convention, hors le cas de litige

prévu à l'article 17 précédent.

Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique, que le Gouvernement de la Confédération suisse est chargé d'établir et de transmettre à tous les Gouvernements des pays contractants, et, dans le troisième cas, par une simple notification du Bureau international à toutes les administrations de l'Union.

Article 21.

Sont considérés comme formant, pour l'application des articles 16, 19 et 20, précédents, un seul pays ou une seule administration, suivant le cas:

1° L'empire de l'Inde britannique;

2º Le dominion du Canada;

3° L'ensemble des colonies danoises;

4° L'ensemble des colonies espagnoles;

5° L'ensemble des colonies françaises;

6° L'ensemble des colonies néerlandaises;

7° L'ensemble des colonies portugaises.

Article 22.

La présente Convention sera mise à exécution le 1er avril 1879 et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé; mais chaque partie contractante a le droit de se retirer de l'Union, moyennant un avertissement donné une année à l'avance par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

1. jednogłośnie, jeżeli chodzi o zmianę przepisów, zawartych w powyższych artykułach 2, 3, 4, 5, 6 i 9;

2. dwoma trzeciemi częściami głosów, jeżeli chodzi o zmianę innych przepisów Traktatu, nie tych, które zawarte są wartykułach powyższych 2, 3, 4, 5, 6 i 9

3. prosta większością głosów, jeżeli chodzi o wykład przepisów Traktatu z wyjatkiem niezgoduości w zdaniach

wzmiankowanej w artykule 17.

Przyjęte uchwały nabywają mocy prawa w dwóch pierwszych przypadkach w skutku deklaracyi dyplomatycznej, która Rząd Federacyi szwajcarskiej ma wygotować i rozesłać między Rządy wszystkich krajów kontraktujących, w trzecim zaś przypadku, gdy biuro międzynarodowe uwiadomi zarządy związkowe.

Artykuł 21.

Pod względem stosowania artykułów poprzedzających 16, 19 i 20 uważają się stosownie do okoliczności za jeden kraj lub za jeden zarząd pocztowy:

1. cesarstwo brytańsko-indyjskie;

2. okrąg kanadyjski;

3. wszystkie osady duńskie;

4. " hiszpańskie;

5. francuskie;

6. holenderskie;

7. portugalskie.

Artykuł 22.

Traktat niniejszy nabywa mocy wykonawczej od dnia 1 kwietnia 1879 na czas nieograniczony; każda zaś ze Stron kontraktujących ma prawo wystąpić ze Związku, jeżeli Rząd jej, mając to uczynić, uwiadomi rokiem pierwej o swoim zamiarze Rząd Federacyi szwajcarskiej.

Article 23.

Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution de la présente Convention, toutes les dispositions des traités, conventions, arrangements ou autres actes conclus antérieurement entre les divers pays ou administrations, pour autant que ces dispositions ne seraient pas conciliables avec les termes de la présente Convention, et sans préjudice des droits réservés par l'article 15 cidessus.

La présente Convention sera ratifiée aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à Paris.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé la présente Convention à Paris, le premier juin mil huit cent soixante et dixhuit.

Pour l'Autriche:

Dewez.

Pour la Hongrie:

Gervay.

Pour l'Allemagne:

Dr. Stephan. Günther.

Sachse.

Pour la République Argentine:

Carlos Calvo.

Pour la Belgique:

J. Vinchent.

Pour le Brésil:

Vicomte d'Itajuba.

Pour le Danemark et les Colonies danoises:

Schou.

Pour l'Égypte:

A. Caillard.

Pour l'Espagne et les Colonies espagnoles:

G. Cruzada Villaamil. Emilio C. De Navasqües.

Pour les États-Unis de l'Amérique du Nord:

> James N. Tyner. Joseph H. Blackfan.

Artykul 23.

Od dnia wejścia w wykonanie niniejszego Traktatu tracą moc obowiazująca postanowienia wszelkich traktatów, umów i układów jakiegobądź rodzaju, które rozmaite kraje i ich zarządy dawniej między sobą zawarły, o ileby sprzeciwiały się postanowieniom niniejszego Traktatu, z zastrzeżeniem praw wzmiankowanych powyżej w artykule 15.

Traktat niniejszy bedzie ratyfikowany w czasie jak można najkrótszym. Dokumenta ratyfikacyjne wymienione będą w Paryzu.

W dowód czego pełnomocnicy krajów powyżej wyszczególnionych podpisali Traktat niniejszy w Paryżu dnia pierwszego czerwca tysiąc ośmset siedmdziesiatego ósmego.

Za Austryą: Devez.

za Węgry: Gervay.

Za państwo niemieckie:

Dr. Stephan. Günther. Sachse.

Za rzeczpospolitą argentyńską: Carlos Calvo.

Za Belgia:

J. Vinchent. Gife.

Za Brazylią: Vicomte d'Itajuba.

Za Dania i osady duńskie:

Schou.

Za Egipt: A Caillard.

za Hiszpanią i osady hiszpańskie: G. Cruzada Villaamil. Emilio C. De Navasqies.

Za Stany zjednoczone Ameryki północnej:
James N. Tyner.
Józef H. Blackfahn.

Pour la France: Léon Say. Ad. Cochery.

A. Besnier.

Pour les Colonies françaises:

E. Roy.

Pour la Grande-Bretagne et diverses Colonies auglaises:

F. O. Adams. W. J. Page. A. Maclean.

Pour l'Inde britannique:

Fréd. R. Hogg.

Pour le Canada:

F. O. Adams. W. J. Page.

A. Maclean.

Pour la Grèce:

N. P. Delyanni. A. Mansolas.

Pour l'Italie:

G. B. Tantesio.

Pour le Japon:

Naonobou Sameshima. Samuel M. Bryan.

Pour le Luxembourg:

V. de Rœbe.

Pour le Mexique.

G. Barreda.

Pour le Monténégro:

Dewez.

Pour la Norvège:

Chr. Hefty.

Pour les Pays-Bas et les Colonies néerlandaises.

Hofstede.

Pour le Pérou:

Juan M. de Goyeneche.

Pour la Perse:

Pour le Portugal et les Colonies portugaises:

G. A. de Barros.

Pour la Roumanie:

C. F. Robesco.

Pour la Russie:

Baron Velho. Georges Poggenpohl. Za Francya:

Leon Say. Ad. Cochery.

A. Besnier.

Za osady francuskie: E. Roy.

/a Wielkobrytanią i rozmaite osady brytańskie:

F. O. Adams.

V. J. Page.

A. Maclean.

Za Indye brytańskie:

Fryd. R. Hogg.

Za Kanade:

F. O. Adams.

W. J. Page.

A. Maclean.

Za Grecva:

N. P. Delyanni. A. Mansolas.

Za Włochy:

G. B. Tantesio.

Za Japonia:

Naonobou-Sameshima. Samuel M. Bryan.

Za Luksemburg:

V. de Ræbe.

Za Meksyk:

G. Barreda.

Za Czarnogórze:

Dewez.

Za Norwegia:

Chr. Hefty.

Za Holandva i osady holenderskie:

Hofstede.

Baron Sweerts de Landas-Wyborgh, Baron Sweerts de Landas-Wyborgh.

Za Peru:

Jan M. de Goyeneche.

Za Persya:

Za Portugalia i osady portugalskie:

G. A. z Barros.

Za Rumunia:

C. F. Robesco.

Za Rosya:

Baron Vellio. Jerzy Poggenpohl. Pour le Salvador:

J. M. Torrès-Caïcedo.

Pour la Serbie:

Mladen F. Radoycovitch.

Pour la Suède:

W. Roos.

Pour la Suisse:

Dr. Kern.

Ed. Höhn.

Pour la Turquie: Bedros Couyoumgian. Za Salvador:

J. M. Torres-Caicedo.

Za Serbia:

Mladen L. Radoycovitch.

Za Szwecyą: W. Roos.

Za Szwajcarya:

Dr. Kern. Ed. Höhn.

Za Tureva: Bedros Couyoumgian.

Umowa z dnia 1 czerwca 1878, tycząca się wymiany listów z deklarowana zawartościa,

pomiędzy

monarchyą austryacko węgierską, Niemcami, Belgią, Danią i osadami duńskiemi, Egiptem, Francya i osadami francuskiemi, Włochami, Luksemburgiem, Norwegią, Holandyą, Portugalią i osadami portugalskiemi, Rumunią, Rosyą, Serbią, Szwecyą i Szwajcaryą.

(Zawarta w Paryżu dnia 1 czerwca 1878, Jego c. i k. Apostolska Mość ratyfikował w Wiedniu dnia 8 kwietnia 1879, ratyfikacye wymienione w Paryżu dnia 26 kwietnia 1879.)

Pierwopis.

Les soussignés plénipotentiaires des énumérés, vu l'article 13 de la Convention conclue à Paris, le 1er juin 1878, pour la révision du pacte fondamental de l'Union générale des Postes, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant:

Article premier.

Il peut être expédié de l'un des pays mentionnés ei-dessus pour un autre de ces pays, des lettres contenant des valeurs-papier déclarées, avec assurance du montant de la déclaration.

Les divers offices, pour leurs rapports respectifs, ont la faculté de déterminer un maximum qui, dans aucun cas, ne peut être inférieur à 5000 francs par dnym razie nie może wynosić mniej niż

Przekład.

Stosownie do artykułu 13 Traktatu Gouvernements des pays ci-dessus pocztowego, zawartego w Paryżu dnia 1 czerwca 1878 w celu rozpatrzenia Traktatu zasadniczego powszechnego Związku pocztowego, pełnomocnicy rządowi krajów powyżej wyszczególnionych zawarli za spólnem porozumieniem się i z zastrzeżeniem ratyfikacyi umowę następująca:

Artykuł 1.

Wszystkie kraje powyżej wyszczególnione wymieniać moga pomiędzy soba listy, które podlug deklaracyi zawierają papiery publiczne, zabezpieczając deklarowana kwotę wartości.

Rozmaite zarządy poeztowe mają prawo oznaczyć każdy dla swoich stosunków kwotę najwyższa, która w żalettre, et il est entendu que les diverses 5000 franków na jeden list i zgodzono administrations intervenant dans le transport ne sont engagées que jusqu'à concurrence du maximum qu'elles ont respectivement adopté.

Article 2.

1° La liberté du transit est garantie sur le territoire de chacun des pays adhérents, et la responsabilité des offices, qui participent à ce transport, est engagée dans les limites déterminées par l'article 8 ci-après.

Il en est de même à l'égard du transport maritime effectué ou assuré par les offices des pays adhérents, pourvu toutefois que ces offices soient en mesure d'accepter la responsabilité des valeurs, à bord des paquebots ou bâtiments dont ils font emploi.

- 2° A moins d'arrangement contraire entre les offices d'origine et de destination, la transmission des valeurs déclarées échangées entre pays non limitrophes s'opère à découvert et par les voies utilisées pour l'acheminement des correspondances ordinaires.
- 3° L'échange de lettres contenant des valeurs déclarées, entre deux pays qui correspondent, pour les relations ordinaires, par l'intermédiaire d'un ou de plusieurs pays non participant au présent Arrangement, ou au moyen de services maritimes dégagés de responsabilité, est subordonné à l'adoption de mesures spéciales, à concerter entre les administrations des pays d'origine et de destination, telles que l'emploi d'une voie détournée, l'expedition en dépêches closes, etc.

Article 3.

l'article 4 de la Convention du 1er juin przewidziane w artykule 4 Traktatu

się, aby rozmaite zarządy uczestniczace w przesyłaniu, były odpowiedzialne tylko az do kwoty największej, która każdy z nich przyjmie.

Artykuł 2.

1. Zaręcza się wolność przechodu przez okrąg kazdego z krajów Zwiazku a granice odpowiedzialności zarządów przewożących ustanowione są poniżej w artykule 8.

Odnosi się to także do przewozu morzem, który uskuteczniają lub w którym uczestniczą zarządy krajów kontraktujących, o ile zarządy te mogą wziąć na siebie odpowiedzialność za listy deklarowane, przewożone statkami pocztowemi lub innemi, których używają.

- 2. Jeżeli między zarządami kraju wysyłającego i kraju odbierającego nie istnieje inna umowa, listy z zawartością deklarowana wymieniane pomiędzy krajami nie graniczącemi z sobą, przewożone być mają zawsze rozdzielnie, drogami używanemi do przewożenia zwykłych korespondencyj.
- 3. We względzie wymiany listów z wartością deklarowaną pomiędzy dwoma krajami, które do zwykłych ze soba stosunków używają pośrednictwa jednego lub więcej krajów, nie uczestniczacych w umowie niniejszej lub związków poeztowych morskich, nie obowiązanych do odpowiedzialności, zarządy kraju wysyłającego i odbierającego umówią się o zaprowadzenie szczególnych środków, jakoto używania innych dróg przewożenia w zamknietych pakietach itd.

Artykuł 3.

1º Les frais de transit prévus par 1. Opłaty za przewóz przechodni

ticipent au transport intermédiaire, à découvert ou en dépêches closes, des lettres contenant des valeurs déclarées.

- 2° Indépendamment de ces frais de transit, l'administration du pays d'origine est redevable, à titre de droit d'assurance, envers l'administration du pays de destination et, s'il y a lieu, envers chacune des administrations participant au transit territorial avec responsabilité, d'un droit proportionnel de 5 centimes par chaque somme de 200 francs ou fraction de 200 francs déclarée.
- 3° En outre, s'il y a un ou plusieurs transports par mer donnant lieu à rétribution spéciale, d'après les articles 3 et 4 de la Convention du 1er juin 1878, et susceptibles d'engager la responsabilité des offices qui les effectuent ou les assurent, il est dû à chacun desdits offices un droit maritime d'assurance de 10 centimes par chaque somme de 200 francs ou fraction de 200 francs déclarée.

Article 4.

- 1° La taxe des lettres contenant des valeurs déclarées doit être acquittée à l'avance, et se compose:
- I. Du port et du droit fixe, applicables à une lettre recommandée du même poids et pour la même destination port et droit acquis en entier à l'office expéditeur;
- II. D'un droit proportionnel d'assurance calculé, par 200 francs ou fraction de 200 francs déclarés, à raison de 10 centimes pour les pays limitrophes ou reliés entre eux par un service maritime direct et à raison de 25 centimes pour les autres pays, avec addition, s'il y a lieu, dans l'un et l'autre cas, du droit d'assurance maritime prévu par le dernier alinéa de l'article 3 précédent.

- 1878 sont bonifiés aux offices qui par- z dnia 1 czerwca 1878 wypłacane beda tym zarzadom, które listv deklarowane przewoża dalej rozdzielnie lub w zam knietych pakietach.
 - 2. Oprócz tych opłat za przewóz przechodni, zarzad posyłający obowia zany jest zapłacić zarzadowi odbiorezemu a według okoliczności każdemu z tych zarządów, który pod odpowiedzialnością posyłkę lądem przewozi. premium ubezpieczenia w kwocie 5 centymów od każdych 200 franków lul części 200 franków wartości deklarowanej.
 - 3. Nadto za przewóz na jednej luk wiecej drogach pocztowych morskich ulegający stosownie do artykułu 3 i 4 Traktatu z dnia 1 czerwca 1878 opłatom osobnym, który odbywa się pod odpowiedzialnością zarzadów uskuteczniajacych go lub w nim uczestniczących, każdemu z tych zarządów należy się premium ubezpieczenia morskiego po 10 centymów za każde 200 franków lub część 200 franków kwoty deklarowanej.

Artykul 4.

- 1. Taksa od listów zawierających wartości deklarowane opłacana być powinna z góry, składa się zaś:
- I. z portorvum i opłaty za polecenie jak od listów poleconych tyleż ważących i do tego samego miejsca przeznaczonych; opłaty te dostają sie w całości zarządowi wysyłającemu;
- II z premium ubezpieczenia, wynoszącego od każdych 200 franków lub części 200 franków wartości deklarowanej w obrocie pomiędzy krajami graniczącemi z sobą lub połączonemi bezpośrednia droga morska. 10 centymów a w obrocie między innemi krajami 25 centymów, w obu przypadkach z doliczeniem premium ubezpieczenia morskiego przewidzianego w artykule 3.

contractantes, pour tenir compte de ses convenances monétaires ou autres, la tarnych innych okoliezności inna opłatę faculté de percevoir un droit autre que ce droit ne dépasse pas 1/2 p. 0/0 de la somme déclarée.

- 2º L'expéditeur d'une lettre contenant des valeurs déclarées reçoit, sans frais, au moment du dépôt, un récépissé sommaire de son envoi.
- 3° Il est formellement convenu que, saut dans le cas de réexpédition prévu au paragraphe 2 de l'article 7 ci-après, les lettres renfermant des valeurs déclarées ne peuvent être frappées, à la charge des destinataires, d'aucun droit inna optata pocztowa prócz należytości postal autre que celui de remise à domicile, s'il y a lieu.

Article 5.

- 1° L'expéditeur d'une lettre contenant des valeurs déclarées peut obtenir, aux conditions déterminées par l'article 1878 dla listów poleconych, oddawca 6 de la Convention du 1er juin 1878, en ce qui concerne les objets recommandés, qu'il lui soit donné avis de la remise de cette lettre au destinataire.
- 2° Le produit du droit applicable aux avis de réception est acquis en entier à l'office du pays d'origine.

Article 6.

valeurs supérieures à la valeur réelle- wartosé listu, nie wolno deklarowaé ment insérée dans une lettre est interdite. wiecej w zamiarze oszukańskim.

Article 7.

réexpédiée, par suite du changement de rowane, który ma być dosłany adresarésidence du destinataire, à l'intérieur towi w obrebie kraju przeznaczenia. du pays de destination, n'est passible z powodu, iz zmienil miejsce pobytu. d'aucune taxe supplémentaire.

Toutefois, comme mesure de transi- Atoli każdej ze Stron kontraktujation, est réservée à chacune des parties cych pozwala sie pobierac tymczasowo względnie do swoich stosunków monepod warunkiem, aby nie wynosiła wiecelui indiqué ci dessus, moyennant que cej niz pół od sta sumy deklarowanej.

- 2. Oddawcy listu, zawierajacego wartości deklarowane, wydany będzie natychmiast rewers podawczy bezpłatny.
- 3. Zastrzeżono sobie wyraźnie, że z wyjatkiem przypadku dosyłania, przewidzianego ponizej w §. 2 następujacego artykulu 7, listy deklarowane nie moga być obciażane na karb odbiorcy żadna za odniesienie do domu, jeżeliby istniała.

Artykuł 5.

- 1. Pod warunkami przepisanemi artykułem 6 Traktatu z dnia 1 czerwca listu z zawartościa deklarowana może otrzymać potwierdzenie, jako adresat list odebral.
- 2. Opłaty za takie potwierdzenia dostaja się w całości zarzadowi okregu. w którym list dano na pocztę.

Artykul 6.

Toute déclaration frauduleuse de Deklarować należy rzeczywista za-

Artykul 7.

1º Une lettre de valeurs déclarées 1. List zawierający wartości deklanie ulega żadnej opłacie dodatkowej.

de destination, les droits d'assurance rego pierwotnie byl przeznaczony, pofixés par les paragraphes 2 et 3 de bierane beda od odbiorcy za to dosfanie l'article 3 du présent Arrangement sont premia ubezpieczenia ustanowione w §§. percus sur le destinataire, du chef de 2 i 3 artykulu 3 umowy niniejszej na la réexpédition, au profit de chacun rzecz każdego zarządu, uskuteczniajądes offices intervenant dans le nouveau cego nowy przewóz. transport.

3° La réexpédition par suite de fausse direction ou de mise en rebut ne donne lieu à aucune perception supplémentaire

à la charge du public.

Article 8.

1° Sauf le cas de force majeure, lorsqu'une lettre contenant des valeurs déclarées a été perdue ou spoliée, l'expéditeur ou, sur sa demande, le destinataire, a droit à une indemnité égale à la valeur déclarée.

Toutefois, en cas de perte partielle inférieure à la valeur déclarée, il n'est remboursé que le montant de la perte.

L'obligation de payer l'indemnité incombe à l'administration dont relève le bureau expéditeur. Est réservé à cette administration le recours contre l'administration responsable, c'est-à-dire contre l'administration sur le territoire ou dans le service de laquelle la perte ou la spoliation a eu lieu.

Jusqu'à preuve du contraire, la responsabilité incombe à l'administration qui, ayant reçu l'objet sans faire d'observation, ne peut établir ni la délivrance au destinataire ni, s'il y a lieu, la transmission régulière à l'administration suivante.

Le payement de l'indemnité par l'office expéditeur doit avoir lieu le plus tôt possible et, au plus tard. dans le délai d'un an, à partir du jour de la réclamation. L'office responsable est tenu macyi. Zarzad odpowiedzialny zwrócić de rembourser, sans retard, à l'office winien mezwłocznie zarządowi odsyła-

- 2º En cas de réexpédition sur un des | 2. Jeżeli trzeba dosłać do innego pays contractants autre que le pays kraju związkowego, nie do tego, do któ-
 - 3. Za doslanie z powodu zmylonego kierunku lub niemożności doręczenia, nie beda pobierane od publiczności żadne oplaty dodatkowe.

Artykuł 8.

1. Gdy list z zawartościa deklarowana zginie lub jego zawartość zostanie skradziona, natenczas, wyjawszy przypadki siły większej, oddawca, lub na jego zadanie odbiorca, ma prawo zadać wynagrodzenia, równajacego sie wartości deklarowanej.

Atoli, jeżeli strata jest tylko częścio wa. t. j. wynosi mniej niż kwota deklarowana, zwrócona będzie tylko kwota

ubytku.

Obowiazek zapłacenia wynagrodzenia cięży na tym zarządzie, któremu podlega urząd pocztowy podawczy. Zarządowi temu służy jednak prawo żadania zwrotu od zarządu odpowiedzialnego, t. j. od tego, w którego terytoryum lub okregu służbowym posyłka zginela lub zostala skradziona.

Póki nie będzie udowodnione, że się inaczej stać powinno, odpowiedzialność cieży na tym zarządzie, który przyjawszy posylkę bez zarzutu, nie może dowieść, ani że ja doręczył adresatowi, ani też że ją podług przepisu wydał nastepnemu zarzadowi.

Zarząd odsyłajacy obowiazany jest zapłacić wynagrodzenie w czasie jak można najkrótszym, najpóźniej zaś w przeciagu roku, liczac od daty reklaexpéditeur, le montant de l'indemnité jacemu kwote wynagrodzenia,

payée par celui-ci.

Il est entendu que la réclamation n'est admise que dans le délai d'un an, à partir du dépôt à la poste de la lettre portant déclaration; passé ce terme, le réclamant n'a droit à aucune indemnité.

2º L'administration qui opère le remboursement du montant des valeurs déclarées non parvenues à destination est subrogée dans tous les droits du

propriétaire.

3° Si la perte ou la spoliation a eu lieu en cours de transport entre les skradziona w drodze pomiędzy urzędami bureaux d'échange de deux pays limitrophes, sans qu'il soit possible d'établir jów pogranicznych a nie można stwiersur lequel des deux territoires le fait s'est accompli, les deux administrations en cause supportent le dommage par moitié.

Il en est de même en cas d'échange en dépêches closes, si la perte ou la spoliation a eu lieu sur le territoire ou dans le service d'un office intermédiaire non responsable.

4° Les administrations cessent d'être responsables des valeurs déclarées contenues dans les lettres dont les ayants droit ont donné reçu et pris livraison.

Article 9.

1° Est réservé le droit de chaque pays d'appliquer aux lettres contenant des valeurs déclarées, à destination ou provenant d'autres pays, ses lois ou règlements intérieurs, en tant qu'il n'y est pas dérogé par le présent Arrangement.

2º Les stipulations du présent Arrangement ne portent pas restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des arrangements spéciaux, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes, en vue de l'amélioration du service des stów z zawartością deklarowaną. lettres contenant des valeurs déclarées.

tenże zapłacił.

Reklamacye podawać można tylko w przeciagu roku, liczac od dnia oddania na poczte listu deklarowanego; po upływie tego czasu nie służy już oddawcy prawo dożadnego wynagrodzenia.

2. Zarzad, wynagradzający wartość deklarowana listów, które nie doszły na miejsce przeznaczenia, wchodzi we wszy-

stkie prawa właściciela.

3. Gdy posyłka zginie lub zostanie pocztowemi wymienniczemi dwóch kradzić, w którym z dwóch okregów się tc stało, zarzady interesowane zapłacić maja wynagrodzenie w równych częściach.

Odnosi się to także do wymiany zamknietych pakietów listowych, gdy posyłka zginie lub zostanie skradziona na terytoryum lub w okręgu służbowym zarządu pośredniczącego nie odpowiedzialnego.

4. Odpowiedzialność zarządów za zawartość listów deklarowanych ustaje, jak tylko uprawniony do odebrania potwierdzi, że posyłke odebrał i ja od-

bierze.

Artykuł 9.

- 1. Każdemu krajowi służy prawc stosowania do listów obcokrajowych z zawartością deklarowaną swoich wewnetrznych ustaw i przepisów, o ile nie sprzeciwiają się umowie niniejszej.
- 2. Postanowienia umowy niniejszej nie ścieśniają prawa Stron kontraktujących do zachowywania i zawierania osobnych umów, jakoteż pozostawania w ściślejszych zwiazkach lub zawierania nowych w celu ulatwienia wymiany li-

Article 10.

Chacune des administrations des stances extraordinaires de nature à justifier la mesure, suspendre temporairement le service des valeurs déclarées, tant à l'expédition qu'à la réception et d'une manière générale ou partielle, sous la condition d'en donner immédiatement avis, au besoin par le télégraphe, à l'administration ou aux administrations intéressées.

Article 11.

Les pays de l'Union qui n'ont point pris part au présent Arrangement sont admis à y adhérer sur leur demande et dans la forme prescrite par l'article 18 de la Convention du 1er juin 1878, en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

Article 12.

Les administrations des postes des pays contractants règlent la forme et le jacych sie określić mają forme i sposób mode de transmission des lettres contenant des valeurs déclarées et arrêtent toutes les autres mesures de détail ou d'ordre nécessaires pour assurer l'exécu-konania umowy niniejszej. tion du présent Arrangement.

Article 13.

Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues à l'article 19 de la Convention du 1er juin 1878, toute administration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des lettres avec valeurs déclarées. Mais, pour devenir exécutoires, ces propositions doivent réunir, savoir:

1º L'unanimité des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions des articles 1, 2, 3, 4 et 8 précédents;

Artykuł 10.

Każdy zarząd krajów umawiajacych pays contractants peut, dans des circon-sie može w okolicznościach wyjatkowych, środek taki usprawiedliwiajacych, zawiesić czasowo, całkiem lub częściowo a mianowicie tak odsyłanie jak i przyjmowanie wartości deklarowanych pod warunkiem niezwłocznego uwiadomienia o tem interesowanego zarządu lub zarzadów, w razie potrzeby telegrafem.

Artykul 11.

Kraje zwiazkowe nie uczestniczace w tej umowie moga przystapić do niej na własne żadanie w sposób przepisany w artykule 18 Traktatu z dnia 11 czerwca 1878, tyczącym się przystępowania do Związku pocztowego powszechnego.

Artykuł 12.

Zarządy pocztowe krajów umawiaprzesylania listow z zawartościa dekla rowana i zaprowadzić wszelkie inne środki potrzebne do zabezpieczenia wy-

Artykuł 13.

W przerwach pomiędzy zjazdami przewidzianemi w artykule 19 Traktatu z dnia 1 czerwca 1878 każdemu zarzadowi pocztowemu krajów kontraktują cych wolno czynić innym zarządom in teresowanym za pośrednictwem Biura międzynarodowego przedstawienia, tyczace sie wymiany listów z zawartościa deklarowana. Aby jednak przedstawie nia takie były skuteczne, przyjęte być powinny:

1. jednogłośnie, jeżeli chodzi o zmiane przepisów artykulów powyższych 1. 2, 3, 4 i 8;

2° Les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions du présent Arrangement, autres que celles des articles 1, 2, 3, 4 et 8;

3° La simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions

du présent Arrangement.

Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique et, dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la forme indiquée au dernier alinéa de l'article 20 de la Convention du 1er juin 1878.

Article 14.

1° Le présent Arrangement entrera

en vigueur le 1er avril 1879.

2º Il sera ratifié en même temps et aura la même durée que la Convention du 1º juin 1878, sans préjudice du droit, réservé à chaque pays, de se retirer de cet Arrangement moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

3° Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution du présent Arrangement toutes les dispositions convenues antérieurement entre les divers pays contractants ou entre leurs administrations, pour autant qu'elles ne sont pas conciliables avec les termes du présent Arrangement, et sans préjudice des dispositions de l'article 9 précédent.

4° Le présentArrangement sera ratifié aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à Paris.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé le présent Arrangement à Paris, le premier juin mil huit cent soixante et dixhuit.

Pour l'Autriche: Dewez.

2. dwoma trzeciemi częściami głosów, jeżeli chodzi o zmianę innych przepisów umowy niniejszej nie tych, które zawarte są w artykułach 1, 2, 3, 4 i 8;

 prosta wiekszościa głosów, jeżeli chodzi o wykład przepisów umowy ni-

niejszej.

Przyjęte uchwały nabywaja mocy prawa w dwóch pierwszych przypadkach w skutku deklaracyi dyplomatycznej a w trzecim przypadku przez uwiadomienie droga administracyjna z zachowaniem formy przepisanej w ostatnim ustępie artykułu 20 Traktatu z dnia 1 czerwca 1878.

Artykuł 14.

1. Umowa niniejsza nabyć ma mocy obowiązującej od dnia 1 kwietnia 1879.

- 2. W tymże czasie ma być ratyfikowana i będzie obowiazywała tak długo, jak Traktat z dnia 1 czerwca 1878, lecz każdemu krajowi służy prawo odstapienia od niej, jeżeli rząd owego kraju rokiem pierwej uwiadomi o tym swoim zamiarze Rząd Federacyi szwajcarskiej.
- 3. Od dnia wejścia w wykonanie umowy niniejszej, wszelkie umowy poprzednie pomiędzy rozmaitemi krajami umawiajacemi się lub ich zarzadami zawarte, traca moc obowiazująca, o ileby sprzeciwiały się przepisom umowy niniejszej, atoli bez uszczerbku dla postanowień powyższego artykułu 9.
- 4. Umowa niniejsza ratyfikowana być ma w czasie jak można najkrótszym Dokumenty ratyfikacyi wymienione będa w Paryżu.

W dowód czego Pełnomocnicy krajów powyższych podpisali umowę niniejszą w Paryżu dnia pierwszego czerwca tysiąc ośmset siedmdziesiatego ósmego.

Za Austryą: Dewez.

Pour la Hongrie: Gervay.

Pour l'Allemagne:
Dr. Stephan.
Gunther.
Sachse.

J. Vinchent. F. Gife.

Pour le Danemark et les Colonies danoises:

Schou.

Pour l'Égypte: A. Caillard.

Pour la France: Léon Say. Ad. Cochery. A. Besnier.

Pour les Colonies françaises: **E. Roy.**

Pour l'Italie.

G. B. Tantesio.

Pour le Luxembourg: V. de Rœbe.

Pour la Norvège: Chr. Hefty

Pour les Pays-Bas: Hofstede.

B. Sweerts de Landas-Wyborgh.

Pour le Portugal et les Colonies portugaises:

Guilhermino Augusto de Barros.

Pour la Roumanie: C. F. Robesco.

Pour la Russie: Baron Velho.

Georges Poggenpohl.

Pour la Serbie:
Mladen Z. Radoycovitch.

Pour la Suède: W. Roos.

Pour la Suisse: Dr. Kern. Ed. Höhn. Za Węgry: Gervay.

Za państwo niemieckie: Dr. Stephan. Günther. Sachse.

J. Vinchent. F. Gife.

Za Dania i osady duńskie: Schou.

Za Egipt: A. Caillard.

Za Francyą: Leon Say. Ad. Cochery. A. Besnier.

Za osady francuskie: E. Roy.

Za Włochy:
G. B. Tantesio.

Za Luksemburg: V. de Roebe.

Za Norwegia: Chr. Hefty.

Za Holandyą: Hofstede. B. Sweerts de Landas-Wyborgh.

Za Portugalia i osady portugalskie: Guilhermino Augusto de Barros.

> Za Rumunią: C. F. Robesco.

Baron Velho. Jerzy Poggenpohl.

Za Serbią: Mladen Z. Radoycovitch.

> Za Szwecyą: W. Roos.

Za Szwajcaryą: Dr. Kern. Ed. Hönn.

Umowa z dnia 4 czerwca 1878, tycząca się wymiany przekazów pocztowych,

zawarta pomiędzy

monarchyą austryacko-węgierską, Niemcami, Belgią, Danią, Egiptem, Francyą i osadami francuskiemi, Włochami, Luksemburgiem, Norwegia, Holandya, Portugalia, Rumunia, Szwecya i Szwajcarya.

(Zawarta w Paryżu dnia 4 czerwca 1878, Jego c. i k. Apostolska Mość ratyfikował w Wiedniu dnia 8 kwietnia 1879, ratyfikacye wymienione w Paryżu dnia 26 kwietnia 1879.)

Pierwopis.

Les soussignés plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés, vu l'article 13 de la Convention conclue à Paris, le 1er juin 1878, pour la révision du pacte fondamental de l'Union générale des Postes, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant:

Article premier.

L'échange des envois de fonds par la voie de la poste et au moyen de mandats, entre ceux des pays contractants qui conviennent d'établir ce service, est régi par les dispositions du présent Arrangement.

Article 2.

1° En principe, le montant des mandats doit être versé par les déposants et ze oddawcy złożyć mają w gotówce payé aux bénéficiaires en numéraire; mais chaque administration a la faculté de recevoir et d'employer elle-même, à cet effet, tout papier-monnaie ayant cours légal dans son pays, sous réserve de tenir compte, le cas échéant, de la différence de cours.

2° Aucun mandat ne peut excéder la somme de 500 francs effectifs ou une respective de chaque pays.

3° Sauf arrangement contraire entre

Przekład.

Podpisani Pełnomocnicy rządowi krajów powyżej wyszczególnionych, porozumiawszy się z sobą w myśl artykulu 13go Traktatu pocztowego, zawartego w Paryżu dnia 1 czerwca b. r. a tyczącego się rewizyi Traktatu zasadniczego Związku pocztowego powszechnego, zawarli z zastrzeżeniem ratyfikacyi, umowę następująca:

Artykul 1.

Postanowienia umowy niniejszej regulują przesylanie kwot pieniężnych za pomocą przekazów pocztowych, pomiędzy temi umawiającemi się krajami, które zgodzą się na zaprowadzenie przekazów pocztowych.

Artykuł 2.

1. W ogóle przyjmuje się za zasadę, kwote, która chca przekazać i że ta kwota wypłacana będzie odbiorcy także gotówka; każdy jednak zarząd pocztowy ma prawo przyjmować i wydawać pieniadze papierowe, w jego kraju prawnie obiegające, z uwzględnieniem różnicy kursu, jeżeliby była.

2. Nie można przekazywać więcej niż 500 franków w monecie brzeczącej, somme approximative dans la monnaie lub sume w walucie krajowej równą

mniej więcej tej kwocie.

3. O ile zarządy interesowane nie les administrations intéressées, le mon- umówity się inaczej, kwota przekazana la monnaie métallique du pays où le payement doit avoir lieu. A cet effet l'administration du pays d'origine détermine elle-même, s'il y a lieu, le taux de conversion de sa monnaie en monnaie métallique du pays de destination.

4° Est réservé à chacun des pays contractants le droit de déclarer transmissible par voie d'endossement, sur son territoire, la propriété des mandats de poste provenant d'un autre de ces pays.

Article 3.

1º La taxe générale à payer par l'expéditeur, pour chaque envoi de fonds effectué en vertu de l'article précédent, est fixée, valeur métallique, à 25 centimes par 25 francs ou fraction de 25 francs, ou à l'équivalent dans la monnaie respective des pays contractants, avec faculté d'arrondir les fractions, le cas échéant.

Toutefois, les administrations des pays contractants sont autorisées à percevoir au minimum 50 centimes pour tout mandat n'excédant pas 50 francs.

2º L'administration qui a délivré des mandats paye à l'administration qui les a acquittés la moitié du produit de la taxe perçue en vertu du paragraphe précédent.

3° Les mandats de poste et les acquits donnés sur ces mandats, de même que les récépissés délivrés aux déposants, ne peuvent être soumis, à la charge des expéditeurs ou des destinataires des fonds, à un droit ou à une taxe quelconque, en sus de la taxe perçue en vertu du paragraphe 1er du présent article, sauf toutefois le droit de factage pour le payement à domicile, s'il y a lieu.

Article 4.

des pays contractants dressent, aux épo- traktujących zestawiaja w okresach usta-

tant de chaque mandat est exprimé dans wyrażona być powinna w walucie metalowej tego kraju, w którym ma być wypłacona. W tym celu zarzad kraju pochodzenia oznacza stosunek, w którym w razie potrzeby własna moneta zamieniona być ma na walute metalowa kraju. do którego jest przeznaczona.

4. Każdemu z umawiających się krajów służy prawo pozwolenia w swoim okregu, aby przekazy, pochodzace z innego kraju, przelewane były droga in-

dossu na trzecie osoby.

Artykuł 3.

1. Opłata, która składać ma oddawca za każda posyłke pieniężna, przewieziona na zasadzie poprzedniego artykułu, ustanawia się w kwocie 25 centymów (waluty metalowej) od każdych 25 franków lub części 25 franków a względnie w odpowiedniej kwocie waluty krajów kontraktujacych, z pozwoleniem zaokraglenia ułamków, jeżeli będa.

Upoważnia się jednak zarzady krajów kontraktujących do pobierania najmniej 50 centymów od każdego przekazu nie przenoszącego kwoty 50 franków.

2. Zarzad, u którego złożono kwoty przekazowe, zwraca zarzadowi, który je wypłacił, połowe dochodu z opłat ściagnietych na zasadzie poprzedzającego paragrafu.

3. Przekazy pocztowe i potwierdzenia odbioru, kładzione na przekazach, jakoteż rewersy podawcze, wydawane oddawcom, nie moga ulegać na karb oddawcy lub odbiorcy żadnej innej taksie lub opłacie, prócz ustanowionej w §. 1 niniejszego artykułu i opłaty za doręczenie, jeżeliby przekaz wypłacany byl w mieszkaniu adresata.

Artykuł 4.

1º Les administrations des postes 1. Zarzady pocztowe krajów kon-

les comptes sur lesquels sont récapitulées toutes les sommes payées par leurs bureaux respectifs, ainsi que les taxes perçues pour l'émission des mandats; et ces comptes, après avoir été débattus et arrêtés contradictoirement, sont soldés, sauf arrangement contraire, en monnaie métallique du pays créancier, par l'administration qui est reconnue redevable envers une autre, dans le délai fixé par le même Règlement.

- 2° A cet effet, lorsque les mandats ont été payés dans des monnaies différentes, la créance la plus faible est convertie en même monnaie que la créance la plus forte, en prenant pour base de la conversion le taux moyen du change dans la capitale du pays débiteur, pendant la période à laquelle le compte se rapporte.
- 3° En cas de non-payement du solde d'un compte dans les délais fixés, le montant de ce solde est productif d'intérêts, à dater du jour de l'expiration desdits délais, jusqu'au jour ou le payement a lieu. Ces intérêts sont calculés à raison de 5 p. % l'an et sont portés au débit de l'administration retardataire sur le compte suivant.

Article 5.

- 1° Les sommes converties en mandats de poste sont garanties aux déposants, jusqu'au moment où elles ont été régulièrement payées aux destinataires ou aux mandataires de ceux-ci.
- 2° Les sommes encaissées par chaque administration, en échange des mandats de poste dont le montant n'a pas été réclamé par les ayants droit dans les délais fixés par les lois ou règlements du pays d'origine, sont définitivement acquises à l'administration qui a délivré ces mandats.

ques fixées par le Règlement ci-après, nowionych w regulaminie ponizej zamieszczonym rachunki, w których policzone sa wszystkie sumy, wypłacone przez ich urzędy pocztowe, jakoteż opłaty od przekazów i rachunki te, po ich sprawdzeniu i zatwierdzeniu, jeżeli sie inaczej nie umówiono, zaspakaja zarzad, który jest do zapłacenia obowiazany, a to w monecie metalowej kraju, któremu się ma płacić i w okresie ustanowionym w wzmiankowanym regulaminie.

- 2. W tym celu, jeżeli przekazy pocztowe były złożone a względnie wypłacone w rozmaitych walutach, należytość mniejsza zamienia sie na walutę większej należytości, podług kursu średniego, który istniał w stolicy kraju w owym czasie, do którego rachunek sie odnosi.
- 3. Gdyby rachunek nie został zaspokojony w ustanowionych terminach. liczyć się beda odsetki od należytości a mianowicie od dnia upływu tych terminów aż do dnia zapłaty. Odsetki te liczyć się maja po pięć od sta rocznie i beda wciagniete do najbliższego obrachunku na karb zarzadu, który zalega.

Artykuł 5.

- 1. Poczta jest w obec oddawcy odpowiedzialna za sumy przekazowe, poki nie będa wypłacone podług przepisów odbiorcom lub ich pełnomocnikom.
- 2. Sumy przekazowe, złożone w zarzadach pocztowych a przez uprawnionych nie reklamowane w terminach wyznaczonych, ustawami i przepisami kraju pochodzenia, dostaja się ostatecznie temu zarzadowi, u którego zostały złożone.

Article 6.

Les stipulations du présent Arrangement ne portent pas restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des arrangements spéciaux, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes en vue de l'échange des mandats par voie télégraphique et, en général, de l'amélioration du service des mandats de poste internationaux.

Article 7.

Chaque administration peut, dans des circonstances extraordinaires qui sont de nature à justifier la mesure, suspendre temporairement le service des mandats internationaux, d'une manière générale ou partielle, sous la condition d'en donner immédiatement avis, au besoin par le télégraphe, à l'administration ou aux administrations intéressées.

Article 8.

Les pays de l'Union qui n'ont point pris part au présent Arrangement sont admis à y adhérer sur leur demande, et dans la forme prescrite par l'article 18 de la Convention du 1er juin 1878, en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

Article 9.

Les administrations des postes des pays contractants désignent, chacune jących sie wskazać mają, każdy w swoim pour ce qui la concerne, les bureaux qui doivent délivrer et payer les mandats à émettre en vertu des articles précédents. Elles règlent la forme et le mode de transmission des mandats, la przesyłania przekazów pocztowych, jaforme des comptes désignés à l'article 4 et toute autre mesure de détail ou wzmiankowanych i wydadza wszelkie

Artykuł 6.

Postanowienia umowy niniejszej nie scieśniaja prawa Stron kontraktujących do zachowania w mocy obowiązującej i zawierania między sobą umów osobnych, tudzież do pozostania w ściślejszym związku lub zawiązania nowego w celu wymiany przekazów pocztowych telegraficznych lub ułatwienia systemu przekazów pocztowych miedzynarodowych.

Artykuł 7.

W nadzwyczajnych okolicznościach, zdolnych taki środek usprawiedliwić, każdemu zarządowi służy prawo zawiesić czasowo, całkiem lub po części przyjmowanie przekazów pocztowych, pod warunkiem uwiadomienia o tem zarzadów interesowanych niezwłocznie, w razie potrzeby telegrafem.

Artykul 8.

Tym krajom związkowym, które nie uczestnicza w umowie niniejszej, wolno przystapić do niej na własne żądanie, czyniac to podług przepisu artykułu 18 Traktatu z dnia 1 czerwca 1878, tyczącego się przystąpienia do Związku pocztowego powszechnego.

Artykul 9.

Zarządy pocztowe krajów umawiaokregu, zakłady pocztowe, w których na zasadzie powyższych artykułów, kwoty przekazowe mogą być składane i wypłacane. One urządzą forme i sposób koteż forme obrachunków w artykule 4 d'ordre, nécessaire pour assurer l'exécu- przepisy, które moga być potrzebne de tion du présent Arrangement.

Article 10.

Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues à l'article 19 de la Convention du 1er juin 1878, toute administration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des mandats de poste. Mais, pour devenir exécutoires, ces propositions doivent jete byé powinny: réunir, savoir:

1° L'unanimité des suffrages, s'il s'agit de la modification des articles 1, 2, 3, 4, 10 et 11 du présent Arrange-

ment:

2° Les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions autres que celles des articles 1, 2, 3, 4, 10 et 11;

3° La simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions

du présent Arrangement.

Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique, et, dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la forme indiquée au dernier alinéa de l'article 20 de la Convention du 1er juin 1878.

Article 11.

1° Le présent Arrangement entrera en vigueur le 1er avril 1879.

2º Il sera ratifié en même temps et aura la même durée que la Convention du 1er juin 1878, sans préjudice du droit réservé à chaque pays de se retirer de cet Arrangement moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gou- jeżeli Rzad jej, majac to uczynić, uwiavernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

zabezpieczenia, aby umowa niniejsza była wykonana.

Artykuł 10.

W przerwie pomiędzy zjazdami przewidzianemi w artykule 19 Traktatu z d 1 czerwca 1878 każdemu zarządow pocztowemu krajów kontraktujących służy prawo czynienia innym zarządom uczestniczącym za pośrednictwem Biura międzynarodowego wniosków, tyczacych się przekazów pocztowych. Aby jednak wnioski takie stały się skutecznemi, przy-

1. jednoglośnie, jeżeli chodzi o zmiane przepisów, zawartych w powyższych artykułach 1, 2, 3, 4, 10 i 11 umowy niniejszej;

2. dwoma trzeciemi częściami głosów, jeżeli chodzi o zmianę innych przepisów, nie tych, które zawarte sa w artykułach powyższych 1, 2, 3, 4, 10 i 11;

3. prosta wiekszościa głosów, jeżeli chodzi o wykład przepisów umowy ni-

niejszej.

Przyjęte uchwały nabywaja mocy prawa w dwóch pierwszych przypadkach w skutku deklaracyi dyplomatycznej, w trzecim zaś przypadku, przez porozumienie się droga administracyjna. z zachowaniem formy przepisanej w ostatnim ustepie artykulu 20 Traktatu z dnia 1 czerwca 1878.

Artykuł 11.

1. Umowa niniejsza nabywa mocy od dnia 1 kwietnia 1879.

2. Ma być ratyfikowana w tym samym czasie i zachować ma moc obowiazujaca tak długo jak Traktat z dnia 1 czerwca 1878; każda zaś ze Stron kontraktujących ma prawo odstąpić od niej, domi rokiem pierwej o swoim zamiarze Rzad Federacyi szwajcarskiej.

3° Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution du présent Arrangement, toutes les dispositions convenues antérieurement entre les divers gouvernements ou administrations des parties contractantes, pour autant qu'elles ne seraient pas conciliables avec les termes du présent Arrangement, le tout sans préjudice des droits réservés par l'article 6.

4° Le présent Arrangement sera ratifié aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à

Paris.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé le présent Arrangement à Paris, le quatre juin mil huit cent soixante et dix-huit.

Pour l'Autriche: Dewez.

Pour la Hongrie:

Gervay.

Pour l'Allemagne:

Dr. Stephan.
Günther.
Sachse.

Pour la Belgique:

J. Vinchent. F. Gife.

Pour le Danemark: Schou.

Pour l'Égypte:

A. Caillard.

Pour la France:

Léon Say. Ad. Cochery.

A. Besnier.

Pour les Colonies françaises:

E. Roy.

Pour l'Italie:

G. B. Tantesio.

Pour le Luxembourg:

V. de Ræbe.

Pour la Norvège: Chr. Hefty. 3. Od dnia wejścia w wykonanie niniejszej umowy traca moc obowiazująca wszelkie postanowienia, które rozmaite kraje i ich zarządy dawniej między sobą zawarły, o ileby sprzeciwiały sie postanowieniom niniejszej umowy, z zastrzezeniem praw wzmiankowanych powyżej w artykule 6.

4. Umowa niniejsza bedzie ratyfikowana w czasie jak można najkrótszym. Dokumenta ratyfikacyjne wymienione beda w Paryżu.

W dowód czego pełnomocnicy krajów powyżej wyszczególnionych podpisali umowe niniejsza w Paryżu dnia czwartego czerwca tysiąc ośmset siedm-

dziesiatego ósmego roku.

Za Austrya: Dewez.

Za Węgry: Gervay.

Za państwo niemieckie:

Dr. Stephan. Günther. Sachse.

J. Vinchent. F. Gife.

> Za Dania: Schou.

Za Egipt: A. Caillard.

Za Francyą: Leon Say. Ad. Cochery. A. Besnier.

Za osady francuskie: E. Roy.

G. B. Tantesio.

Za Luksemburg: V. de Ræbe.

Za Norwegia: Chr. Hefty. Pour les Pays-Bas:
Hofstede.
B. Sweerts de Landas-Wyborgh.

Pour le Portugal: Guilhermino Augusto de Barros.

Pour la Roumanie: C. F. Robesco.

Dana la Sudda

Pour la Suède: W. Roos.

Pour la Suisse:

Dr. Kern. Ed. Höhn. Za Holandyą: Hofstede. B. Sweerts de Landas-Wyborgh.

Za Portugalia: Guilhermino Augusto de Barros.

Za Rumunią:

C. F. Robesco.

Za Szwecyą:

W. Roos.

za Szwajcaryą: Dr. Kern. Ed. Höhn.

Nos visis et perpensis conventionum praedictarum articulis, illos omnes et singulos ratos hisce gratosque habere declaramus, Verbo Nostro Caesareo Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro appresso muniri jussimus.

Dabantur in urbe Vienna die octava mensis aprilis, anno millesimo octingentesimo septuagesimo nono, Regnorum Nostrorum trigesimo primo.

Franciscus Josephus m. p.

Andrassy m. p.

Protocole Final.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements de pays qui ont signé aujourd'hui la Convention de Paris, sont convenus de ce qui suit:

I. La Perse, qui fait partie de l'Union, n'étant pas représentée, sera admise néanmoins à signer ultérieurement la Convention, moyennant qu'elle consacre son adhésion par un acte diplomatique avec le Gouvernement suisse, avant le 1er avril 1879.

Protokół końcowy.

Podpisani Pełnomocnicy rządowi krajów, którzy dziś podpisali Traktat paryski, uchwalili co następuje:

1. Persya, która należy już do Związku, ale na kongresie nie jest reprezentowana, bedzie i tak mogła podpisać Traktat później, pod warunkiem, jeżeli przed dniem 1 kwietnia 1879 uwiadomi Rzad szwajcarski aktem dyplomatycznym o swojem przystapieniu.

H. Les pays étrangers à l'Union. qui ont ajourné leur adhésion ou qui ne se sont pas encore prononcés, entreront dans l'Union en remplissant les conditions prévues par l'article 18 de la Convention.

HI. Dans les cas où l'une ou l'autre des parties contractantes ne ratifierait pas la Convention, cette Convention n'en sera pas moins valable pour les

autres parties.

IV. Les diverses Colonies anglaises, autres que le Canade et l'Inde britannique, qui prennent part à la Convention sont: Ceylan, Straits Settlements, Laboan, Hong-Kong, Maurice et dépendances, les Bermudes, la Guyane anglaise, la Jamaïque et la Trinité.

En foi de quoi les plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent protocole final, qui aura la même force et la même valeur que si les dispositions qu'il contient étaient insérées dans la Convention elle-même, et ils l'ont signé en un exemplaire qui sera déposé aux archives du Gouvernement français et dont une copie sera remise à chaque partie.

Paris, le 1er juin 1878.

Pour l'Autriche: Dewez.

Pour la Hongrie: Gervay.

Pour l'Allemagne: Dr. Stephan. Günther. Sachse.

Pour la République Argentine: Carlos Calvo.

J. Vinchent.
F. Gife.

Vicomte d'Itajuba.

II. Kraje, nie należące do Zwiazku, które przystapienie swoje odroczyły, albo jeszcze nie nadesłały deklaracyi, mogą przystapić do Zwiazku, jak tylko uczynia zadość warunkom przewidzianym w artykule 18 Traktatu.

III. W przypadku, gdyby która ze Stron kontraktujących nie ratyfikowala Traktatu, będzie on obowiązywał wszy-

stkie inne Strony.

IV. Rozmaite kolonie angielskie oprócz Kanady i Indyj angielskich, które przystępuja do Traktatu, są: Ceylon, Straits Settlements, Labuan, Hongkong, Mauritius z przyległościami, wyspy Bermudas, Gujana angielska, Jamaika i Trinidad.

W dowód czego podpisani Pelnomocnicy spisali niniejszy protokół końcowy, który będzie miał taką samą moci wagę, jak gdyby zawarte w nim postanowienia wciągnięte były do Traktatu podpisali niniejszy protokół końcowy w jednym egzemplarzu wygotowany który złożony zostanie w archiwie Rządu francuskiego a którego odpis doręczony będzie każdej Stronie.

Paryż, dnia 1 czerwca 1878.

Za Austryą: **Devez.**

za Węgry: Gervay.

Dr. Stephan.
Günther.
Sachse.

Za rzeczpospolitą argentyński: Carlos Calvo.

J. Vinchent. Gife.

Vicomte d'Itajuba.

Pour le Danemark et les Colonies danoises:

Schou.

Pour l'Égypte: A. Caillard.

Pour Espagne et les Colonies espagnoles:

G. Cruzada Villaamil. Emilio C. de Navasqües.

Pour les États-Unis de l'Amerique du Nord:

> James N. Tyner. Joseph H. Blackfan.

> > Pour la France: Léon Say. Ad. Cochery. A. Besnier.

Pour les Colonies françaises: É. Roy.

Pour la Grande-Bretagne et diverses Colonies anglaises:

> F. 0. Adams W. J. Page. A. Maclean.

Fréd. R. Hogg.

F. O. Adams. W. J. Page. A. Maclean.

Pour la Grèce: N. P. Delyanni. A. Mansolas.

Pour l'Italie: G. B. Tantesio.

Pour le Japon: Naonobou Sameshima. Samuel M. Bryan.

Pour le Luxembourg: V. de Rœbe.

Pour le Mexique: G. Barreda.

Pour le Monténégro: Dewez. Za Dania i osady duńskie: Schou.

> Za Egipt: A. Caillard.

Za Hiszpanią i osady hiszpańskie: G. Cruzada Villaamil. Emilio C. De Navasqües.

James N. Tyner.
Józef H. Blackfahn.

Za Francyą: Leon Say. Ad. Cochery. A. Besnier.

Za osady francuskie: E. Roy.

Za Wielkobrytanią i rozmaite osady brytańskie:

F. O. Adams. V. J. Page. A. Maclean.

Za Indye brytańskie: Fryd. R. Hogg.

F. O. Adams. W. J. Page. A. Maclean.

N. P. Delyanni. A. Mansolas.

G. B. Tantesio.

Naonobou-Sameshima. Samuel M. Bryan.

Za Luksemburg: V. de Rœbe.

Za Meksyk: G. Barreda.

Za Czarnogórze: Dewez,

Pour la Norvège: Chr. Hefty.

Pour les Pays-Bas et les Colonies néerlandaises:

Hofstede.

Pour le Pérou:

Juan M. de Goyeneche.

Pour le Portugal et les Colonies portugaises:

G. A. de Barros.

Pour la Roumanie:

C. F. Robesco.

Pour la Russie:

Baron Velho. Georges Poggenpohl.

Pour le Salvador:

J. M. Torres-Caïcedo.

Pour la Serbie:

Mladen L. Radoycovitch.

Pour la Suède:

W. Roos.

Pour la Suisse:

Dr. Kern.

Ed. Höhn.

Pour la Turquie: Bedros Couyoumgian.

Za Norwegia: Chr. Hefty.

Za Holandya i osady holenderskie;

Hofstede.

Baron Sweerts de Landas-Wyborgh. Baron Sweerts de Landas-Wyborgh.

Za Peru:

Jan M. de Goyeneche.

Za Portugalia i osady portugalskie:

G. A. z Barros.

Za Rumunia:

C. F. Robesco.

Za Rosya: Baron Velho. Jerzy Poggenpohl.

Za Salvador:

J. M. Torres-Caïcedo. Za Serbia:

Mladen L. Radoycovitch.

Za Szwecya: W. Roos.

Za Szwajearyą: Dr. Kern.

Ed. Hohn.

Za Tureva: Bedros Couyoumgian.

Traktat powyższy zawarty w Paryżu dnia 1 czerwca 1878, tyczący się Związku pocztowego powszechnego, jakoteż należący do niego protokół końcowy, tudzież umowy zawarte w Paryżu dnia 1 i 4 czerwca 1878, tyczące sie wymiany listów z zawartością deklarowana i przekazów pocztowych w obrocie z krajami należącemi do Związku pocztowego powszechnego, ogłaszają się niniejszem, mianowicie zaś Traktat tyczący się Związku pocztowego powszechnego po zatwierdzeniu go przez obie Izby Rady państwa.

Wiedeń, dnia 9 maja 1879.

281

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 24 maja 1879.

67.

Patent cesarski z dnia 22 maja 1879,

tyczący się rozwiązania Izby deputowanych Rady państwa i dokonania nowych wyborów powszechnych do tejże.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

król węgierski i czeski, król dalmatyński, chorwacki, slawoński, galicyjski, lodomeryjski i illiryjski; król jerozolimski itd.; arcyksiążę austryacki; wielki książę toskański i krakowski; książę lotaryński, salzburski, styryjski, karyntyjski, kraiński i bukowiński; wielki książę siedmiogrodzki; margrabia morawski; książę górno i dolno szląski, modeński, parmański, piacencki i gwastalski, oświęcimski i zatorski, cieszyński, friaulski, dubrownicki i zadarski, uksiążęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; książę na Trydencie i Bryksenie, margrabia górno i dolno łużycki i istryjski; hrabia na Hohennemsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd., pan na Tryeście, Kottarze i windyjskiej marchyi; wielki wojewoda województwa serbskiego itd. itd.

wiadomo czynimy:

Artykuł I.

Rozwiązuje się Izbę deputowanych Rady państwa.

Artykuł II.

Nowe powszechne wybory do Izby deputowanych mają być natychmiast rozpisane i dokonane.

Dan w Naszej rezydencyi letniej Schönbrunnie, dnia 22 maja tysiac ośmset siedmdziesiatego dziewiatego, Naszego panowania trzydziestego pierwszego roku.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w. Taaffe r. w. Glaser r. w. Chlumecky r. w. Pretis r. w. Horst r. w. Ziemiałkowski r. w. Mannsfeld r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 27 maja 1879.

68.

Ustawa skarbowa z dnia 22 maja 1879, na rok 1879.

Za zgoda obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowie co następuje:

Artykuł I.

Na wszystkie wydatki państwa 1879 r. wyznacza się ogółem 471,163.650 zł. waluty austryackiej.

Artykuł II.

Wydatki szczegółowe i sumy etatowe, dla każdego wydziału administracyi wyznaczone, podane są w pierwszej części preliminarza państwa poniżej zamieszczonego.

Dotacye, w poszczególnych rozdziałach, tytulach i paragrafach tego preliminarza państwa, wyznaczone, moga być użyte tylko na cele w odpowiednich rozdziałach, tytulach i paragrafach wskazane a mianowicie oddzielnie na potrzeby zwyczajne i nadzwyczajne.

Artykuł III.

Na pokrycie wydatków państwa, w artykule I wyznaczonych, przekazują się wpływy z podatków stałych, z podatków niestałych i wszystkich innych galęzi dochodów państwa, ustanowione w drugiej części niżej zamieszczonego preliminarza państwa w sumie 392,565.144 zł. waluty austryackiej.

Artykuł IV.

Dla otrzymania sumy dochodów państwa w artykule III ustanowionej, podatki stale i niestale pobierane będa w ogólności według istniejacych przepisów.

(Polnisch.)

Co się zaś tyczy wymiaru dodatków do podatków stałych obowiązywać mają następujące postanowienia:

- a) z podatkiem gruntowym i podatkiem czynszowym, prócz podatku zwyczajnego i dodatku trzeciej części, podatek dochodowy zastępującego, pobierany będzie dodatek nadzwyczajny, wynoszący trzecią część podatku zwyczajnego;
- b) z podatkiem klasowym, prócz podatku zwyczajnego i dodatku trzeciej cześci, podatek dochodowy zastępującego, pobierany będzie dodatek nadzwyczajny w kwocie równej podatkowi zwyczajnemu;
- c) z podatkiem zarobkowym i z podatkiem dochodowym pobierany będzie prócz podatku zwyczajnego dodatek nadzwyczajny podobnież w kwocie równej podatkowi zwyczajnemu.

Tylko od tych osób do płacenia podatku obowiązanych, których całkowita należytość podatku zarobkowego i dochodowego pierwszej klasy, lub podatku dochodowego drugiej klasy nie przenosi kwoty 30 zł. wal. austr., pobierany będzie dodatek nadzwyczajny, wynoszący tylko siedm dziesiątych części podatku zwyczajnego.

Od budynków, które całkiem lub częściowo podlegają czasowemu uwolnieniu od podatku czynszowego, uiszczać należy na rok 1879, pięć od sta czystego dochodu rocznego, który te budynki wolne od podatku, przynoszą. Za czysty dochód uważać należy tę kwotę, która pozostaje z całorocznego dochodu ryczaltowego z czynszów, po strąceniu odsetków, prawnie pozwolonych na utrzymanie budynków, a jeźli budynki są całkiem wolne od podatku czynszowego, po strąceniu nadto odsetków, przypadających dowodnie w roku 1879 od kapitałów, na budynku opodatkowanym zabezpieczonych.

Artykuł V.

Na pokrycie kapitałów ogólnego długu państwa, które maja być spłacone w ciągu roku 1879 wydane być mogą w wykonaniu §. 2 ustawy z dnia 24 grudnia 1867 (Dz. u. p. 1868 Nr. 3), obligacye nie zwrotnego jednorakiego długu państwa, utworzonego mocą ustawy z dnia 20 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 66) a to za taką kwotę, jaka będzie potrzebna, aby przez zbycie takowych otrzymać fundusze, wystarczające na pokrycie owych kapitałów.

W sume te wliczyć należy obligacye długu przynoszącego odsetki w papierach w kwocie imiennej 30,110.000 zł. wygotowane na zasadzie ustawy z dnia 25 grudnia 1878 (Dz. u. p. Nr. 141).

Artykuł VI.

Kwoty wyznaczone na wydatki roku 1879, aż do końca tegoż roku albo wcale nie, albo nie całkiem wydane, jednak z wyjatkiem dotacyj na cło (rozdział 13), tudzież dotacyj na zwroty podatkowe od wyrobu gorzałki, piwa i cukru z buraków, które z końcem roku zawieszają się, moga także być jeszcze

użytemi aż do 31 marca 1880 na cele w niniejszej ustawie skarbowej przewidziane i w granicach pozycyj takowa ustanowionych; odnośne wypłaty jednak mają być zapisane w rachunku rocznym na karb zarządu poprzedniego roku.

To jednak pozwolenie co do kwot, nieużytych nawet i w pierwszej połowiε 1880 roku, traci moc z dniem ostatnim marca 1880.

Wyjętemi od tego postanowienia są kwoty, wyznaczone na pokrycie stałych płac, jakiemi są pensye, emerytury itd. albo na uiszczenie tych wypłat, które opierają się na obowiązującym tytule prawnym, jak odsetki od długu państwa itd. Kwoty te mogą być używane aż do upływu terminu przedawnienia.

Dotacye nadzwyczajne, wyznaczone w pierwszej części preliminarza na budowle lub inne cele wyłaczne, tamże szczegółowo wskazane, które w roku 1878 albo wcale nie, albo nie całkiem beda użyte, moga być używane jeszcze dokońca marca 1881, tak jednak uważane beda, jak gdyby były wyznaczone w preliminarzu 1880 roku i dła tego maja być policzone na zarząd tegoż roku.

Dotacye wyznaczone ustawami z dnia 14 kwietnia 1877 (Dz. u. p. Nr. 30), o wyznaczeniu dotacyj szczególnych na rok 1877 na budowe kolei żelaznych państwa, w artykule I, §. 2 na budowe kolei z Siverichu do Spletu z odnogą do Sebeniku a w §. 4 na budowe kolei z Tarwisu do Pontafla, w roku 1877 nie wydane, jakoteż ustawą skarbową z dnia 30 marca 1878 na rok 1878 (Dz. u. p. Nr. 27) w artykule VI ustępie 6 przedłużone pod względem czasu użycia aż do końca czerwca 1879 a w roku 1877 nie użyte, jakoto na wybudowanie kosztem rządu kolei żelaznej z Nowych Herwin w zetknięciu z koleją centralną morawsko-szląską do Wrbna i na wybudowanie kosztem rządu kolei z Mürzzuschlagu, w zetknięciu z koleją południową do Neubergu mogą być używane jeszcze aż do końca marca 1880, atoli o ile nie zostały użyte nawet w roku 1878. tak uważane być mają, jak gdyby w niniejszym preliminarzu były wyznaczone a przeto policzone być mają także na zarząd 1879 roku.

Przychody z podatków niestałych (rozdział 19) z podatku konsumcyjnego od wyrobu piwa, z podatku konsumcyjnego od wyrobu gorzałki, tudzież z podatku konsumcyjnego od wyrobu cukru z buraków nie mają być policzone na zarząd przeszłoroczny.

Artykuł VII.

Upoważnia się ministra skarbu do sprzedania w ciągu roku 1879 takich nieruchomości rządowych, których wartość szacunkowa każdej z osobna nie przenosi 25.000 zł. aż do sumy ogólnej 300.000 zł. a to bez poprzedniczego szczegółowego pozwolenia Rady państwa, jedynie pod warunkiem, iż później usprawiedliwi sprzedaż. Upoważnia się nadto ministra skarbu, pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, ażeby spółkom, którym służy użytkowanie kolei żelaznych państwa, udzielił w ciągu roku 1879 pozwolenie do sprzedaży mniej potrzebnych gruntów kolei państwa, pod warunkiem wynagrodzenia Skarbu państwa za zrzeczenie się prawa własności, a pozwolenie to może być udzielone

i wtedy, jeżeli wartość szacunkowa jednego takiego przedmiotu przenosi sumę 25.000 zł.

Artykuł VIII.

Artykuł IX.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 22 maja 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w. Taaffe r. w. Glaser r. w. Chlumecky r. w. Pretis r. w. Horst r. w. Ziemiałkowski r. w. Mannsfeld r. w.

Preliminarz państwa

na rok 1879 dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część pierwsza. – Potrzeby.

	1			voir	w d o f l	. :
Rozdzia	Tytuk	aragraf	Wydatki państwa	Zwyczajne	y d a t l Nad- zwyczajne	Suma
Ro	Ty	Pan		zł. w	walucie aust	ryackiej
1			I. Dwór cesarski	4,650.000		4,650.000
			W W			
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśn, Pana 50%.	69.669		69.669
3			III. Rada państwa.			
	1 2 3 4 5		Izba panów	45.536 597.734 11.000 11.035		45.536 597,734 11.000 11.035 800.000
			Suma (Rozdział 3, Tytuły 1-5).	665.305	800.000	1,465.305
4			IV. Trybunał państwa	22.000		22.000
5			V. Rada ministrów.			
	1 2 3 4		Prezydyum rady ministrów Fundusz do rozrządzania Koszta gazet urzędowych Trybunał administracyjny	108.970 50.000 566.000 128.000		114.620 50.000 566.000 128.000
			Suma (Rozdział 5, Tytuły 1-4).	852.970	5.650	858.620
6			VI. Suma na wydatki w sprawach wspólnych.			
	1 2 3 4		Z vyżki w dochodach z cła			9,800.000 139.682 64,029.344
			do zatwierdzonego zamknięcia rachunków wspólnych z roku 1876	2,315.068		2,315.068
	6		Dodatek pro 1878 dla ministerstwa spraw zewnętrznych i spólnego ministerstwa skarbu	293.874		293.874
			wspólnego · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	3,528.604		3,528.604
			Zniesienie .	80,106.572		80,106.572

Rozdział	Tytul	Paragraf	Wydatki państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma	
Roz	7	Pa		zł. w v			
					zł. w walucie austryackiej		
			Przeniesienie .	80,106.572		80,106.572	
	8		Dotacya dodatkowa na pokrycie wydatków dyplomaty- cznych nadzwyczajnych w roku 1879	65,554		65.554	
			Dotacya dodatkowa na rok 1878 z powodu, iż w skutek dalszego rozwoju wypadków na Wschodzie potrzeba było powiększyć siłę zbrojną, tudzież zająć Bośnię i				
			Hercegowine	32,049.920		32,049.920	
	9	1	Wydatek nadzwyczajny 1879 roku na potrzeby wojsk konsystujących w Bośnii i Hercegowinie	20,580.000	<u> </u>	20,580.000	
			Suma (Rozdział 6, Tytuły 1–9).	132,802.046		132,802.046	
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych.				
	1		Kierownictwo naczelne	469.000		469.000	
	2		Wydatki policyi rządowej	120.000		120.000	
	3		Koszta dziennika ustaw państwa	56.600	2.400	59.000	
	4		Zarząd administracyjny wszystkich krajów Budowle do kwarantanny dla bydła na Bukowinie .	5,430. 000	71.200 20.000	5,501.20 0 20.0 00	
			Na ustanowicnie 7 weterynarzy a to po 2 w Galicyi, Krainie i Dalmacyi a 1 w Karyntyi	2.940			
			Na powiększenie straży skarbowej w zachodniej Galicyi na granicy rossyjsko-polskiej o 60 ludzi z powodu		94 000	and the same is a same	
			księgosuszu		21.000		
	5	H	Bezpieczeństwo publiczne	3,370.000	80.000 10.000	3,450.000 10.000	
	6		Służba budownicza rzadowa	1,148.000	8.939	1,156,939	
	0		Koszta podróży z powodu nadzwyczajnych budowli drogowych i wodnych		25.000	25.000	
	7		Budowa dróg:				
		1	Austrya poniżej Anizy	480.000	26.000	480.000 26.000	
		2	Austrya powyżej Anizy			188.000	
		3	Salzburg	98.000		98,000	
		4	Styrya	290.000		290.000	
		Į į	Dodatek skarbowy na uregulowanie Anizy		3.100	3.100	
		5	Karyntya		118.000	167.000	
			Dokończenie budowli na dzikich potokach pod Steinfeldem		1.300	1.3 00	
			Dodatek skarbowy na budowle na dzikich potokach pod Greifenburgiem		3,000	3.000	
			Zniesienie .	1,223.000	151.400	1,374.400	

				W	ydatl	i
Rozdział	70	Paragraf	Wydatki państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
Roz	Tytul	Par		zł. w w	alucie austry	ackiej
			Przeniesienie .	1,223.000	151.400	1,374.400
7		6	Kraina	128.000		128.000
		7	Pomorze dalmackie	99.000		99.000
		8	Tyrol i Vorarlberg	318.000		318.000
			Dodatek konkurencyjny na odwodnienie bagien Sterzingermoos (ostatnia rata)		5.0 00	5.000
			Na naprawienie gościńców i budowli uszkodzonych przez wylewy wód w okręgach budowniczych bruneckim. bozenskim i trydenckim, jakoteż mo-		10 000	
		9	stu Stefana w okręgu innsbruckim	1,090,000	18.700	1,090.000
			Dokończenie budowy mostu żelaznego na Żeliwce pod Dolnemi Kralowicami · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·		21.000	21.000
			Budowa mostu żelaznego na Mołdawie pod Bud- weisem (1 rata)		35,000	35.000
			Budowa mostu żelaznego na Egerze pod Falkeno- wem (1 rata)		30.000	30.000
		10	Morawia	237.000		237.000
		11	Szląsk	109.000		109.000
		12	Galieya i Kraków	850.000		850,000
			I. Na gościńcu bielsko-przemysko-lwow- skim: Odbudowanie mostu Nr. 7 na Dunajcu pod Zgło-			
			bicami (2 rata)		25.000	25.000
			Wybudowanie odstępu od mostu Nr. 49/b aż do drogi wybudowanej (3 rata)		15.000	15.000
			III. Na gościńcu spytkowicko-myślenickim: Wybudowanie szóstego odstępu pod Stróżą (osta- tnia rata)		8.200	8,200
			IV. Na gościńcu kucko-kołomyjskim: Naby ie mostu pod Husiatynem		12.000	12,000
			V. Budowa mostu dorywczego na Sanie pod Prze- myślem		4.700	4.700
		13	Bukowina	88.000		88.000
			Dalszy ciąg budowy gościńca od granicy węgier- skiej pod Kirlibabą do Jakoben		40.000	40,000
		14	Dalmacya	75.000		75.000
			Budowa mostu na Cettynie pod Trilj (ostatnia rata) Budowa mostu na Zarmagnie pod Obrowazzo (ostatnia rata)		16.700	
			Budowa drogi z Trinity do granicy czarnogórskiej			1.0
			(ciag dalszy)		23.000 3.000	23. 000 3 ,000
			Suma (Tytuł 7, §§. 1-14).	4,217,000		
			Suma (1944 1, 33. 1—14).	7,217.000	419.100	2,030.700

				w	ydatk	i
Rozdział	Tytut	Paragraf	Wydatki państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
Ro	T	Pai		zł. w v	walucie austr	yackiej
7	8		Du Landisham and Jane			
,	0	1	Budownictwo wodne:	040.000		0.50.000
			Austrya poniżej Anizy		250.000	240.000 250.000
		2	Austrya powyżej Anizy		40.000	149.000 40.000
			" " rzece Inn		35,000 10,000	35.000 10.000
			" " Traun		15.000	15.000
		3	Salzburg	34.000	25.000	34.000 25.000
		4	Styrya	35.000		35,000
1111			Dodatek skarbowy na uregulowanie Anizy		3.100	3.100
			, , , , Muru		30.600 4.000	30,600 4,000
			wybranie przekopu mię-			
			dzy Espangiem a Anizą. (Druga połowa)		6.000	6.000
		5	Karyutya	2.000	10.000	2,000 10,000
		6	Kraina	10.000		10.000
			Uregulowanie Sawy		20.000	20,000
		7	Tyrol i Vorarlberg	60,000	10.500	60.000 10.500
			Regulacya Renu		20.000	20,000
		8	Czechy	196.000	35.000	196,000
			Regulacya Łaby		140.000	35.000 140.000
		9	Morawia	400		400
		10	Szląsk	200		200
		11	Galicya z Krakowem			67.000
			Budowle na Wiśle		80.000 16.000	80.000
			" " Sanie		24.000	
			" " Duiestrze		8.000	8,000
			" " Przemszy		12.000	12.000
		12	Bukowina ·	2.000	3.500	2.000 3.500
		10	4	0.400		
		13	Dalmacya	2.400		2.400
			Suma (Tytuł 8, §§. 1-13)	798.000	797.700	1,595.700
	9		Nowe budowle i większe urządzenia:			1
		1	Archiwum namiestnictwa w Tryeście		4.600	4.600
		2	Namiestnictwo w Bernie		2.500	2.500
		3 4	Namiestnictwo we Lwowie		47.494 4.000	47.494 4,000
			Suma (Tytul 9, §§. 14).		58,594	58.594
	10		Koszta telegrafów	10.000		10.000
			Razem (Rozdział 7, Tytuły 1-10).	15,621.540	1,514.533	17,136.073

				w	ydafl	ĸ i
Rozdział	Įng.	Paragraf	Wydatki państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
Ros	Tyful	Par		zł. w w	valucie austr	rackiej
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej.			
	1 2 3		Kierownictwo naczelne Obrona krajowa Koszta poboru do wojska tudzież koszta podróży z po-	248.000 3,348.000	494.000	248.000 3,842.000
	4 5 6		wodn zgromadzen kontrolnych urlopników i rezer- wistów, jakoteż klasyfikacyi koni Dodatki na utrzymanie strzelców krajowych Fundacye wojskowe Straż policyjna wojskowa	66.000 517 32.700 82.000		66,000 517 32,700 82,000
	7		Zandarmerya	4,100,000		4,100.000
			Suma (Rozdział 8, Tytuły 1 – 7) .	7,877.217	494.000	8,371.217
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia.			
			A. Wydatki centralne.			
	1		Kierownictwo naczelne	225,000	24.000	256,000
	2		Na zakupienie ezęści zbiorów hrabiego Enzenburga Nadzór nad szkołami	580.000	7,000	380,000
	3		Akademie umiejętności	75.000	2,000) 77,000
	4		Muzeum sztuki i przemystu z zakładem do prób chemi- czno-technicznych:			
		1 2	Muzeum sztuki i przemysłu Zakład do prób chemiczno-technicznych	74.900 8.100		74.900 8.100
	5	-	Komisya główna i dyrekcya statystyki administracyjnej Instytut geologiczny państwa	74.000 51.000		74.000
	6		Restauracya i urzadzenie budynku		6.000 600	57.000 22.600
	8		Zakład naczelny meteorologii i magnetyzmu ziemi . Komisya naczelna do badania i utrzymania zabytków sztuki i pomuików bistorycznych	9.000		9.000
			Suma (Rozdział 9, Tytuł 1-8)	1,119.000	39.600	1,138,600
			B. Wyznania.			
	9		Potrzeby funduszów religijnych:			
			a) Wydatki funduszów:			
		1	Austrya poniżej Anizy	405,000	2.000	425.000
		2	Nowe budowle	109,000	18.000	109.000
		3 4	Salzburg	76.000	1.101	76.000
		5	Vorarlberg	121.000 12.000	1.181	122.181
		6 7	Styrya	$\frac{237.500}{75.000}$		237,500 75,000
		8 9	Kraina	103.000	. + - + +	105,000
		10	Goryeya	47.500 75.000		$rac{47.500}{75.000}$
			Zniesienie .	1,263.000	21.181	1,284.181
					4	

				W	ydatk	i
Rozdział	210	Paragent	Wydatki państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
Roz	Tyres	Par		zł. w v	alucie austr	yackiej
			Przeniesienie .	1,263.000	21.181	1.284.181
9	9	11	Istrya	63,000	2.666	65,666
		12	Dalmaeya	242,000	4.000 31.800	277 800
		13	Czechy Nowe budowle	620.000	35.182	3
		14	Zaliczka zwrotna Morawia	265,000	3.500)
			Nowe budowle		10,000	275.000
		15	Szlask	64.000		64.000
		16	Galieva	905,000° 16,500		905,000 16,500
		18	Kraków	38.500		38,500
		19	Bukowina	90,900		90,900
			Zapomoga dla plebanów katolickich		600,000	600,000
			Suma (Tytuł 9, §§. 1-19)	3,477.000	708,329	4,185,329
		20	b) Wydatki łasów i dóbr funduszowych	265.700		V
			Nowe budyuki i kupno realnosei		34.000	311.700
			Koszta pomiarów i wykup służebnietw itd		12.000	1
			Suma (Rozdział 9, Tytuł 9, §§. 1-20) .	3,742,000	754.329	4,497.029
	10	2	Fundacye i dodatki na potrzeby wyznania katolickiego; Fundacye Dodatki Na restauracyą katedry Św. Szczepana w Wiedniu Na dokończenie wieży w Mauerkirchen (1 rata) Na ochronenie ozdób artystycznych katedry w Parchzo. ogółem 50 0 zł. (1 rata) Na restauracya katedry monumentalnej w Spłecie Na restauracya katedry prazkiej Na restauracya presbyterium w kościele gotyckim	36.800 143.780	4,200 50,000 10,000 2,500 5,000 10,000	36.800 227.480
	1		w Arnau		2,000	
			Suma (Tytul 10, §§, 1 ; 2).	180.580	83,700	264,280
			Dodotki na potrzoby w vzpanie owanielisti.			
	11	1	Dodatki na potrzeby wyznania ewangelickiego: Wyższa rada kościelna ewangelicka	27,500		27.500
		2	Ryczałtowe wsparcie dla kościoła cwangielickiego, wyznania augsb. i helweckiego	75,000		78,000
			Suma (Tytul 11, §§. 1 i 2) .	102,500		102.500
	12		Dodatki na potrzeby wyznania greeko-oryentalnego; Dalmaeya	63,000		
			Nowe budowle Wsparcie dla duchowieństwa pasterskiego greeko-		2.390	71.300
			oryentalucgo w Dalmacyi		6.000	
			Suma (Tytuł 12).	63,000	8.300	71.300
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 9-12).	4,088.780	846.329	4,935.109

				w	ydail	i
Roxdzine	~	'aragraf	Wydatki państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
Roz	Tytus	Par		zł. w v	valucie austr	yackiej
# #	13	A Section 1	C Oświecenie. Szkoły główne. a) Uniwersytety: Uniwersytet w Wiedniu Na założenie biblioteki podręcznej instytutu patologiezon-anatomicznego (ostatnia rata) Na zakupienie zbioru minerałów (ostatnia rata) Odkrycie ogniobronne składu biblioteki uniwersyteckiej z zastosowaniem poprzecznie Sala na zachowywanie narzędzi, bandażów i preparatów w kliniec chirurgicznej Restauracya w laboratoryum chemicznem instytutu patologicznego Budowa głównego budynku uniwersytetu (7 rata) Koszta przewiczienia i ustawienia narzędzi astronomicznych (3 i ostatnia rata) Przyrost kosztów przewiczienia i ustawienia uarzędzi astronomicznych Wewnętrzne urządzenie obserwatoryum (2 i ostatnia rata) Uniwersytet w Insbruku Uniwersytet w Gradcu Urządzenie i potrzeby naukowe Uniwersytet w Pradze Potrzeby naukowe	773,000 	1,200 2,000 6,500 4,700 2,700 400,000 10,650 10,000	\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\
		5 6 7 8 9 10	Cena kupna domu na instytut patologiczno-anatomiczny i odsetki (4 rata) Urzadzenie lokalności parterowych instytutu anatomiczno-patologicznego (1 rata) Budowa domu na instytuty fizykalne (4 rata) Kupno gruntów na olicach Lipowej i Szpitalnej potrzebnych pod budowe instytutu anatomicznego chemicznego Należytość za spuszczenie kanatu, regulacyą poziomu, pogłebienie studni w instytucie chemicznym i zrobienie studni w instytucie enemicznym. Przyrost kosztów budowy instytutu anatomicznego. Budowa murów obwodowych i bram wjazdowych naokoło niczabudowanych części grantu instytutu chemicznego i anatomicznego. Urzadzenie wewnętrzne instytutu fizycznego (1 rata). Restauracya chóru kaplicy w Carolinum (1 rata). Dodatek patronacki na budowe plebanii w Michłu. Uniwersytet we Lwowie. Uniwersytet w Krakowie. Budowle w gmachach uniwersyteckich. Uniwersytet w (zerniowcach. Kupne przyrządu do wyrobu gazu dla instytutu fizycznego i chemicznego. Suma (Tytuł 13, §§. 1—7). b) Wydziały teologiczne nie złączone z uniwersytetem: Wydział teologiczny katolicki w Salzburgu. Otomuńcu. ewangelicki w Wiedniu.	2,145.500 213.000 91.000 13.800 15.200 27.600	2.900 629.580	630.830 153.000 223.000 93.900 2,775.080 15.200

					W	ydati	k i
	Rozdział	Tytul	Paragraf	Wydatki państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
	Ros	Ē	Par		zł. w	valueie austr	yackiej
	9	13		c) Szkoły główne techniczne :			
	,	Lv	11		* 45 0 110		
			11	Szkoła główna techniczna w Wiedniu Potrzeby naukowe	. 47.000	1.500	248,500
			12	Szkoła główna techniczna w Gradcu Potrzeby naukowe	98.000	1.400	
			13	Szkoły główne techniczne w Pradze Potrzeby naukowe	203.000	1.500	204,500
ı			14	Szkoła główna techniczna w Bernie			76.000
			15	Szkoła główna techniczna we Lwowie	76.000		76.000
I				Suma (Tytuł 13, §§. 11-15)	700.000	4.400	704,400
			16	d) Akademia rolnicza w Wiedniu	110.000	4.500	114,500
			17	e) Akademia sztuk w Wiedniu Potrzeby naukowe (3 i ostatnia rata)	110.000	1.500	111 800
			18	f) Na wykształcenie sił nauczycielskich w szkołach głównych		30.090	30.000
ı			19	g) Wsparcia dla uczniów wszystkich szkół głównych	5.000		3.000
				Suma (Tytuł 13, §§. 1—19) .	3,127.100	669.980	3,797.080
		14	1 2 3 4 5 6	Szkoły średnie. (a) Gymnazya i gymnazya realne: Austrya poniżej Anizy Urządzenie i potrzeby naukowe Przysposobienia Austrya powyżej Anizy Salzburg Tyrol Vorarlberg Styrya Kupno gruntu przylegającego do gymnazyum w Cilliz domem, który na nim stoi (1 rata) Karyntya Kraina	66.600 25.000 94.600 23,400 115.400 40,900 78.100	1.000 1.800 	315.800 66.600 25,000 94.600 23.400 117.460 40.900 78.100
			9	Tryest	$26.300 \\ 27.600$		26.300 27,600
			11	Istrya	42.300		
			12	Reszta ceny kupna budynku szkolnego w Pisino na gy- mnazyum wyższe rządowe z odsetkami (4 rata)	90,900	2.120	44.620
			13	Przybliżone koszta odosobnienia domu szkolnego w Zadarze od przyległego bastyonu Czechy	616.000	1.750	92,680
				Urządzenie Budowa nowego domu na gymnazyum wyższe rzą- dowe w Litomierzycach (6 rata)		\$.000 27.000	661.230
		1		Zniesienie .	1,560.300	53,900	1,614.200

					i	
Roxdział	Tytul	Paragraf	Wydatki państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
H	1	-		zł. w v	walucie austr	vackiej
			Przeniesienie .	1,86 0.300	53,900	1.614.200
9	14	14	Morawia	377.000		377.000
		15 16	Szlusk	111.000 506.000		111.000 521.356
		17	Dodatek na budowę gymnazyum w Brodach Kraków	75,300	15,000	75,300
		18	Bukowina	42,200		42.200
		139	Wszystkie królestwa i kraje w Radzie państwa reprezen- towane:			
			Uzupełnienie zbiorów naukowych		6.000	6,000
			Suma (Tytul 14, §§, 1-19).	2,671.800	75.256	2,747.056
			b) Szkoły realne:			
		20	Austrya poniżej Anizy 🔔	222.000		,
			Budowa nowego domu na szkołę realną w Sechshaus (5 i ostatnia rata)		10,000	232,000
		21 22	Austrya powyżej Auizy	49.700 22.200		49,700
		23	Salzburg	71.900		22,200 74,900
		24	Budowa nowego domu na szkołę realną w Imst Styrya	43.300	3.000	43.300
		25 26	Karyntya	23.200 24.800		23.200 24.800
		27	Kraina	25.800		25.800
		28 29	Goryeya	24,500 18,300		24.500 18.300
		30	Dalmacya	30,700		7.
		0.1	darze od przyległego bastyonu			32,450
		31	Czechy	224.000	1.750	237,000
		32	Morawia	74.800	13,000	207.000
			oddziału szkoły realnej wyższej w Bernie (4 i osta-		30.600	109,400
			tnia rata)		4.000)
		33 34	Szlask	$\frac{94.500}{122.300}$		94.500 122.300
		3 5	Kraków	48.000 3.890		48.000
, and the second			Subweneye	4 * ,	5.000	8.890
		37	Wszystkie królestwa i kraje w Radzie państwa reprezen- towane:			
			Uzupełnienie zbiorów mukowych		7.000	7.000
			Suma (Tytuł 14, §§. 20 - 37)	1.123.890	74.350	1,198.240
		38	c) Komisye egzaminacyjne i kursa dla nauczycieli gi-			
			muastyki	5.200		5.200
		39	d) Dodatki za zas∤ugi dla profesorow	6.400		6.400
		40	e) Wsparcia i stypendya dla kandydatów na nauczycieli,			
			remuneracye za kierowanie ćwiezeniami praktycznemi kandydatów	33.000		33.000
			Suma (Tytuł 14. 88. 1-40)	3,840,290	149.606	3,989.896
	15		Biblioteki zakładów naukowych	23.900		23.900

				W	ydatk	i
ozd. a	Tytul	Paragraf	Wydatki państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
Ho	T	Ps		zł. w w	alucie austry	ackiej
9	16		Zakłady naukowe wyłączne.			
		1	Szkoły dla akuszerek	16.900		16.900
		2	Szkoła języków wsehodnich	3.600		3.600
		3	Szkoła sztuk pięknych w Krakowie	16,000		16,000
		4	Zapomogi dla instytutów muzycznych na utrzymanie szkół		18,000	15.000
		5	Szkoły rysunkowe	26,500	1,000	27.500
		6	Szkoła sztuk i rzemiosł w Wiedniu	45,500		45.500
		7	Szkoły rzemieślnicze	288.000	0.000	
			Nauka dalszego kształcenia i przygotowawcza Potrzeby naukowe i urządzenia		9,600 32.300	990 000
			Przysposobienie i nabycie środków naukowych i pomo-			338.900
			caiczych do wykształcenia wyłącznego w rzemio- słach		9,000	
		8	Zapomogi na utrzymanie lub rozszerzenie szkół handlowych	12,000		12,000
		9	Szkoły marynarki	65.000	1,000	66,000
			Suma (Tytuł 16, §§. 1-9).	473,500	67,900	541.400
	17		Szkoły początkowe.			
		1	Seminarya nauczycielskie męskie i żeńskie	1,220.000	12272	
			Na uzupe≰nienie zbiorów naukowych Przybudowek w pensyonacie cywilnym dla dziew-		8.000	
			ezat, 4 i ostatnia rata		25,000	
			Urządzenie wewnętrzne powyższego przybudowku Wyrównanie, wybrukowanie i położenie trotoaru koło		10.000	
			nowego domu na seminaryum męskie i żeńskie		0.000	
			w Lineu		6.000	1.316.850
			ostatnia rata		25,000 1,100	
			Sprzety dla tego zakładu Należytości roczne i odsetki od ceny kupna domu na			
			seminaryum żeńskie czeskie w Bernie, 2 rata Cena kupna tego domu (1 rata reszty ceny kupna		3.000	
			w kwocie 34.500 zł.)		17.250	
			Urządzenie seminaryum nauczycielskiego męskiego w Cieszynie		1.500	1 11
		2	Kursa kształcenia ogrodniczek i wydatki na ogródki			21.000
		3	Stypendya dla seminarzystów	200,000		200,000
		4	Dodatki za zasługi dla nauczycieli w seminaryach me- skieli i żeńskieli	3.000	3 0 5 9 9	3.000
		5	Dodatki rządowe do funduszów szkół normalnych	151.112		151,112
		6	Na podniesienie szkół początkowych:			
			Tyrof		28,000	28.000
		7	Wynagrodzenia dla nauczycieli za szczegóme zasługi około podmesiema nauki muzyki	2,000		2.000
		8	Dodatki na rzecz szkół początkowych	59,000	7,000	66,000
			Suma (Tvtuž 17. §§. 1-8)	1.656.112	131.850	1.787.962
				1		

	· ·			w	ydatl	i i
Ro7 Z	Tytel	Pa gr	Wydatki państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
Roz	Ty	Par		z∤. w v	valucie austr	yaekiej
()	18	1 2	Fundacye i dopłaty: Fundacye	36.069 108.000		36.069
			Przyrost wydatku na restauracyą domu na zakłady naukowe rzadowe w Trycście Zasifek na restauracyą Sukiennie krakowskich (4 i ostatnia rata, która w roku 1873 przypadała, lecz nie została wypłacona		47.000 5.000	168.000
			Pomiar stopuia europejskiego		8.000	
			Suma (Tytuł 18 §§, 1 i 2).	144.069	60,000	204.060
	19		Administracya funduszu naukowego:			
		1)	a) Wydatki funduszu	34.700 22.200	1.000 3.000	35.700 25.700
			Koszta pomiarów		500	
			Suma (Tythi 19 § 1 1 2). Razem (Rozdział 9, Tytuły 13 – 19).	9.321.871	1.083.836	10,405,707
			Ogolem (Rozdział 9, Tytuły 1 – 19).	14,529.651	1.969.765	16,499.416
			X. Ministerstwo skarbu.			
10			A. Właściwe wydatki państwa.			
			Zarząd finansów:			
	f		Kierownictwo naczelne (z departamentem rachunkowym i departamentem rachunków specyalnych)	869,000	8.000	877,000
	2		Dyrekcye skarbowe krajowe, dyrekcye skarbowe i dy- rekcye skarbowe powiatowe, inspektorowie finansowi i urzędy do wymiaru opłat	2.715,000	20,000	2,735,000
	43		Administracye podatkowe, służba podatkowa przy sta- rostwach powiatowych i lokalne komisye podatkowe	908,000		908.000
	4		Ogólna kasa państwa, ministervalny urząd płatniczy, kasy główne krajowe i kasy skarbowe krajowe, tu- dzież urzędy płatnicze krajowe	378,000	400	378.400
	5		Straż skarbowa	4,230,900		4,230.000
	6		Urzedy podatkowe	3,802.000	8,000	3,870.000
	7		Prokuratorye skarbowe	350,000		350,000
	8		Zarząd cełł Nowe budowle i cena nabytych realności	1,340.000	23.000	1,363.000
	9		Etat regulacyi podatku gruntowego	2,630,000		2,650.000
			Suma (Rozdział 10, Tytuły 1 - 9)	17,302.000	59.400	17.361.400
	1					

				W	y da ()	k i
Bozdział	an.	Paragraf	Wydatki państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
Boz	Tytue	Par		zł. w s	alucie austr	yackiej
11			Ogólna administracya kasowa.			7
11	2		Strata na monecie	20,000	16,000	16.000 20.000
	3		Remmeracya za załatwianie spraw funduszów sierociń- skieh łącznych		100	100
	4		Pożyczka bezprocentowa na regulacya rzeki Gail w Ka- ryntyi (4 rata)	8.800	30,000 20,000	30,000 28,800
			Suma (Rozdział 11, Tytuły 1-5)	28.800	66.100	94.900
			B. Koszta obrotu, poboru i zarządu dochodów państwa.			
12			Podatki stale.			
	İ		Wynagrodzenia stronom i osobom prywatnym tudzież będącym w służbie publiczucj za pomoc przy ozna- czaniu i ustanawianiu podstaw podatku, tudzież przy ściąganiu podatków	66,000		66.000
	3		Wydatki na dochodzenia w celu reformy podatkowej Wynagrodzenia stronom dawniej wolnym od podatku w Dalmacyi z powodu zaprowadzenia podatku		3.000	5,000
	4		gruntowego	6.500	209.000	6.500 209.000
			Suma (Rozdział 12, Tytuły 1-4)	72.500	214.000	286.590
13			(To.			
	1 2 3 4		Zwroty złożonych rękojmi podatkowych Zwroty opłat Ryczałtowe koszta zarządu Zwroty podatku kónsumcyjnego	210,000 40,000 1,400,000 10,000,000		210,000 40,000 1,400,000 10,000,000
			Suma (Rozdział 13, Tytuły 1—4) .	31,630.000		11,630,000
14			Podatki niestałe.			
	1 2 3		Podatek konsumcyjny: Wydatki zarządu Zwroty złożonych rękojmi podatkowych i podatków Wynagrodzenie król. węg. administracyi skarbu za zwroty podatków konsumcyjnych	$224.000 \\ 3,730.000 \\ 2,700.000$		224.000 3,739.000 2,700.000
			Suma (Rozdział 14, Tytuły 1-3)	6,654.000		6,654.000
15	1		Sól: Koszt a produkcyi i zakupna Nowe budowle	2,680.000	58.000	2,680.000 58.000
	2		Wydatki nadzwyczajne	232,000	4.600	18.000 232.000 4.600
			Suma (Rozdział 15, Tytuły 1 i 2)	2,912.000	80,600	2,992.600
16	t 2		Tytoń: Wydatki administracyjne	602,700 19,558.000 1,540.000	62.000	602.700 19,535.000 62,000 1,340.000
			Suma (Rozdział 16, Tytuły 1—3) .	21,697.700	62.000	21,759.700

				W	ydatl	i
Rozdział	Tytuk	Paragraf	Wydatki państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
Ro	F	Pa		zł. w w	alucie austry	rackiej
17			Stępel	364.000		364.000
18			Taxy i opłaty od ezynności prawnych	421.000		421.000
19			Loterya	13,000.000		13,000.000
20			Myta	251.500	1.500	253.000
21			Cechowanie	68.800		68,800
			Suma (Rozdziały 14—21) .	45,367.000	144.100	45,511.100
			Własność państwa.			
22			Gmachy dykasteryalne	126.000	600	126.000 600
			Suma (Rozdział 22) .	126,000	600	126.600
23 24			Fiskalności i bezdziedziczności Drukarnia nadworna i rządowa w Wiedniu	8.000 1,147.000		8.000
25 26			Remanenta ze sprzedanych nieruchomości państwa		2.000	1,147.000 2.000 225.000
			Ogółem (Rozdziały 10-26).	75,926.300		76,412.500
and the second						
27			XI. Ministerstwo handlu.			
			A. Właściwe wydatki państwa.			
	i		Kierownictwo naczelne	386.200	77.000	463.200
			do nauki wyłącznej: dla szkół wyłącznych		166.000	
			Na stypendya, szczególne środki naukowe, narzędzia itd. Na radę nadzorczą, inspekcyą, instruktorów itd.		18.700 12.000	
	111		Na zakłady do prób		9.900	li.
			Zasiłek z powodu wystawy 1879 w Sidney		5.000	5.000
			Subwencya dla muzeum oryentalnego		4.000 5.000	
	2		nych płaszczyzn w dolinie Narenty i ograniczenia tychże Inspekcya ogólna austryackich kolei żelaznych	240.000	5.000 15.000	
			Dla pomocników inspekcyi ogólnej i na inne wydatki w sprawach kolejowych		10.000	
	3		Służba miar i wag	410.000	1	
9	4		Służba portowa i zdrowotna morska	670.400		
			Nowe budowle w Dalmacyi		94.600	
			Wydatek na przybory portowe i liny w nowym por- cie tryestyńskim		38.000	38.000
			Suma (Rozdział 27, Tytuły 1-4).	1,706.600	830.800	2,537.400
						1

				Wydatki		
Rozdział	Tytu?	Paragraf	Wydatki państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
Roy	Ty	Par		z∤. w v	valucie austr	yackiej
27			B. Utrzymanie poczt i telegrafów.			
	5		Służba pocztowa	14,450.000		14,450.000
	6		Zakład telegrafów	3,500,000		
			Suma (Tytuły 5 i 6).	17,950,000	89.000	18,039,000
	7		C. Koleje żelazne państwa.			
		1	Kolej istryjska:			
			a) Wynagrodzenie ryczałtowe kolei południowej b) Wynagrodzenie za:			275,000
			Pomnożenie ruchu pociągów	22.4 00 90.000		22.400 90.000
			Nadto wydatki nadzwyczajne:			
			Urządzenie przystanku w Galesano pomiędzy sta- cyami Polje i Dignano		1.500	1.500
			Dokończenie skupu gruntów		6.000 4.000	6.000 4.000
		2	Kolej tarnowsko-leluchowska:	6.5 PO.0		
			a) Zarząd ogólny	44.500 110.000		308.500
			c) Służba ruchu i bandlowa	91.000 63.000)	
			Nadto wydatki nadzwyczajne: Na zrobienie przystanku koło zdrojowiska Żegiestów		1.2 00	1.200
			Powiększenie budynku na stacyi w Muszynie		2.000 6.000	2.000 6.000
			Dokończenie skupu gruntów		3.000	3.000
		3	Kolej z Siverichu do Splietu z odnoga do Sebeniku:	10,000		
			a) Zarzad ogólny	19.000 52.000	1	164.0)0
			c) Służba ruchu i handlowa	40.000 53.000)	1011070
		4	Kolej rakonicko-protiwińska:			
			a) Zarząd ogólny	32. 000 118. 000)	320,000
			c) Służba ruchu i handlowa	110.000 70.000		320.000
			Nadto wydatki nadzwyczajne:		7.000	<i>P</i> 000
		5	Pomniejsze nieprzewidziane wydatki budownicze		7.000	7.0 00
		;)	Kolej dniestrzańska: a) Zarząd ogólny	38.000)	
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei	150.000 80.000 68.000		336.000
			Nadto wydatki nadzwyczajne:			
			Dalsze regułowanie wrebów, tam i rowów, tudzież nabycie gruntów; odprowadzanie wody na sta- cyjach celem osuszenia przestrzeni stacyjnych		19.000	19.000
			Zniesienie .	1,515.900	49.700	1,565.600

				W	ydatl	κi
Rozdział	~	Paragraf	Wydatki państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
Roz	Tytol	Pari		zł. w	walucie austr	yackiej
			Przeniesienie .	1 ,51 5.900	49.700	1,565.600
27	7	ä	Dalsze zastępowanie tymczasowych mostów drewnia- nych stałemi, zamiana konstrukcyj drewnianych żelaznemi, odbudowanie mostów uszkodzonych i ubezpieczenie wód tam gdzie są większe mosty .		22.900	22,900
			Uzupełnienie i postawienie nowych ogrodzen tu- dzież zastąpienie drewnianych znaczków granicz- nych kamiennemi		10.000	10.000
			Odnowienie budynków, wodociągów i studzien		5.000	5.000
			Dalsza restauracya wozów		19.000	19.000
			Wydatki nieprzewidziane		5.000	5.000
			Roboty w celu utrwalenia budowy wierzchniej		9.000	9.000
			Przedłużenie odnogi Borysławskiej		35 ,000	35.000
			Pomnożenie parku, t. j. nabycie trzech wozów oso- bowych systemu amerykańskiego dla odnogi Bo- rysławskiej w celu zmniejszenia kosztów przewozu pasużerskiego tamże		13, 000	13.000
		6	Kolej brunowsko-strasswalcheńska:			
			a) Zarząd ogólny	10.500 30.000 27.000 20.000	}	87.500
			Nadto wydatki nadzwyczajne:			
			Ustawienie wagi pomostowej w Mundaling Nabycie gruntów w celu brania z nich żwiru Nieprzewidziane pomniejsze wydatki budownicze		4.000 2.000 1.000	4.000 2.000 1.000
		7	Linia podmokielska:			
			Wydatki nadzwyczajne:			
			Przedłużenie peronu na stacyi w Dolnym Gruncie . Położenie toru itd. na stacyi w Podmokłych i nie- przewidziane pomniejsze wydatki budownicze		1.700	1.700
					75.000	75.000
		8	Dolno-austryackie koleje państwa:			
			A. Kolej naddunajska: a) Zarząd ogólny b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei c) Służba ruchu i handlowa d) Służba pociągowa i warsztatowa	2,200 3,000 5,000 6,900	}	17.100
			B. Linie południowo-zachodnie: a) Zarząd ogólny b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolci c) Służba stacyjna i pociągowa d) Służba pociągowa i warsztatowa	43.000 90.000 125.000 100.000	}	360,000
		9	Kolej państwa z Kriegsdorfu do Rymarzowa:			
			a) Zarząd ogólny	2.600 7.900 5.800 4.300	}	20,600
1			Suma (Tytu∤ 7, §§. 1—9) .	2,001.100	252.300	2,253,400
,					54*	

				Wydatki		
Rozdział	n.	Paragraf	Wydatki państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
Roz	Tytul	Par		zł. w walucie austryackiej		
27	8		D. Budowa kolei żelaznych państwa.			
		1 2	Kolej miejscowa z Dolnego Drauburga do Wolfsbergu " z Mürzzuschlagu do Neubergu		650.000 270.000	650.000 270.000
			Suma (Tytuł, 8 §§. 1—2).		920.000	920.000
	9		E. Zaliczki kolejom żelaznym. Zaliczka na budowę kolei miejscowej z Botzenu do Meranu		50.000	50,000
			Suma ogólna (Rozdział 27, Tytuły 1–9).	21,657.700		23,799.800
			Suma ogotha (Rozuzia 21, 19tusy 1—3).	21,037.700	2,142.100	23,199.000
28			XII. Ministerstwo rolnictwa.			
			A. Właściwe wydatki państwa.			
	1 2		Kierownictwo naczelne	261.900 67.000	15.800 6.400	
	3	1	Kultura krajowa: Zapomogi		340,000	340,000
		2 3	Dodatek konkurencyjny na regulacya rzeki Gail		30.520	30.520
		4	Na wytepienie Phylloxera vastatrix		5.000	
		5	szenia bagien pod Aquileja		5.000 112.500	112.500
	5		Urzędy do nadzorowania i podniesienia kultury krajowej . Władze górnicze	192.000 188.500	4.000	
	6 7		Zakłady naukowe górnicze	51.670 250.000		75.050 250.000
	8		Zakłady ogierów rządowych:			
		2	Ogiery rządowe	910.000 45. 000		910.000 45.000
	9 10		Uzupełnienie stadnin zakupami ze stadnin prywatnych . Podniesienie hodowli koni	200.000 55.000		200.000 55.000
			Suma (Rozdział 28, Tytuły 1—10).	2,221.070	542.600	2,763.670
			B. Lasy i kopalnie.			
	11	1	Lasy i dobra rządowe:	321,0 00	1,000	322.000
		2	Dyrekcye lasów i dóbr Lasy i dobra rządowe	2,733.000		2,733.000
		3 4	Nowe budowle i kupno realności		50.000 91.000	
	12		Kopalnie:			
		1 2	Wydatki ogólne zarządu Zarząd górniczy w Kirchbichlu	80.500 95.000		80.500 95.000
		3	Nowe budowle i zakłady korzystne		. 7.000	
			Zarząd górniczy i hutniczy w Brixleggu	255.000	12.400	12.400
		5	Zarząd hutniczy w Cilli	65.000 580.000		65.000 580.000
		6	Nowe budowle i zakłady korzystne		26,250 106,000	
			Nowe budowle i zakłady korzystne		9,940 36 0	9.940
			Zniesienie .	4,129.500		

				Wydatki		
Rozdział	in?	Parugraí	Wydatki państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
Roz	Tytn	Par		zł. w	walucie austr	yackiej
			Przeniesienie .	4,129.500	303.950	4,433.450
28	12	7	Dyrekcya górnicza w Przybramie	2,363.500		2,363.500
			Nowe budowle i zakłady korzystne		113.700 2.000	113.700 2.000
		8	Inne c. k. kopalnie	738,400	102.500	738.400 102.500 1,000
			Suma (Rozdział 28, Tytuły 11 i 12).	7,231,400	523.15 0	7,754.550
			Razem (Rozdział 28, Tytuły 1-12).	9,452.470	1,065.750	10,518.220
29			XIII. Ministerstwo sprawiedliwości.			
	1		Kierownictwo naczelne	196.400		196.400
	2		Najwyższy trybunał	445.500		
	3		Zarząd sprawiedliwości w krajach koronnych Przyrost wydatków na założenie nowych ksiąg grun-	16,700.000		16,700.000
			towych		500.000	
			dów i powiększenia liczby urzędników		20.000	20.000
			Nowe budowle zarządu sprawiedliwości:		•	
		1	Kierownictwo naczelne: Pałac sprawiedliwości w Wiedniu		375,000	375.000
		2	Austrya poniżej Anizy: Na kupno koszar dla straży sądowej w Wiedniu (część			
		2	należytości)		2.180	1
		3	Na kupienie domu Nr. 755 w Ottakringu (na pomie- szczenie sądu powiatowego i urzędu podatkowego, rata roczna)		1.200	
		4	Na koszta rozszerzenia domu sądu krajowego karnego w Wiedniu		12.000	> 22.764
		5	Na kupienie gruntu pod budowę w Wiener-Neustadt (nowy dom sadowy) rata ceny kupna w kwocie .		7.384)
			Austrya powyżej Anizy:			
		6	Na kupienie w Ried gruntu na sąd (rata ceny kupna)		9.600)
		7	Restauracya zamku skarbowego w Wildshut do celów skarbowych		5.000	14.600
			Salzburg:			
		8	Przysposobienie twierdzy St. Johann		5,000	5.000
			Tyrol:			
		9	Dom sądowy i więzienie w Trydencie (częściowe przywrócenie dotacyj, których termin upłynąż)		120,000	132.000
		10	Więzienie w Roveredo		12.000	100.000
			Zniesienie .	17,341.900	1,110.864	18,452.764
	1					

				W	ydatl	ξi
Rozdział	au.	Paragraf	Wydatki państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
Roz	Tytuk	Par		zł. w w	valucie austr	yackiej
			Przeniesienie .	17,341.900	1,110.864	18,432.764
29	3	11	Czechy: Kupienie realności Nr. 226 w Horzycach (część na- leżytości)		1,110	
		12	Na wybudowanie tamże aresztu (ostatnia rata) Na kupienie domu dla sądu w Karolinenthal (część należytości)		4.500 5.216	16,692
		14	Na kupienie domu Nr. 395 w Smichowie, (rata roczna) Morawia: Na kupienie domów N. 154 i 155 w Zwittau (część na-		6.866)
			leżytości		2.016	2.016
		16	Na budowę więzienia w Cieszynie		80.000	80.000
		18	(cześć należytości)		570	
		19	Lwowie Na kupienie realności Nr. 332 w Złoczowie (pierwsza rata)		13.000 15.000	31.320
		20	Na kupienie realności Nr. 1 w Tyśmienicy (pierwsza rata)		2,750)
		21	Galicya zachodnia: Kwota częściowa komitetu budowniczego dla gminy Wadowice na wybudowanie tamże domu na trybu- nał w Wadowicach ustanowić się mający, który			
		22	skarb sprawiedliwości ma nabyć		5.000 17.300	22.300
	4		Zakłady karne	2,300.000		2,300.000
		1	Kraina: Na kupienie zamku w Viga un (część należytości) Czechy:		10.080	10.080
		2	Na kupienie dawnego klasztoru Sw. Wacława w Pradze, gdzie teraz jest zakład karny dla męż- czyzn (część należytości)		6,270 32,000	38.270
1		3	Galicya wschodnia: Na kupienie realności u Św. Maryi Magdaleny)
		15	Nr. 202/4 we Lwowie (część należytości) Na wybudowanie nowego domu karnego w Stani- sławowie		11.360 60,000	71.360
			Razem (Rozdział 29, Tytuły 1–4).	19,641,900	1,382.902	21,024.802
944			VIV Naimmina inha akundankan			
30			XIV. Najwyższa izba obrachunkowa	155.000	1.000	156,000
31			XV. Etat emerytalny.	10 (20) 02		40.000
	1		Ogólny etat emerytalny administracyi cywilnej	13,690,000		13,690.000
	2		Wspólne emerytury cywilne	532.000 122.000		532.000 122.000
			Zostaje .	410.000		410.000
			Suma (Rozdział 31, Tytuły 1 i 2).	14.100.000		14,100.000
1	'					

				W	ydatl	ı i
Rozdział	Tytut	Paragraf	Wydatki państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
Ro	T	Pa		zł. w w	alucie austry	ackiej
			XVI. Zapomogi i uposażenia.	ne uzn		
32			A. Dla niektórych funduszów krajowych:			
			Karyntya	10.000		10.000
33			B. Przedsiębiorstwom komunikacyjnym:			
	- 1		Subwencye:			
			Lloyd austryacko-węgierski za kursa do Indyj wscho- dnich :			
			a) Subwencya mon. pap 372.000 zł. b) Zwrót opłat na Kanale Suez w złocie . 200.000 "	572,000		572.000
			111111111111111111111111111111111111111		- 1/	
	2		Kolei żytawsko-libereckiej w złocie	82.000		82.000
	3		Jako 4% zaliczka:			
			Kolei lwowsko-czerniowiecko-jaskiej w srebrze Kolei Franciszka Józefa		900.000 2,307.000	
			Kolei Franciszka Jozefa		5,966.000	
			Kolei koszycko-bogumińskiej		106.000	
			Kolei Karola Ludwika		630,000	630.000
			Północnej kolei morawsko-szląskiej " Kolei północno-zachodniej austryackiej . "		644,000 880.000	644.000 880.000
			W mon. pap.		430.000	
			Kolei łączącej połud. półn. niem w mon. pap. w srebrze		709.600	709.600
			rierwszej węgierganc. kolei:		0.00 0.00	0.00 0.00
			 a) Zaliczka z tytułu gwarancyi w srebrze b) Na niedobór ruchu " mon. pap. 		969.000 87.000	969.000 87.000
			Kolei zachodnio-węgierskiej:			
			a) Zaliczka z tytułu gwarancyi w srebrze		331,000	331,000
			Kolei vorarlberskiej:			
			 a) Zaliczka z tytułu gwarancyi w srebrze b) Na niedobór ruchu " mon.p. 	* * * * * *	678.000 95.000	67 8.000 9 5 .000
			Kolei Arcyksięcia Albrechta w srebrze		881.000	
			Kolei cesarzowej Elżbiety:			
Н			a) z Linz do Budweisu w srebrze		1,130.000	
			b) z Salzburga do Tyrolu " "		2,090.000	2,090.000
			Kolei morawskiej granicznej:		506 000	026 000
			 a) Zaliczka z tytułu gwarancyi , w srebrze b) Na niedobór ruchu w mon. pap. 		336. 000 60. 000	336. 000 60.0 00
			Spółce kolei państwa:			
			Sieć uzupełniająca w mon. pap.		900.000	900,000
	4		Strata na monecie:	654.000	20,129,600	20,783.600
			282,000 zł. w złocie po $18\%_0 = 50,760$ zł. $18,557,600$ " w srebrze " $1\%_0 = 185,576$ "		236. 336	236.336
			700			
			Suma (Rozdział 33, Tytuły 1-4).	654. 000	20,365.936	21,019.936

				W	ydati	k i
Rozdział	Tytul	Paragraf	Wydatki państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
Ro	Ty	Pa		zł. w	walucie austr	yackiej
34			C. Kilku funduszom indemnizacyjnym:			
	1 2 3 4		Zaliczki hezprocentowe: Dla Galicyi Dla Bukowiny Stała zapomoga roczna dla Krainy Zaliczki dla Krainy przynoszące odsetki po 5%	175.000	2,625.000 390.000 	2,625,000 390,000 175,000 64,000
			Suma (Rozdział 34, Tytuły 1—4).	175.000	3,079,000	3,254.000
			Razem (Rozdziały 32—34).	839.000	23,444.936	24,283.936
35			XVII. Dług państwa.			
	1		A. Odsetki od długu państwa	113 352 545		112 252 545
			Straciwszy z tego kwotę roczną przypadającą na kraje	110,000		113,002.070
			korony węgierskiej	30,171,761		30,171.761
			Zostaje.	83,180.784		83,180.784
	2		Strata na monecie		777.529	777.529
			Suma.	83,180,784	777.529	83,958.313
	3		B. Umorzenie długów	18,961.263		18,961.263
			Strąciwszy z tego kwotę roczną przypadającą na kraje korony węgierskiej w monecie brzęczącej, razem	150.000		150.000
			Zostaje.	18,811.263		18,811.263
	4		Strata na monecie		95.038	95.038
			Suma.	18,811.263	95.038	18,906.301
	5		C. Regulacya Dunaju.			
			Dodatek konkurencyjny na skarb przypadający	555.540		555.540
	6		D. Wyplaty terminowe.			
			W skutek uczestnictwa w pożyczce kolei południowej na budowę kolei żelaznych z Bielaku do Franzensfeste i St. Peter do Rjeki	762.047		762.047
	7		Strata na monecie licząc po 1%		7.620	7.620
			Suma.	762.047	7.620	769.667

		1 1		Wydat Nad-								
	Rozdział	Tytut	Paragraf	Wydatki państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma					
-	Roz	Ty	Par		zł. w	valucie austr	yackiej					
	35	8		E. Obligacye renty								
				królestw i krajów w Radzie państwa repre- zentowanych.								
		9		Odsetki 4-procentowe od obligacyj przynoszących odsetki w złocie, wolne od podatków	10,545.360	1,898.165	10,5 45 .360 1,898.165					
1				Suma.	10,545.360	1,898.165	12,443.525					
ł				F. Bony skarbowe.								
		10		Odsetki od bon skarbowych wolnych od podatków, wypuszczonych w obieg na zasadzie artykułu IX ustawy skarbowej na rok 1878 (Dz. u. p. Nr. 27) za sumę 20,600.000 zł., wykupić się mających d. 1 maja 1881 a przynoszących po 5%	1,030.000		1,030.000					
		11		Odsetki od hon skarbowych wolnych od podatków, wy- puszczonych w obieg na zasadzie ustawy z dnia 11 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 32) za sumę 10,000.000 zł., wykupić się mających dnia 1 lipca 1882 a przynoszą- cych po 5%.	500.000		500.000					
				Suma.	1,530.000		1,530.000					
۱				Razem (Rozdział 35, Tytuły 1-11).	115,384.494	2,778.352	118,163.346					
	36			XVIII. Zarząd długu państwa.								
I	30	1		Wydatki na zarząd nieustalonego długu wspólnego (70%)	225 000		902 000					
ı		2		Wydatki na zarząd nieustalonego długu niewspólnego			335.000 25.500					
I		3		Wydatki na zarząd długu ustalonego	406.200		470.200					
1				Suma (Rozdział 36, Tytuły 1–3).	766.700	64.000	830.700					
۱												

					W	ydat	k i
Rozdział		n.	Paragraf	Wydatki państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
Roz		Tytuk	Par		zł. w	walucie austr	yackiej
				Zestawienie.			
1				I. Dwór cesarski	4,650.000		4,650.000
2				II. Kancelarya gabinctowa Najjaśniejszego Pana	69.669		69.669
3				III. Rada państwa	665.305	800.000	1,465.305
4				łV. Trybunał państwa	22.000		22.000
5				V. Rada ministrów	852.970	5.650	858.620
6				VI. Suma na wydatki w sprawach wspólnych	132,802.046		132,802.046
7				VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych	15,621.540	1,514.533	17,136.073
8				VIII. Ministerstwo obrony krajowej	7,877.217	494.000	8,371.217
9				IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia	14,529.651	1,969.765	16,499.416
102	26			X. Ministerstwo skarbu	75,926.300	486.200	76,412.500
27				XI. Ministerstwo handlu	21,657.700	2,142.100	23,799.800
28				XII. Ministerstwo rolnictwa	9,452.470	1,065.750	10,518.220
29				XIII. Ministerstwo sprawiedliwości	19,641.900	1,382.902	21,024.802
30				XIV. Najwyższa tzba obrachunkowa	155.000	1.000	156.000
31				XV. Etat emerytalny	14,100.000		14,100.000
323	4			XVI. Zapomogi i uposaženia	839.000	23,444.936	24,283.936
35				XVII. Dług państwa	115,384.994	2,778.352	118,163.346
36				XVIII. Zarząd długu państwa	76 6.700	64.000	830.700
				Ogólna suma potrzeb .	435,002.862	36,160.788	471,163.650

Preliminarz państwa

na rok 1879 dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część druga. – Pokrycie.

				D	o c h o d	y
Rozdział	Tytul	Paragraf	Dochody państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
Ro	Ty	Pa		zł. w	walucie austr	vackiej
1			l. Dwór cesarski	• • • • •		
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaś. Pana			
3			III. Rada państwa			
4			lV. Trybunał państwa			
5			V. Rada ministrów	587,000		587.000
6	11		VI. Sprawy wspólne			
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych.			
	1 2 3 4 5		Dochód z dziennika ustaw państwa Administracya poszczególnych krajów Bezpieczeństwo publiczne Budowa dróg Budownictwo wodne	63,000 153,833 763,479 23,467 37,048		63.000 153.833 763.479 23.467 37.048
			Suma (Rozdział 7, Tytuły 1–5)	1,040.827		1,040.827
8	1		VIII. Ministerstwo obrony krajowej. Straż policyjna wojskowa	36.520		36.520
0			łX. Ministerstwo wyznań i oswiecenia.			
9			A. Dochody ogólne,			
	1 2 3 4		Muzeum sztuki i przemysłu	16.000 1.500 2.000 20		16.000 1.500 2.000 20
			Suma (Rozdział 9, Tytuły 1-4).	19.520		19.520

				D	o c h o d	l y
Rozdział	Tytul	Paragraf	Dochody państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
Ros	Ty	Pa		zł. w v	valucie austr	yackiej
			B. Wyznania.			
9	5		Wpływy funduszów religijnych:			
9	9		w paywy funduszow rengijnych:			
			a) Wpływy funduszów:			
		1	Austrya poniżej Anizy	677.732	819	678.551
		2 3	Austrya powyżej Anizy	166.382 8.847		166,382 8,847
		4	Tyrol	102.831		102.831
		5 6	Vorarlberg	393 211.011		393 211,011
		7	Karyntya	91.137		91.137
		8	Kraina	74.822 10.791	2.000	76.822 10.791
		10	Tryest	24.155	500	24.655
		11	Istrya	9.869 13.255		9.869 13.255
	-	12 13	Czechy	1,001.292	266	1,001.558
		14	Morawia i Szlask	644.441 419.707		644.441
		15 16	Galicya	24.664		419.707 24.664
		17	Bukowina	1.070		1.070
			Suma (Tytuł 5, §§. 1—17)	3,482,399	3,585	3,485.984
			(, , , , , , , , , , , , , , , , , , ,	,		0,00000
		18	b) Wpływy lasów i dóbr funduszowych.	412,000	2,100	414.100
			C (M.) > CC (10)	9.004.000	v 004	0.000.001
			Suma (Tyiuł 5, §§. 1-18).	3,894.399	5.685	3,900.084
	6		Fundacye i dopłaty na potrzeby religijne wyznania kato-			
			lickiego: Dodatki	11.495	1.123	12.618
			Dodatki	11.490	1.123	12.010
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 5 i 6).	3,905.894	6.808	3,912.702
			The second second second			
			C. Oświecenie.			
	7		Szkoły główne.			
		1	Uniwersytety	94.000		94.000
		2 3	Wydziały teologiczne	11.200		11.200
		4	Akademie techniczne Akademia rolnicza w Wiedniu	114.000 10.000		114.000
		5	Akademia sztuk pięknych w Wiedniu	5.200		5.200
			Suma (Tytul 7, §§. 1-5)	234.400		234.400
			5 ama (15tue 1, 55. 1-5) .			201.100
	8		Szkoły średnie.			
		1	Gymnazya i gymnazya realne	500.000	1,350	501.350
		2	Szkoły realne	192.000		193.226
			Suma (Tytuł 8, §§. 1 i 2) .	000 000	2.576	694,576
				692.000	7 15 7 15	IN UZ IN Z PE

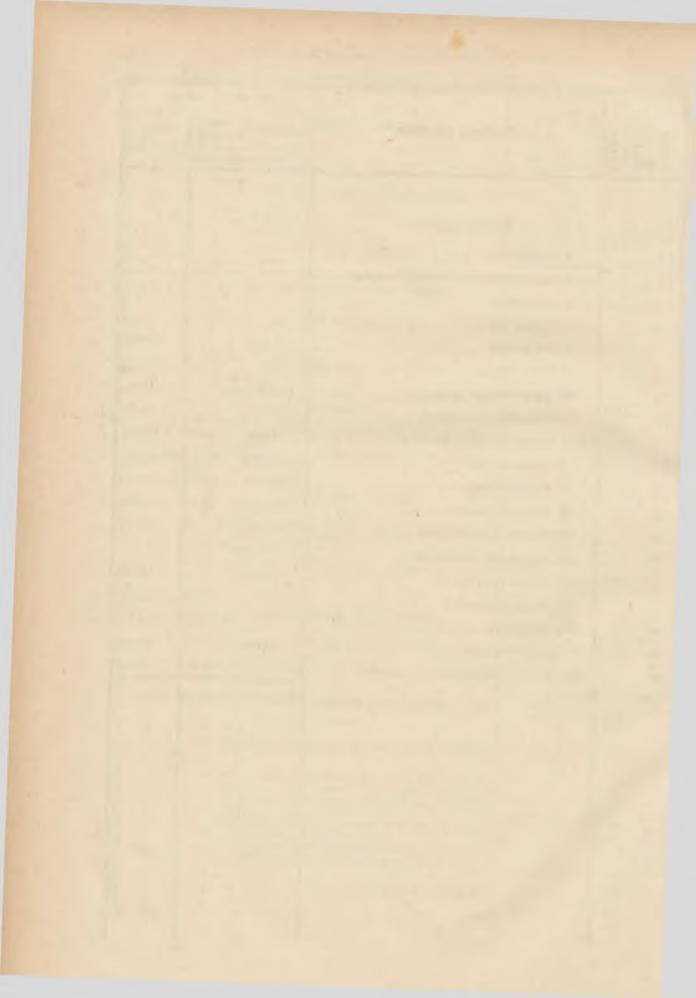
		-		D	o c h o d	У
Rozdział	Įn.	Paragraf	Dochody państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
Roz	Tytul	Par		z}. w v	valucie austry	/ackiej
9	9		Zakłady naukowe wyłączne.			
		-2345 6	Szkoły dla akuszerek Szkoła sztuk pięknych w Krakowie Szkoły rysunkowe Szkoła sztuk i rzemiósł w Wiedmu Szkoły rzemieślnicze Sprzedaż wzorów Szkoły marynarki	250 200 2.000 3.600 6.500 	1.500	250 200 2.000 3.600 8.000 10.700
			Suma (Tytuł 9, §§. 1–6).	23.250	1.500	24.750
	10	1 2	Szkoły początkowe. Seminarya nauczycielskie męskie i żeńskie	65.400 2.000		65.400 2.000
		4	Suma (Tytuł 10, §§. 1 i 2)			67.400
	11	ŧ	Fundacye i dopłaty: Dopłaty	1.800		1.800
	12	1 2	Fundusz naukowy: Wpływy funduszu Dochód za sprzedaży obligacyj Zwrócone pożyczki Dochody z lasów i dóbr	80.100	120,000 3,000	203.100
			Suma (Tytuł 12, §§. 1 i 2).	108.400		231.400
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 7-12).	1,127.250	127.076	2,254.326
			Ogolem (Rozdział 9, Tytuły 1-12).	5,052.664	133 884	5,186.548
10			X. Ministerstwo skarbu.			
	1 2		Zarząd finansów. Kierownictwo naczelne (z departamentami rachunkowemi i rachunków specyalnych)	3.500)	3.500
	3		cye skarbowe powiatowe, inspektorowie finansowi i urzędy do wymiaru opłat	35.9 00		35.900 1.800
	4 5 6 7 8		Kasy krajowe	2.500 50.000 4.800 20.000 1,446.000		2.500 50.000 4.800 20.000 1,446.000
			Suma (Rozdział 10, Tytuły 1-8).	1,564.500	,	1,564.500
11	1 2 3		Ogolna administracya kasowa. Dodatki z funduszów na koszta zarządu Wierzytelności należące się państwu Zwyżki funduszów sierocińskich łącznych i dochody z tych zwyżek Wpływy rozmaite		161.000	10.200
			Suma (Rozdział 11, Tytuły 1-4)		-	

				D	o e h o e	d y
Rozdział	Tytul	Paragraf	Dochody państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
Ro	Ty	Pa		zł. w	walucie austr	yackiej
12 13 14			Podatki stałe. Podatek gruntowy	36,900,000 23,650,000 9,050,000		36,900,000 23,650,000 9,050,000
15 16 17 18			Podatek dochodowy Podatek po 5% od dochodu z budynków wolnych od po- datku czynszowego Nalczytości z egzekucyi podatków Odsetki za zwłokę od podatków zaległych	19,500.000 1,300.000	263.000 417.000	19,500.000 1,300.000 263.000 417.000
			Suma (Rozdział 12—18).	90,400.000	680.000	91,080,000
19			Cto	21,450.000	2,519.000	23,969.000
			Podatki niestałe.			
20	1 2 3 4 5 6		Podatek konsumcyjny: Podatek od wódki Podatek od wina i moszczu Podatek od piwa Podatek od mięsa i bydła rzeźnego Podatek od cukru Podatek konsumcyjny od innych spożywanych przed-	9,000.000 3,900.000 22,000.000 4,667.000 18,500.000		9,000,000 3,900,000 22,000,000 4,667,000 18,500,000
	7 8 9 10 11		miotów	1,870,000 3,524,000 22,000 120,000 2,280,000		1,870.000 3,524.000 22.000 120.000 2,280.000 200.000
21	1 2		Suma (Rozdział 20, Tytuły 1-11) Sól: Dochody urzędów produkcyi	58.000 19,330.000		58.000 19,330.000 19,388.000
22	1 2		Tytoń: Dochody z sprzedaży w kraju	58.770.000 230.000		58,770.000 230.000
			Suma (Rozdział 22, Tytuły 1 i 2).	59,000.000		59,000.000
23			Stemple	17,240.000		17,240.000
24			Taxy i opłaty od czynności prawnych	31,960.000		31,960.000
25			Loterya	20,117.700		20,117.700
26			Myta	2,543.000		2,543.000
27			Cechowanie	145.000		145.000
			Suma (Rozdziały 20–27).	216,476.700		216,476.700
28			Dochody z własności państwa. Gmachy dykasteryalne	100.900		100,900

					D	o c h o d	y
	Rozdział	7n	Paragraf	Dochody państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
	Roz	Tytuk	Par		z∤. w	walucie aust	ryackiej
	29			Fiskalności i bezdziedziczności	130.000		130.000
	30			Drukarnia nadworna i rządowa w Wiedniu	1,250.000		1,250.000
ı	31			Pozostałości z sprzedanej nieruchomej własności państwa		7.000	7.000
	32			Mennictwo	256.700		256.700
ı				Razem (Rozdziały 10-32).	331,715.700	3,452.200	335,167.900
۱	33			. XI. Ministerstwo handlu.			
		1 2 3 4 5 6		Kierownictwo naczelne Służba miar i wag Służba portowa i zdrowotna morska Dochody pocztowe Zakład telegrafów Koleje żelazne państwa:	300.000 500.000 15,000.000 3,263.000		5.000 300.000 500.000 15,000,000 3,263.000
			1 2 3 4 5 6 7 8	Kolej istryjska " tarnowsko-leluchowska " z Siverichu do Spljetu z odnoga do Szebeniku " rakonicko-protiwińska " dniestrzańska " brunowsko-strasswalcheńska " podmokielska Dolno-austryackie koleje państwa:	120,000 300,000 80,000 370,000 350,000 70,000 110,416		120.000 300.000 80.000 370.000 350.000 70.000 130.291
			9	A. Kolej naddunajska	30.000 400.000 17.600 20,911.016		30.000 400.000 17 600 20,935.891
L	0.			XII. Ministerstwo rolnictwa.			
	34	1 2 3 4 5 6		Zakłady naukowe i do prób Kultura krajowa Nadzór i podniesienie kultury krajowej Władze górnicze Górnicze zakłady naukowe Opłaty wymiarowe i za pozwolenie poszukiwania ciał ko-	7,800 3,100 1,830 1,950 3,370		7.800 3.100 1.830 1.950 3.370
		7 8		palnych	240.000 146.050		240.000 146.050
			1 2	Ogiery rządowe	181,600 1.300		181.600
				Suma (Rozdział 34, Tytuł 1-8).	587.000		587.000
		9	1 2	Lasy i dobra rządowe: Dyrekcye lasów i dóbr	4.600 3,765.000	5.450	4.600 3,770.450
			1 2 3 4 5 6 7 8	Kierownictwo naczelne Zarząd górniczy w Kirbichlu Zarząd górniczy i hutniczy w Brixleggu Zarząd hutniczy w Cilli Dyrekcya górnicza w Idryi Tymczasowa dyrekcya górnicza w Brüx Dyrekcya gónicza w Przybramie Inne c. k. kopalnie	49.000 148.300 433.000 54.000 923.750 3,396.600 514.600	78,350	49.000 148.300 433.000 54.000 923.750 78.350 3,396.600 514.600
				Suma (Rozdział 34, Tytuły 9 i 10).	9,288.850	83.800	9,372.650
				Razem (Rozdział 34, Tytuły 1—10).	9,875.850	83.800	9,959.650

					D	o c h o d	у
	Rozdział	207	Paragraf	Dochody państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
	Roz	Tytul	Par		zł. w w	alucie austry	ackiej
	35			XIII. Ministerstwo sprawiedliwości.			
۱		1		Zarzad sprawiedliwości w krajach koronnych	11.174		11.174
H		2		Zakłady karne	603.000		603.000
				Suma (Rozdział 35, Tytuły 1 i 2) .	614.174		614.174
	36			XIV. Najwyższa izba obrachunkowa			
	37			XV. Etat emerytalny	43.400		43,400
					- 4		
	38			XVI. Zapomogi i uposażenia.			
		1		Dodatek gminy miasta Wiednia na budowę dworca kolei Franciszka Józefa, srebrem		25.313	25.313
		2 3		1 procentowe ażyo		253 50.000	253 50.000
		3		Suma (Rozdział 38, Tytuły 1-3).		75.566	75.566
	- 1						
1	39		7	XVII. Dług państwa.			
-		1		Dochód z sprzedaży obligacyj wydać się mających na		18 602 068	18 602 069
1		2		podstawie amortyzacyj		60.000	60.000
				Suma (Rozdział 39, Tytuły 1 i 2).		18,753.068	18,753.068
	40			XVIII. Zarząd długu państwa.			
		1		Dochody z należytości za blankiety do wymiany obliga- cyi długu państwa	19.000		19.000
		2		Dochód z formularzy do kwitów na procenta długu jedno- rakiego	600		600
b				Suma (Rozdział 40, Tytuły 1 i 2).	19.600		19.600
	41			XIX. Dochody z sprzedaży własności państwa.			
		1		Ceny kupna raty, odsetki i reszty należytości za przed- mioty sprzedane w skutek upoważnienia udzielonego			
	1	9		w poprzednich ustawach skarbowych lub innych oso- bnych		108.224	108,224
		3		dziczne i odkupienie uprawnień		16.986	16.986
-		3		Dochody z sprzedaży własności państwa na podstawie artykułu VII ustawy skarbowej na rok 1879		19.790	19.790
4			3	Suma (Rozdział 41, Tytuły 1-3).		145.000	145.000
			-				
		1	1		1		

				D	ochoc	l y
Rozdział	Įm;	Paragraf	Dochody państwa	Zwyczajne	Nad- zwyczajne	Suma
Roz	Tytul	Par		zł. w	walucie aust	ryackiej
			Zestawienie.			
2			Dwór cesarski			
3			III. Rada państwa			
4			IV. Trybunał państwa			
5			V. Rada ministrów			
6			VI. Sprawy wspólne			
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych			
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej	36.520		36.520
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia	5,052.664	133.884	5,186.548
10—32			X. Ministerstwo skarbu	331,715.700	3,452 200	335,167.900
33			XI. Ministerstwo bandiu	20,911.016	24.873	20,935.891
34			XII. Ministerstwo rolnietwa	9,873.850	83,800	9,959.650
35			XIII. Ministerstwo sprawiedliwości	614.174		614.174
36			XIV. Najwyższa izba obrachunkowa			
37			XV. Etat emerytainy	43.400		43.400
38			XVI. Zapomogi i uposaženia		75.566	75.566
39			XVII. Dług państwa		18,753.068	18,753.068
1 40			XVIII. Zarząd długu państwa			1
41			XIX. Dochody z sprzedaży własności państwa		145.000	145,000
			Ogólna suma pokrycia .	369,896.751	22,668.393	392,565.144
(Pelnic	-3 \	ı			56	

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXIX. – Wydana i rozesłana dnia 28 maja 1879.

69.

Ustawa z dnia 30 marca 1879,

Za zgoda obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, ażeby Spółce akcyjnej: "C. k. uprzyw. kolej graniczna morawska" udzielił na spłacenie kuponu od obligacyj z prawem pierwszeństwa w roku 1879 zaliczkę w sumie aż do 75.000 zł. wal. austr. srebrem obciążoną odsetkami po 5 od sta.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia. Wykonanie jej porucza się Ministrom handlu i skarbu.

Wiedeń, dnia 21 kwietnia 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

Chlumecky r. w.

Pretis r. w.

70.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia z dnia 7 maja 1879,

tyczące się kwoty szkolnego w szkołach średnich rządowych.

Na zasadzie §fu 3go ustawy z dnia 9 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 46) zmienia się przepis zawarty w §fie 4tym rozporządzenia kierownika ministerstwa wyznań i oświecenia z dnia 19 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 63), tyczącego się

(Polnisch.)

wal

kwoty szkolnego w szkolach średnich rządowych w Wiedniu w ten sposób, że szkolne to, od początku roku szkolnego 1879/80 wynosić ma w czterech klasach niższych trzydzieści (30) złotych, w czterech zaś klasach wyżzych czterdzieści (40) złotych.

Stremayr r. w.

71.

Obwieszczenie Ministra handlu z dnia 7 maja 1879,

o unieważnieniu koncesyi z dnia 6 października 1872 (Dz. u. p. Nr. 158) na kolej żelazną z Opawy do przesmyku nad Włażem.

Na zasadzie najwyższego upoważnienia z dnia 11 lutego 1874 podaje się do wiadomości, że koncesya nadana dokumentem z dnia 6 października 1872 (Dz. u. p. Nr. 158) Spółce akcyjnej "kolei centralnej morawsko-szląskiej" na wy budowanie i eksploatowanie kolei żelaznej parowej z Opawy na Nowy Jiczyn do granicy morawsko-węgierskiej przy przesmyku nad Włażem ku Tręczynowi straciła moc swoję, ponieważ nie zrobiono z niej użytku.

Chlumecky r. w.

72.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 9 maja 1879,

o zmianie kilku przepisów koncesyi c. k. uprzyw. kolei żelaznej leobeńsko-vordernberskiej.

Odmiennie od art. 8go dokumentu koncesyjnego z dnia 8 lipca 1869 (Dz. u. p. Nr. 136) dla c. k. uprzyw. leobensko-vordernberskiej kolei żelaznej, zaprowadzają się od dnia 1 lipca 1879 na zasadzie ustawy z dnia 15 lipca 1877 (Dz. u. p. Nr. 64) o taryfach maksymalnych dla przewozu osób na kolejach żelaznych, jakoteż w skutek najwyższego upoważnienia, w miejsce przepisów tyczących się przewozu osób, następujące prawidła:

1. Dla przewozu osób ustanawia się następującą taryfę najwyższą:

																		oq	osoby	i kilometr.	a :
dla	a 1	klasy									4		٠			a			4.8	centa,	
27	Π	27					٠			٠		٠				٠	٠		3.6	75	
27	III	77				4								٠	,	٠			$2 \cdot 4$	27	
lutv	aust	ryacki	ei :	w	sre	br	ze.														

2. Dla pociągów pospiesznych kwoty taryfowe te podwyższone być mogą o 20 od sta, jeżeli te składają się nie tylko z wagonów I klasy i jeżeli średnia chyżość tych pociągów (razem z zatrzymaniem się na stacyach) na tych częściach kolei, gdzie niema wzniesień po 15 na tysiąc i większych, wynosi najmnie 37 kilometrów, na częściach zaś kolei, gdzie są wzniesienia po 15 aż do 25 włącznie na tysiąc, najmniej 24 kilometry na godzinę.

Na częściach kolei z większemi jeszcze wzniesieniami, chyżość pociągów po-

spiesznych oznaczy ministerstwo handlu.

3. Dla pociągów mieszanych taryfy powyższe zniżyć należy o 20 od sta. Wyjatki od tego, dozwolone jedynie na tych częściach kolei, na których tylko mieszane pociągi sa w ruchu, wymagają wyraźnego pozwolenia c. k. minister stwa handlu.

4. Gdyby okazalo się jednak potrzebnem jeszcze większe zniżenie a gdyby w tym przypadku Spółka nie mogła zgodzić się na odpowiednie zmniejszenie ceny w wagonach III klasy, obowiązana jest zaprowadzić na żądanie c. k. ministerstwa handlu na częściach kolei, które ministerstwo wskaże, IV klasę (dla stojących) z ceną taryfową po 1.5 centa waluty austryackiej w srebrze od osoby i kilometra.

5. Na jednej i tej samej linii, w tym samym kierunku i pod temi samemi warunkami, ogólne koszta przewozu do stacyi bliżej leżącej nie mogą być wię-

ksze niż do odleglejszej.

6. We względzie taryf do przewozu pakunków, powozów i zwierzat żywych w związku z przewozem osób, jakoteż we względzie wszelkich postanowień podrzędnych, tyczących się przewozu osób, stanowić będzie tylko c. k. ministerstwo handlu po wysłuchaniu Spółki. Na każdą kartę podróżną całą, wyznacza się bezplatny ciężar pakunku w ilości 25 kilogramów, na każde półkarty w ilości 12 kilogramów.

7. Do obliczenia cen kart podróżnych, jakoteż transportu rzeczy, przewożonych w związku z przewozem osób, wzięta być może za podstawę, na częściach kolei z wzniesieniem po 15 na tysiąc i większem, 1½ razowa długość pomienio-

nych mocnych wzniesień i spadków.

Za podstawe do obliczenia długości taryfowych brać należy odległości od środka do środka budynków zajazdowych na stacyach obliczone przez c. k. In-

spekcya naczelna kolei żelaznych austryackich.

8. Wszelkie nowe taryfy przewozu osobowego, jakoteż wszelkie uchylenia lub zmiany taryf już istniejących, obowiązana jest Spółka podać do wiadomości publicznej stosownie do rozporządzeń c. k. ministerstwa handlu przynajmniej na 14 dni przed zaprowadzeniem tychże postanowień taryfowych.

9. Postanowienia powyższe nie naruszają przepisów tyczacych się prze-

wozu wojskowych.

Chlumecky r. w.

73.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 11 maja 1879.

tyczące się przyłączenia terytoryum Spizzy do okręgu kapitanatu portowego i zdrowotnego meliińskiego.

Okrąg Spizzy, wcielony mocą ustawy z dnia 15 kwietnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 59) do królestwa dalmackiego, przyłącza się na zasadzie tejże ustawy we względzie spraw tyczących się administracyi portowej i zdrowotnej do kapitanatu portowego i zdrowotnego meliińskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy jednocześnie z rzeczoną ustawą.

74.

Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości i skarbu tudzież najwyższej Izby obrachunkowej z d. 14 maja 1879.

upoważniające urząd depozytowy Sądu cywilnego wiedeńskiego do starania się o nowe kupony do papierów publicznych, znajdujących się w zachowaniu sądowem.

Ministerstwa sprawiedliwości i skarbu, tudzież najwyższa Izba obrachunkowa upoważniają urząd depozytowy Sądu cywilnego wiedeńskiego, ażeby na zadanie strony sądownie uprawnionej do pobierania kuponów odsetkowych, zlecił czynnikom urzędu depozytowego wystaranie się o nowe arkusze kuponów, jeżel kasa, wydająca nowe arkusze kuponów, znajduje się w Wiedniu lub na jednem z przedmieść Wiednia.

Za prezesa:

Glaser r. w.

Pretis r. w.

Fellner r. w.

75.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 26 maja 1879.

ustanawiające do opodatkowania cukru burakowego w kampanii 1879 80 skale wydajności dziennej przyrządów do wytłaczania soku opodatkować się mających a oraz miarę rękojmi na zabezpieczenie dopłat do podatku od cukru na wypadek ich potrzeby.

W porozumieniu z król. wegierskiem ministerstwem skarbu rozporządza się na zasadzie §. 2 l. 2 ustawy z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 71):

1. Do opodatkowania cukru burakowego w kampanii 1879/80 wydajność dzienna naczyń dyfuzyjnych w baterye połączonych, jakoteż pras do soku, opodatkować się mająca, wymierzana będzie znowu podług przepisów rozporządzenia z dnia 28 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 80), jednak w stosunku tysiąc ośmset (1800) kilogramów buraków świeżych na hektolitr dla naczyń dyfuzyjnych a o czterdzieści (40) od sta więcej dla pras wszelkiego rodzaju.

2. Ułamki cetnara metrycznego wagi buraków, obliczonej jako dzienna wy-

dajność cukrowni, mogą być opuszczane przy wymierzaniu podatku.

Nadto stanowi się w porozumieniu z kr. węgierskiem ministerstwem skarbu na zasadzie §fu 2go l. 3 ustawy z dnia 27 czerwca 1878, że na rachunek dopłaty, którą przedsiębiorcy cukrowni przetwarzających buraki, ryczałtowo opodatkowanych, złożyć są obowiązani, gdyby czysty dochód z podatku od cukru w wspólnym austryacko-węgierskim okręgu cłowym nie przyniósł w kampanii 1879/80 oczekiwanej sumy 6.500.000 zł. każdy z tych przedsiębiorców zabezpieczyć ma dwadzieścia pięć (25) od sta sumy ryczałtowej, przypadającej na jego cukrownią za 120 dni ruchu.

Pretis r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXX. — Wydana i rozesłana dnia 10 czerwca 1879.

76.

Rozporządzenie Ministrów sprawiedliwości i skarbu z dnia 14 maja 1879,

tyczące się władzy urzędów podatkowych do prowadzenia egzekucyi na realnościach, celem ściągnięcia zaległych opłat od aktów prawniczych, dokumentów, pism i czynności urzędowych.

Przepisy rozporządzenia Ministrów sprawiedliwości i skarbu z dnia 24 kwietnia 1871 (Dz. u. p. Nr. 50), tyczącego się władzy urzędów podatkowych do prowadzenia egzekucyi na realnościach w celu ściągnięcia zaległości podatkowych, rozciągają się także na przypadki ściągnięcia zaległych opłat od aktów prawniczych, dokumentów, pism i czynności urzędowych.

Glaser r. w.

Pretis r. w.

77.

Ustawa z dnia 20 maja 1879,

o ustanowieniu powiernictwa pieniężnego imienia Fryderyka hrabiego Thun-Hohensteina.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowię co następuje:

Na podstawie wspólnego podania Fryderyka hrabiego Thun-Hohensteina i jego synowca Zdenka hrabiego Thun-Hohensteina, tudzież stosownie do dokumentu fundacyjnego, przez pierwszego z nich wygotowanego w Pradze dnia 3 kwietnia 1877 a legalizacya notaryalna opatrzonego w Deczynie dnia 4 września 1878, który w całej osnowie ponizej jest zamieszczony /., pozwala się, aby z sumy 600.000 zł. wal. austr., przeznaczonej przez osobe, która dokument ten wygotowała, utworzone zostało powiernictwo pieniężne imienia Fryderyka hrabiego Thun-Hohensteina na rzecz męskich prawych potomków zmarłego Francisco

(Polnisch)

ciszka hrabiego Thun-Hohensteina, ojca rzeczonego Zdenka hrabiego Thun-Hohensteina.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia, wykonanie zaś jej poleca się Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 20 maja 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

Glaser r. w.

Dokument fundacyjny

powiernictwa pieniężnego imienia Fryderyka br. Thun-Hohensteina.

Ja Fryderyk hrabia Thun-Hohenstein, Jego cesarskiej i królewskiej Mości rzeczywisty radca tajny i podkomorzy, przeznaczam sume 600.000 zl. wal. austr., wyraźnie sześć set tysiecy złotych wal. austr. na kapitał powierniczy imienia Fryderyka hrabiego Thun-Hohensteina, który potomkowie ślubni plci meskiej mojego brata Franciszka hrabiego Thun-Hohensteina, zmarłego w Pradze dnia 22 listopada 1870, dziedziczyć mają podług zasad pierworodztwa zgodnie z następującemi postanowieniami:

1. Na pierwszego nabywce i posiadacza tego powiernictwa powołuje mojego synowca Zdenka hrabiego Thun-Hohensteina, c. k. adjunkta Sadu powiatowego w Lipie Czeskiej, pierworodnego syna rzeczonego brata mojego

Franciszka hrabiego Thun-Hohensteina.

2. Stosownie do zasad pierworodztwa, po tym moim synowcu, Zdenku hrabi Thun-Hohensteinie, nastąpić ma jego syn pierworodny ślubny a po tym pierworodnym synu ślubnym znowu syn jego pierworodny ślubny i tak zawsze, po każdym posiadaczu powiernictwa, syn jego pierworodny ślubny, w razie zaś zejścia pierworodnego syna ślubnego posiadacza powiernictwa, pierworodny ślubny syn zmarłego poprzednio pierworodnego ślubnego syna posiadacza

powiernictwa.

3. Gdyby w linii przerzeczonego synowca mego Zdenka hrabiego Thun-Hohensteina nie było potomka ślubnego płci meskiej uprawnionego do następstwa, powiernictwo przejść ma na jego brata, Franciszka hrabiego Thun-Hohensteina c. k. koncypienta rządu krajowego w Salcburgu, drugiego z kolesyna wzmiankowanego brata mojego Franciszka hrabiego Thun-Hohensteina, a w razie gdyby ten mój synowiec, Franciszek hrabia Thun-Hohenstein nie żył wtedy, gdy linia mojego synowca, Zdenka hrabiego Thun-Hohensteina, wygaśnie, na potomków ślubnych płci meskiej mojego przerzeczonego synowca Franciszka hrabiego Thun-Hohensteina podług zasad pierworodztwa.

4. Gdyby także w linii wzmiankowanego synowca mego Zdenka hrabiego Thun-Hohensteina nie było potomka ślubnego płci meskiej, uprawnionego do następstwa, powiernictwo przejść ma na jego brata, Leona hrabiego Thun-Hohensteina, c. k. porucznika w Józefowie, trzeciego z rzedu syna przerzeczonego brata mojego, Franciszka hrabiego Thun-Hohensteina, w razie zaś, gdyby ten mój synowiec Leon hrabia Thun-Hohenstein nie żył już wtedy,

gdy linie synowców moich Zdenka i Franciszka hrabiów Thun-Hohensteinów wygasna, na potomków ślubnych płci męskiej mojego przerzeczonego synowca Leona hrabiego Thun-Hohensteina podlug zasad pierworodztwa.

- 5. Gdyby nie było ślubnego potomka plei meskiej uprawnionego do nastepstwa takze w linii mojego przerzeczonego synowca Leona hrabiego Thun-Hohensteina, powiernictwo przejść ma na mojego drugiego z rzędu syna, Edwarda hrabiego Thun - Hohensteina a z niego na jego potomków ślubnych plci meskiej, po wygaśnieciu linii tego mojego syna Edwarda hrabiego Thun-Hohensteina na jego brata, Jarosława hrabiego Thun-Hohensteina, trzeciego z rzędu syna mojego a z niego na jego potomków ślubnych płci męskiej, po wygaśnieciu linii tego mojego syna, Jarosława hrabiego Thun-Hohensteina, na mojego pierworodnego syna Franciszka hrabiego Thun-Hohensteina a z niego na jego slubnych potomków płci meskiej podług zasad pierworodztwa.
- 6. Gdyby wygasła także linia mojego przerzeczonego najstarszego syna Franciszka hrabiego Thun-Hohensteina, kapital powierniczy w mowie bedacy, spaść ma na Najjaśniejszą rodzinę cesarską austryacką a Najjaśniejszy cesarz austryacki, który panować będzie w czasie wygaśniecia linii, w niniejszym ustepie wzmiankowanej, rozrzadzi nia dowolnie i nieograniczenie.

7. Od następstwa na powiernictwo przezemnie ustanowione wykluczeni sa:

a) duchowni, którzy otrzymali większe święcenia;

b) zakonnicy, jakoteż kawalerowie zakonu niemieckiego i zakonu Johannitów,

którzy uczynili uroczysty ślub bezżenności;

c) ci, którzy z powodu szaleństwa, oblakania lub niedolestwa umysłowego, albo też z powodu marnotrawstwa, oddani zostali pod kuratele, dopóki zostaja w kurateli;

d) ci, do których majatku otwarto kryde, dopóki nie będzie uchylona:

e) ci, którzy przez sad monarchyi austryacko-węgierskiej zostali prawomocnie skazani za zbrodnie zdrady głównej lub za zbrodnie rozruchu;

f) ci, którzy na mocy ustaw wówczas obowiązujących wykluczeni beda od

prawa nabywania majatku.

Gdy w skutek jednego z tych powodów wykluczających powiernictwo dostanie się najbliższemu oczekiwaczowi, wykluczony nie ma już prawa upominać się o powiernictwo, chociażby ten lub ów powód wykluczający został uchylony.

8. Powody, które na zasadzie powyższego siódmego ustępu, lit. a), b) i e) wykluczają od następstwa na powiernictwo, pozbawiają tego, który już posiada powiernictwo, prawa posiadania go nadal, jeżeli co do jego osoby zajda po obje-

ciu powiernictwa.

Jeżeli jedna z okoliczności wzmiankowanych w poprzedzającym siódmym ustepie lit. c), d) i f) zajdzie co do osoby, która już posiada powiernictwo, służace jej prawa wykonywać będzie kurator lub zawiadowca upadłości, dopóki osoba ta zostaje w kurateli i dopóki trwa upadlość lub niezdolność do nabywania

majatku.

9. Ten z moich przerzeczonych synowców hrabiów Thun-Hohenstein ó w Zdenko, Franciszek i Leon, jakoteż ten spadkobierca jednego z tych moich synowców, któryby za mego życia albo po śmierci, czy to mojej, czy też jednego z moich zstepnych, dochodził drogą skargi następstwa na drugie deczyńskie powiernictwo rzeczowe hrabiów Thunów, ustanowione dokumentem fundacyjnym ddo. Wiedeń dnia 5 lutego 1671, albo po śmierci czy to mojej, czy też którego

z moich zstepnych, podał oświadczenie przyjecia spadku przerzeczonego drugiego deczyńskiego powiernictwa rzeczowego hrabiów Thunów, wykluczony będzie od następstwa na powiernictwo, dokumentem niniejszym ustanowione, a w razie, gdyby już je posiadał, od prawa dalszego posiadania, chociażby sadownie oświadczył, że od podanej skargi odstępuje, albo że podane oświadczenie przyjęcia spadku cofa, albo chociażby sad odrzucił prawomocnie tyczącą się tego

skargę lub oświadczenie przyjęcia spadku.

10. Gdyby przerzeczone drugie deczyńskie powiernictwo rzeczowe hrabiów Thunów, jednemu z moich wzmiankowanych synowców Zdenkowi, Franciszkowi i Leonowi hrabiom Thun-Hohensteinom albo zstępnemu jednego z tych moich synowców przyznane zostało prawomocnie wyrokiem wydanym w procesie prowadzonym przeciw mnie lub jednemu z moich zstępnych, albo gdyby w mowie będace drugie deczyńskie powiernictwo rzeczowe hrabiów Thunów przysądzone zostało prawomocnie jednemu z moich wzmiankowanych synowców Zdenkowi, Franciszkowi lub Leonowi hrabiom Thun-Hohensteinom, albo zstępnemu jednego z tych moich synowców, na podstawie oświadczenia przyjęcia spadku podanego za życia jednego z moich zstępnych, natenczas powiernictwo pieniężne, dokumentem niniejszym ustanowione, przechodzi na mego pierworodnego syna Franciszka hr. Thun-Hohensteina, z niego na jego potomków ślubnych płci męskiej a w braku tychże na innych moich zstępnych, wzmiankowanych w piątym ustępie.

11. Po uzyskaniu pozwolenia zabezpiecze powiernictwo, które niniejszym

dokumentem ustanawiam, w sposób następujący:

a) kwotę częściowa 200.000 zł. wal. austr., wyraźnie: dwieście tysięcy złotych wal. austr. w gotówce złożę w c. k. Sądzie krajowym w Pradze, jako Władzy czuwającej nad powiernictwami, który zarządzi stósownie do ustaw obo

wiazujacych korzystne umieszczenie tej kwoty częściowej;

b) od pozostalej kwoty 400.000 zł. wal. austr., wyraźnie: ezterysta tysięcy zlotych wal. austr. zobowiazuję się płacić odsetki po pięć od sta rocznie bez odeiągania w ratach ćwierćrocznych z dołu, poddając się skutkom §fu 195 patentu cesarskiego z dnia 9 sierpnia 1854 (Dz. u. p. Nr. 208), kapitał zaś spłacić po dziewięciu latach za półrocznem wypowiedzeniem, obu stronom dozwolonem i zabezpieczyć hipoteką zbiorową na moich dobrach Wielki Zdyków (księga główna hipoteczna lit P, tom II, fol. 233) po pozycyi 79 z prawem pierwszeństwa przed nią i na moich dobrach Peruc z Telecem i Czernochowem (księga główna hipoteczna lit. P, tom II, fol. 181) po pozycyi 26 a względnie 19; na moich dobrach Sławietyn (księga główna hipoteczna lit. S, tom XIII, fol. 157) po pozycyi 25; na moich dobrach Wrbiczany (księga główna hipoteczna lit. W, tom XIX, fol. 321) po pozycyi 4; na moim domu Nr. C 214/III w Pradze (księga główna hipoteczna lit. G, tom XXII, fol. 209) po pozycyi 4; i na moim domu Nr. C 193/III w Pradze (księga główna hipoteczna lit. G, tom XXII, fol. 113) po pozycyi 5.

Przeto też pozwalam, aby na mocy tego dokumentu fundacyjnego powiernictwa, dla kapitalu w sumie 400.000 zł. wal. austr., który na powiernictwo niniejszem ustanowione przeznaczam, odsetki po pieć od sta rocznie bez odciągania przynoszącego, w razie regularnej wyplaty odsetków [§. 195 patentu cesarskiego z dnia 9 sierpnia 1854 (Dz. u. p. Nr. 208)] przez lat dziewieć niewypowiadalnego a po upływie tych lat dziewieciu, za wypowiedzeniem półrocznem, obu stronom dozwolonem, płatnego, prawo zastawu zabezpieczone zostało hipo-

teka zbiorowa na moich dobrach i domach powyżej wzmiankowanych, z zachowaniem stopnia hipoteki tamże podanego.

Pozwolenie do wszelkiej zmiany w ulokowaniu rzeczonego kapitału powierniczego w sumie 600.000 zł. wal. austr. dawać będzie Władza czuwająca nad

powiernictwami, stosując się do obowiązujących ustaw.

12. Czy i w jakim wymiarze kapitał, dokumentem niniejszym na powiernictwo przeznaczony, może być zadłużony lub podniesiony, oceniać się będzie podlug ustaw, które obowiązują lub będą obowiązywać.

Praga, 3 kwietnia 1877.

(L. S.) Fryderyk hrabia Thun-llohenstein r. w.

L. dz. podaw. 10598.

Potwierdzam niniejszem, że Jego Ekscelencya Fryderyk hrabia Thun-Hohenstein, Jego c. k. Apostolskiej Mości rzeczywisty radca tajny i podkomorzy, właściciel dóbr itd. itd. itd. z Deczyna, znany mi osobiście, uznał dziś w mojej obecności podpis powyższy za swój własnoręczny.

Deczyn, dnia czwartego września 18siedmdziesiat ósmego.

(L. S.) J. Max r. w.

78.

Ustawa z dnia 20 maja 1879,

pozwalająca na połączenie realności Albigowa, Wysoka i Kraczkowa albigowska z powiernictwem łańcuckiem hrabiów Potockich w Galicyi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Pozwala się, aby na podstawie oświadczenia przez hrabiego Alfreda Józefa Potockiego uczynionego a we Lwowie pod dniem 2 marca 1878 notaryalnie uwierzytelnionego, realności wolnodziedziczne do niego należące, Albigowa, Wysoka i Kraczkowa albigowska nabyte zostały na rzecz powiernictwa łańcuckiego hrabiów Potockich w Galicyi i aby rzeczone realności wcielono do tego powiernictwa za odstąpieniem kwoty, odpowiadającej wartości szacunkowej rzeczonych realności z kapitału indemnizacyjnego, który z tytułu wyswobodzenia gruntów przyłączono do niego jako kapitał zastępczy powiernictwa.

§. 2.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi sprawiedliwości. Wiedeń, dnia 20 maja 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

79.

Ustawa z dnia 26 maja 1879,

o stosowaniu do Sfu 5go ustawy z dnia 6 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 42) tyczącej się ochrony tajemnicy listów i pism, do przypadków odrażania listów.

Dla usunięcia watpliwości co do stosowania §fu 5go ustawy z dnia 6 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 42) tyczącej się ochrony tajemnicy listów i pism do przypadków odrażania listów, postanowiłem i stanowię za zgodą obu Izb Rady państwa co następuje:

§. 1.

Przepis §fu 5go ustawy z dnia 6 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 42) o ochronie tajemnicy listów i pism, według którego wzmiankowana ustawa o ochronie tajemnicy listów i pism nie narusza w niczem tych przepisów ustawy o postępowaniu karnem, regulaminu poczty listowej i ustawy o upadłościach, w których ustanowione są wyjątki od zakazu otwierania listów, gdy dobro publiczne koniecznie tego wymaga i które przeto zatrzymują moc obowiązującą — rozciąga się także na te przepisy ustawowe, które nakazują otwieranie listów wylącznie dla ich odrażenia, gdy się rozszerzają choroby zaraźliwe.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia. Schönbrunn, dnia 26 maja 1878.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

Glaser r. w.

80.

Ustawa z dnia 27 maja 1879,

o uwolnieniu fundacyj, ustanowionych z powodu dwudziestej piątej rocznicy Moich zaślubin, od stępli i opłat.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykul I.

Fundacye szkolne i dobroczynne, ustanowione z powodu dwudziestej piątej rocznicy Moich zaślubin, uwalniają się od stępli i opłat bezpośrednich, przypadających podług pozycyi 96 a) i b) taryfy, dołączonej do ustawy z dnia 13 grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej, nabywającej mocy od dnia ogłoszenia, poleca się Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 27 maja 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

Pretis r. w.

81.

Ustawa z dnia 27 maja 1879,

o sprzedaży nieruchomej własności państwa.

Za zgoda obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

1. Upoważnia się Ministra skarbu:

a) aby grunt skarbowy w Tryeście na placu rybim położony, 12 arów 59 metrów kwadratowych powierzchni majacy, odstapił droga zamiany gminie miejskiej, tudzież aby

b) w razie przestawienia zabudowań namiestnictwa w Tryeście odstapił bezpłatnie gminie grunt, który obecnie jest zabudowany, mający 68 metrów kwa-

dratowych powierzchni.

2. Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi skarbu. Schönbrunn, dnia 27 maja 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

Pretis r. w.

82.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z duia 30 maja 1879, wydane w porozumieniu z ministerstwem wyznań i oświecenia,

zawierające nowe przepisy o przyjmowaniu praktykantów do służby budowniczej rządowej otrzymywaniu w niej posady płatnej i egzaminie do służby budowniczej rządowej.

Ażeby przepisy, tyczące się przyjmowania praktykantów do służby budowniczej rządowej, otrzymania w niej posady płatnej i egzaminu do służby budowniczej rządowej, pogodzić z nową organizacyą szkół technicznych, tudzież z przepisami o świadectwach i egzaminach, ministerstwo spraw wewnetrznych, w porozumieniu z ministerstwem wyznań i oświecenia, wydaje w skutek Najwyższego upoważnienia z dnia 18 maja 1879 następujące przepisy, które nabywają mocy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

A. O przyjmowaniu do służby budowniczej rządowej.

§. 1.

Przyjmować praktykantów do służby budowniczej rządowej upoważnione są Władze administracyjne krajowe.

Kandydaci podawać mają prośby wprost do nich.

§. 2.

Kto chce być przyjętym na praktykanta budowniczego udowodnić ma:

a) Prawo należenia do jednej z gmin królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

b) Zdatność fizyczną do uciążliwości służby budowniczej, potwierdzoną świa-

dectwem lekarskiem.

c) Nieskazitelne prowadzenie się.

d) Biegłość w mówieniu i pisaniu po niemiecku, jakoteż w języku tego kraju koronnego, w którym chce być przyjęty.

Znajomość kilku języków daje prawo do szczególnych względów.

e) Kandydat winien nadto udowodnić, że w akademii technicznej krajowej zdał z pomyślnym skutkiem drugi egzamin rządowy lub dyplomowy z inżynieryi lub architektury.

§. 3.

Wyjatkowe przyjmowanie kandydatów, którzy nie mogą złożyć dowodu przepisanego w Sfie 2, lit. e), orzekanie, czy mają poddać się egzaminowi teoretyczno-praktycznemu dla udowodnienia wykształcenia technicznego i stanowienie, w jaki sposób odbyć się ma ten egzamin, który zdać należy przed jedną z komisyj egzaminacyjnych, istniejących w szkołach głównych technicznych, zostawia się ministerstwu spraw wewnętrznych, które w tym względzie porozumieć się ma z ministerstwem wyznań i oświecenia.

§. 4.

Praktykanci budowniczy mają być przez rok na próbie, poczem, jeżeli praktyka ich okaże się całkiem zadawalniającą, przypuszczeni będą do przysięgi na c. k. urzędników.

B. O otrzymaniu posady platnej w służbie budowniczej rządowej.

§. 5.

Uzyskanie posady adjunkta budowniczego lub innej wyższej w służbie budowniczej rządowej zależy od skutku złożenia egzaminu do służby budowniczej rządowej.

§. 6.

W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, ministerstwo spraw wewnętrznych uwolnić może kandydata od egzaminu do służby budowniczej rządowej.

C. O egzaminie do służby budowniczej rządowej.

§. 7.

Egzamina do służby budowniczej rządowej odbywać się będą zwyczajnie

raz na rok w zimie u Władz administracyjnych krajowych.

Do tego celu ustanowiona będzie w każdej Władzy administracyjnej krajowej komisya egzaminacyjna, składająca się z trzech rządowych urzędników budownictwa przez naczelnika krajowego wyznaczonych, której przewodniczy urzędnik mający najwyższą rangę.

§. 8.

Kandydaci do egzaminu wnieść powinni w czasie właściwym prośbę na piśmie do Władzy przelożonej.

§. 9.

Każdy praktykant przyjęty do slużby budowniczej rządowej po zaprowadzeniu niniejszego rozporządzenia, obowiązany jest pod utratą służby zdać egzamin do służby budowniczej rządowej w przeciągu trzech lat, licząc od dnia wstąpienia. Aby jednak być przypuszczonym do egzaminu, trzeba najmniej rok pracować jako praktykant budowniczy.

§. 10.

Egzamin do služby budowniezej rządowej polega na wybadaniu, o ile kandydat podezas praktyki (§. 9) obznajmił się z najważniejszemi ustawami i przepisami, tyczącemi się służby budowniczej rządowej.

Egzamin odbywa się ustnie i pisemnie i żądać należy od kandydata pisemnej

odpowiedzi na trzy pytania.

§. 11.

Egzamin ustny odbyć należy z każdym kandydatem osobno; każdemu urzędnikowi i praktykantowi budowniczemu wolno być temu obecnym.

§. 12.

Jak długo ma trwać egzamin ustny, stanowi komisya egzaminacyjna, wybór pytań ustnych zostawia się egzaminatorom.

§. 13.

Pisemną odpowiedź na pytania wygotować ma kandydat w lokalu do egzaminów wyznaczonym, pod dozorem urzędowym, nie używając książek i skryptów, zawsze w godzinach urzędowych, a nad rozwiązaniem pisemnie każdego z zadanych pytań, pozwolić mu należy pracować sześć godzin.

S. 14.

Spisać trzeba wywód słowny wyniku i całego przebiegu egzaminu, o którym komisya wydać ma sąd ogólny, jednakże z należytym względem na działy szczególne, w których kandydat okazał większe lub mniejsze uzdolnienie. Sąd ten wyraza się słowami: "nie uzdolniony" lub "uzdolniony" albo "uzdolniony znamienicie."

§. 15.

Kto zostal uznany nieuzdolnionym, zdawać może ponownie egzamin po upływie roku; po za drugi rok nie wolno opóźnić się z ponowieniem egzaminu.

§. 16.

Jeżeli kandydat ponawiajacy egzamin znowu uznany będzie za nieuzdolnionego, nie może już być przypuszczonym do egzaminu.

Praktykant budowniczy, znajdujący się w tem położeniu, uwolniony będzie

od służby.

§. 17.

Kandydatowi wydać należy świadectwo urzędowe, jako zdał egzamin i zapisać w niem wynik.

D. Przepisy przejściowe.

§. 18.

Praktykanci budowniczy, którzy już zajmują posady a egzaminu do służby budowniczej rządowej jeszcze nie złożyli, obowiązani są pod utratą służby złożyć go najpóźniej w przeciągu trzech lat od dnia zaprowadzenia niniejszego rozporządzenia.

Atoli zdać maja ten egzamin podług przepisu z dnia 13 marca 1850 (Dz

u. p. Nr. 118), który dotychczas obowiazywał.

Stremayr r. w.

Taaffe r. w.

83.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 1 czerwca 1879, tyczące się przyrządów do rektyńkacyi gorzałki opodatkowanej podług wydajności miejsca

tyczące się przyrządów do rektyfikacyi gorzałki opodatkowanej podług wydajności miejsca zacieru.

W porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu stanowi się na zasadzie §. 30 ustawy o opodatkowaniu gorzałki z dnia 27 czerwea 1878 (Dz. u. p. Nr. 72), że w gorzelniach, opodatkowanych podług wydajności miejsca zacieru, całkowita pojemność naczyń przyrządu rektyfikacyjnego, mieszczących w sobie płyn, który ma być destylowanym, weiągnieta być powinna w wydajność dzienną, jeżeli naczynia te są za pomocą rynew lub rur połączone z jakiemkolwiek naczyniem do zacieru, albo jeżeli nie są opatrzone przyrządem do ściągania prób płynu, który ma być destylowanym.

Jeżeli nie zachodzi żaden z tych warunków, nie trzeba brać ich w rachube.

Pretis r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

Część XXXI. — Wydana i rozesłana dnia 17 czerwca 1879.

84.

Ustawa z dnia 26 maja 1879,

o ulgach dla przedsiębiorstwa do nawodnienia okręgu Monfalcońskiego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowię co następuje:

§. 1.

Pozwala się, ażeby Spółce wodnej do nawodnienia okręgu Monfalcońskiego (Consorzio acque dell'agro Monfalconese), gwoli uskutecznienia tego dzieła, darowane zostały opłaty od przeniesienia własności skupionych gruntów, tudzież stęple i opłaty od wszelkich kontraktów, podań i innych dokumentów, odnoszących sie do zebrania kapitału i wykonania dzieła, aż póki nawodnienie nie będzie skończone.

§. 2.

Spółka wodna a względnie przedsiębiorstwo, któremu Spółka powierzy wykonanie nawodnienia, nie będzie płaciło przez lat dwadzieścia po upływie czasu na budowę wyznaczonego (§. 5), żadnego podatku od dochodów za pozwolenie członkom Spółki lub innym osobom użytkowania wody lub siły wodnej.

§. 3.

Grunta przedtem nie płodne, które Społka za pomocą robót wykonać się mających zamieni w żyzne, wolne będą od podatku gruntowego przez lat dwadzieścia od czasu sprawdzenia, iż są uprawiane, uskutecznionego w skutek zgłoszenia się podług przepisu.

§. 4.

Nadto upoważnia się Rząd, aby Spółce pożyczył sumę 140.000 zł. a to ratami po 36.000, 31.000, 28.000, 24.000 i 21.000 zł. płatnemi z końcem pierwszego a względnie drugiego, trzeciego, czwartego i piątego roku kalendarzowego, po ostatnim roku terminu, do ukończenia budowy wyznaczonego.

(Polnisch.)

Spółka wodna płacić ma od tej pożyczki skarbowi państwa, poczawszy od jedenastego roku po upływie lat budowy aż do otrzymania całej pożyczki, odsetki po 4 od sta rocznie.

Pożyczke te zwrócić ma Spółka wodna skarbowi państwa w czasie od szesnastego aż do dwudziestego roku po upływie lat budowy, w pięciu równych

ratach rocznych.

Rząd zrobić może użytek z niniejszego rozporządzenia tylko wtedy, gdy fundusz krajowy uksiążeconego hrabstwa Gorycyi i Gradyski, stosownie do od nośnej uchwały sejmowej z dnia 20 kwietnia 1877 zaręczy stanowczo, że Spółka wodna płacić będzie regularnie umówione odsetki i raty zwrotne.

Dokumenty, tyczące się długu, który ma być zaciągniety i poręczenia, jakoteż wpisy hipoteczne, gdyby były potrzebne, mogą być uwolnione od stępli

i oplat.

§. 5.

Ustawa niniejsza utraci moc obowiązująca, jeżeli roboty wodne, które Spółka ma uskutecznić, nie bedą rozpoczęte przed upływem 1881 roku i skończone w przeciągu czasu, który wyznaczony będzie za porozumieniem się Spółki wodnej z Rządem a wynosić ma najwięcej lat pięć.

§. 6.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom rolnictwa i skarbu. Schönbrunn, dnia 26 maja 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

Pretis r. w.

Mannsfeld r. w.

85.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27 maja 1879,

tyczące się ustanowienia Sądu obwodowego wadowickiego w królestwie galicyjsko lodomeryjskiem.

Za najwyższem zezwoleniem ustanawia się na zasadzie ustawy z dnia 26 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) w okręgu Sądu krajowego wyższego krakowskiego, Sąd obwodowy z siedzibą w Wadowicach dla okręgów Sądów powiatowych andrychowskiego, bialskiego, jordanowskiego, kalwaryjskiego, keckiego, makowskiego, milowieckiego, myślenickiego, oświęcimskiego, żywieckiego, ślemieńskiego i wadowiekiego, które odłaczają się od okręgu Sądu krajowego krakowskiego. Trybunał ten wykonywać ma w swoim okręgu także władzę Sądu handlowego.

Dla miasta Wadowie i jego okręgu, który stanowił okrąg teraźniejszego Sądu powiatowego wadowickiego, ustanowiony bedzie w Wadowicach Sąd delegowany miejsko-powiatowy do załatwiania spraw cywilnych i karnych do takiego Sądu należących, teraźniejszy zaś Sąd powiatowy wadowicki będzie zwinięty.

Gdy Trybunał ten, jakoteż Sad delegowany miejsko-powiatowy rozpocznie czynności urzedowe, co później podane bedzie do wiadomości, Sad krajowy krakowski zawiesić ma czynności odnoszące się do Sadów powiatowych oddzielonych od jego okregu, a teraźniejszy Sad powiatowy wadowicki swoje obecne czynności.

Rozporzadzenie niniejsze nie narusza właściwości Sadu krajowego lwowskiego jako Władzy hipotecznej i właściwości Sadu krajowego krakowskiego jako Władzy górniczej.

Glaser r. w.

86.

Ustawa z dnia 1 czerwca 1879,

o wybudowaniu kolei naddunajskiej.

Za zgoda obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rzad, ażeby kolej naddunajską, wybudowana na zasadzie ustawy z dnia 11 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 39), przedłużył kosztem państwa od mostu stadlauskiego aż pod Kaiser Ebersdorf dla połączenia jej z linia kolei Cesarzowej Elżbiety, ciagnącą się od Hetzendorfu do wybrzeża Dunaju pod tym warunkiem, że c. k. uprzyw. kolej Cesarzowej Elżbiety zobowiąże się dopłacić 150.000 zł. na pokrycie kosztów budowy rzeczonej linii, która wybudowana być ma jako kolej rządowa.

W przypadku tym c. k. Rząd będzie mocen nadać kolei Cesarzowej Elżbiety za wynagrodzeniem rocznem, odpowiedniem kosztom budowy, prawo wspólnego

używania kolei wybudować się mającej.

Artykuł II.

Na wybudowanie kolei, wzmiankowanej w artykule I, obrócona być ma nieużyta jeszcze reszta dotacyi w sumie 300.000 zł. wyznaczonej w ustawie skarbowej z dnia 30 marca 1878 (Dz. u. p. Nr. 27), rozdział 27, tytuł 7, §. 5, na wybudowanie kolei naddunajskiej, w ten sposób, że dotacyi tej, o ile nie będzie wydana całkowicie aż do końca marca 1880, używać można jeszcze aż do końca marca 1881, w tym jednak przypadku tak ma być uważana, jak gdyby wyznaczona była w preliminarzu 1880 roku, przeto policzona być ma na rachunek zarządu tego ostatniego roku.

Artykuł III.

Ulgi, które w artykule III ustawy z dnia 14 kwietnia 1877 (Dz. u. p. Nr. 30) pozwolono poczynić w celu wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei naddunajskiej, służyć mają także przedłużeniu kolei naddunajskiej, wzmiankowanemu w artykule I.

Artykuł IV.

Uwalnia się od stępli i opłat kontrakty, podania i wszelkie inne dokumenty, odnoszące się do wybudowania i urządzenia przedłużenia kolei naddunajskiej, w artykule I wzmiankowanego i odpuszcza się opłatę za przeniesienie własności gruntów, do tego celu skupić się mających.

Artykuł V.

Wykonanie niniejszej ustawy, nabywającej mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia, porucza się Ministrom handlu i skarbu.

Schönbrunn, dnia 1 czerwca 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

Chlumecky r. w.

Pretis r. w.

87.

Ustawa z dnia 1 czerwca 1879,

o wybudowaniu kolei drugorzędnej z Chodowa do Neudeku.

Za zgoda obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowie co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, ażeby nadając koncesyą na kolej drugorzędną ze szlakiem normalnym z Chodowa do Neudeku, łączącą się z koleją busztiehradzką,

zapewnił następujące ulgi:

a) uwolnienie od stepli i opłat wszelkich kontraktów, wpisów hipotecznych, podań i w ogóle dokumentów, tyczących się zebrania kapitalu, jakoteż budowy i urządzenia kolei, tudzież przyszłego utrzymywania jej w ruchu aż do otwarcia ruchu; nadto uwolnienie od opłat za przeniesienie własności skupionych gruntów;

b) uwolnienie od podatku dochodowego, jakoteż od wszelkiego innego podatku, któryby w przyszłości na mocy ustaw był zaprowadzony a to naj-

więcej na lat trzydzieści, licząc od dnia nadania koncesyi.

Artykuł II.

Kolej żelazna w artykule I wzmiankowana, powinna być wybudowana i oddana na użytek publiczny najpóźniej w przeciągu lat dwóch, licząc od dnia nadania koncesyi.

Artykuł III.

O ile na kolei żelaznej, będącej przedmiotem niniejszej ustawy, pociągi poruszać się będą tylko z mniejszą chyżością, upoważnia się Rząd. aby nietylko we względzie budowy kolei pozwolił na wszelkie możliwe ulgi, lecz aby także, co się tyczy ruchu, odstąpił od wszelkich środków ostrożności, przepisanych w Porządku ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852) i rozporządzeniach dodatkowych o tyle, o ile to według uznania ministerstwa handlu da się zrobić ze względu na mniejszą chyżość.

Również upoważnia się Rząd, ażeby uwolnił przedsiębiorstwo rzeczonej kolei od obowiązku bezpłatnego przewożenia poczty, przepisanego w §. 68 Porządku ruchu na kolejach żelaznych a względnie w §. 10 lit. f) ustawy z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) o koncesyach na koleje żelazne, jakoteż

od obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów, sprowadzonych przez nadzór policyjny i skarbowy, opartego na §. 89 Porządku ruchu na kolejach żelaznych i od obowiązku wystawienia i utrzymywania bezpłatnie lokali urzędowych.

Artykul IV.

Przepisy ustawy niniejszej zastosowane będą odpowiednio w takim razie, gdyby połączenie kolei drugorzędnej, w artykule I wzmiankowanej, z koleją busztielnadzką nastąpiło nie w stacyi chodowskiej, lecz za pomocą kolei dowozowej falkońskiej do węgla, wzdłuż niej idącej i gdyby ta ostatnia używaną lub nabytą być miała do celów nowego przedsiębiorstwa. W przypadku tym koncesya kolei dowozowej przedłużona być może aż do terminu koncesyjnego nowej kolei drugorzędnej.

Artykul V.

Wykonanie niniejszej ustawy, nabywającej mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia, porucza się Ministrom handlu i skarbu

Schönbrunn, dnia 1 ezerwea 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

Chlumecky r. w.

Pretis r. w.

88.

Ustawa z dnia 1 czerwca 1879.

o budowie kolei drugorzędnej czasławsko-zawrateckiej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, aby nadając koncesyą na kolej drugorzędną ze szlakiem normalnym od stacyi uprzyw. austryackiej kolei północno - zachodniej w Czasławie na Zleb do Ronowa i Zawratecu z odnogą ze Skowie do Wrdów

i Buczyc, zapewnił kolei tej ulgi następujące:

a) uwolnienie od stępli i opłat wszelkich kontraktów, wpisów hipotecznych, podań i w ogóle dokumentów, tyczących się zebrania kapitału, jakoteż zabezpieczenia zaręczonemi ilościami towarów przewozić się mających, odsetków od tego kapitału, tudzież budowy i urządzenia kolei aż do otwarcia ruchu;

b) uwolnienie pierwszej emisyi akcyj i obligacyj z prawem pierwszeństwa, tudzież kwitów tymczasowych i wpisu hipotecznego obligacyj z prawem pierwszeństwa od stępli i opłat, jakoteż uwolnienie od opłat za przeniesie-

nie własności gruntów skupić się mających;

c) uwolnienie od podatku dochodowego, od opłat stęplowych, którymby kupony ulegać miały, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości na mocy ustaw został zaprowadzony, najwiecej na lat trzydzieści od dnia nadania koncesvi.

Artykuł II.

Linie kolei żelaznej, w artykule I wzmiankowanej, wybudowane być maja i oddane na użytek publiczny a mianowicie czasławsko-żlebska i skowickowrdowsko-buczycka w przeciągu najwięcej lat dwóch a żlebsko-zawratecka w przeciągu najwięcej lat trzech, licząc od dnia nadania koncesyi.

Artykul III.

O ile na kolei żelaznej, będącej przedmiotem ustawy niniejszej, pociągi poruszać się będą tylko z mniejszą chyżością, upoważnia się Rząd, aby nietylko we względzie budowy kolei poczynił jej wszelkie możebne ulgi, lecz aby także, co się tyczy ruchu, odstąpił od wszelkich środków ostrożności, przepisanych w Porządku ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852) i rozporządzeniach dodatkowych o tyle, o ile to według uznania

ministerstwa handlu da się zrobić ze względu na mniejszą chyżość.

Również upoważnia się Rząd, ażeby uwolnił przedsiębiorstwo rzeczonej kolei od obowiązku bezpłatnego przewożenia poczty, przepisanego w §. 68 Porządku ruchu na kolejach żelaznych a względnie w §. 10 lit. //) ustawy z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) o koncesyach na koleje żelazne, jakoteż od obowiązku wynagrodzenia nadwyżki kosztów, sprowadzonych przez nadzór policyjny i skarbowy, opartego na §. 9 Porządku ruchu na kolejach żelaznych i od obowiązku wystawienia i utrzymywania bezpłatnie lokali urzędowych.

Artykuł IV.

Obligacye z prawem pierwszeństwa, za sumę równą najwięcej połowie kapitału zakładowego, wypuszczać można w obieg tylko w miarę otwierania ruchu na liniach.

Artykuł V.

Wykonanie niniejszej ustawy, nabywającej mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia, porucza się Ministrom handlu i skarbu.

Schönbrunn, dnia 1 ezerwca 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

Chlumecky r. w.

Pretis r. w.

89.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 10 czerwca 1879,

o zaprowadzeniu delegacyi komory cłowej w dworcu kolei w Predealu.

Król. węgierskie ministerstwo skarbu donosi pod dniem 3 ezerwea 1879, że gdy część kolei braszewsko-plojeszteńskiej z Braszewa do Sinai w Rumunii ma być wkrótce otwarta, w stacyi pogranicznej w Predealu zaprowadzona będzie w dworcu kolei delegacya komory cłowej głównej braszewskiej, która głównie zajmować się będzie ekspedyowaniem pakunków podróżnych z Rumunii przybywających a zresztą sprawować będzie czynności przykomorka rzeczonej komory głównej.

Delegacya ta rozpocznie czynności urzędowe w dniu otwarcia namienionej

części kolei.

Pretis r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXII. Wydana i rozesłana dnia 25 czerwca 1879.

90.

Traktat pocztowy pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a Grecyą z dnia 4/16 grudnia 1878.

(Zawarty w Atenach dnia 4/16 grudnia 1878, ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość w Wiedniu dnia 8 kwietnia 1879, ratyfikacye wymienione w Atenach dnia 7/19 maja 1879.)

Nos Franciscus Josephus Primus, divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae: Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiario Nostro atque illo Majestatis Suae Graeciae Regis conventio cursus publicos attinens die decima sexta mensis decembris anni millesimi octingentesimi septuagesimi octavi inita et signata fuit tenoris sequentis:

(Polnisch.)

Pierwopis.

Convention.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc. et Roi Apostolique de Hongrie et Sa Majesté le Roi des Helènes, également animés du désir de resserer les liens d'amitié qui unissent les deux Etats et de régler au moyen d'une nouvelle Convention le service des correspondances entre l'Autriche-Hongrie et la Grèce remplaçant la convention conclue le 5/17 Avril 1867 et dénoncée en vertu de l'article XXX à l'expiration du délai y déterminé le 19 décembre 1876 ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires à cet effet, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc. et Roi Apostolique de Hongrie le Sieur Victor Comte Dubsky, Baron de Třebomislic, chambellan de Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique, Chevalier de l'Ordre de Malte, Grand croix de St. Stanislas de Russie, du Lion et du Soleil de Perse et d'Isabelle la catholique d'Espagne etc. etc.;

Sa Majesté le Roi des Hellènes: Le Sieur Alexandre Coumoundouros, Président du Conseil des Ministres, Ministre de l'Intérieur, Grand croix de l'Ordre du Sauveur de Grèce etc. etc.,

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article I.

Entre l'Autriche-Hongrie et la Grèce il y aura des communications postales périodiques et régulières pour le transport des correspondances de toute espèce expédiées de l'Autriche-Hongrie et des pays étrangers en Grèce et vice versa.

Przekład.

Traktat.

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Król Apostolski wegierski, tudzież Najjaśniejszy Król grecki, przejęci zarówno życzeniem utrwalenia przyjażnych związków pomiędzy swemi państwami i urządzenia służby pocztowej między monarchyą austryacko-węgierską a Grecya na podstawie nowej umowy, która zastąpić ma dawną umowę z dnia 5/17 kwietnia 1867, stosownie do jej artykułu XXX, po upływie terminu tamże ustanowionego, dnia 19 grudnia 1876 wypowiedzianą, mianowali do tego swoimi pełnomocnikami

Najjaśniejszy Cesarz austryacki. Król czeski i Król Apostolski węgierski, pana Wiktora hrabiego Dubskyego, barona Třebomislica, szambelana Jego c. i k. Apostolskiej Mości, kawalera maltańskiego, kawalera wielkiego krzyża orderów rossyjskiego św. Stanisława, perskiego lwa i słońca i hiszpańskiego Izabeli katolickiej itd. itd.;

Najjaśniejszy Król grecki pana Aleksandra Coumoundourosa, prezesa rady ministrów, ministra spraw wewnętrznych, kawalera wielkiego krzyża greckiego orderu Zbawiciela itd. itd.,

którzy, zakomunikowawszy sobie pełnomocnictwa swoje i znalazłszy je w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł I.

Do przewożenia korespondencyj wszelkiego rodzaju z monarchyi austryacko-wegierskiej, tudzież innych krajów do Grecyi i odwrotnie, zaprowadzone będa pomiędzy monarchya austryacko-wegierska a Grecya peryodyczne, regularne zwiazki pocztowe.

Les communications seront entretenues moyennant les bateaux à vapeur du Lloyd austro-hongrois ou d'autres bateaux autrichiens ou hongrois, qui seraient frétés ou subventionnés par le gouvernement de Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique naviguant selon l'itinéraire fixé.

Les administrations des postes d'Autriche-Hongrie se réservent la faculté de modifier les itinéraires et les jours et heures de départ et d'arrivée des bateaux susmentionnés, d'après les besoins du service et dans l'intérêt bien entendu des deux pays, mais elles seront tenues d'en donner, en temps utile, avis préalable à l'administration des postes helléniques.

Article II.

Sa Majesté le Roi des Hellènes se réserve la faculté d'augmenter les communications établies par suite de l'article I de la présente convention, au moyen des bateaux à vapeur de la société hellénique ou d'autres bateaux helléniques qui seraient frétés ou subventionnés par le gouvernement grec.

Dans le cas prévu par le présent article l'administration des postes helléniques réglera l'itinéraire ot les jours et heures de départ et d'arrivée des bateaux susmentionnés d'après les besoins et l'intérêt du service et sera tenue d'en donner, en temps utile, avis préalable aux administrations des postes de la monarchie austro-hongroise.

Article III.

Les paquebots autrichiens ou hongrois, employés au service postal, jouiront dans les ports helléniques où ils aborderont, d'après les articles I et IV de la présente convention, et les paque-

Zwiazki te utrzymywać beda parowce Lloyda austryacko-wegierskiego albo też inne statki austryackie lub wegierskie, najęte lub subwencyonowane przez Rząd Jego c. i k. Apostolskiej Mości, kursujace podług ustanowionego planu.

Zarzady pocztowe austryacko-wegierskie zastrzegaja sobie prawo zmieniania porządków podróży, tudzież dni i godzin odpływania i przybywania rzeczonych statków zgodnie z potrzebami službowemi i dobrze zrozumianym interesem obu krajów, atoli obowiązane sa zawiadomić o tem poprzednio w czasie właściwym, zarząd pocztowy grecki.

Artykuł II.

Najjaśniejszy Król grecki zastrzega sobie prawo pomnażania zwiazków urządzonych na zasadzie artykułu I niniejszego Traktatu a to za pomoca parowców, należacych do Spółki greckiej i innych statków przez Rzad grecki najetych lub subwencyonowanych.

W przypadku, który w artykule niniejszym jest przewidziany, zarzad pocztowy grecki ustanawiać będzie porzadek podróży, tudzież dnie i godziny odpływania i przybywania rzeczonych statków zgodnie z potrzebami i dobrem służby i będzie obowiazany zawiadamiać o tem poprzednio w czasie właściwym zarządy pocztowe monarchyi austryacko-wegierskiej.

Artykuł III.

Statki pocztowe austryackie lub węgierskie do służby pocztowej używane, doznawać beda w portach greckich, w których na zasadzie artykułu I i IV niniejszego Traktatu przybija do ladu i bots helléniques destinés au service statki greckie, przeznaczone do służby postal, jouiront dans les ports autrichiens pocztowej, doznawać będą w portach ou hongrois, où ils aborderont, d'après austryackich lub wegierskich, w których l'article II de la présente convention, stosownie do artykulu II niniejszego

tant à leur entrée, qu'à leur sortie, de Traktatu przybija do ladu, tak gdy przytoutes les faveurs à l'égard des droits de navigation et de port et à l'égard du droit sur le charbon destiné à leur consommation, ainsi que de tous les honneurs et de toutes les faveurs dans les opérations de douane, de police, de port et de santé, qui sont ou seront accordés aux bateaux nationaux ou aux bateaux d'une société étrangère quelconque de navigation à vapeur, employés au service postal. Cependant les paquebots susmentionnés seront soumis aux droits de môle et de phare; mais il est entendu, qu'ils en seront immédiatement affranchis, si quelque autre bâtiment étranger venait à en être exonéré. Ils ne pourront sous aucun prétexte être détournés de leur destination spéciale, c'est-à-dire: du transport des correspondances, voyageurs, marchandises, groups etc. ni être sujets à saisie-arrêt, embargo ou arrêt de prince.

Il est bien entendu que les effets de la convention du 5/17 avril 1867 excepté les franchises des dr its de môle et de phare, demeureront en vigueur jusqu'à la mise en exécution de la présente

convention.

Article IV.

Les bateaux des administrations des deux pays, destinés au service postal, pourront dans les ports où, d'après leurs itinéraires, ils toucheront dans leurs voyages périodiques, embarquer et débarquer des espèces et matières d'or et d'argent, des marchandises de toute sorte, ainsi que des passagers de quelque nation qu'ils soient, avec leurs hardes et effets personnels, même à destination des autres ports, c'est-à-dire exercer le cabotage, à condition que les capitaines se soumettront dans tous les cas aux réglements sanitaires, de douane et de police dans ces ports concernant l'entrée et la sortie de voyageurs et de marchandises.

bywaja jak i wtedy, gdy sie oddalaja, wszelkich tych ulg, co do opłat żeglarskich i poeztowych i eo do oplaty od wegla na ich konsumeya przeznaczonego, wszelkich honorów i ułatwień w czynnościach urzędowych cłowych, policyjnych, portowych i zdrowotnych, które są lub będą dozwolone statkom krajowym lub statkom jakiejkolwiek zagranicznej Spółki żeglugi parowej do służby pocztowej używanym. Wzmiankowane statki pocztowe oplacać mają brzegowe i latarniowe; atoli uwolnione beda od tych oplat natychmiast, jak tylko którykolwiek inny okręt zagraniczny zostanie od nich uwolniony. Pod żadnym pozorem nie moga być uchylane od właściwego przeznaczenia, to jest od przewożenia korespondencyj, podróżnvch, towarów i posyłek pieniężnych itd. ani podlegać zajęciu, przytrzymaniu lub aresztowi.

Zgodzono się jednak, że Traktat z dnia 5/17 kwietnia 1867 zachować ma moc obowiązująca aż do wykonania niniejszego Traktatuz jedynym wyjatkiem co do uwolnienia od brzegowego i latarniowego.

Artykuł IV.

Statki zarządów obu Państw, przeznaczone do służby pocztowej, moga zabierać i zostawiać w portach, do których peryodycznie na zasadzie swoich Porządków podróży przybywają, monety i sztaby złote i srebrne, towary wszelkiego rodzaju, tudzież podróżnych jakiejkolwiek narodowości z pakunkiem i wszelkiemi ruchomościami, nawet gdy te przeznaczone są do innych portów, t. j. trudnić się żeglugą nadbrzeżną, pod warunkiem, że kapitanowie we wszystkich przypadkach stosować się będa do przepisów sanitarnych, ełowych i policyjnych, obowiązujących w tychże portach pod względem zabierania i wysadzania podróżnych i towarów.

Article V.

Si la société du Lloyd ou une autre société de navigation austro-hongroise destinée au service postal venait à conclure ultérieurement avec la compagnie hellénique ou avec une compagnie étrangère reconnue par le gouvernement hellénique une convention dans le but d'opérer entre elles un échange de leurs transports de groups, des marchandises et des passagers de n'importe quelle provenance, tant intérieure qu'extérieure, il est convenu, que tout transbordement d'un paquebot à un autre sera effectué dans les ports helléniques, où ils font escale, libre de tout droit. A cet effet les paquebots autrichiens ou hongrois et les paquebots étrangers, avec lesquels devront être opérés les dits échanges pourront s'accorder, soit pendant le jour, soit pendant la nuit, pour effectuer leurs opérations. Dans le cas contraire les groups et les marchandises destinés à être transbordés seront débarqués et conservés aux frais de la compagnie dans un lieu special, soit de la société du Lloyd ou d'une autre société d'Autriche-Hongrie, soit dans celui de toute autre compagnie reconnue par le gouvernement hellénique, avec lequel elle aurait une convention, et cela jusqu'au moment de leur embarquement, sans que ces marchandises soient assujeties au paiement d'aucun droit de transit, mais ils seront soumis à la surveillance de la douane et aux réglements sanitaires.

Article VI.

Le gouvernement de Sa Majesté le Roi accorde à la Société du Lloyd et à toute autre Société de navigation destinée au service postal de la Monarchie austro-hongroise toutes les facilités possibles pour les opérations de douane, port et santé, afin de permettre aux transports de s'effectuer avec prompti-

Artykuł V.

Stanowi sie, że jeżeli Spółka Lloyda lub inna Spółka żeglarska austryackowęgierska, do slużby pocztowej przeznaczona, zawrze ze Spólka grecka lub zagraniczna, przez Rzad grecki uznana, umowe tyczaca się odbierania od siebie w celu dalszego przewozu posyłek pienieżnych towarów i podróżnych jakiegolwiek pochodzenia, krajowych lub zagranicznych, przeładowanie z jednego statku na drugi w portach greckich, do których te statki zawina, bedzie wolne od wszelkich opłat. W tym celu statki pocztowe austryackie lub węgierskie umówić się moga z zagranicznemi co do rzeczonego odbierania od siebie transportów, że to odbywać się ma albo we dnie albo w nocy. Jeżeli umowy takiej nie będzie, posyłki pieniężne i towary do przeładowania przeznaczone, zostana wysadzone na lad i na koszt Spółki umieszczone w przeznaczonych do tego celu magazynach Lloyda lub innej Spółki austryacko-wegierskiej lub w magazynach jakiejkolwiek innej Spółki, przez Rzad grecki uznanej, z która pierwsze zwiazane sa kontraktem i zachowywane beda az do chwili ponownego naładowania, towary zaś te nie będa podpadały żadnej opłacie przechodowej, lecz ulegać maja dozorowi Władzy cłowej i przepisom zdrowia.

Artykuł VI.

Rzad Najjaśniejszego Króla greckiego zapewnia Spółce Lloyda i wszelkiej innej Spółce żeglarskiej monarchyi austryacko-wegierskiej, przeznaczonej dc służby pocztowej, wszelkie możebne ułatwienia w czynnościach urzędowych cłowych, portowych i zdrowotnych, aby przewóz odbywać się mógł z jak najtude et sans interruption. Les mêmes wieksza szybkościa i bez przerwy. Pofacilités seront concédées à tous les dobne ulatwienia czynione beda w porpaquebots helléniques employés au ser- tach austryackich lub wegierskich statvice postal, dans les ports autrichiens ou kom greckim do sluzby pocztowej uzyhongrois.

Article VII.

Les objets de gréement et de provisions, qui pourraient être apportés pour un bâtiment de ces compagnies seront transportés sous la surveillance de la douane du bateau de la compagnie à l'autre sans être soumis à aucun droit de douane ou autre.

Article VIII.

L'échange des correspondances se fera en dépêches closes. Les bureaux de poste chargés de l'échange de ces dépêches seront désignés d'un commun accord par les administrations des postes des parties contractantes.

Article IX.

En ce qui concerne les taxes à payer pour les correspondances envoyées d'Autriche-Hongrie en Grèce et vice versa, les objets des envois postaux et leur condition, la recommandation, la perception des droits, le mode de traiter les objets de correspondance de toute nature en cas d'insuffisance, d'affranchissement, le décompte, les frais pour le transport etc., sont et seront réglés par les dispositions relatives du traité de l'Union générale des postes de Berne du 9 octobre 1874 et du réglement d'exécution, ainsi que par les arrangements ultérieurs des congrès de l'Union powszechnego Związku pocztowego. générale des postes.

Article X.

Par exception aux dispositions de l'article précédent le transport des dé-|tykulu poprzedzającego, zamkniete papêches closes que les bureaux de poste kiety listowe, które urzedy pocztowe

wanym.

Artykuł VII.

Zapasy i przedmioty do uzbrojenia statków tych Spółek dowożone, moga być pod dozorem cłowym przenoszone z jednego okrętu Spółki na drugi, nie podlegajac w tym razie oplatom cłowym ani żadnym innym.

Artykuł VIII.

Korespondencye wymieniane beda w pakietach zamknietych. Zarzady pocztowe Stron kontraktujacych wyznacza za wspólnem porozumieniem się urzędy pocztowe, którym wymiana takich pakietów ma być poruczona.

Artykuł IX.

Co się tyczy opłat od korespondencyj z monarchyi austryacko-węgierskiej do Grecyi i odwrotnie, postanowienia. które i jakie przedmioty poczta przewożone być moga, polecania, poboru opłat, postępowania z rozmaitemi rodzajami korespondencyj, gdy nie sa frankowane, obliczania kosztów przewozu itd. we wszystkich tych względach stosowane być maja teraz i na przyszłość odnośne przepisy powszechnego Traktatu pocztowego berneńskiego z dnia 9 października 1874 i regulaminu wykonawczego. jakoteż dalszych układów kongresowych

Artykuł X.

Tytułem wyjatku od przepisów ar-

grecs auront à échanger entre eux, sera greckie wymieniać zechcą z sobą, przeeffectué par les bateaux autrichiens et hongrois gratuitement aux ports helléniques, où ces bateaux relâcheront d'après leur itinéraire.

Article XI.

Les employés des bateaux autrichiens et hongrois dans les ports helléniques et les employés des bateaux helléniques dans les ports de la monarchie austrohongroise ne pourront recevoir que des bureaux de poste des correspondances destinées à être transportées.

Ils sont même tenus de recevoir et de livrer les dépêches postales dans les bureaux de poste respectifs.

Les agences des compagnies austrohongroises de navigation à vapeur, établies dans les ports helléniques, ainsi que les agences des compagnies helléniques de navigation à vapeur à établir dans les ports autrichiens ou hongrois, sont également tenues de ne pas composer ni recevoir des dépêches closes, contenant des correspondances, les opérations de cette nature étant exclusivement du domaine du service des postes des administrations respectives.

Cependant les agences des compagnies austro-hongroises établies Corfu et à Syra sont autorisées au transbordement et à la réexpedition (tant à la réception, quant à la délivrance) des dépêches closes qui sont échangées immédiatement entre les bureaux des poste austro-hongrois établis en Turquie et en Egypte d'une part et des bureaux de poste de la monarchie austro-hongroise d'autre part.

Il est entendu que les dispositions des paragraphes I et II du présent article ne sont pas applicables aux correspondances du service des agents des compagnies austro-hongroises entre eux et avec leurs administrations centrales en Autriche-Hongrie, ni aux correspondan- nemi w monarchyi austryacko-węgier-

wożone beda bezpłatnie przez statki austryackie i wegierskie do tych portów greckich, do których statki te zawijaja podług swego programu podróży.

Artykuł XI.

Korespondencye przeznaczone dc przewozu odbierać będzie służba okrętów austryackich i węgierskich w portach greckich a służba okrętów greckich w monarchyi austryacko - wegierskiej tylko od urzędów pocztowych.

Jest ona także obowiązana odbierać i wydawać pakiety pocztowe w urzedach pocztowych obu Stron.

Austryacko-wegierskie agencye żeglugi parowej w portach greckich, jakoteż agencye greckich Spółek żeglugi parowej, gdyby zaprowadzone zostały w portach austryackich lub wegierskich, nie moga ani ekspedyować ani odbierać pakietów zamkniętych, zawierających korespondencye, ponieważ czynności te należą wyłącznie do zakresu zarządów pocztowych.

Wszakże agencye Spółek austryackich i wegierskich ustanowione na Korfu i w Syrze, upoważnione są do przeładowywania i ekspedyowania dalej tych zamknietych pakietów (tak przy odbiorze jak i przy wydawaniu), które wymieniane są bezpośrednio pomiędzy urzedami pocztowemi austryacko-węgierskiemi w Turcyi i Egipcie z jednej a urzędami pocztowemi monarchyi austryacko-wegierskiej z drugiej strony.

Rozumie się samo przez się, że przepisy I i II ustępu niniejszego artykułu nie odnoszą się do korespondencyj służbowych, które wymieniać będą agenei Spółek austryacko-wegierskich miedzy soba lub ze swemi dyrekcyami naczelces du service des organes du gouverne-skiej, albo urzednicy Jego c. i k. Apoment de Sa Majesté Impériale et Royale stolskiej Mości w portach greckich mie-Apostolique dans les ports helleniques dzy soba i ze swoim Rzadem. entre eux et avec leur gouvernement.

La même exception aura lieu pour les correspondances du service des agents des bateaux helléniques entre eux et avec leurs administrations centrales ainsi que la correspondance du service des organes du gouvernement grec dans les ports de la Monarchie austrohongroise entre eux et avec leur gouvernement.

Les commandants des paquebots employés au transport respectif des correspondances des deux administrations, veilleront à ce qu'il ne soit pas transporté de lettre en fraude par leur équipage ou par les passagers et dénonceront à qui de droit les infractions qui pourront être commises.

Article XII.

Les administrations des parties contractantes régleront la forme des comptes et toute autre mesure de détail et d'ordre nécessaire pour assurer l'exécution rigoureuse des stipulations de la présente convention.

Il est entendu, que les mesures désignées ci-dessus pourront être modifiées par les administrations intéressées toutes les fois que d'un commun accord elles en reconnaîtront la nécessité.

Article XIII.

La présente convention sera mise à exécution le premier janvier 1879, elle demeurera obligatoire jusqu'à la fin de l'année 1883.

Passé ce terme elle durera d'année en année jusqu'à ce que l'une des deux parties contractantes ait annoncé à l'autre une année à l'avance, son intention d'en faire cesser les effets ou dans le cas où une nouvelle convention la remplacerait.

Temuż samemu wyjatkowi podlegaja korespondencye slużbowe, które wymieniać beda agenci statków greckich miedzy soba lub ze swemi dyrekcyami naczelnemi albo urzędnicy greccy w portach monarchyi austryacko-wegierskiej między soba i ze swoim Rzadem.

Kapitanowie statków pocztowych, używanych do przewożenia korespondencyj obu Zarzadów, czuwać będa nad tem, aby ludzie składający załoge lub podróżni nie przewozili tajemnie żadnego listu i o przekroczeniach tego rodzaju uwiadamiać będą Władzę właściwa.

Artykul XII.

Zarządy Stron kontraktujących ustanowia sposób zalatwiania rachunków i obmyśla wszelkie inne środki potrzebne do ścisłego wykonania niniejszego Traktatu.

Rozumie się samo przez się, że interesowane Zarządy będą mogły zmienić środki wzwyż wzmiankowane, gdy za wspólnem porozumieniem sie uznają to za potrzebne.

Artykul XIII.

Traktat niniejszy nabyć ma mocy obowiązującej od dnia 1 stycznia 1879 i zatrzyma ją aż do końca 1883 roku.

Po upływie tego czasu obowiązywać bedzie od roku do roku, aż dopóki jedna z dwóch Stron kontraktujących nie oznajmi drugiej na rok wprzódy, że zamierza go uchylić lub dopóki nie bedzie zastąpiony nowym Traktatem.

tion de la présente convention sera ktatu traci moc obowiązującą Traktat abrogée la convention postale conclue pocztowy między cesarstwem austryacentre l'Empire d'Autriche et le Royaume kiem a krôlestwem greckiem z dnia 5/17 de Grèce le 5/17. avril 1867.

Article XIV.

Cette convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Athènes aussitôt que faire se pourra.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Athènes en double expédition, le 4/16 décembre mille huit cent soixante dixhuit.

- (L. S.) V. Dubsky m. p.
- (L. S.) Coumoundouros m. p.

A partir du jour de la mise à exécu- Od dnia wykonania niniejszego Trakwietnia 1867.

Artykuł XIV.

Traktat niniejszy ma być ratyfikowany a dokumenty ratyfikacyjne wymienione zostana w Atenach w jak najkrótszym czasie.

Dla większej mocy i wagi Pełnomoenicy podpisali Traktat niniejszy i wycisneli na nim swoje pieczeci.

Wygotowano w dwóch egzemplarzach w Atenach dnia 4/16 grudnia 1878.

- (L. S.) Dubsky r. w.
- (L. S.) Coumoundouros r. w.

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis, illos omnes et singulos ratos hisce gratosque habere declaramus, Verbo Nostro Caesareo Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur fideliter execution mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro appresso munir jussimus.

Dabantur in Imperiali Urbe Nostra Vienna die octava mensis Aprilis anno Domini millesimo octingentesimo septuagesimo nono, Regnorum Nostrorum vero trigesimo primo.

Franciscus Josephus m. p.

Andrássy m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et Reg. Apost. Majestatis proprium: Guilelmus liber baro a Konradsheim m. p., Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Powyższy Traktat pocztowy zatwierdzony przez obie Izby Rady państwa, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 17 czerwca 1879.

Stremayr r. w.

Chlumecky r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 30 czerwca 1879.

91.

Ustawa z dnia 8 czerwca 1879,

o zwrocie zaliczek bezprocentowych, udzielonych z funduszów państwa na zasadzie ustawy z dnia 3 maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 72) mieszkańcom Joachimowa, którzy w r. 1873 ponieśli szkodę przez pożar.

Za zgoda obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Zmieniając po części przepis ustawy z dnia 3 maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 72) pozwala się, aby zaliczki bezprocentowe, udzielone z funduszów państwa w sumie 500.000 zł. na zasadzie tejże ustawy mieszkańcom Joachimowa, którzy w r 1873 ponieśli szkodę przez pożar, zwrócone zostały w dwudziestu równych ratach rocznych, poczynających się od r. 1883.

Poczawszy od r. 1890 opłacać należy od niezwróconej do tego czasu sumy

tych zaliczek po 5 od sta rocznie.

O ile zaliczki te w myśl ustawy z dnia 3 maja 1873 udzielone były pod odpowiedzialnościa gminy, powyższy sposób zwrotu zastosowany do nich będzie tylko pod warunkiem, że odpowiedzialność gminy rozciągniętą zostanie także na ten sposób zwrotu i na odsetki.

§. 2.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Schönbrunn, dnia 8 czerwca 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

Taaffe r. w.

Pretis r.w.

Ustawa z dnia 20 czerwca 1879,

o podwyższeniu sumy zagwarantowanej przez Rząd kolei koszycko-bogumińskiej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, ażeby sumę zagwarantowaną kolei koszycko-bogumińskiej, przypadającą na austryacką część tej kolei, podwyższył pod warunkami w ustawie niniejszej podanemi, o taką kwotę czystego dochodu rocznego, która potrzebna będzie do opłacenia odsetków od sumy imiennej milion dwieścietysięcy (1,200.000) złotych w a. w srebrze i na umorzenie jej w okresie koncesyjnym.

Artykuł II.

Suma imienna milion dwieścietysięcy złotych (1,200.000) złotych w. a. w srebrze, w artykule I wzmiankowana, stanowić ma fundusz rezerwowy na zakupienie materyałów za rzeczywistą sumę ryczałtową 128.000 zł., na pomnożenie parku wozowego i na rozszerzenie budowli na części austryackiej kolei koszycko-bogumińskiej.

Zagwarantowany czysty dochód podwyższony być może w tym celu o tyle, ile wynoszą odsetki i kwota na umorzenie sum wziętych aż do rzeczonej sumy najwyższej z funduszu rezerwowego na cele powyższe za zezwoleniem Rządu w każdym z osobna przypadku.

Artykuł III.

Dogodności wzmiankowane w artykule I i II uczynione będą Spółce uprzywilejowanej kolei koszycko-bogumińskiej pod tym warunkiem, że Rząd król. węgierski drogą prawodawczą umożebni rzeczonej Spółce zebranie funduszów na rozszerzenie budowli i dokupienie czego potrzeba dla linii węgierskich bez dalszego obciążania królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

Artykuł IV.

Jeżeli na cele, w artykułach II i III wzmiankowane, wypuszczone będą w obieg obligacye z prawem pierwszeństwa, natenczas emisyą ich, jakoteż zahipotekowanie prawa zastawu w celu zabezpieczenia praw posiadaczy tychże obligacyj z prawem pierwszeństwa uwolnić można od stępli i opłat, tudzież kupony od opłaty stęplowej na lat dziewięć, począwszy od dnia 1 stycznia 1876, jeżeli Rząd królewsko-węgierski uwolni także te emisye obligacyj od rzeczonych stępli i opłat.

Artykuł V.

Wykonanie ustawy niniejszej, nabywającej mocy od dnia ogłoszenia, poleca się Ministrom handlu i skarbu.

Ischl, dnia 20 czerwca 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

Chlumecky r. w.

Pretis r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 1 lipca 1879.

93.

Ustawa z dnia 11 czerwca 1879.

urządzająca dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych dostarczanie pomie szczeń i przynależności dla wojska stałego, marynarki wojennej i obrony krajowej w czasie pokoju.

Za zgoda obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowie co następuje:

Artykuł I.

Zamieszczona poniżej ustawa kwaterunkowa określa rozciągłość i sposób dostarczania pomieszczeń i przynależności dla wojska stalego, marynarki wojennej i obrony krajowej w czasie pokoju.

Uchylaja się wszelkie dotychezasowe wyjatki i ulgi, których ustawa ni-

niejsza nie potwierdza wyraźnie.

Artykuł II.

Dostarczanie pomieszczeń i przynależności dla wojska podczas wojny, urządzone będzie osobną ustawą.

Artykuł III.

Ustawa niniejsza nie narusza kontraktów, tyczących się dostarczenia pomieszczen i przynależności dla wojska, zawartych przez Władze wojskowe, gminy, reprezentacyc krajowe lub osoby prywatne a jeszcze obowiązujących; tylko te z przepisów w niej zawartych, które tyczą się wynagrodzenia, o ile okaża się korzystniejszemi dla dostarczycieli, stosowane będa także i do takich kontraktów.

Artykuł IV.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Od tego dnia traci moc swoje przepis kwaterunkowy z dnia 15 maja 1851 (Dz. u. p. Nr. 124), równie jak wszelkie przepisy dodatkowe w tym względzie wydane.

(Polnisch.)

Artykuł V.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi obrony krajowej, który potrzebne do tego rozporzadzenia wydać ma w porozumieniu z wspólnym Ministrem wojny i Ministrem skarou.

Schönbrunn, dnia 11 czerwea 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

Pretis r. w.

Horst r. w.

Ustawa kwaterunkowa.

Rozdział pierwszy.

Przepisy ogólne.

§. 1.

Kwaterunek bywa:

1. pod wzgledem czasu

a) staly, lub

b) chwilowy,

2. pod względem sposobu umieszczenia

a) wspólny, lub

b) rozdzielny.

§. 2.

Kwaterunek jest stałym wtedy, gdy następuje na podstawie rozmieszczenie

stałego pokojowego.

Kwaterunek ch wilo w y zachodzi podczas przemarszów, koncentracyj, ćwiczeń wojennych, wykomenderowań, w ogóle w skutku powodów przemijającyci i dopóki powody takie istnieją.

§. 3.

Kwaterunek jest wspólny wtedy, gdy w jednym i tym samym budynku nie licząc znajdujących sie w nim mieszkań oficerskich, magazynów, odwachów i wszelkich innych przynależności, dane będzie pomieszczenie najmniej dla półkompanii piechoty lub strzelców, dla ćwierćszwadronu lub roty uzupełniające jazdy, jeśli sama jedna jest rozmieszczona, dla półbateryi artyleryi polowej, dla półkompanii lub bateryi górskiej artyleryi fortecznej, dla półkompanii polowej lub rezerwowej inżynieryi i pionierów, dla półszwadronu korpusu pociągów, lut roty obrony krajowej (t. j. najmniej dla poddziału taktycznego).

W razie przeciwnym kwaterunek jest rozdzielny.

Jeśli kwaterunek ma być wspólny, dostarczyć należy lokale osobne, nie przeznaczone zarazem do innych celów.

Ody kwaterunek jest rozdzielny, umieszczać należy żołnierzy ile możności w pokojach lub izbach, od mieszkania osoby ponoszącej kwaterunek, oddzielonych, które według potrzeby należy oświetlać a w zimie opalać.

§. 4.

Wyraz "wojsko" w ustawie niniejszej używany, obejmuje wojsko stale, marynarkę wojenną i obronę krajową.

§. 5.

Do kwaterunku wspólnego używać należy w następstwie kolejnem:

a) koszar skarbowych,

b) innych budynków rządowych wolnych i które komisya uzna za zdatne,

c) koszar krajowych powiatowych, gminnych lub prywatnych,

d) koszar dorywezyeh.

Za koszary uważany być ma taki budynek, który przeznaczony jest wy łacznie do kwaterowania wojska i odpowiada wymaganiom pod względem pomieszczalności i wszelkich innych własności, określić się mających droga rozporządzenia.

Koszary zaś dorywcze są lokale, użyć się dające do wspólnego kwaterunku a znajdujące się w budynkach nie wyłącznie przeznaczonych do kwaterowania wojska, tudzież te, które pod względem pomieszczalności lub jakości lokalów nie czynią w zupełności zadosyć temu, czego się wymaga od koszar.

Przepisy, tyczące się koszar i koszar dorywczych, odnoszą się także do domów wczasu i szpitali wojskowych, które, jeżeli na ten cel dostarczone będą budynki osobne i wszelkim innym wymaganiom zadość czyniace, będą miały znaczenie koszar, w przeciwnym zaś razie koszar dorywczych

Czy budynek ma być uważany za koszary, czy za koszary dorywcze. o tem orzekać będą w porozumieniu z sobą Ministrowie interesowani, na podstawie wywodu komisyi mięszanej.

Kwaterunek rozdzielny wtedy tylko zarządzony być może, gdy wspólny

jest niemożebny.

6.

Gdyby żądano całkowitego zwinięcia koszar lub koszar dorywczych (skarbowych lub nieskarbowych) z powodu ważnych wad pod względem budowniczym lub hygienicznym, natenczas o potrzebie całkowitego zwiniecia orzekac będzie po zasiągnięciu opinii komisyi mięszanej, Minister obrony krajowej, a mianowicie co do koszar lub koszar dorywczych wojska stałego (marynarki wojennej) w porozumieniu z wspólnym Ministrem wojny.

Koszary skarbowe, jakoteż wzmiankowane w § 5 pod c) i d) koszary lul koszary dorywcze nie skarbowe, zwiniete być moga dla użycia ich do innego celu nie na kwatery wojskowe (§ 7) lub sprzedane dopiero wtedy, gdy dostarczyciel koszar lub koszar dorywczych zwinać się majacych, odda inne koszary lub koszary dorywcze na tyleż ludzi co tamte, wyjawszy, jeżeli koszary lub ko-

szary dorywcze sa zbędne z powodu zmiany w rozmieszczeniu wojska.

W stosunkach przemijających, rozporządzić można inaczej przez zawarcie odpowiednich kontraktów.

§. 7.

Lokale kwaterunkowe, których dostarczenia administracya wojskowa ma prawo żadać na zasadzie ustawy niniejszej i w miarę o ile się należą, sa:

1. umieszczania i przynależności

a) dla wojskowych, zaliczających się do pobierających płacę, zostających w służbie stale lub czasowo, tudzież dla ich rodzin, sług, koni i powozów,

b) dla zolnierzy nie oficerów, ich rodzin, tudzież dla koni oddziału, który ma

być zakwaterowany;

2. wszelkie inne miejsca i przynależności, które bedą potrzebne dla korpusów wojska, tudzież dla komend i sztabów do nich należących.

§. 8.

Obowiązek dostarczenia kwater w naturze i dostarczenia przynależności cięży na posiadaczach domu a względnie na posiadaczach innych miejse, które mają być dostarczone.

S. 9.

Zasada w kwaterowaniu jest pojemność według ustawy niniejszej rozporzadzalna i odpowiedna.

W stosunkach normalnych pojemność ta stanowi granice prawa żadania i

obowiazku dostarczenia.

Tylko w razie i na czas najgwaltowniejszej potrzeby, jeżeli jednocześnie używa się także lokali mniej odpowiednich, może być zarządzony kwaterunek ściśliwszy, przekraczający oznaczoną pojemność normalną.

Czy zachodzi potrzeba najgwaltowniejsza, orzekaja o tem Władze administracyjne w porozumieniu z Władzami wojskowemi lub komendantami oddzia-

łów, których się to tyczy.

Dochodzenie i utrzymywanie wykazów pojemności do kwaterunku tak normalnego jak i dorywczego jest obowiązkiem gmin, dozór zaś nad tem i kierownictwo należy do Władz administracyjnych.

§. 10.

Od kwaterunku uwolnione sa lokale następujące:

1. Wszelkie takie budynki, które stale lub czasowo przeznaczone sa na mieszkanie dla Najjaśniejszego Pana lub członka najwyższej rodziny panującej:

2. budynki, mieszkania i biura poselstw mocarstw zagranicznych;

3. wszelkie lokale używane i niezbędne do służby rządowej i w ogóle do celów państwa, tudzież lokale reprezentacyi państwa, kraju, powiatu i gminy,

razem z mieszkaniami urzędowemi;

4. lokale przeznaczone na publiczne nabożeństwa, na zakłady publiczne dla chorych i dobroczynne, lokale wszystkich zakładów naukowych publicznych, lub które posiadają prawa zakładów publicznych, tudzież lokale zakładów naukowych i wychowawczych, dobroczynnych i leczniczych prywatnych, utrzymywanych nie dla zysku, nakoniec lokale muzeów i bibliotek, przeznaczonych na użytek publiczny bezpłatny;

5. zakłady więzienne, karne i poprawcze, tudzież do pracy przymusowej;

6. klasztory żeńskie, tudzież w klasztorach meskich te lokale, które, o ile sa rzeczywiście potrzebne, musza znajdować się pod klauzurą wewnętrzna;

7. lokale ściśle potrzebne do czynności urzędowych i duchownych księży plebanów i wyższego duchowieństwa wszystkich spółeczności religijnych prawnie uznanych, tudzież mieszkanie kazdego z nich ze względem na stosunki familijne:

8. lokale własne lub najęte do sprawowania służby pocztowej, pocztowostajennej i telegraficznej, tudzież do ruchu kolei żelaznych parowych i żeglugi parowej zdaniem Władzy rządowej, nad ta służba i ruchem przełożonej, niezbędnie potrzebne;

9. lokale niezbednie potrzebne do zarobkowania i mieszkania ponoszacemu

kwaterunek ze względem na jego stosunki familijne.

W tych miejscach, gdzie wszystkie zabudowania mieszkalne lub po większe części składają się tylko z jednego budynku, gospodarz i domownicy używać mają tego budynku wspólnie z zakwaterowanymi żołnierzami.

§. 11.

Do pojemności, obliczyć się mającej podług \S . 9 do kwaterunku rozdzielnego, nie należy wciągać budynków przeznaczonych podług \S . 5go a), c), d) na pomieszczenie wojska.

§. 12.

Dostarczania pomieszczenia z przynależnościami nie ma nigdy wojsko żadać bezpośrednio od właściciela budynku lub gruntu, lecz tylko od Władzy administracyjnej powiatowej a względnie (jeżeli oddział jest mały i w nagłych przypadkach), od przełożonego gminy.

§. 13.

Zadanie, tyczące się kwaterunku, w formie prawnej podane, spełnić ma

gmina w granicach swojego okręgu, w sposób ustawa przepisany.

Wybrać ma lokale, wskazać je oddzialowi i uskutecznić rozstawienie pokwaterach w razie potrzeby z pomocą przewodników, których dodać ma bezplatnie.

§. 14.

Odwołanie się przeciw zarządzeniu przełożonego gminy, tyczącemu się wynalezienia kwater, nie ma skutku odwłocznego.

§. 15.

Każdemu, ponoszącemu kwaterunek, wolno oficerów, żołnierzy, konie itd. dane mu na kwatere, umieścić odpowiednio na swój koszt w innych lokalach znajdujących się w tem samem miejscu a względnie w tej samej dzielnicy, co jednak nie uwalnia zastępcy od obowiazku tego samego rodzaju także na nin ciążącego.

§. 16.

Ponoszący kwaterunek rozdzielny, żadać może po upływie miesiąca zmiany kwaterunku; gdy kwaterunek jest stały, zmiana nastapić może tylko w granicach ściślejszego okręgu kwaterunkowego.

§. 17.

Administracya wojskowa utrzymywać może markietaństwa we wszystkich koszarach i koszarach dorywczych, w których wojsko stoi, wszakże wyłącznic tylko na potrzebę wojska.

§. 18.

Budynki, które gmina, powiat, kraj lub osoby prywatne przeznacza stale na potrzeby kwaterunku wojskowego za wynagrodzeniem, w myśl ustawy niniejszej przypadającem, uwolnione są na czas tego ich przeznaczenia od podatku domowego.

§. 19.

Wynagrodzenia, które podług ustawy niniejszej administracya wojskowa ma płacić, jeżeli należą się za kwaterunek wojska stałego lub marynarki wojennej ciężą na budżecie wojskowym (marynarskim) wspólnym, jeżeli zaś chodzi o kwaterunek obrony krajowej, na budżecie ministerstwa obrony krajowej, wyjąwszy przypadek uruchomienia dla celów wojennych.

§. 20.

Sprawy kwaterunkowe załatwiać będa gminy w poruczonym zakresie działania.

Obowiazki i prawa, z ustawy niniejszej wynikające, ciężą na wyłączonych obszarach dworskich i służą im tak samo, jak cięża na gminach lub im służą.

Kierowanie sprawami kwaterunkowemi i zawiadywanie niemi z współudziałem gmin, tudzież decydowanie w razie watpliwości i zażaleń należy do Władz administracyjnych, w ostatniej instancyi do Ministra obrony krajowej.

Odwołanie się od zarządzeń i decyzyj Władz administracyjnych nie ma

skutku odwłocznego.

Rozdział drugi.

Przepisy szczególne, tyczące się kwaterunku stałego

§. 21.

Rozmieszczenie pokojowe stałe wojska stałego (marynarki wojennej), które Cesarz, jako najwyższy wódz siły zbrojnej zarządził w roku 1870, wykonywa wspólny Minister wojny w porozumieniu z Ministrem obrony krajowej.

§. 22.

Również nowe stanowiska rozmieszczenia oznaczać będą i w ogóle wszelkie zmiany rozmieszczenia stałego pokojowego, zarządzać będzie Cesarz po wysłuchaniu wspólnego Ministra wojny i Ministra obrony krajowej.

Obrone krajowa rozmieszczać będzie Minister obrony krajowej za zezwole-

niem Najjaśniejszego Pana.

§. 23.

Kwaterunek stały, o ile koszary skarbowe nie wystarczają na pomieszczenie wojska, jest ciężarem publicznym, który — bez wpływu na obowiązek dostarczania kwater w naturze do rozdzielnego kwaterunku podług rozmieszczenia stałego pokojowego, dotykającego tylko pojedyncze gminy — ponosić ma całe odnośne królestwo lub kraj i za który administracya wojskowa płacić będzie wynagrodzenie, ustawą niniejszą przepisane.

Dolożenie starania, aby cieżar kwaterunkowy rozłożony był jak można najjednostajniej w całem odnośnem królestwie lub kraju, należy do zakresu działania reprezentacy i krajowej.

§. 24.

Rozciągłość powinności świadczenia pod względem dostarczenia lokali z przynależnościami do kwaterunku stałego, poznać można z załączek $A,\,B,\,C,\,D.$

§. 25.

Osoby wojskowe pobierające płace — o ile na koszt komendy wojskowej miejsca (stacyjnej) nie będą im wyznaczone pomieszczenia w rozmiarze, który się im należy i w odpowiedniej bliskości miejsca, w którem sprawują służbę, otrzymają podług taryfy wynagrodzenie za mieszkanie, które sobie sami najmą.

Jeżeli komisya stwierdzi, że za wynagrodzenie taryfowe nie podobna dostać pomieszczenia, należacego się prawnie, gmina obowiązana jest dostarczyć pomieszczenia, jakie się prawnie należy, za co otrzyma wynagrodzenie taryfowe,

§. 26.

W razie rozdzielnego kwaterowania podoficerów i innych żołnierzy nie oficerów, ponoszący kwaterunek, dostarczyć ma oprócz pospolitego czystego posłania, także światła i opału, tudzież środków do rozwieszenia części umundurowania i uzbrojenia.

Podoficerowie i inni żolnierze nie oficerowie, kwaterowani rozdzielnie, nie mają prawa żądać żywności od ponoszącego kwaterunek, lecz mają prawo uży-

wania razem z nim ogniska i naczyń kuchennych.

Jeżeli z powodu ubóstwa osoby ponoszącej kwaterunek, nie można korzystać z tego prawa i przeto wojsko zakwaterowane zmuszone jest gotować wspólnie osobno, lub jeżeli gmina w porozumieniu z komendą oddziału uzna za lepsze dostarczyć własnych kuchni wspólnych i lokali do wspólnego gospodarstwa, administracya wojskowa dostarczy opału i naczyń kuchennych, za co odciągać będzie po 0.5 c. z wynagrodzenia skarbowego, wymierzonego od głowy za dzień.

Niemożność używania ogniska kuchennego i naczyń kuchennych razem z ponoszącym kwaterunek, stwierdzona być powinna w kazdym z osobna przy-

padku przez komisyą mieszaną.

§. 27.

Dla koni rozmieszczonych drogą kwaterunku rozdzielnego (tak oficerskich jak i żolnierskich) dostarczyć ma ponoszący kwaterunek, oprócz stajni, także latarni do oświetlenia stajni, tudzież urządzenia stajennego.

§. 28.

Przed każdym terminem wypowiadania w zwyczaju będącym lub prawnym, komenda wojskowa placu a względnie stacyjna doręczyć ma wcześnie przełożonemu gminy wykaz pomieszczeń, które będą zapotrzebowane na następny w zwyczaju będący lub prawny najkrótszy okres najmu.

Pomieszczenia, które nie będą ponownie zajęte, spisać należy w wykazie tym osobno i na podstawie tego wykazu, uważane być mają za wypowiedziane.

W innym ezasie, nie w terminach powyżej wzmiankowanych, wypowiadać nie wolno.

W tych samych terminach komenda wojskowa placu (a względnie stacyjna) wypłaca przelożonemu gminy wynagrodzenie z góry za kwitami nieostęplowanemi.

Jeżeli w ciągu takiego okresu najmu okaże się, że potrzeba więcej lokali dla wojska, obejść się należy pomieszczeniami dostarczonemi już na ten okres a o ile to jest niemożebnem, uciec się tymczasowo co do tej nadwyżki, do kwaterunku chwilowego.

Toż samo stać się ma, gdy nastapi nowa potrzeba.

§. 29.

Za lokale zażądane, które gmina dostarczyła, wojsko zaś albo wcale ich nie używało albo tylko częściowo lub czasowo, o ile chodzi tu o inne budynki nie c te, które w §fie 33 sa wzmiankowane, zapłacić należy wynagrodzenie całkowite za cały czas, na który je zamówiono, przez ten czas jednak administracya wojskowa może niemi rozporzadzać.

S. 30.

Wynagrodzenie za kwatery dla wojskowych pobierających płace, tudzież za inne potrzebne pomieszczenia, z wyjatkiem lokali dla żolnierzy nie oficerów, jakoteż za ich urządzenie, płacić bedzie administracya wojskowa (§. 19) podług ustanowionych klas czynszu za kwatery.

Do tych klas zalicza gminy i wyznacza zapłate w każdej z tych klas Minister obrony krajowej w porozumieniu z Ministrem skarbu i wspólnym Ministrem wojny na podstawie czynszów miejscowych w zwyczaju będących, za używanie lokali a względnie za urządzenie, oznaczonych już podług średniej kwoty z pię-

ciu lat 1871 az do 1875 włacznie.

Mając oznaczyć średnie czynsze najmu, wziać należy w rachunek daniny

publiczne, ciężące na biorącym w najem (czynszowe, szkolne itd.).

Po upływie pięciu lat nastąpi regulacya klas czynszu, tudzież kolei, w jakiej gminy są do nich zaliczone, na podstawie średniej kwoty czynszów z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających.

Sposób postepowania w tych dochodzeniach przepisany bedzie drogą roz-

porządzenia.

W nowych miejscach, stałe garnizony otrzymujących, płacone beda aż do najbliższej ogólnej regulacyi taryfy miejscowe czynsze najmu, które oznaczyć należy zaraz po wejściu oddziału.

§. 31.

Za pomieszczenie podoficerów i innych żołnierzy nie oficerów, tudzież koni płacić będzie administracya wojskowa wynagrodzenia dzienne, ustanowione w następujących kwotach:

I. Za pomieszczenie jednego żołnierza:

1. w koszarach:

<i>a</i>)	za	lokal .		,					3.5 c.
		sprzety.							
		paliwo i posciel							
"	ח	Passers.					 	 	77

razem . 6 c.

1.5 c.

2. w koszarach dorywezyeh:	
a) za lokal	· · · · · 0·2 , · · · · 1·3 , · · · · 1·0 ,
3. na kwaterach rozdzielnych jeżeli bez paliwa i naczyń kuchennych (§. 26)	razem . 3·5 c.
II. Za pomieszczenie jednego	konia:
1. w koszarach:	
a) za lokal	0.4 "
	razem . 3.7 "
2. w koszarach dorywczych:	
a) za lokal	0.4 "
	razem . 2·2 e.
3. na kwaterach rozdzielnych.	1.5 c.

Mierzwy dostarcza administracya wojskowa tak wtedy, gdy kwaterunek jest wspólny, jak i gdy rozdzielny.

Gdy kwaterunek jest wspólny, nawóz zostaje wlasnościa administracyi

skarbu, gdy rozdzielny, zostawia się go dostarczycielowi stajni.

Prawo już nabyte do pozycyj wynagrodzenia ustanowionych pod I. 1., II. 1., a względnie I. 2., II. 2, utrzymuje się w swej mocy, chociażby w przyszłości zwiększyły się żądania.

§. 32.

Wynagrodzenie za pomieszczenie żołnierzy nie oficerów w koszarach lub koszarach dorywczych ma być obliczane i wypłacane podług pomieszczalności żadanej i dostarczonej na podstawie rozmieszczenia stalego pokojowego, liczac pomieszczenia osobne, należące się posiadającym stopień, podług pomieszczalności jak pokoje dla żołnierzy.

§. 33.

Co się tyczy koszar no wo dostarczonych po zaprowadzeniu ustawy niniejszej, poręcza się dostarczycielowi a mianowicie, jeżeli budynek już istniejący został przerobiony na koszary, na pierwsze piętnaście lat, jeżeli zaś są nowo wybudowane, na dwadzieścia pięć lat, licząc od dnia, w którym oddane zostaną administracyi wojskowej, pobieranie bez przerwy należytości za pomieszczenie wojska, bez względu na przerwy lub cofniccie załogi, w ten sposób, że — o ile z dostarczycielem nie będzie można zawrzeć umowy korzystniejszej dla administracyi wojskowej — w ciągu czasu niedostającego do piętnasto a względnie dwudziesto-pięcioletniego okresu zajęcia, płacone będzie ciągle wy-

nagrodzenie przypadające podług §fu 31go a względnie podług taryfy za próżny lokal.

W przypadku tym jednak administracyi państwa służy prawo użyć budynku, którego nie potrzebuje na pomieszczenie wojska, do innych celów wojskowych, albo wynająć go do innego celu na czas, do którego ma płacić wynagrodzenie.

Jeżeli budynek taki w skutek nadzwyczajnego wypadku, np. wojny lub kleski żywiołowej stanie się według zdania komisyi mieszanej i decyzyi właściwych Władz całkiem albo częściowo trwale niezdatny do użytku, odpaść ma odpowiednia kwota wynagrodzenia.

Za koszary używane już przed zaprowadzeniem ustawy niniejszej, tudzież za koszary nowo dostarczone po jej zaprowadzeniu, po upływie pierwszych piętnastu a względnie dwudziestu pięciu lat, jeżeli zajęcie zostanie czasowo przerwane lub calkiem zaniechane, wynagrodzenie płacone będzie nadal w wymiarze przypadającym za próżny lokal jeszcze przez trzy miesiące.

Za koszary dorywcze, gdy przestaną być zajęte, placone będzie wynagrodzenie podług Sfu 31go przypadające, jeszcze tylko przez miesiąc a względnie wynagrodzenie taryfowe aż do upływu okresu najmu przepisanego w Sfie 28.

Również w dwóch ostatnich przypadkach zastrzega się administracyi wojskowej prawo użytkowania.

§. 34.

Dostarczycielowi koszar lub koszar dorywczych zostawia się przy oddanit wolność wyboru, zaopatrzyć koszary a względnie koszary dorywcze w potrzebne sprzęty i wziąć na siebie utrzymanie ich, czyszczenie, uzupełnianie, tudzież dostarczenie przyborów do gotowania, opalania i oświetlania, lub nie.

W ostatnim przypadku czyni to administracya wojskowa.

§. 35.

Budynki, części budynków, sprzęty, miejsca do ćwiezeń (§. 55), oddawane być mają administracyi wojskowej na podstawie inwentarza.

Utrzymywanie oddanych budynków w dobrym stanie, jest obowiązkiem dostarczyciela.

Jeżeli wypadnie zwrócić odebrane budynki, zwrócić je należy w takim stanie, w jakim je otrzymano, pomijając skutki zwykłego użycia.

W razie uszkodzenia lub ubytku przedmiotu, administracya wojskowa odpowiada za wszelkie winy wojska i tych osób, którym administracya wojska oddała w używanie przedmiot o który chodzi, lecz nie za przypadek ani też za skutki zwykłego zużycia.

Od obowiązku wynagrodzenia szkody administracya wojskowa uwolnić się więc może tylko przez udowodnienie, że szkoda nastąpiła w skutek przypadku, którego nie podobna bylo odwrócić, albo z winy trzecich osób, za które nie odpowiada, albo z winy poszkodowanego, albo że jest skutkiem zwykłego zużycia.

Dostarczyciel jednak powinien żądać wynagrodzenia na zasadzie tej odpowiedzialności sądownie, najpóźniej w przeciągu roku od zwrócenia przedmiotu, inaczej traci prawo.

§. 36.

Jeżeli są do rozporządzenia koszary, dostarczone przez pewną gminę lub przez kilka gmin wspólnie, pojemność wykryta w miejscach garnizonowych, gdzie się koszary te znajdują, nie powinna być nigdy całkiem zajeta, lecz część tej pojemności, odpowiednią pojemności koszar, zostawić należy wolną.

§. 37.

Za koszary nowo dostarczone nie skarbowe, zaczyna się placić wynagrodzenie w sfie 31 ustanowione i podług pomieszczalności obliczone, od tego dnia, w którym budynek oddany został administracyi wojskowej, jako mogącej już przyjąć załogę i wszelkim wymaganiom odpowiadający, chociażby w rzeczywistości dopiero później został zajęty.

Rozdział trzeci.

Przepisy szczególne, tyczące się kwaternnku chwilowego.

§. 38.

Kwaterunek chwilowy, o ile koszary lub koszary dorywcze nie dostarczają potrzebnych pomieszczeń, jest ciężarem, który ponosi odnośna gmina i otrzymuje za to od administracyi wojskowej wynagrodzenie, ustawą niniejszą wyznaczone.

Reprezentacya kraju ułatwić może ponoszenie tego ciężaru, dotykającego tylko pojedyncze gminy, płacąc dodatki, stosunkom krajowym odpowiednie, do wynagrodzenia dawanego przez administracyą wojskową, wydatki zaś z powodu tych dopłat, rozłożyć może albo na cały kraj albo na okręgi konkurencyjne, w tym celu utworzyć się mające.

§. 39.

Do przechodu wyznaczyć należy drogi wojskowe, stacye dzienne i nocne, tudzież dla każdej z nich odpowiednie okręgi kwaterunkowe a mianowicie mniejszy i większy.

Drogi wojskowe do przechodu, tudzież stacye południowe i nocne, ustanawia wspólny Minister wojny w porozumieniu z Ministrem obrony krajowej okregi kwaterunkowe Władza administracyjna krajowa w porozumieniu z komendą generalną a względnie wojskową (obrony krajowej).

Jeżeli kwaterunek chwilowy żądany jest z innego powodu, nie w skutek marszów, stacyc wyznacza komenda generalna a względnie wojskowa (obrony krajowej) w porozumieniu z Władzą administracyjną krajową.

§. 40.

Większy okrąg kwaterunkowy zajęty być może tylko w takim razie, jeżeli w m niejszym okręgu nie można się pomieścić lub jeżeli ten ostatni jest zanadto obciążony.

Podług tej zasady postępować należy także w razie kwaterunku chwilowego po za obrębem drogi wojskowej.

§. 41.

Gdy kwaterunek jest rozdzielny, zachowywać należy odpowiednia kolej tak pomiędzy gminami jednego i tego samego okręgu kwaterunkowego, jak i w obrebie gminy.

§. 42.

Za podstawe prawnego rozmiaru żądanego kwaterunku, służyć ma dokument marszu.

Komenda generalna (wojskowa) lub obrony krajowej, udzielić powinna

wcześnie Władzy administracyjnej krajowej plan marszu.

Jeżeli transporty wojskowe są znaczniejsze, Władza administracyjna udzielić powinna przełożonym interesowanych gmin, zwyczajnie najmniej na 24 godziny przed nadejściem transportu, potrzebne szczegóły tychże planów.

Jeżeli transporty są mniejsze, dość będzie, gdy kwaterujący uwiadomi

gminy.

Wojsko obowiazane jest przyjać naznaczone mu przez gminę i ustawie ni-

niejszej odpowiednie pomieszczenie z przynależnościami.

Dowódcy oddziału zabrania się przekraczać granice żądania w dokumencie marszu określone.

S. 43.

Tylko w przypadkach nagłych dowódca oddziału zażadać może bez poprzedniego uwiadomienia wprost od przełożonego gminy, za ukazaniem rozkazu, pomieszczenia i żywności dla wojska w wymiarze prawnym.

§. 44.

Z załączki E poznać można rozciągłość obowiązku dostarczania kwater z przynależnościami do kwaterunku chwilowego.

§. 45.

Zonom i dzieciom wojskowych pobierających płacę, należy się pomieszczenie wspólne z mężanii a względnie z ojcami, tudzież prawo otrzymania więcej

sprzetów podług ilości głów.

Jeżeli osoby te jada osobno, z powodu zmiany garnizonu lub przeniesienia ojca rodziny i w skutek jego stosunków służbowych, należy się im takie samo pomieszczenie, jak jemu i prawo otrzymania więcej sprzętów w miarę ilości głów.

§. 46.

Za pokój oficerski z oświetleniem, opałem i sprzetami, to jest za używanie tego w ciągu i aż do 24 godzin, administracya wojskowa płacić będzie wynagrodzenie następujące:

a) w Wiedniu, tudzież w gminach należących do pierwszych pięciu klas czyn-

szu, trzydzieści pięć centów;

b) we wszystkich innych gminach dwadzieścia sześć centów.

Kwoty wynagrodzenia powyżej ustanowione, płacone być maja także w tym razie, gdy do kwaterunku chwilowego zazadane i dostarczone będa wyjatkowo biura, pokoje na szkołę, odwachy, pokoje do wypoczynku, magazyny, areszty itd.

Za sprzety przydane dla członków rodzin (§. 45) płacić się będzie

ad a) po 10 centów, ad b) , 8

od głowy.

Za wozownie płacić się będzie ad a) po 7 c., ad b) po 5 c. od każdego wozu.

§. 47.

Kobiety zameżne podług pierwszej klasy i dzieci podoficerów i żołnierzy w takiem małżeństwie spłodzone, pod pieczą rodzicielską wychowujące się, mają prawo do pomieszczenia ze swymi mężami a względnie ojcami.

Jeżeli ze względów służbowych jada osobno, należy się im takie samo pomieszczenie jak głowie rodziny i za pomieszczenie ich zapłacić należy takie

samo wynagrodzenie podług ilości głów.

Zony i dzieci nie mają jednak prawa żądać od ponoszącego kwaterunek wyżywienia.

§. 48.

Za pomieszczenie podoficerów i innych żolnierzy nieoficerów, tudzież koni, płacić się będzie takie same wynagrodzenia, jak za kwaterunek stały (§. 31).

Wynagrodzenie obliczać należy podług ilości głów i podług ilości dni kwa-

terunku (§. 46).

§. 49.

Dla koni dostarczyć należy oprócz stajni, także światła do stajni, przyborów stajennych i mierzwy.

W razie koncentracyi wojska z powodu ćwiczeń wojennych, mierzwy do-

starczać będzie administracya wojskowa.

Nawóz zostawia się dostarczycielowi stajni.

Jeżeli w razie kwaterunku rozdzielnego ponoszacy kwaterunek dostarcza

mierzwy, dopłacić mu należy po jednym cencie od konia za dzień.

Jeżeli zamiast słomy dostarcza liścia lub innego materyału w używaniu bedacego, dopłacić mu należy tylko po 0.5 centa.

§. 50.

Gdy kwateruje się w koszarach całkiem lub czasowo opuszczonych, za które wynagrodzenie placone jest dalej w myśl §fu 33go, nie płaci się wynagrodzenia za kwaterunek chwilowy.

Toż samo tyczy się pomieszczalności do kwaterunku chwilowego w koszarach lub koszarach dorywczych użytej, ale za która płaci się już na zasadzie

§fu 32go.

§. 51.

Jeżeli administracya wojskowa nie dostarcza sama wszystkiej żywności żolnierzom, to za żywność (obiad, wykaz E) dostarczać się majaca żolnierzom

od zastępcy oficera, płacić będzie ponoszacemu kwaterunek wynagrodzenie dzienne, które corocznie ma być ustanowione.

Wynagrodzenie to ustanawiać będzie dla każdego okręgu administracyjnego Minister obrony krajowej w porozumieniu z wspólnym Ministrem wojny a to w kwocie równającej się średniej przeszlorocznej ceme mięsa za 0 42 kilograma bez dokładka.

Ustanawiając wynagrodzenie opuszczają się ulamki poniżej $\frac{plęciu}{dzlesiątych}$ centa a przewyższające $\frac{plęci}{dzlesiątych}$ centa, liczą się za $\frac{plęci}{dzlesiątych}$

W takiż sposób ustanowić należy osobli wie należytość za wyżywienie na przemarszach dla miast: Wiednia, Lincu. Pragi, Gradeu, Berna, Lwowa, Krakowa, Tryestu, Innsbruku, Zadaru, Salzburga, Celowca, Lublany, Opawy, Czerniowiec.

Dawanie pożywienia na przemarszach łaczy się zwyczajnie z warunkiem kwaterunku rozdzielnego podczas trwania przemarszu. Oddział maszerujący ma dostawać wyżywienie przemarszowe tylko aż do dnia przybycia (włącznie) do stacyi, rozkazem marszowym jako ostateczny cel, albo w razie przerwania marszu w skutek rozkazu zatrzymania się, w tym ostatnim rozkazie oznaczonej i przeto ustać ma, bez względu na przewidywaną długość pobytu, od dnia następnego.

W przypadku tym żołnierze zaczynają pobierać strawne a przeto nie mają żądać od ponoszącego kwaterunek żadnej żywności, jeżeli zaś nie są umieszczen w koszarach lub koszarach dorywczych, mają tylko prawo do używania wspól-

nie ogniska kuchennego i naczyń kuchennych.

W razie koncentracyi, czasowego zgromadzenia i wykomenderowania oddziałów w celach, których trwanie albo wyraźnie albo istotą rzeczy jest z góry oznaczone, zarządzić należy wyżywienie przemarszowe, jak skoro Władza wojskowa stósownie do zachodzących okoliczności tego zażąda.

§. 52.

Za pomieszczenie w barakach tylko na czas peryodycznych éwiczeń wojennych i koncentracyj wojsk, placić się będzie wynagrodzenie w kwotach ustanowionych w §fie 31 pod I. 2 i II. 2.

Kwoty tego wynagrodzenia obliczane będa podług ilości głów i podług

ilości dni kwaterunku (§. 46).

§. 53.

Przewodników i posłańców, których wojsko potrzebować będzie w przechodzie, wyjąwszy przypadek §fu 13go, dostarczać będzie gmina za wynagrodzeniem po pięć centów od kilometra drogi tam i napowrót, które placić będzie administracya wojskowa.

§. 54.

Wynagrodzenie, należące się ponoszącym kwaterunek za kwaterunek rozdzielny, płacone będzie od wojska przelożonemu gminy lub kwatermistrzowi, umyślnie ustanowionemu, jeżeli wojsko tylko kilka dni w gminie stoi, przed wymarszem, w razie zaś dłuższego pobytu, co pięć dni, za kwitem i kontrkwitem niestęplowanym.

Rozdział ezwarty.

Przepisy tyczące się dostarczania miejsc do mustry, strzelania, gymnastyki, jazdy konnej, ćwiczeń, do kapania się i plawienia koni.

§. 55.

Miejsca do mustry, strzelania, gymnastyki, jazdy konnej, éwiczeń, do kapania się i pławienia koni potrzebne w razie kwaterunku stałego i chwilowego,

stanowią przynależności do pomieszczeń w myśl §fu 7go 2.

Jeżeli w gminie posiadającej garnizon, niema gruntów zdatnych do wyłącznego celu i miejsc do kapania się, albo, jeżeli okazuje się stósownem nabycie tychże po za obrębem gminy posiadającej garnizon, bez uszczerbku dla interesów wojskowych pod względem ekonomicznym lub finansowym, wyszukać należy takich miejsc w najbliższych gminach i dostarczyć.

Drogi do rzeczonych miejsc wyłącznie na użytek wojska potrzebne, zrobione

być mają kosztem administracyi wojskowej.

Nabycie prawa wlasności a względnie prawa używania na rzecz administracyi wojskowej, nastąpić ma droga ugody dobrowolnej a jeżeli taka nie przyjdzie do skutku, drogą wywłaszczenia (§. 365 p. k. u. c.).

Wymiary miejse do mustry, strzelania, gymnastyki, jazdy konnej i ćwiezeń

podane są w załączce F.

§. 56.

Administracyi wojskowej służy prawo używania bez przeszkody gruntów potrzebnych do takich ćwiczeń wojskowych, do których nie wystarczają miejsca,

dostarczone podług §fu 55go.

Atoli używać ich należy, oszczędzając ile możności uprawę, przeto czas ćwiczeń wojskowych na terrenie, mianowicie zaś koncentracyi do większych ćwiczeń taktycznych, jakoteż do ćwiczeń rezerwy i obrony krajowej, wyznaczać należy ile możności tak, aby gospodarstwo rolne i leśne nie było wystawione na przerwy.

O zarządzeniu ćwiezeń tego rodzaju uwiadomić wprzód należy ile możności

gminy interesowane.

Po skończeniu się każdych takich ćwiczeń, jakoteż każdej takiej koncentracyi, komisya mieszana, w obecności właścicieli gruntów i z współdziałaniem przysięgłych taksatorów, obliczy natychmiast szkode rzeczywiście zrządzoną i ubytek korzyści a administracya wojskowa zapłaci przypadające calkowite wynagrodzenie, co jednak nie przeszkadza zawarciu ugody dobrowolnej.

WykazA

pomieszczeń z przynależnościami dla wojskowych, pobierających placę w razie kwaterunku stałego.

I. Pomieszczenia.

Klasa dyet	Stopień	Pokoje	Gabinety	Kuchnie	Strych	Drewutnia
I.	Feldmarszałek	8	2	2	1	1
III.	Feldcechmistrz lub generał jazdy, admirał	7	2	1	1	1
IV.	Feldmarszałekporucznik, wiceadmirał	6	2	1	1	1
V	Generalmajor, kontradmíral	5	2	1	1	1
VI.	Pułkownik, kapitan okrętu liniowegó	5	1	1	1	1
VII.	Podpułkownik, kapitan fregaty	4	1	1	1	1
VIII.	Major, kapitan korwety	4	1	1	1	1
IX.	Kapitan i rotmistrz, porueznik okrętu liniowego	3	1	1	1	1
X.	Porucznik, chorąży okrętu liniowego	2		1	1	1
XI.	Podporucznik	2	_	1	1	1
XII.	Kadet marynarki (aspirant marynarki)	1		1	1	1
	Profos, sługa marynarki					
Wojs	kowi i słudzy armii do żadnej klasy dyet nie należący, pobierający płacę, dla każdego żonatego lub dla 2 bezżennych wspólnie, lub gdy tylko jedna bez- żenna osoba tej grupy ma być pomieszczona	1	-	1	1	1

U w a g a.

- 1. Generałom dowodzącym i rzeczywistym dowódcom armii należy się bez względu na stopień takie mieszkanie, jak feldmarszałkowi, rzeczywistym dowódcom korpusów armii (marynarki), bez względu na stopień, jak feldcechmistrzowi lub generałowi jazdy. Czasowe tylko zajmowanie tych stopni nie daje prawa do większej kwatery.
- 2. Księżom wojskowym, urzędnikom wojskowym i w ogóle wszystkim wojskowym, mającym prawo do kwatery, należy się mieszkanie podług klasy dyct, do której są zaliczeni.
- 3. Wszystkie lokale należące do pomieszkania, znajdować się powinny na tem samem piętrze i ile możności łączyć się z sobą.

Za pokój uważa się wszelki lokal, który może być opalony, choćby miał tylko jedno okno, za komorę taki, który może służyć już to do mieszkunia, już na rzeczy i daje się zamknąc, choćby nie mógł być opaluny.

Każdy lokal mieszkalny powinien mieć światło bezpośrednie i być tak obszernym i tak urządzonym, aby każdy mógł w nim mieszkać.

4. Jeżeli w jakiem miejscu nie można dostać całkiem takiego mieszkania jakie się należy, co przez komisyą ma być stwierdzone, poprzestać należy na szczuplejszem pomieszczeniu. W przypadku takim gmina otrzyma wynagrodzenie tylko w wymiarze przypadającym za lokal rzeczywiście dostarczony.

W tym celu dzieli się należne mieszkanie na jedności, licząc pokój za 4, komorę, kuchnią za 2, strych, drewutnią za 1 jedność. Za każdą jedność, której niedostaje, obliczyć należy kwotę kwaterowego i potrącić ją dostarczycielowi kwatery z pełnego wynagrodzenia taryfowego a natomiast dać w gotówce uprawnionemu do kwatery, któremu dano za szczupte mieszkanie.

- 5. Słudzy oficerscy pomieszczeni być powinni przez swoich panów w mieszkaniu, należącem się tym ostatnim.
- Gdyby oficer zmuszony był obchodzić się szczuplejszem mieszkaniem, sługa zakwaterowany być powinien koniecznie osobno jak żołnierze.
- 6. Posiadającym stopnie, którzy pobierają żywność dla koni, zalicza się do należnego mieszkania stajnia na tyle koni, ile porcyj furażu wymierzono im etatowo.
- 7. Gdy kwaterunek jest rozdzielny dostarczyć należy stajnią ile możności w tym samym domu, w którym się kwatera znajduje, albo ile możności niedaleko.

Stajnia powinna być widna, przewiewna, odpowiedniej wysokości, zaopatrzona żłobami, drążkami przegradzającemi, słupami i kółkami do przywięzywania, podłoga zaś powinna być wybrukowana lub gliną wylepiona a według okoliczności dylami wyłożona. (Drabiny mogą być zostawione tam gdzie się znajdują).

W każdej stajni powinno być także miejsce przynajmniej dla jednego dozorcy koni.

8. Posiadającym stopnie VIII klasy dyet i wyższych, należą się osobne komory na siodła oraz i na owies, tudzież osobne magazyny na siano oraz słomę, innym oficerom dostarczone być mogą takie lokale do wspólnego używania z ponoszacym kwaterunek.

Tym generałom i pułkownikom brygadycrom, którym, gdy wyruszają w pole, wolno wziąć z sobą powozy, należą się suche wozownie zamykalne na tyle powozów, ile według przepisów mogą ich wziąć z sobą

II. Urządzenie mieszkania.

Wojskowym, pobierającym płacę, należą się następujące sprzęty, które, jeżeli ponoszący kwaterunek nie ma politurowanych, mogą być z miekkiego drzewa, powieczone pokostem:

1. dla generala lub oficera sztabowego:

1 szafa z wieszadłem i 2 komody,

6 stołów,

12 krzeseł z sofą.

2. dla kapitana lub rotmistrza:

- 1 szafa i I komoda,
- 4 stoly,
- 8 krzeseł.
- 3. dla oficera niższego, kadeta marynarki, tudzież dla osób odpowiednich klas dyet:
 - 1 szafa i 1 komoda,
 - 2 stoly.
 - 4 krzesła.

Nadto należy się każdemu oficerowi, kadetowi marynarki i osobom odpowiednich klas dyet: 1 łóżko z pościela. 1 zwierciadło, 1 szafeczka nocna z naczyniem, 1 słupek na suknie, 1 naczynie do mycia się z flaszka i szklanka.

Łóżko oficerskie z pościelą stanowi:

- 1 łóżko,
- I siennik pikowany,
- I materae napełniony włosieniem lub trawą morską albo słomą kukurydzianą, gdzie to jest w zwyczaju.
- I poduszka,
- i koldra, stosowna do pory roku,

tudzież odpowiednia ilość bielizny pościelowej.

4 dla sługi oficerskiego:

- 1 ordynarne łóżko z pościela,
- 1 stół,
- 2 stolki.
- I wieszadło na suknie.
- 5. wojskowym pobierającym płacę, nie zaliczonym do żadnej klasy dyet, należy się:
 - 1 szafa, połowa z wieszadłem, połowa z połkami.
 - 2 stoly,
 - 4 krzesła,
 - 1 łóżko ordynarne z pościelą

Jeżeli osoby o których mowa, umieszczają się po dwie w iednem mieszkaniu, należą się im dwie takie szafy z wieszadłem oraz półkami i 2 ordynarne łóżka.

Ordynarne łóżko z pościelą (do ustepów 4 1 5) stanowi:

- 1 łóżko,
- 1 siennik wypehany,
- 1 poduszka napchana słomą.
- 1 koldra letnia,
- 1 koe zimowy,
- 4 prześcieradła.

W miejscach, gdzie zamiast pieców znajdują się kominki, ponoszący kwaterunek dostarczyć powinien potrze bnych przyborów kominkowych a gdzie niema osobnych wychodków, odpowiednie stolce

III. Przybory stajenne.

Przybory stajenne na 1 lub 2 konie stanowią:

- 1 wiadro,
- 1 widły do mierzwy,
- 1 miotła,
- 1 opalka na paszę,
- 1 lopata,
- 1 latarnia stajeuna

na 3 lub 4 konie:

wszystkiego dwa razy więcej, ale tylko jedna latarnia;

na 5 lub 6 koni:

wszystkiego trzy razy więcej, ale tylko 2 latarnie:

na 7 lub 8 koni:

wszystkiego cztery razy więcej, ale tylko 2 latarnie.

Gdzie podłoga jest gliniana, do każdej stajni potrzebna jest babka. Nadto każdemu oficerowi należy się skrzynia zamykalna na owies

Wykaz B

pomieszczeń, należących się żołnierzom nie oficerom i stajni na konie z przynależnościami, do kwaterunku stałego.

I. Gdy kwaterunek jest wspólny.

- a) Pomieszczenia dla żożnierzy.
- 1. Mieszkanie podoficerskie, składające się z pokoju, kuchni, drewutni i strychu, należy się każdemu podoficerowi żonatemu podług pierwszej klasy i wojskowym niższych stopni od sierżanta lub starszego rotmana żonatym podług pierwszej klasy.
- 2. Pokój podoficerski należy się każdemu bezżennemu sierżantowi rachunkowemu (starszemu strzelcowi, wachmistrzowi, puszkarzowi, starszemu rotmanowi, rotmanowi i posiadającym odpowiednie stopnie w marynarce wojennej),

każdemu sierżantowi wydziału żywności, majstrowi 1 i 2 klasy wydziału żywności, jeżeli ci ostatni pełnia obowiązki jako filialiści.

- bezżennemu siodlarzowi pułkowemu, kowalowi i kołodziejowi pułków artyleryi polowej.
- podoficerowi, który jest dozorca budynku.
- konowałowi,
- " rusznikarzowi 1, 2 i 3 klasy,

na dwóch bezżennych kadetów zastępców oficerów,

- " " sierżantów, starszych strzelców, wachmistrzów, puszkarzy,
- " doboszów pułkowych (trębaczy),
- kornecistów batalionowych od strzeleów,
- " " rotmanów i odpowiednich stopni,
- " " majstrów 1 i 2 klasy artyleryi technicznej, korpusu pociągów, wydziału żywności i zakładów administracyi mundurów,
- " " firerów sztabowych,

jeżeli w jednej stacyi jest kilku tych stopni; ale jeżeli w stacyi jest tylko jeden, należy się i jednemu pokój osobny

- 3. Firer cugu, towarzysz rotmański i inni odpowiednich stopni od marynarki wojennej, kadeci, ochotnicy jednoroczni, kosztem państwa utrzymywani, gdy ich jest kilku, kwaterowani być powinni wspólnie, lecz w odosobnieniu od żołnierzy.
 - 4. Innych podoficerów i żodnierzy pomieścić należy wspolnie w większych pokojach.
- 5. Lokale wspólne, w których mieścić się ma więcej niż dwie osoby, jakoteż w ogóle łokale przeznaczone dla żołnierzy nieoficerów, powinny być tak wielkie, aby na każdego człowieka przypadało 15·3 metra sześciennego powietrza i najmniej 4·5 metra kwadratowego powierzchni.

Dla podoficerów, którzy będą umieszczesi wspólnie w pokojach żołnierzy, ustanawia się tę najuniersza powierzelnia na 6·2 metra kwadratowego.

- 6. Żodnierzy, mających pełnić służbę w stajniach, umieszczać można najwyżej na trzeciem piętrze, innych żodnierzy najwyżej na czwartem piętrze, licząc i piętro parterowe.
- 7. Dla stabych, którzy do wyzdrowienia potrzebować będą prawdopodobnie krótkiego przeciągu czasu i obejdą się bez szczególnego pielęgnowania, znajdować się powinny w każdych koszarach i koszarach dorywczych osobne pokoje na 2 aż do 3 od sta catej zatogi.

Wielkość tych pokoi oblicza się w stosunku 24 metry sześcienne powietrza na każdego człowieka.

- 8. Wszystkie pomieszczenia powinny być widne, przewiewne, zdrowe i opatrzone odpowiedniemi przycządami do opatania.
- 9. Dla każdego poddziału, w pewnym budynku osobno zakwaterowanego, powinna być osobna kuchnia, gdy zaś w pewnym budynku zakwaterowanych jest kilka oddziałów jednej i tej samej broni, można dać im wspólną kuchnią, dość obszerną.
- 10. W każdym budynku zajętym przez wojsko, znajdować się powinien lokal do mycia się, odpowiedni ilości ludzi i taka ilość wychodków, aby jedno siedzenie przypadało na 20 ludzi.

W pobliżu wychodków lub w odległych kątach dziedzińca, założyć należy zbiorniki na śmieci, murowane, opatrzone przykrywami, dającemi się dobrze zamknąć.

11. Na pomieszczenie materyału opałowego dostarczyć należy składów, tudzież na pomieszczenie żywności, odpowiednich celowi magazynów.

Składy materyałów opałowych znajdować się mogą albo w piwnicy albo w osobnych szopach na dziedzińcu, magazyny żywności albo na piętrze parterowem, albo w piwnicy dostatecznie suchej i przewiewnej.

- 12. W każdym budynku albo w pobliskości znajdować się powinna studnia z wodą do picia lub w inny sposób, stosunkom miejscowym odpowiedni, postarać się należy o zaopatrzenie go w wodę do picia.
- 13. Za miejsca do mycia się, korytarze, kuchnie, schody, wychodki, strychy nie użyte na magazyny, tudzie i za magazyny materyałów opałowych i żywności nie będzie dawane osobne wynagrodzenie.

Za pokoje stabych należy się wynagrodzenie jak za pokoje dla żołnierzy nieoficerów, podług pomieszczalności, która obliczana będzie jak w pokojach dla podoficerów (ponkt 5, ustęp ostatni).

14. Dostarczyciel oddać powinien budynek pobielony i oczyszczony. Tenże obowiązany jest kazać bielie zajęte pokoje żodnierzy co drugi, korytarze i schody co trzeci rok, kuchnią i wychodki co rok.

Nadto obowiązany jest kazać pobielić tylko w skutek potrzeby wywołanej nadzwyczajnemi okolicznościami, którą stwierdzić musi komisya mięszana.

Podłoge, okna i drzwi czyścić i myć od czasu do czasu powinno wojsko, zajmujące budynek.

Wypróżnianie a względnie czyszczenie kloak, beczek, kanałów i kominów, uskuteczniać powinien regularnie dostarczyciel budynku w okresach zastosowanych do potrzeb.

b) Urzadzenie.

- 1. Dla każdego podoficera żonatego podług 1 klasy:
 - 2 łóżka,
 - 2 stoly,
 - 4 stolki,
 - 1 szafa (połowa z wieszadłem, połowa z połkami)
- 2. Dla każdego podoficera umieszczonego oddzielnie:
 - 1 łóżko.
 - 1 stół.
 - 2 stołki.
 - 1 wieszadło na mundur z deska na chleb.
- 3. Dla kadetów zastępców oficera i podoficerów, zakwaterowanych wspólnie po dwóch lub po wiecej dla każdego:
 - 1 łóżko,
 - 1 stołek.
 - 1 wieszadło na mundur z deska na chleb,
 - i na każdych dwóch 1 stół.

Nadto podoficerom, pomieszczonym wspólnie w pokoju żołnierzy, należy się każdemu stolik i zastona do oddzielenia od innych żołnierzy.

- 4 Dla każdego żołnierza:
 - 1 łóżko, a dla każdych dwóch
 - 1 wieszadło podwójne z 1 deska na chleb.
- 5. Do każdego wspólnego pokoju żołnierzy tyle stołów i ławek, ażeby wszystkie osoby tam umieszczone mogły siedzieć przy stole.
 - 6. Do każdego pokoju, licząc tu i podoficerskie:
 - aż do 20 ludzi 1, na 21—40 ludzi 2 lampy naftowe a następnie na każdych 20 ludzi o jedne lampę więcej
 - na każdych 10 ludzi konewka drewniana z żelaznemi obręczami i przykrywka, tudzież naczynie do picia, mające 3 decylitry pojemności,
 - 1 spluwaczka,
 - 1 skrzynia na śmieci,
 - 1 pogrzebacz, a jeżeli się opala weglem, 1 łopatka na wegiel i
 - 1 skrzynia ua węgiel, okuta żelazem,
 - 1 kobylica żelazna na karabiny z ilością gwoździ odpowiednia pomieszczalności, todzież na każdych 20 ludzi przyrząd do mycia się z cebrzykiem na wodę.
 - 7. Dla każdego oddziału:
 - 2 siekiery do drzewa z rękojęciami,
 - 2 piły do drzewa i
 - 2 kozły do drzewa.
 - 8. Łózko z pościelą stanowi:
 - 1 łóżko żelazne lub drewniane,
 - 1 siennik napehany z cwelichu lub grubego płótna,
 - 1 poduszka z tego samego materyału co siennik.
 - 2 prześcieradła,
 - 1 kołdra letnia, tudzież w zimie
 - i koldra zimowa.

Do każdego łóżka dostarczyć należy do pierwszego napełnienia siennika i poduszki 22·4 kilograma a do dopełnienia co cztery miesiące po 11·2 kilogramy słomy pościelowej.

Siennik, poduszkę i kołdrę letnią czyścić należy dwa razy na rok, a to w końcu kwietnia i w końcu października, kołdrę zimową raz, a to w końcu maja, prześcieradła raz na miesiąc.

e) Stajnie.

- 1. Konie wierzehowe żołnierzy nieolicerów, jakoteż konie pociągowe umieszczac należy w stajniach współnych, nie przekraczając jednak najwiekszej ilości koni, które razem umieszczone być mogą, t. j. koni 1 szwadronu, licząc i oficerskie (156 koni).
- 2. Lokale stajenne dostarczać należy ile możności w budynkach odosobnionych od pomieszkań żołnierzy i tylko wyjątkowo, gdy stosunki nie pozwalają uczynić inaczej, znajdować się mogą wśród mieszkań dla żołnierzy.
- 3. W każdym budynku stajennym oprócz stanowisk dla zdrowych koni, znajdować się powinno stanowisko gliniane dla każdego cugu na 1 konia stabego.
- 4 Dla koni ciężko chorych dostarczyć nalcży osobną stajnią, odosobnioną od głównej na 2% ogólnej ilości koni. Do wiekszych zabudowań stajennych, w których mieszcza się konie najmniej 2 szwadronów jazdy, dodać nalcży nadto w każdym razie oddzielną stajnią z 4 stanowiskami dla koni podejrzanych. Stajnia taka znajdować się powinna także w każdej stacyi jazdy lub artyleryi z sztabem. W miejscach zajętych przez pomniejsze oddziały jazdy, artyleryi i pociągów, dostarczyć nalcży podobnej stajni na konie podejrzane także w tym razie, gdy miejsca te są tak oddalone od najbliższych miejsc garnizonowych, posiadających stajnią na konie podejrzane, że konia podejrzanego nie możnaby dostawić tam jednym marszem.
- 5. Lokal stajenny powinien być widny, przewiewny, odpowiednio wysoki, opatrzony żłobami, drążkami przegradzającemi, słupami i kółkami do przywięzywania koni, podłoga zaś powinna być wybrukowana, lub gliną wylepiona a według okoliczności dylami wyłożona.

Najmniejszą przestrzeń powietrza na zdrowego konia ustanawia się w ilości 34 metry sześcienne.

Wyjatkowo, w stajniach wojskowych dorywczych już istniejących, jeżeli na wyjątek taki, według opinikomisyi, ze względu na inne przymioty takich stajni, godzi się pozwolić, poprzestać można na mniejszej ilości po wietrza. Wymiary najmniejsze stanowiska dla zdrowego konia wynoszą w każdym razie 1:58 metra szerokości w koszarach 3:16 metra, w koszarach dorywczych 2:8 metra długości. Stanowisko dla konia ciężko chorego lub podejrzanego powinno mieć 3:8 metra długości i tyleż szerokości. W stajniach na dwa szeregi koni, potrzebny jest korytarz w pośrodku, mający w koszarach najmniej 3:16 metra, w koszarach dorywczych najmniej 2:8 metra szerokości. Za stanowiska gliniane dla stabych koni i za stajnie na chore kome płacić się będzie wynagrodzenie podług pomieszczalności dla zdrowych koni. Za sypialnie dla dozorców koni nie płaci się wynagrodzenia.

6. We wszystkich stajniach znajdować się powinny odpowiednie komory na ubiory końskie i na pasze.

Komory na ubiory końskie i na pasze dla koni wierzchowych żołnierzy nie oficerów i dla koni zaprzegowych. dostarczane być mogą na ogólną ilość koni całego poddziału, dla kilku cugów lub nakoniec dla jednego cugu.

Tam, gdzie do tego strychów użyć nie można, znajdować się powinny obok stajni osobne lokale zamykalne na skład siana i słomy; lokale te podzielić należy dla jazdy podług eugów, dla artyleryi podług bateryj, dla pociągów podług szwadronów.

Na dziedzińcu wzdłuż muru dziedzińca lub stajni umieścić należy suszarnie, nakryte dachami ruchomemi albo dostarczyć gdzieindziej krytych lokali do suszenia mierzwy, dla chorych koni osobno. Za komory na ubiory końskie za komory na owies, strychy lub szopy na siano i za suszarnię na mierzwę nie płaci się wynagrodzenia.

- 7. W dziedzińcu stajennym urządzić należy zbiorniki na skład nawozu, tudzież odpływ gnojówki w sposól odpowiedni.
- 8. Wszystkie stajnie zaopatrzone być powinny w wode studzienną lub w inny sposób stosunkom miejscowym odpowiedni, dostarczaną.
 - 9. Dostarczyciel stajen oddać je winien wojsku pobielone i wyczyszczone i kazać je co rok pobielić.

Stajnie, zarażone przez konie wojskowe, czyszczone bedą kosztem administracyi wojskowej podług przepisów policyjno-weterynarskich.

d) Przybory stajenne.

Do każdej stajni dostarczyć należy następujące przedmioty a mianowicie na 1 lub 2 konie:

1 wiadro do pojenia.

1 widły do mierzwy.

1 opałka,

1 miot≵a,

1 łopata, tudzież

na 1 konia aż do 10 włącznie:

1 lampa naftowa.

1 latarnia reczna,

1 skrzynia na nawóz,

1 miarka na owies na trzecią część porcyi owsa,

1 zamykalna skrzynia na owies, tudzież do stanowisk glinianych,

1 babka.

W większych stajniach powyższa ilość przyborów wzrasta stosunkowo z wyjątkiem skrzyú na owies. którycł dostarczać można po jednej z odpowiednia pojemnością na każdy eug jazdy, na każdą bateryą artyleryi i na każdy szwadron pociągów.

Uwaga końcowa

tycząca sie pomieszczeń dla żołnicrzy nieoficerów i stajni (a, c).

Czego w części więcej wymagać można od koszar już istniejących a osobliwie od koszar, które maja być nowo wystawione, postanowione będzie droga rozporządzenia.

II. Gdy kwaterunek jest rozdzielny.

a) Pomieszczenia żołnierzy nie oficerów.

Dla każdego podoficera żonatego podług I klasy, tudzież dla każdych dwóch podła 2 wzmiankowanych w tem samem miejscu stanąć mających bezżennych, stopień posiadających a jeżeli w stacyi tylko jeden ma być zakwaterowany, także dla niego, dostarczyć należy 1 pokoju ze sprzętami, opałem i światłem.

Gminie płacić należy wynagrodzenie skarbowe tak samo jak za wojskowych pobierających płacę, do żadnej klasy dyet nie zaliczonych.

lnnym podoficerom i żołnierzom należy się za opłatą wynagrodzenia skarbowego podług §. 31, I, 3 mieszkanie wspólnie używać się mające, opał i światło.

Dla słabych dostarczyć należy w razie potrzeby pokoi osobnych, za które zapłacone będzie wynagrodzenie podług taryfy.

b) Stajnie.

- 1. Konie umieszczać należy tylko w stajniach całkiem zdrowych i jeżefi można osobnych.
- 2. Co się tyczy światła do stajni, sprzętów i przyborów stajennych, żadać można od ponoszącego kwaterunek tylko tego, co jest najpotrzebniejsze i co w domu jest używane

Wykaz C

lokali potrzebnych dla wojska do kwaterunku stalego na biura, szkoły, odwachy, pokoje inspekcyjne, areszty, kasy, magazyny, wozownie, warsztaty, tudzież sprzętów, które są do nich potrzebne.

a) Biura,

- 1. Biura powinny być oddzielone od pomieszczenia żołnierzy a jeżeli łączą się z mieszkamami, osobny wehod do meh prowadzić powinien.
- 2. Każdy pokoj na buro powiniem być odpowiedniej wielkości, oświecony bezpośrednio, urządzony do opalania i zamkoięcia.

b) Pokoje szkolne.

- 1. Każdy pokój na szkołę powinien być odpowiednio obszerny (46 metra 🗋 powierzchm na nezma), widny, urządzony do opalania, z osobnym wehodem.
- 2. W koszarach mieszczących w sobie najmniej hatalion, dywizyon jazdy lub dywizyon hateryi albo 4 szwadrony pociągów, dostarczyć należy lokał osobny na ćwiczenia gymnastyczne i szermierskie.

c) Odwachy żołnierzy.

- 1. Odwach dla posterunku (po 3 ludzi) powinien mieć 15 metrów 🗆 powierzehni. W pokojach na odwachy dla wiekszej ilości posterunkow, liczyć należy po 10 metrów 🗀 powierzehni na każdy posterunek.
- 2. Odwachy znajdujące się w budynkach przez wojsko zajętych, umieszczone być powinny najbliżej głównego wchodu do nich.

Każdy odwach powinien byc oswiecony bezpośrednio-

d) Odwach oficerski.

Odwach oficerski znajdować się powinien tuż obok odwachu żołnierzy i czynić zadość wszelkim warunkom pokoju mieszkalnego.

e) Pokój inspekcyjny dla oficerów i lekarzy.

Również pokoje inspekcyjne dla oticerów i lekarzy powinny czynić zadość wszelkim warunkom pokoju mieszkalnego.

f) Areszty.

- 1. W każdem miejscu, posiadającem garnizon, znajdować się powiony areszty, a to: wspólny areszt żołnierski na 2% załogi, areszt podoficerski na 6% pocztu podoficerów a nadto areszty celkowe i ciemne na 2% załogi.
 - 2. Każdy lokal na areszt, bez względu na przeznaczenie, powinien być widny i odpowiednio obszerny.
 - 3. Areszty celkowe opatrzone być powinny okiennicami, aby można zamienić je na ciemne.

Jeżeli jest więcej aresztów celkowych obok siebie, wszystkie wychodzić powinny na wspólny korytarz zamykalny.

4. Wszystkie areszty opalać się mają z zewnątrz.

Wszystkie okna aresztów powinny być opatrzone mocnemi kratami i tak wysokie albo tak obwarowane, aby nie było można ani z aresztu wyglądać ani do niego zaglądać.

g) Lokal kasowy.

- 1. W garnizonach, gdzie kas wojskowych umieścić nie można w urzędach podatkowych, albo gdzie niem osobnego wspólnego lokalu na kasę, dostarczyć należy każdemu korpusowi zawiadującemu kasą samodzielnie, odpowiedniego lokalu na kasę.
- 2. Lokal na kasę powinien być sklepiony z jednym tylko wchodem, drzwiami wewnętrznemi żelaznemi i zewnętrznemi drewnianemi, zamykającemi się każde na 2 lub 3 zamki.
 - 3. Okna ubezpieczone być powinny mocnemi kratami a od wewnatrz żelaznemi okiennicami.

h) Magazyny i wozownie dla pociągów

- 1. Do zachowywania zapasów mundurów, rynsztunków, uzbrojenia, amunicyi, ubiorów na konie i uprzezy tudzież wozów, dostarczyć należy wojsku potrzebnych magazynów i wozowni w wymiarach zastosowanych do wielkości każdego oddziału a względnie każdego korpusu wojska.
- 2. Magazyny na mundury, rynsztunki, uzbrojenie, ubiory na konie i uprząż, powinny być suche, przewiewne ogniobronne, zamykalne, z oknami opatrzonemi kratą i siatką drucianą.
- 3. Magazyny dla poddziałów znajdować się powinny jak najbliżej pomieszczeń tychże oddziałów i byc ile możności z niemi połączone.
- 4. Około magazynów przeznaczonych na umieszczenie zapasów augmentacyjnych wojennych znajdować sie powinny, ze względu na manipulacyą, dziedzińce ile możności zamykalne.
 - 5. Wozownie powinny być ogniobronne, pokryte i zamykalne.
- 6. Magazyny na skład amunicyi pokojowej i wojennej podręcznej, wyszukać należy ze względu na bezpieczeń stwo w porozumieniu z władzami cywilnemi, odosobnione od innych budynków i liczyć należy na 1000 sztuk nabojów karabinowych 0 040 metra powierzchni magazynu.

Na proch potrzebny do wyrobu amunicyi tarczowej, urządzić należy w tych magazynach miejsce oddzielone przepierzeniem.

Magazyny te powinny być suche, ogniobronne i zamykalue.

i) Warsztaty.

- 1. Dla każdego korpusu wojska, który utrzymuje na etacie rusznikarzy, dostarczyć należy za wynagrodzeniem podług taryfy, dla każdego rusznikarza, lokalu na pracownią, który ma być widny i urządzony do opalania, pozwala palić na ognisku i jest ile możności połączony z mieszkaniem rusznikarza.
- 2. W stacyach, gdzie pomieszczone są oddziały jazdy, artyleryi polowej lub korpusu pociągów, dostarczyć należy, gdy kwaterunek jest wspólny, kuźni ile możności po za obrębem stajni w dziedzińcu.

Obok kuzni urządzić należy miejsce do podkuwania pokryte i takie, aby w niem można było podkuć jednocześnie 2% całego pocztu koni, dla którego kuźnia jest przeznaczona.

Gdy kwaterunek jest rozdzielny, używać się będzie kuźni prywatnych. za wynagrodzeniem umówić się mającem w każdym z osobna przypadku.

k) Urządzenie.

- 1. Hość sprzętów potrzebnych do lokali wzmiankowanych w wykazie niniejszym pod a) aż do i), postanowiona będzie drogą rozporządzenia.
 - 2. Jeżeli sprzętów tych dostarcza gmina, należy się jej za to wynagrodzenie podług taryfy.

Wykaz D

lokali z przynależnościami dostarczać się mających do kwaterunku stałego na pomieszczenie i pielęgnowanie chorych wojskowych.

a) Domy wczasu (infirmerye).

- f. Dla każdego garnizonu liczącego najmniej 300 a nie więcej niż 500 ludzi dostarczyć należy, jeżeli w tem miejscu niema osobnego szpitalu wojskowego, pomieszczeń na chorych w osobnym budynku albo przynajmniej w oddzielnych lokalach.
- 2. Pomieszczenia tego rodzaju nie powinny znajdować się bezpośrednio obok gospod, fabryk, dworców kolci, mydlarni (i podobnych zakładów przemysłowych, rozszerzających nieprzyjemną woń lub psujących powietrze), ani też w pobliżu ementarzy i bagien.

Odnośny budynek powinien stać na suchym (nie naniesionym gruncie) i być ile możności odosobnionym, tudzież łatwo dostępnym.

Pokoje powinny być suche, widne, przewiewne, odpowiednio przestrone, urządzone do opalania, dom zaś sam zbudowany być powinieu ile możności ogniobronnie.

3. Każdy dom wczasu powinien mieścić w sobie najwięcej 5% pocztu ludzi tego oddziału, który ma z niego korzystać.

Na każde łóżko dla słabych, przypadać ma najmniej 35 metrów sześciennych powietrza i najmniej 8 metrów kwadratowych powierzelni.

4. Do domu wczasu potrzebne są następujące lokale:

Pewna ilość mniejszych i większych pokoi dla chorych, w miarę potrzeby, stosownie do ustępu 3, wszakże tak, aby pojemność większych pokoi wystarczała najwięcej na 15 chorych,

1 pokój służbowy dla lekarza,

1 pokój dla 1 lub 2 podoficerów.

Pokoje dla dozorców i służby z pomieszczalnością jak dla zdrowych żożnierzy. licząc na 6 słabych 1 dozorcę a na 16 chorych 1 człówieka do wszelkich innych posług szpitalnych,

- 1 łaźnia a względnie umywalnia,
- 1 kuchnia,
- 1 magazyn żywności,
- 1 magazyn czystej bielizny, pościeli i przyborów szpitalnych,
- 1 magazyn brudnej bielizny,
- 1 skład opału,

(Polnisch.)

- 1 wychodek z jednem siedzeniem na każdych 1:-20 chorych i z jednem siedzeniem dla zdrowych żołnierzy, w obrębie pokrytych lokali domu wczasu,
- 1 piwnica i
- 1 strych,
- 1 trupiarnia,
- 1 zbiornik na śmieci.

Nadto dom wczasu posiadać powinien studnia lub w inny stosunkom miejscowym odpowiedni sposób zaopatrzyć zo należy w wode do picia i do dalszych użytków i powinien się tam znajdować dziedziniec a względnie ogród.

5. Dostarczyciel oddać powinien pokoje słabych pomalowane jasną, nie szkodliwą farba, inne lokale pobielone a wszystkie wyczyszczone.

Jeżeli do malowania nie użyto farby olejnej, dostarczyciel obowiązany jest kazać zajęte pokoje chorych corocznie na nowo pomalować, kuchnie i wychodki corocznie, korytarze, schody itd. co drugi rok pobielić. Nadto obowiązany jest kazać malować lub bielić tylko w potrzebie, nadzwyczajnemi okolicznościami spowodowanej, gdy ja stwierdzi komisya mieszana. Podłogę, okna i drzwi czyścić będzie wojsko, domu używające.

Wypróżnianie a wzglednie czyszczenie kloak, beczek, kanałów i kominów, uskuteczniać powinien regularnie dostarczyciel budynku w okresach zastosowanych do potrzeby.

b) Szpitale wojskowe.

- Dla każdego garnizono, liczącego więcej niż 500 ludzi jeżeli niema już szpitalu garnizonowego założyć należy szpital wojskowy w osobnym budynku albo przynajmniej w oddzielnych lokalach najwięcej na 5% pocztu ludzi tych wojsk, które mają z niego korzystać. Należy mieć wzgląd także na powołanych do éwiczeń wojennych.
- 2. Co się tyczy miejscowości budynku, dostarczyć się mającego na szpital i obszerności pokoi potrzebnych dla chorych, trzymać się należy odnośnych przepisów, tyczacych się domów wczasu (w ustępie a) 2 i 3).
 - 3. Na szpital wojskowy potrzebne sa następujące lokale:

Pewna ilość pomniejszych pokoi do odosobnienia chorych i odpowiednia ilość większych do dalszej potrzeby, wszakże mogących mieścić w sobie najwięcej 20-24 chorych,

- 1 pokój lekarski do przyjmowania,
- 1 pokój inspekcyjny dla lekarzy,
- 1 kancelarya do przyjmowania,
- 1 pokój dla oficera ekonomicznego,
- 1 pokój na aptekę, do tego
- 1 laboratoryum.

Potrzebna ilość pokoj dla podoficerów, liezac 1 podoficera na 20 - 25 chorych. Potrzebne pokoje dla dozorców i służby, z pomieszczalnością jak na zdrowych ludzi, licząc na każdych 6 chorych 1 dozorcę a na każdych 16 chorych 1 człowieka do wszelkiej innej służby szpitalnej,

- 1 łaźnia,
- 1 kuchnia i jeżeli szpital jest na więcej niż na 80 chorych, w każdym razie także 1 izba na przyrządzenia i 1 pomywalnia,
- I magazyn ży wności,
- 1 piwnica na napoje i jarzyny,
- 1 magazyn przyborów szpitalnych, czystej bielizny i pościeli,
- 1 magazyn na mundury chorych,
- 1 magazyn brudnej bielizny i pościeli,
- 1 magazyn świeżej słomy (słomę używaną niszczy się),
- 1 magazyn materyałów opałowych,
- 1 strych,
- I komora do desinfekcyi bielizny i pościeli chorych na choroby zarażliwe,
- 1 (rupiarnia, opalane.
- 1 pokój do sekevi,

Wychodki w ilości odpowiedniej rozległości szpitału z 1 siedzeniem na każdych 15 aż do 20 chorych i z osobnemi siedzeniami dla zdrowych żołnierzy, tudzież z pissoarami.

Szpital posiadać powinien studnią, lub w inny, stosunkom miejscowym odpowiedni sposób, zaopatrzyć go należy w wodę do pieja i do dalszych użytków; nadto znajdować się powinien

- I dziedziniec a względnie ogród i
- 1 zbiornik na śmieci.
- 4. Dostarczyciel oddać powinien wojsku pokoje chorych pomalowane jasną farbą nieszkodliwą, inne lokale pobielone a wszystkie wyczyszczone. Jeżeli do malowania nie użyto farby olejnej, dostarczyciel obowiązany jest kazać zajęte pokoje chorych corocznie na nowo pomalować, kuchnie i wychodki corocznie, kozytarze, schody itd. co drugi rok pobielić. Nadto obowiązany jest kazać malować lub bielić tylko w potrzebie, nadzwyczajnemi okolicznościami spowodowanej, gdy ją stwierdzi komisya mięsz na. Podłogę, okna i drzwi czyścić będzie wojsko, szpitalu używające.

Wypróżnianie a względnie czyszczenie kłoak, beczek, kanałów i kominów, uskuteczniać powinien regularnie dostarczyciel budynku, w okresach zastosowanych do potrzeby.

e) Urządzenie.

- 1. Hość sprzętów potrzebnych do domów wezasu, postanowiona bedzie drogą rozporządzenia
- 2. Jeżeli sprzetów tych dostarcza gmina, należy się jej wynagrodzenie podług taryfy.
- 3. Sprzety dla szpitali wojskowych dostarcza administracya wojskowa.

Uwaga końcowa

tycząca się domów wczasu i szpitali wojskowych.

Za lokale dostarczone w domach wczasu i szpitalach wojskowych na pomieszczenie chorych i dozorców należy się wynagrodzenie podług pomieszczalności dla zdrowych żołnierzy, obliczonej ze względu na przestrzer powietrza (§. 31, 1. 1, a względnie §. 31, 1. 2 i §. 32). Jeżeli dostarczone lokale będą miały więcej niż 45 metra wysokości, to do obliczenia pomieszczalności na chorych a względnie dozorców, jakoteż wynagrodzenia, policzyc należy na wysokość tylko 4:5 metra.

Za inne lokale z wyjątkiem kuch i, składu drzewa, magazynów żywności, strychu, piwnicy, za które nie płac się osobnego wynagrodzenia, płacić się będzie wynagrodzenie podług taryfy.

Wykaz E

pomieszczeń i przynależności, należących się wojskowym do kwaterunku chwilowego.

I. Pomieszczenia.

N		
Klasa dyet	Stopie n	łłość pokoi
1.	Feldmarszałek	4
ın.	Feldcechinistrz i generał jazdy, admirał	2
IV.	Feidmarszałek-porucznik, wiceadmirał	2
V.	General-major, kontradmiral	2
VI.	Pułkownik, kapitan okrętu liniowego	2
VII.	Podpułkownik, kapitan fregaty	2
VIII.	Major, kapitan korwety	2
IX.	Kapitan i rotmistrz, podporucznik okrętu liniowego	1
Х.	Porucznik, chorąży okrętu liniowego	1
XI.	Podporucznik	1
XII.	Wojskowi, zaliczeni do XII klasy dyet, kadet marynarki (aspirant marynarki)	1
Wojsk	owi, pobierający płacę, nie zaliczeni do żadnej klasy dyet, tudzież słudzy armii, żonaci	1

U w a g a.

- 1. Księżom wojskowym, urzędnikom wojskowym i w ogóle wszystkim wojskowym, mającym prawo do kwatery, należy się mieszkanie podług klasy dyet, do której są zaliczeni.
- 2. Podoficerowie żonaci podług pierwszej klasy, gdy im rodzina w marszu towarzyszy, maja prawo do 1 pokoju, kadetom zastępcom oficerów i sierżantom rachunkowym, którym poruczone są czynności manipulacyjne poddziałów, jeżcii kilku ich ma być zakwaterowanych w jednej i tej samej gminie, należy się jeden pokój na dwóch jeżcii zaś zakwaterowani być mają rozdzielnie w jednej i tej samej gminie, każdemu jeden taki pokój z sprzętami opałem i światłem, za wynagrodzeniem od skarbu wojskowego w myśl §fu 46go ustawy niniejszej.
- 3. Jeżeli służących oficerskich nie można umieścić osobno w tym samym domu, w którym stoją ich panowie zakwaterować ich należy jak żołnierzy.
- 4. Stajnia z przyborami i oświetleniem należy się tylko na tyle koni, ile potrzebujący jej wojskowy trzymacich jest upoważniony i ile ich rzeczywiście trzyma na mierzwie.
- 5. Tym generałom i pułkownikom brygadycrom, którzy upoważnieni są wziąć z sobą powozy, gdy maszerują w pole, należą się suche, o ile można zamykalne wozownie do pomieszczenia tylu powozów, ile podług regulamina mogą wziąć z sobą i rzeczywiście wiozą.
- 6. Jeżeli zostanie stwierdzone, że gminy nie mogą dostarczyć należnych kwater i uprawnieni do ich otrzy mania zmuszeni są poprzestać na szczuplejszem pomieszczeniu, gminy mają prawo do wynagrodzenia za kwatery i stajnie tylko podług wymiaru kwater i stajni, których rzeczywiście dostarczyły.

II. Urządzenie.

Wojskowy, pobierający płacę, jakoteż kadet, zastępca oficera, ma prawo wymagać domowej, czystej pościeli naczynia do umycia się, naczynia do picia, tudzież do każdego pokoju stołu i najmniej jednego stołka, podoficerowie i inni żołnierze żądać mają świeżej słomy na postanie, tudzież środków do rozwieszenia lub położenia mundurci broni.

Zonom i dzieciom w przypadkach przewidzianych w §fie 45 należą się sprzęty powyższe w miarę potrzeby podług ilości głów.

III. Opał i oświetlenie.

Opalu i swiatła żądać mogą wszyscy wojskowi tylko tyle, ile niezbędnie potrzeba.

IV. Mierzwa, światło do stajni, tudzież urządzenie stajni.

Mierzwy należy się 1 7 kilograma na 1 dzień kwaterunku (§. 46). Tam, gdzie sam gospodarz używa tylko liścia lub ścioły leśnej, tylko tych materyałów żądać należy.

Światła do stajni żadać należy ile niezbednie potrzeba, przyborów stajennych tylko takich, jakie są.

V. Żywność.

Wojskowi, pobierający płacę, stołować się mają sami. Podoficerom i innym żołnierzom należy się obiad, składający się z 0 28 kilograma mięsa o ile można wołowego i jeszcze drugiej potrawy, w miejscu używanej.

Gdy żołnierze sami gotuja, dać im należy możność zgotowania sobie obladu. Chleba zadać nie wolno.

WykazF

miejse na ćwiczenia, potrzebnych do doskonalenia sie wojsk.

a) Miejsca mustry.

	Potrzeba dla	Wielkość miejsca w hektarach	Položenie Wł	asności a
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 1 2 3 4 5	Kompanij polowych (rezerwowych) piechoty Szwadronów jazdy	7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 20 40 60 80	Ka ning	prostokąta, którego długość i szerokość powinny być oznaczore według potrzeby w granicach stosun- ków 1:1 aż do 1:4. niejsca mustry drogi prowadzie powinny, inaczej trzeba je zrobie.
6 1 2 3 1	Bateryj polowych artyleryi Kompanij lub bateryj górskich artyleryi fortecznej lub oddziałów	120 25 45 60 1 2	nie dalej niż o 2 kilometry, i garnizonu a względnie od twardy — ale dla jazdy i	długość i szerokość powinny być oznaczore 4. prowadzić powinny, inaczej trzeba je zrobić
3 4 1 1	Szkoły kadetów piechoty Szkoły oficerskiej brygady lub 1 szkoły kadetów albo 1 szkoły do kształcenia podoficerów jazdy	3 4 8	ite można dla piceboty nie dalej 4 kilometry od stacyi garnizo ile można grunt równy, twardy	prostokąta, którego d ków 1 i az do 1 4 miejsca mustry drogi p
1	Szkoły kadetów lub 1 ekwitacyi pułkowej albo 1 szkoły do kształce- nia podoficerów artyleryi polowej	25 1	O ile możn 4 kilo O ile możn	ków Do miejse

U w a g a. 1. Jeżeli garnizony są m niejsze od podanych powyżej oddziałów, odpada na odnośną część kompanii, szwadronu. bateryi (oddziału szkolnego itd.) krotna część powierzchni powyżej ustanowionej.

2. Jeżeli garcizony składają się z więcej niż z 1 pułku piechoty lub 1 pułku jazdy albo 1 dywizyi bateryi polowej, wielkość miejse mustry wyznaczyć należy odpowiednio stosunkom lokalnym tak, aby przy odpowiedniem

wyzyskaniu były dostateczne.

3. Jeżeli miejse do mustry używać mają wspólnie korpusy wojsk lub poddziały (szkolne) rozmaitych gatun-ków broni, za podstawe do wynierzenia przyjąć należy wymiar największego odnośnego miejsca mustry (dla pie-choty, jazdy, artyleryi itd.) a następnie podług stosunków lokalnych i siły korpusów ustanowie powiększenie po nad to minimum.

b) Miejsca éwiczeń technicznych.

	Potrzeba dla	Wielkość miejsca w hektarach	Położenie m i e	W∛asności j s c a
3 4	kompanij polowych (rezerwowych) od inżynieryi itd.	1-75 działu 3·50 5·25 7·00	mežna nie dale niž o kilometry od stacyi garnizonu a uzpielnie od nomie zekań korpusu a to, zwłas cza dla odlanku piorierow wzdraż rzeki dla ewicenia się jedneczenie w stużne ladowej i wodnej. Gdzie to jest niemożelne, wyszukać należy miejse odpowiednich do świczen w stużbie lądowej i do ewiczen w stużbie wodnej nie przekraczając wymiaru powierzebni obok usta-	o lie možna grunt miernie rovny, w každym razie nie bagni- sty, pod względem udatności do obrobienia, redni, któ- rego długość i szerokość oznaczone być powinny we- dług polazeby, w granicach stosunków 1.1 az do 1.6. Wiejsce na zlożenie maleryalu do twieżen nie powino być wystawione na zalewy. Do miejsc cwiezeń drogi prowadzie powinny, inaczej trzeba je zrobić.
2-4	kompanii polowej (rezerwo- wej)	3:00	0 0 0 0	można grunt miernie rowny, w kazdym raz sty, pod wzgledem udaności do obrobienia, rego długości szerokość oznaczone być dług potrzeby, w granicach stosunków i Micjsce na złożenie maleryalu do twieżeń Myc wystawione na zatewy. Do miejsc cy prowadzie powinny, inaczej trzeba je zrobi
nal w tec	ionierów piechoty, strzeleów i jazdy leży miejse do éwiezeń technicznych tych garnizonach, gdzie niema oddz chnicznych a miejsec mustry nie wyst roboty techniczne, żędać zaś nateży zeni niczbędnie potrzebnej najwięcej	tilko diałów arcza prze-	O ile mazna nie dalej niż o z ki a wzgrednie od pomieszczeń oddznau pionierów wzdańż dnocześnie w stużbie Jadov niemożebne, wyszukać nale ćwiezon w stużbie gadowej dnej nie przekraczając wyn	O ile možna grunt miernie rovny sty, pod wzgledem udalność rgo długość i szerokość o dług potrzeby, w granicac Wiejsce na złożenie malery być wystawione na zalewy prowadzie powinny, inaczej

U w a g a. Jeżeli garnizony są mniejsze od oddziałów wyżej podanych, odpada na odnośną część kompani (szkoły kadetów) krotna cześć powierzelni powyżej ustanowionej.

c) Miejsca na założenie strzelnie do ręcznej broni dla początkowych.

Potrzeba dla	długose w metr w metrz- powierz- etnia w hektur.	Położenie Własności m i e j s c
kompanii polowej (rezerwowej) piechoty strzeleów aż do 8 kompanij (2 bataliony) szwadronu jazdy, lub 1 kompanii polowej (rezerwowej), inżynieryi lub pionierów, albo dla szkół do kszlałcenia kadetów lub podoficerów rozmaitych broni jednak tylko wtedy, gdy nie stoja razem z korpusami piechoty lub strzeleów w tem samem miejscu garnizonowem	472 24 113	kilometry od muejsca garnizonowego. Ile možna grunt równy istady dogodny do ewiezen w strzelanii ze wyględu na strony świata i panujący kierunek wiania rozlegiych budów do ochrony od zbaczających wystrządów. Do miejsca dogi prowadzie powinny, inaezej trzoba je zrobie.

Potrzeba dla	I good	140	5	ehmia ehmia w hektar, o	Położenie	Własności m i e j s e
8 kompanij polowych (rezerwowi strzetców aż do 12 konlionów)	yyeh) piecholy panij (6 bata-	172	33	1.56	riz o 4 kilometry od	ny i staty dogodny liniu ze wzgle lu na lipecy kierunek wna-calica ile meanosci a rozlegten budow canjacych wystrzarogi prowadzie poje zrobie.
25 kompanij polowych (rezerwov i strzeleów aż do 36 kom lionów)	panii (9 bata- vych) piechoty ksza się szero- rów na każdy cy 1 aż do 8	172	5	2.17	le možna nie dalej niž o miejscu garnizonowego.	e mužua grunt rówr do swiezni w strzel strow swidego ok twamia od stawiania do ochrony od zbar do. Do mejsca dr winny, inaczej trzeb

d) Miejsca do éwiczeń strzelniczych tyralierskich.

S S S S S S S S S S S S S S S S S S S	mier dym z w
Od mniej niż 4 kompanij polowych (rezerwowych) wojsk pieszych lub od 1 szwadronu jeżeli nie stoją razem dla szkół do kształ z korpusem pieszym wtem samem miejscu garzanizonowem niejscu garzanizonowem 1 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2	e mežna grunt równy nie w każ kie nie bagnisty, nym przystępem.

Uwaga do c) i d). Gdzie zakładanie wspólnych strzelnie dla początkowych i tyralierskich jest możebne należy to zawsze czynić ze względu na korzyści. Co do odległości takiego miejsca przepis podany pod c) odno s się i tutaj.

e) Strzelnice artyleryi, oraz miejsca do ćwiczeń technicznych.

Potrzeba	1	15.73	miejsca Z = ±	Położenie	Własności
10012002	dlugosé w metr.	szerokuśt w metr.	powiecz elmia w hekts		miejsc
Od 1 pułku artyleryi polowej albo od 1 hatalionu artyleryi forteeznej w górę .	4552	759	okra- gło 346	Odpowiednie potrzebom da- nej chwili i stosunkom lokalnym.	dym razie nie bagnisty, wkeż- dym razie nie bagnisty. Do strzednicy drogi pro- wadzie pominay, inaczej trzeba je zrobić.

f) Miejsca do zakładania szkół niekrytych jazdy wierzchowej (wozowej).

	Potrzeba dla	dlugo é w metr.	szerokose w metr	chnia chnia metr.	Położenie	Własności
		d th	SZer	pow el	m i e	ejsc
1	Ekwitacyi piechoty, jeżeli nie jest umieszczo- na wspólnie z oddziałem wojsk, mającym prawo do szkół jazdy wierzchowej	46	23	1058	su kwaterunko-	nie kamienisty, do którego yć powinny
1	Szwadronu lub f roty nzupełniającej albo f szkoły kadetów albo f szkoły kształcenia podoficerów jazdy, albo od f aż do 3 bateryj, albo dla f ckwitacyi pułkowej, albo dla f szkoły kadetów, albo dla f szkoły kształcenia podoficerów artylcryi polowej	76	38	2888	O ile można w obrębie lokulów koszarowych alno zakrosu kwaterunko wego, odnośnego oddziełu wojsk (*zkoly)	100
1	Szkoły oficerów brygady jazdy albo dla 4 aż do 6 bateryj artyleryi polowej po 2 miej- sca, od 7 aż do 9 bateryj po 3 miejsca itd. Każde miejsce	76	38	2888	można w obrębie lokulów koszar wego, odnośnego odużiołu wojsk	Grunt równy, staty, lecz nie nadto fwardy prowadzą drogt a względnie założone
1	aż do kilku szwadronów lub dla 1 szkoły kształcenia podoficerów korpusu pocią- gów wojskowych	92	61	5612	O ile można w wego, od	Grunt równy, prowadze

U w a g a. Do oddziałów mniejszych niż 1 szwadron lub 1 baterya, mianowicie aż do cugu, potrzebne są miejsca do założenia niekrytych szkół jazdy wierzchowej (wozowej) w wymiarach, ustanowionych powyżej dla odnośnego gatunku broni.

g) Miejsca do jazdy wierzchowej.

Gdy miejsca mustry oddalone są o więcej niż 4 kilometry od ubikacyj odnośnego korpusu.

Potrzeba dla	d'uro w metr.	190	chnin metr.	FOTOZETTE	Własności		
	d/u w n	szerokoś w metr	powierz chnin w metr.	m i e j s e			
każdego szwadronu jazdy	152	76	11552	He możności w obrębie lokuli koszarowych lub zakresu kwaterunkowego odno- śnego szwadronu awkaż- dym razie nie dalej niż o 2 kilometry od nich.	Grunt rown, staty, ale nie kunienisty, do którego prowadza drogi a wzgię- dnie zadożone bye po- winny.		

h) Miejsca do gymnastyki.

Potrzeba dla	Wielkość miejsca w metrach kwadratowych	Położenie	Własności m i e j s c a
każdej 1 kompanii polowej (rezerwowej) wojsk pie- szych i artyleryi fortecznej, każdego 1 szwadronu jazdy lub korpusu pociągów wojskowych każdej 1 bateryi polowej lub górskiej, każdego 1 oddziału zdrowia, dla szkół kształcenia kadetów lub podofice- rów rozmaitej broni albo dla 1 ekwitacyi pułku ar- tyleryi	128	O ile možna w obrębie lokali koszarowych, albo w zakre- sie kwaterunkowym odno- śnego oddziału wojsk (szkoły).	Grunt równy, stały, ale nie kamienisty, w formie prostokata, którego jeden bok wynosić powinen najmutej 8 metrów. Do miejsca gynnastyki drogi prowadzić powinny a względnie trzeba je założyć.

U w a g a. 1. Dla oddziałów mniejszych od tych, które są tutaj podane a mianowicie aż do 1 cugu, potrzebne są miejsca do gymnastyki rozległości wzwyż ustanowionej.

2. Gdy garnizony składają się z więcej niż 1 kompanii, 1 szwadronu lub 1 bateryi, ilość i wielkość miejsc do gymnastyki odpowiadać powinna potrzebie wojska i stosunkom lokalnym.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXV. — Wydana i rozesłana dnia 2 lipca 1879.

94.

Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 1 lipca 1879.

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 11 czerwca 1879 (Dz. u. p. Nr. 93), urządzającej dla krolestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych dostarczenie pomieszczeń i przynależności dla wojska stałego, marynarki wojennej i obrony krajowej w czasie pokoju.

Ku wykonaniu ustawy z dnia 11 czerwca 1879 (Dz. u. p. Nr. 93) podają się do wiadomości następujące przepisy wykonawcze, wydane w porozumieniu z wspólnem ministerstwem wojny:

Do Art. III. ustawy wprowadczej.

Wynagrodzenie, podług przepisów ustawy kwaterunkowej płacić się mające za te lokale, które zarząd wojskowy najął za kontraktami na czas oznaczony, obliczane być ma na zasadzie szczegółowych przepisów wykonawczych do §. 5 ustawy kwaterunkowej a względnie podług Dodatku do instrukcyi o zakladaniu koszar nowo wybudować się mających, według okoliczności zaś podług Dodatku do instrukcyi o zakładaniu domów wczasu i szpitali wojskowych, które maja być nowo wybudowane.

Jeżeli wynagrodzenie, podług przepisów ustawy kwaterunkowej przypadalace, wynosiłoby od takich przedmiotów najmu więcej niż czynsz dotychczasowy. zapłacone bedzie za resztę czasu najmu, zamiast tego czynszu, wynagrodzenie. przypadające podług ustawy kwaterunkowej a odnośne kontrakty najmu, ze względu na to wyższe wynagrodzenie, uzupełnić należy klauzulą dodatkową

z powołaniem się na ustawe kwaterunkowa.

Jeżeli zaś istnieją kontrakty najmu co do budynków lub części budynków. z których czynsz nie został wymierzony na podstawie dotychczasowych skal wynagrodzenia i pojemności tych budynków, lecz przyjęty w umówionej kwocie

(Polnisch.) 70 ryczałtowej, korzystniejsze przepisy ustawy kwaterunkowej, tyczace się wynagrodzenia, nie maja być zastosowane. Te zaś przedmioty najmu, z których czynsz umówiony byłby wyższy od wynagrodzenia przypadajacego podług ustawy kwaterunkowej, zarzad wojskowy jako dzierżawca, ma wypowiedzieć, jeżeli tylko zastrzegł sobie prawo wypowiedzenia ich przed upływem kontraktu, i jeżeliby zwiniecie, choćby tylko czasowe zakładu, nie wywoływało szkodliwego zametu w rozmieszczeniu wojska.

Gdy na miejsce lokali wypowiedzianych, potrzebne są inne lokale, zażądać ich należy na zasadzie ustawy kwaterunkowej.

Do §fu 3go.

Lokale potrzebne dla poddziałów wymienionych w §fie 3cim stanowia najmniejsza pomieszczalność, która jeden i ten sam budynek mieć powinien, aby w ogóle kwaterunek mógł być wspólny i aby można było uzasadnić przynajmniej żądanie do wynagrodzenia za koszary dorywcze, ustanowionego w §. 31.

Gdy pomieszczalność jest mniejsza, kwaterunek uważać należy za rozdzielny, chociażby więcej osób umieszczono razem w osobnych pokojach, wynagrodzenie zaś należy zapłacić w kwocie ustanowionej w §fie 31ym.

Do §fu 5go.

Czego wymagać się ma od nowych koszar, domów wczasu i szpitali wojskowych, stanowi o tem "Instrukcya o zakładaniu koszar nowo wybudować się mających" a względnie "Instrukcya o zakładaniu domów wczasu i szpitali wojskowych nowo wybudować się mających."

O ile przy ocenianiu zdatności istniejacych lub urządzić się mających budynków na koszary, domy wczasu lub szpitale wojskowe, można odstąpić od wymagań określonych w przerzeczonych instrukcyach lub wymagania te złagodzić, dowiedzieć się można z Dodatku, dołączonego do każdej z tych dwóch Instrukcyj.

Istniejące lub urządzić się mające lokale, które nie czynią zadość zmniejszonym w myśl odnośnego Dodatku wymaganiom, uważane być mają za koszary dorywcze a względnie za domy wczasu lub szpitale wojskowe tej samej kategoryi.

Wnioski, tyczące się wybudowania nowych koszar, koszar dorywczych, szpitali wojskowych lub domów wczasu, jakoteż wnioski, tyczące się przerobienia budynków na pomieszczenia wojskowe, roztrząsa ministerstwo obrony krajowej w porozumieniu z wspólnem ministerstwem wojny.

Jeżeli wniosek będzie przyjęty, ministerstwo obrony krajowej zarządzi wygotowanie programu budowy.

Wygotowanie programu budowy należy do komisyi miejscowej mieszanej. Składa się ona, jeżeli w przypadkach szczególnych ministerstwo obrony krajowej w porozumieniu z wspólnem ministerstwem wojny nie zarządzi inaczej:

a) Cywilni:

z naczelnika Władzy administracyjnej powiatowej lub jego zastępcy, z biegłego, znającego się na budownictwie i z lekarza, urząd publiczny piastującego, których obu wyznacza Władza administracyjna powiatowa, tudzież z reprezentanta gminy;

b) Wojskowi:

z reprezentanta odpowiedniej komendy generalnej (wojskowej), z oficera od dyrekcyi inżynieryi lub budownictwa wojskowego, z oficera tej broni, dla której przeznaczony jest budynek wystawić się mający, z lekarza wojskowego i urzednika intendentury wojskowej.

Dostarczyciela koszar lub jego zastepce nalezy przyzwać do komisyi, jemu

zaś wolno do tego użyć doradcy technicznego.

Komisyi przewodniczy reprezentant Władzy administracyjnej powiatowej. Jeżeli koszar dostarcza kraj, natenczas nie Władza administracyjna powiatowa, lecz Władza administracyjna krajowa objać ma przewodnictwo w komisyi, wyznaczyć biegłego, znajacego się na budownictwie, tudzież lekarza a do komisyi przyzwani być maja dwaj członkowie Wydziału sejmowego jako reprezentanci kraju, dostarczającego koszar.

W programie budowy wymienić należy, jakie lokale kwaterunkowe zawierać powinien zakład, który ma być wybudowany (§. 7 ustawy kwaterunkowej), jakie pomieszczenia a mianowicie w jakiej ilości i jakiej wielkości, stosownie do Instrukcyi o zakładaniu koszar (domów wczasu lub szpitali wojskowych) nowo wybudować się mających, dostarczone być powinny a względnie jakie wnioski są czynione co do tych pomieszczeń, których dostarczenie podług owej Instrukcyi ma być przedmiotem dobrowolnej umowy między ubiegającym się o budowę

koszar a administracya państwa.

W programie budowy podać należy nadto miejsce, w którem ma być wzniesiona i na podstawie naocznego obejrzenia i wszelkich innych wskazówek opisac je pod temi względami, które w przerzeczonej Instrukcyi są wzmiankowane. Na planie sytuacyjnym miejsca pod budowę, który do programu budowy ma być dołączony i komisyi przez ubiegającego się o budowę wręczony, zanotować na leży znamiona niwelacyjne, oznaczyć drogi, jakoteż kierunek wodociągów, jeżel są, ścieków lub kanałów (tych ostatnich z podaniem spadku i wielkości przekroju poprzecznego) a nakoniec podać w uwadze wielkość miejsca w metrach kwadratowych.

Nadto wyrazić należy w programie budowy, jaką proponuje się konstrukcyą dla budowy od dolnego piętra w górę (Instrukcya o zakładaniu koszar nowo wybudować się mających punkt 446—456), jaki sposób zaopatrzenia w wodę a względnie jaki jest możebny w miejscu pod budowę proponowanem, jakie są wiadome szczegóły co do jakości i ilości wody użyć się dającej, jaki sposób zgromadzania i odprowadzania wszelkich odpadków i pomyj, ze względu na stosunki miejscowe jest tymczasowo zamierzony, nakoniec w miejscach, gdzie są fabryki gazu, czy i pod jakiemi warunkami, ubiegający się o budowę, podjąłby się zaprowadzić oświetlenie gazowe w budynku, który ma wystawić.

Do programu budowy dolączyć trzeba przybliżone obliczenie wynagrodzenia, przypadającego podług ustawy i taryfy za budynek wystawić się mający, jakoteż protokół, w którym zapisane być mają wszystkie wnioski i zdania, róż-

niace się od uchwał większości.

Akta programowe przesłać należy do Władzy administracyjnej krajowej. Władza administracyjna krajowa zakomunikuje operat odpowiedniej Władzy terytoryalnej wojskowej, która go rozpatrzy i odeśle napowrót do Władzy administracyjnej krajowej z wnioskami, które uzna za potrzebne.

Otrzymawszy operat napowrót, Władza administracyjna krajowa przedstawić

go ma c k. ministerstwu obrony krajowej.

Ministerstwo obrony krajowej przesyla następnie operaty spólnemu mini-

sterstwu wojny.

Na podstawie zatwierdzonego programu budowy, ubiegający się o budowę, wezwany będzie do wypracowania planów, przyczem oznajmione mu będzie w przybliżeniu wynagrodzenie, które administracya wojskowa zapłaci za budynek, wystawić się mający.

Za podstawe do wygotowania planu służyć ma zatwierdzony program budowy, Instrukcya o zakładaniu koszar nowo wystawić się mających i miejscowa ustawa budownicza.

Wypracowane plany budowy przedstawić należy w dwóch egzemplarzach Władzy administracyjnej krajowej z następującemi załączkami:

a) zatwierdzony program budowy i jego załączki,

b) wykaz wynagrodzenia, które administracya wojskowa zapłacić ma na podstawie projektu podług ustawy taryfy,

c) deklaracya ubiegającego się o budowę, czy zamierza dostarczyć urządzenia

a względnie przyborów stajennych, czy nie,

d) jeżeli ubiegajacy się o budowę dostarcza sprzętów, wykaz tychże z wyszczególnieniem wynagrodzenia, które administracya wojskowa zapłacić ma za nie podług ustawy i taryfy, nakoniec

e) jeżeli budynki, które będa stawiane, maja być oświetlone gazem, wykaz ilości płomieni, które byłyby zaprowadzone i wynagrodzenia, które admi-

nistracya wojskowa miałaby za to zapłacić.

Celem zbadania przedstawionego projektu, Władza administracyjna krajowa zwołuje komisya w takim samym składzie, jak do sporzadzenia programu i o ile można z tych samych osób, które uczestniczyły w sporzadzeniu programu.

Komisya ta zbadać ma projekt dokładnie pod wszystkiemi względami według zasad do wypracowania go przepisanych i wydać o nim zdanie, zbadać podobnież i zaopiniować załączki b), d) i e) i spisać wywód tego co znajdzie.

Gdyby przy sprawdzaniu przedstawionych operatów okazały się wady, a ubiegający się o budowę chciał je usunąć przed przedstawieniem projektu, zwrócić mu należy operat po zamknięciu protokołu.

Do zbadania projektu poprawionego lub poprawionych załączek przyzwać należy tylko tych członków komisyi, do których zakresu poprawki te należa.

Osoby te zanotuja w dodatku do przerzeczonego protokołu postrzeżenia

swoje nad poczynionemi poprawkami.

Ta sama droga, która przebył program, przesyła Władza administracyjna krajowa projekt pierwotny lub zmieniony razem z protokołem do niego się od-

noszacym.

O przyjęciu przedstawionego projektu, jakoteż o wynagrodzeniu w swoim czasie zapłacić się mającem za dostarczony budynek, jego urządzenie i według okoliczności za oświetlenie gazowe orzeka wspólne ministerstwo wojny w porozumieniu z ministerstwem obrony krajowej.

Za podstawe do wykonania budowy służyć mają zatwierdzone plany budownicze, których jeden egzemplarz zatrzyma Władza administracyjna krajowa.

Jeżeli podczas budowania Władza wojskowa lub przedsiębiorca budowy zechce odstąpić od zatwierdzonego projektu, potrzebne jest do tego wzajemne porozumienie się i zatwierdzenie tych Władz, które orzekaja o przyjęciu projektu.

Czy budynki już istniejace, które kraj, powiaty, komitaty, gminy lub osoby prywatne dostarczają dla wojska na koszary lub koszary dorywcze, domy wczasu i szpitale wojskowe, zaliczone być powinny do jednej lub drugiej kategoryi, zbadać mają komisye miejscowe mieszane.

Te komisye miejscowe składać się mają z tych samych członków, z których składają się komisye programowe do nowych budowli i do przeróbek z wyjatkiem, że miejsce reprezentanta komendy generalnej (wojskowej), zająć ma reprezentant komendy stacyjnej wojska.

Władze administracyjne krajowe utworzyć mają niezwłocznie, w porozumieniu z Władzami terytoryalnemi wojskowemi komisye miejscowe wszędzie, gdzie znajdują się budynki przez kraj, powiaty, gminy lub osoby prywatne, dostarczone na koszary lub koszary dorywcze.

Zadaniem tej komisyi jest zbadać na podstawie Instrukcyi o zakładaniu koszar nowo wybudować się mających i Dodatku do niej dołączonego i osądzić, czy budynek posiada przymioty kwalifikujące go względnie do wynagrodzenia (§. 31 ustawy kwaterunkowej), które ma być za niego zapłacone, na koszary czy na koszary dorywcze, albo też przez jakie przeróbki budynek istniejący mógłby stać się zdatnym na koszary lub na koszary dorywcze.

W tym celu spisać i obliczyć należy przedewszystkiem pomieszczalność normalną, jakoteż wszystkie lokale znajdujące się w budynku i ich przeznaczenie, sporządzając przegląd pomieszczalności i lokalów podług wzoru dołączonego do tych przepisów wykonawczych (zalączka I).

Załaczka I

To skończywszy, komisya, uwzgledniając stosunki budownicze, hygieniczne i wszystkie inne, od których zawisa sąd o ogólnym stanie budynku, przekona sie, czy budynek posiada przymioty koszar czy koszar dorywczych a względnie jakie wady nie pozwalają uznać go za koszary lub koszary dorywcze. Wady te podać należy dokładnie i uwiadomić o nich dostarczyciela budynku.

Jeżeli ten oświadczy, że gotów wady usunąć, wygotować należy program, wyrażający w zarysie ogólnym, w jakich względach byłyby potrzebne poprawki i uzupełnienia.

Spisać należy protokół komisyjny przebiegu rozprawy, w którym komisya poczynić ma na podstawie naocznego obejrzenia wnioski stosunkom miejscowym

odpowiednie i gruntownie uzasadnione.

Co się tyczy lokali, nieznajdujących się w koszarach korpusu, dla którego budynek jest przeznaczony, wyrazić należy w protokole komisyi, czy są w koszarach niezbędnie potrzebne i w jaki sposób możnaby je urządzić, lub, czy ze względu na potrzebę takich lokali, albo też z powodu, że w inny sposób da się ich niedostatkowi zaradzić, można na to nie zważać.

Do protokolu komisyi dołączyć należy:
a) przegląd pomieszczalności i ubikacyj;

b) plany budynku a mianowicie plan sytuacyjny (z temi samemi szczegółami co plan sytuacyjny do sporządzenia programu), szkice przekrojów poziomych wszystkich piąter, wszystkich zabudowań lub części budynku i profile główne tychże (przekroje poziome i profile narysowane w stosunku najmniej 1:250);

c) jeżeli dostarczyciel zamierza przerobić dom klasyfikowany jako koszary

dorywcze na koszary, program potrzebnych przeróbek;

d) wykaz wynagrodzenia, które administracya wojskowa zaplacić ma podług ustawy i taryfy za budynek o który chodzi.

Te same przepisy, podług których przedstawia się program budowli nowych, odnoszą się także do protokołu komisyi w powyższy sposób przygotowanego.

Jeżeli przedstawiony program zostanie zatwierdzony, wypracować należy projekt przerobień, który następnie podlega podobnemu postępowaniu jak projekty budowli nowych.

Podobnie postepować należy, gdy chodzi o domy wczasu i szpitale woj-

skowe.

Gdy chodzi o budynki przeznaczone tylko dla obrony krajowej, prawo wyznaczania członków komisyi i stanowczego orzekania służy wyłącznie ministerstwu obrony krajowej.

Do §fu 6go.

Gdy koszary lub koszary dorywcze mają być zwinięte z powodu wadliwości pod względem budowniczym lub hygienicznym, komisya do zbadania tych wad i stwierdzenia potrzeby zwinięcia składać się powinna z tych samych osób, które wymienione są w przepisach wykonawczych do §fu 5go o badaniu budynków istniejących.

Ta sama droga, która dla operatów, tyczacych się budynków istniejących, wskazana jest w przepisach wykonawczych do §fu 5go, tyczący się tego wywód przesłany być ma ministerstwu obrony krajowej, które w tej mierze wyda decyzyą, a to, jeżeli chodzi o budynki dla wojska stalego (marynarki wojennej) w po-

rozumieniu z wspólnem ministerstwem wojny.

Do §fu 7go.

O lokale dla władz wojskowych, urzędów, instytucyj, zakładów stale systemizowanych a nie połączonych bezpośrednio z pewnym oddziałem wojska i w ogóle o wszelkie takie pomieszczenia, które nie są bezpośrednią potrzebą oddziału wojska, lecz ogólną potrzebą państwa, postara się administracya wojskowa sama, t. j. najmie je, kupi lub wystawi.

Do Sfu 8go.

Za dostarczenie pomieszczeń na cele wojskowe, użyć się dających podług oznaczonej pojemności (§. 9 ustawy kwaterunkowej), jest w obec gminy odpowiedzialnym (§. 13 ustawy kwaterunkowej) zawsze sam posiadacz budynku o który chodzi.

Obowiązek dostarczenia kwater w naturze cięży na posiadaczu budynku co do wszystkich lokali prawnie nie uwolnionych, bez względu czy ich sam używa,

czy je innym oddał w używanie.

Do §fu 9go.

Każda gmina obowiązana jest oznaczyć u siebie pojemność zdatną do kwaterunku rozdzielnego tak normalnego jak i dorywczego i utrzymywać osobne jej załaczka II. wykazy ułożone podług załączonego (załączka II) wzoru.

Mając oznaczyć pojemność, postępować należy w sposób następujący:

Co do każdego, do gminy należącego budynku, z wyjątkiem tych, które w myśl §fu 10go ustawy są od kwaterunku uwolnione i tych, które wzmiankowane są w §fie 5ym pod a), c) i d) oznaczyć należy, nie licząc lokali niezbędnie

potrzebnych posiadaczowi na mieszkanie, do zatrudnień gospodarskich i wykonywania rzemiosła, ilu nieoficerów od sierżanta i ile koni w budynku tym pomieścić można, tudzież jakie jeszcze inne lokale w nim się znajdują, zdatne do celów wojskowych, jakoto: na mieszkania oficerskie, na biura, magazyny itd.

Ilość tak wykazanych pomieszczeń i lokali zapisać należy z przydaniem numeru budynku, jakoteż nazwiska właściciela, we właściwej kolumnie wykazu, sporządzić się mającego w dwóch egzemplarzach.

Suma lokali wszystkich budynków gminy, oznaczonych w sposób powyższy, przedstawia pojemność gminy.

Jeżeli w miejscu, posiadającem garnizon, znajdują się koszary, dostarczone przez gminę lub przez kilka gmin sąsiednich wspólnie, to na wypadek kwaterunku stałego potrącić należy z oznaczonej w tych gminach pojemności część, odpowiadającą pojemności koszar i rozkładać kwaterunek rozdzielny w stosunku do pojemności tym sposobem zmniejszonej.

Ze względu, że reklamacye są możebne, wykaz oznaczonej pojemności wystawiać należy w gminie na widok publiczny przez 8 dni.

Zażalenia podawać trzeba w przeciągu 8 dni, licząc od ostatniego dnia wystawienia, do przełożonego gminy, który przedstawić je ma Władzy administracyjnej powiatowej do decyzyi.

Jeden egzemplarz wykazu stanowczego zachowywać ma przełożony gminy, drugi Władza administracyjna powiatowa.

Z wykazów pojemności wszystkich gmin, sporządzone będą przeglądy powiatowe i przedstawione ministerstwu obrony krajowej w dwóch egzemplarzach, z których następnie jeden udzielony będzie wspólnemu ministerstwu wojny.

Wykaz zdatnej pojemności, sporządzony przez każdą gminę, służy oraz za podstawe do rozłożenia kwaterunku, na gminę włożonego, między członków gminy.

Podobnie postąpić należy w wyłączonych obszarach dworskich.

Gdy budynków albo części budynków przybędzie lub ubędzie, wykaz pojemności trzeba odpowiednio sprostować.

O zmianach, które nastąpią w ciągu roku, uwiadomić należy ministerstwo

obrony krajowej przed końcem stycznia następującego roku.

Do oznaczenia pojemności normalnej, brać należy za podstawe ilość i wielkość lokali z uwzględnieniem ognisk niezbędnie potrzebnych do gotowania dla żołnierzy.

Co do koni, za podstawe służy pojemność a względnie ilość stanowisk w istniejących stajniach.

Do §fu 12go.

Dostarczenia potrzebnych pomieszczeń z przynależnościami, żądać ma wojsko od Władzy administracyjnej powiatowej zawsze zawczasu na piśmie, to zaś

wydać ma niezwłocznie odpowiednie rozporządzenia.

Tylko w przypadkach naglących, gdy niepodobna przesłać zawczasu żądania na piśmie do Władzy administracyjnej powiatowej i gdy przechodzi mały oddział, najwięcej 30 ludzi a względnie tyleż koni liczący, dowódca transportu moze udać się ze swojem żądaniem wprost do przełożonego gminy na podstawie listu drożnego.

List drożny podawać ma ilość ludzi i koni, które maja być umieszczone, jakoteż wszelkie inne potrzeby dostarczyć się mające (§. 42).

Do §fu 17go.

Markietaństwa zakładać należy zwyczajnie tylko w takich koszarach, w których mieści się najmniej batalion albo dywizya konnicy lub bateryjna.

Markietaństwo wykonywane być ma bez uszczerbku dla prawa propinacyi.

Do Sfu 20go.

Gdy zażalenie wymierzone jest przeciw osobie wojskowej, natenczas Władza administracyjna powiatowa, o ile zażalenie jest uzasadnione, o czem w razie potrzeby przekonać się należy przez wydelegowanie komisyi mięszanej, zażadać ma od właściwej Władzy wojskowej zaradzenia złemu. Władza wojskowa, której się to tyczy, uwiadomić ma Władze administracyjną powiatowa o swojem rozporządzeniu.

Do Sfu 23go.

Ponieważ dopłata z funduszów krajowych do wynagrodzenia normalnego, które skarb wojskowy płacić ma za kwaterunek, w niektórych krajach dotych-czasowemi ustawami przyznana, jest zaręczona tylko póty, póki trwać będą stosunki stworzone zaprowadzeniem przepisu kwaterunkowego z r. 1851, tedy. dopóki kraje, których się to tyczy, drogą ustaw czego innego nie uchwalą, jak tylko nowa ustawa kwaterunkowa nabędzie mocy, administracya wojskowa nie będzie już zaliczała dopłaty, przyzwolonej dotychczas z funduszów krajowych, a przeto płacić będzie za kwaterunek tylko wynagrodzenie, ustawa niniejszą przepisane.

Do §fu 25go.

Komisya upoważniona do stwierdzenia, że za wynagrodzenie taryfowe nie podobna dostać mieszkania, jakie się prawnie należy, składać się ma z reprezentanta Władzy administracyjnej powiatowej, z reprezentanta Władzy skarbowej i reprezentanta gminy, dalej ze strony wojskowej, z oficera miejscowego, do którego należa sprawy kwaterunkowe i z reprezentanta oddziału, zakładu wojskowego lub Władzy wojskowej tej osoby, która powinna dostać kwaterę.

Mieszkania dostarczone być powinny w pobliżu miejsca urzędowania osoby uprawnionej i tylko w najgorszym razie oddalone być moga najwiecej o pół

godziny.

Do §fu 26go.

Komisya do stwierdzenia niemożności używania ogniska kuchennego i naczyń kuchennych razem z ponoszacym kwaterunek, składać się ma z reprezentanta Władzy administracyjnej powiatowej, z reprezentanta gminy, tudzież z reprezentanta oddziału zakwaterowanego.

Do §fu 30go.

W jakim wymiarze płacone być ma wynagrodzenie za mieszkania wojskowych pobierających płacę i żonatych podoficerów, tudzież za przynależności lokali dla wojska i za przynależności domów wczasu i szpitali wojskowych, dowiedzieć się można z taryfy czynszów, którą się jednocześnie ogłasza. Do tej taryfy czynszów dolaczony jest także wykaz gmin podzielonych obecnie aż do

najbliższej ustawowej regulacyi czynszów, na 10 klas.

Jeżeli na podstawie rozmieszczenia stałego pokojowego, zakwaterowane bedzie wojsko w gminach, w powyższym wykazie nie wymienionych, jak np. zdarzać się to bedzie często, ze stacyami konnicy, podlegającemi przemiennej kolei, wydelegowana bedzie komisya do oznaczenia czynszu za mieszkania i przynależności w odnośnych gminach.

Komisva składać sie ma z reprezentanta Władzy administracyjnej powiatowej, z reprezentanta Władzy skarbowej i z reprezentanta gminy, tudzież z dwóch

reprezentantów oddziału, który ma być zakwaterowany.

O ile oznaczony czynsz nie przekracza pozycyj taryfowych 10 albo najwiecej 9 klasy czynszu, Władze administracyjne krajowe i Władze terytoryalne wojskowe moga za porozumieniem się zatwierdzić go na czas rozmieszczenia kolejnego.

Postępowanie zachowywać się majace na przyszłość pod względem oznaczania czynszów średnich, przepisane będzie później osobnem rozporządzeniem.

Do §fu 31go.

Czy wynagrodzenie za pomieszczenie podoficerów i innych żołnierzy nieoficerów, tudzież koni w budynkach już istniejacych lub przerobić się majacych, zapłacić należy w wymiarze naznaczonym dla koszar czy dla koszar dorywczych, stanowić będzie wspólne ministerstwo wojny w porozumieniu z ministerstwem obrony krajowej na podstawie opinii komisyi, przeznaczonej do rozpoznania lokali według przepisu wykonawczego do §fu 5go ustawy kwaterunkowej.

Dla nowych budynków wynagrodzenie ustanawiane będzie jednocześnie z zatwierdzeniem planów budowy. Wynagrodzenie za pomieszczenie podoficerów i żołnierzy, tudzież koni w koszarach i koszarach dorywczych, płacić się ma tak samo jak wynagrodzenie taryfowe za inne potrzeby, z góry, w terminach

do płacenia czynszu przyjętych.

Wynagrodzenie to za pomieszczenie w koszarach lub koszarach dorywczych istniejacych lub przerobić się mających, należy się już od dnia, w którym ustawa kwaterunkowa nabędzie mocy a względnie od dnia, w którym koszary przerobione lub przerobić się mające, oddane będą administracyi wojskowej do rozporządzenia.

Wynagrodzenie zapłacone być może jednak dopiero w skutek odnośnej decyzyi ministeryalnej, przeto tyczące się tego rokowania przyspieszyć należy ile

mozności.

Za kwaterunek rozdzielny płacić należy wynagrodzenie w sposób dotych-

czas przyjęty z dołu.

Gdy kwaterunek jest rozdzielny. zostawienie nawozu dostarczycielowi stajn stanowić ma wynagrodzenie za dostarczone oświetlenie stajni i przybory stajenne

Do §fu 32go.

Obliczając wynagrodzenie, przypadające podług żądanej pomieszczalności, przyjąć trzeba za jedność po 15·3 metra sześciennego powietrza i 4·5 metra kwadratowego powierzchni na każdego człowieka.

Ilość takich jedności w pokoju żołnierzy lub podoficerów daje pomieszczalność, za którą należy zapłacić. Reszty powietrza i powierzchni, nie dochodzące

w pewnym lokalu wymiaru powyższej jedności, nie będą uwzględniane. Podobnież nie będzie dawane wynagrodzenie za miejsce przewyższające przestrzeń żądaną.

Jeżeli z obliczenia podług przestrzeni nie wypadnie ta sama cyfra dla pomieszczalności co podług powierzchni, mniejsza z cyfr otrzymanych przyjać

należy za pomieszczalność rzeczywista.

Wynagrodzenie za żadana pomieszczalność, obliczone w sposób powyższy, płacone będzie w całkowitym wymiarze, bez względu na zmiany w ilości wojska zakwaterowanego, dopóty, dopóki w ogólności wojsko będzie używało budynku.

Do §fu 35go.

Budynki lub części budynków maja być oddawane wojsku w używanie, jakoteż zwracane dostarczycielowi za pośrednictwem komisyi miejscowych, których skład ma być taki sam, jak komisyj ustanowionych w przepisach wyko-

nawczych do Sfu 5go, mających badać bundynki istniejace.

Gdy budynki są skończone, zbadać należy, czy się zgadzają z zatwierdzonemi planami budowy, jakoteż z zatwierdzonemi później zmianami, jeżeli były potrzebne, czy sa wykonane odpowiednio pod względem technicznym, tudzież czy ze stanowiska hygienicznego mogą być używane.

Spisać należy wywód wyniku tego zbadania.

Jeżeli odkryte będą wady, usunąć je należy, jeżeli zaś ze stanowiska hygienicznego nie można jeszcze pozwolić na używanie budynków, wyznaczyć należy termin, kiedy to będzie mogło nastąpić a względnie, kiedy potrzeba będzie zbadać budynek ponownie ze stanowiska hygienicznego.

Dopiero gdy wszystkie wady będą usunięte, budynki oddane być mogą

wojsku na podstawie inwentarza.

Protokoły komisyi i inwentarz spisane być mają w trzech egzemplarzach, z których jeden zachowywać ma Władza administracyjna powiatowa a drugi Władza budownicza wojskowa, trzeci zaś egzemplarz doręczony będzie dostar-

czycielowi.

Sprzęty sprawione przez dostarczyciela koszar, oddawane będą wojsku, jakoteż zwracane za pośrednictwem komisyi, składającej się z reprezentanta Władzy administracyjnej powiatowej, z oficera komendy stacyjnej lub oddziału, który ma stać w koszarach i z oficera Władzy budowniczej wojskowej. Do komisyi tej przyzwać należy dostarczyciela koszar lub sprzętów albo jego zastępcę.

Przepisy wydane powyżej dla budynków, odnoszą się także do protokołu

komisyi do sprzetów i do ich inwentarza.

Gdy budynki lub sprzęty mają być zwrócone, odnośna komisya zanotować

powinna w wywodzie, co było przyczyna niezwyklego zużycia.

O odbieraniu i zwracaniu miejsc do ćwiczeń, traktują szczególowo przepisy do §fu 55go.

Do §fu 38go.

Podobnie jak za kwaterunek stały (przepis wykonawczy do §fu 23go ustawy kwaterunkowej) także i za chwilowy, zaliczki na rachunek dopłaty do wynagrodzenia normalnego nie będą płacone dopóty, dopóki same reprezentacye krajowe nie wydadzą na podstawie nowej ustawy kwaterunkowej potrzebnych w tym względzie zarządzeń.

Do §fu 39go.

Drogi i gościńce, oznaczone w karcie dróg wojskowych monarchyi austryacko-wegierskiej, sa drogami do przechodu wojska a osady tam oznaczone, stacyami południowemi i nocnemi.

Mniejszy okrag kwaterunkowy tworzy sie z gminy, w której jest stacya południowa i nocna, tudzież z gmin bezpośrednio przyległych, jednak tylko na odległość aż do 4 kilometrów od odnośnych stacyj południowych i nocnych.

Do Sfu 55go.

Miejsca do ćwiczeń oddają się wojsku w używanie, jakoteż zwracają się gdy maja być opuszczone, za pośrednictwem komisyi, z uczestnictwem właściciela odnośnego gruntu.

Komisya do tego celu składać się ma z reprezentanta Władzy administracyjnej powiatowej, tudzież z reprezentanta gminy i z oficera oddziału lub garnizonu, dla którego miejsce do ćwiczeń jest przeznaczone.

Do §fu 56go.

Komisya mieszana, zwolana do ocenienia szkody po ćwiczeniach wojennych lub koncentracyi, składać się ma, nie licząc dwóch taksatorów przysięgłych, z reprezentanta Władzy administracyjnej powiatowej, z reprezentanta Władzy skarbowej i z reprezentanta gminy, w której okręgu znajduje się miejsce ćwiczeń a względnie jego część, tudzież z oficera oddziału, który uczestniczył w ćwiczeniach wojennych lub koncentracyi i z urzędnika intendentury wojskowej a według okoliczności z reprezentanta, którego na jego miejsce wyznaczy Władza terytoryalna wojskowa.

Do Wykazu A. Uwaga ustęp 4.

Komisya do stwierdzenia, jako nie można dostać całkiem takiego mieszkania, jakie się należy, składać się ma z członków komisyi, o której mowa w przepisie wykonawczym do §fu 25go.

Do Wykazu B I. a) ustęp 9.

Gdy się używa ognisk kuchennych Pilhala, kuchnia na 1—2 płomieni także w koszarach dorywczych, powinna mieć 20—25 metrów □ powierzchni.

Do Wykazu B I. c) ustęp 5.

Wynagrodzenie za stajnie na chore konie, obliczać należy podług ilości stanowisk, które w przepisanym wymiarze zmieściłyby się w tych samych stajniach dla zdrowych koni.

Do Uwagi końcowej, tyczącej się pomieszczeń dla żołnierzy i stajni a) c).

Czego w części więcej wymagać można od koszar już istniejacych lub przerobić się mających a osobliwie od koszar, które mają być nowo wystawione, dowiedzieć się można z "Instrukcyi o zakładaniu koszar nowo wystawić się mających", która będzie ogłoszona a względnie z "Dodatku" do Instrukcyi dołączonego. (Przepisy wykonawcze do §fu 5go ustawy kwaterunkowej.)

Do Wykazu B II. a) pomieszczenia żołnierzy nieoficerów.

Za pokoje, dostarczyć się mające do kwaterunku rozdzielnego dla podoficerów żonatych podług pierwszej klasy, tudzież za pokoje, po jednym na dwóch bezżennych, posiadających stopnie, z urządzeniem, opałem i oświetleniem, płacić się będzie gminie wynagrodzenie podług pozycyi 15 taryfy czynszów.

Do Wykazu C, k) i Wykazu D c).

Jakie sprzety są potrzebne, dowiedzieć się można z wykazu dołączonego do

Załaczka III. przepisów wykonawczych (załączka III).

Dla lepszego przeglądu zamieszczone zostały w tym wykazie wszystkie te sprzety, które są przepisane w wykazach A i B ustawy kwaterunkowej i które są potrzebne odnośnie do Wykazów C k) i D c) do lokali pobocznych a względnie do domów wczasu.

Do Wykazu D. Uwaga końcowa.

Czy za lokale, znajdujące się w domach wczasu i szpitalach wojskowych na pomieszczenie chorych i dozorców, płacić należy wynagrodzenie w wymiarze jak za zdrowych żolnierzy w koszarach lub w koszarach dorywczych — o tem stanowić będą w porozumieniu z sobą ministerstwa wojny i obrony krajowej na podstawie komisyi — powołanej do badania budynków w myśl przepisu wykonawczego do §fu 5go ustawy kwaterunkowej.

Wynagrodzenie obliczone być ma w podobny sposób, jak to postanowione zostalo w przepisie wykonawczym do §fu 32go ustawy kwaterunkowej co do

pomieszczeń żołnierzy w koszarach i koszarach dorywczych.

Do innych lokali, za które ma być płacone wynagrodzenie taryfowe, odnosi się przepis zawarty w ustępie XV Uwag do taryfy czynszów.

Do Wykazu E. Uwaga ustep 6.

Gdyby się zdarzyło, że naprzykład niektóre osoby, w wykazie E wymienione, byłyby zmuszone poprzestać na jednym pokoju, to za każde przydane łóżko zapłacić należy wynagrodzenie ustanowione od głowy w \S fie 46tym za przydane sprzęty.

Pretis r. w.

Horst r. w.

				Mieszkania dla pobierających płacę i podońcerów żona- tych *)	Mieszkania dla żołnierzy nieoficczów i lokale dla słabych	Lokale pobocane dla żożnierzy	Lokale na magazyny	Biurowe	bokale na inspekcyą I odwachy	Lokale na aresaty	Lokale do nauki i čutezeń	Lokale do czyszczenia ciała Markietanstwo ł bielizny	Pra- counts rusani- karska	a fitale reheaten	Stajnie na konie żołnierzy i lokale poborzne	
	Distance of the second	Pretro Nr. mieszkanin	Nazwa	Ceneral Pukownik Pukownik Pukownik Padputkownik Padputkownik Podputkownik Podputkownik Podputkownik Pobierający płacę do żadnej klasy dyet nie należący lub żonaci podoficerowie	dla i podoficera Pokoje dla nižavch stopni na głów Pokoje słabych na fliżek Pokoje słabych na fliżek Pokoje słabych na fliżek Przestrzen normalna przypadająca na zdrowych po 15-3 metra sześciennego powietrza i 4-5 metra kwadrato- wego powierzchni	Lokale do mycia się Korytarze Pracownie dla krawców, szewców, siodlarzy Kuchnie Wychodki Skład materyału opałowego	Magazyny dla manipulacyi i na fasunki Magazyn ubiorów na konie Magazyn augmentacyjny Magazyn augmentacyjny Magazyn augmentacyjny Magazyn augmentacyjny Magazyn augmentacyjny Wozownia Magazyn augmentacyjny Wozownia na piemiaki i kapustę Wozownia na przybory do gaszenia ognia Powierzchnia magazynów (rubryki 25–34) w metrach kwadratowych	2 oknach Przedpokoje	Hość inspekcyjny oficerski Hość Powierzelmia w metrach kwadratowych Pokój do inspekcyi lekarskiej	Areszi dla kadetów zustępeów olicerów i sierkantów Podolicerów Zodnierzy Hość gtów (ruhryka 45 - 46)	Powietrza metrów sześciennych Pokój na szkołę dla oficerów oraz jadalują Pokój na bibliotekę o z oknach Pokój na bibliotekę o z oknach Szkoła ochotników Szkoła podoścerów Sala do gymnastyki i szermierki oraz jadalnia żołni Pokój do prób muzycznych Powietzchnia lokali (rubryki 50 36) w metrach drakowych	Pokoje do ruzhierania i ubierania się Spadówka Pralnia Suszarnia Maglownia Strych Pokój gościnny dla podolicerów Szynk dla żoknierzy Kuchnia Magazyn żywności Powierzchnia lokali (rubryka 63—65) w metrach kwadratowych morkietana	Pracownia rearnikaraka Przepierzenie na materyał opałowy	wych obcerow	Stanowiska dla zdrowych koni po 34 m. szeńe, powietrze Stanowiska dla słabych koni (gliniane) Stajnia dla koni ejężko ehorych Stajnia dla koni podejrzanych koni po 34 metry sześcienne powietrza względnie do ruhryk 78—81 na siono i słomę Apteka weterynarska Lokal na mierzwę Kuźnia do kucia koni Stanowisko do kucia koni Stanowisko do kucia koni	Uwaga
		2 3	4	5 6 7 8 9 10	11 12 13 14 15 16 17 18	19 20 21 22 23 24	25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35	36 37 38 39					9 70 71	72 73 74 75 76 77	78 78 80 81 82 83 84 83 86 87 86 87 80	
			Przeniestenie		1 1 1 82 6 103	1 1	6 1 1	11.1	1 1 1	1 1 6 .	1 . 1 1 1	11	1			
			Pokój do próh muzycznych								1 67	7				
	0,4	2	jadalnia .								1 . 200	0				
		3	Mieszkanie podoficera													
		itd.														
		18	Pokoj pedoficera		1 26 80 5											
		2 19	Przeownia dla szewców i krawców			1										4
	To a second	ri 20	Pokój żołnierzy		20 . 91 308 20											
	7	itd.														
		61	Pokój żołnierzy		10 . 46 155 10											
	1	g 62			19 . 87 307 19											
	0	ā. 8i 62											1			
		itā.														
	9	1	Stajnia na konie oficerskie					7 7 1								
	stajenn												-			
-	ow aging	7. 3-4	Komora na siodła i owies										-			
	Zabud	itd.														
			Stajnia na konie żołnierzy												45 1 47	
21	enne		Komora na owies													
	staj.	itd.	Romora na owies													
	ane.	1601.											-			-
55	a stujer	/	Stajnia na konie ciežko chore			1111									e 19	
	nor nis		Conjunction Conference												6. 12	
4	nin staje	1/-	Stajnia na konie podejrzane									.)			8 6	
		fact Code				0 10 19	12 1 1 1 1 1 1 1									
1-			coszary są na pułk piechoty)	16			13 1 1 . 1 1 1 1 1	3 1 . 1	1 1 1	1 1 1 18	. 1 . 1 1 1 1 1	111111	1 1	10 2 2 1 1.		-
			I I	. 1 3 15 31 16	12 9 12 1035 29 1218	13 6 12 13	13 1 1 . 1 1 1 1 1	4 2 . 1	1 1 1	1 1 1 28	1 1 1 1 1 1	. 1 1 1 1 1 1 1 1 1	1 1	116 4 4		
		p	njedostaje	. 1 3 15 31		13		1 1		5	1	1 1 1 1		6 2 2		
			jest za wiele													
				1				1	1- 1							

[&]quot;) Jeżeli znajdujące się mieszkania dla wojskowych pobierających płacę nie są całkiem takie jak to w wykazie A ustawy kwaterunkowej jest przepisane, wspomnieć o tem należy wyraźnie w uwagach i wymienić lokale, których niezupełnemu mieszkaniu niedostaje.

Koszary dla (korpus wojska)

Przegląd pomieszczalności i lokalów

	Przegląd pomieszczalności i lokalów																
				Mieszkania dla pobierających płacę i podoficerów żona- tych °)	Mieszkaula dia żołnierzy nieoficerów i lokale dia słabych	Lokale poboczne dla żołnierzy	Lokale na magazyny	Вінгоже	Lokale na inspekcyą i odwachy	Lokale na areszty	Lokale do nauki i éwiczeń	Lokale do czyszczenia ciała i bielizny	Markletaństwo	Pra- cownia ruszni- karska	Stajnie na konie oficerskie i lokale poboczne	Stajnie na konie żołnierzy i lokale poboczne	
Zabulowania	Brases	Pigtto	lokali		da 1 podofierra na 2 podofierra Pokoje da nizerych atopni na głów Pokoje zołnierzy na głów Pokoje zołnierzy na głów Pokoje zołnierzy na głów Pokoje zołnierzejnia w kwadratowych Objętośe w sześciennych Przestrzeń normalna przypadająca na zdrowych po 15:3 metra sześciennie	Lokale do myeia sie Rorytarze Pracownie dla krawców, szewców, sindlarzy Kuchnie Wychodki Skied materystu opałowego	Magazyny dla poddziałów Magazyny dla manipulacy i na fasunki Magazyn ubiorów na konie Magazyn ubiorów na konie Magazyn dzorcy budynku Wozownia Magazyn żywności Piwnica na ziemniaki i kapustę	kwadratowych f oknie 2 oknaeh Przedpokoje	Pokoj inspekcyjny oficerski Ilośc Powierzchnia w metrach kwadrstowych Pokoj do inspekcy i lekarskiej	Aceszt dla kadetów zastępców oficerów i sierkantów Podoficerów Zołnierzy Ilość głów (rubryka 45-46) Powietrza metrów sześciennych	Pokoje na szkołę dla oficerów oraz jadalnią Pokój na bibliotekę o 3 oknach Pokój na bibliotekę o 1 oknie Szkoła ochotników Szkoła podoficerów Sala do gymnastyki i szermierki oraz jadalnia żołnierzy Pokój do prób muzycznych Powierzchnia lokali (rubryki 50—36) w metrach kwadratowych	Pokoje do rozbierania i ubierania się Spadówka Pralnia Suszarnia Maglowniu	Pokój gościnny dla poduficerów Szynk dla żotnierzy Kuchaja Magazyn żywności Powierzebnia lokali (rubryka 64-63) w metrach kwadratowych Mieszkanie markietana	Pracownia rusznikarska Przepierzenie na materynt opatowy	Stanowiska dla koni oficerskich Konora na siodta oraz na owies Magazyn siana i stomy Komora na siodta oraz na owies Magazyn siana i stomy Powierzchnia lokali wymienionych pod 73.76	Stanowiska dla zdrowych koni (gliniane) Stanowiska dla słabych koni (gliniane) Stanowiska dla koni ciężko chorych Stajnia dla koni podejrzanych Na stanowiska dla zdrowych koni po 34 metry sześcienne powietrza wzglednie do rubryk 78—81 ma sino i słome Apteka weterynarska Lokal na mierzwę Kuźnia do kucia koni Stanowiska do kucia koni Stanowiska do kucia koni	Uwaga
1	1	2	4	5 6 7 8 9 10	11 12 13 14 15 16 17 18	19 20 21 22 23 24	25 26 27 28 29 30 31 32 33 34	36 37 38 39	40 41 42 43	44 45 46 47 48 49	50 51 52 53 54 55 56 57	58 59 60 61 62 63	8 64 65 66 67 68 69	70 71	72 73 74 75 76 77	78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90	0
			Odwach żołnierzy						. 1 24 .								
			Pokój inspekcyjny oficerski						1								
		3-	Mieszkanie podoficera	1												· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	
	DAS		Pokój podoficera		1 21 74					<u> </u>							
24			Pokój do rozbierania i ubierania się									1					-
alie																	
o Juc		it	D. C.														-
, fr		2	Pokój podoficera		10 27 207												
WAR	ister.	Out of	Pokój żołnierzy														
pnqu	-	- 2	Lokal do mycia się dla żołnierzy														
VB6 Z		i															
GZőv			Pokój dla słabych		6 41 173												
			2 Przedpokój do biur														
	otro		Pokój na biura														
	60	i 5	Pokój na biura														
		5	Pokój do inspekcyi lekarskiej														
		it	1.														
		5	Magazyn				. 1	36			· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·						
		2	Magazyn	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·			- 1	18		· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·							
	790	-	Areszt dla kadetów zastępców oficerów .							1						· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	
		- 5	Areszt wspólny dla żołnierzy	<u> </u>	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·												
		-6	Areszty celkowe												· · · · · · · · · · · · ·		
zinca		ite	Sakala														
daied			Szkoła														
po o	0.1)	29															
n an o	i. pie		Biblioteka														
abud		24	0.10.10		1 26 80 5												
1 -		itd															
1		50	Pokój żołnierzy ,		6 80 99 6												
	ietro	51	Pokój žožnierzy .		92 310 20						· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·						
	24	52	Pokój żołnierzy														
		itd										2	<u> </u>				
-		Strych	Magazyn	<u> </u>	<u> </u>		6 à 2	27		· · · · · · · · · · · · · · · ·							
zinen		à	Markietaństwo										67.				
dzied	25	В	Markietaństwo							<u> </u>			- 1 - 140 -	• • • •			
po e	D	7	Markietaństwo .										1	1			
UWBII		8	Pracownia rusznikarska														
phoge	tro	18	Pokój żołnierzy .		19 . 87 307 19												
2. 2	I. pię	itd.	January Transfer			7											
			Znjesienie		1 1 182 6 103								1 1 1	1			L.
						111111	111111111							9			
1	°) Je	eżeli zna	i jdujące się mieszkania dla wojskowych pobiera	jących płace nie są ca	ałkiem takie jak to w wykazie A ustaw	y kwaterunkowej je	st przepisane, wspomnieć o tem	należy wyraźn	ie w uwagach i wymie	enić lokale, których niezupełne	emu mieszkaniu niedostaje.						
Pela	tack.																

Zaďaczka I					
MANAULAR I	7 A	a l'a	07	ko	
	- 4	IN CI	V4	R.G.	

Gmina:

Wykaz

pojemności wykrytej w myśl Sfu 9go ustawy kwaterunkowej.

			1					1							1	1					1	
1	2	3	4	5	6	7	8	9						15	16	17	18	19	20	21		22
				Pojemność							é d											
Miejsce			normalnego doryw										î. w.e	zego	0							
							kwaterunku							-								
	Nr.	Nazwisko			pobierających płace do		oficer.	sier-					Mieszkania	dla	offeer-	sier-						Uwaga
	domu	właściciela budynku	stalego chwilowego			od od			koni		koni	pobierających do kwaterunk lowego	tu chwi-		o d s			koni			C Hag II	
			kwaterunku			e pok			a dla			to pol		e pos				a dla				
			Klasa dyet	Ilość	Klasa dyet	Ilość	Pojedyne skie	Dla nieofi żanta	Pokoje na	Magazyny		Stanowiska dla koni	Klasa dyet	Ilość	Pojedynez skie	Dla nieofi żanta	Pokoje na	Magazyny		Stanowiska		
	2	Franciszek Reif	VI	1	III—VIII	4	1	28	1	1		2	IIIVIII	5	1	35	1	1		3		
	2	77	VIII	1																		
A.	3	itd.																				
														0								
																					-	
							-						*	-			1					
														-	-		1					
																	-					
В.										-												
C.																				-	1978	
								1		4							1					

Uwagi: a) W rubrykach 9 i 17 obliczyć należy także pojemność mieszkań dla pobierających płacę i pojedynczych pokoi oficerskich na pomieszczenie żołnierzy w razie potrzeby i zapisać w rubryce: Uwagi, na ilu żołnierzy obliczono pojemność mieszkań dla pobierających płacę w każdym z osobna domu.

b) Cyfry wyrażające pojemność należy zsumować z każdego miejsca a na końcu wykazu z całej gminy.

- PERSON BUILD IT TO THE

Załaczka III.

Wykaz

potrzebnych sprzętów.

- I. Urządzenie pomieszkań dla generałów, oficerów sztabowych i wyższych, kadetów marynarki, tudzież dla urzędników wojskowych odpowiednich klas dyet i dla wszystkich innych wojskowych pobierających płace, a mianowicie:
 - 1. dla generala lub oficera sztabowego (ob. Wykaz A, Il ustawy kwaterunkowej):
 - 1 szafa i 2 komody,
 - 6 stołów,
 - 12 krzeseł z sofa.
 - 2. dla kapitana lub rotmistrza:
 - 1 szafa i 1 komoda,
 - 4 stoly,
 - 8 krzeseł.
 - 3. dla oficera niższego, kadeta marynarki, tudzież dla osób odpowiednich klas dyet:
 - 1 szafa i 1 komoda,
 - 2 stoly,
 - 4 krzesła.

Nadto należy się każdemu generałowi, oficerowi sztabowemu i wyższemu, kadetowi marynarki i osobom odpowiednich klas dyet:

- 1 łóżko z pościelą, a mianowicie 1 łóżko, 1 siennik pikowany, 1 materac napełniony włosieniem, albo gdzie to jest w używaniu, trawą morską lub słomą kukurydzianą, 1 poduszka, 4 kołdra, stosowna do pory roku i potrzebna ilość bielizny pościelowej,
- 1 zwierciadlo,
- 1 szafeczka nocha z naczyniem,
- 1 słupek na suknie,
- 1 naczynie do mycia się z flaszką i szklanką.
- 4. dla służącego oficerskiego:
 - 1 ordynarne łóżko z pościelą,
 - 1 stół,
 - 2 stołki.
 - 1 wieszadło na suknie.

Sprzęty wymienione pod 1, 2 i 3 zrobione być mają z drzewa politurowanego a tylko wtedy, gdy takich niema, z miękkiego drzewa, pokostowane.

- 5. dla wojskowych pobierających płace, nie zaticzonych do żadnej klasy dyet:
 - 1 szafa, połowa z wieszadłem, połowa z półkami,
 - 2 stoly,
 - 4 krzesła,
 - 1 łóżko ordynarne z pościela a mianowicie:
 - 1 łóżko, 1 siennik wypehany, 1 poduszka napehana słomą, 1 kołdra letnia, 1 koc zimowy, 4 prześcieradła.

Jeżeli dwie z tych ostatnich osób mieścić się mają w jednem mieszkaniu, należą się im:

- 2 takie szafy z wieszadłem i półkami i
- 2 ordynarne łóżka.

W miejscach, gdzie zamiast pieców są kominki, dostarczyć należy także potrzebnych przyborów kominkowych, tam zaś, gdzie niema osobnych wychodków, dać należy stolce.

II. Sprzety dla podoficerów, a mianowicie:

- 1. dla każdego podoficera żonatego podług 1 klasy (Wykaz B l, b) 1):
 - 2 łóżka ordynarne,
 - 2 stoly,
 - 4 stołki
 - 1 szafa (połowa z wieszadłem, połowa z półkami),
 - 1 lampa naftowa.

2. Dla każdego podoficera umieszczonego oddzielnie:

1 łóżko ordynarne,

1 stół.

2 stołki,

1 wieszadło na mundur z deską na chleb,

1 lampa naftowa.

3. Dla kadetów zastępeów oficerów i podoficerów, umieszczonych po 2 lub więcej, a mianowicie dla każdego

1 łóżko ordynarne,

1 stořek.

1 wieszadło na mundur z deska na chleb,

i na każdych dwóch 1 stół,

do każdego pokoju I lampa naftowa.

4. Dla każdego podoficera, umieszczonego wspólnie z żołnierzami:

1 łóżko ordynarne.

1 stół,

1 stořek.

1 wieszadło na mundur z 1 deska na chleb,

t zasłona oddzielająca od innych żołnierzy.

III. Urządzenie pomieszczeń dla żołnierzy i lokali pobocznych, które do nich należą:

A. Do każdego pokoju żołnierzy:

dla każdego żołnierza 1 łóżko ordynarne, i dla każdych dwóch 1 podwójne wieszadło na mundur z 1 deską na chleb, tyle stołów i ławek, aby wszystkie mieszczące się tu osoby mogły siedzieć przy stole, przeto: na każdych 8 żołnierzy 1 stół,

, 8 2 lawki,

nż do 20 ludzi 1, na 21-40 ludzi 2 lampy naftowe a następnie na każdych 20 ludzi o jedne lampę wiecej.

na każdych 10 ludzi konewka drewniana z żelaznemi obręczami i przykrywką, zawierającą w sobie 10 litrów i naczynie do picia, mające 3 litry pojemności,

1 spluwaczka,

1 skrzynia na śmieci,

1 pogrzebacz, a jeżeli się opala weglem, 1 łopatka na węgiel i

1 skrzynia na węgiel, okuta żelazem,

1 kobylica żelazna na karabiny z ilością gwoździ odpowiednią pomieszczalności

Łóżko ordynarne składać się ma: z 1 łóżka drewnianego lub żelaznego, z 1 napchanego siennika z ewelicht lub płótna grubego, z 1 poduszki napchanej tem samem co siennik. 2 prześcieradeł, 1 kołdry letniej, tudzież w zimie 1 kołdry zimowej.

B Na korytarzach i schodach służących do ogólnej komunikacyi:

W każdem załamaniu się lub krzyżowaniu chodników, na każdym przestanku albo zwrocie schodów na każde 30^m długości chodnika w linii prostej 1 lampa naftowa ścienna (według okoliczności płomień gazowy) C. W lokalach do mycia się i czyszczenia:

na każdych 20 ludzi przyrząd do mycia się z cebrzykiem na 8 ludzi, udających się jednocześnie do lokalu. I ławka, wieszadło drewniane z ilością haków odpowiednią podwójnej ilości tychże żołnierzy.

D. Do pracowni dla krawców, szewców (rymarzy):

1 stół krawiecki,

1 " rymarski,

1 ławka do każdego stołu,

1 wieszadło na suknie 2m długości,

1 konewka na wodę z cebrzykiem do podstawienia,

1 naczynie do picia,

przybory do palenia w piecu.

E. Do magazynów poddziałowych i sztabowych:

Urzadzenia podług Dodatku V do Instrukcyi o zakładaniu nowych koszar.

do każdego magazynu 1 biuro i 1 stołek.

F. Do kuehni:

dla każdego poddziału ognisko Pilhala z ilością płomieni odpowiednią ilości kotłów, stósown ie do siły poddziału,

na każde ognisko 1 stół kuchenny,

1 konewka na wode,

```
1 cehrzyk na wodę,
```

1 pogrzebacz,

1 skrzynia na węgiel, jeżeli się opala węglem.

1 łopatka na węgiel, (Jozeff się opak wygiem. (Naczyń kuchennych dostarcza w każdym razie administracya wojskowa).

(Naczyn kuchennych dostarcza w kazdym razie administracya woj Do każdego ogniska 1 lampa naftowa wisząca.

G. Do sal gymnastycznych i do szermierki, jeżeli służą oraz za sale jadalne dla żołnierzy.

W przypadku tym dostarcza sprzetów administracya wojskowa.

H. Do składów materyału opałowego:

I stół na akta lub 1 pult,

1 szafa na akta oraz na suknie (jak pod a),

3 krzesła.

półka wisząca 1m długości, na której stawia się lampy naftowe i naczynia z nafta.

1. Do wychodków:

1 lampa naftowa wisząca do każdego wychodka.

```
IV. Urządzenie biur, a mianowicie:
a) dla osób VIII klasy dyet i wyższych:
       1 biurko z półką i szufladą,
      1 stół na akta lub pult,
       1 fotel.
      4 krzesła zwyczajne,
      1 sofa,
      1 szafa na akta oraz na suknie, połowa z wieszadłem, połowa z półkami,
      1 słupek na suknie,
      i spluwaczka,
       1 umywalnia z miednicą,
       1 flaszka na wodę,
      2 szklanki na wodę,
      1 zwierciadło ścienne,
      1 kalamarz,
      2 świeczniki,
      1 lampa naftowa,
      1 linia.
      1 nożyczki do papieru,
      Przybory do palenia w piecu (naczynie na drwa lub na wegiel, łopatka, pogrzebacz):
b) dla 1 osoby IX klasy dyet i niższych,
             w jednym pokoju:
       1 biurko z półka i szufladami,
       1 stól na akta lub 1 pult,
      2 krzesła,
       1 szafa na akta oraz na suknie (jak pod a),
       1 słupek na suknie,
       1 umywalnik z miednicą,
       1 spluwaczka,
       1 flaszka na wodę,
       1 szklanka na wode,
       1 zwierciadło ścienne,
       1 kalamarz,
       1 lampa naftowa,
       1 świecznik,
       1 linia.
       1 nożyczki do papieru,
       przybory do palenia w piecu;
c) dla 2 osób IX klasy dyet i niższych,
              w jednym pokoju:
       2 biurka z półka i szufladą,
```

- 1 słupek na suknie.
- 1 umywalnik z miednieą,
- 2 spluwaczki,
- 1 flaszka na wodę,
- 2 szkłanki na wodę,
- 1 zwierciadło ścienne,
- 2 kałamarze,
- 2 lampy naftowe.
- 1 świecznik,
- 2 linie.
- 1 nożyczki do papieru,
- przybory do palenia w piecu;
- d) dla trzeciej osoby IX klasy dyet i niższych

w tym samym pokoju, nadto:

- 1 biurko z półką i szufladą,
- 1 krzesło,
- 1 kałamarz,
- I lampa naftowa.
- l linia:
- e) dla wszystkich pisarzy nie należących do żadnej klasy dyet, tudzież dla podoficerów i żołnierzy w tym samym zakresie pracujących:
 - 1 stół zwyczajny z szufladą lub biurko.
 - 1 stolek.
 - 1 kałamarz,
 - 1 lampa naftowa,
 - 1 nożyczki do papieru i do każdego pokoju tym osobom wyznaczonego:
 - 1 spluwaczka,
 - 1 stół z miednicą.
 - 1 flaszka na wode,
 - 1 szklanka na wode.
 - 1 półka na akta,
 - 1 wieszadło na suknie,
 - 1 miotelka ze szczeci,
 - 1 szczotka do zamiatania z trzonkiem,
 - przybory do palenia w piecu.

Sprzęty wymienione pod a) dla VI klasy i wyższych z drzewa politurowanego, dla VII klasy i niższych z miękkiego drzewa pokostowane, żyłkowane, a dla osób wzmiankowanych pod c) z miękkiego drzewa pokostowane.

V. Urządzenie lokali dla służby inspekcyjnej i odwachowej, na przechowanie kas i do celów karnych.

- A. do pokoju inspekcyjnego (odwachowego) oficerskiego:
 - 1 sofa,
 - 2 stoly
 - 4 krzesła,
 - 1 słupek na suknie,
 - 1 szafeczka nocna,
 - 1 umywalnia z miednicą,
 - 1 spluwaezka,
 - 1 flaszka na wodę,
 - 2 szklanki na wode,
 - 1 zwierciadło ścienne,
 - 1 naczynie nocne,
 - 1 lampa naftowa,
 - 1 kałamarz,
 - 1 linia,
 - 1 nożyczki do papieru,
 - 1 miotełka ze szczeci,
 - przybory do palenia w piecu;

B. Do lokalu kasowego:

- 1 biurko,
- 3 krzesła.
- 1 wieszadło na suknie 1^m długości.

C. Do odwachu żołnierzy, a mianowicie:

- 1. dla 1 aż do 2 posterunków:
 - 1 tapczan z deską pod głowę, 80 cm szerokości na człowieka,
 - 1 wieszadło na mundury, 32 · długości na człowieka,
 - 1 stół ordynarny,
 - 2 ławki ordynarne,
 - 1 konewka na wodę z przykrywką,
 - 1 cebrzyk do podstawienia,
 - 1 naczynie do picia objętości 3 decylitry,
 - 1 lampa naftowa,
 - 1 siekiera do drzewa,
 - 1 piła do drzewa.
 - 1 pogrzebacz,
 - 1 łopatka do wegla 1 skrzynia na wegiel | jesh sie opala weglem,
 - 1 kobylica na karabiny, 2" długości,
 - 1 skrzynia na śmieci;

2. dla 3 aż do 5 posteronków:

- 1 tapczan z deska pod głowe, 80 szerokości na człowieka.
- 1 wieszadło na mundury, 32 cm długości na człowieka,
- 2 stoly ordyname,
- 2 ławki ordynarne,
- 1 stół dla podoficera,
- 1 stolek,
- 2 konewki na wode,
- 2 cebrzyki do podstawienia,
- 2 naezynia do pieia,
- 1 lampa naftowa,
- 1 siekiera do drzewa,
- 1 pila do drzewa,
- 1 pogrzebacz,
- 1 lopatka do wegla | jezeli sie opala weglem.
- 1 skrzynia na węgiel (lezen sie opata wę
- 1 kobylica na karabiny, 4m długości,
- 1 skrzynia na śmieci;

3. dla 5 aż do 8 posterunków:

- 1 tapezan z deska pod głowe, 80 m szerokości na człowieka,
- 1 wieszadło na mundury, 32 cm długości na człowieka,
- 3 stoly ordyname,
- 6 ławek ordynarnych,
- 1 stół dla podoticera,
- 1 stořek,
- 2 konewki na wode,
- 3 cebrzyki do podstawienia,
- 3 naczynia do picia,
- na każde 20 ludzi 1 lampa naftowa,
- 1 siekiera do drzewa,
- 1 pila do drzewa,
- 1 pogrzebacz,
- 1 dopatka do wegla dieżeli się opala węglem,
- 1 skrzynia na węgiel) lezen się opała w
- 1 kobylica na karabiny, 6^m długości,
- 1 skrzynia na śmieci.

D. Do aresztów:

1. Areszty brygadne:

- a) areszt oficerski:
 - 1 łóżko oficerskie,
 - 1 szafa z wieszadłem i półkami.
 - 1 szafeczka nocna.
 - 1 stół oficerski,
 - 2 krzesła oficerskie.
 - 1 zwierciadło reczne,
 - 1 umywalnia.
 - 1 flaszka na wode,
 - 1 szklanka na wodę,
 - 1 lampa naftowa,
 - 1 naczynie nocne.
 - 1 spłuwaczka;

b) areszt podoficerski mniej więcej na 10 ludzi:

- 1 tapczan z deską pod głowe, 80 m szerokości na człowieka,
- 1 wieszadło na mundury z deską na chleb. 80 cm długości na człowieka,
- 1 stół ordynamy,
- 2 ławki ordynarne,
- 1 konewka na wode,
- 1 cebrzyk do podstawienia,
- 2 metalowe naczynia do picia,
- 1 lampa naftowa z koszem,
- 1 kubeł noeny,
- 1 przyrząd zupełny do mycia się, przybory do palenia w piecu;
- c) areszt wspólny na 20 ludzi:
 - 1 tapczan z deską pod głowe, 80° szerokości na człowieka.
 - 1 wieszadło na mundury z deską na chleb, 80 cm długości na człowieka,
 - 2 stoly ordyname.
 - 4 Janki
 - 1 konewka na wodę,
 - 1 cebrzyk do podstawienia,
 - 2 naczynia metalowe do picia,
 - 1 lampa naftowa z koszem.
 - 1 kubel noeny,
 - 1 zupełny przyrząd do mycia się, przybory do palenia w piecu;
- d) pokój do roboty na 20 ludzi:
 - 4 stody ordyname,
 - 8 ławek ordynarnych,
 - 1 konewka na wode,
 - 1 podstawka,
 - 2 metalowe naczynia do picia,
 - 1 wieszadło na mundury, 32 cm długości na człowieka.
 - l lampa naftowa do każdego stołu.
 - przyrządy do palenia w piecu;

e) areszt celkowy:

- 1 tapczan z deską pod głowę, 80 cm szerokości,
- 1 wieszadło z deską na chleb. 80 cm długości,
- 1 kubeł nocny,
- 1 naczynie metalowe do picia,
- do kilku aresztów celkowych wspólnie:
 - przybory do palenia w piecu,
 - I konewka na wodę,
 - 1 podstawka.

2. Areszty porządkowo karne:

- a) dla kadetów zastępców oficerów i sierżantów:
 - 1 tapczan z deską pod głowe, 1:06" szerokości,
 - 1 wieszadło na mundur, 80 długości,
 - 1 stół podoficerski,
 - 2 stołki.
 - I konewka na wode,
 - 1 cebrzyk do podstawienia.
 - 1 naezynie do picia,
 - 1 lampa naftowa z koszem;
- b) dla podoficerów:
 - 1 tapczan z deską pod głowe, 80 m szerokości na człowieka,
 - 1 wieszadło na mundury z deską na chieb, 80 cm długości na człowieka,

najwiecej na 10 ludzi,

na każdych 10 ludzi,

- 1 stół ordynarny
- 2 ordynarne ławki
- 1 konewka na wodę
- 1 cebrzyk do podstawienia
- 1 naczynie do picia
- 1 lampa naftowa z koszem,
- 1 umywalnia (zupełna),
- przybory do palenia w piecu;
- c) wspólny areszt porządkowo karny:
 - 1 tapezan z deską pod głowę, 80 m długości na człowieka,
 - 1 wieszadło na mundury z deską na chleb, 80 m długości na człowieka.
 - 1 stół ordynarny
 - 2 ławki ordynarne
 - 1 konewka ni wode
 - 1 cebrzyk do podstawienia
 - 1 naczynie do picia
 - 1 lampa naftowa bez kosza,
 - przybory do palenia w piecu;
- d) areszt celkowy:
 - 1 tapezan z deska pod głowe, 80 m szerokości na człowieka,
 - 1 wieszadło na mundury z deską na chleb, 50 cm długości na człowieka,
 - 1 naczynie do picia,
 - I kubeł nocny (według okoliczności) wspólny dla kilku arcsztów celkowych,
 - 1 konewka na wode,
 - przybory do palenia w piecu.

VI. Urządzenie lokali na naukę i do ćwiczeń.

4. Do lokati na szkoły oficerskie:

- 1 podwyższenie
- 1 stół
- dla nauezyciela.
- 1 sto∤ek
- 1 stól szkolny na każdych 3 uczniów,
- 1 stołek dla każdego ucznia,
- 1 tablica szkolna,
- I lampa naftowa wisząca na każdych 6 nezmiów.
- 1 wieszadło na suknie dla każdego ucznia 32 cm długości,
- przybory do palenia w piecu.

Jeżeli pokój na szkołę oficerską ma także służyć za jadalnia dla oficerów (ustęp 199 Instrukcy) o budowie koszar nowo wystawić się mających), sprzęty uzupełnić należy odpowiednio.

B. Lokale na szkoły żołnierzy:

- 1 podwyższenie
- 1 stół dla nauczyciela,
- 1 stołek
- 1 stół szkolny lub ordynarny na każdych 3 uczniów,
- 1 zydel na każdego ucznia, lub

```
I ławka na każdych 3 uczniów,
      I tablica szkolna,
      1 konewka na wode
                               na kazdych 20 uczniów.
       I naezynie do pieia
      1 cebrzyk do podstawienia.
      1 wieszadło na suknie 32 m długości na ucznia,
      przybory do palenia w piecu.
C. Do sal gymnastyki i szermierki:
      1 przyrząd do skakania,
      I rusztowanie (Reck),
      1 kobylica (Barren).
      1 kozioł (Voltigirbock),
      wieszadło na pałasze do szermierki,
      szafy (przepierzenia) na przybory do szermierki,
      lampy naftowe wiszące (podług wielkości lokalu).
      wieszadło na suknie po 32 cm długości na człowieka, na tylu ludzi ilu jednocześnie używa lokalu,
       przybory do palenia w piecu.
D. Do szkół jazdy, krytych, a mianowicie do ich przynależności:
      wieszadła na suknie
                              podług ilości osob używających jednocześnie tych lokali,
      zydle lub stołki
       1 stół i przybory do palenia w piecu izby szkolnej.
   VII. Sprzety w lokalach do pomieszczenia i pielegnowania słabych żołnierzy:
       I łóżko ordynarne na ezłowieka,
       1 wieszadło podwójne na mundury z deska na chleb na każdych 2 ludzi,
       2 stoly ordyname
                              na każdych 10 ludzi,
       4 ławki
       f konewka na wode,
       1 cebrzyk do podstawienia,
       1 lampa naftowa aż do 20 ludzi,
       I szafa na przybory do zamykania
       1 stolec z naczyniem,
       przybory do palenia w piecu.
                       VIII. Urządzenie lokali do czyszczenia ciała:
4. Lokali na spadówki:
       pokój do ubierania się,
       ordynarne ławki i wieszadło na sukuje wzdłuż wolnych ścian pokoju,
       przybory do palenia w piecu,
       miejsce spadówki:
       urzadzenia odpowiadające ustepowi 249 Instrukcyi o koszarach nowo zakładać się mających.
Na każdego z żołnierzy używających jednocześnie spadówki, liczyć należy 30 litrów wody w rezerwoarze.
B. Pralni:
   a) do małych pralni:
       1 kocioł majacy 250 litrów pojemności,
       1 kadź na wode, mająca 500 litrów pojemności,
   b) do wiekszych pralni:
       2 kotły, każdy na 250 litrów,
       2 kadzie na wodę, każdo na 500 litrów,
       1 kadź na 3 litry wody,
       2 ławki,
       2 balie,
       1 stół.
       2 cebrzyki na wode,
       2 garneówki (Handsechter).
       2 konewki na wode,
```

1 maglownica (w maglown), przybory do palenia w piecu.

IX. Przybory stajenne i urządzenie pobocznych lokali stajennych.

```
1. Stajnia na konie oficerskie:
```

```
1 wiadro do pojenia,
1 widły do mierzwy,
1 miotła stajenna,
                        na 1 lub 2 konie,
1 opalka na pasze,
1 lopata,
1 latarnia stajenna.
```

biorac jednak podwójna jlość powyższego wymiaru, tylko 1 fatarnia na 3 lub 4 konie, hiorac jednak potrójna ilość powyższego wymiaru, tylko 2 latarnie na 5 lub 6 koni, biorąc jednak poczwórną ilość powyższego wymiaru, tylko 2 latarnie na 7 lub 8 koni-Gdzie sa stanowiska gliniane I babka do każdej stajni.

2. Lokale poboczne do tych stajen (komera na pasze i siedła):

1 skrzynia zamykalna na owies dla każdego oficera,

wieszadła z gwoździami 0.72 długości mającemi a 0.63" od siebie oddalonemi, po 2 gwoździe na konia.

3. Stajnie na konie żołnierzy:

```
I wiadro do pojenia.
1 widły do mierzwy,
1 opałka na paszę,
                       na I lub 2 konie,
I miotla,
1 lopata,
f lamp« naftowa.
1 latarnia reczna,
1 skrzynia na nawóz,
1 miarka na owies na 1 a całej porcyi owsa,
                                            na 1 aż do 10 koni włącznie.
1 zamykalna skrzynia na owies,
    tudzież do stanowisk glinianych
```

W większych stajniach powyższa ilość przyborów wzrasta stosunkowo z wyjatkiem skrzyń na owies, którycl dostarczać można po jednej z odpowiednią pojemnością na każdy cug jazdy, na każdą bateryą artyleryi i na każdy szwadron pociagów.

4. Lokale poboczne do stajni na konie żołnierzy (komory na siodła):

Wieszadła o dwóch rzędach gwoździ, mających 0.72" długości a 0.63" od siębie oddalonych, po 2 gwoździe na konia.

5. Kuźnie do podkuwania koni i miejsca do podkuwania:

```
do każdej kuźni:
1 miech z osada,
1 kowadło z klocem,
I hak zapieralny z klocem (Sperrhacken),
1 ławka warsztatowa (Werkbank) z zamykalną skrzyneczką,
1 szrubsztak,
1 żelazko kominowe (Essecisen),
1 plyta ogniowa (Feuerplatte),
1 koryto wodne (Löschtrog),
I przyrząd do piłowania (Feilbock).
1 stořek do podkuwania,
I naczynie do picia,
```

I konewka na wode,

1 cebrzyk do podstawienia,

1 wieszadło na suknie 1ª długości,

I skrzynia na śmieci.

X. Urządzenie pracowni dla rusznikarzy, kołodziejów, ślusarzy, kowali itd.

1 Do pracowni rusznikarzy:

```
I warsztat 4" długości,
```

2 zydle,

1 stół,

1 stořek,

- 1 konewka na wode,
- 1 cebrzyk do podstawienia,
- 1 naczynie do picia.
- 1 wieszadło na suknie 1º długości,
- 1 skrzynia na śmieci.
- B. Pracownia dla 4 siodlarzy od artyleryi:
 - 2 stoly ordyname,
 - 2 ławki
 - 2 stolki
 - 1 cebrzyk na wode,
 - 1 konewka na wodę,
 - f cebrzyk do podstawienia.
 - 1 naczynie do picia,
 - 1 skrzynia na śmieci,
 - 1 wieszadło na suknie 1.5 długości,
 - przybory do palenia w piecu.
- C. Pracownia dla 3 kołodziejów od artyleryi:
 - 1 stół ordynarny,
 - 1 ławka ordynarna,
 - 1 konewka na wode,
 - 1 cebrzyk do podstawienia,
 - I naczynie do picia,
 - 1 wieszadło na suknie 1^m długości.
- D. Dla kowali i ślusarzy od artyleryi:

do každej kuźni:

- I miech z osadą.
- 1 kowadło z klocem,
- 1 ławka warsztatowa (Werkbank) z zamykalną skrzyneczką,
- 1 szrubsztak,
- 1 koryto wodne (Loschtrog).
- 1 przyrzad do piłowania (Feilbock),
- I konewka na wodę,
- I naczynie do picia,
- I skrzynia na śmieci,
- 1 wieszadło na suknie 1" długości.

XI. Urządzenie magazynów.

- A. Wagazyny żywności:
 - 1 skrzynia na żywność z przegrodami,
 - 1 lub 2 stoly ordynamic.
 - 1 stół podoficerski,
 - 1 stołek,
 - 1 ławka ordynarna,
 - I lampa naftowa.
- B. Lokale do manipulacyi i magazyny na fasunki:
 - 1 stół ordynarny,
 - I ławka ordynarna.
 - półki podług załączki V do Instrukcyi o zakładamu koszar nowo wybudować się mających, wieszadła wzdłuż wolnych ścian.
- C. Magazyny augmentacyjne:
 - 1 stół ordynarny,
 - 1 stół podoficerski,
 - 1 ławka ordynarna,
 - I stolek.
 - wieszadła wzdłuż wolnych ścian,
 - półki na broń i mundury podług załączki V do Instrukcyi o zakładamu koszar nowo wybudować się mających.

```
D. Magazyny ubiorów na konie:
       1 stół podoficerski,
       1 stolek.
       półki podług załączki V do Instrukcyi o budowaniu nowych koszar.
E. Magazyny rynsztunków polowych dla wojsk technicznych:
       1 stół podoficerski,
       1 stolek.
       półki podług załączki V do Instrukcyi o budowaniu nowych koszar.
F. Magazyny amunicyi pokojowej a według okoliczności wojennej podręcznej:
       1 lub 2 stoly ordyname,
       1 Job 2 ławki
       1 wieszadło 1 do 210 długości.
                               Urzadzenie domów wczasu:
a) do pokoi dla żołnierzy potrzebujących wczasu:
       1 łóżko z pościela na każdego słabego, a mianowicie łóżko, względnie składalne (Cavalette), siennik
              napchany, 1 poduszka słomiana, 2 podwójne prześcieradła żołnierskie, 1 koc zimowy, kołdra
             letnia i i koldra do postania.
       1 szafeczka nocna lub
       1 deska pod głowe;
             do każdego pokoju dla słabych:
       1 a w miarę pomieszczalności 2 stoły ordynarne,
       1 ławka albo tyle stolków, aby wszyscy słabi mogli siedzieć,
       1 umywalnia,
       1 konewka na wode,
       1 cebrzyk do podstawienia,
       1 naczynie do picia,
       1 lampa naftowa na 20 chorych,
       1 spluwaczka,
       1 stolec z naczyniem,
      przybory do palenia w piecu.
b) dla stabych oficerów:
       I lóżko oficerskie z pościela,
       1 szafeezka nocna z naczyniem,
      1 szafa z wieszadłem i półkami,
      1 umywalnia,
      1 stół.
      2 stołki.
       I flaszka.
       1 naczynie do picia,
      przybory do palenia w piecu;
c) dla dozorców i dla zdrowych żołnierzy:
       1 łóżko z pościelą dla każdego takie jak dla żołnierzy w koszarach,
      na każdych 2 ludzi 1 podwójne wieszadło na mundury z 1 deską na chleb,
             " 6 " 1 stół ordynarny,
                 6 " 2 ławki ordynarne.
      do każdego pokoju I lampa naftowa.
                    , 1 drewniana konewka na wodę,
                       1 naczynie do picia,
                    " I spluwaczka.
                    " 1 skrzynia na śmieci,
                    " 1 przyrząd do mycia się z cebrzykiem,
                       przybory do palenia w piecu;
d) do pokoj na łaźnie a względnie do mycia się:
       1 lub 2 wanny do kapania się,
      do każdej wanny 1 wieszadło drewniane Im długości,
       , 1 zydel,
      do każdego pokoju w łaźni 1 lampa naftowa,
                            " 1 stół podoficerski,
```

```
do każdego pokoju w łaźni 1 stołek,
                                 1 przyrząd do mycia się (według okoliczności);
e) do wychodków:
       1 lampa naftowa ścienna;
f) na korytarzach i schodach:
       na korytarzach i schodach, służących do powszechnej komunikacyi, znajdować się powinny lampy
              naftowe po jednej w miejscach zagiecia się, w przestankach schodow i co 30<sup>m</sup> długości na ko-
              rytarzach w linii prostej biegnacych;
g) w pomieszkaniach dla 1 lub kilku podoffcerów:
       w wymiarze podanym dla takieh lokali w koszarach i tej samej jakości;
h) do pokoju służbowego lekarskiego:
       1 stól ordynarny.
       1 stół podoficerski,
       2 stołki,
       1 sofa,
       1 szafa na lekarstwa.
       1 pult na papiery,
       f słupek na suknie,
       1 spluwaczka,
       1 świecznik,
       1 lampa naftowa,
       1 kalamarz,
       1 limia,
       1 nożyczki do papieru,
       1 flaszka na wodę,
       I naczynie do picia,
       przybory do palenia w piecu;
i) do kuchni:
       1 ognisko pod kotřem
                                               stosownie do wielkości miejsca na chorych,
       1 ognisko z blachą (Sparherd)
       2 stoły do przyrządzania,
       1 kadź na wode,
       2 konewki,
       2 podstawki,
        1 kadź na pomyje,
        1 szafa na żywność z kilku przedziałami,
        1 lampa naftowa wisząca,
       przybory do palenia w piecu;
 k) trupiarnia:
        1 tapczan na zwłoki 80 m szerokości,
        1 lampa ścienna;
 1) pokój dozorcy zwłok:
        1 stół podoficerski,
        1 stořek,
        1 lampa naftowa,
        przybory do palenia w piecu;
 m) magazyny bielizny, pościeli i przyborów szpitalnych:
        półki na bielizne;
 n) magazyny brudnej bielizny:
        2 kadzie na płyn do desinfekcyi.
```

1-1890-H

95.

Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 1 lipca 1879,

którem podaje się do wiadomości taryfę czynszów, ustanowioną na zasadzie §fu 30go ustawy kwaterunkowej (Dz. u. p. Nr. 93), tudzież rozmieszczenie gmin między dziesięć klas czynszu tejże taryfy.

Na zasadzie przepisów, zawartych w Sfie 30ym ustawy kwaterunkowej z dnia 11 czerwca 1879 (Dz. u. p. Nr. 93), podaje się do wiadomości zamieszczoną poniżej taryfę czynszów, ustanowioną w porozumieniu z wspólnem ministerstwem wojny na podstawie średniej kwoty czynszów z lat 1871 aż do 1875 włącznie a nabywającą mocy jednocześnie z ustawą kwaterunkową, tudzież rozmieszczenie gmin między dziesięć klas czynszu tej taryfy w podobny sposób uskutecznione.

Pretis r. w.

Horst r. w.

Taryfa czynszów

za pomieszczenia dla wojska w śfie 30ym ustawy kwaterunkowej wymienione, jakoteż ich przynależności, tudzież za lokale poboczne domów wczasu i szpitali wojskowych.

			Czynsz roczny w													
وخ.				129	s ta c y a c h											
fary	دب	Lokale, za które się płaci	leń	Buda-Peszi	1,	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10	Czynsz roczny za sprzęty we wszyst kich stacyach	
Pozyeya taryfy	a dyet		Wiedeń	Buda	klasy ezynszu											
Pozy	Klasa		złotych w walucie austryackiej													
		Α.														
		Pomieszczenia dla:														
1	I.	feldmarszałka	3,600	1.980	1.800	1,620	1.350	1.170							70	
2	111.	feldcechmistrza, generała jazdy, admirała .	2,205	1.575	1.440	1.260	1.080	900	720						70	
3	IV.	feldmarszałka-porucznika, wice- admirała	1.710	1.260	1.260	1.080	900	720	655	570	540	405	235		70	
4	V.	general-majora, kontr-admirala .	1.350	1.045	990	900	720	630	585	475	405	360	225		70	
5	VI.	pułkownika, kapitana okrętu linio- wego	1.095	920	920	760	645	540	495	425	355	285	220	155	60	
6	VII.	podpułkownika, kapitana fregaty	01.		FILE	0.45	F 40		200	940	905	995	175	195	60	
7	VIII.	majora, kapitana korwety * * o a	815	715	715	645	540	499	580	340	285	229	179	120	00	
8	IX.	kapitana, rotmistrza, porucznika okrętu liniowego	590	510	495	465	400	350	305	255	220	165	120	75	45	
9	X.	porucznika, chorążego okrętu li-	340	315	295	265	245	210	180	150	135	105	75	45	35	
10	XI.	poupor deznika														
11	XII.	kadeta marynarki (aspiranta marynarki)													20	
12	*	każdego profosa, sługi armii i marynarki, sierżaniów powiatowych obrony krajowej i żonatych podoficerów	210	160	160	145	145	102	105	85	70	60	45	30	20	
13		wszystkich innych wojsko-	410	160	160	140	140	129	100	- 69	10	00	40	+)()	25	
		wych pobierających płacę, do żadnej klasy dyet nie zaliczonych jednego żonatego													20	
	-	sługi oficerskiego							-	,			-	-	- 8	
	_								_			_				

			Czynsz roczny w													
		Lokale, za które się płaci	Wieden	r r	stacyach											
Pozyeya taryfy	+			Buda-Peszt	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	HS FO	
eya (Kiasa dyet						kla	sy c	z y ı	n s z	u				Caynes :	
Pozy	Kias		złotych w walucie austryackiej													
		В.														
		Przynależności za:														
15	<u>:</u>	pokój o jednem oknie	160				92	80	-		48	36		20		
16		pokój o dwoch oknach	200	150	150	115	115	100	80	70	60	45	35	25		
17		pokój o trzech oknach	240	180	180	138	138	120	96	84	72	54	42	30		
18		odwach mający 15—24	200	150	<u>150</u>	115		95	80	70	60	50	40	25		
19		odwach mający 25-50	260	210			160	140	115	110	90	75	60	40		
20	•	odwach mający 51-80	320	270	270	230	220	180	160	150	120	105	85	55		
21	,	pokój na szkołę mający 25—30	200	150	150	115	115	100	80	70	60	45 —	35	25		
22		pokój na szkołę mający 31-40	240	180	180	138	138	120	96	84	72	54	42	30	-	
23		pokój na szkołę mający 41-64	320	240	240	184	184	160	128	112	96	72	56	40		
24		pokoj na szkołę mający 65-80	400	300	300	230	230	200	160	140	120	90	70	50		
25		pokój na szkołę mający przeszło 80 .	480	360	360	276	276	240	192	168	144	108	84	60		
26	-	sala do gymnastyki i szermierki mu- jąca 55—70	320	240	240	184	184	_160	128	112	96	72	56	40		
27		pokój na szkołę mający 41-64 pokój na szkołę mający 65-80 pokój na szkołę mający przeszło 80 . sala do gymnastyki i szermierki mająca 55-70	425	320	320	240	240	210	170	150 —	126	96	74	52		
28	*	sala do gymnastyki i szermierki mająca 101—200	530	400	400	300	300	260	210	185	156	120	92	64		
29		magazyn na piętrze mający 15-20	172	130	112	72	72	60	48	42	38	34	26	14		
30		magazyn na piętrze mający 21-30	230	172	148	96	96	80	64	56	50	45	34	18		
31		magazyu na piętrze mający 31—40	288	212	184	120	120	100	80	70	62	56	42	22		
32		magazyn na piętrze mający 41-60 .	400	300	258	168	168	140	112	98	86	78	58	30		
33	-	stajnią na konia oficerskiego	135	_100	80	60	60	50	40	35	30	25	20	12		
34	-	za wozownią a to na jeden powóz generalów luh pułkowników-brygadyerów	65	65	60	55	50	40	35	30	25	20	18	12		
35		za wozownią na działa i wozy wojskowe, tu- dzież na przybory do gaszenia ognia 30 do 50 metrów 🗋 powierzehni	96	96	90	82	75	60	52	45	36	30	26	18		
36		C. Lokale pohoczne domów wczasu i szpitali wojskowych.	Wynagrodzenie płacić się będzie podług przepisów ustępu XV Uwag do taryfy czynszów.												xv	
															1	

Uwagi do taryfy czynszów.

Do A i B.

I.

Rozmieszczenie gmin pojedynczych między 10 klas taryfy czynszów wojskowych, podaje dołączony wykaz.

II.

Wynagrodzenie za biura, pokoje inspekcyjne oficerów, lokałe kasowe, pokoje służbowe lekarskie, pokoje na bibłiotekę, płacić się będzie podług ilości okien w kwotach ustanowionych za pokoje w taryfie czynszów wojskowych pod 1, 15, 16 i 17.

Pokój o jednem oknie powinien mieć 15 −24 metrów □ powierzebni; w pokojach o dwóch lub trzech oknach na każde okno przypadać powinuo najmniej 12-5 metrów □ powierzebni.

Za przedpokoje nie płaci się wynagrodzenia.

III.

Odwach pod pozycyą taryfy 1. 18 przeznaczony jest dla 1 lub 2 posterunków, pod 1. 19 dla 3 aź do 5 posterunków a pod 1. 20 dla 6 aż do 8 posterunków.

Za odwachy potrzebne dla więcej niż 8 posterunków, płacić się będzie wynagrodzenie, doliczając za każde następne dwa posterunki połowę czynszu ustanowionego za odwach 1. 18 do czynszu przypadającego za odwach 1. 20.

IV.

Wynagrodzenie za areszty płacić się będzie następującym sposobem:

- a) za areszty oficerskie, tudzież
- b) za areszty dla kadetów zastępców oficerów i sierżantów jak za pokoje o jednem oknie podług pozycyi taryfy
 1. 15;
- c) za wspólne areszty, a mianowicie:
 - 1. podoficerskie,
 - 2. wspólne brygadne lub porzadkowo karne,
 - za pokoje do pracy dla aresztantów podług żądanej i dostarczonej pomieszczalności (15-16 metrów sześciennych na głowę) po 3.5 centa za głowę dziennie;
- d) za areszty celkowe i ciemne, jeżeli odpowiadają przepisanym wymaganiom, za każdy dwie trzecie, w przeciwnym razie jedne czynszu ustanowionego za pokój o jednem oknie pod pozycyą taryfy l. 15.

V.

Wynagrodzenie za kryte lokale na szkoły jazdy, ustanawiane będą drogą umowy w każdym z osobna przypadku.

VI.

Wynagrodzenie za lokale na spadówki i pralnie, tudzież przynależności, płacić się będzie w sposób następujący:

- a) za lokale na spadówki jak za pokój o jednem oknie, pozycya taryfy l. 15;
- b) za pokoje do rozbierania się i ubierania podług ich powierzelni, jak za pokój o jednem lub dwóch oknach, pozycya taryfy l. 15 a względnie pozycya taryfy l. 16;
- c) za pralnie, jak za pokoje o dwoch oknach, pozycya taryfy l. 16;
- d) za suszarnie opalane, jak za pokoje o jednem oknie, pozycya taryfy l. 15.
 Za maglownie należące się do pralni (ustęp c) i za strychy do suszenia nie płaci się wynagrodzenia

VII.

Za markietaństwa płaci się jak następuje:

- a) za pokój gościnny dla oficerów i podoficerów podług żądanej i dostarczonej wielkości, jak za pokoje, pozycya taryfy 1. 15 a względnie 16 i 17;
- b) za szynk dla żołnierzy, a mianowicie jeżeli ma:
 - 1. od 18 až do 24 metrów D powierzehni, jak za pokój o jednem oknie, pozycya taryfy l. 15;
 - 2. od 25 až do 40 metrów 🗌 powierzelni, jak za pokój o dwóch oknach, pozycya taryfy l. 16;
 - 3. od 41 aż do 70 metrów powierzchni, jak za pokój o trzech oknach, pozycya taryfy l. 17.

Za lokal na szynk dla żołnierzy, mający przeszło 70 metrów 🗌 powierzchni, płacić się będzie, doliczając za każda nadwyżkę w ilości 50 metrów 🗌 powierzchni, do czynszu, pod pozycyą taryfy l. 17 za pokój o trzech oknach ustanowionego, jednę trzecią część tegoż czynszu.

Za mieszkanie markietana płacić się będzie czynsz w stosunku do wielkości mieszkania, jak za pomieszczenia pobierających płace.

VIII.

Wynagrodzenie za kuźnie do podkowania i lokale do tego, ustanawiane będzie drogą umowy w każdym z osobna przypadku.

IX.

Za pracownie płacić się będzie następujące wynagrodzenia:

- a) za pracownią krawców, szewców i siodlarzy (rymarzy) podług żądanej i dostarczonej wielkości, jak za pokó pod pozycya taryfy 1. 13 a względnie 1. 16 i 17;
- b) za pracownią rusznikarzy, jak za pokój o dwóch oknach, pozycya taryfy 1. 16;
- c) za pracownią kołodziei, ślusarzy, kowali itd. ustanawiane będzie wynagrodzenie drogą umowy w każdym z osobna przypadku.

X.

Za magazyny na piętrach (pozycya taryfy l. 20—32), mające przeszło 60 metrów □ powierzchni, płacić się będzie wynagrodzenie, doliczając za każde 50 metrow □ powierzchni ponad ową miarę, do czynszu ustanowionego pod pozycyą taryfy l. 32 połowę tegoż czynszu. Przyrost wynoszący mniej niż 15 metrów □ nie będzie uwzględniany przy obliczaniu wynagrodzenia w sposób powyższy.

Za magazyny na poddaszu płacić się będzie podług ich wielkości czwartą część czynszów ustanowionych pod pozycya taryfy 1, 29-32.

Za magazyny w szopach, mające aż do 25 metrów 🗌 powierzchni, płacić się będzie połowę czynszu ustanowionego za wozownie (pozycya taryfy l. 35).

XI.

Za wozownie nie na więcej niż 36 dział i wszelkich wozów wojskowych, tudzież na przybory do gaszenia ognia, jeżeli potrzebna powierzchnia wynosi więcej niż 50 metrów 🗆 (pozycya taryfy 1. 35), płacić się będzie wynagrodzenie, doliczając za każdy przyrost w ilości aż do 25 metrów 🗀 powierzchni jednę czyst czynszu ustanowionego pod pozycyą taryfy 1. 35 do tegoż czynszu. Przyrost wynoszący mniej niż 10 metrów 🗀 nie będzie uwzględniany przy obliczaniu wynagrodzenia w sposób powyższy.

Wynagrodzenie za wozownie na więcej niż 36 dział i wozów wojskowych, ustanawiane będzie drogą umowy w każdym z osobna przypadku.

XII.

Wyjąwszy przypadki wyjątkowe, wzmiankowane w uwagach niniejszych pod X i XI, w żadnym innym nie będzie płacone wynagrodzenie za dostarczoną większą niż żądano powierzchnię.

XIII.

Wynagrodzenie za urządzenie przynależności, pozycyc taryfy 1. 15-32, płacić się będzie w kwocie równe 10tej części ceny kupna, która w każdej gminie co 5 lat będzie oznaczana.

XIV.

Sprzęty do stajni (pozycya taryfy 1. 33) nie stanowią przedmiotu osobnego wynagrodzenia.

Do C.

XV.

Za lokale poboczne do domów wczasu i do szpitali wojskowych płacie się będzie wynagrodzenie a mianowicie za:

- a) pokój służbowy lekarski,
- b) pokój lekarski do przyjmowania,
- c) biuro do przyjmowania.
- d) pokój na łaźnią,
- e) apteke,
- f) laboratoryum,

- g) pokój do przyrządzeń (kuchnią).
- h) pomywalnią (obok kuchni),
- i) pokój do desinfekcyi,
- k) trupiarnia,
- pokój do naprawiania bielizny, jak za pokoje o jednem oknie podług pozycyi taryfy I. 15;
- m) pokój inspekcyjny lekarski,
- n) biuro dla oficera ekonomicznego,
- o) pokój dla chorych oficerów,
 w miarę ich wielkości jak za pokój o jednem lub dwóch oknach, podług pozycyi taryfy l. 15 a względnie pozycyi taryfy l. 16;
- p) pokój do operacyj lub sekcyj,
 w miarę wielkości jak za pokój o dwóch lub trzech oknach, podług pozycyi taryfy l. 16 a względnie pozycy taryfy l. 17;
- q) cele dla szalonych 11/4 czynszu taryfowego za pokój o jednem oknie (pozycya taryfy l. 15);
- r) odwach,
- s) magazyny (z wyjątkiem magazynu lodu),
- t) wozownie na przybory do gaszenia ognia, podług pozycyj taryfy za takież przynależności wzmiankowane w taryfie pod B.
- u) magazyn lodu, wynagrodzenie ustanawiaue będzie drogą umowy w każdym z osobna przypadku.

XVI.

Wynagrodzenie za urządzenie domów wczasu i lokale poboczne (taryfa czynszów lit. C), płacić się będzie w kwocie równej 10tej części ceny kupna, która w odnośnej gminie co pięć lat będzie oznaczana.

Wykaz gmin

rozmieszczonych między 10 klas taryfy czynszów.

Gminy	Klasa	(† miny	Klasa	G miny	Klasa					
		Bukowina.								
Czerniowce	3.	Radowce	6.	Suezawa	6.					
Kimpolanga	9. 8.	Scret	8. 9.	Wyżnica	8.					
Czechy.										
Praga	1,	Golczów-Jeników	9.	Litomierzyce .	7.					
Asz	7.	Holice	8.	Litomyśł	9. 8.					
352		Horszów Tyn	9.	Lysa	7.					
Beneszów	9.	Horzowice	10.	Liyea	٠.					
Berun	9.	Hradisztje Mnichowe	10.	Melnik	U					
Blatna	9.	Jabłoń	9.	Melnik	8. 10.					
Bohdaneez	8.	Jablonee	9. 5.	Milewsko	9.					
Brandys	8.	Jachimów	8.	Młody Bolesław	7.					
Brumów	9,	Jiezyn	7.	Most	7.					
Budjejowice	7.	Jilemnica	7.	Myto Wysokie	8.					
		Jindrichów Hradec	8.	mytto it journe	0.					
Cheb	6.	Jozefów	9.	Niemiecki Brod	8.					
Chlumee	8,			Nimburg	8.					
Chomutow	5.	Kadan	8.	Nowe Miasto	9.					
Chotjeberz	9.	Kaplice	9.	Nowy Bydzów	8.					
Chrudim	8.	Karlin	4.	Trong Bytthow	0,					
Chuderzyce	7.	Karlowe Wary	õ.	D .1.1	(*					
Cieplice	7.	Klatowy	7.	Pardubice	6. 0					
Czasław	8.	Kolin	7.	Pilzeń	9. 7.					
Czeska Lipa	7.	Kostelec nad Labem	9.	Pisek	9.					
Czeski Brod	8.	Kralowice	9,	Plana	9. 8.					
		Kraslice	8.	Podhorzany	8.					
Daszyce	9.	Królowy Dwór	8.	Podjebrady	8.					
Djeczyn	5.	Królowy Sadec	5.	Poliezka	9.					
Dobrzany	10.	Krumlow	8.	Polna	10.					
Domażlice	6.	Kutna Hora · · · · ·	8.	Posztołoprty	8.					
Dražkowice	10.	Lanckeron	8.	Prachatice	9.					
Duba	8,	Ledeez	7.	Przelouc	7.					
Falkenów	7.	Liberec	5.	Przestice	9.					
Friedland	7.	Liszów	10.	Przybram	8.					
r Hedrand	1.	LIGEOW	10,	112512111111111111111111111111111111111	0,					

Gminy	Klasa	Gminy	Klasa	G miny	Klasa						
Rakownik	8.	Stary Bolesław	9.	Tru(now	6.						
Rokiezany	8.	Stodo	9.	Trzeboń	9.						
Rudnica	8.	Strakonice	9.	Turnow	9.						
Rudolfów	10.	Stribro	8.	Turnow	J,						
	9.	Suszyce	9.	Usti nad Labem	0						
0		_ *	6.	Osti nad Labem	9.						
Rychnów	7.	Szenawa	0,	Vrehlabi	8.						
5-1	0	Tabor	7.		0.						
Selezany	9,	Tachow	9.	Wostreszany	10.						
~ .	8. 9.	Tepla	7.	Zamberk	9.						
CI 1	7.	Terezin	9.	Zatee	9. 5.						
Shiknow	6.		9, 9,		9.						
Smitehow	0.	Teyn nad Vltavou	θ,	Žlutyce	υ.						
Dalmacya.											
Zadar	6.	Kastel-Lastua	8.	Perasto	8.						
		Knin	8.	Percań	8.						
		Kotor	7.		· ·						
Benkowee	8.	Hotol I									
Budwa	8.			Rizan	7.						
		Lesina	9.								
Dobrota	8.			Sebeniko	8.						
Dubrownik	7.	Makarska	10.	Siń	8.						
		Metkowice	9.	Skradin	9.						
Gruz	7.	Mula	8.	Spljet	7.						
	''			1 5							
Imosky	9.	Nowygrad	7.								
Intonky											
		Dolna Austrya.									
43.33	10		w	31- 2 C							
Aderklaa	10.	Hernals	ő.	Mannersdorf	9.						
Amstetten	9,	Herzogenburg	9.	Markgraf-Neusiedl	10.						
D. I	.,	Hirselistetten	9.	Mauer	6.						
Baden	3_	Horn	9.	Meidling (Schönbrunn)	6.						
Breitenlee	8.			Mistelbach	8.						
Bruck a. d. Leitha	8.	17	0	Möllersdorf	7.						
D 41 W	0	Kagran	8.	NT 1 1 1	0						
Deutsch-Wagram	8.	Kaiser-Ebersdorf	9.	Neunkirchen	8,						
Du al		Krems	7.								
Fünfhaus	5.	Korneuburg	6.	Ober-Hollabruna	5.						
43	4.0	Klosternenburg	7.	Ober-Olberndorf	9.						
Gerasdorf	10.			Ober-Mallebern	8.						
Gross-Enzersdorf	10.				4.0						
Götzendorf	9.	Langenlois	8.	Parbasdorf	10.						
Guntramsdorf	7.	Laxenburg	7.	Pischelsdorf	9.						
	10	Leopoldan	7.	- 1 1							
Habersdorf	10.	Leobersdorf	9.	Raasdorf	10.						
Hainburg	9.	Lilienfeld	8.								

Sarasdorf												
Starewarth	G m i n y	Klasa	Gminy	Klasa	Gminy	Klasa						
Starewarth	0 . 1 6	0	Gr. Delt	-	Ye. 1 C	~						
Scheibhs 8 8 Trautmannsolorf 9 Wailhofen a. d. Th. 7 7 7 7 7 7 7 7 7					Vosendorf	7.						
Scheibbs			Süssenbrunn	8.		_						
Simmering G. Stockerau G. Stoc				_								
Corna Austrya												
Commercia 9		6.	Tulln	8.	Wilhelmsburg	9.						
Line		6.										
Line	Sommerein	9.	Unter-Mallebern	10.	Zwettl	9.						
Rraunau	Górna Austrya.											
Rraunau												
Rraunau	Line	5.	Kirchdorf	10.	Schärding	10.						
Braunau					**	6.						
Treistadt	Braunau	8.	Lambach	9.								
Enns					Vocklabruck	9.						
Freistadt	Enns	10.	Perg	10.								
Commode			e e		Wels	7.						
Commode	Freistadt	10.	Ried	9.								
Calicya Cali			Rohrbach									
Lwów	Gmunden	6.										
Lwów												
Lwów												
Lwów			Galicya.									
Husiatyn			•			İ						
Husiatyn		1										
Biała	Lwów	1.	Horodenka			6.						
Brzeżany			Husiatyn	7.	Nowy Targ	9,						
Brzesko 9.		7.										
Bireza	Brzeżany	7.	Jasło									
Bochnia 7. Rody 9. Brody 8. Kałusz 10. Podgórze 7. Bohorodczany 9. Kamionka strum. 8. Podhajee 8. Bobrka 8. Kraków 4. Rawa ruska 9. Buczacz 5. Kenty 9. Rzeszów 6. Brzysna 9. Kołomyja 8. Ropczyce 9. Borszczów 8. Kołomyja 8. Ropczyce 9. Robatyn 8. Robatyn 8. Robatyn 8. Chrzanów 9. Krosno 6. Rudki 8. Cieszanów 9. Laicut 8. Sambor 7. Czortków 8. Lisko 9. Sądowa wisznia 9. Dabrowa 9. Kisko 9. Sądowa wisznia 9. Drochobycz 7. Monasterzyska 8. Skałat 10. Dolina 7.		9.		6.								
Brody 8	Bireza	9,	Jaworów	8,								
Bohorodezany 9. Kamionka strum. 8. Podhajee 8. Bobrka 8. Kraków 4. Rawa ruska 9. Buczaez 5. Kenty 9. Rzeszów 6. Brzysna 9. Kolbuszowa 9. Rzeszów 6. Borszezów 8. Kołomyja 8. Ropezyce 9. Kossów 10. Rudki 8. Rudki 8. Chrzanów 9. Krosno 6. Rudki 8. Cieszanów 9. Łańcut 8. Sambor 7. Czortków 8. Łańcut 8. Sanok 7. Czortków 9. Lisko 9. Stanisławów 5. Debica 10. Mielec 8. Stare miasto 9. Debica 10. Mosty wielkie 8. Skałat 10. Dolina 7. Mosciska 7. Siedliska 9.	Bochnia	7.										
Bóbrka 8. Kraków 4. Rawa ruska 9. Buczaez 5. Kenty 9. Rzeszów 6. Brzysna 9. Kolbuszowa 9. Rzeszów 6. Borszezów 8. Kołomyja 8. Ropezyce 9. Robatyn 8. Robatyn 8. Rudki 8. Chrzanów 9. Krosno 6. Rudki 8. Czortków 8. Zambor 7. Sanok 7. Czortków 8. Lisko 9. Sadowa wiszoia 9. Dabrowa 9. Mielec 8. Stanisławów 5. Debica 10. Mielec 8. Stare miasto 9. Dolina 7. Mosty wielkie 8. Sedziszów 9. Mościska 7. Siedliska 9. Gorlice 9. Myślenice 8. Śniatyn 9. Głogów 8. <	Brody	8.		10.	2							
Buczaez 5. Kenty 9. Rawa ruska 9. Rzeszów 6. Ropczyce 9. Robatyn 8. Rudki 8. Ru	Bohorodezany	9,		8.	Podhajee	8.						
Buczaez 5. Kenty 9. Rawa ruska 9. Rzeszów 6. Ropczyce 9. Robatyn 8. Rudki 8. Ru	Bobrka	8.	Kraków	4.	15							
Brzysna 9	Buezaez	5.	Kenty	9,								
Borszczów 8. Kołomyja 8. Ropczyce 9. Rohatyn 8. Ropczyce 9. Rohatyn 8. Rohatyn 8. Rudki 8.		9.	Kolbuszowa	9.								
Chrzanów 9. Krosno 6. Rudki 8.		8,	Kołomyja	8.		1						
Chrzanów 9. Krosno 6. Rudki 8. Cieszanów 9. Łańcut 8. Sambor 7. Czortków 8. Łańcut 8. Sanok 7. Dąbrowa 9. Lisko 9. Sądowa wisznia 9. Dębica 10. Mielec 8. Stare miasto 9. Drochobycz 7. Monasterzyska 8. Skałat 10. Dolina 7. Mosty wielkie 8. Sedziszów 9. Mościska 7. Siedliska 9. Górojów 8. Śniatyn 9. Gródek 9. Nadworna 10. Sokal 9.				10.								
Cieszanów 9. 8. Lańcut 8. 7. Sambor 7. Sanok 7. Sanok 7. Sanok 7. Sanok 7. Sanok 9. Sadowa wisznia 9. Sanok 7. Sadowa wisznia 9. 9. Stanisławów 5. 5. Dobie 5. Dobie Stare miasto 9. 9. Skałat 10. 10. Dobie 9. Mostywielkie 8. Sedziszów 9. 9. Mościska 9. Siedliska 9. 9. Gorlice 9. Myślenice 8. Sniatyn 9. 9. Stryj 7.	Chrzanów	9.	Krosno	6.	Rudki	8.						
Czortków 8. Łańcut 8. Sanok 7. Limanowa 8. Sanok 7. Sądowa wisznia 9. Stanisławów 5. Debica 10. Mielec 8. Stare miasto 9. Drochobycz 7. Monasterzyska 8. Skałat 10. Dolina 7. Mosty wielkie 8. Sedziszów 9. Mościska 7. Siedliska 9. Gorlice 9. Myślenice 8. Śniatyn 9. Głogów 8. Stryj 7. 7. Gródek 9. Nadworna 10. Sokal 9.					Samban	7 1						
Limanowa 8. Sądowa wisznia 9.			Łańcut	8,								
Dabrowa 9. Disko 5. Debica 10. Mielec 8. Stare miasto 9. Drochobycz 7. Monasterzyska 8. Skałat 10. Dolina 7. Mosty wielkie 8. Sedziszów 9. Mościska 7. Siedliska 9. Gorlice 9. Myślenice 8. Śniatyn 9. Głogów 8. Stryj 7. 7. Gródek 9. Nadworna 10. Sokal 9.			Limanowa	8.								
Debica 10. Mielec 8. Stare miasto 9. Drochobycz 7. Monasterzyska 8. Skałat 10. Dolina 7. Mosty wielkie 8. Sedziszów 9. Mościska 7. Siedliska 9. Gorlice 9. Myślenice 8. Śniatyn 9. Głogów 8. Stryj 7. Gródek 9. Nadworna 10. Sokal 9.	Dahrowa	Q	Lisko	9.	•							
Drochobycz 7. Monasterzyska 8. Skałat 10. Dolina 7. Mosty wielkie 8. Sedziszów 9. Mościska 7. Siedliska 9. Gorlice 9. Myślenice 8. Śniatyn 9. Głogów 8. Stryj 7. Gródek 9. Nadworna 10. Sokal 9.												
Dolina 7. Mosty wielkie 8. Sedziszów 9. Mościska 7. Siedliska 9. Gorlice 9. Myślenice 8. Śniatyn 9. Głogów 8. Stryj 7. Gródek 9. Nadworna 10. Sokal 9.												
Moscy with 2 3 5 5 6 6 6 6 6 6 6 6												
Gorlice 9. Myślenice 8. Śniatyn 9. Głogów 8. Stryj 7. Gródek 9. Nadworna 10. Sokal 9.	Donna	1.	-									
Głogów 8. Gródek 9. Nadworna 10. Sokal 9.				7.	2							
Gródek 9. Nadworna 10. Sokal 9.			Myślenice	8.	-							
						7.						
Grybów		9,				9.						
*	Grybów	9,	Nisko	8.	Struszów	7.						
				1								

(4 m i n y	Klasa	Gminy	Klasa	Gminy	Klasa					
Tarnów	7.	Wadowice	8.	Żydaczów	9.					
Tarnobrzeg	10.	Wieliezka	10.	Żółkiew	7.					
Tarnopol	٥. ق.	With the second	10.	Zołynia	9.					
Trembowla	8.			Złoczów	6.					
Tyśmienica	9.	Zaleszczyki	8.	Żywiec	9.					
Turka	9.	Zbaraż	9.							
Tłumacz	8.	Zagrobella	5.							
Karyntya.										
<i>C</i> : 3			10	Y D						
Celowiec	6.	Ozewsko	10.	Velkovec	9.					
Bielak	7.	Podkloster	5.	Wileza hora	8.					
Mahor	9.	Spital	9.							
Malborghetto	8.	St. Piotr	9.							
Mitter-Prixen (Waisenberg)	9.	St. Wit	9.							
(,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,										
Kraina.										
Lublana	6.	Koczewje	9.	Postojna	9.					
Impana	6.	Krajn	10.	Postojna	9.					
Czernomel	9.	Kiajii	10.	Radolca	9.					
Czernomei	U.	Littyja	8.	Rudolfswörth	9.					
Depolice	10.	Logatec	9.	ttatonsworth	J.					
b. ponec	10.	1308400	0.	Vir	9.					
Kaminek	9.	Mekinje	9.							
Kersko	10.									
			1		1					
		Morawa.								
Berno	3.	Brzest	9.	Daezyce	9.					
		Brzetisław	7.	Domamyslice	9.					
Babice (pow sternberski)	10.	Brzezowice	9.	Długa wieś, Dolna	9.					
Babice (pow. weg. hrady-		Brod węgierski	8.	Drnoholee	9.					
ski)	10.	Brodek	9.	Drslawice	9.					
Bedihoszt	9.	Buchlowice	9.	Držowice	9.					
Bejstroszice	9.	Buezowice	9.	Dubany	9.					
Bilowice (powiat hodonin-		Bzenee	8.	Dubniany	10.					
ski) · · · · · · ·	10.			Dunajowice Dolne	10					
Bilowice (p. prostijowski)	9.	0 .		Dyjakowice Wielkie	10.					
Biskupstwo	9.	Corezowice	9.	D' .						
Bohniowice	10	Cule	9.	Ejwanowice	9.					
Bladowice	10.	Czechowice	9.	D 11 17	40					
Bluezyna	10.	Czejez	10.	Frelichów	10.					
Bojanowice	10.	Czejkowice	10.							
Borszany	10.	Czelechowice	9.	Grafendorf	9.					
Boskowice	9.	Czerny	10.	Guldenfurt	10.					
(Polnisch)										

Gminy	Klasa	Gminy	Klasa	Gminy	Klasa
Hewlin	10.	Lubienice	9.	Pouzdrzany	10.
Hnojice	10.	Lutin	9.	Pratibrun	9.
Hodonice	10.	Luzyce (pow. hodoniński)	10.	Prostjejów	6.
Hodonin	8.	Lużyce (pow szternberski)	10.	Pruszanki	10.
Holasice	9.			Przerów	8.
Holeszów	8.	Maleszowice	10.	Przybice	10.
Howorany	10.	Medlow	9.	Przykazy	9.
Hradek	10.	Menin	10.	Przysnotice	9,
Hradyszcze	7.	Mezericz wołoska	10,	Przytluki	10.
Hranice	6.	Mezericz wielka	9.		
Hrubezyce	9.	Mikolczyce	10.	Radjejów	10.
ffruszki	9.	Mikułów	9.	Rakwice	10.
Hruszowany	9.	Milotice	10.	Ranszdorf	10.
Hulin	9.	Mistek	9,	Rataje	9.
Ilunkowice	10.	Mistrzyn	10.	Ratiszkowice	10.
Hustopecze	9.	Mladejowice	10.	Rebeszowice	9,
Huzowa Morawska	9.	Mohelnice	9.	Rejhrad maly	9.
		Mojetin	9.	Rejhrad wielki	9.
Igława	8.	Mostkowice	9.	Rohatec	10.
Iwanczyce	8.	Mosztenice	9.	Rozwadowice	10.
		Mutenice	10.	Rusinów Nowy	10.
Jarosławice	9.			Rycze	10.
Jozefów	10.	Nakło	40	Rymarzow	9,
		Namiest	10.		
Kniezdub	10.		9.	Sedleszowice	9.
Kobierzyce	9.	Napajedla	9.	Selec	10.
Kojetin	8.	Niemezyce wielkie (powiat	0	Seloutki	9.
Komin	10.	hustopeczski)	9.	Slatina mała	9
Kostelee	9.	Niemezyce (powiat kromie-	0	Slatina wielka	9.
Kostice	10.	rzyski)	9.	Sławkow	9.
Kralice	9.	Niszyce	10.	Smrzyce	9.
Królowe Pole (Kartuzy) .	5.	Nosisław	10.	Sobutowice	9.
Krezmany	' 9.	Nowa wieś	10.	Sokolom	10.
Kromierzyż	5.			Stadlo	10.
Krumłów	9.	Nowy Jiczyn	9. 9.	Stare Miasto	9.
Kunowice	9,	nony stezym	ð.	Stary Brzecław	10.
Kunwald	10.			Stychowice	9.
Kyjów	8.	Odrowice	9.	Strachotin	9.
		Ojnice	9.	Stražnice	9,
Lanzhot	10.	Olomuniec	4.	Studence	9.
Lasztiany	10.	Olszany	8.	Sudomierzyce	10.
Lednice	9,	Opatowice	9.	Swatoborzyce	10.
Leszany	9.	Ostrog	8.	Switawy	8.
Lhota	10.	Otasławice Dolne	9.	Syrowice	9.
Lhota Twarożna	10.	Otasławice Górne	9.	Szenow	9.
Lhota Wielka	10.			Szardice	10.
Liderzowice	10.	Perna	10.	Sztarnow	10.
Litowel	9.	Petrow	10.	Sztarowice wielkie	10.
Losen niemiecki	10.	Plumlow	9.	Szczepanów	9.
Losztice	10.	Pod win	9.	Szternberg	7.
Louezany	9.	Pohorzelice	8.	Sztietowice	9.
	9.	Poleszowice	10.	Szumberk	7.
Louka	9.	Popowice	10.	Szumwald	10.
Louezka Dolna	9.	Poleszowice	10.	Szumberk	

Tasow	10. 9. 9. 10. 8. 7.	Ujezd (pow. litowelski) Unczow	10. 9.	Zaczany	10.					
Telez	9. 10. 8. 7.	Unezow		Zajeczi						
Tieszyce	10. 8. 7.	Usow	10		10.					
Towaczow	8. 7.		10.	Znojmo	6.					
Trzebicz	7.			Zerawiny	10.					
Trzebowa Morawska		Wacenowice	10.	Zerotin	10.					
		Weseli	9.	Żeruwky	9.					
	8.	Wistonice Gorne	9.	Zeszow	9.					
Trubelce	10.	Wikosz	10. 9.	Zydłochowice	7.					
Twardonice	10. 10.	Wracow	10.	Żyżkow	10.					
lynco	10.	Wrahowice	9.							
Uherczyce	10.	Wranowice	9.							
Ujezd (pow. hustopeczski)	10.	Wy-zków	8,							
		,								
Pomorze.										
Tryest	1.	Pazin	5.	Tomin	9					
11,000		Pola	4.	1011111						
Gorycya	6.	Porjece	8.	Volovsko	9.					
Gradiska	4.	<i>y</i> -								
		Rowinia	6.	Wodnjan	6.					
Kapr	8.									
Łoszyn mały	9.	Sessana	5.							
		Saleburg.								
Saleburg	5.	St. Jan	9.	Zell am See	10.					
Maxglan	9.	Tainsweg	10.							
		Styrya.								
Hradee	4.	Libnica	8.	Radgona	8.					
Breszee	7.	Lotomer	9,	Slovenska Bystrzyca	9.					
		Lubno	7.	Slovenski Gradec	8.					
Celje · · · · · · · · ·	6.	Lycen	8.	St. Marein	8.					
Feldbach	9.			Strass	10.					
Contracti	3.	Marybork	6.	Waltendorf	8.					
Gröbming	8.	Most nad Mura	7.	Weitz	8.					
		Murau	10.							
Hartberg	10	D 2 (() 1 () 1 (7							
Judenburg	5.	Podcetertek niemiecki Ptuja	7. 8.							

Gminy	Klasa	Gminy	Klasa	G m i n y	Klasa						
Szląsk.											
Ораwа	4.	Cieszyn	5.	Karniów	7.						
Bielsk	4 . 8.	Freiwaldau	8, 8.								
Tyrol.											
Innsbruk	6.	Hall	8,	Reutte	10. 7.						
Ampezzo	9.	Imst	10,	Roveredo	5.						
Bregenz	7.	Kitzbübel	9.	Schlanders	10.						
Brixen	9.	Kufstein	8.	Sehwaz	10.						
Bozen	7. 8.	Landeck	8. 8.	Trient	4. 9.						
Brunnek	7.										
Cavalese	10.	Meran	7. 8.	Vahrn	9.						
Cles	7.	Pergine	7.								
Feldkirch	8.	Primiero	8.								

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 2 lipca 1879.

96.

Ustawa z dnia 5 czerwca 1879,

o udzieleniu gminie miasta Cieplic pożyczki z funduszów państwa na pokrycie wydatków w celu eksploatowania na nowo, podniesienia i zabezpieczenia tamtejszych źródeł wody gorącej.

Za zgoda obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, ażeby gminie miasta Cieplic udzielił na pokrycie wydatków w celu eksploatowania na nowo, podniesienia i zabezpieczenia tamtejszych źródeł wody gorącej, pożyczkę w sumie 120.000 złotych z odsetkami po cztery od sta. Pożyczka ta zwrócona być ma w piętnastu równych ratach rocznych, poczynając od r. 1881.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Schönbrunn, dnia 5 czerwca 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

Taaffe r. w.

Pretis r. w.

97.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 14 czerwca 1879,

tyczące się przyłączenia gminy miejscowej Lucinico do okręgu Sądu delegowanego miejskopowiatowego goryckiego.

Na zasadzie §fu 2go ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminę miejscowa Lucinico od okręgu Sadu powiatowego Kormonskiego i przyłącza do okręgu Sadu delegowanego miejsko-powiatowego goryckiego.

Rozporzadzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 września 1879.

Stremayr r. w.

98.

Obwieszczenie ministerstw handlu i skarbu z dnia 21 czerwca 1879.

o zaprowadzeniu komory pomocniczej oraz agencyi portowej i zdrowotnej morskiej w Spizzy

W Spizzy w Dalmacyi zaprowadzona została komora pomocnicza oraz ageneya portowa i zdrowotna morska, posiadająca upoważnienia celnicze komory głównej, która rozpoczęła czynności od dnia 1 lipca 1879.

Chlumecky r. w.

Pretis r. w.

99.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 27 czerwca 1879,

o upoważnieniu król węgierskich komor pomocniczych w Klenaku i w Racy do nieograniczonego potwierdzania wywozu towarów przechodowych.

Król. węgierskie ministerstwo skarbu donosi, że komory pomocnicze I klasy w Klenaku i w Račy upoważnione zostały do potwierdzenia wywozu towarów przechodowych bez ograniczenia.

Pretis r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 23 lipca 1879.

100.

Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej z dnia 16 lipca 1879.

o wydaniu w porozumieniu z innemi interesowanemi Władzami naczelnemi wykazu zastrzeżonych ukwalifikowanym podoficerom w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 posad, tudzież posad urzędniczych i innych, do uzyskania których ukwalifikowanym zapewnione zostało pierwszeństwo.

W wykonaniu ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60 z r. 1872) o nadawaniu posad wysłużonym podoficerom, ogłasza się zapowiedziany w artykule 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12 lipca 1872 (Dz. u. p. Nr. 98 z r. 1872) wykaz zastrzeżonych wyłącznie podoficerom posad, tudzież posad urzędniczych i innych, do uzyskania których ukwalifikowanym zapewnione zostało pierwszeństwo.

Horst r. w.

swinning water dimerical

200

and a president provide a principle of the party of

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 2 sierpnia 1879.

101.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 7 lipca 1879,

o zmianie kilku przepisów koncesyi c. k. uprzyw. kolei Arcyksięcia Albrechta, tyczących się taryfy.

Odmiennie od §. 11 dokumentu koncesyi c. k. uprzyw. kolei Arcyksięcia Albrechta z dnia 22 października 1871 (Dz. u. p. Nr. 135) i obwieszczenia ministerstwa handlu z dnia 13 września 1875 (Dz. u. p. Nr. 124) o podwyższeniu cen przewozu wagonami IV klasy, zaprowadzają sie od dnia 1 września 1879 na zasadzie ustawy z dnia 15 lipca 1877 (Dz.u. p. Nr. 64) o taryfach maksymalnych dla przewozu osób kolejami żelaznemi, jakoteż na mocy Najwyższego upoważnienia, w miejsce dotychczasowych przepisów, tyczących się przewozu osób, następujące przepisy:

1. Dla przewozu osób ustanawia się następującą taryfę najwyższą:

														od (nsoby	i kilometra:
dla	I klasy									٠			0		4.8	centa,
77	II "					٠	٠					۵			3.6	77
	П "															
waluty at	ustryacki	ej w	sre	br	ze.											

2. Dla pociągów pospiesznych kwoty taryfowe te podwyższone być mogą o 20 od sta, jeżeli składają się nie tylko z wagonów I klasy i jeżeli średnia chyżość tych pociągów (razem z zatrzymaniem się na stacyach) na tych częściach kolei, gdzie niema wzniesień po 15 na tysiąc i wiekszych, wynosi najmniej 37 kilometrów, na częściach zaś kolei, gdzie są wzniesienia począwszy od 15 na tysiąc, najmniej 24 kilometry na godzinę.

3. Dla pociągów mieszanych taryfy powyższe zniżyć należy o 20 od sta. Wyjatki od tego, dozwolone jedynie na tych częściach kolei, na których tylko mieszane pociągi są w ruchu, wymagają wyraźnego pozwolenia c. k. minister-

stwa handlu.

4. Aż do dalszego rozporządzenia uwalnia się Spółkę od obowiązku utrzymywania wagonów IV klasy (dla stojących).

(Polnisch.)

Gdyby okazało się jednak potrzebnem jeszcze większe zniżenie a gdyby w tym przypadku Spółka nie mogła zgodzić się na odpowiednie zmniejszenie ceny w wagonach III klasy, obowiązana jest zaprowadzić na żądanie c. k. ministerstwa handlu na częściach kolei, które ministerstwo wskaże, IV klasę (dla stojących) z ceną taryfową po 1.5 centa waluty austryackiej w srebrze od osoby i kilometra.

- 5. Na jednej i tej samej linii, w tym samym kierunku i pod temi samemi warunkami, ogólne koszta przewozu do stacyi bliżej leżącej nie mogą być większe niż do odleglejszej.
- 6. Dopóki Spółka korzysta z gwarancyi rządowej, karty bezplatne, służące nietylko do jednej szczególnej podróży, wydawane być mogą osobom nie należącym do służby kolejowej, tylko za zezwoleniem c. k. ministerstwa handlu.

Bezpłatne karty takie opiewać muszą na pewne nazwisko lub na pewną kategoryą służbową.

7. Taryfy przewozu pakunków, powozów i zwierząt żywych, przewożonych w związku z przewozem osób, jakoteż wszelkie postanowienia podrzędne co do przewozu osób, wydawać będzie c. k. ministerstwo handlu po wysłuchaniu Spółki.

Na każdą kartę podróżną całą, wyznacza się bezpłatny ciężar pakunku w ilości 25 kilogramów, na każde półkarty w ilości 12 kilogramów.

- 8. Na częściach kolei z wzniesieniem po 15 na tysiąc i większem do obliczenia cen przewozu osób i należytości za przewóz rzeczy w związku z przewozem osób brać można za podstawę 1½ razową długość pomienionych mocnych wzniesień i spadków.
- 9. Wszelkie nowe taryfy obrotu osobowego, jakoteż wszelkie uchylenie lub zmianę taryf już istniejących, podać ma Spółka podług zarządzeń c. k. ministerstwa handlu do wiadomości powszechnej najmniej na 2 tygodnie przed ich zaprowadzeniem.
- 10. Postanowienia powyższe nie naruszają przepisów tyczących się przewozu wojskowych.

Chlumecky r. w.

102.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 23 lipca 1879,

tyczące się używania wytłoczyn winnych do wyrobu gorzałki bez opłaty podatku.

W porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu stanowi się odnośnie do §fu 1go l. 2 rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 3 lipca 1878 (Dz. u. p. 1878 Nr. 95), tyczącego się wykonania ustawy o opodatkowaniu gorzałki, że o ile zostanie udowodnione, że to jest potrzebne, można pozwalać, aby w dwóch lub trzech okresach w roku wyrabiano gorzałkę z wytłoczyn winnych bez opłaty podatku.

103.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 24 lipca 1879,

tyczące się postępowania z naczyniami do nakwaszania, gdy gorzałka opodatkowana jest podług miejsca zacieru.

W porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu stanowi się na zasadzie §fu 30go ustawy z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 72) o opodatkowaniu gorzałki, że gdy gorzałka wyrabiana jest podług wydajności miejsca zacieru, z kadziami do nakwaszania, t. j. z naczyniami, w których umieszcza się zacier oziębiony w chłodniku i aby się utworzył kwas mleczny, zostawia w nich pewien czas przed przeniesieniem do kadzi fermentacyjnych, postępować należy tak samo jak z chłodnikami, stosownie do §fu 28go l. 4 ustawy o opodatkowaniu gorzałki.

Przeto wszelkie dodanie fermentu do tych kadzi do nakwaszania, jakoteż naturalna (wyskokowa) fermentacya zacieru w tychże, podlega przepisom kar-

nym §fu 86go l. 8 i 9 ustawy o opodatkowaniu gorzalki.

Pretis r. w.

104.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 26 lipca 1879,

tyczące się upoważnienia królewsko-węgierskiej komory pomocniczej I klasy w Zavalju do postępowania wywozowego z piwem.

Król. węgierskie ministerstwo skarbu donosi pod dniem 16 lipca 1879, że upoważniło król. węgierską komorę pomocniczą I klasy w Zavalju do postępowania wywozowego z piwem, wysyłanem za linią cłową z prawem do zwrotu podatku konsumcyjnego.

Pretis r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 21 sierpnia 1879.

105.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 9 sierpnia 1879.

tyczące się zabezpieczenia dokładności próbek wyskoku w wyskokomierzach Dolaińskiego.

Dla zapobieżenia, aby płyn, jeżeliby po sprawdzeniu lub po poprzedniczem użyciu pozostał w zbiornikach na próbki u wyskokomierzy Dolaińskiego, nie utrudniał dokładnego ocenienia odsetków alkoholu, zawartego w próbkach wyskoku, stanowi się w porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu odnośnie do rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 3 sierpnia 1878 (Dz. u. p. Nr. 107), że gdy się wyskokomierz taki ustawia w gorzelni, płacącej podatek podług wyrobu i za każdym razem, gdy wyskokomierz taki po przerwie, która trwała dłużej niż dwa miesiące, znowu ma być używany, obadwa zbiorniki na próbki wypłukać wprzód należy wyskokiem, zawierającym średnią ilość odsetków alkoholu wyrabianego, przyjętą w porozumieniu z przedsiębiorcą gorzelni, stosownie do §fu 62 ustawy z dnia 27 czerwca 1878 o opodatkowaniu gorzałki i że wyskoku do tego potrzebnego dostarczyć ma przedsiębiorca gorzelni.

Stremayr r. w.

106.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z d. 12 sierpnia 1879.

którem podają się do wiadomości przepisy dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag i Taryfy opłat za sprawdzanie z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171).

W zastosowaniu się do ustawy z d. 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 zr. 1872), podają się do wiadomości powszechnej następujące dodatki do Porządku sprawdzania miar i wag i do Taryfy opłat za sprawdzanie z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171), wydane przez c. k. Komisya główną miar i wag.

Chlumecky r. w.

Dodatek szósty do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19 grudnia 1872.

Do §fu 2go.

O miarach drewnianych do towarów bławatnych, 0.5 metra długości mających.

Pozwala się wyrabiać miary drewniane do towarów bławatnych, 0.5 metra długości mające, ze skówkami metalowemi na końcach, klinowato ściętych.

Do §§. 5 az do 8 i 11.

O miarach do płynów na 2 litry i mniejszych z blachy żelaznej emaliowanej.

Miary do płynów na 2 litry i mniejsze wyrabiane być moga także z blachy żelaznej emaliowanej, w wymiarach przepisanych dla odpowiednich miar z białej blachy.

Wewnętrzna i zewnętrzna powierzchnia miar, jakoteż wewnętrzna powierzchnia ucha powinna być emaliowana na biało a oznaczenie pojemności, jakoteż znak fabryczny powinien być wypalony, ten ostatni na zewnętrznej powierzchni dna.

Co się tyczy kształtu tych miar, trzymać się należy przepisów, podanych w Sfie 7mym Porzadku sprawdzania.

Brzeg górny tworzy się przez zagięcie blachy na zewnatrz, dolny przez lekkie wygięcie ściany naczynia w stopkę; w to wygięcie wprawia się dno a po-

łaczenie jego ze ściana naczynia ubezpieczone jest emalia.

Wysokość powierzchni płynu w miarze, gdy jest napełniona jak należy, wskazują dwie kreski poziome, naprzeciwległe, w kierunku średnicy ucha, mające 15 aż do 20 milimetrów długości, nad któremi w środku znajduje się półkole o średnicy 3 aż do 5 milimetrów mającej. Znaki te powinny być wypalone, ciemnej barwy.

Guzki cynowe na cechę znajdują się na wazkim pasku blaszanym, przymocowanym do ściany zewnętrznej poniżej górnego brzegu i także powleczonym

emalia.

Do §fu 15go.

O uchach miar objętości do rzeczy sypkich.

Miary klepkowe 20-litrowe zaopatrzone być moga uchami w sposób prze-

pisany dla miar klepkowych na 1/4 hektolitra i 0.5 hektolitra.

U miar lubianych jedno z dwu uch może też być umieszczone na górnym brzegu miary, przymocować je zaś należy przez znitowanie z obręczą żelazną, tamże się znajdującą i z lubem.

Do §fu 28go.

O przezmianach.

Osnowę §fu 28go Porządku sprawdzania miar i wag z d. 19 grudnia 1872 zmienia się w sposób następujący:

B. Przezmiany.

U wag tych ciężar działa na krótsze ramię belki nierównoramiennej, której oś obrotowa spoczywa w nożycach a równowagę osiąga się, przesuwając niezmienny ciężarek ruchomy na dłuższem ramieniu drążka, opatrzonem jedną lub dwiema podziałkami. Przezmiany czynić powinny zadosyć nietylko warunkom ogólnym, w §fie 25 wzmiankowanym, lecz oraz następującym wymogom:

1. Wszystkie noże powinny być równoległe od siebie i prostopadłe do osi długości belki. Ostrza trzech nożów, działających przy każdem ważeniu, leżeć

powinny na jednej płaszczyźnie.

2. Łoża nożów, znajdujących się na nożycach i zawieszadłach, leżeć po-

winny w tej samej wysokości, gdy się waga swobodnie kołysze.

3. Linia środkowa strzalki, której szerokość powinna być równa szerokości nożyc, ma być prostopadła do linii prostej, przechodzącej przez ostrza nożów. Długość strzałki, mierząc od osi obrotu belki, wynosić powinna najmniej półtora razy tyle, co długość krótszego ramienia drążka, a mianowicie, gdy waga ma dwie podziałki, ramienia, na którem jest podziałka do mniejszych ciężarów (tak zwanej lekkiej strony).

4. Ciężarek ruchomy zrobiony być ma z lanego żelaza w kształcie kuli lub gruszki, powinien mieć powierzchnią gładką, czystą, bez porów i jeżeli daje się zdjąć z belki, posiadać powinien wydrążenie do wyrównania, zamknięte po

sprawdzeniu zatyczką.

5. Ciężarek ruchomy połączony być powinien z wagą za pomocą skówki, dającej się przesuwać na dłuższem ramieniu, która ma wyraźny znaczek, ulatwia-

jący dokładne ustawienie na kreskach podziałki.

Ze skówką powinien być mocno połaczony nóż, na którym spoczywa zawieszadło widelkowate, mające dolną część łaczącą opatrzoną uchem, w którem zawiesza się ciężarek ruchomy, zaopatrzony hakiem w niego wtopionym.

Skówka nie powinna dawać się zdejmować z belki a zawieszadło połączone

być ma ze skówką nierozdzielnie.

Waga ciężarka ruchomego i haka z nim połączonego wynosić powinna całkowita liczbe kilogramów i liczba ta, z głoską L przed nia i głoską K po niej w formie L . . K wybita być ma lub wyryta tak na haku ciężarka ruchomego jak i na skówce.

U mniejszych przezmianów ciężarek ruchomy ważyć może mniej niż 1 kilogram; w przypadku tym jednak ciężarek ruchomy polączony być powinien nierozdzielnie z zawieszadłem a podziałka zaczynać się ma od 0. I w tym przypadku ciężarek ruchomy opatrzony być może zatyczką do sprawdzenia.

Ciężarków ruchomych z hakami zaostrzonemi tam gdzie są wydrążone dc ustawienia ich w rowkach wyżłobionych na dłuższem ramieniu belki, używać

nie wolno.

6. Hak służący do zawieszenia przedmiotu, który ma być odważony albc talerz, na którym się go kładzie, powinien być połączony nierozdzielnie z zawieszadłem, spoczywającem na nożu, który się znajduje na krótkiem ramieniu belki.

Zawieszadło urządzone być może do zdejmowania z belki lub nie.

W pierwszym przypadku ciężar zawieszadła i haka wynosić powinien całkowita liczbe kilogramów i liczba ta z głoska II przed nia i głoska K po niej, w formie II. K wybita być ma lub wyryta tak na zawieszadle jak i na krótkiem ramieniu belki.

Jeżeli zawieszadło zdejmowalne połaczone jest z talerzem, natenczas albo podziałka zaczynać się ma od 0, albo ciężar całkowity talerza i służących do jego zawieszenia łańcuchów, uch i zawieszadła wynosić powinien całkowita liczbę kilogramów i liczba ta z głoska S przed nia i głoską K po niej, w formie S. . K, wybita być powinna lub wyryta tak na talerzu jak i na krótkiem ramieniu belki.

Jeżeli talerz razem z zawieszadłem nie daje się zdejmować, podziałka za-

czynać się powinna od 0.

7. Jeżeli waga, przeznaczona do ważenia większych i mniejszych ciężarów, opatrzona jest dwiema podziałkami, dozwolone są dwa następujące rodzaje konstrukcyi:

a) Waga ma dwa punkta zawieszenia i odpowiednio temu dwie strzałki i dwoje nożyc w przeciwne strony zwróconych a natomiast tylko jeden punkt obciążenia.

Do zawieszadła, spoczywającego na nożu do ciężaru i do połączenia

jego z hakiem lub talerzem, stosuja się przepisy podane w ustępie 6.

b) Waga ma tylko jeden punkt zawieszenia, ale dwa punkta obciażenia.

Przy takiem urządzeniu waga opatrzona być może albo dwoma nie zdejmowalnemi zawieszadłami na ciężar, albo jednem zawieszadłem zdejmowalnem, służącem do obu nożów a do obu przypadków stosuja się przepisy podane w ustępie 6.

8. Na podziałkach przezmianów oznaczone być powinny kilogramy i części

dziesiętne kilograma.

Oznaczenie czwartych i ósmych części kilograma nie jest dozwolone.

Kreski podziałki powinny być od siebie równo a w szczególności nie mniej jak o 3 milimetry oddalone, opatrzone co 5 lub 10 kilogramów cyframi, wyraźnie wybitemi, łatwo czytelnemi, z przydaniem głoski K po pierwszej i ostatniej cyfrze na każdej podziałce. Kreska poczatkowa i końcowa każdej podziałki odpowiadać powinna całkowitej liczbie kilogramów.

Jeżeli waga ma dwie podziałki, natenczas pierwsza kreska podziałki, służacej do większych ciężarów, zaczynać się powinna od tej liczby kilogramów, na

której kończy się podziałka, przeznaczona do mniejszych ciężarów.

9. Na dražku przezmianów nie potrzeba oznaczać osobno największego ciężaru, ponieważ już z cyfer podziałki widać, jaki najmniejszy i największy ciężar

może być nia zważony.

Natomiast na haku ciężarka ruchomego, jakoteż na haku połaczonym z zawieszadłem do ciężaru a względnie z talerzem, czy zawieszadło daje czy nie daje się zdejmować, oznaczyć należy najmniejszy i największy ciężar, do którego waga służyć może, wybijając pismem wklęsłem ilość kilogramów pierwszej i ostatniej kreski podziałek z przydaniem głoski T przed nią i głoski K po niej w formie T. K.

10. Waga części składowej, która można odejmować, różnić się może od właściwego, na niej oznaczonege ciężaru, który zawsze wynosić powinien całkowita ilość kilogramów, jeżeli część ta waży 1 kilogram i 2 kilogramy, nie bardziej, jak to jest dozwolone dla ciężarków handlowych, jeżeli waży więcej, nie bardziej, jak o 180 miligramów na każdym kilogramie za wiele lub za mało.

Przepisy przejściowe.

N o w e przezmiany, urządzone podług przepisów §fu 28go Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19 grudnia 1872 przyjmowane być mogą do spraw-

dzania i cechowania jeszcze aż do 1 października b. r. Wszakże w myśl ustępu 9 nowego przepisu, ciężar części składowych tamże wzmiankowanych, jakoteż w myśl ustępów 5 i 6 tych przepisów wagę części składowych, odjąć się dają-

cych, pismem wklęsłem oznaczyć należy.

Przezmiany już sprawdzone i cechowane, które podług przepisów Sfu 28go Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19 grudnia 1872 sa sporządzone, beda i w przyszłości przyjmowane do powtórnego ocechowania, jeżeli zresztą okażą się dokładnemi i jeżeli będą miały dawniejszą cechę, tudzież oznaczenia zalecone w ustępach 5, 6 i 9 niniejszych przepisów.

Do §fu 29go.

0 wagach pomostowych setnych.

U wag setnych, nóż, znajdujacy się na końcu dźwigni, za pośrednictwem którego ta spoczywa na zawieszadle cięgara, albo powinien być połączony nierozdzielnie z dźwignią, albo połączenie zrobione być powinno w taki sposób, iżby nieruchomość noża mogła być zabezpieczona ocechowaniem.

Do §fu 32go.

O cechowaniu przezmianów i wag pomostowych setnych.

U przezmianów cechować należy: belkę wagową na pierwszej i ostatniej kresce każdej podziałki; skówkę i hak ciężarka ruchomego, który zdejmować się daje, jakoteż zatyczkę do wyrównania na ciężarku ruchomym; następnie zawieszadło na ciężar, które zdejmować się daje, albo, jeżeli nie daje się zdejmować. hak na ciężar a względnie talerz.

U wag pomostowych setnych zabezpieczyć należy za pomocą cechy niezmienność połączenia dźwigni z cięgarem, prowadzącym do belki wagowej jeżeli nóż, znajdujący się na końcu tejże dźwigni, nie jest z nią połączony nie-

rozdzielnie.

Do §§. 41—45.

0 dozwolonych gazomierzach.

Do sprawdzania i cechowania przyjmowane będą także gazomierze wyrabiane w Pradze przez Fryderyka Klingmüllera, w których mierzenie gazu odbywa się za pomocą dwóch ruchomych, od dołu otwartych skrzynek blaszanych (dzwonów), zamkniętych w puzdrze nie przepuszczającem gazu, na dwie

komórki (komórki miernicze) podzielonem.

Wewnatrz każdego dzwonu znajduje się komórka, z dnem puzdra połaczona, od góry otwarta, której ściany tworzą ze ścianami przerzeczonych komórek mierniczych, waski, płynem napełniony przestwór, w którym ściany boczne dzwonów poruszają się w skutek działania przeciwwagi. Płyn zamyka szczelnie gaz pomiędzy wewnętrzną przestrzenią dzwonów a przestrzenią komórek mierniczych po za tamtemi leżącą, przyczem wysokość powierzchni płynu nie wpływa na wielkość objętości, które mają być zmierzone. Ponad komórkami mierniczemi znajduje się oddzielne miejsce, w którem ruch dzwonów, wywołany przez ciśnienie wpływającego gazu, przenosi się na suwacza rozdzielającego i na rachmistrza w podobny sposób, jak w suchych gazomierzach.

Oznaczanie i wszelkie inne własności.

Gazomierze te przyjmowane beda do sprawdzenia i cechowania pod następującemi warunkami:

a) przepływające ilości gazu mierzone być powinny w metrach sześciennych i to powinno być wyrażone na rachmistrzu;

b) na kazdym gazomierzu wyrażone być ma nazwisko i mieszkanie fabrykanta,

tudzież numer fabryczny;

c) oznaczone być mają miejsca przypływu i odpływu gazu;

d) wyrażona być powinna na gazomierzu suma przestrzeni mierzących przy ciśnieniu gazu, odpowiadającemu słupowi wodnemu 40^{mm} wysokości w sposób następujący: $\mathbf{J} = ...$ litrów, jakoteż najwieksza objętość gazu, którą tenże w jednej godzinie ma przepuszczać w sposób następujący: $\mathbf{V} = ...$

metrów sześciennych;

e) przestrzeń zamknięta puzdrem nie przepuszczającem gazu, jakoteż rachmistrz, powinny być niedostępne bez uszkodzenia cechy, później położyć się mającej a każda tarcza rachmistrza zawierać powinna tylko liczby, podające w metrach sześciennych mierzoną ilość gazu; nadto powinien się znajdować przyrząd, ułatwiający oznaczenie pomniejszych części objętości przepuszczonego gazu aż do tak drobnej ilości, jaka jest potrzebna do oznaczenia błędu, jaki może zachodzi;

f) powinien się znajdować przyrząd, niepozwalający gazowi przepływać, gdy poziom płynu, slużącego do zamkniecia, z powodu spuszczenia go, opadnie

do pewnej granicy.

Cechowanie i granica błędów.

Cechować można tylko wtedy, gdy ilość gazu, oznaczona przez rachmistrza, różni się od ilości gazu rzeczywiście przepuszczonego najwięcej o dwa od sta za wiele lub za mało.

Cechuje się kilkakrotnem wyciśnięciem cechy na guzkach cynowych w taki sposób, ażeby bez uszkodzenia cech nie można było dostąpić ani do rachmistrza ani do wewnętrznej przestrzeni puzdra nie przepuszczającego gazu, i aby oddzielić się nie dała tarcza zawierająca przepisane oznaczenia.

Do §§. 50-52.

Miary do mierzenia drzewa opałowego porabanego.

Do sprawdzenia i cechowania przyjmowane będą także takie ramy do drzewa opałowego porabanego, które mają 0.05 metrów kwadratowych powierzchni. Powinny mieć następujące wymiary: wysokość = 200 milimetrów, długość = 250 milimetrów i być opatrzone wypalonym napisem 0.05 M., różnica zaś od przepisanych wymiarów nie może wynosić więcej nad 3 milimetry.

U wszystkich ram do mierzenia drzewa porabanego na 0.05 aż do 4 metrów kwadratowych, części ramy powinny mieć szerokości najmniej 150 milimetrów.

grubości najmniej 25 milimetrów.

Ramy na 0.05 aż do 0.5 metra kwadratowego, opatrzone być mogą z jedne strony dnem ułatwiającem noszenie ich na szelkach.

Do §fu 69go.

O wagach urzędów miar i wag do ciężarków na 50 kilogramów.

Wagi urzędów miar i wag, slużące do sprawdzania ciężarków na 50 kilogramów, okazywać powinny wyraźne odchylenie, gdy obciążenie wynosi 50 kilogramów, za dodaniem 1 grama.

Wiedeń, dnia 19 lipca 1879.

C. k. Komisya główna miar i wag: Herr r. w.

Dodatek piąty do Taryfy opłat za sprawdzanie.

Zmienia się po części przepis podany w Dodatku IV do Taryfy opłat za sprawdzanie (Dz. u. p. z r. 1877, Nr. 88) o opłatach od miar drewnianych do płynów, majacych 50 litrów pojemności i ustanawia się za sprawdzenie i cechowanie tychże miar, wyrabianych w formie kadzi do noszenia, następujące opłaty:

		A.	В.
			Za sprawdzenie
		i ocechowanie	bez ocechowanis
1. od miar bez podziałów.		 . 40 с.	20 с.
2. " " z podziałami		 . 60 с.	30 c.
Wiedeń, dnia 19 lipca 1	879.		

C. k. Komisya główna miar i wag: Herr r. w.

107.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z d. 12 sierpnia 1879,

o przyjmowaniu do sprawdzania i cechowania naczyń metalowych do przewożenia mleka (konewek), naczyń do mleka z podziałką, kadzi zacierowych i ram do mierzenia drzewa opałowego w szczapach.

W zastosowaniu się do ustawy z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872) podają się do wiadomości powszechnej następujące przepisy, wydane przez c. k. Komisyą główną miar i wag, tyczące się przyjmowania do sprawdzenia i cechowania:

Naczyń metalowych do przewożenia mleka (konewek),

Naczyń do mleka z podziałka, do użytku w gospodarstwie nabiałowem,

Kadzi zacierowych i

Ram do mierzenia drzewa opałowego w szczapach.

Chlumecky r. w.

Przepisy,

tyczące się przyjmowania do sprawdzania i cechowania naczyń metalowych do przewożenia mleka (konewek).

Naczynia metalowe do przewożenia mleka przeznaczone (konewki do mleka), od 5 aż do 50 litrów pojemności mające, przyjmowane będą do sprawdzania i cechowania pod następującemi warunkami:

Materyał, forma, oznaczenie.

Naczynia te zrobione być powinny z blachy doskonale pobielonej, dostate-

cznej grubości, stosownie do wielkości naczynia.

Powinny mieć w ogólności kształt naczyń metalowych do płynów, na 5 aż do 50 litrów, których sprawdzanie i cechowanie dozwolone zostało w drugim Dodatku do porządku sprawdzania z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. z r. 1875, Nr. 17), wszakże stosunki ich wymiarów nie podlegają żadnym szczególnym przepisom.

Do sprawdzania przyjmowane będą naczynia te jakiejkolwiek wielkości od

5 az do 50 litrów pojemności.

Pojemność oznacza się przez wyrażenie ilości litrów a względnie dziesiatych części litra, które naczynie zawiera, z przydaniem słowa "Litrów" albo głoski L na płytce metalowej, do szyi naczynia przylutowanej, której połączenie z naczyniem ubezpieczone być ma ocecl.owaniem najmniej na dwóch guzkach cynowych. Dziesiate części litra oznaczone być powinny w formie ułamka dziesiętnego.

Inne własności.

Górny brzeg szyi, jakoteż dolny brzeg naczynia wzmocnione być powinny

obręczą.

Dno powinno być równe i wzmocnione u naczyń aż do 10 litrów pojemności najmniej jedną szpąga, u większych dwiema szpągami, przecinającemi się pod katem prostym. Wolno wzmocnić naczynie i w inny sposób, mianowicie ścianę jego obręczami i szpągami.

Co się tyczy znaczków (czopków) stanowiacych granicę pojemności i ich utwierdzenia, jakoteż zabezpieczenia ich położenia ocechowaniem, stosuja się do tego przepisy (Dz. u. p. z r. 1875, Nr. 17) o miarach metalowych do płynów na

5 aż do 50 litrów.

Pod tym względem baczyć należy, aby dolna powierzchnia przykrywki metalowej, zamykającej naczynie, nie dotykała czopków.

Cechowanie i granica błędów.

Cechuje się w sposób przepisany dla miar metalowych do płynów na 5 aż do 50 litrów i na guzku cynowym tarczki, na której pojemność jest oznaczona. Cechować można tylko wtedy, gdy różnica między pojemnością ograniczoną czopkiem a podaną przez oznaczenie, wynosi najwięcej ½200 tej ostatniej.

Oplata za sprawdzenie.

	Za sprawdzenie liczyć należy:
A.	Za sprawdzenie i ocechowanie:
	od naczynia na 5 litrów
	od większych naczyń za każdy litr nad 5 litrów (licząc ułamek za
	caly litr) po
B.	Za sprawdzenie bez ocechowania:
	polowę oplaty przypadajacej podług A.

Przepisy,

tyczące się przyjmowania do sprawdzania i cechowania naczyń na mleko z podziałką do użytku w gospodarstwie nabiałowem.

Do sprawdzania i cechowania przyjmowane będą naczynia drewniane na mleko, przeznaczone do użytku w gospodarstwie nabialowem, w których zawarta ilość mleka mierzy się za pomocą podziałki, ustawionej pionowo w pośrodku dna naczynia a której kreski czytane aż do granicy zetknięcia z mlekiem, dają pojemność w litrach.

1. Forma i stosunki wymiarów naczyń.

Dwa następujące rodzaje tych naczyń przyjmowane będą do sprawdzania a) w formie kadzi do noszenia z przekrojem owalnym. Średnia arytmetyczna z największego i najmniejszego wymiaru przekroju w połowie wysokości naczynia, nie może wynosić więcej niż 350 milimetrów a mniejszy jego wymiar mniej niż polowę większego. Różnica miedzy największemi wymiarami przekrojów na górnym brzegu i na wątorach u dna nie może wynosić więcej niż 0·2 mniejszego z tych dwóch wymiarów.

b) Stągiewki na mleko lekko stożkowate, z kolistym przekrojem; średnica średnia nie może wynosić więcej niż 350 milimetrów a różnica między średnicami górnego i dolnego brzegu naczynia więcej niż 0·2 mniejszej średnicami górnego i dolnego brzegu naczynia więcej niż 0·2 mniejszej średnicami górnego i dolnego brzegu naczynia więcej niż 0·2 mniejszej średnica naczynia więcej niż 0·2 mniejszej więcej niż 0·2 mn

dniey.

2. Pret podziałkowy.

Do każdego naczynia należy osobny pręt podziałkowy, który zrobiony być ma z twardego drzewa, o przekroju prostokatnym i powinien być doskonale prosty. Na dolnym końcu, gdzie się zaczynają kreski podzialki, opatrzony być powinien pręt okuciem metalowem, zaokrąglonem, klinowatem, mającem około 30 milimetrów długości.

Podzialkę wykonać należy na litry i zaczynać się ma ona w kadziach do noszenia od 10 litrów, w stągiewkach od 5 litrów; co 5 lub co 10 litrów ocyfrować ją należy liczbami wypalonemi, przydając pod pierwszą kreską, odpowiadającą 10 a względnie 5 litrom, gloskę L. Ostatnia kreska podzialki odpowiadać powinna ilości litrów podzielnej przez 5.

Do sprawdzenia przynosić można pręty już opatrzone podzialką, razem z naczyniem; atoli podzialkę na żądanie strony zrobić może także urząd miar

i wag za oplata w taryfie przepisaną.

3. Sprawdzanie i granice błędów.

Sprawdzać a względnie podziałkę robić należy podług przepisów instrukcyi. Cechować można tylko wtedy, gdy różnica pomiędzy sprawdzonemi kreskami podziałki a właściwa pojemnościa wynosi najwięcej 0.25 litra za wiele lub za mało i gdy błędy w regularnem oddaleniu od siebie pojedynczych sąsiednich kresek podziałki wynosi najwięcej 1 milimetr.

4. Cechowanie i oznaczanie.

Cechuje się na pręcie podziałkowym, wybijając cechę na dolnym jego końcu i wypalając ją po nad ostatnia kreską podziałki z przydaniem liczby roku w tem ostatniem miejscu, tudzież na zewnętrznej powierzchni naczynia z przydaniem liczby roku i na wewnętrznej powierzchni dna.

Urzad miar i wag wypalić ma nadto następujące oznaczenia:

Na bocznej powierzchni preta podziałkowego powyżej podzialki: liczbę bieżaca, pod która miara zapisana zostala w regestrze sprawdzania, ze znakiem przed nia;

na zewnętrznej powierzchni naczynia: liczbę bieżącą, jak na pręcie a poniżej odległość pierwszej kreski podziałki, noszącej napis 10 L. a względnie 5 L. od dolnego końca pręta, wyrażoną w milimetrach, z przydaniem znaku m/m.

5. Opłaty za sprawdzanie.

Za sprawdzenie liczyć należy:

a) jeżeli pręt jest już opatrzony podziałka:

A. za sprawdzenie i ocechowanie od każdych 5 litrów pojemności . . 4 cent.

B. za sprawdzenie bez cechowania polowe opłaty przypadającej podług A;
b) jeżeli urząd opatruje pret podziałka:
za sprawdzenie i ocechowanie, tudzież zrobienie podziałki: od każdych

Opłaty nie ulegają zmianie, gdy ma być sprawdzony nowy pret do naczynia już ocechowanego.

Przepisy,

tyczące się przyjmowania do sprawdzania i cechowania kadzi zacierowych.

Kadzie zacierowe będą przyjmowane do sprawdzania i cechowania.

Nowe kadzie wyrabiać należy w taki sposób, ażeby średnica średnia nie wynosiła więcej niż wysokość półtora razy wzięta. Kadzie już teraz używane

mogą być uwolnione od tego warunku.

Pojemność największa, do której kadź jest przeznaczona, wynosić powinna całkowita ilość hektolitrów i wysokość powierzchni płynu, tej pojemności odpowiadająca, oznaczona być ma w czterech miejscach, t. j. na końcach dwóch średnic przecinających się pod katem prostym, wbijając po dwa gwoździe z okrąglemi, płaskatemi, mosiężnemi główkami tuż przy sobie, w taki sposób, aby powierzchnia płynu przepołowiała główki gwoździ.

W tej samej wysokości, w której znajdują się te znaki, oznaczyć należy na zewnętrznej powierzchni kadzi przez wypalenie odpowiednią pojemność w hektolitrach z przydaniem głoski H.

Drobniejsze podziały pojemności największej są dozwolone tylko na 0.5 H.,

1 H. i krotne hektolitra a to w górnej połowie kadzi:

u kadzi mających aż do 10 H. największej pojemności podziały nie moga być mniejsze niż na 0.5 H.,

u obszerniejszych kadzi nie mogą być mniejsze niż na 1 H.

W dolnej polowie kadzi dozwolone sa tylko podziały najmniej dwa razy

większe niż w górnej połowie.

Podziały oznaczyć należy każdy czterema gwoździami, leżącemi na tej samej linii pionowej, co najwyższe. Gdy się dzieli na półnektolitry, punkta podziału odpowiadające całym hektolitrom, oznaczyć należy wbiciem po dwa gwoździe.

Na żądanie strony, gwoździe wbić może urzędnik miar i wag za zwrotem

ceny gwoździ.

Sprawdzanie i granice błędów.

Sprawdzać należy podług przepisów instrukcyi.

Cechuje się, wypalając cechę poniżej oznaczenia pojemności a to tylko wtedy, gdy pojemność aż do najwyższego znaku jest większą lub mniejszą od

właściwej, najwięcej 1/500 tej ostatniej.

Podziały drobniejsze powinny być jak najdokładniejsze i gdy się napełni jak należy, odpowiednio znakom, które mają być sprawdzone, różnica między znakami a powierzchnią płynu nie ma wynosić więcej nad 3 milimetry.

Opłata za sprawdzenie.

Przepisy,

tyczące się sprawdzania i cechowania ram do mierzenia drzewa opałowego w szczapach.

Oprócz ram do mierzenia drzewa pocietego na kawalki, przyjmowanych do sprawdzania i cechowania na zasadzie §fu 50go Porzadku sprawdzania miar i wag z dnia 19 grudnia 1872, przyjmowane będą do sprawdzania i cechowania na zasadzie rozporządzenia ministervalnego z dnia 23 grudnia 1875 (Dz. u. p Nr. 157), urządzającego obrót publiczny drzewem opałowem, także ramy do mierzenia drzewa opałowego w szczapach, pod następującemi warunkami:

Wymiary i oznaczenie ram.

Ramy wyrabiać należy w taki sposób, ażeby mając 1 lub 2 metry wysokości, z uwzględnieniem długości szczap drzewa, które ma być w nich ułożone, obejmowały całkowitą ilość metrów sześciennych a mianowicie 1, 2 lub 4 metry sześcienne.

Moga wiec być wyrabiane w następujących wymiarach:

Długość szczap w metrach	Metry sześcienne	Długość w m e	Wysokość trach
	1	1	1
1	2	2	1
	4	2	2
	1	1.25	1
0.8	2	2.5	1
	4	2.5	2
	1	1.667	1
0.6	2	1.667	2
	4	3 333	2
	1	2	1
0.2	2	2	2
	4	4	2

Na każdej ramie wypalona być powinna ilość metrów sześciennych, którą rama obejmuje, z przydaniem glosek R M, tudzież długość szczap, do których rama ta jest przeznaczona, wyrażona w metrach, w formie S L . . . M. Długość szczap oznaczyć także należy dwiema w odpowiedniej odległości wypalonemi kreskami na przedniej powierzchni jednej z pionowych części ram.

Konstrukcya.

Ramy do mierzenia drzewa składają się z czterech części drewnianych, które spojone być mają ze sobą pod kątem prostym.

Sa one spojone ze soba albo nierozdzielnie (ramy stałe), albo górna cześć ramy może dać sie odłaczać od obu cześci bocznych, połaczonych stale ze spodnią, albo też cała rama może dać się rozlożyć na cztery cześci (ramy ruchome).

Stałe spojenia cześci ram wzmocnić należy katkami z kutego żelaza.

Dla zabezpieczenia prostopadłości czterech części ramy, części boczne połączone być powinny ze spodnia zastrzałami.

Ruchome części ram powinny być na spojeniach tak urządzone, aby niezmienność odległości części ram była dostatecznie zabezpieczona.

Miary ruchome, mające 2 metry wysokości, mogą być tak urządzone, aby ruchoma cześć ramy ustawiona być mogła także w połowie wysokości ramy, t. j. w odległości 1 metra od dolnej części ramy. Wolno także obiedwie pionowe boczne części takich ram opatrzyć w górnej połowie podziałem na 10 decymetrów. W dolnej połowie podział taki znajdować się nie może.

Górna ruchoma część ramy opatrzona być może podziałem na centymetry, aby mogła służyć do mierzenia długości szczap.

Granice błędow i cechowanie.

Cechować można tylko wtedy, gdy różnica długości ram a względnie ich części, od właściwej wielkości wynosi najwięcej 5 milimetrów na każdym metrze długości, licząc ulamki metra za całość.

Różnica między długościa szczap, oznaczona na pionowej części ramy a

właściwa, nie może wynosić więcej nad 3 milimetry.

Zboczenia podzialki centymetrowej na ruchomej części ramy, nie moga wy-

nosić więcej nad 3 milimetry na każdym metrze długości.

Ceche vypala się na spojeniach części ram a mianowicie, gdy części te są ruchome, tuż na końcach ograniczających ich długość; dalej na znakach przepoławiających części boczne pionowe, jeżeli są, a względnie tuż na kresach końców; nakoniec na kreskach, oznaczających długość szczap.

Opłata za sprawdzenie i ocechowanie.

Za sprawdzenie i cechowanie liczy się:

				A.	В.
				Za sprawdzenie i ocechowanie	Za sprawdzenie bez ocechowania
1.4				-	-
od 1 metra sześciennego					5 c.
od podzialu na centymetry	 9		+	6 с.	3 c.
Wiedeń, dnia 19 lipca 1879.					

C. k. Komisya glowna miar i wag: Herr r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XL. — Wydana i rozesłana dnia 22 sierpnia 1879.

108.

Ustawa z dnia 19 lipca 1879,

o obowiązkowem zaprowadzeniu postępowania zwanego odrażaniem (Desinfection) na kolejach żelaznych i statkach przewożących bydło.

Za zgoda obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowie co następuje:

§. 1.

Zarządy kolei żelaznych obowiązane są poddać każdy wagon, którym przewieziono odżuwacze, świnie, konie, osły i muły, postepowaniu, zwanemu odrażaniem, które ma na celu zniszczyć skuteczność zarodków zarazy, gdyby do wagonu przylgneły i zastosowane być powinno natychmiast po każdorazowem użyciu wagonu.

Wagonów takich nie wolno przed odrażeniem używać do przewożenia cze-

gokolwiek.

Podobnież odrazić należy po każdorazowem użyciu przybory, użyte do pa-

sienia, pojenia, przymocowania itp. przewożonych zwierząt.

Gdy między zwierzetami panują choroby zaraźliwe, Władza administracyjna krajowa włożyć ma na zarządy kolejowe obowiązek, aby poddawały odrażeniu po każdorazowem użyciu także schody, po których bydło schodzi i wchodzi, jakoteż rampy i miejsca, gdzie bydło wsadza się, wysadza i spędza.

§. 2.

Nawóz i mierzwę, znalezione w wagonach, na schodach i stanowiskach, należy zebrać i natychmiast odrazić, jeżeli ustawy o zarazach bydlęcych nie nakazują ich zniszczyć.

Do wywiezienia nawozu i mierzwy odrażonej lub na zniszczenie przezna-

czonej, nie wolno używać zaprzegów bydlęcych.

§. 3.

Obowiązek odrażenia wagonów, jakoteż wszelkich przyborów cięży na za-

rzadzie tej kolei żelaznej, w której obrebie wysadzono bydło z wagonów.

Jeżeli stało sie to za granica, zarzad owej kolei obowiazany jest odrazić wagony po ich powrocie, na której linia, w okregu, ustawie niniejszej podlegajacym, najprzód weszly, wyjawszy, jeżeli już za granica odrażono je podług przepisów i jeżeli to będzie wiarogodnie udowodnione.

Nawóz i mierzwe odrazie a względnie zniszczyć ma zarząd tej kolei, w któ-

rej obrębie będą znalezione.

§. 4.

Ministerstwo handlu, po wysłuchaniu zarządów kolejowych, wyznaczy stacye do odrażania użytych wagonów, które z miejsc, gdzie po wyładowaniu odrażone być nie mogą, odesłać należy do nich niezwłocznie i poddać przepisanemu postępowaniu.

§. 5.

Zarządy kolejowe mają prawo pobierać opłate za koszta odrażenia a względnie zniszczenia, którą ministerstwo handlu co jakiś czas wyznaczać i ogłaszać będzie po wysłuchaniu zarządów kolejowych.

§. 6.

Zarządy kolei żelaznych obowiązane są pozwolić osobom posyłającym zwierzęta w §fie 1 wzmiankowane, aby wagony, odrażone już przez zarząd kolei poddały jeszcze raz własnym kosztem przepisanemu odrażeniu.

Odrażenie atoli takie dokonane być powinno w przeciągu czasu, który za-

rzad kolei wyznaczy.

Koszta dłuższego zatrzymania wagonów z tej przyczyny ciężą na posyłającym.

§. 7.

Przepisy §§fów 1 i 2 ustawy niniejszej stosowane być mają odpowiednio dc owych części statków, przewożących zwierzęta, w których zwierzęta te bywają umieszczone lub przez które przechodzą.

Statki, jakoteż przybory w sfie 1 wzmiankowane, odrażać trzeba natych-

miast po ich wypróżnieniu.

Odrażenie, uskutecznione za granica, może zastąpić miejsca odrażenia, przepisanego dla krajów tutejszych tylko wtedy, gdy będzie wiarogodnie udowodnione, jako odbyło się podług przepisów.

Obowiązek odrażenia cięży na dowódcy statku a względnie na przedsiębior-

stwie przewozowem.

§. 8.

Wagony kolei żelaznej i statki, używane do przewożenia plodów zwierzęcych surowych, odrazić należy za każdym razem po przewiezieniu

a) płodów surowych suchych, albo tylko tymczasowo przetworzonych, mianowicie pochodzących od odżuwaczów, przywiczionych z wolnych od zarazy okolic kraju, dotkniętego księgosuszem;

b) miesa i skór a nawet innych części zwierzecych z rzeźni, lezących nad gra-

nica;

c) mięsa i skór, pochodzących z rogacizny, owiec i kóz, które zabito jako podejrzane o księgosusz lub zarazę plucową a które okazały się zdrowemi lub które, acz nie podejrzane o księgosusz, dano na rzeź w miejscu lub w okręgu dotkniętym zarazą.

W jaki sposób okoliczności wzmiankowane pod a), b) i c), udowadniane być mają przedsiębiorcy przewozu, postanowione będzie drogą rozporządzenia. Zarazem postanowione będzie drogą rozporządzenia, kiedy opakowanie ma być

odrażone lub zniszczone.

§. 9.

Narzędzia i naczynia, za pomocą których uskutecznia się odrażenie, należy także odrazić.

Podobnież oczyścić się powinny osoby, które się tem zajmują.

§. 10.

Odrażanie odbywać się powinno pod dozorem bieglych i Władza ma nad niem czuwać. Postępowanie przepisane będzie drogą rozporządzenia.

§. 11.

Gdyby przepisanego odrażenia nie uskuteczniono należycie, gdyby go zaniedbywano lub odmawiano uskuteczniania, wykonane być ma z urzędu na k oszt i niebezpieczeństwo przedsiębiorstwa przewozowego.

§. 12.

Ten, który nie dopelni ciężących na nim obowiązków pod względem zarządzenia, dozoru lub uskutecznienia odrażenia, karany będzie podlug przepisów ustawy o księgosuszu.

Kary pieniężne wpływają do skarbu państwa.

S. 13

Ustawa niniejsza nabędzie mocy w trzy miesiące po jej ogłoszeniu. Od tego czasu przestaną obowiązywać dotychczasowe przepisy, tyczące się tego sa nego przedmiotu.

§. 14.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu i upoważnia się ich, aby wydali stosownie do swoich zakresów, rozporządzenia do jej wykonania potrzebne.

Bruck, dnia 19 lipea 1879.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Glaser r. w.

Chlumecky r. w.

109.

Rozporządzenie Ministrów spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu z dnia 7 sierpnia 1879,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 19 lipca 1879 (Dz. u. p. Nr. 108) o obowiązkowem zaprowadzeniu postępowania zwanego odrażaniem (Desinfection) na kolejach żelaznych i statkach przewożących bydło.

Ku wykonaniu ustawy z d. 19 lipea 1879 (Dz. u. p. Nr. 108) o obowiązkowem zaprowadzeniu postępowania, zwanego odrażaniem (Desinfection) na kolejach żelaznych i statkach, przewożących bydło, wydają się następujące postanowienia

Do Sfu 1go.

Każdy wagon, do przewożenia bydła służący, którym przewieziono zwierzeta, w §fie 1 tej ustawy wymienione, to jest: odzuwacze (rogacizne, owce i kozy), świnie, konie, osły i muły, oznaczyć należy bezpośrednio przed wypróżnieniem, białą kartą, przymocowaną po jednej z dwóch stron długości wagonu zawierającą wyrazy: "Do odrażenia" wielkiemi głoskami drukowanemi i na której zanotować także należy dzień i godzine wypróżnienia, tudzież wycisnąć pieczęć stacyi.

Jeżeli odrażenie odbyć się ma gdzieindziej, napisać trzeba nadto, na którą stacyą wagony posłane będą do odrażenia. Po odrażeniu przylepia się pod rzeczoną kartą drugą, żółtą (większą), zawierającą wyraz "odrażony" wielkiemi głoskami drukowanemi, na której notuje się także dzień i godzinę skończenia odrażenia i wyciska pieczęć stacyi. Obie karty usuwa się wtedy, gdy wagon ma być znowu napełniony.

Odrażenie skończyć się powinno najpóźniej w 48 godzin po wypróżnieniu. Gdy wagony, które trzeba odrazić, mają być posłane do stacyi odraźnej, naczelnika tej ostatniej wcześnie uwiadomić należy o ich przybyciu.

Wagonów takich nie wolno posyłać do stacyi odraźnej z pociągami, wiozącemi wyłącznie bydło. Gdy wagony takie posyła się z innemi pociągami, przyczepić je należy na końcu pociągu a nie bezpośrednio obok wagonów, napełnionych bydłem.

Wagony, przeznaczone do odrażenia, powinny być starannie zamknięte i w stacyi, gdzie następuje wypróżnienie, umieszczone na boku, aż póki nie będą odwiezione do stacyi odrażnej, w tej ostatniej zaś aż do odrażenia, stać mają w takiem miejscu, aby zarodki zarazy nie mogły się udzielać.

Przed odrażeniem wagonów, użytych do przewiezienia bydła, oczyścić je należy starannie, a mianowicie pousuwać odpadki, mierzwe, odchody a podłoge, ściany i pulap obmieść twardemi szczotkami lub drapakami, polawszy woda. W zimie używać należy do tego wody gorącej, aby przymarznięte nieczystości łatwiej odstały.

W tych miejscach, gdzie odchody wymiata się z wagonów, ziemia powinna być ile możności nieprzepuszczalna i należy ją odrazić zaraz po usunięciu odchodów.

Podobnież oczyścić wprzód należy przybory, których podczas przewozu używano a jeżeli są własnością osoby, która bydło posyła, nie wolno wydać ich tej osobie, aż dopiero, gdy zostaną odrażone.

Również czyścić należy starannie znajdujące się w obrębie kolei miejsca, gdzie bydło staje, lub wsadzane bywa do wagonów, drogi, któremi chodzi, jak niemniej schody i rampy; za każdym razem, gdy bydło ich używa, sprzątnąć należy odchody, mierzwe itp.

Jeżeli nadejdzie transport bydła, w którym znajdują się zwierzeta dotkniete chorobami zaraźliwemi lub o to podejrzane, natenczas nietylko oczyścić, ale także odrazić trzeba wszystkie miejsca, przez które przechodziły zwierzeta wy-

sadzone z wagonów.

Czy miejsca do wsadzania i wysadzania bydła, podworce dla bydła, schody i rampy mają być w pewnych czasach odrażane zawsze, czy tylko wtedy, gdy kolej przewozi rodzaje bydła, w §fie 1 ustawy wzmiankowane, lub tylko wtedy, gdy nadchodzą transporty bydła z pewnych oznaczonych krajów lub okręgów:

w tej mierze stanowić będzie Władza administracyjna krajowa podług tego, o ile zagraża niebezpieczeństwo udzielenia się chorób zaraźliwych i o postanowieniu swojem zawiadomi w czasie właściwym zarządy kolei żelaznych.

Przedziały, znajdujące się w wagonach pakunkowych, używane do przewożenia bydła pojedynczo, jakoteż przydane do tego celu wagony pakunkowe, oczy-

ścić i odrazić należy podług przepisu po każdem użyciu.

Gdyby nadeszly do stacyj wagony do przewozu bydła przeznaczone a mające na sobie ślady nieoczyszczenia lub niedostatecznego oczyszczenia, jakoteż nieodrażone lub niedostatecznie odrażone, naczelnicy stacyj obowiązani są zatrzymać je i zarządzić niezwłocznie zupełne ich oczyszczenie lub odrażenie.

Do §fu 2go.

Nawóz, zebrany przy czyszczeniu wagonów, schodów, ramp, miejsc, gdzie bydło staje i bywa wsadzane do wagonów, z dróg, któremi przechodzi itd. śmieci i mierzwę z wagonów, przenieść należy na wyznaczone, odpowiednio odosobnione miejsce i polać mlekiem wapiennem, lub kwasem siarczanym rozcieńczonym

(1 część kwasu siarczanego na 20 części wody).

Gdy nadejdą transporty odżuwaczów, pochodzące z okolic wolnych od zarazy, ale które przechodziły przez kraje dotknięte księgosuszem, jakoteż takie, w których pomiędzy wysadzonemi z wagonów zwierzętami dostrzeżone będą objawy, świadczące, że niektóre z nich są dotknięte księgosuszem, nosacizną albo zapaleniem śledziony, lub powinny być uważane za podejrzane, nawóz, śmieci i mierzwę należy w miejscach stosownych spalić lub zakopać.

Władza administracyjna czuwać ma nad tem, aby wybór rzeczonych miejsc

nie budził obaw pod względem lekarskim.

Do §fu 3go.

Wagony powracające z zagranicy, które użyte były do przewozu bydła, oczyścić i odrazić należy na pierwszej krajowej stacyi odraźnej, jeżeli nie będą złożone dowody wiarogodne, jako już za granicą odrażone zostały w myśl niniejszego rozporządzenia.

Przedsiębiorstwa przewozowe uwiadomione będą szczegółowo o umowach.

które w tym względzie zawarte zostaną z rządami zagranicznemi.

W każdym jednak razie trzeba przekonać się, czy wagony, do przewozu bydła użyte i do stacyj pogranicznych krajowych przybywające, były gruntownie oczyszczone i odrażone a jeżeli nie, oczyścić je i odrazić.

Do §fu 4go.

Stacye kolei żelaznej, które mają być zakładami odraźnemi, zaopatrzone być powinny dostatecznie w te wszystkie urządzenia, które są potrzebne do uskuteczniania odrażenia w sposób wszelkim wymaganiom odpowiedny i urządzenia te utrzymywać należy ciągle w takim stanie, aby były zdatne do użycia.

O zaprowadzonych urzadzeniach w takich zakładach odraźnych, zarządy kolejowe obowiązane są uwiadomić Władze administracyjną powiatowa. Ta ostatnia przekonywać się ma o ich użyteczności w myśl przepisów niniejszego

rozporządzenia do Sfu 10go ustawy.

W każdej stacyi odraźnej utrzymywać należy książkę kontrolną do zapisywania w niej odrażonych wagonów bydlęcych, która zawierać ma rubryki na zapisanie:

numeru wagonu i kolei, której jest własnością, nazwy stacyi, gdzie bydło wysadzono, dnia i godziny, w której skończyło się wysadzenie i odrażenie, tu-

dzież rubrykę na uwagi urzędnika, sprawującego nadzór rządowy.

Wagony użyte do przewiczienia pojedynczo bydła i płodów surowych, mogą być oczyszczone i odrażone także w stacyi, w której zostały wypróżnione. Toż samo tyczy się odrażenia przyborów, używanych podczas przewozu.

Do §fu 5go.

Za podstawe do wymierzenia opłat za odrażenie, wzięte być mają jedynie koszta, polączone z uskutecznieniem odrażenia a względnie zniszczenia.

Za oczyszczenie, czy to przed odrażeniem, czyli też wtedy, gdy odrażenie

nie jest potrzebne, nie pobiera się wynagrodzenia.

Oplaty ustanawiać należy bez względu na długość drogi, którą transport bydla przebył, od wozu, biorąc średnią kwotę własnego nakładu.

Do §fu 6go.

Jeżeli osoby bydło posylające, żądają, aby wagony, w których bydło ich ma być przewiezione, zostały ponownie odrażone, uczynić to należy zwyczajnie w sposób, rozporządzeniem niniejszem przepisany. Zastosowanie innego postępowania odraźnego, wymaga porozumienia się z zarządem kolei.

Do §fu 7go.

Statki używane w żegludze śródziemnej a przeznaczone umyślnie do przewozu rodzajów bydla, w §fie 1 ustawy wzmiankowanych, czyszczone i odrażane być powinny w miejscu oddalonem od obrotu publicznego.

Co się tyczy okrętów morskich, służba zdrowia portowa i morska czuwać ma nad tem, aby z okrętami a względnie z temi ich lokalami, które mają być czyszczone i odrażane, stykano się z zachowaniem należytej ostrożności, udzież, aby zapobiegano udzieleniu się zarodków zarazy przy czyszczeniu i odrażaniu.

Pod względem czyszczenia lokali okrętowych, pomostów i unejse do wysadzenia na ląd, po których stapają zwierzęta wysadzone, pod względem usuwania nawozu, śmieci, mierzwy, jakoteż odrażania tych przedmiotów, stosowane być mają odpowiednio przepisy niniejszego rozporządzenia do §§. 1, 2 i 10 ustawy.

Odrażenie lokali statków żeglugi śródziemnej, użytych do przewozu bydla, jakoteż przyborów, skończyć sie powinno najpóżniej w przeciągu 48 godzin po ich wypróżnieniu, odrażenie zaś okrętów morskich bez wszelkiej niepotrzebnej zwłoki.

Statki żeglugi śródziemnej, wzmiankowane w ustępie 1, opatrzone być powinny w księgę kontroli. Zawierać ma ona rubryki na zapisanie: nazwy przedsiębiorstwa, nazwy statku, rodzaju la lunku i skąd pochodzi, dnia i godziny wypróżnienia i odrażenia, tudzież rubrykę na uwagi dla urzędnika sprawującego nadzór. Odrażenie okrętów morskich potwierdzane będzie urzędownie w karcie zdrowia.

We względzie dozwolenia dalszego obrotu statkom z zagranicy przybywającym, do przewożenia bydła używanym, stosowane być mają odpowiednio przepisy rozporządzenia niniejszego do §fu 3go ustawy.

Do §fu 8go.

Jako dowody, przepisane w sfie 8 ustawy co do płodów surowych, wzmiankowanych pod a), b), c), zlożyć należy przedsiębiorstwu przewozowemu świadectwa pochodzenia, które dla przedmiotów wzmiankowanych pod a) wydawać ma przelozony gminy, dla rzeczy wzmiankowanych pod b) w terynarz rzadowy, sprawujący nadzór nad rzeźnia, dla części zwierzecych, wymienionych pod c), komisya pomorowa.

Władze administracyjne krajowe uwiadamiać maja niezwłocznie wszystkie Spółki kolejowe i przedsiębiorstwa żeglugi parowej tak o pierwszym wybuchu,

jakoteż o ustaniu zarazy na bydło w kraju.

Podobnież uwiadamiać ma natychmiast każda Władza administracyjna krajowa rzeczona przedsiębiorstwa komunikacyjne o pierwszym wybuchu lub ustaniu zarazy na bydło w sąsiednim kraju zagranicznym, jak tylko się dowie.

Ze względu na przepis stu 8go a) ustawy, środki, uzyte do przywiczienia plodów zwierzecych ze zakładów kwarantany, odrazone być powinny za każdym razem. Pochodzenie to udowodnione być ma świadectwem urzędu kwarantany.

Gdy się przewozi skóry solone, odrażanie nie jest potrzebne.

Do §fu 9go.

Osoby, zajmujące się czyszczeniem i odrażaniem, przywdziewać maja do tego osobna odzież zwierzchnia, która po robocie należy wyprać w wodzie i do-

statecznie wywietrzyć. Toż samo rozumie się o obuwiu.

Osoby te oczyścić sobie powinny rece a jeżeliby nie używaly obuwia, także i nogi, rozczynem, zawierającym w sobie dwie setne części kwasu karbolowego. W ciągu roboty i przed oczyszczeniem się, osoby te nie powinny komunikować się z ludźmi, mającemi do czynienia z bydłem, ani też zbliżać się do bydła lub wchodzić do oczyszczonych albo odrażonych stanowisk bydła itp.

Do §fu 10go.

Wagony odrażać należy albo:

1. za pomoca gorącej pary wodnej, wpuszczonej z ciśnieniem najmniej

2 atmosfer do wszystkich części wnętrza wagonu, albo

2. za pomocą wody gorącej, mającej najmniej 70° Celsiusa z przydaniem pół setnej części zwapnionej sody lub potażu, którą myć należy wszystkie części wagonu, az póki woń zwierzęca nie zniknie calkiem, albo

3. za pomoca skropienia (jeśli jest mróz gorąca) woda a następnie wysmarowania podlogi i wszystkich części bocznych mieszanina wody z dwiema setnemi częściami kwasu karbolowego i 5 setnemi częściami witryolu żelaznego, albo

zamiast tego ostatniego z 3 setnemi częściami ehlorku zynku.

Wagony, których nie można zlewać wodą, wystawić należy po dokładnem obmyciu podłogi i stropu ługiem alkalicznym na odymienie, jużto wstawiając podstawki drewniane lub gliniane z rozpostartym na nich chlorkiem wapna, już też przez przyrządzenie wywiczywania się chloru z mieszaniny, składającej się z 1 części chlorku wapna i 2 części pospolitego kwasu solnego lub z 5 części soli kuchennej, 2 części braunsztynu sproszkowanego i 4 części wody, z dodaniem 4 części oleju siarczanego stężonego.

Gdy się używa chlorku wapna, odymienie trwać ma najmniej 8, w zimniejszej porze 12 godzin, przyczem wagony powinny być doskonale zamknięte. Gdy się zaś używa mieszanin, z których się chlor wywięzuje, dostatecznem jest działanie 6godzinne. W zimie jednak, mieszanina z soli kuchennej, braunsztynu i rozcieńczonego kwasu solnego nie daje się używać, ponieważ przy niższej temperaturze wywięzywanie się chloru z tej mieszaniny jest za słabe.

We wszystkich przypadkach trzeba wnętrze wagonów wywietrzyć i nie na-

leży ich używać, dopóki je wyraźnie czuć chlorem.

Naczynia, których używano do pojenia i pasienia przewożonych zwierzat, odrazić należy, albo przez wyparzenie ich w gorącej parze wodnej, albo za pomocą gorącego ługu.

Do innych przyborów zastosować można którekolwiek z działań przepisa-

nych do odrażania wagonów.

Miejsca, gdzie bydło wsadza się do wagonów i wysadza, podwórce dla bydła, drogi, któremi chodzi, schody i rampy odrazić należy we wszystkich tych przypadkach, w których oprócz oczyszczenia potrzebne jest także odrażenie, albo przez polanie rozczynem, zawierającym w sobie 2 setne części kwasu karbolowego, albo przez posypanie ich karbolanem (fenylanem) wapna.

Narzędzia użyte do oczyszczenia tych miejsc także oczyścić należy starannie po każdorazowem użyciu przez obmycie ich wodą a jeżeli potrzeba je odrazić,

uczynić to należy podobnież za pomocą rozczynu kwasu karbolowego.

Władze administracyjne obowiązane są czuwać nad tem, aby koleje żelazne i przedsiębiorstwa żeglugi śródziemnej zachowywały ustawę i przepis wykonawczy, co do tych ostatnich z uczestnictwem czynnikow policyi rzecznej.

Mianowicie Władze administracyjne zwiedzać mają czasami stacye odraźne

kolei żelaznych i według okoliczności zarządzać czego potrzeba.

W ważniejszych przypadkach porozumiewać się winny z inspekcyą naczelną

kolei żelaznych austryackich co do rozporządzeń, które mają wydać.

Czynnikom Władz administracyjnych pozwalać należy w kazdym czasie wchodzić do wnętrza statków, jakoteż do tych lokali na dworeach kolei, gdzie odbywa się ładowanie i odrażanie i przeglądać książki kontroli w §fie 4ym i 7ym wzmiankowane.

Dozór nad ścisłem zachowywaniem ustawy i przepisów wykonawczych na okrętach morskich, należy do służby zdrowia portowej i morskiej.

Do §fu 12go.

Zarządy kolei wskazać mają Władzom administracyjnym te czynniki i osoby, którym pod odpowiedzialnością poruczyły doglądanie i kierowanie czyszczeniem i odrażaniem.

Taaffe r. w.

Glaser r. w.

Chlumecky r. w.

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLI. — Wydana i rozesłana dnia 29 sierpnia 1879.

110.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z d. 21 sierpnia 1879,

o taryfie do towarów dla c. k. uprzyw. kolei leobeńsko-vordernberskiej.

Ministerstwo handlu pozwoliło radzie zawiadowczej c. k. uprzyw. kolei leobeńsko-vordernberskiej, aby w obrocie towarowym, tak samo jak w osobowym, w myśl obwieszczenia z dnia 9 maja 1879 (Dz. u. p. Nr. 72), liczyła 1½ razową długość wzniesień po 15 na tysiąc i większych, jakoteż, aby przyjęła odległość minimalną dla obrotu towarowego aż do odwołania w ilości 10 kilometrów, pod warunkiem, że zamiast jedności ustanowionych w §. 8 dokumentu koncesyi z dnia 8 lipca 1869 (Dz. u. p. Nr. 136)

kl. A. A. B. 3 c. 2.5 c. 2 c.

od cetnara i mili, pobierać bedzie kwoty zniżone po:

0.6 e. 0.5 c. 0.4 e.

od 100 kilogramów i kilometra i że obie taryfy osobne dla węgla drzewnego i surowca, zawarte w dotychczasowych dodatkach do taryfy II i III nie będą zmienione.

Korb-Weidenheim r. w.

111.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 26 sierpnia 1879,

tyczące się ustępstwa co do wydajności alkoholu dla gorzelni rolnych, opodatkowanych ryczałtowo podług wydajności miejsca zacieru.

Na zasadzie §fu 102 ustawy o opodatkowaniu gorzałki z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 72), wydają się w porozumieniu z król. węg. ministerstwem skarbu we względzie wykonania §fu 27 tej ustawy następujące przepisy, tyczące się ustępstwa co do wydajności alkoholu dla pewnych gorzelni rolnych.

I. Za gorzelnią rolną uważa się tę, która z pewnem gospodarstwem rolnem połączona jest w ten sposób, że wyłącznie albo po większej części przetwarza na gorzałkę istoty, będące płodami tegoż gospodarstwa a natomiast oddaje temuż gospodarstwu brahę, otrzymaną z wyrobu gorzałki, na paszę dla bydła, albo przynajmniej nawóz od bydła tucznego, wypasanego ta brahą na rachunek przedsiębiorcy gorzelni.

Gorzelnia przetwarzająca melas nie może więc być uważana za rolną, chyba że melas przetwarzany jest tylko jako dodatek do surowców gorzałczanych, których dostarcza samo gospodarstwo rolne, z gorzelnia połączone.

- II. W gorzelniach rolnych (I.) odróżniać należy trzy przypadki:
- A. Tak wszystkie grunty (pola orne, łaki i pastwiska) do gospodarstwa rolnego należące, których powierzchnia ogólna podług §fu 27go ustawy o opodatkowaniu gorzałki, zostawać powinna w przepisanym stosunku z pojemnością opłatnych naczyń zacierowych gorzelni, jakoteż gorzelnia, stanowią jeden stan posiadania, albo
- B. tylko wszystkie grunty, których powierzchnia ogólna wpływa na ten stosunek, stanowia stan posiadania pewnego gospodarstwa rolnego, albo
 - C. nie ma miejsca ani pierwsze (A.), ani drugie (B.).

W przypadkach, należących pod A, uważa się gorzelnia rolna za nieodłaczna część składowa gospodarstwa rolnego (ustawa o opodatkowaniu gorzałki §. 27, lit. a), jeżeli okoliczność, że gorzelnia należy do stanu posiadania gospodarstwa rolnego, udowodniona będzie wyciagiem hipotecznym a nie ma innych gruntów, prócz należących do tego stanu posiadania.

Ażeby w przypadkach, należących pod B, gorzelnia rolna mogła być uważana za nieodłączną część składową gospodarstwa rolnego, czynić powinna zadosyć warunkom następującym:

- 1. Gorzelnią i gospodarstwem rolnem zajmować się powinna taż sama osoba.
- 2. Odległość gorzelni od stajen, należących do gospodarstwa rolnego, z któ rem zostaje w związku, nie ma wynosić więcej nad 5 kilometrów.

Dla oznaczenia tej odległości mierzy się długość najkrótszej drogi wozowej od bramy gorzelni aż do najodleglejszej części stajen bydlęcych.

- 3. Stajnie te (II.) powinny być tak przestronne, aby w nich można pomieścić najmniej tyle sztuk rogacizny (wołów, byków, krów), ile hektolitrów wynosi pojemność opłatnych naczyń zacierowych gorzelni.
- 4. Każdy kontrakt dzierżawny, tyczący się gruntów, które biorą się w rachubę do oznaczenia stosunku powierzchni gruntów do pojemności opłatnych naczyń zacierowych gorzelni, chociaż nie są własnością przedsiębiorcy gorzelni opiewać powinien najmniej na 6 lat.

5. Także wszelki kontrakt dzierżawny, tyczący się gorzelni, najmniej na 5 lat opiewać powinien.

Ażeby w przypadkach, należących pod C, gorzelnia rolna uważana być mogła za nieodłączną część składową gospodarstwa rolnego, czynić powinna zadość nietylko powyższym, lecz jeszcze następującym warunkom:

- 6. Z gruntów (pól ornych, łak i pastwisk) uprawianych łacznie, których powierzchnia ma być policzona, część, równająca się najmniej połowie potrzebnej powierzchni, należeć powinna do stanu posiadania pewnego gospodarstwa rolnego, udowodnionego wyciągiem hipotecznym a inne graniczyć powinny bezpośrednio z tym stanem posiadania, albo wszystkie rzeczone grunty łączyć się powinny w jednę niepodzielną całość; dalej
- 7. żadne pole orne, którego powierzchnia ma być policzona, nie powinna leżeć od gorzelni dalej niż o 7½ kilometra a żadna łaka lub pastwisko dalej, niż o 10 kilometrów. Odległość te mierzyć należy po najkrótszej drodze wozowej a względnie wygonowej od bramy wjezdnej gorzelni aż do odnośnego gruntu; nakoniec
- 8. pola orne stanowić powinny najmniej dwie trzecie części powierzchni wymaganej w §fie 27, lit. b) ustawy o opodatkowaniu gorzałki.
- III. Z żądaniem o ustępstwo 20 a względnie 10% wydajności alkoholu, w §fie 26 ustawy o opodatkowaniu gorzałki, ustanowionej dla gorzelni rolnych, zgłosić się należy za pomocą pisemnego oznajmienia do Władzy skarbowej I instancyi, najpóźniej na cztery tygodnie przed rozpoczęciem się fabrykacyi w odnośnej kampanii.

Oznajmienie to można także wnieść jednocześnie z wniesieniem uwiadomienia o przyrządach do wyrobu i opisania zakładu gorzelnianego, przepisanego w §fie 31 ustawy o opodatkowaniu gorzałki.

W oznajmieniu tem podać należy:

- 1. Miejsce i liczby konskrypcyjne gorzelni;
- 2. nazwisko
- a) właściciela i
- b) przedsiębiorcy tejże;
- 3. wyraźne oznamionowanie gospodarstwa rolnego, którego gorzelnia część składową nieodłączną stanowi i z tego powodu uzyskać ma ustępstwo, tudzież wyszczególnienie położenia gruntów, które je składają;
 - 4. nazwisko przedsiębiorcy tego gospodarstwa rolnego, i
- 5. właściciela tegoż, jeżeli zaś grunty, to gospodarstwo składające, nie należą do tego samego stanu posiadania, nazwiska właścicieli pojedynezych części;
- 6. powierzchnią gruntów (pól ornych, lak i pastwisk) szczególowo i ogółem:
- 7. pojemność miejsca zacieru, która w gorzelni opodatkowana być ma dziennie;
 - 8. rodzaj istót, które w gorzelni mają być przetwarzane;

- 9. wiadomość, skąd istoty te bedą brane;
- 10. jeżeli gorzelnia i gospodarstwo rolne należą do tego samego stanu posiadania, ale nie ta sama osoba niemi się zajmuje, podać należy szczegóły kontraktu między przedsiębiorcą gorzelni a przedsiębiorcą gospodarstwa rolnego, tyczące się surowców na gorzałkę, jakoteż brahy z gorzelni a względnie nawozu od bydła, które przedsiębiorca gorzelni wypasać będzie tą brahą;
- 11. w przypadkach, należących pod II, B, podać należy dokładnie położenie stajen gospodarskich i odłegłość tychże stajen od gorzelni, obliczoną w sposób wyżej podany, jakoteż
- 12. ilość rogacizny, która w stajniach tych pomieszczona być może, nakoniec
- 13. w przypadkach, należących pod II, C, odległości pojedynczych gruntów od gorzelni, obliczone w sposob wyżej podany.
 - IV. Zgłaszając się o ustępstwo, dołączyć należy do oznajmienia:
- 1. Wyciągi hipoteczne w celu udowodnienia stosunków własności gorzelni i gospodarstwa rolnego a względnie jego gruntów, jeżeli zaś gorzelnia nie jest zapisana w księdze gruntowej, potwierdzenie przełożonego gminy co do stosunków własności gorzelni.
- 2. Potwierdzenie przełożonego gminy, jako gospodarstwem rolnem a względnie gorzelnią rzeczywiście zajmuje się wymieniona osoba i jako pomiędzy gorzelnią a odnośnem gospodarstwem rolnem rzeczywiście istnieje taki związek, że gorzelnią, stosownie do powyższego przepisu I można uważać za rolną.
- 3. Wyciągi katastralne co do gruntów odnośnego gospodarstwa rolnego, o ile wyciągi hipoteczne nie podają powierzchni lub okoliczności, czy są polami ornemi, łąkami lub pastwiskami.
- 4. Pierwopisy lub odpisy wierzytelne kontraktów, tyczących się gruntów dzierżawionych, leżących w pośrodku. Jeżeli w przypadku należącym pod II, A gorzelnią nie zajmuje się przedsiębiorca gospodarstwa rolnego, kontrakt, między nim a przedsiębiorcą gorzelni zawarty, wyjaśniać powinien dokładnie szczegóły wzmiankowane wyżej pod III, l. 10.

Žądanie, tyczące się ustępstwa, zalatwiane będzie tylko na podstawie tych kontraktów, które zawarte zostały na piśmie przed kampanią wyrobu gorzałki, na którą ustępstwo jest żądane i których podpisy są uwierzliwione.

W przypadkach, należących pod II, B dołączyć jeszcze należy do oznajmienia, zgłaszając się o ustępstwo:

5. Potwierdzenie przełożonego gminy, jako stajnie bydlęce tego gospodarstwa rolnego, które daje podstawę do uważania gorzelni za rolną, oddalone są od gorzelni najwięcej o 5 kilometrów, licząc odległość w sposób wyżej podany.

6. Wiarogodny wykaz obszerności stajen bydlecych.

W przypadkach, należących pod II, C dołączyć nadto należy do oznajmienia:

7. Potwierdzenie przełożonego gminy, jako stosownie do II, l. 6 grunty odnośnego gospodarstwa rolnego łaczą się z sobą, tudzież potwierdzenie, jako żadne pole orne tego gospodarstwa rolnego nie leży dalej niż o 7½ kilometra a żadna łaka lub pastwisko dalej niż o 10 kilometrów od gorzelni.

V. Jeżeli zgłoszenie się o ustępstwo, podane będzie w czasie właściwym i wszystkiemi przepisanemi dowodami opatrzone, tudzież, jeżeli nie będzie brakowało żadnego z potrzebnych warunków, żadający otrzyma ustępstwo ustawowe do tej fabrykacyi gorzałki w gorzelni rolnej, która w ciągu kampanii rocznej odbywa się w okresie ośmiomiesięcznym, poczynającym się we wrześniu, październiku lub listopadzie.

Gdyby fabrykacya gorzałki rozpoczać się miała jeszcze później niż w listopadzie, okres ten liczony będzie od listopada.

Jeżeli kto zgłosi się o ustępstwo do Władzy skarbowej I instancyi w czasie właściwym, ale nie dołączy wszystkich przepisanych dowodów, żądanie jego nie będzie uwzględnione.

Tylko na kampania 1879/80 pozwala się wyjatkowo wnosić pomienione dowody skutecznie aż do końca lutego.

VI. Gdyby się pokazało, że już pierwotnie warunku do uzyskania ustępstwa przepisanego nie było, lub że później odpadł uczynione ustępstwo zostanie cofnięte. W przypadku tym, przedsiębiorca gorzelni obowiazany jest wynagrodzić skarbowi państwa stratę poniesioną przez ustępstwo, z którego już korzystał, o ile opieralo się na cofniętem przyzwoleniu.

Czynniki skarbowe, sprawujące kontrolę nad podatkiem od gorzałki, obowiązane są czuwać nad tem, czy trwają wszystkie warunki ustępstwa.

VII. Przepisy powyższe obowiązywać będą od rozpoczęcia się kampanii wyrobu gorzałki 1879/80, jednocześnie zaś utraci moc obowiązującą §. 5 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 3 lipca 1878 (Dz. u. p. Nr. 95).

Chertek r. w.

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLII. — Wydana i rozesłana dnia 23 września 1879.

112.

Patent cesarski z dnia 22 września 1879, tyczący się zwołania Rady państwa na dzień 7 października 1879.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

król węgierski i czeski, król dalmatyński, chorwacki, slawoński, galicyjski, lodomeryjski i illiryjski; król jerozolimski itd.; arcyksiążę austryacki: wielki książę toskański i krakowski; książę lotaryński. salzburski. styryjski, karyntyjski, kraiński i bukowiński; wielki książę siedmiogrodzki; margrabia morawski: książę górno i dolno szląski, modeński, parmański. piacencki i gwastalski. oświęcimski i zatorski, cieszyński, friaulski, dubrownicki i zadarski. uksiążęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, kyburgu. Gorycyi i Gradysce: książę na Trydencie i Bryksenie, margrabia górno i dolno łużycki i istryjski; hrabia na Hohennemsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd., pan na Tryeście, Kottarze i windyjskiej marchyi; wielki wojewoda województwa serbskiego itd. itd.

wiadomo czynimy:

Rada państwa zebrać się ma dnia 7 października 1879 w Naszem stołecznem rezydencyonalnem mieście Wiedniu.

(Pointsch.)

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia dwudziestego drugiego września tysiac ośmset siedmdziesiątego dziewiatego, Naszego panowania trzydziestego pierwszego roku.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Stremayr r. w.

Horst r. w.

Ziemiałkowski r. w.

Falkenhayn r. w.

Korb r. w.

Pražak r. w.

Chertek r. w.

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIII. — Wydana i rozesłana dnia 25 września 1879.

113.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27 sierpnia 1879,

którem na lata 1880, 1881 i 1882 ustanawia się kwotę dzienną kosztów wykonania kary w zakładach karnych, przez osoby skazane zwrócić się mających.

Na zasadzie §§fów 43, 44 i 46 Przepisów wykonawczych do kodeksu postepowania karnego z dnia 23 maja 1873, rozporządzeniem ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19 listopada 1873 (Dz. u. p. Nr. 152) wydanych, ustanawia się na przeciąg lat 1880, 1881 i 1882 na każdą głowę i na każdy dzień kwotę kosztów wykonania kary, które na mocy §fu 388go kodeksu postępowania karnego, więźniowie, w zakładach karnych karę odsiadujący, zwrócić są obowiązani, jak następuje:

w zakładzie karnym dla mężczyzn:

	•	v		,						
w	Gradysce						. `	w kwocie	48	centów
	Keparze							27	46	27
	Kartuzach							79	46	
	Pilźni .							27	46	"
	Mirau .							27	40	n
	Wiśniczu							n	$38^{1/2}$	77
77	Gradeu (F	Karlo	wie	e)				27	36	n
27	Pradze.							77	$35 \frac{1}{2}$	n
**	Lublanie							ית	$34^{4}/_{2}$	n
n	Subenie							77	34	n
27	Göllersdo	rfie						77	32	77
77	Garstenie							77	31	27
27	Kamieńcu							77	$29^{1/2}$	n
27	T .							77	27	27)

(Polnisch.)

w zakładzie karnym dla kobiet:

W	Międzyrze	eczi	u	wo	los	ki	em		٠		w kwocie	37 1/2	centów
27	Rzepach				4			•		٠	יד	$36 \frac{1}{2}$	77
79	Schwazu	٠									27	36	77
	Lwowie										77		77
	Begnie .										**	$34^{4}/_{2}$	
22	Neudorfie									•	<i>n</i>	$33^{1/2}$	77

Stremayr r. w.

114.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18 września 1879,

o przyłączeniu gmin łyczańskiej, janczowskiej i jasiennieńskiej do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego nowo-sandeckiego w Galicyi.

Na zasadzie §fu 2go ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminy łyczańską, janczowską i jasiennieńską od okręgu Sądu powiatowego ciężkowickiego i przyłącza je do okręgu Sądu delegowanego miejskopowiatowego nowo-sandeckiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 listopada 1879.

Stremayr r. w.

115.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19 września 1879,

tyczące się rozciągnienia władzy sądowej w sprawach karnych Sądu delegowanego miejskopowiatowego alsergrundzkiego na okrąg Sądu delegowanego miejsko-powiatowego jozefsztadzkiego w Wiedniu.

Na zasadzie przepisu §fu 9go kodeksu postępowania karnego z dnia 23 maja 1873 zmienia się po części rozporządzenie ministeryalne z dnia 5 listopada 1873 (Dz. u. p. Nr. 155), stanowiąc, że władzę sądową w sprawach karnych, slużącą Sądowi delegowanemu miejsko-powiatowemu jozefsztadzkiemu w Wiedniu, wykonywać będzie począwszy od 1 stycznia 1880 w okręgu, który temuż Sądowi rozporządzeniem z dnia 25 listopada 1853 (Dz. u. p. Nr. 249) zostal wyznaczony, Sąd delegowany miejsko-powiatowy alsergrundzki w Wiedniu. Zresztą zakres działania Sądu delegowanego miejsko-powiatowego jozefsztadzkiego nie ulega zmianie.

Stremayr r. w.

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIV. — Wydana i rozesłana dnia 27 września 1879.

116.

Obwieszczenie ministerstw skarbu i handłu z dnia 12 września 1879,

o upoważnieniu c. k. urzędu pocztowego miejskiego w Pilzni do ekspedyowania posyłek pocztowych za granicę bez wdania się czynników skarbowych nawet wtedy, gdy ważą więcej niż 2.5 kilograma.

Upoważnia się c. k. urząd pocztowy miejski w Pilzni do ekspedyowania od dnia 1 października 1879 posyłek pocztowych za granicę bez wdania się czynnika skarbowego nawet wtedy, gdy ważą więcej niż 2.5 kilograma.

Wyjmują się od tego tylko takie towary, które podlegają cłu wywozowemu albo których wywóz, stosownie do istniejących przepisów, udowodniony być powinien potwierdzeniem urzędu dochodów niestałych, jakiemi są karty do gry, towary złote i srebrne itd.

Korb r. w.

Chertek r. w.

117.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 26 września 1879,

tyczące się uchylenia zakazów przywozu i przewozu towarów z Szwajcaryi, Niemiec, Rossyi, Rumunii, Turcyi, Serbii i Czarnogórza, wydanych rozporządzeniami z dnia 7 maja 1871 (Dz. u. p. Nr. 34), z dnia 24 marca i z dnia 7 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 22 i 50) i z dnia 8 kwietnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 52) dla odwrócenia chorób zaraźliwych.

W porozumieniu z Rządem król. węgierskim uchylają się niniejszem rozporządzenia ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 7 maja 1871

(Polnisch.)

(Dz. u. p. Nr. 34), z dnia 24 marca i 7 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 22 i 50), jakoteż z dnia 8 kwietnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 52), zabraniające przywozu i przewozu bielizny wdziewalnej i pościelowej nie oczyszczonej i używanej, sukien noszonych, szmat i gałganów wszelkiego rodzaju z Szwajcaryi, Niemiec, Rossyi, Rumunii, Turcyi, Serbii i Czarnogórza.

Rozporzadzenie niniejsze nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w. Korb-Weidenheim r. w. Chertek r. w.

יכולו אטרים:

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XLV. — Wydana i rozesłana dnia 30 września 1879.

118.

Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 18 września 1879,

o przeniesieniu komory pomocniczej II klasy, oraz agencyi portowej i zdrowotnej z St. Giorgio do Gradacu, tudzież delegacyi cłowej, portowej i zdrowotnej z Derwenika do St. Giorgio.

Z dniem 1 pazdziernika 1879 przenosi się komorę pomocniczą II klasy, oraz agencyą portowa i zdrowotna z St. Giorgio na wyspie Lesinie do Gradacu a delegacyą cłową, portowa i zdrowotna z Derwenika do St. Giorgio na Lesinie.

Korb r. w.

Chertek r. w.

(Polnisch.)

altyrown bound our and a supplied to the supplied of the suppl

The Later Committee of the Committee of

A23

made a although a minimum at the contract of

- Administra

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 1 października 1879.

119.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 14 września 1879.

o upoważnieniu c. k. urzędu pocztowego w Wiener-Neustadt do ekspedyowania posyłek pocztowych za granicę bez wdania się czynników skarbowych nawet wtedy, gdy ważą więcej niż $2^{5}/_{10}$ kilograma.

Upoważnia się c. k. urząd pocztowy w Wiener-Neustadt do ekspedyowania posyłek pocztowych za granicę bez wdania się czynnika skarbowego nawet wtedy, gdy ważą więcej niż 25/10 kilograma.

Wyjmuja sie od tego tylko takie towary, które podlegają cłu wywozowemu albo których wywóz, stosownie do istniejących przepisów, udowodniony być powinien.

Upoważnienie to nabywa mocy od dnia 1 października 1879.

Korb r. w.

Chertek r. w.

Defenally ustan panding

Angeres and the second second second second second

Marine Committee of the
dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVII. — Wydana i rozesłana dnia 7 października 1879.

120.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 29 września 1879,

którem ogłasza się dla zachowywania wzajemności, przepisy włoskiej ustawy o postępowaniu cywilno-sądowem, tyczące się dochodzenia w postępowaniu delibacyjnem.

Rzad królewsko-włoski oznajmił, że w postępowaniu delibacyjnem, wytaczanem w celu wykonania wyroków cywilnych austryackich i załatwienia innych rekwizycyj, wydanych w sporach cywilnych przez Sądy austryackie, tak w tych okręgach włoskich, które w rozporządzeniach ministerstwa sprawiedliwości z dnia 29 lutego 1860 (Dz. u. p. Nr. 55) i z dnia 4 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 58) sa wymienione, jakoteż w innych częściach królestwa włoskiego, nie będa już zachowywane przepisy podane do wiadomości rozporządzeniem ministerstwa sprawiedliwości z dnia 22 stycznia 1853 (Dz. u. p. Nr. 13), lecz tylko postanowienia włoskiej ustawy o postępowaniu cywilno-sądowem.

Celem dochodzenia w postępowaniu delibacyjnem nie będzie; już teraz badanie, czy wyrok zagraniczny, który ma być wykonany, nie jest oczywiście niesprawiedliwy, lecz zbadanie następujących okoliczności, stosownie do art. 941

włoskiej ustawy o postępowaniu cywilnem:

1. czy Sad, który w dał wyrok był właściwym,

2. czy przed wydanier wyroku strony otrzymały przepisane wezwanie,

3. czy strony były zgodnie z ustawa reprezentowane, lub czy zostały skazane zaocznie w sposób ustawami przepisany,

4. czy wyrok nie zawiera postanowień, sprzeciwiajacych się publicznemu

porządkowi lub prawu publicznemu krajowemu.

Przepisy powyższe, które stosownie do art. 943—947 stosowane bywają odpowiednio także we wszystkich innych przypadkach pomocy prawnej w sprawach cywilnych, podają się niniejszem do wiadomości w celu zachowywania wzajemności.

Stremayr r. w.

121.

Rozporządzenie pełniącego obowiązki Ministra wyznań i oświecenia z dnia 29 września 1879.

tyczące się wyznaczania terminu egzaminu rządowego, gdy kandydat odrzucony został po raz drugi.

Kandydaci, którzy już dwa razy odrzuceni zostali na tym samym egzaminie rządowym teoretycznym, mogą być na przyszłość przypuszczeni do ponowienia egzaminu w przypadkach zasługujących na szczególniejsze uwzględnienie także przed upływem roku, ale w żadnym razie wcześniej, aż dopiero po upływie pół roku, a względnie po upływie półrocza akademickiego.

Atoli termin tego egzaminu, ustanowiony w rozporządzeniu ministeryalnem z dnia 7 października 1859 (Dz. u. p. Nr. 186), skrócony być może tylko w tym razie, gdy przynajmniej jeden z komisarzy egzaminacyjnych oświadczy się za aprobowaniem kandydata i gdy wszyscy komisarze egzaminacyjni na to się zgodzą.

Stremayr r. w.

122.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z duia I paźdz. 1879.

tyczące się wykonania ustawy z dnia 7 maja 1879 (Dz. u. p. Nr. 65) o regestrowaniu okrętów handlowych.

Ku wykonaniu ustawy z dnia 7 maja 1879 (Dz. u. p. Nr. 65) o regestrowaniu okrętów handlowych morskich, wydają się następujące przepisy:

Do §fu 2go.

Podług artykulu VI ustawy z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 62) obywatele krajów korony węgierskiej, dopóki trwać będzie przymierze cłowe i handlowe, równi są we względzie wykonywania żeglugi morskiej obywatelom królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, gdy więc własność okrętu handlowego morskiego ma być w regestrze okrętowym zapisana, postępować się będzie względem nich tak samo, jak względem Austryaków.

Czy okręt zapisany być ma do regestru Władz austryackich, czy do regestru Władz wegierskich (§. 11 ustawy), o tem orzekać sie będzie podług krajowości właściciela, gdy jest więcej właścicieli, podług krajowości tych właścicieli, którzy posiadają większą ilość udziałów a gdy jednych jest tylu co drugich, podług wyboru stron, i podług tej samej zasady nastąpi przeniesienie z regestrów jednego państwa do regestrów drugiego, gdy stosunki krajowości lub własności później się zmienią.

Do §fu 3go.

Zdatność do dowodzenia okrętem handlowym morskim, jakoteż do zajęcia posady sternika (tenente), określona jest w osobnych przepisach w tym względzie obowiązujących.

Władze, przeznaczone do wydawania listy załogi (§. 26), obowiązane są sprawdzić, czy osoby, przeznaczone do dowodzenia okrętem handlowym, lub do sprawowania obowiązków sternika (tenente), posiadają do tego przepisaną zdatność, a to przed ich przypuszczeniem.

Co do obywateli krajów korony węgierskiej, dopóki trwać będzie przymierze cłowe i handlowe, trzymać się należy postanowień art. VI ustępu 4go tegoż

przymierza.

Do §§. 6go i 7go.

Ile razy okręt handlowy żeglugi nadbrzeżnej małej lub wielkiej powróci do portu krajowego, urzad portowy sprawdzić ma, czy okręt ten nie przekroczył granic swego zakresu.

Gdyby nastapiło takie przekroczenie zakresu, a dowódca okrętu nie mógł

go usprawiedliwić, urząd portowy wytoczy postępowanie karne.

Przeto każdy dowódca okrętu, którego okoliczności zmusiły przekroczyć granice swego zakresu, obowiązany jest zgłosić się do najbliższego c. k. urzędu

konsulowskiego i oznajmić mu dokładnie przyczyny przekroczenia.

C. k. urzad konsulowski spisze wywód, zanotuje przekroczenie w liście załogi, poleci dowódcy okrętu, aby niezwłocznie wrócił z nim w granice wyznaczonego mu zakresu i akta, tyczące się istoty rzeczy, odeśle do urzędu portowego swojszczyzny.

Jeżeli przekroczenie nastapiło w skutek siły większej a okoliczność tę dostatecznie udowodniono, dość jest zanotować to w liście załogi i nie trzeba uwia-

damiać przerzeczonego urzędu portowego.

Do §fu 9go.

Pozwolenie do wykonywania żeglugi nadbrzeżnej po za obrębem granic wyznaczonych w §§. 6 i 7 wzdłuż pewnego wybrzeża morskiego lub na wodach, tamże wpadających, wydawać będzie Władza morska zwyczajnie każdemu w szczególności okrętowi, mającemu trudnić się taką żeglugą, której granice będą dokładnie określone i w świadectwie wpisu zanotowane.

Gdy okręt znajduje się w granicach swego zakresu, udawać się powinien do wyznaczonych mu okręgów żeglugi jak najbezpieczniejsza i najkrótsza drogą,

nie zbaczajac po za obręb tych granic.

Obowiązany jest także spełnić zlecenia pod względem dowództwa i załogi w czasie tej wyprawy, które Władza morska ze względu na szczególny przypa-

dek uznala za stosowne wydać i w świadectwie wpisu zanotowala.

Jeżeli okret, dla którego podano o takie pozwolenie, znajduje się za granica, natenczas, zanim Władza morska w tej mierze orzeknie, odnośny c. i k. urząd konsulowski mocen jest, pozwolić mu tymczasowo trudnić się rzeczoną żegluga nadbrzeżną, jednakże tylko w tym razie, jeżeli Władza morska już w zasadzie orzekła, iż żegluga wzdłuż pewnego wybrzeża może być dozwolona.

Do §fu 11go.

Regestra okrętowe utrzymywać należy podług załączonego wzoru A. Każdy okręt mieć będzie w regestrze okrętowym osobną kartę.

Do §§. 12go i 13go.

W prośbie pisemnej o wpisanie okrętu do regestru wyrazić należy wszystkie te okoliczności, których zapisanie w regestrze okrętowym ustawa przepisuje.

Jeżeli pewna okoliczność nie jest wcale podana albo podana w sposób niedostateczny a względnie nie udowodniona wiarogodnie, Władza regestrowa nie

uskuteczniając wpisu, zwróci prośbe do uzupełnienia.

Gdy Władza regestrowa uzna, że podana w prośbie ilość normalna załogi, ze względu na jakość okrętu i zakres jego żeglugi, jest niedostateczna dla bezpieczeństwa okrętu, wezwie właściciela, aby te ilość powiększył a jeżeliby przeciw temu czynił przedstawienia, orzecze stanowczo po ich rozważeniu.

Prosząc o wpisanie pewnej okoliczności w rubryce "Uwagi", dołączyć należy dokumenty, służące do udowodnienia tej okoliczności a wpis nastąpi tylko

wtedy, gdy okoliczność będzie całkiem wiarogodnie udowodniona.

Do §fu 14go.

Nazwa okrętu składać się może z jednego lub więcej wyrazów, z przydatkiem pojedynczych głosek lub cyfr, albo bez przydatku, atoli różnić się powinna wybitnie od wszelkiej innej nazwy.

Do §fu 19go.

O zaginięciu okrętu sądzić należy podług zasad przepisanych w prawie prywatnem morskiem.

Do §fu 20-24go.

Świadectwo wpisu wydawać będzie Władza morska podług wzoru B bezpośrednio po wpisaniu okrętu do regestru okrętowego.

Wydatki za przesłanie świadectwa wpisu ponosi właścieiel okrętu.

Gdy okręt zaginie i w skutek tego zostanie wykreślony z regestru, dowód,

jako świadectwo wpisu nie może być zwrócone, nie jest potrzebny.

We wszystkich innych przypadkach okoliczności, nie pozwalające zwrócić nieważnego świadectwa wpisu, albo wymagające wydania drugiego egzemplarza świadectwa wpisu jeszcze ważnego, udowodnić należy wiarogodnie (§§. 23, 24 ustawy).

Wydanie drugiego egzemplarza świadectwa wpisu zanotować należy w re-

gestrze okrętowym.

Do §fu 25go.

Paszport tymczasowy wydawany będzie podług wzoru C.

Jednocześnie z prośbą o wydanie paszportu tymczasowego wnieść należy do odpowiedniego c. i k. urzędu konsulowskiego także prośbę o wpisanie okrętu do regestru okrętowego, opatrzoną potrzebnemi dowodami (§§. 12 i 13 ustawy).

Na podstawie tych dowodów oceniać się będzie prośbę o paszport tymcza-

sowy i na ich podstawie tenże zostanie wydany.

C. i k. urzad konsulowski uwiadamia natychmiast właściwa władze regestrowa o wydaniu paszportu tymczasowego, posyła jej zarazem prośbę o wpisanie do regestru okrętowego i w porozumieniu z proszacym oznajmia, od kogo w krajach tutejszych regestrowe ma być ściagnięte i do którego portu świadectwo wpisu ma być posłane dla doręczenia okrętowi.

Jeżeli prośba o wpisanie okrętu do regestru podana zostanie bezpośrednio do Władzy regestrowej a okręt ten znajduje się za granica i dla nagłych powodów nie może czekać na świadectwo wpisu, do portu przysłać się mające, Władza regestrowa na prośbe właściciela okrętu, upoważnić może odnośny c. i k.

urzad konsulowski, aby mu wydał paszport tymczasowy.

Każdy c. i k. urzad konsulowski przedłużyć może paszport tymczasowy. Podobnież każdy c. i k. urzad konsulowski wydać może nowy paszport tymczasowy, gdy zaginiecie dotychczasowego paszportu tymczasowego zostanie wiarogodnie udowodnione. Atoli w obu przypadkach nie wolno przekraczać rocznego okresu, który dla paszportów tymczasowych wyznaczony jest w ustawie.

Paszport tymczasowy zwrócić należy, gdy się odbiera świadectwo wpisu.

Jeżeli zajda okoliczności, wymagające wykreślenia okrętu z regestru okrętowego, który już był wpisany, albo, jeżeli okręt został rzeczywiście wykreślony, zanim odebrał świadectwo wpisu, paszport tymczasowy w każdym razie zwrócić należy, albo w sposób, dla świadectwa wpisu przepisany, udowodnić, jako to stać się nie może.

Do §fu 26go.

Jak lista załogi ma być ułożona i utrzymywana, stanowia o tem osobne istniejące już przepisy.

Do §§. 27go i 28go.

Regestrowe opłacać należy od okrętów żeglugi nadbrzeżnej małej w urzędzie portowym swojszczyzny, od okrętów żeglugi nadbrzeżnej dalekiej i wielkiej tamze, lub w kapitanacie portowym w Tryeście.

Potwierdzenie urzędowe, jako regestrowe zostało zapłacone, dołaczyć należy

do prosby o wpisanie do regestru okretowego.

Okręty, majace pojemności aż do 10 ton włącznie, nie potrzebuja składać opłaty za licencyą, przepisanej rozporządzeniem ministerstwa marynarki z dnia 25 lutego 1865 (Dz. u. p. Nr. 15), ponieważ okręty te opatrywane beda świadectwami wpisu.

Do §§. 29-36go.

Jeżeliby przekroczenia ustawy o regestrowaniu okrętów handlowych dopuszczono się za granica, śledztwo wstępne prowadzić ma właściwy c. i k. urzad konsulowski, który następnie akta, tyczace się tego, przeslać ma do dalszego urzędowego załatwienia właściwemu urzędowi portowemu.

Wpływające grzywny oddaja się do funduszu zapomóg dla marynarzy tego

okręgu nadbrzeżnego, w którym leży swojszczyzna okrętu.

Do §fu 37go.

Przepisy przechodnie.

1. Przeniesienie z dotychczasowych regestrów do nowych regestrów okrętowych, zaprowadzonych na zasadzie ustawy o regestrowaniu okrętów handlowych i wydawanie świadectw wpisu w miejsce dotychczasowych dokumentów żeglarskich, nastapi:

a) co do okrętów do dalekiej żeglugi, gdy ich patenty i wykazy ministeryalne

utraca swoje ważność;

b) co do okrętów wszystkich dotychczasowych rodzajów żeglugi nadbrzeżnej, od których, stósownie do odnośnych przepisów, aby ich paszporty morskie i licencye były nadal ważne, odnawiać trzeba corocznie opłaty, w tym terminie płatności, który przypadnie najprzód po dniu 10 listopada 1879, jeżeli

w szczególnych przypadkach, stósownie do istniejących przepisów, nie trzeba będzie wcześniej odnowić tych dokumentów.

2. Pod względem zdatności do dowodzenia okrętami żeglugi nadbrzeżnej, obowiązują odnośnie do istniejących przepisów następujące postanowienia:

a) Szyprowie żeglugi nadbrzeżnej wielkiej o granicy rozszerzonej (direttori di grande cabotaggio, esteso limite), moga dowodzić okrętami żeglugi nad-

brzeżnej wielkiej.

b) Szyprów żeglugi nadbrzeżnej wielkiej o granicy ścieśnionej (direttori di grande cabotaggio ristretto limite), uwolnić może Władza morska na szczególna prośbę od egzaminu przepisanego dla szyprów żeglugi nadbrzeżnej wielkiej o granicy rozszerzonej (direttori di grande cabotaggio, esteso limite), poczem otrzymają uzdatnienie do dowodzenia okrętami żeglugi nadbrzeżnej wielkiej.

c) Szyprowie żeglugi nadbrzeżnej małej (padroni di piccolo cabotaggio) przypuszczani będą bez względu na ich dotychczasową rozmaitą kwalifikacyą

do dowodzenia okrętami żeglugi nadbrzeżnej malej.

3. Gdy ustawa o regestrowaniu okrętów handlowych nabędzie mocy obo-

wiazującej, dopóki inne przepisy nie będa wydane:

- a) ci marynarze, którzy chca nabyć uzdatnienia na szyprów żeglugi nadbrzeżnej wielkiej, czynić powinni zadość przepisom regulaminu z dnia 27 października 1852 a
- b) ci marynarze, którzy chcą nabyć uzdatnienie na szyprów żeglugi nadbrzeżnej małej, udowodnić mają następujące okoliczności:

aa) że sa obywatelami austryackimi,

bb) że życie ich było nieposzlakowane,

cc) że skończyli rok 20 życia,

dd) że najmniej trzy lata służyli na okrętach handlowych austryackich.

Stosownie do artykułu VI ustawy z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 62) dopóki trwać będzie przymierze cłowe i handlowe z krajami korony węgierskiej czas spędzony w służbie na okrętach handlowych węgierskich uważać należy tak, jakby spędzony był na okrętach handlowych austryackich.

Korb-Weidenheim r. w.

F									
		Tytul nabycia okrętu	lub jego części						
			Krajowość				¢	≒	
		ece.	вивяхезитех				-		
	1 e 1	Miejsce	Rinszboru						
	i c		2						
	2 s c	Imie i nazwisko	(reprezentant spółki właścicieli)			o wpisu	()	Liczba	
	W	- jmi	(repre			Swiadoctwo wpisu	80Wy)	Data	
Zuďaczka			TheixbU					unisegen	
Zulg		ХuzА	zəzsfons 1104			ор па	B okue	Insequ whisani	
	омзих	<i>M</i>	Gdzie i kiedy		~			Działa	
	otten	i otture	I yezeed eseek i				1 8 0 6	-yzozsłows	
	Wymiary		mksokose szerokose	-			Micjs	пгодгенія	
	Wyn		qynkosc					<u> </u>	
	vina, vezy	repoqui	o i swergO ur bęsrysry sie i			z y p e		0 78	ar 19
ona.)		Nazwa, rodzaj budowy	sygnat właściwy		na.)	20		Imię i nazwisko	
(1 strona.)		K.			(2 strons.)	9iu i	s zsyog	nismzon dell agyse szypi	

Załaczka B.

L.

Sygnał właściwy.

Swiadectwo wpisu.

(Nazwa Władzy regestrowej) w
poświadcza niniejszem, jako w myśl ustawy z dnia
opisany poniżej okret
wciągniety został dnia pod liczbą do rege-
stru okretów upowaznionych do używania bandery, przepisanej dla okre-
tów handlowych austryackich i upoważniony do
żeglugi dalekiej
" nadbrzeżnej wielkiej
" małej.
I. Nazwa okrętu
II. Rodzaj budowy, oprawa i cembrowina
Przyrząd ruchodawczy (siła koni).
długość
III. Wymiary długość wysokość wysokość
(wysokość
[V. Ilość beczek brutto netto netto
V. Gdzie i kiedy wybudowany
VI. Port swojszczyzny w okręgu
urzędu portowego
VII. Ilość normalna załogi (nie licząc szypra)
VIII. Ilość dział

(2 strona.)

	IX. Stosunk	i własności.	
Liczba bieżąca	Nazwiska, miejsce urodzenia i zamieszka- nia. tudzież krajowość właścicicki	Udzia≹y	Tytuľ nabycia

(3 strona.)

	IX. Stosunk	własności.	
Liczba bie ż ąca	Nazwiska, miejsce urodzenia i zamieszka- nia, tudzież krajowość właścicieli	Udzia≹y	Tytuł nabycia

L. S. dnia

Władzy regestrowej.

N. N.

(4, 5, 6, 7 strona.)

	Pôźniejsze zmia	any własności.	
Liczba bieżąca	Nazwiska, miejsce urodzenia i zamieszka- nia, tudzież krajowość właścicicli	Udziały	Tytuł nabycia

(8, 9, 10 strona.)

Liczba bie ż ąca	U w a g i (Zajęcia, przelewy i wykreślenia zajęć okrętu lub udziałów itd., których zanotowania żądano.)

(11 i 12 strona.)

Inne uwag

(1 strona.)

Załaczka C.

Paszport tymczasowy.

C. i k. austr. węgierski konsulat w
poświadcza niniejszem, jako w myśl ustawy z
okret "N. N." na podstawie mającego nastąpić wpisania go do regestru okretów
upoważniony został do używania bandery, przepisanej dla okrętów handlowych
austryackich.
Uprasza się wszystkie Władze cywilne i wojskowe mocarstw zaprzyjaźnio-
nych, jakoteż wszystkie Władze cywilne i wojskowe monarchyi austryacko-wę-
gierskiej i dowódców c. i k. okrętów wojennych, ażeby puszczały wolno okręt
powyższy, jego załogę, podróżnych i ładunek, ażeby go nie zatrzymywały i prze-
szkód mu nie czyniły i aby innym nie pozwalały tego czynić, owszem, aby w ra-
zie potrzeby dawały mu wszelka możliwa pomoc i opiekę.
Wyjawszy przypadki siły większej, okręt odbyć ma kurs z
na do
i w tym ostatnim porcie czekać na formalne świadectwo wpisu.
Szyper przyrzec ma położeniem swego podpisu za siebie i za swoich następ-
ców w dowództwie okrętu, że tego zobowiązania się dopełni.
Niniejszy paszport tymczasowy jest ważny aż do
dnia
C. i kkonsul
N. N.

(L. S.)

austr. węg. urzędu konsulowskiego.

Szyper N. N.

(2 strona.)		Zaľaczka ('.	
90 ea			
Stosunki własności			
Bość załogi (nie licząc szypra)			
Działa			
Iloše beczek	brutto	netto	
Nazwa i rodzaj budowy okrętu			

123.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 4 paźdz. 1879,

o zaprowadzeniu komory pomocniczej I klasy w dworcu kolei żelaznej w Pontaflu.

Z powodu otwarcia ruchu na kolei z Tarvis do Pontafla, zaprowadzona została w dworcu pogranicznym w Pontaflu c. k. komora pomocnicza I klasy z upoważnieniami celniczemi komory głównej II klasy i prawem stosowania postępowania skróconego w obrocie kolejowym podług przepisu z dnia 8 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 175), która rozpocznie czynności dnia 11 października 1879.

Chertek r. w.

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVIII. — Wydana i rozesłana dnia 21 października 1879.

124

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 9 września 1879,

zabraniające sprzedaży gatunków soli w ustawie niewymienionych.

Z powodu szczególnego przypadku przypomina się w porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu, że w mysl ustawy z dnia 7 czerwca 1868 i Taryfy do niej dołączonej (Dz. u. p. Nr. 70), a względnie Taryfy sprzedaży soli z dnia 21 grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 155), w handlu prywatnym solą, sprzedawać wolno tylko te gatunki soli, które do takiego obrotu są przeznaczone a których dostać można w składach, wymienionych w Taryfach, po cenach wymierzonych powszechnych.

Przeto sprzedaż innych, niewymienionych gatunków soli a względnie mieszanin z kupionych w rzeczonych składach gatunków soli, odpadków sól zawierających i ciał obcych do jakiegokolwiek celu naprzyklad jako sól dla bydła, sól gospodarską itd. bez szczególnego pozwolenia ministerstwa skarbu, jest zabroniona i gdyby się nią truduiono, poczytana będzie za przekroczenie skarbowe.

Rozumie się samo przez się, że gdyby popełniono zarazem czyn karalny podług przepisów karnych powszechnych, także i te przepisy będą do niego zastosowane.

Chertek r. w.

125.

Rozporządzenie ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 8 października 1879,

zabraniające przywozu winorośli i części składowych winorośli z zagranicy.

Ze względu, iż w Górnych Włoszech pojawiła sie wszyca winna (phyłloxera vastatrix), rozporządza się w porozumieniu z Rządem król węgierskim:

(Polnisch.)

1. Nie wolno przywozić z zagranicy latorośli z korzeniami, szczepów, drzewa winnego, liścia winnego (nawet jako pakuł) i w ogóle żadnych części wino-

rośli ani świeżych ani suchych.

2. Rozporzadzenie niniejsze stanie się obowiązującem od tego dnia, w którym odnośne komory dowiedzą się o niem; zarazem utraci moc swoje rozporządzenie z dnia 29 października 1873 (Dz. u. p. Nr. 153).

Falkenhayn r. w. Taaffe r. w. Chertek r. w. Korb-Weidenheim r. w.

126.

Rozporządzenie pełniącego obowiązki Ministra wyznań i oświecenia z dnia 16 października 1879,

którem ogłasza się tymczasową zmianę Sfu 32go ustawy kościelnej ewangielickiej.

Stósownie do §fu 102go 8 ustawy kościelnej ewangielickiej z dnia 6 stycznia 1866 (Dz. u. p. Nr. 15) uchyla się § 32 tejże ustawy a zamiast niego obowiązywać ma aż do dalszego rozporzadzenia przepis następujący:

"Posada proboszcza lub stałego pomocnika proboszcza (wikarego) opróżnia

się:

a) gdy tenże umrze;

b) gdy dobrowolnie złoży urząd, przyjąwszy wezwanie na proboszcza lub wikarego do innej gminy, lub z innej przyczyny;

Złożenie z urzędu staje się prawomocnem dopiero wtedy, gdy je Rada

kościelna wyższa zatwierdzi;

c) gdy wyrokiem porządkowo-karnym prawomocnym postanowione będzie złożenie z urzędu.

W dwóch pierwszych przypadkach presbyterium uwiadomić ma niezwłocznie seniora o opróżnieniu a wzglednie o otrzymaniu od plebana doniesienia, jako urząd składa i zarazem poczynić wnioski, aby senior zarządził zastępstwc tymczasowe.

W razie opróżnienia z powodu złożenia urzędu (b), senior prosić ma za pośrednictwem superintendentury Radę kościelną wyższą, aby złożenie zatwierdziła donosząc oraz, jakie czynności urzędowe zalegają u oddalającego się proboszcza.

Stremayr r. w.

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIX. — Wydana i rozesłana dnia 4 listopada 1879.

127.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia I listopada 1879,

tyczące się zmiany kilku przepisów Porządku ruchu dla kolei żelaznych, w królestwach i krajach w radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10 czerwca 1874 (Dz. u. p. Nr. 75) a względnie nowej osnowy §fu 48go Porządku ruchu, zaprowadzonej rozporządzeniem z dnia 25 lipca 1877 (Dz. u. p. Nr. 69).

W Sfie 44 Porządku ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10 czerwca 1874 (Dz. u. p. Nr. 75) a względnie w nowej osnowie Sfu 48go Porządku ruchu, wydanej rozporządzeniem z dnia 25 lipca 1877 (Dz. u. p. Nr. 69), czynią się następujące zmiany, nabywające mocy od dni poniżej wyrażonych.

I. Do Sfu 44go.

W miejsce teraźniejszej osnowy przepisu, zawartego w ustępie 3, zaprowadza się następującą co do zwierząt, które począwszy od dnia 1 grudnia 1879, przyjęte będą do przewozu.

Jeżeli szkoda ma być wynagrodzona, najwyższe wynagrodzenie w przypadkach tak utraty jak i uszkodzenia, stanowi wartość, którą oddawca deklarował, jeżeli zaś nie deklarował wartości, jedna z następujących kwot:

300 zł. — e. za konia,

100 " — " źrebię aż do roku,

150 " — " " wołu karmnego,

100 " — " " sztukę rogacizny,

12 " 50 " " cielę aż do roku,

45 " — " " świnię karmną,

17 " 50 " " świnię chudą,

5 " — " " prosię aż do 3 miesięcy,

(Polnisch.)

10 zl. — e. za owce lub koze.

5 " — " psa,

50 . — " .. 100 kilogramow wszelkich innych zwierzat.

II. Do §fu 48go.

Od dnia ogłoszenia.

W przepisie dodatkowym pod II, A do Nr. 7 zamiast wyrazów: "nie mogą ważyć więcej nad 90 kilogramów",

położyć należy:

"nie mogą ważyć więcej nad 90 kilogramów".

Po П. A 20 dodać należy:

"21. Siarczyk sodu, surowy, niekrystaliczny i oczyszczony krystaliczny."

"22. Podpalki znane w handlu pod nazwą pasty."

W nastepujacym potem ustępie zamiast:

"Wszystkie przedmioty wymienione pod 1 aż do 20" położyć należy:

"Wszystkie przedmioty wymienione pod 1 aż do 22."

Przy końcu oddziału II, A, po "Do Nr. 20" dodać należy:

"Do Nr. 21. Siarczyk sodu surowy, niekrystaliczny, przyjmowany będzie do przewozu tylko w naczyniach blaszanych, szczelnie zamkniętych, siarczyk sodu oczyszczony, krystaliczny, tylko w beczkach lub innych naczyniach, nieprzepuszczających wody."

"Do Nr. 22. Podpałki znane w handlu pod nazwą pasty, przyjmowane będą do przewozu tylko w naczyniach blaszanych lub też w drewnianych, szczelnie zamknietych."

Król. węgierski Minister komunikacyj, z którym porozumiałem się w tej mierze, wydaje jednocześnie podobne rozporządzenie dla kolei żelaznych krajów korony węgierskiej.

Korb r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Czesć L. — Wydana i rozesłana dnia 25 listopada 1879.

128.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 3 listopada 1879.

tyczące się przyłączenia gminy biskupickiej do okręgu Sądu powiatowego prościejowskiego w Morawii.

Na zasadzie §fu 2go ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminę biskupicką od okręgu Sądu powiatowego kojetyńskiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego prościejowskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 stycznia 1880.

Stremayr r. w.

129.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 13 listopada 1879,

o przeniesieniu komory pomocniczej I klasy z Białego Potoka do miasta Jawornika.

Od dnia 16 listopada 1879 przenosi się c. k. komorę pomocniczą I klasy

z Bialego Potoka w Szlasku do miasta Jawornika.

W skutek tego przeznacza się oddziały straży skarbowej w Krautenwalde i Białym Potoku na przykomorki komory pomocniczej I klasy w mieście Jaworniku do ekspedyowania transportów wolnych od eła a przykomorkowi w Białym Potoku poleca się nadto załatwianie kart przewodnich, odnoszących się do tych posyłek towarowych, które nadchodzą pod konwojem z Paczkowa do Austryi w postępowaniu przewodniem.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 13 listopada 1879,

o upoważnieniu kr. węgierskiej komory pomocniczej w Novi do ekspedyowania wina przywożonego z Dalmacyi.

Król. węgierskie ministerstwo skarbu donosi, że upoważnienie udzielone rozporządzeniem z dnia 16 sierpnia 1876 (Dz. u. p. Nr. 111) komorze pomocniczej II klasy w Novi do pobierania cła od wina dalmackiego aż do 25 hektolitrów podług 21 poz. Tar. uwaga 1 powszechnej Taryfy cłowej, przedłużone zostało na czas nieograniczony.

Chertek r. w.

131.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18 listopada 1879.

tyczące się zmian terytoryalnych w okręgach Sądów powiatowych źmigrodzkiego, niemirowskiego, jasielskiego i rawskiego w Galicyi.

Na zasadzie §fu 2go ustawy z dnia 11 ezerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59), oddziela się gminy i obszary dworskie:

I. Lajsce, Lubno szlacheckie i Lubno opacie od okregu Sadu powiatowego

źmigrodzkiego.

II. Ławryków, Okopy, Zamek, Pogorzeliska, Manasterek, Kamienna góra, tudzież Horodzów od okręgu Sądu powiatowego niemirowskiego i przyłącza wymienione pod I do okręgu Sądu powiatowego jasielskiego a wymienione pod II do okręgu Sądu powiatowego rawskiego.

Zarazem na zasadzie ustawy z dnia 26 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62). oddzielają się gminy i obszary dworskie, wymienione pod I od okręgu Sądu obwodowego przemyskiego i przyłączają do okręgu Sądu obwodowego tarnowskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 lutego 1880.

Stremayr r. w.

132.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 20 listopada 1879,

o zaprowadzeniu kr. węgierskiej delegacyi cłowej w kr. węgierskim urzędzie pocztowym w Rjece.

Król. węgierskie ministerstwo skarbu donosi pod dniem 11 listopada 1879, L. 64.423, że w kr. węgierskim urzędzie pocztowym w Rjece zaprowadzona została delegacya kr. węgierskiej komory głównej rjekskiej, opatrzona upoważnieniami komory pomocniczej I klasy do ekspedyowania posyłek wozowych.

Delegacya ta rozpoczela czynności dnia 26 października 1879.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Czesć LII. — Wydana i rozesłana dnia 23 grudnia 1879.

136.

Ustawa z dnia 20 grudnia 1879,

o zaprowadzeniu wspólnego związku cłowego z Bośnią i Hercegowiną.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowię co następuje:

§. 1.

Bośnia i Hercegowina wcielone zostają do powszechnego okregu cłowego monarchy i austryacko-węgierskiej, istniejącego na zasadzie przymierza cłowego i handlowego z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 62).

Z zastrzeżeniem środków przejściowych, w sfie 15 wyrażonych, towary z jednego obwodu do drugiego w obrębie tego wspólnego okręgu cłowego i han-

dlowego, wchodzące i wychodzące, nie będą podlegały opłacie cła.

Linie cłowe graniczne monarchyi austryacko-wegierskiej od strony Bośnii i Hercegowiny zostają zniesione a jednocześnie na granicy tych krajów od strony Serbii, Turcyi i Czarnogórza zaprowadzona być ma wspólna linia cłowa rozszerzonego okręgu cłowego i handlowego.

§. 2.

Zasady urządzeń cłowych i uregulowania stosunków ekonomicznych z wspólności okręgu cłowego wynikających, które w §§. 3 aż do 12 są ustanowione, tworzą warunki zaprowadzenia wspólnego związku cłowego.

Rząd starać się ma w porozumieniu z Rządem krajów korony węgierskiej, aby administracya krajowa Bośnii i Hercegowiny warunków tych dopełniała.

§. 3.

Taryfa ełowa powszechna z dnia 27 czerwea 1878 (Dz. u. p. Nr. 67), Traktaty ełowe i handlowe z państwami obcemi zawarte lub zawrzeć się mające,

jakoteż ustawy i przepisy administracyjne, które teraz są luh na przyszłość będą wspólnemi dla obu połów monarchyi austryacko-węgierskiej a odnosza się do poboru i zarządu cełł, stosowane być mają także w częściach nowo wcielonych rozszerzonego wspólnego okręgu cłowego.

Jeżeliby szczególne potrzeby Bośnii i Hercegowiny wymagały wyjatkowego uwzględnienia w wykonywaniu przerzeczonych norm, wydane one zostana po

zniesieniu się z administracya krajowa Bośnii i Hercegowiny.

Pod względem urządzenia służby cłowej, karania za przekroczenia defraudacyjne i wszelkich innych instytucyj cłowych, urządzonych w obu połowach monarchyi austryacko-węgierskiej według jednolitych zasad, administracya krajowa Bośnii i Hercegowiny postępować ma według tychże samych zasad.

Atoli przed wydaniem przepisów tego ostatniego rodzaju postarać się należy

o przyzwolenie Rządów obu połów monarchyi austryacko-węgierskiej.

W obec trzecich państw Bośnia i Hercegowina reprezentowane beda w sprawach stanowiacych przedmiot przymierza cłowego i handlowego z dnia 27 czerwca 1878, stosownie do postanowień tegoż przymierza cłowego i handlowego

§. 4.

Cła, jakoteż opłaty dodatkowe, należące się wspólnemu skarbowi cłowemu pobierać i niemi zarządzać będa czynniki, podlegające administracyi krajowej na rachunek wspólnego skarbu cłowego.

Urzędnik przeznaczony do kierowania służba skarbowa w Bośnii i Hercegowinie (dyrektor skarbowy krajowy), jakoteż jego zastępca i urzędnicy cłowi

mianowani być mają za wpływem obu Ministrów skarbu.

Sprawy cłowe zalatwia w drugiej instancyi Władza przeznaczona do kierowania służba skarbowa (dyrekcya skarbowa krajowa) w Bośnii i Hercegowinie.

W trzeciej instancyi orzekać bedą za pośrednictwem ministerstwa wspólnego, Ministrowie wydziałowi obu stron podług tego, jak się pomiędzy sobą w każdym z osobna przypadku umówią.

§. 5.

W Bośnii i Hercegowinie zaprowadzone zostana monopolia rzadowe tytoniu i soli, urzadzone podług tych samych zasad, co w obu polowach monarchyi i zawiadywać niemi będzie na rachunek tychże krajów administracya krajowa podług tej zasady, że każdemu okręgowi monopoliowemu zapewniony być ma podatek od tytoniu i soli w tymże okręgu spotrzebowanej.

Podobnież zaprowadzić należy w Bośnii i Hercegowinie podatki niestałe od wyrobu piwa, gorzałki i cukru podług tych samych ustaw i przepisów administracyjnych, które istnieja w obu połowach monarchyi austryacko-wegierskiej i administracya krajowa zawiadywać ma niemi na rachunek tychże krajów.

Jeżeliby na przyszłość w myśl artykułu XI przymierza cłowego i handlowego z dnia 27 czerwca 1878 zmienione być miały ustawy i rozporządzenia, tyczace się rzeczonych monopolij rządowych i podatków niestałych, wszelka taka zmiana odnosić się ma także do Bośnii i Hercegowiny. O ileby ze względu na szczegolne stosunki Bośnii i Hercegowiny potrzebne były odmienne przepisy, wydane być one mogą tylko za przyzwoleniem odpowiednich Ministrów wydziałowych obu polów monarchyi austryacko-węgierskiej.

Każdy nowy podatek niestały, w obu połowach monarchyi austryackowęgierskiej zaprowadzić się mający, wywierający wpływ bezpośredni na produkcyą ekonomiczną, pobierany będzie także w Bośnii i Hercegowinie i pod tym względem zastosowane być powinny powyższe zasady.

O ile własna uprawa tytoniu i własne warzelnie soli nie będa dostarczały Bośnii i Hercegowinie potrzebnych ilości tytoniu i soli, to, coby niedostawało dostarczać będa administracyi krajowej wyłacznie obadwa zarządy monopoliów

monarchyi austryacko-wegierskiej po cenach z góry umówionych.

Monopol prochu strzelniczego zawiadywany bedzie w Bośnii i Hercegowinie podług przepisów istniejacych w obu połowach monarchy austryacko-wegierskiej.

Inne podatki niestałe od wyrobu, sprzedaży i konsumcyi towarów na czyjkolwiekbądź rachunek, pobierane być mogą tylko o tyle, o ileby ciężyły jednostajnie na towarach nietylko dowiezionych, lecz także w kraju wyrobionych, i o ileby to nie sprzeciwiało się uwolnieniu obrotu wewnętrznego od cła, które zaręcza wspólność okręgu cłowego.

Podatki od przywozu do poszczególnych miejse ciężyć mogą tylko na ży-

wności, napojach, budulcu i opale.

§. 6.

Waluta austryacka, istniejąca w okręgu clowym i handlowym austryackowegierskim, uważana być ma za walutę ustawową krajową także w Bośnii i Hercegowinie, aczkolwiek obieg monety brzęczącej ottomańskiej jest także dozwolony

Układy zawarte między królestwami i krajami w Radzie państwa reprezen towanemi a krajami korony węgierskiej w przedmiocie monety, not państwa i przywileju Banku austryacko-węgierskiego, w tym ostatnim względzie z zastrzeżeniem umowy z Bankiem austryacko-węgierskim, która przez ciała prawodawcze ma być zatwierdzona, obowiązują wyłacznie także w Bośnii i Hercegowinie.

§. 7.

Rząd krajowy ureguluje system miar i wag i jak można najprędzej postara się o przejście do systemu metrycznego. O ile w obrocie tych krajów używane będą miary, ciężarki, wagi i przyrządy do mierzenia systemu metrycznego, przypuszczane być mają do tego oprócz sprawdzonych tamże, tylko takie, którc sprawdzone i ocechowane zostały według przepisów w jednej lub drugiej połowie monarchyi austryacko-węgierskiej.

§. 8.

Co się tyczy przepisów we względzie ilości czystego metalu w towarach zlotych i srebrnych i nadzoru nad niemi, trzymać się należy w Bośnii i Hercegowinie tych samych zasad, które przestrzegane są w obu polowach monarchyi austryacko-węgierskiej.

§. 9.

Przywileje (patenty) i prawa do wzorków i znaków, uzyskane stosownie do artykułów XVI i XVII przymierza ełowego i handlowego z dnia 27 czerwca 1878, mają być ważne także w Bośnii i Hercegowinie przy zachowaniu przepisów istniejących w obu polowach monarchy austryacko-węgierskiej.

Obywatele Bośnii i Hercegowiny uzyskiwać moga przywileje, tudzież prawa

do znaków i wzorków, tylko na zasadzie owych przepisów.

Szczegółowe przepisy we względzie stosowania tych zasad, wydane beda droga rozporządzenia.

§. 10.

Sprawy poczt i telegrafów urządzi Rząd krajowy Bośnii i Hercegowiny w porozumieniu z Ministrami wydziałowymi obu połów monarchy i austryackowegierskiej.

§. 11.

Przepisy artykułów VII, X, XIV, XV i XX przymierza cłowego i handlowego z dnia 27 czerwca 1878, stosowane być maja także w Bośnii i Hercegowinie.

Zastrzega się, że artykuł XX przymierza cłowego i handlowego wykonany będzie na zasadzie osobnych umów przeprowadzić się mających drogą rozporządzenia.

§. 12.

Zastrzega się Ministrom skarbu obu polów monarchyi anstryacko-wegierskiej wysylanie inspektorów dla przekonania się, czy pobór i zarząd cel (§§. 3 i 4), zarząd monopoliów i podatków niestałych od wyrobu piwa, gorzałki i cukru (§. 5), jakoteż nadzór nad przepisami, tyczacemi się ilości czystego metalu w towarach zlotych i srebrnych (§. 8) sprawowany jest w sposób zgodny z prawidlami umówionemi.

§. 13.

Z dochodów skarbu cłowego wspólnego po strąceniu kwot oddanych i oddaniu rekojmi cłowych, pokrywane będą zwroty podatkowe od towarów opodatkowanych wywiezionych za wspólna granicę cłowa.

Na udział Bośnii i Hercegowiny w pozostałej sumie dochodów skarbu cłowego wspólnego i na pokrycie kosztów zarzadu celł w tychże krajach przezna-

cza się aż do dalszego rozporzadzenia sumę roczna 600.000 zł. w złocie.

Obciażenie Bośnii i Hercegowiny zwrotami podatkowemi na rzecz skarbu cłowego spólnego obliczane być ma w duchu przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 61) w ten sposób, że Bośnia i Hercegowina płacić mają tyle odsetków od ogólnej sumy zwrotów podatkowych, pokrytej wspólnie w ciągu roku słonecznego w każdej odnośnej galęzi podatku, ile odsetków dochodu ryczałtowego wynosi udział owych krajów w tymże dochodzie ryczałtowym, który w całym wspólnym okręgu cłowym w ciągu tegoż samego roku słonecznego w tejże gałęzi podatku został zebrany i obliczony być ma podług przerzeczonych przepisów.

§. 14.

Przepisy ustawy niniejszej nabywają mocy od dnia 1 stycznia 1880.

Od tego czasu rozpocznie się wolny od eła obrót pomiędzy Bośnia i Hercegowina z jednej a Dalmacya, jednocześnie wcieloną do powszechnego związku cłowego austryacko-węgierskiego z drugiej strony.

Od tego czasu wolnym także będzie od cla przywóz z innych części wspólnego okręgu cłowego do Bośnii i Hercegowiny.

§. 15.

Natomiast od dnia 1 stycznia 1880 stósowane być mają tymczasowo do towarów przewożonych z Bośnii i Hercegowiny do innych części rzeczonego okręgu cłowego z wyjatkiem Dalmacyi cła ciężące na przywozie z państw, którym się najbardziej sprzyja, jeżeli za pomocą przepisanych dokumentów cłowych nie będzie udowodnione, że od przywiczionego towaru opłacono już cło przypadające od przywozu do powszechnego okręgu cłowego.

W tym celu linia cłowa, pomiędzy powszechnym okręgiem cłowym austryacko-wegierskim a Bośnią, utrzymywana będzie tymczasowo stósownie do istnic-

jących przepisów cłowych.

Nie będą jednak podlegały ocieniu:

a) zwyczajne płody krajowe Bośnii i Hercegowiny, których pochodzenie udowodnione będzie przepisanemi certyfikatami;

b) pomniejsze ilości niektórych towarów na użytek domowy w obrocie pogra-

nicznym;

c) towary, co do których podług znanych stosunków obrotowych, jakoteż ze względu na przypadające od nich niskie cło, nie można przypuścić, że wprowadzone zostały ukradkiem z zagranicy przez Bośnią i Hercegowinę do dotychczasowego powszechnego okręgu cłowego bez oplaty cła przypadającego od przywozu do tegoż okręgu.

Szczegółowe przepisy co do uwolnienia od cła w przypadkach wzmiankowanych pod a), b) i c) wydane będą drogą rozporządzenia.

§. 16.

Termin, od którego ograniczenia w Sfie 15 określone mają być zniesione, wyznaczony będzie za porozumieniem się Rządów obu połów monarchy i austryacko-węgierskiej i drogą rozporządzenia.

Aż do tego czasu zwracany będzie podatek od wywozu tylko tych posylek cukru i gorzałki, które wywożone będą do miejsc, leżących w dotychczasowym powszechnym okregu cłowym.

§. 17.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrom handlu, skarbu i spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 20 grudnia 1879.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Korb r. w.

Ustawa z dnia 20 grudnia 1879.

o wcieleniu obwodu wyłączonego istryjskiego i osobnego okręgu cłowego dalmackiego do powszechnego okręgu cłowego austryacko węgierskiego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowie co następuje:

§. 1.

Części margrabstwa istryjskiego z wyspami kwarnerskiemi, wylaczone dotychczas z powszechnego okregu cłowego austryacko-węgierskiego, jakoteż królestwo dalmackie, stanowiące osobny okrąg cłowy, wcielone zostają od dnia 1 stycznia 1880 do powszechnego okręgu cłowego austryacko-węgierskiego.

W miejsce odnośnych odmiennych przepisów, istniejących w tych wylączonych obwodach, zaprowadzone być mają, istniejące w królestwach i krajach w radzie państwa reprezentowanych i do powszechnego okręgu cłowego należących, ustawy i rozporządzenia, tyczące się poboru i zarządu cełł, mianowicie zaś ustawa o Taryfie cłowej z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 67) ze zmianami wynikającemi z Traktatów handlowych, z obcemi państwami zawartych, tudzież rozporządzenia, tyczące się stosowania Taryfy cłowej i Traktatów handlowych, jakoteż ustawa o cłach i monopolach z dnia 11 lipca 1835.

Co się tyczy karania za przekroczenia defraudacyjne, stosować należy w Istryi ustawe karną o przestępstwach defraudacyjnych z dnia 11 lipca 1835 z przepisami dodatkowemi do niej należącemi. W Dalmacyi zaś zatrzymane być mają przepisy dotychczasowe; te ostatnie jednak, ze względu na przepisy karne, w innych częściach monarchyi obowiązujące, zmienione być mogą o tyle, o ile

nie zawierają kar na niektóre przekroczenia defraudacyjne.

§. 2.

Dotychczasowa linia elowa Dalmacyi od strony Bośnii i Hercegowiny będzie od dnia 1 stycznia 1880 zniesiona, i od tego dnia rozpocznie się wolny obrót między Dalmacyą z jednej a Bośnią i Hercegowiną z drugiej strony.

Od tego terminu przywóz z wszystkich innych części wspólnego okręgu elowego do wylączonego dotąd obwodu istryjskiego i do Dalmacyi będzie wolny.

§. 3.

Natomiast od dnia 1 stycznia 1880 stosowane być mają tymczasowo do

przywozu towarów w przerzeczonych kierunkach przepisy następujące:

1. Do towarów, przywiezionych z wylączonego dotąd obwodu istryjskiego do wszystkich innych części wspólnego okregu cłowego, stosowane być mają cła ciężące na przywozie z państw, którym się najbardziej sprzyja, jeżeli za pomocą przepisanych dokumentów cłowych nie będzie udowodnione, że od przywiezionego towaru opłacono już cło, przypadające podług przepisów taryfy od przywozu do powszechnego okręgu cłowego.

W tym celu linia cłowa, istniejąca dotychczas pomiędzy wyłączonym obwodem istryjskim a okręgiem cłowym powszechnym, utrzymywana będzie tymcza-

sowo stosownie do istniejących przepisów cłowych.

- 2. Od towarów podlegających cłu, przywożonych z Dalmacyi do innych czesci wspólnego okręgu cłowego, z wyjatkiem wolnego obrotu z Bośnią i Hercegowiną urządzonego w ustępie 1ym §fu 2go opłacać należy różnicę między cłami, ustanowionemi w dotychczasowej Taryfie elowej dalmackiej a temi, które ustanowione sa dla towarów przywożonych z państw, którym się najbardziej sprzyja, do powszechnego okręgu cłowego, w każdym takim przypadku, gdy za pomoca przepisanych dokumentów celniczych, w ostatniem ćwierćroczu 1879 wydanych, będzie udowodnione, że od tego towaru opłacono cło podług przepisów Taryfy elowej dalmackiej; w innych przypadkach opłacić należy w pełnym wymiarze kwoty przypadające od towarów przywożonych z państw, którym się najbardziej sprzyja, do powszechnego okręgu cłowego. W tym celu linia cłowa pomiędzy Dalmacya a dotychczasowym powszechnym okręgiem cłowym austryacko-węgierskim, utrzymywana będzie tymczasowo stosownie do istniejących przepisów cłowych.
 - 3. Nie będą jednak podłegały cłom przepisanym w ustępach 1 i 2:
 - a) zwyczajne płody krajowe Istryi i Dalmacyi, których pochodzenie udowodnione będzie przepisanemi certyfikatami;

b) pomniejsze ilości niektórych towarów na użytek domowy w obrocie pogra-

nicznym;

e) towary, co do których podług znanych stosunków obrotowych, jakoteż ze względu na przypadające od nich niskie clo, nie można przypuścić, że wprowadzone zostały ukradkiem z zagranicy przez Dalmacya i Istryą do dotychczasowego powszechnego okręgu cłowego bez opłaty cla przypadającego od przywozu do tegoż okręgu.

Szczegółowe przepisy co do uwolnienia od cła w przypadkach wzmiankowanych pod a), b) i c), wydane będą drogą rozporządzenia.

§. 4.

Termin, od którego ograniczenia w sfie ścim określone, mają być zniesione, wyznaczony będzie za porozumieniem się Rządów obu połów monarchyi austryacko-wegierskiej i drogą rozporządzenia.

Aż do tego czasu zwracany będzie podatek od wywozu tylko tych posylek napojów wyskokowych pędzonych i cukru, które wywożone będą do miejse leżących w dotychczasowym powszechnym okręgu cłowym austryacko-węgierskim

§. 5.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom handlu i skarbu.

Wiedeń, dnia 20 grudnia 1879.

Franciszek Józef r. w.

Taafle r. w.

Korb r. w.

Ustawa z dnia 20 czerwca 1879,

o zniesieniu wyłączonego obwodu brodzkiego.

Za zgoda obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowie co następuje:

Artykul I.

Od dnia 1 stycznia 1880 wciela się obwód wylączony brodzki do powszechnego okręgu cłowego austryacko-węgierskiego. Od tego przeto dnia nabywają mocy w Brodach i ich obwodzie, dotychczas z okręgu cłowego wylączonym, wszystkie ustawy i rozporządzenia w królestwie galicyjskiem we względzie celł obowiązujące, mianowicie ustawa o cłach i monopoliach i ustawa karna o przekroczeniach defraudacyjnych z dnia 11 lipca 1835, jakoteż postanowienia, tyczące się celł ze wszystkiemi odnośnemi przepisami później wydanemi.

Od dnia zniesienia obwodu wyłączonego, wywóz towarów zagranicznych

bez oplaty cla do wylączonego obwodu brodzkiego, miejsca mieć nie może.

Artykul II.

W ciągu pierwszego miesiąca po dniu zniesienia obwodu wyłączonego a mianowicie od dnia, który oznaczony będzie drogą rozporządzenia, rozpocznie się wolny obrót między obwodem dotąd wyłączonym a powszechnym okregiem

cłowym austryacko węgierskim:

- c) wszelkich innych towarów, których pochodzenie krajowe będzie wiarogodnie stwierdzone książkami kupieckiemi, fakturami oryginalnemi lub w inny sposób albo też nie ulega watpliwości;

d) wszelkich towarów pochodzących z zagranicy, które nie podlegają clu wchodowemu, albo których oclenie już nastąpiło lub zostało urzędownie zanotowane.

Artykuł III.

Po upływie pierwszego miesiąca od dnia zniesienia obwodu wyłączonego, odbywać się będzie między teraźniejszym obwodem wyłączonym brodzkim a powszechnym okręgiem cłowym austryacko-węgierskim wolny obrót wszelkich towarów i we wszystkich kierunkach pod warunkami przepisanemi dla okręgu cłowego i jego pogranicza.

Artykul IV.

Zapasy towarów pochodzących z zagranicy, znajdujące się w obwodzie wyłaczonym brodzkim przed dniem zniesienia, tudzież cukru, piwa i płynów wyskokowych pedzonych krajowego pochodzenia, oznajmić należy pisemnie najpóżniej ósmego dnia po dniu zniesienia obwodu wyłaczonego do 12 godziny w południe w dyrekcyi skarbowej powiatowej w Brodach.

Do uczynienia tego oznajmienia obowiązani są wszyscy kupcy, kramarze, właściciele kawiarni, gospod, fabryk i wszyscy przemysłowcy trudniący się sprzedażą lub wyrobem, przyrządzeniem lub przetworzeniem rzeczonych towarów, a

to tylko co do tych artykułów, które są przedmiotem ich przemysłu.

Osoby prywatne, do których zaliczaja się także rzeczeni przemysłowey ec do przedmiotów nie należących do ich przemysłu, obowiazane są oznajmić:

1. zapasy towarów pochodzących z zagraniey, elu podlegających, jeżeli zapasy te wynoszą więcej niż osoby te odpowiednio do ich stosunków osobistych na rok potrzebować mogą, a to tylko co do ilości przewyższających rzeczoną potrzebę;

2. zapasy cukru o ile wynosza więcej niż pięćdziesiąt kilogramów, piwa po nad hektolitr i napojów wyskokowych pędzonych po nad pięćdziesiąt litrów.

Z zapasami towarów pochodzących z zagranicy, clu podlegających, tudzież cukru, piwa i napojów wyskokowych pędzonych, przenoszących powyższe ilości największe, postapić należy podług artykułów XIII, XIV i XV.

Artykul V.

Posiadacz towarów w artykule IV wzmiankowanych, co do których prawo własności służy komu innemu, oznajmie je ma bez względu na ilość.

Artykul VI.

Kto kupcowi lub przemysłowcowi wynajmuje magazyny, nie bedące cześcia składowa lub przynależytością jego mieszkania, albo pozwala lokali takich używać lub w ich używaniu uczestniczyć, obowiązany jest uwiadomić o tem dyrekcyą skarbową powiatową w terminie wyznaczonym w artykule IV.

Artykul VII.

Każda strona odpowiedzialna jest za dokładność i prawdziwość swego

oznajmienia.

Zaniedbanie oznajmienia, jakoteż zamilezenie lub niedokładne podanie zapasów towarowych, karane będzie podług przepisów ustawy defraudacyjnej a to co do towarów zagranicznych nieoclonych jako przemytmetwo popełnione przez przywóz ustawie przeciwny a co do cukru, piwa. tudzież płynów wyskokowych krajowego pochodzenia jako ciężkie przekroczenie defraudacyjne.

Artykuł VIII.

Bezpośrednio po upływie terminu oznajmienia, w artykule IV wyznaczonego, rozpocząć się ma rewizya urzędowa zapasów towarowych, która skończyć się powinna najpóźniej aż do upływu pierwszego miesiąca, licząc od dnia zniesienia obwodu wyłączonego i w czasie tym każda strona opatrzona być ma urzędowem potwierdzeniem oględzin (Deckungsbollette).

Artykul IX.

Czynnikom administracyi skarbowej, wydelegowanym przez dyrekcya skarbowa powiatowa do obejrzenia zapasów towarowych pokazać a na zadanie otworzyć należy nie tylko te lokale, w których oznajmione zapasy towarow zachowywane bywaja, lecz także wszystkie inne, w których towary umieszczane bywaja, jak np. sklepy, komory, spichrze, piwnice, szopy, strychy.

Innych lokali oprócz wzmiankowanych nie wolno czynnikom administracyi skarbowej rewidować bez przyzwolenia właścieicla, chyba tylko za przyzwaniem

asystencyi zwierzchności miejscowej.

Artykuł X.

Właściciel towaru obowiazany jest dać pomoc do rewizyi potrzebną lub się o nia natychmiast postarać, tudzież dostarczyć naczyń i sprzetów jakie posiada, potrzebnych do sprawdzenia wagi lub ilości.

Artykuł XI.

Od chwili oznajmienia towarów w artykule IV wzmiankowanych aż póki się nie skończy rewizya urzedowa oznajmionych zapasów, nie wolno bez pozwolenia dyrekcyi skarbowej powiatowej usuwać ze składów w oznajmieniu wymienio nych, żadnej cześci oznajmionych towarów.

Od tego ograniczenia wyłaczaja sie:

a) przedmioty przeznaczone na sprzedaż cząstkowa pod warunkiem, że wszelka sprzedana ilość zapisana bedzie z wymienieniem kupującego w wykazie, który przedstawiony być ma rewidującemu czynnikowi administracyi skarbowej;

b) to, co jest potrzebne na własny domowy użytek;

c) zbyt do okregu cłowego austryacko-wegierskiego za opłata należytości ustawowych, tudzież wywóz za granice pod warunkiem, że czynnikowi administracyi skarbowej, do rewizyi zapasów towarowych wydelegowanemu, przedstawione bedą dokumenta ekspedycyjne celnicze.

Artykuł XII.

Jeżeli rewizya urzedowa zapasów towarowych wykryje w ilościach oznajmionych ubytek, co do którego dokumenty ekspedycyjne celnicze w artykule XI, lit. c) wzmiankowane, przedstawione być nie moga, strona obowiazana jest opłacić od tej ilości niedostającej elo i podatek konsumcyjny.

Artykul XIII.

Zapasy towarów pochodzących z zagranicy, elu podlegających, urzędownie stwierdzone, oclić należy natychmiast.

Artykuł XIV.

Od zapasów piwa pochodzenia krajowego, o ile nie bedzie udowodnione, że było już opodatkowane w obwodzie wyłączonym, albo wywiezione z okregu cłowego do obwodu wyłączonego bez zwrotu opłat, opłacić należy natychmiast po 2 zł. od hektolitra.

Artykuł XV.

Artykuł XVI.

Upoważnia się administracya skarbu, aby tym stronom, którym byłoby trudno opłacić natychmiast należytości, wzmiankowane w artykułach XIII, XIV i XV, przedłużyła termin zapłacenia ich najdalej aż do roku, za rekojmią.

Artykuł XVII.

Pozwala się umieszczać towary w artykule IV wzmiankowane, opłacie podlegające, w magazynach urzedów cłowych, albo w prywatnych do tego zdatnych wspólnie zamknietych kluczem własciciela i urzedowym, w tych zaś ostatnich najdłużej na dwa lata, a przypadające opłaty składać w miarę wypróżnienia magazynów.

Artykuł XVIII.

Kto towary opłacie podlegające umicścić chce w magazynach prywatnych wspólnie zamknietych kluczem właściciela i urzędowym, prosić ma dyrekcyj skarbowej powiatowej o pozwolenie najpóźniej na ośm dni przed zniesieniem obwodu wyłączonego, wskazując dokładnie owe magazyny.

Artykuł XIX.

Wszystkie zapasy towarów opłacie podlegających, które na prośbę strony w czasie zniesienia obwodu wyłączonego, umieszczone zostaną w magazynie cłowym skarbowym w Starych Brodach, o ile na to pozwoli jego pojemność, mogą bez opłaty składowego leżeć tam rok, licząc od dnia zniesienia obwodu wyłączonego. Po upływie roku opłacać należy za czas dalszego zachowywania aż do zwinięcia tego magazynu, składowe powszechne.

Artykul XX.

Każdemu wolno wywieść za granicę całkiem lub po części towary, od których należytości miałyby być odwłocznie zapłacone, w którym to razie, po przepisanem udowodnieniu wywozu towarów, rzeczywiście dokonanego, nastąp uwolnienie od opłaty cla lub podatku ciężącego na wywiezionym towarze.

Artykuł XXI.

Kto towary, opłacie podlegające umieszcza w magazynach urzędowych albo prywatnych pod wspólnem zamknięciem jego i urzędowem, może za poprzedniczem uwiadomieniem czynnika skarbowego, do nadzoru przeznaczonego, oglądać je i innym pozwolić oglądać, dobierać podług gatunków a nawet z zachowaniem przepisów obowiązujących i pod kontrolą urzędową, przetwarzać i kazać przepakować celem posłania ich dalej.

Artykul XXII.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu. Wiedeń, dnia 20 grudnia 1879.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Ustawa z dnia 20 grudnia 1879,

o zaprowadzeniu podatku konsumcyjnego od wyrobu piwa, gorzałki i cukru w obwodzie wyłączonym istryjskim, tudzież w Dalmacyj i od wyrobu gorzałki i cukru w obwodzie wyłączonym brodzkim.

Za zgoda obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowie co następuje:

§. 1.

Zniesienie podatków konsumeyjnych. podatku konsumeyjnego od wyrobu piwa, gorzałki i cukru.

Zniesione zostają w Dalmacyi podatki konsumcyjne od piwa i płynów wyskokowych pedzonych, gdy beda przywiczione do miejsc podlegających podat-Zaprowadzenie kowi konsumeyjnemu (pozycya 3, 4 i 6 Taryfy podatku konsumeyjnego dla Dalmacyi Dz. u. p. 1875, Nr. 84), w wyłączonym dotąd obwodzie istryjskim, podatek konsumcyjny od cząstkowej sprzedaży piwa i napojów wyskokowych pędzonych, tudzież w wyłączonym dotad obwodzie brodzkim, podatek konsumcyjny od czastkowej sprzedaży płynów wyskokowych pedzonych (Dz. u. p. 1875, Nr. 84, lit. 1, lit. A 2 i lit. B II).

> Natomiast zaprowadzają się w Dalmacyi, tudzież w wyłączonych dotąd obwodach istryjskim i brodzkim, podatki konsumcyjne od wyrobu płynów wyskokowych pedzonych i od cukru istot krajowych, jakoteż w Dalmacyi i w wyłączonym dotad obwodzie istryjskim, podatek konsumeyjny od wyrobu piwa.

Co się tyczy wymiaru, poboru, kredytowania, zwrotu i kontroli nad temi podatkami konsumcyjnemi, stosowane być maja przepisy obowiązujące w innych cześciach państwa.

§. 2.

Wyrob gorzałki wolny od podatku.

Pod warunkami w innych częściach państwa obowiązującemi, pozwala się wyrabiać w Dalmacyi i okregu istryjskim, dotad wylączonym, gorzałke bez opłaty podatku, a ilość roczną gorzałki, na którą uwolnienie od podatku każdemu ubiegającemu się udzielone być może, ustanawia się dla Dalmacyi na 112 litrów gorzałki, zawierających najwięcej 55 stopni alkoholu a dla wyłączonego dotad okręgu istryjskiego w wymiarze zaprowadzonym w innych częściach Istryi.

Kary za przekroczenia podatkowe.

Do wykroczeń przeciw przepisom o rzeczonych podatkach (§. 1), stosowane być ma w wyłączonych dotąd okregach istryjskim i brodzkim, ustawa karna o przekroczeniach skarbowych i przepisy dodatkowe.

W Dalmacyi zaś, gdzie nie zaprowadza się tej ustawy karnej, wykroczenia przeciw przerzeczonym przepisom karane być mają stosownie do prawideł postępowania karnego, któremu obecnie podlegają w Dalmacyi wykroczenia podatkowe.

Przepisy, tyczące się rodzaju i wymiaru kar, tudzież odpowiedzialności za nie i przedawnienia się pomienionych przekroczeń, wydane beda dla Dalmacyi drogą rozporządzenia, zgodnie z przepisami obowiązującemi pod temi względar w innych częściach państwa.

§. 4.

Ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej od tego dnia, w którym Dalmacya i rzeczone obwody wyłączone, zostaną wcielone do powszechnego

Od kiedy zacznie obowiązywać.

okręgu cłowego austryacko-węgierskiego.

Tylko przepisy tyczace się zwrotu opłat od wywożonych płynów wyskokowych pędzonych i od cukru nabędą mocy obowiązującej w Dalmacyi i wyłączonym dotąd obwodzie istryjskim co do tych posyłek, które odchodzą do miejsc nie leżących w dotychczasowym powszechnym okręgu cłowym, dopiero od tego dnia, w którym zniesiona zostanie granica cłowa, oddzielająca Dalmacya i wyłączony dotąd obwód istryjski.

§. 5.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu. Wiedeń, dnia 20 grudnia 1879. Formula wykonawcza.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Chertek r. w.

140.

Ustawa z dnia 20 gruduia 1879,

pozwalająca na przyłączenie do powszechnego okręgu cłowego austryacko-węgierskiego wyłączonych obwodów Martinczycy, Bakru, Kralewicy, Seniu i Bagu, należących do krajów korony węgierskiej.

Za zgoda obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Pozwala się na zasadzie artykułu IV Przymierza cłowego i handlowego z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 62), aby obwody wyłączone Martinczycy, Bakru, Kralewicy, Seniu i Bagu, należące do krajów korony węgierskiej przyłączone zostały od dnia 1 stycznia 1880 do powszechnego okręgu cłowego austryacko-węgierskiego z zachowaniem postanowień artykułów I, II, IV, V i XI Przymierza cłowego i handlowego z dnia 27 czerwca 1878.

Artykuł II.

Upoważnia się Rząd, ażeby przyzwolił na środki, które Rząd krajów korony węgierskiej uzna za potrzebne do wykonania tego postanowienia.

Wiedeń, dnia 20 grudnia 1879.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Korb r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LIII. — Wydana i rozesłana dnia 23 grudnia 1879.

141.

Oświadczenie Rządu austryacko-węgierskiego i francuskiego z dnia 20 listopada 1879.

tyczące się przedłużenia konwencyi handlowej tymczasowej z dnia 20 stycznia 1879 (Dz. u. p. Nr. 25).

Déclaration.

Le gouvernement de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc. et Roi Apostolique de Hongrie et le gouvernement de la République Française, considérant que la Convention provisoire de commerce conclue, à Vienne, le 20ème janvier 1879, doit cesser d'être en vigueur à dater du 1º janvier 1880, et reconnaissant l'utilité de proroger les effets de cet acte international en attendant que de nouveaux arrangements puissent être négociés, sont convenus des dispositions suivantes:

La Convention provisoire de commerce conclue le 20ème janvier 1879 entre l'Autriche-Hongrie et la France et suivie d'une Declaration signée le même jour. continuera d'être en vigueur, à partir du 1er janvier 1880, jusqu'à une époque qui sera ultérieurement déterminée, les deux Hautes Parties contractantes se réservant la faculté de la dénoncer six mois à l'avance.

Oświadczenie.

Rzad Najjaśniejszego Cesarza austryackiego, Króla ezeskiego itd. i Króla apostolskiego wegierskiego, jakoteż Rząd rzeczypospolitej francuskiej, zważywszy, że tymezasowa konwencya handlowa, zawarta w Wiedniu dnia 20 stycznia 1879, utracić ma moc swoje z dniem 1 stycznia 1880 i uznawszy, że przedłużenie skuteczności tego aktu miedzynarodowego, dopóki nowe układy nie zostana zawarte, byłoby pożądane, zgodziły się na następujące postanowiema:

Konwencya handlowa tymezasowa, zawarta dnia 20 stycznia 1879 pomiędzy monarchya austryacko-węgierską a Francya, do której dolaczona została deklaracya, tegoż samego dnia podpisana, zatrzyma moe obowiązującą, począwszy od dnia 1 stycznia 1880 aż do czasu, który oznaczony będzie później, gdyż Wysokie Strony umawiające się, zastrzegaja sobie prawo szesciomiesiecznego wypowiedzenia.

Il est entendu qu'en vertu de l'article premier de cette Convention, les sujets kulu I owej konwencyi, względem podde l'une de deux Puissances contractantes danych jednej z umawiajacych sie Stron, qui s'établissent sur le territoire de l'autre ou qui y résident temporairement sont admis, pour tout ce qui concerne l'exercice du commerce ou des industries et le payement des taxes qui s'y rapportent, au bénéfice du traitement de la Nation la plus favorisée. Le même traitement est réciproquement garanti aux sujets des deux Puissances contractantes pour la protection de leur marques et dessins de fabrique.

En foi de quoi, les Soussignés, agissant au nom de leurs gouvernements respectifs, ont dressé la présente Déclaration et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait, à Paris, le 20 de novembre 1879.

(L. S.) Beust m. p.

(L. S.) Waddington m. p.

Zgodzono sie, że stosownie do artyktórzy osiędą w krajach drugiej Strony lub tam ezasowo bawić beda, postepować się będzie we wszystkiem, co się tyczy wykonywania handlu lub przemyslu, jakoteż opłaty odnośnych podatków tak samo, jak względem obywateli narodu, któremu sie najbardziej sprzyja. Toż samo zapewnia się obywatelom obu mocarstw umawiających się we względzie opieki nad ich znakami fabrycznemi i modelami.

W dowód czego podpisani ulożyli w imieniu swoich Rzadów deklaracya niniejsza i wycisneli na niej swoje pieezecie.

Działo się w Paryżu, dnia 20 listopada 1879.

(L. S.) Beust r. w.

(L. S.) Waddington r. w.

Oświadczenie powyższe po zatwierdzeniu go przez obie Izby Rady państwa ogłasza sie niniejszem z ta uwaga, że przez to nie narusza sie oswiadczenia z dnia 5 stycznia 1879 (Dz. u. p. Nr. 24), tyczącego się przedłużenia Traktatu z dnia 11 grudnia 1866, majacego na względzie żegluge, konsulaty, spadki i własność literacką.

Wiedeń, dnia 20 grudnia 1879.

Taafle r. w.

Korb r. w.

Chertek r. w.

142.

Ustawa z dnia 20 grudnia 1879,

upoważniająca Rząd, ażeby Traktat handlowy z Niemcami z d. 16 grudnia 1878 przedłużył najdalej aż do 30 czerwca 1880 a według okoliczności, aby drogą rozporządzenia urządził tymczasowo stosunki obrotowe z tem państwem.

Za zgoda obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, ażeby Traktat handlowy między monarchya austryacko-węgierską a Niemcami, dnia 16 grudnia 1878 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1879)

zawarty a dnia 31 grudnia 1879 upływający, przedłużył w całości lub eześciowo aż do zawarcia nowego Traktatu handlowego, jednak najdalej aż do 30 czerwca 1880.

Gdyby i o ileby przedłużenie takie nie nastąpiło, mocen bedzie Rząd, zatrzymać drogą rozporządzenia aż do powyższego terminu, szczególne postanowienia Traktatu handlowego z dnia 16 grudnia 1878, gdyby zaś zachodziła pilna potrzeba innego urządzenia stosunków obrotowych z tem państwem, zarządzić ma tymczasowo odpowiednie środki.

§. 2.

Wykonanie ninicjszej ustawy, nabywającej mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, polecam całemu Mojemu ministerstwu

Wiedeń, dnia 20 grudnia 1879.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Stremayr r. w.

Horst r. w.

Ziemiałkowski r. w.

Falkenbayn r. w.

Morb r. w.

Prazák r. w.

Chertek r. w.

143.

Ustawa z duia 17 grudnia 1879,

o przedłużeniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 3 marca 1868 dozwalającej zaokrąglania gruntów bez opłaty należytości i stępli.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowię co następuje:

§. 1.

Przedłuża się moc obowiązującą ustawy z dnia 3 marca 1868 (Dz. u. p. Nr. 17), dozwalającej zaokrąglania gruntów bez opłaty należytości i stępli aż do końca 1885 roku.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi skarbu. Wieden, dnia 17 grudnia 1879.

Franciszek Józef r. w.

Taafle r. w.

Ustawa z dnia 20 grudnia 1879,

o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież pokryciu wydatków rządowych w czasie od dnia l stycznia aż do końca marca 1880.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do pobierania w czasie od dnia 1 stycznia aż do ostatniego marca 1880 istniejących podatków stałych i niestałych, tudzież opłat i dodatków według ustaw o opodatkowaniu obecnie obowiązujących a mianowicie dodatków do podatków stałych w wysokości, ustawą skarbową z dnia 22 maja 1879 (Dz. u. p. Nr. 68) oznaczonej.

§. 2.

Wydatki administracyjne w czasie od dnia 1 stycznia aż do ostatniego marca 1880 pokrywane będą w miarę potrzeby na rachunek dotacyj, które ustawą skarbową na rok 1880 w odpowiednich rozdziałach i tytułach mają być ustanowione.

§. 3.

Oprócz tego upoważnia się Rząd, aby na pokrycie kapitalów ogólnego długu państwa, których spłata przypada w roku 1880, wypuścił w obieg, w wykonaniu §. 2 ustawy z dnia 24 grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 3 z r. 1868), obligacye jednorakiego niezwrotnego długu państwa, ustawą z dnia 20 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 66) utworzonego, a to za taką sumę, aby sprzedaż ich przyniosła fundusze potrzebne do spłacenia owych kapitalów.

Na rachunek tego umorzenia kapitalów wygotowane bedą niezwłocznie obligacye długu, przynoszącego odsetki w biletach, za sumę 15.000.000 zł. i wydane

Ministrowi skarbu.

§. 4.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi skarbu. Wiedeń, dnia 20 grudnia 1879.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Stremayr r. w.

Horst r. w.

Ziemiałkowski r. w.

Falkenhayn r. w.

Rorb r. w.

Pražák r. w.

Ustawa z dnia 20 grudnia 1879,

o przedłużeniu aż do końca 1889 roku mocy obowiązującej przepisów zawartych w SS. 11 i 13 ustawy o sile zbrojnej z dnia 5 grudnia 1868 (Dz. u. p. Nr. 151), tyczących się wojsk lądowych i marynarki wojennej, na stopie wojennej, tudzież kontyngensów rekruckich dla obu połów monarchyi.

Za zgoda obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowie co następuje:

§. 1.

Przedłuża się aż do końca roku 1889 moc obowiązującą §. 11 ustawy o sile zbrojnej z dnia 5 grudnia 1868, ustanawiającego stope wojenną wojsk stałych i marynarki wojennej na 800.000 ludzi.

Wniosek mający na celu ustanowienie stopy wojennej na przyszłość, przedstawić należy do konstytucyjnego załatwienia przed końcem 1888 roku.

§. 2.

Kontyngens rekrutów, stosownie do Sfu 13go tejże ustawy, rozkładany pomiędzy królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane z jednej a kraje korony węgierskiej z drugiej strony, zachowuje się aż do końca 1889 roku, z pozostawieniem ograniczenia tamże ustanowionego.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi obrony krajowej, który w tej mierze porozumieć się ma z wspólnym Ministrem wojny.

Wiedeń, dnia 20 grudnia 1879.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Horst r. w.

146.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 3 grudnia 1879,

tyczące się zmiau w austryackim cenniku lekarstw.

Od 1 stycznia 1880 zaprowadzają się aż do dalszego rozporządzenia następujące zmiany w cenniku lekarstw z dnia 10 grudnia 1878 (Dz. u. p. Nr. 140):

99

I. W cenniku lekarstw farmakopei.

					*				
	llość	Cena	Ilość	Cena		Ilość	Cena	llość	Cena
	gramy	e.	gramy	e.	Comment water)	gramy	e.	gramy	e.
Acidum carbolic. " salicylicum Aloë lucida Ammoniacum " subt. pulv. Amygdalae amar. † Apomorphin hydrochl. Arnicae flor seiss. † Atropinum sulfuric. Caragaheen seiss. Cardamomi sem. Castoreum canadens " subt. pulv. Cera flava ('hamomill. vulg. flor. " gross. pulv. Chinae cortex ruber. " " gross. pulv. Chininum " bisulfuric. " subt. pulv. Chininum " bisulfuric. " subt. pulv. Chininum " pulv. Coffeinum Coffeinum Coffeinum Coocynthid. fruct. seiss. Coriandri semin. Crocus gallicus " pulv. Extract. chinae fusc. † colocynthid. " filicis maris † " opii aquos.	gramy 10·0 1·0 50·0 10·0 10·0 10·0 10·0 10·0 10·0 10·0 1·0 10·0 1·0	4 3 12 10 4 13 5 9 2 13 35 2 4 19 15 22 21 29 132 36 9 5 7 7 25 4 17 25 18 18 18 18 18 18 18 18 18 18 18 18 18	50·0		Ipecacuanhae rad, gross, pulv. " subt, pulv. Kalium bromatum " pulv. " chloric. " jodatum. Liquiritiae rad, sciss Macis Malvae flores Malvae flores Manna calabrina canell. Mastiche † Morphinum Natrium salicylic. Nux moschata Oleum bergamottae " cadinum " citri " hyosciam, fol, coct. " jecoris aselli " macidis " olivarum " rosarum † Opium subt, pulv. Papaveris rhoead flor. Punicae granat, rad, cort, rud, tus. Ratanhae rad. Rhei radix. " sciss. " subt, pulv. Rosae damase, flor. Sabadillae fructus	gramy 1·0 10·0 50·0 50·0 1·0 50·0 1·0 50·0 1·0 50·0 1·0 50·0 1·0 50·0 1·0 50·0 10·0 50·0 10·0 50·0 10·0 50·0 10·0 50·0 10·0 50·0 10·0 50·0 10·0 50·0 10·0 50·0 10·0 50·0 10·0 50·0 10·0 50·0 10·0 50·0 10·0 50·0 10·0	2 3 9 10 4 41 6 3 12 8 13 3 3 6 4 9 3 17 6 6 6 15 137 8 16 29 9 14 17 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19		38 171 76 27
† " opii aquos. " punic. granat. " ratanhae " rhei Filic. mar. rhyz. seiss. Galbanum Guarana pulv. † Hydrargyr. bijodat. rubr. Ichthyocolla	1·0 5·0 50·0 1·0 10·0	24 23 29 31 6 23 5 5			Sabadillae fructus Salep subt. pulv. Sapo kalinus Senegae radix Syrupus althaeae , diacodii Tinctura castorei canad. † opii simpl. ratanhae	10·0 50·0 10·0 2 5·0 10·0	11 12 6 42 3 3 62 7 4	250·0 50·0 7 50·0	25 10 10 62 18

II. W cenniku lekarstw dla zwierząt.

5	Ilość gramy	Cena	Ilośé gramy	Cena c.		Ilość gramy	Cena e.	Ilość gramy	Cena c.
Acidum carbolicum " salicylicum Aloë lucida gross pulv. † Atropinum sulfuric. Cera flava Chamomill. vulg. flor. gross. pulv. Chininum hydrochloric. Colocynthid. fruct. sciss. Extractum punic. granat.		18 2 10 14 2 15 13 6 76 18	500·0 500·0 500·0	98 136 143 121 52	Kalium jodatum Liquiritiae rad, sciss. † Morphinum hydrochlor. Oleum cadinum jecoris aselli olivarum (II ^{da}) † Opium subt. pulv. Sapo kalinus. Terebinthina commuu. † Tinctura opii simpl.	0.05 50.0 5.0 5.0 50.0	5 2 7 5	500·0 500·0	48 63 47 76 4 25

Inne przepisy rozporządzenia z dnia 10 grudnia 1878 (Dz. u. p. Nr. 140) zachowują się niezmienione.

Taaffe r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

Część LIV. — Wydana i rozesłana dnia 31 grudnia 1879.

147.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 14 grudnia 1879.

tyczące się zwinięcia c. k. komory pomocniczej II klasy w Elisenthal w Czechach.

Z dniem 31 grudnia 1879 zwija się c. k. komorę pomocnicza II klasy w Elisenthal. Na jej miejsce przeznacza się do ekspedyowania obrotu drogowego elu podlegającego c. k. komorę pomocniczą I klasy w dworcu kolei w Eisenstein, a do ekspedyowania obrotu drogowego, wolnego od cla, przykomorek ustanowiony do tego celu w Elisenthal.

Chertek r. w.

148.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 20 grudnia 1879.

tyczące się poddania kontroli pewnych artykułów handlu w okręgu pogranicznym dalmackim.

W porozumieniu z kr. wegierskiemi ministerstwami skarbu i handlu poddaje się w okręgu pogranicznym dalmackim następujące przedmioty kontroli obowiązkowej w myśl S. 337 u. el., a to:

a) kakao ziarna i łuski (p. t. 1),

b) kawa surowa i palona (p. t. a i b),

c) korzenie wszelkiego rodzaju (p. t. 3 a, b, c),

d) herbata (p. t. 5),

e) maka cukrowa, (cukier surowy) cukier rafinowany i syrup cukrowy (p. t. 6 a, b, c).

f) wino pochodzące z zagranicy (p. t. 21, a, b),

g) towary jedwabne, przednie i pospolite (p. t. 39, a, b),

h) sól kuchenna (p. t. 62).

Kontroli zaprowadzonej w okręgu pogranicznym podlegają bez względu na ilość wszelkie towary kontrolować się mające, które będą sprowadzane lub wy-

sylane w celach przemysłowych.

Oprócz przypadków, w których towary kontroli podlegające są sprowadzane lub wysyłane w celach przemysłowych, uwalniają się od kontroli przepisanej dla okręgu pogranicznego ilości następujące:

a) kakao, ziarna i łuski pięć kilogramów,
 b) kawa surowa, palona pięć kilogramów,

c) korzenie wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem wanili trzy kilogramy,

d) wanilia ćwierć kilograma, e) herbata dwa kilogramy,

f) maka cukrowa, (cukier surowy), cukier rafinowany i syrup cukrowy piętnaście kilogramów,

g) wino, pochodzące z zagranicy hektoliter albo sto kilogramów,

h) towary jedwabne, a to przednie dwa kilogramy, pospolite trzy kilogramy,

i) sól kuchenna dwadzieścia kilogramów.

Rozporzadzenie nimejsze nabywa mocy od dnia 1 stycznia 1880.

Morb r. w.

Chertek r. w.

149.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z d. 21 grudnia 1879,

tyczące się przeniesienia koncesyi kolei żelaznej bernensko-rossyckiej na uprzywilejowaną austryacką spółkę kolei państwa.

Stésownie do Najwyższego postanowienia z dnia 14 grudnia 1879, pozwala się na przeniesienie praw i przywilejów, stanowiących przedmiot przywileju nadanego kolei żelaznej bernensko-rossyckiej dokumentem z dnia 15 stycznia 1854 i jego dodatków, a mianowicie Najwyższych postanowień z dnia 15 maja 1855, 12 października 1857 i 20 grudnia 1861, tudzież umowy z dnia 1 grudnia 1866 (Dz. u. p. Nr. 8 z r. 1867) między c. k. ministerstwem skarbu i handlu z jednej a uprzywilejowaną spółką kolei bernensko-rossyckiej z drugiej strony na uprzywilejowaną austryacką spółke kolei państwa z taką zmianą, że nie naruszając taryf maksymalnych węgla kamiennego, ustanowionych umową z dnia 1 grudnia 1866 dla kolei bernensko-rossyckiej i nadal zatrzymać się mających, przepisy taryfowe dokumentu koncesyi z dnia 1 grudnia 1866 (Dz. u. p. Nr. 6 z r. 1867) dla sieci uzupełniającej spółki austryackiej kolei państwa, stósowane być mają odpowiednio na kolci bernensko-rossyckiej.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 27 grudnia 1879,

tyczące się wykonania niektórych przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 136) o wcieleniu Bośnii i Hercegowiny do powszechnego austryacko-węgierskiego okręgu cłowego

W wykonaniu przepisow ustawy z dnia 20 grudnia 1879 o wcieleniu Bośnii i Hercegowiny do powszechnego austryacko-wegierskiego okregu cłowego, sta-

nowi się w porozumieniu z królewsko-węgierskim rządem, co następuje:

I. Za zwykle płody krajowe Bośnii i Hercegowiny, które, jeżeli ich pochodzenie udowodnione bedzie przepisanemi certyfikatami, mogą być stósownie dc §. 15, ustęp a), b) i c) lądem i morzem przywożone bez opłaty cła do powszechnego austryacko-węgierskiego okregu cłowego, uważane być mają, pominawszy inne przedmiety już i tak od cła uwolnione:

* ogrodowiny przyrządzone (p. t. 9 c 1);

* owoce przyrządzone [mianowicie śliwki] (p. t. 9 c 2);

* orzechy włoskie i laskowe, suche lub wyłuszczone (p. t. 9 c 2);

* bydło rzeźne i pociągowe (dział t. 11);
* mieso świeże i przyrządzone (p. t. 15 a);
wosk (p. t. 15 c);
ser owczy i kozi (p. t. 15 d);

słonina (p. t. 16 a);

śliwowica (p. t. 20 a);

wino bośniackie i hercegowińskie w beczkach i worach (p. t. 21 a); koce, sukno samodziałowe, sukno dla majtków, sukno niewyfolowane (p. t. 38 a);

kobierce pod nogi (p. t. 38 a i b);

sznury z jedwabiu i złota ze Sarajewa (p. t. 39 a i b i 61 a);

* skórki owcze i kozie w połowie wykończone (p. t. 46 a, uwaga 1);

* futra (p. t. 47 a);

towary kuśnierskie surowe (p. t. 47 b);

* żelazo i towary żelazne z Tojnicy, Kreszewa, Wareszu, Starego Wajdacza, Canina (dział tar. 52 i 53); towary kotlarskie (p. t. 55 b i c).

Gdy przerzeczone towary przywożone będa morzem przez porty dalmackie do powszechnego okręgu cłowego, potrzeba do ich ekspedyowania bez opłaty cła, oprócz posiadania należytych świadectw pochodzenia, gdy się je ładuje na okręt w porcie dalmackim, zachować także przepisy o postępowaniu z cedułami przewodnemi (postępowanie przewozne).

Gdy się przywozi przez linią cłową krajową bośniacką ku powszechnemu austryacko-węgierskiemu okręgowi cłowemu, dostateczne jest okazanie świadectw

pochodzenia.

Gdy się przywozi przedmioty oznaczone * przez linią cłowa krajową bośniacką ku powszechnemu okręgowi cłowemu, o ile przepis pod III jest zastosowany, świadectwa pochodzenia nie są potrzebne.

Swiadectwa pochodzenia wydane być powinny przez władze powiatową miejsca wysłania, albo też przez komisarza lub inspektora cłowego i skarbowego.

w którego okręgu leży to miejsce, podawać powinny z wszelką dokładnością ilość i rodzaj towaru. tudzież sposób i znaki opakowania, jeżeli są, z wyraźnem wymienieniem, z których okręgów Bośnii lub Hercegowiny towar pochodzi.

Komora, przez która następuje przywóz do powszechnego okręgu cłowego austryacko-węgierskiego, ekspedyować ma bez opłaty cła tylko wtedy, gdy jakość towaru nie daje powodu do uzasadnionych watpliwości co do prawdziwości deklaracyj pochodzenia i tożsamości towaru okazywanego z tym, do którego odno-

szą się papiery przewodne.

Odnośne posyłki zapisywać ma komora, przez którą następuje przywóz do powszechnego austryacko-węgierskiego okręgu cłowego, w osobnym regestrze na przywóz z Bośnii i Hercegowiny uwolniony od cła na zasadzie świadectw pochodzenia, który to regestr z końcem każdego miesiąca z dołączeniem świadectw pochodzenia, przedstawić należy przepisaną drogą służbową przełożonej dyrekcyi skarbu celem przesłania go rządowi krajowemu bośniackiemu w Sarajewie.

II. Oprócz gatunków i ilości towarów w taryfie cłowej w ustawie wprowadczej i w przepisie wykonawczym jako wolne od cła wymienionych komory na linii cłowej krajowej tymczasowo pozostawionej wpuszczać mogą bez opłaty cla w obrocie pogranicznym na potrzebę domową, stosownie do §. 15, lit. b)

ustawy z dnia 20 grudnia 1879 bez świadectw pochodzenia:

kawe aż do ¼ kilo; inne towary kolonialne i owoce południowe aż do 1 kilo; kasztany aż do 10 kilo; ryż aż do 2 kilo; śledzie, sztokfisze, sardele aż do 1 kilo; mieso świeże lub przyrządzone aż do 4 kilo; masło aż do 2 kilo; masło aż do 2 kilo; tłuszcz wieprzowy i gesi, słonina aż do 1 kilo; oleje, tłuszcze aż do 2 kilo; piwo i miód aż do 1 kilo; ocet aż do 1 kilo; wino i moszcz aż do 1 kilo; wino i moszcz aż do 1 kilo; świece i mydła poz. tar. 22 b do e aż do ¼ kilo; świece i mydła poz. tar. 65 b, c i e 1 aż do 1 kilo.

Wszelkie inne towary, od których przypadające elo wynosiłoby za ileść

naraz wprowadzona nie więcej nad 5 centów.

Nadto dozwala się uwolnienia od ceł wchodowych, jakoteż wolnego obrotu po za obrębem dróg cłowych dla bydła roboczego, narzędzi rolniczych, tudzież sprzętów, które włościanie bośniaccy mieszkający nie dalej jak o 7½ kilometra od tymczasowej linii cłowej krajowej bośniackiej ku powszechnemu ol regowi clowemu wprowadzają przez linię cłową, udając się na robotę polną.

III. W wykonaniu przepisu sub c §. 15 ustawy z dnia 20 grudnia 1879 wszystkie te towary cłu podlegające, nawet gdy bez świadectw pochodzenia i w większych ilościach niż ustanowione pod II, wchodzą przez tymczasową linią bośniacką do powszechnego okręgu cłowego, mają być od cła uwolnione, gdy

kwota ela podług jedności cłowej nie wynosi więcej nad 3 zl.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 27 grudnia 1879,

tyczące się wykonania niektórych przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 137) o wcieleniu Istryi i Dalmacyi do powszechnego austryacko-węgierskiego okręgu cłowego.

W wykonaniu przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1879 o wcieleniu Istryi i Dalmacyi do powszechnego austryacko-węgierskiego okręgu cłowego, stanowi

się w porozumieniu z rzadem królewsko-węgierskim.

I. Za zwykłe płody krajowe Istryi i Dalmacyi, które, jeżeli ich pochodzenie udowodnione będzie przepisanemi certyfikatami, mogą być stósownie do §. 3. ustęp 3, lit. a lądem i morzem przywożone bez opłaty cła do powszechnego austryacko-węgierskiego okręgu cłowego, uważane być mają, pominawszy inne przedmioty, już i tak od cła uwolnione:

1. z Istryi i z Dalmacyi:

kasztany (p. t. 4 a);

oliwki świeże lub solone (p. t. 4 a);

* orzechy włoskie i laskowe, suche lub wyłuszczone (p. t. 9 c 2);

* owoce przyrządzone (p. t. 9 c 2);

ryby, szczegółowo nie wymienione, solone, wędzone lub suszone (p. t. 10 c);

ikra suszona (p. t. 10 d);

mięczaki lub skorupiaki morskie (p. t. 10 d);

bydło rzeźne i pociągowe (dział t. 11);

mieso świeże, wedzone lub marynowane (p. t. 15 a);

wosk (p. t. 15 c);

ser kozi i owczy [mianowicie z Cherso, Albony itd. w Istryi i z Pago,

Arbe, Selve itd. w Dalmacyi] (p. t. 15 d);

oliwa w beczkach (p. t. 17 b);

ocet (p. t. 19 a i b);

wino w beczkach i flaszkach i zacier winny (p. t. 21 a i b);

schiawnia [grube dery z wełny nawapnionej] (p. t. 38 a);

mydło ordynarne z Pirano w Istryi i z Spljetu w Dalmacyi (p. t. 65 c 1):

2. tylko z Istryi:

* towary kamienne, szczegółowo nie wymienione, pospolite (p. t. 50 b 1) sól gorzka (siarkan magnezyowy) z Pirano (p. t. 63 g);

* alun (p. t. 63 e 1);

3. tylko z Dalmacyi:

chleb świętojański [Carobe] (p. t. 4 a); figi, suszone (p. t. 4 b); jabłka granatowe (p. t. 4 b); cytryny, limonie, pomarańcze (p. t. 4 c);

migdaly (p. t. 4d); * proszek przeciw owadom (p. t. 9 c 3); ryby marynowane z Trappano (p. t. 10 d); gabki łaziebne (p. t. 15 c); gorzałka [mianowicie z wytłoczeń winnych i z lagru winnego] (p. t. 20 a); likwory, mianowicie rosoglio i maraschino z Zadaru (p. t. 20 b); z towarów jadalnych, przednich: ryby w puszkach blaszanych przyrządzone z Lissy i Gelsy (p. t. 22 f); ser pigwowy z Raguza-Cotognata (p. t. 20 f); olejek rozmarynowy (p. t. 26 a 2) i esencya rozmarynowa (p. t. 64 d) z Lessiny; flaszki szklanne na likwory, z plecionką słomiana lub bez niej z Zadaru (p. t. 49 b 1); korale (p. t. 50 c); skrobia, biała z Zadaru (p. t. 64 c 2); świece woskowe z Zadaru, Spljetu i Dubrownika (p. t. 65 a); świece łojowe z Spljetu (p. t. 65.c).

Gdy towary wymienione pod 1, 2 i 3 przywożone będą morzem z Istryi do powszechnego okregu cłowego (razem z Dalmacya) lub z Dalmacyi do powszechnego okregu cłowego (razem z Istrya), potrzeba do ich ekspedyowania bez opłaty cła. oprócz posiadania należytych świadectw pochodzenia, zachować także przepisy o postępowaniu z cedulami przewodniemi (postępowanie przewoźne).

Gdy się przywozi przez linia cłowa krajowa istryjska lub dalmacka, dosta-

teczne jest okazanie świadectw pochodzenia.

Gdy się przywozi przedmioty oznaczone * przez linią cłową krajową istryjską lub dalmacką, świadectwa pochodzenia stósownie do przepisów III nie są

potrzebne.

Świadectwa pochodzenia wydane być powinny przez władze miejscową miejsca wysłania, podawać powinny z wszelką dokładnością ilość i rodzaj towaru, sposób i znaki opakowania, jeżeli są, z wyraźnem wymienieniem gminy, powiatu

i kraju, z którego towar pochodzi.

Komora, przez którą następuje przywóz do powszechnego okregu cłowego austryacko-węgierskiego, ekspedyować ma bez opłaty cła tylko wtedy, gdy jakość towaru nie daje powodu do uzasadnionych wątpliwości co do prawdziwości deklaracyi pochodzenia i tożsamości towarów okazywanych z temi, do których od-

noszą sie papiery przewodne.

Odnośne posyłki zapisywać ma komora wchodowa w dwóch osobnych regestrach na przywóz z Istryi z jednej strony i z Dalmacyi z drugiej strony uwolniony od cła na zasadzie świadectw pochodzenia, które to regestra z końcem każdego miesiąca z dołączeniem świadectw pochodzenia przedstawić należy przepisaną drogą służbową dyrekcyi skarbowej w Tryeście a wzglednie dyrekcyi skarbowej krajowej w Zadarze.

Obiedwie rzeczone władze skarbowe sprawdzić mają dokładnie te regestry. tudzież szczegóły świadectw pochodzenia, wytoczyć w przypadkach podejrzanych śledztwo skarbowo-karne i co kwartal zdać sprawę c. k. ministerstwu skarbu co do rozmiarów tego obrotu z dołączeniem szczególnych uwag w tej mierze.

II. Oprócz gatunków i ilości towarów, w taryfie cłowej ogólnej, w ustawie wprowadczej i w przepisie wykonawczym jako wolne od cła wymienionych, komory na linii cłowej istryjskiej i dalmackiej tymczasowo pozostawionej, wpu-

szczać moga w obrocie pogranicznym bez opłaty cla na potrzebe domowa, stósownie do §. 3 ustęp lit. b ustawy z dnia 20 grudnia 1879 bez świadectw pochodzenia.

kawę aż do ¼ kilo;
inne towary kolonialne i owoce południowe aż do 1 kilo;
kasztany aż do 10 kilo;
ryż aż do 2 kilo;
śledzie, sztokfisze, sardele aż do 1 kilo;
mieso, świeże lub przyrzadzone aż do 4 kilo;
ser aż do 2 kilo;
masło aż do 2 kilo;
tłuszcz wieprzowy i gesi, słonina aż do 1 kilo;
oleje, tłuszcze aż do 2 kilo;
piwo i miód aż do 1 kilo;
ocet aż do 1 kilo;
wino i moszcz aż do 1 kilo;
towary jadalne poz. tar. 22 b do e aż do ½ kilo;
świece i mydła poz. tar. 65 b, c i e 1 aż do 1 kilo;

Wszelkie inne towary, od których przypadające cło wynosiłoby za ilość na

raz wprowadzona nie wiecej nad 5 centów.

Nadto dozwala się uwolnienia od cel wchodowych, jakoteż wolnego obrotu po za obrębem dróg cłowych dla bydła roboczego, narzędzi rolniczych, tudzież sprzętów, które włościanie mieszkający nie dalej jak o 7½ kilometra od linii cłowej krajowej istryjskiej lub dalmackiej, wprowadzają przez linię cłową, uda-

jac sie na robote polna.

III. W wykonaniu przepisów sub c, ustępu 3 §. 3, ustawy z dnia 20 grudnia 1879, wszystkie te towary elu podlegające, nawet gdy bez świadcetw pochodzenia i w większych ilościach niż ustanowione pod II wchodzą przez tymczasową linią cłowa krajową istryjską lub dalmacką do powszechnego okręgu cłowego, mają być od cła uwolnione, gdy kwota cła od stu kilo wynosi nie więccj nad 1 zł. 50 centów, jednak z wyjątkiem ryżu i olejów mineralnych.

Korb r. w.

Chertek r. w.

152.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 29 grudnia 1879,

którem kawę w okręgu pogranicznym nad tymczasową linią cłową istryjską poddaje się kontroli.

W porozumieniu z król. węgierskiemi ministerstwami skarbu i handlu, stanowi się, że w okręgu pogranicznym nad tymczasową linią cłową istryjską, kawa (poz. uar. 2 a i b) począwszy od 1 stycznia 1880, podlegać ma kontroli.

Wyjmują się od tego ilości kawy aż do 5 kilogramów włącznie, jeżeli spro-

wadzone lub przesylane są nie w celach przemysłowych.

Korb r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LV. — Wydana i rozesłana dnia 31 grudnia 1879

153.

Umowa pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a Włochami z dnia 2 października 1879.

tycząca się połączenia kolei żelaznych pod Cormonsem, Alą i Pontaflem.

(Zawarta w Wiedniu dnia 2 października 1879, przez Jego c. i k. Apostolska Mość ratyfikowana w Wiedniu dnia 27 października 1879, ratyfikacyc wymienione w Wiedniu dnia 2 grudnia 1879.)

Nos Franciscus Josephus Primus, divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galieiae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae: Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiario Nostro atque illo Majestatis Suae, Italiae Regis. ad promovendas et dilatandas relationes viarum ferrearum inter Utriusque Nostrum ditiones existentium conventio die secunda mensis octobris anni currentis Viennae inita et signata fuit, tenoris sequentis:

Pierwopis.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc., et Roi Apostolique ezeski itd. i Król apostolski wegierski i de Hongrie et Sa Majesté le Roi d'Italie, animés d'un égal désir de resserrer les liens d'amitié et de compléter les communications actuelles par les chemins de fer entre Leurs Etats, ont résolu de conclure une Couvention à cet effet, et ont nommé pour Leurs Plenipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc., et Roi Apostolique de Hongrie:

le Sieur Jean Chevalier de Chlumecky, Son Conseiller intime etc. etc.;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

le Sieur Charles Félix Nicolis Comte de Robilant, Lieutenant-Général, Son Ambassadeur près Sa Majesté l'Empereur d'Autriche etc. et Roi de Hongrie, etc. etc.,

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due sont convenus des articles suivants:

Article 1.

Le Gouvernement de Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique et le Gouvernement de Sa Majesté le Roi d'Italie sont tombés d'accord d'établir une voie ferrée reliant Tarvis à Udine par Pontafel et Pontebba.

La tronçon de cette voie qui se trouve pur le territoire autrichien est sur le soint d'être achevé.

Le tronçon qui est situé sur le territoire italien vient d'être livré à l'exploitation.

Les deux Hautes Parties contractantes s'obligent à hâter autant que possible les travaux de raccordement de façon à les terminer au plus tôt.

Przekład.

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król

Najjaśniejszy Król włoski, przejęci zarówno życzeniem zacieśnienia węzłów przyjaźni i uzupełnienia istniejących związków kolejowych, łączacych Ich państwa, postanowili zawrzeć w tym celu umowe i mianowali Swymi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarzaustryacki, Król czeski itd. i Król apostolski węgierski:

Pana Jana Chlumeckyego, Swego tajnego radce itd.;

Najjaśniejszy Król włoski:

Pana Karola Feliksa Mikołaja hrabiego Robilant, generala-porucznika, Swego ambasadora przy dworze Najjaśniejszego Cesarza austryackiego itd. Króla wegierskiego itd.,

którzy ukazawszy sobie nawzajem swoje pełnomocnictwa i znalaziszy je w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuly:

Artyku! 1.

Rządy Jego cesarskiej i królewskiej apostolskiej Mości i Najjaśniejszego Króla włoskiego zgodziły się wybudować kolej żelazna, łaczącą Tarvis z Udine na Pontafel i Pontebbe.

Część kolei tej położona na ziemi austryackiej, jest już na ukończeniu.

Część tej kolei leżąca na ziemi włoskiej jest już oddana na użytek publiczny.

Wysokie Strony umawiające się zobowiązują się przyspieszyć ile możności wybudowanie połączenia, aby jak najpredzej zostało ukończone.

Article 2.

En ce qui concerne les voies ferrées existantes entre Gorice et Udine par Cormons, et entre Botzen et Vérone par Ala, les Hautes Parties contractantes sont convenues d'assurer sur ces lignes, de même que sur la ligne de jonction Pontafel-Pontebba, la libre circulation du trafic international aux termes de la présente Convention. Il est bien entendu que les dispositions de la présente Convention seront, au moment de leur entrée en vigueur, substituées à celles contenues dans la Convention signée à Florence, le 23 avril 1867 *), en même temps que le Traité de commerce et de navigation entre l'Autriche et Italie, et maintenue provisoirement en vertu de déclaration signée à Vienne, le 27 décembre 1878**), à l'égard du mouvement sur les voies ferrées aboutissant à la frontière austroitalienne, ainsi qu'à l'égard des bureaux mixtes de douane et de police à établir dans les gares internationales.

Article 3.

Pour les gares de frontière existantes ou à établir, les services y relatifs et l'exploitation des sections de raccordement, les Hautes Parties contractantes sont convenues de ce qui suit:

a) Sur la ligne du Tarvis à Udine il sera établi aussi près que possible de la frontière deux gares distinctes, l'une sur le territoire autrichien à Pontafel, l'autre sur le territoire italien à Pontebba, et le service international sera effectué dans ces deux gares sur le pied d'une parfaite réciprocité.

Artykul 2.

We względzie istniejących kolci żelaznych pomiędzy Gorycyą a Udine na Cormons i pomiedzy Bozenem a Werona na Ale, Wysokie Strony umawiające się postanowiły zabezpieczyć na tychże kolejach tak samo jak na kolei laczącej z Pontafla do Pontebby wolny obrót międzynarodowy, pod warunkami w Umowie niniejszej ustanowionemi. Zgodzono się, źe postanowienia umowy niniejszej, jak tylko nabędą mocy obowiązującej, zastąpią miejsce tych, które mieszcza się w Umowie podpisanej we Florencyi dnia 23 kwietnia 1867*), jednocześnie z Traktatem handlowym i żeglarskim pomiędzy Austrya a Włochami i utrzymanej tymczasowo w mocy na zasadzie deklaracyi, podpisanej w Wiedniu dnia 27 grudnia 1878 **), tyczącej się ruchu na kolejach żelaznych. mających uście na granicy austryackowłoskiej, jakoteż zaprowadzenia komor i urzędów policyjnych mieszanych w stacyach miedzynarodowych.

Artykuł 3.

We względzie dworców kolejowych pogranicznych istniejących lub założyć się mających, służby w tychże dworcach i ruchu na zetknieciach, umówiły sie Wysokie Strony jak następuje:

a) Na kolei z Tarvis do Udine wystawione będą jak można najbliżej granicy państwa dwa oddzielne dworce, jeden na ziemi austryackiej w Pontaflu. drugi na ziemi włoskiej w Pontebbie a służba międzynarodowa w tych dwóch dworcach sprawowana byéma według zasad ścisłej wzajemności.

^{*)} Driennik ustaw panstwa 1867, Nr. 108, str. 260.

^{**)} Dziennik ustaw państwa 1879, Nr. 11, str. 108.

Néanmoins, si par suite des difficultés topographiques le Gouvernement italien venait à reconnaître qu'il serait préférable de restreindre l'étendue de la gare de Pontebba et de concentrer tout ou partie du service international dans celle de Pontafel, le Gouvernement Impérial et Royal déclare qu'il se prêtera autant que possible à cette concentration à la condition que l'administration des chemins de fer italiens supportera la moitié des frais du service commun et des intérêts à 5% des dépenses de premier établissement des parties de la gare autrichienne utilisées en commun. Dans le cas où, sur la demande de l'administration italienne, certains locaux seraient affectés à son service exclusif. la dite administration aurait à payer les frais d'entretien des dits locaux comme aussi la totalité des intérêts du capital y engagé.

- b) Pour la ligne reliant Botzen à Vérone, les stipulations en vertu desquelles l'établissement de la gare internationale comme station de relais et des bureaux mixtes de frontière a été effectué à Ala, resteront en vigueur.
- e) Pour la ligne reliant Gorice à Udine, les deux Parties contractantes sont tombées d'accord sur ce qui suit:

1° Les services d'exploitation et de frontière continueront à s'effectuer conformément aux dispositions prises par le deux administrations des chemins de fer et aux règlements actuellement en vigueur, c'est à dire que la gare frontière de Cormons continuera à fonctionner comme gare commune pour l'exploitation.

2° Le service des douanes, y compris l'affranchissement des marchandises, sera exercé séparément, savoir pour l'Autriche à Gorice et pour l'Italie à Udine.

Pomimo tego, gdyby Rząd włoski z przyczyny trudności topograficznych uznał za lepsze zmniejszyć rozmiary dworea w Pontebbie i całą służbe międzynarodową lub jej część umieścić w dworcu pontafelskim, Rząd cesarski i królewski oświadcza, że o ile to będzie możebne, pozwoli to uczynić pod warunkiem, aby Zarząd kolei żelaznych włoskich ponosił połowe kosztów służby wspólnej i aby opłacał po pięć od sta od kapitalu zakładowego części dworca austryackiego wspólnie używanych. Gdyby na żądanie zarządu włoskiego niektóre lokale miały być temuż oddane do wyłącznego użytku służbowego, rzeczony Zarząd byłby obowiazany opłacać koszta utrzymania owych lokali, jakoteż całkowita kwotę odsetków na nie wyłożonego.

- b) Co się tyczy linii łaczącej między Bozenem a Weroną, postanowienia, mocą których założony został w Ali dworzec międzynarodowy, jako stacya do zmiany ruchu i siedziba komór pogranicznych mieszanych, pozostaną nadal w mocy obowiązującej.
- c) Co się tyczy linii lączącej między Gorycyą a Udine, Strony rokujące zgodziły się jak następuje:
 - 1. Służba ruchu i pograniczna sprawowana być ma nadal podług przepisów, wydanych przez obadwa Zarządy kolejowe i podług rozporządzeń obecnie obowiązujących, mianowicie zaś w ten sposób, że dworzec pograniczny w Cormons ma być i nadal dworcem do zmiany ruchu.
 - 2. Służba cłowa pograniczna, licząc do niej ekspedycyą towarów, odbywać się ma oddzielnie, austryacka w Gorycyi a włoska w Udine.

Le Gouvernement italien pourra envoyer des agents de donane à la gare de Gorice, et le Gouvernement Impérial et Royal pourra envoyer des agents de douane à Udine, pour y fonctionner conformément aux dispositions à concerter entre les deux administrations douanières.

Article 4.

Sans porter préjudice aux dispositions de l'article 3, lit. a), qui se réfèrent aux conditions éventuelles de l'usage en commun de la gare de Pontafel, les administrations des chemins de fer sont tenues à construire et à entretemr dans les gares internationales les bâtiments nécessaires pour y établir les bureaux mixtes ou spéciaux de frontière, pour loger le personnel et caserner les employés et gardes de douane ou finance et de police.

Une Convention spéciale fixera l'étendue de cette obligation, en réglant la fourniture et l'entretien du mobilier nécessaire, le chauffage, l'éclairage et le

nettoyage des bureaux.

Les Gouvernements des deux Hautes Parties contractantes rembourseront aux administrations des chemins de fer l'excédant des dépenses qui résulterait de la fourniture des bureaux et des logis nécessaires pour le service de douane, de poste et de police à établir dans les gares internationales, proportionnellement aux bureaux et logis occupés par chacun des deux Gouvernements, à moins que les lois ou traités n'en prescrivent la fourniture gratuite.

Article 5.

Sur la ligne de Pontafel et de Pontebba à la frontière austro-italienne, il granicy austryacko-włoskiej położony ne sera d'abord posée qu'une simple voie, tout en réservant l'éventualité d'une double voie, avec la largeur de voie ordinaire et d'après des principes unifor- scia normalna i według jednakowych mes, de manière à ce que le matériel zasad, w taki sposób, aby wozy prze-

Rzad włoski mocen będzie wysyłać swoich urzędników cłowych do dworca kolei w Gorycyi a rząd c. i k. swoich urzędników cłowych do Udine dla urzędowania tam zgodnie z postanowieniami umówić się mającemi przez obadwa Zarządy cłowe.

Artykul 4.

Nie czyniąc ujmy przepisom art 3 lit. a) co do przypadku wspólnego używania dworca pontafelskiego, zarządy kolei żelaznych obowiązane są wystawić i utrzymywać w stacyach międzynarodowych budynki potrzebne do pomieszczenia mieszanych lub rozdzielnych urzędów pogranicznych i na mieszkania dla urzedników, tudzież na koszary dla straży cłowej lub skarbowej i policyjnej.

Osobna umowa określona będzie rozciagłość tego obowiązku co do dostarczenia i utrzymywania sprzętów, opalania, oświetlania i pieczy o schludność

tych lokali urzędowych.

Rządy Wysokieh Stron rokujących wynagradzać bedą zarządom kolei żelaznych nadwyżkę kosztów wynikającą z dostarczania lokali na urzędy i mieszkania dla służby cłowej, pocztowej i policyjnej w stacyach międzynarodowych w stosunku do tego, jakich lokali każdy z dwóch Rzadów zapotrzebuje, o ileby ustawy lub kontrakty nie wymagaly dostarczenia ich bezpłatnie.

Artykuł 5.

Na kolei z Pontafla i z Pontebby do być ma najprzód szlak pojedynczy, jednakże ze względem na to, że może być potrzebny szlak podwójny, z szerokoroulant puisse passer sans obstacles d'un chodzie mogly bez przeszkody z jednej struits et cités à l'article 2.

Le matériel roulant qui a été soumis à un examen par l'une des Hautes Par- z Wysokich Stron kontraktujących, wputies contractantes sera admis, sans nouvel examen, sur le territoire de l'autre selon les conditions de la Convention z warunkami osobnej umowy przewispéciale dont il est question au 2ième alinéa de l'article 7 de la présente Convention.

Article 6.

Afin d'établir l'uniformité nécessaire dans la construction de la voie mentionnée à l'article précédent, les autorités compétentes et les employés techniques devront se communiquer les plans de bâtisse et autres documents nécessaires.

L'endroit où le chemin de fer eité à l'article 1er devra passer la frontière, a déjà été fixé par les commissaires techniques délégués ad hoc, sur la base des projets élaborés par les deux administrations intéressées.

L'administration du chemin de fer autrichien se charge, d'après un arrangement à conclure spécialement dans ce but, de la construction du pont frontière sur le torrent de Pontafel, à l'exception de la culée de droite construite par l'administration du chemin de fer italien, et contre un décompte et remboursement effectif de la partie des frais incombant au Gouvernement Royal d'Italie.

Article 7.

Pour les trois jonctions, auxquelles l'article 3 se réfère, le changement du service aura lieu conformément aux dispositions contenues dans le dit article.

Par rapport à toutes ces jonctions,

chemin de ser à l'autre, ainsi que c'est kolei na druga, iak to jest na kolejach le cas pour les chemins de fer déjà con- w artykule 2 wzmiankowanych, już wybudowanych.

> Wozy wypróbowane przez jedne szczane być mają do krajów drugiej Strony bez ponownej próby zgodnie dzianej w 2gim ustepie artykulu 7go umowy niniejszej.

Artykul 6.

Dla osiągniecia potrzebnej jednostajności w budowie kolei w artykule poprzednim wzmiankowanej, Władze właściwe i urzędnicy techniczni ukazywać sobie mają nawzajem plany budowy i wszelkie inne potrzebne dokumenty.

Miejsce, w którem kolej żelazna, w artykule 1 wzmiankowana, przekraeza granice, wyznaczone już zostało przez komisarzy technicznych, do tego wydelegowanych, na podstawie projektów wypracowanych przez obadwa interesowane Zarządy kolejowe.

Zarzad kolei żelaznej austryackie bierze na siebie, stósownie do umowy zawrzeć się mającej, wybudowanie mostu granicznego na dzikim potoku pontafelskim, z wyjątkiem prawego przyczolka, wybudowanego przez zarząd kolei włoskiej i za policzeniem i wynagrodzeniem w gotówce części kosztów poniesionej przez Rząd królewskowłoski.

Artykuł 7.

Na trzech liniach laczacych, w art. 3 wzmiankowanych, zmiana ruchu następować będzie podług przepisów w tymże artykule zamknietych.

Wspólne używanie dworców pogral'usage des gares internationales ou de nicznych mieszanych lub rozdzielnych frontière et l'exploitation des sections na tych trzech liniach łączacych, jakoteż établissement, seront réglés au moyen d'une Convention spéciale à conclure sous l'approbation des deux Gouvernements entre les deux administrations de twierdzenia przez obadwa Rządy. chemins de fer.

Dans le cas où les dites administrations trouveraient des difficultés a s'entendre, les deus Hautes Parties contractantes statueront d'après les principes énoncés dans l'article 3, lit. a).

Article 8.

La pleine souveraineté, y compris les droits de justice et de police, est expressément réservée au Gouvernement du territoire sur lequel la gare internationale et la section entre cette gare et la frontière sont situées.

Article 9.

L'exercice du droit de surveillance suprême des administrations chargées de l'exploitation reste en général réservé au Gouvernement sur le territoire duquel celles-ci ont leur siége, sans préjudice toutefois du droit de souveraineté et de surveillance des Hautes Parties contractantes sur les tronçons situés sur leurs territoires et leur exploitation.

Article 10.

La police du chemin de fer sera en première ligne exercée par les employés de l'administration chargée de l'exploitation du tronçon respectif, mais sous la surveillance des autorités compétentes de chacun des deux Pays, et conformément aux règlements et principes en vigueur dans chacun des deux Pays.

Le Gouvernement sur le territoire

comprises entre la gare commune et la eksploatacya kolei, lezacej miedzy stafrontière de même que la répartition des eya do zmiany ruchu a granica państwa dépenses du service d'exploitation, de i rozkład kosztów służby ruchu, utrzyl'entretien et des charges de premier mania kolei i ciezarów kapitalu zakladowego, wszystko to uregulowane bedzie osobną umową, którą zawrą zarządy kolejowe obu Stron, z zastrzeżeniem za-

> Jeżeliby rzeczone zarządy kolejowe porozumieć się nie mogły, Wysokie Strony rokujące wydadzą decyzyą podług zasad wyrzeczonych w art. 3 lit. a).

Artykul 8.

Prawo majestatu, tudzież wykonywanie władzy sądowej i policyjnej zastrzega się wyraźnie Rządowi tej ziemi na której leży stacya do zmiany ruchu i cześć kolei między taż stacya a granica państwa.

Artykul 9.

Bez ujmy prawa majestatu i nadzoru Wysokich Stron kontraktujących nad częściami kolei w ich okregach leżącemi, pozostawia się wykonywanie prawa zwierzchniczego nadzoru nad zarządami kolejowemi ruch utrzymującemi, w ogóle temu Rzadowi, w którego okregu znajduje się siedziba zarządu.

Artykul 10.

Policya kolejowa wykonywają głównie urzędnicy zarządu utrzymującego ruch na odnośnej limi, lecz pod dozorem właściwych Władz każdego z dwóch Państw, i zgodnie z przepisami i zasadami, obowiązującemi w każdem z tychże Państw.

Atoli Rzad tego okręgu, w którym duquel se trouve le tronçon prendra kolej się znajduje, postara się, aby urzęcependant les dispositions nécessaires dnicy zarzadu drugiej Strony doznawah de l'autre Gouvernement soient secondés celu dozór i bezpieczeństwo na linii. dans l'exercice de leurs fonctions relatives à la surveillance et la sûreté de la ligne.

Article 11.

L'administration qui exploite le troncon respectif aura le droit de nommer les employés et tout le personnel du service pour la surveillance et l'entretien des tronçons situés entre la frontière et les stations de relais, ainsi que le personnel nécessaire pour le service exclusif de sa propre administration dans les gares internationales ou de frontière, et dans celles qui sont déjà établies on le seront à l'avenir entre la gare ci-dessus et la frontière.

Le personnel sera, autant que possible, recruté parmi les indigènes.

Les places de chefs de gare, d'em ployés du télégraphe ou d'agents chargés du maniement de fonds pourront cependant être confiés à des étrangers.

Les individus donnant par leur conduite lieu à des plaintes seront rappelés sur la demande des autorités compétentes du territoire.

Article 12.

Chacune des deux Hautes Parties contractantes s'oblige à empêcher, sur la demande de l'autre Partie, que l'administration du chemin de fer du pays n'admette comme employés pour le service à faire sur le territoire de l'autre Partie, des personnes qui auraient déjà été condamnées, soit pour crime ou délit contre le Gouvernement sur le territoire duquel se trouve la ligne, soit pour contrebande ou transgressions graves aux lois de finance.

Article 13.

Les agents chargés des expéditions douanières aux gares internationales ou pedyowania przywozu, wywozu i przede frontière ne seront admis, dans les wozu w stacyach zmiany ruchu lub po-

afin que les employés de l'administration pomocy w ezynnosciach, majacych na

Artykuł 11.

Zarzad utrzymujący ruch na odnośnej linii będzie miał prawo mianowania urzedników i slug do dozoru i utrzymania linij, leżących pomiędzy granicą a stacyami do zmiany ruchu, jakoteż sług potrzebnych do służby wyłacznej własnej w stacyach międzynarodowych lub pogranicznych i w tych, które już są lub w przyszlości będą założone pomiędzy przerzeczona stacya a granica Państwa.

Posady służbowe obsadzać należy ile możności krajowcami.

Atoli posady naczelników stacyj, tudzież urzędników telegraficznych i kasowych nadawane być mogą cudzoziem-

Jeżeli pełniący służbę, sprawowaniem się swojem dadzą powód do zażaleń, mają być odwołani na żądanie właściwej władzy okregowej.

Artykul 12.

Obiedwie Wysokie Strony rokujące zobowiązują się, że każda na żądanie drugiej przeszkodzi, aby Zarząd kolejowy jej okregu używał do sprawowania służby w drugim okręgu takich osób, które były skazane za zbrodnie lub przestępstwo przeciw Rządowi tego okręgu, za przemytnictwo lub ciężkie przekroczenie defraudacyjne.

Artykul 13.

Agenci clowi przeznaczeni do eks-

pays des deux Hautes Parties contrac-|granicznych w okręgach obu Wysokich trée, de sortie et de transit, que lorsque tylko wtedy, gdy odnośny zarzad cłowy les administrations douanières respecti- nie uczyni żadnego uzasadnionego zaves ne trouveraient aucune objection rzutu przeciw ich przypuszczeniu. fondée à élever contre leur admission.

Article 14.

Le service dans la gare internationale ou de frontière et celui du tronçon entre celle-ci et la frontière est soumis au contrôle de l'autorité des finances de l'Etat sur le territoire duquel est située la gare elle-même.

Les employés douaniers et les gardes des finances de cet Etat auront donc le droit d'entrer dans les locaux des gares pour y procéder aux visites officielles nécessaires, d'assister aux opérations du service du chemin de fer, de vérifier l'état des marchandises en dépôt et de demander l'inspection des registres et des documents relatifs.

Dans le cas où ces visites se feraient dans les pièces allouées à l'administration du chemin de fer de l'autre Etat, elles devront s'effectuer en présence d'un employé supérieur de cette administration.

Article 15.

Chacune des deux administrations des chemins de fer ainsi que leurs employés sont autorisés à se servir gratuitement du télégraphe de l'autre administration pour les correspondances de service.

Article 16.

La correspondance télégraphique privée ou officielle à destination de pays autres que l'Italie et l'Autriche-Hongrie est interdite entre les bureaux des chemins de fer italiens et d'Autriche-Hongrie.

Les télégrammes, pour être transmis d'un Etat à l'autre, seront expédiés par nikować maja telegramy przeznaczone les stations des chemins der fer au bureau z jednego Państwa do drugiego urzędowi

tantes, à procéder aux expéditions d'en-Stron rokujacych przypuszczeni beda

Artykuł 14.

Służba kolejowa w stacyi do zmiany ruchu lub pogranicznej, jakoteż na linii pomiedzy pierwsza z tych stacyj a granica Państwa podlega dozorowi urzędowemu Władzy skarbowej krajowej.

Urzędnicy cłowi i strażnicy skarbowi krajowi beda przeto mieli prawo wchodzić do lokali służby ruchu, czynić tam potrzebne poszukiwania urzędowe, być obecnymi czynnościom służby ruchu, sprawdzać złożone towary, tudzież przegladać ksiażki i pisma, odnoszace sie do ruchu kolei.

Jeżeli rzeczone czynności urzędowe odbywać się maja w lokalach, których używa zarząd kolei żelaznej drugiego Państwa, dopelnione być powinny zawsze w obecności wyższego urzędnika tego zarządu.

Artykuł 15.

Kazdy z dwóch zarządów kolejowych, jakoteż ich urzędnicy mają prawo używać do swoich depeszy służbowych telegrafu ruchu drugiego zarzadu, bezplatnie.

Artykuł 16.

Urzędom telegraficznym kolejowym włoskim i austryacko-wegierskim zabronione jest przesyłać bezpośrednio depesze prywatne lub urzędowe, przeznaczone do jakiegokolwiek kraju prócz Włoch i monarchyi austryacko-wegierskiei.

Stacye telegraficzne kolejowe komu-

gouvernemental établi pour chaque Etat, telegraficznemu rządowemu swojego qui a seul le droit de les transmettre par le moyen des fils gouvernementaux aux bureaux du Gouvernement de l'autre Etat.

Exceptionellement:

Les agents des différents services publics accrédités par les deux Gouvernements aux gares communes pourront transmettre et recevoir directement leurs correspondances administratives par les fils du chemin de fer sans l'intermediaire des bureaux de l'Etat. Ces correspondances seront considérées comme télégrammes intérieurs et ne figureront pas dans les comptes internationaux.

Toute autre correspondance, privée ou officielle, en provenance des gares communes pourra être transmise directement par les fils du chemin de fer sans l'intermédiaire du bureau de l'Etat: toutefois, ces télégrammes devront, avant leur remise à destination, être appuyés à un bureau gouvernemental de l'Etat de destination et taxés suivant le tarif international, et leurs taxes resteront acquises au pays auguel appartient la station commune.

Les administrations des télégraphes des Etats contractants continueront à exercer sur le service télégraphique, dans le territoire qui leur appartient, tous les droits qui leur sont attribués par les lois en vigueur. Elles pourront, en conséquence, établir toutes les prescriptions nécessaires pour l'accomplissement exact des dispositions qui précédent.

Article 17.

Les deux Hautes Parties contractantes pourvoiront à ce que les administrations rania, aby interesowane zarzady kolei des chemins des fer intéressées s'entendent pour accorder autant que possible chodzenia wagonów osobowych, o ile le passage des wagons de voyageurs même au delà des stations de frontière.

Le passage des wagons de marchandises d'un chemin de fer à l'autre aura powinny z kolei jednego zarzadu na lilieu dans tous les cas, pourvu que ni la nia drugiego zarzadu w kazdym przy-

Państwa, który sam jeden ma prawo przesyłania ich drutem rządowym urzędowi telegraficznemu rządowemu drugiego Państwa.

Wyjatkowo urzędnicy rozmaitych galezi służby publicznej, ustanowieni przez obadwa Rządy w stacyach do zmiany ruchu, mogą przesyłać i odbierać korespondencye służbowe drutem kolejowym bez pośrednictwa biur telegraficznych rzadowych. Korespodencye te uważane będą za wewnętrzne i nie będą wciągane do rachunków międzynarodowych.

Wszelkie inne korespondencye prywatne lub rządowe przesyłane być mogą ze stacyj międzynarodowych drutem kolejowym bez pośrednictwa urzędu telegraficznego rządowego; jednak telegramy te, przed posłaniem ich do miejsca przeznaczenia, oddane być powinny dc urzedu telegraficznego rządowego tego kraju, do którego są przeznaczone i mają być otaksowane podług taryfy międzynarodowej, opłaty zaś od nich dostają się temu krajowi, do którego należy stacya międzynarodowa. Zarządy telegraficzne Państw rokujących wykonywać beda w swoich okregach wszelkie prawa co do służby telegraficznej, które im służą na mocy ustaw obowiązujących. Beda przeto mogły wydawać wszelkie rozporządzenia, potrzebne do ścisłego wykonania powyższych postanowień.

Artykuł 17.

Wysokie Strony rokujące dołozą stażelaznych zawarły umowę co do przeokoliczności pozwolą, nawet po za staeye graniczne.

Wagony zaś towarowe przechodzić

nature des marchandises transportées, ni des circonstances importantes à examiner et à régler d'un commun accord entre les deux administrations, n'exigent le déchargement à la station de frontière.

Les deux administrations sont du reste tenues à s'entendre sur les mesures qui régleront le passage des wagons et l'échange réciproque du matériel roulant, aux conditions en usage à cet égard entre chemins de fer voisins.

Article 18.

Les administrations fixeront d'un commun accord les itinéraires pour la circulation des trains de correspondance, de manière que ni voyageurs, ni marchandises ne souffrent de retards autres que ceux nécessités par le service du chemin de fer, de la douane et de la police des passe-ports.

L'approbation de ces itinéraires est réservée à chaque Gouvernement pour la

ligne située sur son territoire.

Les deux Hautes Parties contractantes s'engagent à s'entremettre auprès des administrations des chemins de fer pour assurer autant que possible une coïncidence de trains du même genre, savoir trains de grande vitesse avec trains de grande vitesse, trains de voyageurs avec trains de voyageurs et trains mixtes avec trains mixtes.

Article 19.

Les deux Hautes Parties contractantes s'obligent à favoriser le trafic entre les lignes respectives des deux pays, à concéder à ce trafic toutes les facilités compatibles avec les lois du pays et prévues par les traités de commerce et de navigation, conclus ou à conclure ultérieurement entre les deux Parties, à simplifier, surtout quant au transit, l'expédition douanière et les mesures de contrôle, et enfin à ne traiter dans ce wym, tudzież mieć na obrót między stamême but moins favorablement le trafic cyami do zmiany ruchu a dworcami po-

padku, o ile rodzaj towarów niemi przewożonych lub inne ważne powody, określone szczegółowo w osobnej umowie interesowanych zarzadów kolejowych, nie będa wymagały przeładowania w stacyi granicznej.

Zreszta obadwa zarządy kolejowe obowiązane są zawrzeć z sobą umowe co do przechodzenia wagonów i wzajemnego używania wagonów pod warunkami istniejacemi na kolejach sasicdnich.

Artykuł 18.

Zarzady kolejowe ułoża za wspólnem porozumieniem się porzadek ruchu schodzacych się pociagów w taki sposób, aby ani podróżni ani towary nie były narażone na dłuższe zatrzymanie się, niźli tego wymaga służba kolejocłowa i paszportowa.

Zatwierdzenie tych porzadków ruchu zastrzega się każdemu z Rządów co do

linii, przecinającej jego okrag.

Wysokie Strony rokujace zobowiazuja się wpłynać na zarzady kolejowe, aby ile możności urzadziły ścisły zwiazek pociagów tego samego rodzaju, to jest pospiesznych z pospiesznemi, osobowych z osobowemi, mieszanych z mieszanemi.

Artykuł 19.

Wysokie Strony rokujące zobowiazuja się ułatwiać obrót pomiędzy sieciami swoich kolei zelaznych, czynić w tym względzie wszelkie ustępstwa zgodne z ustawami krajowemi i przewidziane w traktatach handlowych i żeglarskich między obu Stronami zawartych lub zawrzeć sie mających, mianowicie zaś upraszczać ile możności ekspedycya cłowa i kontrole w obrocie przechodo-

frontière et les ports des deux Etats, que celui entre les autres stations de chemins de fer et l'étranger.

Pour les transports effectués entre les gares internationales ou de frontière et la frontière elle même, le paiement des taxes en valeurs reconnues légales dans le territoire sur lequel sont situées ces gares ne pourra être refusé.

Article 20.

Les autorités des deux Hautes Parties contractantes chargées de l'inspection et de la surveillance du service ainsi que leurs employés pourront se mettre en correspondance directe pour les affaires relatives au service d'exploitation et de circulation des chemins de fer.

Article 21.

En cas de réclamations contre les administrations des chemins de fer, chacune des deux Hautes Parties contractantes continuera a exercer l'ingérence légale dans les affaires des administrations des chemins de fer du propre territoire.

Article 22.

Pour les opérations douanières au sujet des marchandises à l'entrée, à la sortie et en transit, il sera établi, dans les gares internationales ou de frontière, des bureaux, réunis ou séparés, des deux Hautes Parties contractantes avec les mêmes attributions dont jouissent en Autriche-Hongrie les bureaux de douane secondaires de 1^{ière} classe et en Italie ceux du 2^{1ème} ordre de 1^{1ère} classe. Ces bureaux seront en même temps autorisés à délivrer des acquits-à-caution et des certificats de sortie pour les marchandises en transit.

Afin de faciliter davantage le commerce, on pourra étendre en cas de besoin les attributions de ces bureaux douaniers.

entre les gares internationales et de granicznemi i przystaniami morskiemi obudwu Państw nie mniejszy wzgląd, jak na obrót miedzy innemi stacyami kolei żelaznych a za granicą.

> W obrocie pomiędzy stacyami do zmiany ruchu lub granicznemi a granica nie można odmawiać przyjmowania w zapłacie monety tego okregu, w którym leży stacya graniczna.

Artykuł 20.

Władze Wysokich Stron rokujących, przeznaczone do sprawowania nadzoru nad służba kolejowa, jakoteż ich czynniki, porozumiewać sie moga ze soba bezpośrednio w sprawach, tyczących się eksploatacyi i ruchu kolei żelaznych.

Artykui 21.

Każdemu z obu Rządów zastrzega się działanie prawne w obec zarządu kolei, znajdującej się w jego okręgu w przypadkach reklamacyj, wyniesionych przeciwko tymie Zarzadom.

Artykul 22.

Do wykonywania postępowania cłowego z towarami wchodzącemi, wychodzącemi i przechodzącemi, ustanowione będą w stacyach do zmiany ruchu lub pogranicznych, urzędy cłowe Wysokich Stron rokujących, mieszane lub rozdzielne z temi samemi upowaznieniami, których używają w monarchyi austryacko-wegierskiej komory pomocnicze I klasy, we Włoszech komory drugorzedne I klasy. Urzędy te upoważnione beda także do wydawania ceduł przewodnych i do potwierdzania wywozu towarów przewozowych.

Strony zastrzegają sobie rozszerzyć upoważnienia tychże komor, gdyby to bylo potrzebne do ułatwienia obrotu.

Article 23.

Il y aura dans les gares internationales un local ou un espace destiné a certaines opérations à faire simultanément par les bureaux donaniers des deux Hautes Parties contractantes. Ce local portera l'inscription suivante: Local des douanes pour les révisions mixtes. Il sera ensuite assigné à chacun des bureaux douaniers des deux Hautes Parties contractantes un autre local, également avec inscription, pour les opérations du service ordinaire, ainsi qu'un magasin attenant pour les marchandises, une pièce pour les opérations, un cabinet pour le chef de la douane et une autre pièce pour les gardes douaniers et respectivement pour les gardes de finance.

L'étendue de ces emplacements sera déterminée lors des négociations réserwées à l'article 4.

Article 24.

Les voies ferrées, aux points où elles touchent la frontière des deux pays et dans leurs directions respectives, seront considérées, quant au mouvement sur ces voies, comme routes douanières sous les conditions particulieres prescrites pour ces dernières, et toutes les marchandises expédiées régulièrement par les trains du chemin de fer et dont l'importation, l'exportation ou le transit ne serait pas absolument interdit, pourront être librement transportées sur ces lignes, tant le jour que la nuit, et tous les jours de la semaine, dimanches et fêtes compris.

Quant à l'importation et au transit d'objets de monopole d'Etat, les règlements existant restent en vigueur.

Article 25.

Quant aux gares internationales, la visite douanière des marchandises se fera d'abord par les employés de l'Etat d'où elles sortent et puis par ceux de celui ou elles entrent. Mais s'il était possible, afin de hâter les opérations douanières, dnakze dla uproszczenia postepowania

Artykuł 23.

W stacyach do zmiany ruchu wyznaczony będzie lokal lub miejsce do niektórych czynności urzędowych, wykonywać się mających jednocześnie przez urzedy clowe obu Stron. Lokal ten bedzie miał następujący napis: "Lokal celniczy do rewizyj wspólnych." Nadto dla każdego urzędu cłowego Wysokich Stron rokujących wyznaczony będzie lokal, również napisem opatrzony, na zwykłe czynności cłowe, łaczący sie z magazynem na towary, lokal na biuro manipulacyjne i na biuro naczelnika, tudzież izba dla straży skarbowej lub clowej.

Rozległość tych lokali oznaczona bedzie bliżej drogą porozumienia się, przewidzianego w artykule 4.

Artykuł 24.

Koleje zelazne uwazane beda w miejseach, gdzie dotykają wspólnej graniey i wzdłuż swoich kierunków, za drogi cłowe dla obrotu kolejowego pod szczególnemi warunkami dla tychże przepisanemi i wszelkie towary, pociągami kolei żelaznych w prawidłowym obrocie transportowane, które nie podlegają bezwarunkowemu zakazowi przywozu, wywozu lub przewozu, przewożone być moga na tych kolejach bez przeszkody tak we dnie jak w nocy, we wszystkich dniach tygodnia, nie wyjmując niedziel i świat.

Co się tyczy przewozu i przywozu monopolij rządowych, przepisy obowiązujące zachowują się nadal w swej mocy.

Artykuł 25.

W stacyach miedzynarodowych rewidować mają towary najprzód urzędnicy cłowi tego Państwa, z którego towary wychodzą a następnie urzędnicy tego Państwa, do którego wchodzą. Jela visite se fera en même temps par les clowego, urzednicy obu Państw wykoemployés des deux pays.

Article 26.

En ce qui regarde les droits et devoirs des employés des bureaux mixtes de douane, à l'egard des opérations à faire de part et d'autre, il est fixé ce qui suit:

a) Droit des employés d'assister de part et d'autre aux opérations douanières.

Les fonctionnaires des bureaux mixtes sont libres d'assister aux opérations douanières faites l'autre bureau et au chargement des marchandises dans les wagons au départ.

b) Inspection des registres.

Les employés supérieurs des deux bureaux pourront faire l'inspection de tous les registres de l'autre bureau et en tirer des copies et des extraits.

c) Certificats à délivrer en voie sommaire.

Les certificats de sortie ou d'entrée des marchandises qui entrent ou sortent par le bureau de l'autre Etat, seront réciproquement délivrés par les bureaux en voie sommaire, c'est à dire au moyen d'annotations sur les documents officiels.

d) Communication d'observations à se faire réciproquement à l'égard de procédés illégaux.

Les bureaux des deux Hautes Parties contractantes se communiqueront réciproquement par la voie la plus rapide leurs observations au sujet de certains procédés qui portent ou pourraient porter préjudice aux intérêts réciproques de douane des deux Parties contractantes, ou qui constituent ou pourraient constituer des contraventions aux défenses d'entrée, de sortie ou de transit.

nować powinni czynność tę o ile można jednocześnie.

Artykuł 26.

Co się tyczy praw obowiązków urzedników komor mieszanych we wzgledzie czynności urzędowych jednej i drugiej Strony, postanawia się co następuje:

a) Prawo obecności podczas ekspedycyi

clowe drugiej Strony.

Urzednikom komor mieszanych wolno być obecnymi, podezas gdy druga komora załatwia ekspedycya cłowa i gdy towary ładują się do odchodzących wagonów kolejowych.

b) Przeglądanie regestrów.

Wyżsi urzędnicy obu komor mają prawo przegladać wszelkie regestra cłowe drugiej komory, jakoteż robić z nich wyciągi i odpisy.

c) Potwierdzenia dawać się mające w

krótkiej drodze.

Potwierdzenia co do wyjścia lub wejścia towarow, które wchodzą lub wychodza za pośrednictwem komory drugiego Państwa, wydawać będą komory drogą najkrótszą, to jest przez zanotowanie na papierach urzędowych drugiej Strony.

d) Wzajemne udzielanie sobie postrzeżeń co do uchybiania przepisom.

Komory obu Wysokich Stron rokujących udzielać sobie będą nawzajem droga najkrótsza postrzeżeń cc do czynów przynoszących lub mogacych przynieść uszczerbek interesom cłowym obu Stron umowe zawierających lub naruszającym albo też naruszyć mogącym istniejące zakazy przywozu, wywozu lub przewozu.

Article 27.

Les dispositions jointes à la Convention signée le 23 avril 1867 et qui, de même que cette Convention, ont été selon la déclaration du 27 décembre 1878 maintenues provisoirement par rapport aux opérations douanières sur les chemins de fer reliant l'Autriche-Hongrie et l'Italie, auront dorénavant à servir de règle générale pour les bureaux mixtes de douane.

Dans les cas non prévus par les dispositions en question, les bureaux douaniers auront, quant au service sur les chemins de fer, à s'en tenir aux règlements détaillés en vigueur dans l'Etat dont ils relèvent.

Article 28.

Les dispositions en vigueur ou à concerter à l'égard de la police des passe-ports et des étrangers voyageant sur les lignes respectives des deux Etats devront également être appliquées aux jonctions qui forment l'objet de la présente Convention.

Les deux Hautes Parties contractantes fixeront, au moyen d'une entente spéciale, la compétence des employés de police stationnés dans les gares internationales ou de frontière sur le territoire étranger.

Les administrations des chemins de fer sont obligées à fournir et à maintenir les pièces nécessaires au service de police (bureau et corps de garde) et à l'installation convenable des employés supérieurs et inférieurs, ainsi que des gardes.

Les détails concernant l'étendue de cette obligation seront fixés lors des slona bedzie szczegółowo drogą poronégociations prévues à l'article 4.

Przepisy, dołączone do konwencyi z dnia 23 kwietnia 1867*) a które równie jak taż konwencya, stósownie do oświadczenia z dnia 27 grudnia 1878**) utrzymane zostały tymczasowo w mocy obowiązującej odnośnie do czynności cłowych na kolejach żelaznych, łączących monarchya austryacko-węgierską z Włochami, mają i na przyszłość służyć komorom mieszanym za prawidło ogólne.

W przypadkach nieprzewidzianych w powyższych przepisach, trzymać się mają komory we względzie obrotu kolejowego przepisów szczegółowych, obowiązujących w tem państwie, do którego należą.

Artykuł 28.

Przepisy co do nadzoru nad paszportami i cudzoziemcami podróżującymi kolejami obu Państw, obecnie obowiazujące lub wydać się mające, stósowane być powinny także na liniach łączacych, które są przedmiotem umowy niniejszej.

Upoważnienia, nadać się mające urzędnikom policyjnym w stacyach do zmiany ruchu lub pogranicznych, znajdujących się w okręgu drugiej Strony, określone będą w osobnej umowie dwóch Wysokich Stron rokujących.

Zarządy kolei żelaznych obowiązane są dostarczyć i utrzymywać lokale potrzebne dla służby policyjnej na biuro i koszary, tudzież na stósowne mieszkania dla urzędników, sług i straży.

Rozciągłość tego obowiązku okrezumienia sie przewidzianego w art. 4.

Artykuł 27.

^{*)} Dz. u. p. 1867, Nr. 108, str. 260. °°) Dz. u. p. 1879, Nr. 11, str. 208.

Article 29.

Le Gouvernement sur le territoire duquel se trouvent les bureaux étrangers pourvoira à ce que les administrations des chemins de fer remplissent régulièrement les devoirs qui leur incombent en vertu de l'article 4 de la présente Convention.

Article 30.

En général, les rapports entre les bureaux situés sur le territoire étranger, leurs employés, y compris le personnel du chemin de fer, et l'Etat où se trouvent les stations internationales, sont réglés de la manière suivante:

- a) Les bureaux établis sur le territoire de l'Etat voisin seront, comme il est d'usage pour ces bureaux, munis de l'écusson de leur Etat, avec inscription relative, ainsi que de poteaux et écriteaux aux couleurs nationales.
- b) En ce qui concerne les affaires de douane et les contraventions aux lois financières, on considérera la station où se trouve le bureau mixte de douane, ainsi que le tronçon de la ligne entre la frontière et la gare internationale, comme étant situés sur le territoire de l'Etat auquel les marchandises sont destinées.

Dans les eas de chargement, déchargement et de transport de marchandises effectués contrairement aux lois, et de déclarations omises ou fausses, l'Etat auquel ces marchandises sont destinées, ou d'où elles sortent, soumettra les contravenants aux peines qui seraient applicables, si la station ou la ligne se trouvait sur son propre territoire.

c) Les employés des bureaux mentionnés sous la lit. a) sont autorisés à remplir leur service ainsi qu'ils le feraient dans leur propre pays et d'aprés les règlements en vigueur dans ce dernier.

Artykuł 29.

Rząd w którego okręgu znajduje się siedziba komor drugiej Strony, dołoży starania, aby zarządy kolei żelaznych dopełniały ściśle obowiązków, które na nich ciężą w myśl artykułu 4 umowy niniejszej.

Artykul 30.

W ogólności co do stosunków między komorami, znajdującemi się w okręgu zagranicznym, ich urzędnikami, tudzież służbą kolei żelaznej a Państwem, w którem leżą stacye międzynarodowe, stanowi się co następuje:

- a) Komory, zaprowadzone w okręgu Państwa sąsiedniego, zaopatrzone będą jak zwykle biura takie, herbem swego Państwa z odpowiednim napisem, jakoteż słupami i tablicami w barwach narodowych.
- b) Co się tyczy spraw cłowych i przekroczeń defraudacyjnych, stacya, w której znajdują się komory mieszane i część kolci żelaznej między stacyą a granicą tak uważane być mają, jak gdyby leżały w okręgu Państwa, do którego towary są przeznaczone.

Gdy towary będą ładowane lub wyładowane, albo wiezione w sposób ustawom przeciwny, lub gdy będą zamilczane albo falszywie deklarowane, natenczas Państwo, do którego są przeznaczone albo z którego wychodzą, obłoży przestępców takiemi samemi karami, jakie byłyby zastosowane, gdyby owa stacya lub część kolei żelaznej, leżała w jego okręgu.

c) Urzednicy komor wzmiankowanych pod a) mają prawo pełnić służbę tak jak we własnym kraju podług przepisów swojego Państwa. Mogą przeto nosić mundur i oręż przepisany ich regulaminem, mogą w przy-

Ils pourront en conséquence porter l'uniforme et les armes prescrits par leurs règlements, arrêter, dans les cas prévus par les lois de leur propre Etat, les individus qu'ils surprendraient sur le fait d'une contravention pendant l'exercice de la police frontière et les opérations douanières touchant l'importation, l'exportation et le transit, et saisir les objets incriminés, ainsi que procéder aux interrogatoires nécessaires et livrer les individus arrêtés aux autorités de leur propre pays.

d) Les autorités de l'Etat sur le territoire duquel se trouve la gare internationale, prêteront aux fonctionnaires de l'autre, dans les opérations de leur service, la même protection et assistance qu'elles accordent aux employés de leurs propres bureaux.

e) Les fonctionnaires des bureaux de l'Etat voisin, situés sur le territoire où se trouve la gare internationale ainsi que leurs familles demeurant avec eux, jouiront de la part de l'Etat où se trouve la gare internationale, de la même protection accordée

aux sujets du pays.

f) Les dits fonctionnaires relèveront, en matière de service et de discipline, exclusivement des autorités de leur propre Etat; ils auront cependant à observer les lois pénales et les réglements de police de l'Etat dans lequel ils ont leur domicile temporaire et ils seront, à cet égard, soumis à la juridiction de cet Etat.

La clause contenue dans le dernier alinéa de l'article 11 pourra

leur être appliquée.

g) Les fonctionnaires de la garde douanière et des finances participeront aux primes accordées selon les règlements en vigueur, sur les amendes pour contraventions aux lois de douane ou aux monopoles qu'ils auront découvertes dans l'intérét de l'autre Etat.

padkach przewidzianych ustawami swego Państwa przytrzymywać osoby, które podczas pełnienia służby policyjnej pogranicznej i podczas czynności celniczych, tyczacych się przywozu, wywozu i przewozu, pochwyca na przekroczeniu defraudacyjnem, jakoteż konfiskować przedmiot przekroczenia, przesłuchiwać osoby aresztowane i odstawiać je do Władz własnego kraju.

- d) Władze Państwa, w którego okregu znajduje się stacya międzynarodowa, udzielać będą czynnikom drugiego Państwa w pelnieniu służby takiej samej pomocy i opieki, jak swoim własnym.
- e) Słudzy Państwa sasiedniego, wydelegowani do okręgu, w którym znajduje się stacya międzynarodowa, jakoteż ich rodziny, z nimi mieszkajace, doznawać będą od Państwa, w którem się znajduje stacya międzynarodowa, takiej samej opieki, jak krajowcy.
- f) Rzeczone osoby podlegać będa w sprawach służbowych i porządkowo karnych wyłacznie Władzom swego własnego Państwa; sa jednak obowiazane zachowywać prawa karne i przepisy policyjne Państwa, w którem czasowo przemieszkuja i pod tym względem podlegać będa orzecznictwu Władz tegoż Państwa.

Przepis końcowy artykułu 11 odnosi się także i do tych osób.

g) Czynniki straży cłowej i skarbowej mają prawo do pobierania według istniejących przepisów części dochodów wpływających z kar pieniężnych za przekroczenia defraudacyjne, na korzyść obcego Państwa przez nich odkryte.

Article 31.

L'Etat, dont le bureau frontière se trouve situé sur le territoire de l'Etat voisin, pourra déléguer, pour le contrôle et la révision de ce bureau, des employés supérieurs (inspecteurs) et des préposés (commissaires de la garde de finance, officiers de la garde douanière) qui pourront aussi être armés.

Article 32.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en serout échangées à Vienne le plus tôt possible dans le terme de quatre mois.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Vienne en double expédition le deuxième jour du mois d'octobre de l'an de grâce mil huit cent soixante dix-neuf.

(L. S.) Chlumecky m. p.

(L. S.) C. Robilant m. p.

Artykuł 31.

Państwo, którego komora pograniczna znajduje sie w okregu Państwa sasiedniego, bedzie mogło wydelegować do kontrolowania i rewidowania tej komory urzedników wyższych (inspektorów) i przełożonych straży (komisarzów straży skarbowej, oficerów straży cłowej), którzy nawet moga przybywać uzbrojeni.

Artykuł 32.

Traktat niniejszy będzie ratyfikowany a dokumenty ratyfikacyjne wymienione być mają w Wiedniu, jak można najprędzej, najpóźniej zaś w przeciągu czterech miesięcy.

W dowód czego Pełnomocniey obu Stron podpisali umowę niniejsza i wycisnęli na niej swoje pieczęcie herbowe.

Spisano w Wiedniu w dwóch egzemplarzach dnia drugiego miesiaca października w roku zbawienia 1879.

(L. S.) Chlumecky r. w.

(L. S.) C. Robilant r. w.

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis illos omnes ratos gratosque habere profitemur, Verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus.

Dabantur Viennae die vigesima septima mensis octobris anno Domini millesimo octingentesimo septuagesimo nono, Regnorum Nostrorum trigesimo primo.

Franciscus Josephus m. p.

liber Baro ab Haymerle m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Guilielmus Iiber Baro a Konradsheim m. p., Consiliarius aulieus et ministerialis.

Protokół końcowy

do umowy między monarchyą austryacko-węgierską a Włochami z dnia 2 października 1879, tyczącej się połączenia kolei żelaznych pod Cormonsem, Alą i Pontafiem.

Pierwopis.

Au moment de procéder à la signature de la Convention conclue, à la date de ce jour, entre l'Autriche-Hongrie et l'Italie, à l'égard des jonctions des voies ferrées près Cormons, Ala et Pontafel, les Plénipotentiaires soussignés ont fait les déclarations qui résultent du présent protocole final.

I - ad article 3.

Le Gouvernement Royal d'Italie continuera à permettre le fonctionnement comme par le passé, à Gorice, d'une agence privée destinée d'après la loi italienne à servir d'intermédiaire entre le public et la douane Royale, pour aussi longtemps que les lois et règlements douaniers italiens n'admettront pas le contact direct entre le public et la douane.

II - ad article 4.

Le remboursement prévu à l'article 4 se fera de la manière suivante:

Chaque Gouvernement supportera les frais dûment prouvés d'entretien, notamment ceux de chauffage, éclairage et nettoyage, des pièces destinées aux bureaux et aux logements dont le Gouvernement ou ses employés feront exclusivement usage, à moins toutefois que les lois ou traités ne prescrivent la fourniture gratuite de ces pièces.

Chaque Gouvernement fournira, en outre, s'il n'en est pas exempté par les lois ou les Conventions en vigueur, une contribution annuelle proportionnellement au montant des intérêts, dûment constatés, du capital dépensé pour la construction de ces pièces.

Przekład.

Przystępując do podpisania umowy miedzy monarchyą austryacko-wegierską a Włochami, dnia dzisiejszego zawartej a tyczącej się połączenia kolci żelaznych pod Cormonsem, Alą i Pontaflem, Pełnomocnicy poczynili oświadczenia, zawarte w niniejszym protokole końcowym.

I — do Artykułu 3.

Rząd królewsko-włoski pozwala, aby w Gorycyi istniała na przyszłość dotychczasowa agencya ełowa prywatna do pośredniczenia w myśl ustaw włoskieh, między publicznością a królewską władzą cłową dopóty, dopóki ustawy cłowe włoskie wzbraniać będą publiczności stykania się bezpośredniego z władzą cłową.

II - do Artykułu 4.

Wynagrodzenie przewidziane w artykule 4, płacone będzie w sposób następujący:

Każdy z Rządów ponosić będzie koszta należycie sprawdzone, mianowicie opalania, oświetlania i utrzymania w porządku lokali, przeznaczonych na biura i mieszkania, których Rząd lub jego urzędnicy używać będą wyłącznie, o ile ustawy lub umowy nie przepisują dostarczenia lokali tych bezpłatnie.

Nadto każdy z Rządów płacić będzie, jeżeli ustawami lub umowami obowiązującemi nie jest od tego uwolniony, kwotę roczną odpowiadającą sumie odsetków należycie udowodnionych od kapitału wyłożonego na wystawienie tych lokali.

Le capital se calculera d'après l'étendue earrée des pièces en question, comparée à l'étendue carrée totale des pièces utilisables du bâtiment respectif de la gare.

L'enquête se fera d'un commun accord par des délégués des deux Gouvernements qui consulteront l'administration du chemin de fer et prendront pour base les frais réels de construction des bâtiments utilisés de la gare.

Les frais éventuels de fourniture des fonds auront également à être dûment prouvés afin de calculer, d'un commun accord, le montant réel des intérêts du

capital en question.

Chaque Gouvernement paiera annuellement dans un terme de trois mois sa part d'indemnisation à l'entreprise des chemins de fer, après avoir reçu de celle-ci les comptes et autres pièces à l'appui.

III - ad article 10.

Pour compléter les dispositions de l'article 10 de la présente Convention, le Gouvernement Impérial et Royal convient que les personnes employées sur les lignes autrichiennes à poste fixe et avec des attributions de police, qui ne seraient pas sujets de la Monarchie austro-hongroise, soient, pour l'exercice de leurs fonctions sur les chemins de fer, engagées, au moyen de la promesse solennelle par la main, par l'autorité chargée eu Autriche de la surveillance des chemins de fer (Inspection Générale Impériale Royale des chemins de fer autrichiens); cette promesse remplace alors le serment prescrit au paragraphe 102 du règlement autrichien du 16 novembre 1851 pour l'exploitation des chemins de fer.

IV — ad article 14.

Il est reconnu d'un commun accord qu'il ne sera exigé aucun droit de rane clo: douane,

Kapitał ten obliczany będzie biorac stosunek miedzy powierzchnia dostar czonych lokali a ogólna powierzchnia używalnych lokali dworca, do którego należa.

Oblicza go za wspólna zgoda delegaci obudwu Rzadów po zniesieniu sie z zarzadem kolei żelaznych i biorac za podstawe istotne koszta budowy używalnych lokali dworca; również udowodnić trzeba należycie koszta zebrania kapitału dla obliczenia za wspólna zgoda rzeczywistej kwoty odsetków od niego.

Każdy z Rzadów płacić bedzie przedsiębiorstwu kolejowemu przypadające na niego wynagrodzenie rocznie w przeciągu trzech miesięcy po odebraniu rachunków i innych dowodów.

III - do Artykułu 10.

Uzupełniajac postanowienia do artykułu 10 umowy niniejszej oświadcza c. i k. Rzad, iż zgadza się, aby pełniacy służbe na liniach austryackich, mianowani stale i upoważnieniami policyjnemi opatrzeni, jeżeli nie sa obywatelami monarchyi austryacko-węgierskiej, przypuszczani byli przez austryacka Władze nadzorcza nad kolejami (c. k. Inspekcya ogólna kolei austryackich) do sprawowania policyi kolejowej, po złożeniu przyrzeczenia przez podanie reki; przyrzeczenie to zastępować będzie przysięge przepisana w sfie 102 Porzadku ruchu kolei austryackich z dnia 16 listopada 1851.

IV — do Artykulu 14.

Zgodzono się, że nie będzie pobierane cło:

- a) pour le matériel roulant et autre de chemins de fer nécessaire pour l'exploitation des tronçons situés en Autriche, les gares internationales ou de frontière comprises, que les administrations des chemins de fer italiennes importeraient par la douane frontière, pourvu que ces objets appartiennent au matériel d'exploitation et de transport servant réellement à l'exploitation,
- b) pour le mobilier, la garniture de Thabitation et les effets du personnel employé sur ces lignes, en tant que ces objets forment partie de leurs effets de voyage ou de transport.

V — ad article 22.

Il est reconnu d'un commun accord que les dispositions de l'article 22 relatives aux attributions des bureaux de douane s'appliqueront également aux bureaux réunis dans la gare d'Ala et, s'il y a lieu, à Pontafel, ainsi qu'aux bureaux séparés établis à Gorice et Udine, et à Pontafel et Pontebba.

VI — ad article 27.

Il est bien entendu, que les dispositions douanières pour le trafic sur les chemins de fer reliant l'Autriche-Hongrie et l'Italie, auxquelles l'article 27 se réfère, seront applicables à la jonction citée à l'article 1er de la présente Convention et aux bureaux de douane réunis, s'il y a lieu, conformément à l'article 3 de la présente Convention, dans la gare de Pontafel.

Le présent protocole, qui sera considéré comme approuvé et sanctionné par les deux Gouvernements, sans autre ratification spéciale, par le seul fait de l'échange des ratifications de la Convention à laquelle il se rapporte, a été dressé, en double expédition, à Vienne le 2 octobre 1879.

(L. S.) Chlumecky m. p.

(L. S.) C. Robilant m. p.

a) od materyalów pociągowych i wszelkich innych do wykonywania ruchu na kolejach żelaznych leżących w Austryi, tudzież w stacyach pogranicznych i międzynarodowych, które zarzady kolei żelaznych włoskich wprowadzać będą przez komorę pograniczną, o ile przedmioty te należą do materyalu eksploatacyjnego i potrzebne są rzeczywiście do ruchu kolei; jakoteż

b) od sprzetów i od wszelkich rzeczy osób pelniacych służbe na tych kolejach, o ile przedmioty te w podróży i do przeniesienia się są po-

trzebne.

V — do Artykulu 22.

Zgodzono się wzajemnie, że przepisy artykulu 22, tyczące się zakresu działa nia komor, stósowane beda zarówno do komor mieszanych w dworcu alskim i jeżeli bedzie, pontafelskim, jako i do komor rozdzielnych w Gorycyi i w Udi ne, tudzież w Pontaflu i w Pontebbie.

VI — do Artykułu 27.

Zgodzono się, że postanowienia artykułu 27, tyczące się ekspedycyi cłowej kolejami żelaznemi łączącemi Austrye z Włochami, stósowane być maja do linii łączącej, wzmiankowanej w artykule 1 umowy niniejszej i do komor cłowych mieszanych, jeżeli stósownie do artykułu 3 umowy będą założone w dworcu pontafelskim.

Protokół powyższy, który bez osobnych ratyfikacyj przez samą wymianę ratyfikacyj umowy do której należy, uważany być ma za zatwierdzony i ratyfikowany, spisany został w dwóch egzemplarzach w Wiedniu dnia 2 pazdziernika 1879.

(L. S.) Chlumecky r. w.

(L. S.) Lebilant r. w

538 Część LV. – 153. Umowa pomiędzy monarchya austryacko-węgierska a Włochami z d. 2 paźdz. 1879.

Umowa powyższa i protokół końcowy podają się do wiadomości jako obowiązujące w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Wiedeń, dnia 23 grudnia 1879.

Taaffe r. w.

Korb r. w.